CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.

PART IV.

Samskrit Literature:

A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE VII. PHILOSOPHY AND VIII. TANTRA.

ERNST WINDISCH, Ph.D.

PROFESSOR OF SANSERIT IN THE UNIVERSITY OF LEIPZIG.

AND

JULIUS EGGELING, Ph.D.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGE.

London :

PRINTED BY ORDER OF THE SECRETARY OF STATE FOR INDIA IN COUNCIL.

College of Fort William.

LONDON:
PRINTED BY GILBERT AND RIVINGTON, LIMITED,
ST. JOHN'S HOUSE, CLERKENWELL ROAD.

PREFATORY NOTE BY THE EDITOR.

THE present part of the Catalogue appearing with two names on the title-page, it may seem desirable that I should briefly state in what way the work has been divided between my collaborateur and myself.

The bulk of the Philosophical MSS., as was already mentioned in the preface to Part I., have been described by Professor Windisch; my own share in this department being the works on *Bhakti* (from no. 2488 onwards, except nos. 2493 and 2499), and on *Kaśmir Śaivism*; and some ninety MSS.* scattered over the earlier subdivisions of Philosophy.

As regards the Tantric literature, some of the works of this class had been catalogued by the late Dr. Hans; but, for the reasons stated in the preface referred to, I have felt it necessary thoroughly to revise his part of the work and to add such extracts, and indications regarding the contents of the MSS., as I thought might prove helpful to scholars in identifying the works in question when comparing them with other MSS. within their reach.

In carrying this part through the press, we have received much valuable assistance from kind friends. Professor Windisch desires to express his warmest thanks to Professor Aufrecht for having read the proofs of the first ten sheets and suggested numerous improvements; as also to Dr. R. Rost and Dr. von Böhtlingk for occasional suggestions. For my own part, I am under special obligations to Mr. Ch. H. Tawney for the kind and generous help readily afforded me whenever I had occasion to consult him a connection with the MSS, now under his charge; and I fear I have only too often availed myself of his kind offer of assistance in this respect. I have also to offer my cordial thanks to Professors Aufrecht, Bendall, Bhandarkar, Cowell, and von Roth, for some collations of MSS, or editions within their reach.

J. EGGELING.

Edinburgh, November 1894.

^{*} I subjoin a list of these kindly sent me by Prof. Windisch: — 1830, 1850, 1851, 1868, 2014, 2015, 2030, 2033, 2034, 2039-42, 2052-55, 2069, 2076, 2139, 2140, 2166, 2206, 2231, 2258-61, 2268, 2281, 2298, 2300, 2302, 2303, 2305, 2310-16, 2337, 2359-62, 2372, 2375, 2376, 2378, 2383-87, 2400, 2402, 2406, 2415, 2433-37, 2141, 2442, 2446-52, 2455, 2456, 2458, 2459, 2461, 2462, 2467, 2468, 2473-76, 2478, 2482, 2484, 2486, 2487.

सन्योगन नयते

CONTENTS OF PART IV.

SANSKRIT LITERATURE:-

A. Scientific and Technical Interature (continued):-

VII. Philosophy:		PAGE
a. Sāṃkliya		595
в. Yoga	•	598
c. Nyāya		603
p. Vaišeshika		661
к. Karmamīmāņisā		680
r. Vedānta:		
13. Sutra and commentaries		718
4. Sankarācārya		731
5. Advaita and general Vedanta .		741
6. Rāmānuja's Visishtādvaita		794
7. Madhvācārya's Dvaitavidyā .		797
8. Nimbāditya		802
9. Doctrine of Faith (Bhakti)		807
g. Kasmir Saivism (Spanda and Pratyabhijñā)		832
VIII. Mysticism (Tantra)	•	844

सन्योगन नयते

ADDITIONS AND CORRECTIONS.

Page 603a, l. 17, for a. read 1.

- ,, 604a, 1. 16, read सावधाना; 1. 18, read संसारिजेतनरङ्गो (३)विविद्यात: (Comm.: संसारिजेतनरङ्गो (३)विविद्यात: (Comm.: संसारिजेतनवर्गो विविद्यात इत्यकारमञ्जेष: 1) The verses at bottom of p. 604a: 1. 34, read किल्ला धन्ने; 1. 35, read चालापन्नवित: शिली दृशिशिरोरङ्गे प्रविद्याति 1; 1. 36, read निरन्नरायननसः; 1. 38 read नीनासापारदृश्यने 1
- ,, 604b, 1. 1, read विपञ्चद्शैनोहानदुस्तकैतिनिरावृताः ।; 1. 3, read वागर्यप्रति o
- ,, 605b, 1. 30, for b. read 2.
- ,, 607a, l. 12, add: Bhandarkar, Rep. 1882-83, p. 26 and p. 213.
- ,, 607b, l. 38, read नाबक्षेया.
- " 609a, l. 12, for c. read 3.
- ,, 610b, l. 20, read 有t事 .
- ,, 614b, 1. 21, for 2B, read 3269.
- ,, 617n, 1. 38, for 4B, read 3271.
- " 622a, at bottom, add: Bhandarkar, Rop. 1883-84, p. 82, calls the author "Mahādeva Puņtāmkara, i.e. Mahādeva, native of Puṇtāmbeṃ in the Ahmadnagar district."
- ,, 624b, 1. 27, read सोबा°; 1. 34, read बार.
- " 625b, 1. 34, read ° घेरपेद्या °.
- ,, 630a, 1. 2, rend तायासादुभ •.
- ,, 631b, l. 23, read °राख[स].
- ,, 632a, l. 4: perhaps लक्ष्यो जयन्तु रित्तसंगितनन्यराया (Prof. Aufrecht).
- ,, 634a, l. 12, add: The ed. of the Tattvacintāmaņi in the Bibl. Ind. contains extracts from the Māthurī in vol. i. (the last piece is the Sannikurshavāda, ends p. 639).
- " 637a, l. 26, read साधनीभूत •.
- " 641b, 1. 17, read कर्तुमामोदयतो.
- " 654b, l. 16, read शक्रुगते.
- ,, 662b, 1. 2, read शेष(र): ॥
- ,, 669a. The Saptapadārthē was published, with a Latin translation, by Augustus Winter, Lipsiae 1893, and, with Mādhava Sarasvatē's Mitabhāshiņē (see no. 2088), by Rāmašēstrē Tailaiga, Benares

1893, in the Vizianagram Sanskrit Series. The printed text of the Mitabhāshiņī gives Saurāshtradeśa as the name of the country, but in an additional third śloka the author is spoken of as कृष्णा-कोर्रानवादिन्.

Page 676b, 1. 10, read विद्श्रसंदोहाः.

- " 677a, l. 10, read स ग्रहाग्रशीतनय:(?); l. 18, read सूत्रं नया न कलितं(?); l. 19, read ग्रयनस्वकीय .
- ,, 678a, l. 23, read पृथियी महा ।; l. 27, read दु:स .
- ,, 681a, l. 3 from hottom, read विश्वीयते; last line, read मा-.
- ,, 681b, 1. 25, read 2145.
- " 682h, l. 22, read 2162, 2163; no. 2144, add: [H. T. COLEBROOKE.]
- ,, 686a, 1. 33, read परिशिष्टं.
- .. 687a, l. 32, read खानिकमें परि.
- ,, 692b, last line, read The scribe.
- ,, 726b, l. 8, read बनेवैष ; l. 11, read जाने न नमलायता.
- ,, 730b, noto, see no. 2379.
- ,, 734b, 1. 26, read संगिरो॰.
- ,, 737a, 1. 32, see no. 2439.
- .. 743b, 1. 30, read स्त्रीनवाद्धि.
- ,, 773b, 1. 33, ° prekshikāsthitāmbarav °, Bomb. ed. (Śake 1802); 1. 40, niśācarākula °, Bomb. ed.
- ,, 774a, l. 21, 56. anantarapretavyavasthā, Bomb. ed.; l. 30, 68. Karkatyupākhyāne rāksho, Bomb. ed.; l. 37, 76. anyāyabādhiko nāma, Bomb. od.
- ., 774b, l. 5, 85. Aindavopākhyānopakrame bra^o, Bomb. ed.; l. 16, read 97. cidākāśamā^o.
- 1. 8, read Bhārgavaskhalanam; 1. 10, Šukravividhajanmā, Bomb. ed.; 1. 18, read Šukrasya; 1. 20, °svapnasushuptaturīya°, Bomb. ed.; 1. 27, °kaţasaṃgrāmavarṇanam, Bomb. ed.; 1. 30, °kaṭajanmāntaraci°, Bomb. ed.
- "775b, l. 11, Khotthavibhava^o, Bomb. ed.; l. 13, Vasishthadāśūra^o, Bomb. ed.
- ,, 777a, l. 15, read *svarūpanirūpaṇam; l. 24, Šivapūjopākhyāne cetyonmukhacidvicāro nāma (30.), Bomb. ed.; l. 28, Muhādevasya pūjyasīmāntatvakathaṇam (35.), Bomb. ed.; l. 34, read višrūnti*; l. 36, Bilvopākhyāne (45.) sargaḥ, Bomb. ed.; last lino, read *saṃvedana*.
- ,, 777b, l. 2, read Arjunopākhyāne; l. 20, read *khyānam; l. 24, *prub·dho nāma, Bomb. ed.; l. 26, read *vicāraņam.

- Page 778a, l. 6, Cūdālopākhyāne Kumbhasya strītvalābho nāma (105.), Bomb. ed.; l. 10, the Bomb. ed. has Šikhidhvajanirvāņam (110.), Kacopākhyāne Kacaprabodho nāma (111.), Mithyāpurushopākhyāne ākākarakshaņam (112.), etc., the right number of sargas being 128; l. 31, read jagadvriksha.
 - " 778h, l. 28, read sarvopa"; l. 29, read jīvasaptaka".
 - , 791b, ll. 9-14. The colophon of the first parischeda ends: ॰ सोकृष्णालंकारास्थायां स्रीवालनुकुंदानंदतीयेपादपूत्राशिषाविद्यनापतीयेस्य पुस्तकोद्वरणं प्रयम्परिस्वेदस्यनाप्तः ॥ The colophons of chapters 2 and 3, on the other hand, have only ॰ सोकृष्णालंकारास्थायां दित्तीयः (तृतीयः) प॰ स॰ ॥ and this is also the wording of the colophons in the other MSS. of our collection. As to the additional words in the colophons of chapters 1 and 4, the meaning of पुस्तकोद्वरणं and यन्योद्वरणं is not clear to me. If it occurred only at the end of the MS., one might perhaps take it in the sense of "a son's share (uddhira) of the books left by the father"; but this seems inadmissible here; the more so as Aufrecht, Cat. Cat., sub भारतीवद्यानालंकान्यर, mentions a commentary by Viśvanāthatīrtha. Even the sense of "extract" or "summary," however, seems hardly applicable here.—J. E.

[&]quot; 797h, l. 1, read ogn:.

^{,, 798}b, note †, read: I have omitted the commentary of those verses

^{,, 801}b, l. 26, read सस्या वायु.

^{,, 802}a, l. 13, cp. the same verse in no. 2470.

^{,, 802}b, 1. 5 from bottom, read p. 150.

[&]quot; 804a, 1. 36, read प्रशान: 1.

सन्योगन नयते

VII. Philosophy.

A. SÄMKHYA.

1809.

3044. Foll. 69; size 11½ in. by 6 in.; nine lines in a page; large clear writing.

Kāpilasāņkhyapravacanasūtravritti, a commentary on the Sāņkhyasūtras, by Aniruddha, with the text of the sūtras.

See Hall's Index, p. 1, no. ii.

It begins:

विनायकं नमस्कृत विष्णुं सूर्यं सरस्रक्षीत् । लक्ष्मीं गङ्गां नहेशानं यृत्तिं कर्त्नुं समारभे ॥

पुरुषः खलु वैराग्याम्नोद्यसाधनशास्त्रे प्रयत्तेते । वैराग्यं च विधा स्थात् । श्लोकादिना या जन्मानारीयदुरितस्ययाद्याः

The first adhyaya ends fol. 25a; the second, fol. 30h; the third, fol. 39b; the fourth, fol. 43h; the fifth, fol. 61b.

This commentary has been published in the Bibliotheca Indica (Sāṇkhyasātravritti), by Dr. Richard Garbe, 1888-89. An English translation, by the same, in the Bibl. Ind., 1888 sqn. See also The Aphorisms of the Saṃkhya Philosophy (printed for the use of the Benares College), Part I. (the 1st adhyāya), Allahabad 1852.

[J. R. BALLANTYNE.]

1810.

2668. Foll. 125; size 11½ in. by 5 in.; ten lines in a page; well written.

Kāpilasāņakhyapvavacanusāstrasya Bhāshyam, by Vijāāna Jeārya (Bhikshu), with the text of the sulras, with marginal notes in Colebrooke's handwriting.

See Hall's Index, p. 1, no. iv.

The Sāṃkhyapracaeanabhāshya was pubtished at Serampore in 1821, and by F. E. Hall, in the Bibliotheca Indica, 1854-56. A reprint by Jivānanda Vidyāsāgara, Calcutta, 1872. A German translation by Professor Richard Garbe, Leipzig, 1889 (printed for the German Oriental Society, Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes, vol. ix. no. 3). See also The Sānkhya Aphorisms of Kapila, with extracts from Vijūāna Bhikshu's commentary, translated by J. R. Ballantyne, in the Bibliotheca Indica.

The first adhyāya ends fol. 59b; the second, fol. 69b; the third, fol. 84b; the fourth, fol. 89b; the fifth, fol. 112a. Sūtra 28 of the second adhyāya, with a part of the commentary (fol. 65a), sūtras 49 and 50 of the third (fol. 78a), and sūtra 10 of the fourth collyāya, with a part of the commentary (fol. 86b), are wanting.

[Н. Т. Соцевкоокы]

1811.

1822e, 1822f. Foll. 59 and 45 resp. (140-243); size 12½ in. by 5½ in.; 13-16 lines in a page; large modern writing.

Kapilasāṃkhyapravacaaaśāstrasya Blūshaam, a second copy of Vijāāaa .Īcārga's commentary, in two parts: the first contains the five last adhyāyas, the second, the first adhyaya.

The writer has omitted sateus 1-10 of the third adhyaya on fol. 120, 1.5, but he has repaired his mistake on fol. 17a, l. 1. Again, fol. 44, l. 3, he has dropped text and commentary of sateus 86-116 of the fifth adhyaya.

J. TAYLOR,

1812.

1256a. Foll. 29; size 8\(\frac{1}{2}\) in. by 4 in.; 11-13 lines in a page; writing indifferent.

Sāṃkhyabhāshya, a commentary on Îsrarakrishņu's Sāṃkhyakarikas, by Gaurapāda.

See Hall's Index, p. 5, no. xiv.

The Sāṃkhyabhāshya was published by H. H. Wilson, Oxford 1837 (The Sānkhya Kārikā, transl. by H. T. Colebrooke, the Bāshya transl. by H. H. Wilson).

The last three couplets of the edition (रतपांचर) are wanting in this copy.

[Н. Т. Совевнооки.] !

1813.

517. Foll. 41; size 97 in.; 10-12 lines in a page; writing fair.

Tatteakaumudī, a commentary on the Sāņ-khyakārikās, by Vācaspati Miśra.

See Hall's Index, p. 5, no. xv.; Oxford Catalogue, p. 237, no. 570; Berlin Catalogue, p. 185, no. 637.

The Taltvakaumudi was published at Calcutta in the Samvat year 190%. I have seen the first fascicle of a second edition (Calcutta 1868, printed and published by Babu Bhucana Chandra Vasūka). Professor Garbe mentions a Calcutta edition with a commentary by Tāranātha Tarkavācaspati, 1871, and a Benarcs celition by Dharmadikāri Dhandirāja Pantasharman, 1873, in his German translation of the Sönkhyntattvakanaudi (München, 1892, in the "Abhanillungen der K. Bayer, Akademie der Wiss."); see also his paper "Samkhyntattenkaumudi, § 1-7 in deutscher Uebersetzung, nebst einer Einleitung," in "Berichte der K. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften." 21 Juli, 1888.

1814.

1521d. Foll. 30; size 10 in. by 6½ in.; 13-15 lines in a page; writing fair.

Sankkyatalloukaunundi, u second copy of l'acaspati's commentary, dated : संवत् १६८० मीती भादी बदी t बार स्पानुद्धवारके लीप्पा (sic!)॥

H. T. COLEBROOKE.

1815.

1128a. Foll. 43; size II in. by 4 in.; 7-10 lines in a page; well written.

Tatteakaumudi, a third copy.

[II. T. Colebrooke.]

1816.

760a. Foll. 48; size 9^a in. by 4 in.; ten lines in a page; fair modern writing.

Tatteakaumudi, a fourth copy, dated: लिखतं श्रीसत्यभरक्षतीया (!) सुधिया काश्यो ॥

[П. Т. Солявковки.]

1817.

2005. Foll. 70; size 8; in. by 4; in.; 7-9 lines in a page; fair modern writing.

Sänkhyntattenkawandi, a lifth copy.

[J. TAYLOR.]

1818.

3032. Foll. 28; size 13 in. by 7 in.; 10-16 lines in a page; writing indifferent.

Tattrāmṛitaprakāšinī, a commentary on Vācaspati Mišra's Sāṇkkyatattvakauaudī, by Rāghavānada Savasvatī, disciple of Adraga, who was the disciple of Viśveśvava.

See Hall's Index, p. 6, no. xvii.

It begins:

नत्वा मुरेशस्य पहारिवन्दं शियस्य भानोगैखनायकस्य । महामुनेदी कपिलस्य यत्नं करोमि तस्त्रस्य विकाशनाय ॥ सत्तामेका ०

[J. R. BAILANTYNE, !

1819.

2640. Foll. 27; size 10 in. by 4% in.; eleven lines in a page; writing fair.

Sānkhyacandrikā, a commentary on the Kīrikās, by Nārāyana Tīrtha, disciple of no. 468. Kāmagovinda Tīrtha.

See Hall's Index, p. 7, no. xxi.; Oxford Catalogue, p. 237, no. 569.

Date of the copy: संवत् १६३९ मायनुक्रपक्षे परती-पट्टा (sir!) रविवासरे

1820.

1371. Foll. 45; size 9\(\frac{1}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{4}\) in.; to 9 lines in a page; large modern writing. Sāņikhyacandrikā, a second copy. Colophon: लिखित जगवायेन जनिया संवत् १५५३ चापाढे मासे कृष्णे पद्ये लमावास्यां तिथी चंद्रवासरान्त्रितायां वाराग्यस्यां द्वितीयप्रह-राडीद्यानंतरं समाप्तिमगात ॥

The following enrious lines, containing a s will, have been added by the same hand; मणुरात्र विलोमेन मध्यमोनं यदश्चरम् । यो न सरित लोकसिंस्तमध्येनमुंसोपरि ॥ १॥ ममुद्रस्य परे पारे लङ्का नाम महापुरी ।

यलादेवेगादीपप्रतीकाराचे सप्तस्त्र प्रत्यपचे जिन स्रोकं प्रत्येकं िल्लिका तहुपरि बभीयात् पर्शेषु शुक्केषु व्रखशोष इति फल्लम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

वायषः तत्र मञ्जल यत्र राजा विभीषणः ॥ २ ॥

1821.

Foll. 9; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in., 16-24 lines in a page; Bengali character; small modern writing.

Sankhyacandrika, a third copy.

[H. T. Colenkooke.]

1822.

1303a. Foll. 26; size 131 in. by 41 in.; · to 9 lines in a page; Bengali character; inine lines in a page; large modern writing. writing fair.

Sāņkkyakaumudi, a commentary on the ison of Visvanātka Bkaļļa. Simkhyakarikās, by Rāmakrishya Bhaffa.

See Hall's Index, p. 8; Rāj. Mitra's Not. I..

It begins:

नयन

कृष्णं प्रसम्य पुरुषात्रकृतेश्व परं प्रभून् । तन्यते रामकृष्णेन रम्येयं साह्यकीमृदी ॥ अजामेका लोहितजुक्ककृष्णां बद्धीः प्रजाः सृजमानां नमामः । अजामेको ज्यमासा भजना जहायेना भुक्रभोगानुमस्तान ॥

[H. T. COLEBROOKE.;

1823.

Foll. 19; size $9\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; 1597c. eleven lines in a page; well written.

Sankhyasara, the essence of the Sankhya philosophy, by Vijāāna Bhikshu.

See Hall's Index, p. 7, no. vxii.

The Sankhyasara was printed in the Bibliutheca Indica, by F. E. Hall, '862.

Date of the copy: संवत् १६६० ममय भादी मृदि १०। [H. T. Colenbooke.]

1824.

1250ъ. Foll. 21; size 9 in, by 4 in.; cleven lines in a page; well written.

Samkhyasara, a second copy; either both copies have been transcribed from the same original, or the second is a transcript of the first.

III. T. Conessioner.

1825.

1038a. Folf. 35; size 8½ in. by 4 in.;

Sadasatkhyātivicāra, by Gariula Bhatta. This work is not mentioned in Aufrecht's Cat. Cat.

It begins :

म्मृत्वा गुरुपदाम्भोनं कपिलादिविदां वचः । गोविन्दः सदसम्बाति व्याचष्टे विदुषां सुदे ॥

तवातिसमादिति हानं धमः यया शुक्काविदं रजतिनिति रज्जाययं सर्पे इति सर्पे अयं दश्ड इति प्रकृतिखेतनेति पुरुषः कोर्ति ०

It ends:

चाजेन सदसत्स्थातेचीस्थातं कपिलं मतम् ।
तेन स्तृता जगडावि(road º वी)देशी तुष्पातु (sic!)
यदत्र सुन्दरं सत्यं तहुर्विङ्कस्मृतेः मलम् ।
स्वस्थानस्य न मे किंचिकसमाजवरणे अपितम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

B. YOGA.

1826.

2122a. Foll. 65; size 10 in. by 5½ in.; nine lines in a page; well written. A few leaves are wormeaten on the right side.

Pātanjalam Yogasastram Sāmkhyapramacanam, the bhāshga on the Yogasūtra, ascribed to Vodavyāsa.

See Hall's Iudex, p. 9, no. ii.; Berlin Catalogue, p. 186, no. 639.

For an edition, together with Vācaspati Miśra's Vyākhyā, see the next number.

It begins:

यस्यका कपनाशं प्रभवित जगतो व्लेकधानुग्रहाय प्रश्लीकक्रेशराशिविषयविषधरो व्लेकपक्षः खभोगी । स्वैज्ञानप्रसृतिभुजगपरिकरः प्रीतये यस्य नित्रं देवो होशः स योज्यात् श्रितविमस्ततनुर्योगदो योगमुक्कः॥१॥ कथ योगानुशासनम् ।

The first, or samādhi-pāda, ends fol. 15b; the second, or sādhananirdeśo nāma, fol. 35b; the third, or vihlāti-pāda, fol. 55b; the fourth, or kaivalya-pāda, fol. 65a.

[GAIKAWAR.]

1827.

1448b. Foll. 113 (90-202); size 12 in. by 6 in.; 10-15 lines in a page; writing indifferent.

Pātañjalahlashyavyākkyā, a commentary on Vyāsa's Pātañjalablashya, by Vācaspati Miśra, with the toxt of the Ithāshya standing in the middle of every page.

See Hall's Index, p. 9, no. iii. Published, under the title *Pātanjala-darśanam*, by *Jīvā-nanda Vidyāsāgara*, Calentta 1874.

It begins:

नमानि जगतुत्पत्तिहेतये वृषकेतये । क्रेज़कर्मविपाकादिरहिताय हिताय च ॥

नावा पतन्त्रलिमृधि धेदव्यासेन भाषिते । संख्रिमस्पष्टबद्धपौ भाष्ये चास्या विधास्यते ॥

इह हि भगवान्यतञ्चित्रारिष्यतस्य शास्तस्य संख्येपतस्तास्ययाचे प्रेस्वायत्मकृत्यद्वं (sic!) श्रोतृष्ठ मुस्ताववोधार्यमाणिख्यासुरादाविदं सूर्च रचयाचकार स्रथ योगानुशासनम् ।

The first pāda ends fol. 122b; the second, fol. 154a; the third, fol. 185a.

Dato of the copy: संवत् १६५५ ।

[H. T. COLKBROOKE.]

1828.

2347. Foll. 143; size 10 in. by 5½ in; nine lines in a page. The writing is the same as in the Bhāshya in no. 1826 (MS. 2122a).

Pātaājalabhāshyavyākhyā, a second copy of Vācaspati Miśra's commentary, without the text of the Rhāshya.

The copy has many small omissions; foll. 35 and 36 are misplaced, fol. 21a is blank, but nothing is wanting there.

Date of the copy: संवत् १६६६ वर्षे त्रावसमासे कृष्णपञ्चे दशम्यां तिषी सोनदिने लिखितां॥

[GAIKAWAR.]

1829.

1243b. Foll. 59; size 11 in. by 4½ in.; to 21 lines in a page; writing indifferent.

l'ātaājalabhāshyavyākhyā, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1830.

1455. Foll. 171, of which 128-131 and 133-166 are wanting; size 91 in. by 41 in.; peod, clear, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

Pātuājulasūtranņitti-bhāshyavyākhyā, by Nāgojī Bhaffa, son of Šiva Bhaffa and Satī.

See Hall's Index, p. 10, no. vi.

It begins:

नावा पांगिति देवं योगे वृत्तिं लिखाम्यहं । ज्ञायया व्यासभाषस्य तदृटार्थप्रकाशिकां ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1831.

1243a. Foll. 65; size 11 in. by 44 in.; to 9 lines in a page; good large writing.

Rājumārtaņda, a commentary on Pataājali's Yogušāstrasūtra, ascribed to Bhoja, king of Dhāra.

See Hall's Index, p. 10, no. vii.; Oxford Catalogue, p. 229, no. 561. Published, with an English translation, in the Bibl. Indica, by Rājendralāla Mitra, 1881-83.

The first and the second pāda were published by J. R. Ballantyne (for the use of the Ben. Coll.), with an English translation; the third and fourth pāda, by Govindadevaśāstrin, in the Pandit, no. 28 foll. The third was also printed in the Oxford Catalogue.

The first $p\bar{u}da$ ends fol. 18b; the second, fol. 33a; the third, fol. 47b.

Colophon: लिपितं दुर्गीदासकायस्थेन श्रीयालय २

[H. T. COLEBROOKE.

1832.

1865. Foll. 46; size 12 in. by 5½ in.; 7-16 lines in a page; fair modern writing.

Pātuājaluyogašāstravņitti, called Rājamārtaņļu, a second copy. [J. Taylou.]

1833.

2427. Foll. 84; size 9 in. by 0_4^a in.: seven lines in a page; writing fair.

Yogaśāstravritti, called Rājamārtaņija, a third copy. R. Jourse S.

1834.

3061. Foll. 13; size 10; in. by 4; in.; nine lines in a page; good modern writing.

Sūtrārthurandrikā, a very succinct commentary on the Fatuājulasūtra, by Ananta. The text of the sūtras is in the middle of each page.

See Hall's Index, p. 11, no. xi.; Rāj. Mit a's Not. Vl., no. 2127. It begins:

्री गुरुं प्रसम्य सूत्राधैचन्द्रिका क्रियते मया। ज्ञान जननेनेश्वरप्रोति सिंबदानन्दरूपिणम्॥ १॥

सय शब्दो अधिकारवाची योगो नाम ममाधानं सनुशिक्षते व्याख्यायते येन तत् ॥ १ ॥ सस्यपरिणामक्ष्यस्य चित्रस्य या वृत्तयस्तासां निरोधो चहिर्मुसतावस्त्रेनादन्तर्भुसतया स्वकारगे स्वयः ॥ २ ॥

· The first pāda ends fol. 4b; the second, fol. 7b; the third, fol. 11b.

J. R. BALLANTYNE.

1835.

559d. Foll. 26 (foll. 134-159 of the volume); size 12½ in. by 4½ in.; written by two different hands; foll. 1-9 eleven lines in a page, foll. 10-26 fourteen to seventeen lines in a page; end of the 18th century.

Yogamagiprabhā, a Sānkt yapracucanu, a vrtti on Patañjali's sūtras, following Vyasa's

Bhūshya, by Rāmānanda Sarasratī, pupil of . Gewindananda.

See Hall's Index, p. 12, no. xiv. (the name of the author is not given there).

It begins: श्रीवागीश्रंप नम: श्रीरामचंद्राय नम: श्री-विश्वेषाराय नमः श्रीभानये नमः श्रीपतंत्रलये नमः श्रीषासाय नमः श्रीगृरुभ्यो नमः श्रीसर्वयोगज्ञास्त्रप्रवर्श्वकभ्यो नमः ॥

> यंदे क्षेत्रायुसंसृष्टं पुराराषुरूपं हरि । प्रकृत्या सीतया जुष्टं योगेशं योगदायिनं ॥ १ ॥ पर्तमिलं मुत्रकृतं प्रसम्य व्यासं मुनिं भाष्यकृतं च भक्त्या। भाषानुगां योगमशिप्रभाव्यां वृत्तिं विधास्यामि यथामतीमां * ॥ २ ॥

इह नलु भगवान्यतंत्रिः प्रेषावत्रयुत्त्रंगं ज्ञास्त्रप्रतिपाद्यं दशैयति जय योगानुशासनं १

The samadhipada ends fol. 11a, the sadhanapāda ends fol. 15b, the ribhātipāda ends fol. 20b. The end of the whole work is:

फर्गोद्रम्वसंबद्धा व्यासवाङ्भणिभृषिता । महाङ्गोक्तिकमाला स्थात्सदा श्रीरामपादयो: ॥ ३ ॥ · क्षाहं प्रमादनिरतः क्ष वासन्यं गुरोरिदं । नुनं महात्मनां हीने खतिश्वतं कृपान्वितं ॥ शे ॥

इति श्रीमापरमहंसपरिवाजकाचार्य श्रीगोविदानंदभगवत्य 🖰 📆 (leg. पूज्य)पादिशाधश्रीरामानंदमरस्वतीकृती सांस्थ्रप्रयचने योगमिशायभाषां केवन्यपादश्चतुर्थः समाप्तः ॥

Dated: संवत् 9689 ॥

[H. T. Columnooke.]

1836.

3101. Foll. 40; size 9 in. by 6 in.; eight lines in a page; large good writing.

(a) Hathapradipikā, a metrical treatise on hathayoga (the subduing of worldly desires by violent means), in four upadeśas, by Atmarama or Scatwardma Yogindra.

See Hall's Index, p. 15, no. axxiii.;

Oxford Catalogue, p. 233, no. 566; Berlin Catalogue, p. 195, no. 647; Copenhague Catalogue, p. 9, no. xii. This work has been published, with commentary, by Brahmānanda Jyotsa, Burdwan 1890.

The first upadeśa (65 ślok.) ends fol. 7b; the second (80 ślok.), fol. 146; the third $(127 \, slok.)$, fol. 25b; the fourth $(129 \, slok.)$, The Oxford copy seems to represent another version of the text, its four chapters containing only 72, 76, 100 and 83 couplets.

(b) Foll. 37a-40a contain a small metrical treatise, in 31 couplets, on the same subject, by Minanatha Munisvara, "son of Umā and Saykara" (see the sixth couplet).

It begins: नम: श्रीगुर्विसरोजाभ्या ॥ गुरुषा गुरुपृत्रद्या ये चान्ये गुरुवान्धवाः । योगिनो ये क्रमाञ्च्येष्ठास्तेषां पादी नमान्यहम् ॥ १॥ मोनारामममादंडे(?) हयागदलनंभय (?)। यो दोषभाषनातीतस्तं गुरुं प्रखमान्यहम् ॥ २ ॥ धानस् होने धनति विधानः स्वमेधते । ते हि सिद्धानि पुरुषा सादिनाचे व्यवस्थिताः ॥ ३ ॥ कुलजातिसमायुक्तः सुधीरप्रगुखान्वितः । गुरुभिक्तयुतो धीमान् सिक्काप इति कथ्यते ॥ ४ ॥ गुरुषं चैव शिष्ये च शिष्यतं च ग्री तथा। नानयोरिय भेदो इस्ति समसिश्चिहि जायते ॥ ५ ॥ उनाशक्करपुत्रो इहं मीननाथी मुनीग्नरः। क्रययामि परं तस्त्रं कुलाकुलविवोधकम् ॥ ६ ॥

Though apparently a work different from the Hathapradipikā, it has the signature: 3fa जात्मारामनिर्यानतं हठप्रदीपिका संप्रते।

Date of the volume: संवत् १९५९ वर्षे मार्गश्रीध शुद्धि रवी अमदाबादवालायं (Ahmadabad?) नागरसावी-दराज्ञातीयवि ° भागजीसुतवि ° कीका लिखितमिदं ॥

[J. R. BALLANTYNK.]

^{*} The last akshara is doubtful.

1837.

355b. Foll. 23; size 10½ in. by 4¼ in.; 5 to 9 lines in a page; large writing. The hast two leaves are bound in the wrong way.

Hathapradipika, a second copy, dated: संबद

१९९१: मीति सतीक वदी चतुरदसी॥

After the date there are added, by another hand, twenty couplets on the same subject, beginning:

चित्रं न सुप्रं नो जाग्रत्स्मृतिमात्रं न चान्यया। नास्तमेति न चोदेति यस्यासी मुक्त स्व सः॥ १॥

Slokus 5 and 6 are to be found in the Vasshthayoga, adhy. II. il. 27, 28.

[H. T. COLEBROOKE.] :

1838.

1725c. Foll. 34 (29-62); size 81 in. by iii.; seven lines in a page; large good writing.

Hathapradipikā, a third copy. It differs tery much from the two preceding copies, and agrees more with the Oxford copy. There are five chapters in this copy, the fifth begining fol. 32h. But the nineteen couplets of this additional chapter, the first of which is:

स्त्रेख्या वर्त्तमानो अप योगोक्केनियमैविना । वज्रोली यो अभज्ञानाति म योगी सिश्चिभाजनम् ॥ and the last of which is:

तस्मादयमकामाय भोगमुक्तिविमुक्तिदः । तम्मात्यस्यवतःभेवनेष योगस्त् सिद्यति ॥

1839.

777a. Foll. 51; size 10½ in. by 4½ in.;

nine lines in a page; chansy, but clear writing, of the 18th century.

A continuous series of Yoga tracts, all written by the same hand. They have the character of the Tantra literature. An author's name is only mentioned for the last of these texts. Authorities quoted: Lalitäsrachanda, fol. 37a, l. 9; Pratyabhijāā, fol. 37b, l. 2; Vāmakešraratuntra, ibid. l. 5; Bakulaka, f. l. 38a, l. 1: Šivānandāvārya, fol. 38a, l. 5; Tattvasanhit. fol. 39a, l. 8; Šuņkavācāvya, fol. 39b, l. 3: विविवायहरा: सतकिनियुवा देहासवादे रहा: fol. 48a,!.6.

There is a note by Colebrooke on the first page: "Avadhūta yogī lacshana by tioraesha nātha. Other forms observed by Avadhūta Yoyīs." But this only holds good for the last chapter of the last piece.

A jiest piece, which treats of various mactra's of the yaga practice, begins:

अस्य श्री आसनमंत्रस्य मेरुपृष्ट स्थितः कुमी देवता मुतत्रं (हांट्र!) खंदः आसने विनियोगः प्रणयस्य परम्रद्य स्थितः परमात्मा देवता दैवी गायत्री छंदः प्राक्षायामे विनियोगः अतिकूरमहाकायकट्यांतद्द्वनोपमभैरवाय नमस्तुभ्यमनुजां दातु-महैति यागभूमावद्यतपुष्पाजिद्यिष्य भूमि प्रार्थयेत

There is a mystical figure in the middle of the first page.

This first piece ends fol. 0h; the less lines contain a list of the subjects which were treated:

करिष्णमि त्वराशेयमिति विशापनं मम । भृत्युद्धं भूतत्र्युद्धं च प्रविलापनमातृकां ॥ प्राथप्रतिष्ठामनपां जिन्नप्राकारयेहनं । महीयेनं जिरोयंनं पीठास्यं इत्याह्यं ॥

A second piece, fol. 10-16a, reats of Sandhyā. It begins:

> विकोणमध्येंहीकारं कोणाग्ने प्रणयेन तु दंडे तु च्यादतिन्त्रैय संध्यायंत्रं विलिक्स्यमेत (sir !)

lt ends: जाचम्य मंध्या समाप्ता ॥

Follows, in the same line, a short third piece called #ध्यावंदनविधि: fol. 16a-17a.

The beginning is: जस्य श्रीसंध्यावंदनमंत्रस्य सांदीपनी भगवानृष्यः जनुषुष् इंदः ब्रह्मा देवता श्रीभनवक्तं बीजं नील-ग्रीवा इति शक्तिः नेत्रति कोलकं वंदनार्थे विनियोगः

The next two pieces (the fourth and fifth) bear a panranic character, they form part of an Amanaskakalpakhanda, foll. 17a-26b. The first of these two pieces is called Layayoya.

la begins:

प्रगम्य ज्ञिरसा देवं कृतानि लिरभाषत । नौषम्मुक्तिपदोपायं क्षयपस्ति पृष्ठित ॥ ईश्वरः परज्ञानमहं विष्मि येन तस्त्रं प्रकाशते । यन विज्ञिते सर्वे ज्ञाञ्चापाञ्चादिवंधनं ॥ जाधारादिषु चक्रेषु सुषुस्नादिषु नाडिषु । प्रागादिषु समीरेषु परतस्त्रं न तिष्ठते ॥

The end is fol. 21a: इत्यमनस्कवत्यसंडे ईच्छरवाम-देवसंबादे ल्ययोग: प्रथम: ॥

The second piece is called Sairasiddhauta. It begins:

वानदेवः भगवन् देव देवेश परमानंद मुंहर ।
त्वत्रासादान्सया रुज्यः पूर्वयोगः सविस्तरः ॥
सपरं किं तदास्थाहि भवता यदुदीरितं ।
ईस्यरः ६हिमुँद्रान्वितं पूर्वं यहियोगेन तन्सयः ॥
संतर्भुद्रास्थमपरं संतयोगं तदेव हि ।
राजयोगस्स कथितः स स्व मुनियुंगयः ॥

It ends, fol. 26b:

तातानां कुञ्चलानां च सततं मोत्तानस्ता ।

श्रद्धावतां मुञ्जिष्याकां श्रास्त्रमेतत् प्रकाशयत् ॥

श्रास्त्रमेतत् प्रयन्तेन सदाभ्यासं मुमुख्युभिः ।

यस्य भारकनाचेक स्तर्यं तस्त्रं प्रकाशते ॥

इति श्रीशैयसिद्धांते ॥ (sic!)

The last piece, foll. 26b-51a, is a larger work: Siddhasiddhantapaddhati, by Gorakshanitha (also Samkaranatha, see the last coupless), in six upadesas. It begins:

चादिनाचं नमस्तृता शक्तियुक्तं जगहुरुं। वक्ष्मे गोरचनाचोयं सिद्धसिद्धांतपद्वतिं॥ नास्ति सत्यविचारेस्मिन् उत्पत्तिश्वीडियोः । तथापि लोकप्रीत्यर्थे वस्त्ये सासंप्रदायतः ॥

सा पिंडोत्पत्सादिसिज्ञमते सम्यक् प्रसिद्धा पिंडोत्पत्तिः पिंडविचारः पिंडसंपत्तिः पिंडाधारः पिंडपदसमरसभावः नित्व-पिंडावधृतः

> यदा नास्ति खयंकती कारणं न कुलाकुलं। सम्पन्नं न परं बद्ध सनामा विद्यते तदा ॥

खनामेति ॥ खयमनादि सिद्धं एकमनादि निधमं सिद्ध-सिद्धांतप्रसिद्धं

तस्येकामावधर्मेण निजञ्जितः प्रसिद्धा तस्योत्मुसीमावेश परा शक्तिरुत्थिता तस्यास्यंदीभूतमावेश खपरा शक्तिरुत्थिता तत्तोहंताद्वैमावेश मृष्ट्यशक्तिरुत्यका तत्तो येदशिष्ट्यमावेश कुंड-लिनी शक्तिरुद्धता नियता निरंजनता निष्यंदता निराभासता निरुद्धानता इति पंचगुणा निजशिक्तः etc. श्वं शक्तितस्त्रे पंचरंच गुणा योगात् पर्रापंडोत्यितः उक्तं च

> िनजा परापरा मृह्मा कुंडलीतानु(sic!) पंचधा । शक्तिचकक्रनेणाप जातः पिंडः परः ज्ञियः ॥

िंठा. 306 खण गभींलिं(?) पिंडोत्पत्तिः, on the gradual development of the embryo: नरमारीसंयोगे ऋतुकाले रजीविंदुसंयोगेन जीवः प्रथमदिने कलनं
भवित समरावीपितेन मुद्रुदाकारं भवित खड्डमासे गोलाकारं
भवित सासमाने किन भवित मासद्वये झिरो भवित तृतीय
मासि हक्तपादादिकं भवित चतुर्थे मासि चलुः। कर्णादिनासिकामुसमेद्रगृदं भवित पंचने मासि पृष्ठोदरो भवित पष्टे मासि
नसकेशादिकं भवित समने सवैचेतनसंयुक्तो भवित खष्टने
सवैल्ड्ल्णसंयुक्तो जातो पि न जीवित नवने सस्वद्यानगर्भसंयुक्तो
भवित दश्मे मासि योनिसंस्यश्राद्शानपालको भवित जुक्ताधिके
कन्यका सम्जुक्तरक्ताभ्यां नपुंसको भवित परस्परस्त्रीपुरूषचिताच्याकुल्ल्वादंधः कुन्तो याननः पंगुरंगहीनच्छ भविति
परस्परतिकाले खंगनिपीडनकर्णगुणैः मुक्तं डिनियारं भविति
तेन द्वितीयवालको भविति. The first upadeśa ends,
fol. 31a: इति गोरङ्गनाचकृता पिंडोत्पत्तिः प्रथमोपदेशः

The second upadesa ends, fol. 34b: इति गोर-खनायकृती विव्वविद्यातपद्वती पिंडियचारं नाम द्वितीयोपदेश:

The third upadesa ends, fol. 36b: इति श्री-गोरखनायकृती सिद्धसिद्धांतपद्धती पिंडसंपत्तिनीम तृतीयोपदेश:

The fourth upadesa ends, fol. 30a : इति गोर-श्वनायकृती व विंडाधारश्चतुर्धोवदेशः The fifth upadesa ends, fol. 44a: इति श्रीमो-रखनायकृती व पिंडपद्योस्समरसकरणं नाम पंचमोपदेश:

The sixth upadesa treats of the avadhuta कृत्यातः; it begins: स्थ निव्यपिडावधूतः। स्वधूतयोगित्यां क्यातं स्वधूतयोगिनामकः इत्यपेद्यायामाह। यस्तर्यान् प्रकृतिविकारान् सवधुनोतिति स्वधूतयोगी। योगोस्यास्तीति योगो। It ends with a long series of slokas, of which these are the last:

मया अंकरनाचेन सिद्धसिद्धांतपद्धति । लिसितां यः पठेत् भक्त्या स याति परमा गति ॥ विद्धाल्यपिनल्यं भक्तानुग्रहमूर्तिमान् । समरानंदभरं चेतोगणपत्यभिधं महः ॥

" स्री ॥ इति गोरद्यनाषकृती सिद्धसिद्वांतपद्वती स्ववधूत-योगिलस्यं नाम सर्वे यष्टोपट्स: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

C. NYĀYA.

a. The Satras and Commentaries.

1840.

161c. Foll. 8; size 12 in. by 4½ in.; 11 or 12 has in a page.

elantamapranītāni Nyāyadaršanasūtrāņi, the text of the Nyāyasūtras. [H. T. Colebrooke.]

1841.

3040. Foll. 121; size 12 in. by 4½ in.; ten lines in a page; fine writing.

Nyāyabhāshya, Vātsyāyana's commentary on the Nyāyasūtra, in four parts. See Hall's Index, p. 20 no. ii.

- (a) The first and second adhyaya, foll. 53; the last two leaves are in another handwriting.
- (b) The third adhyāya, foll. 32 (54-85); the first two leaves are in a more modern handwriting.
- (*) The fourth adhyāya, foll. 22 (86-107).
- (d) The fifth adhyāya, foll. 14 (108-121). Date of this copy: संचत् १९११ ॥

The Nyāyabhāshya was published in the Bibl. Ind. by Pandita Jayanārāyana Tarka-pancānana, Calcutta 1865. For the beginning of an English translation of the Nyāyabhāshya, by Keśnica Śāstrī, see The Pandit, New Series, II. See also E. Windisch's dissertation "Ueber das Nyāyabhāshya," Leipzig, 1883.

J. R. BALLANTYNE.

1842.

1821. Foll. 100; size 12 in. by 5½ in.; 11-13 lines in a page.

Nyāyabhāshya, a socond, modern copy. 11 has these introductory couplets:

कापयिस सूत्रवडा याचे थेनुं मुदे समिगाम् । वन्यो असि धर्मधूर्वह वात्सायन यो असि वत्सलो वत्सः॥१॥ नावेत्यिह्य केविद्वधगृहे कीदृशो न्यायः । यदि वत्सल यात्सायन नाभापियात भवानेयम् ॥ २॥

Subscription of the writer: इदं पुस्तकं गोसले-सुपनान पांडुरंगेण लिखितं॥ [J. TAYLOE..]

1843-1845.

488. Foll. 97; size 13 in. by 4½ in.; 16-18 lines in a page; Bengali character; good old writing.

(a) Foll. 1-22.

Nyāyatrisūtrītātparyatīkā, the beginning of Vācaspatī's commentary on Addyotakara's Nyāyavārttika. This first portion treats only of the first three sūtras.

See Hall's Index, p. 21 no. iv.; Cowell's preface to his edition of the Kusumāājati, p. vi. sq.; Burnell's Tanj. MSS., II., p. 113. The sequel of the Nyāya commentators is Vātsyāyana, Uddyotakara, Vācaspati Mišra, Uddyota, Vardhamāna. Hall tool Uddyotakara and Udayana for one and the same person.

It begins: विश्ववापी विश्वशक्ति: पिनाकी विश्वेशानी (see Cowell, I. c.).

For unother fragment of the Nyayavārttikatātparyaṭīkā, see no. 1846 (10751).

I E VE

(b) Foll. 26 (23-48).

Trisūtrīnibaudha, a commentary on the preceding Nyāyatrisūtrītātparyaṭīkā; the name of its author is not mentioned, but it is the beginning of Udayana's Nyāyanibandha (see Burnell's Tanj. MSS., II., p. 113; Cowell's preface to the Kusumānjali, p. vi., see also infra, nos. 1846 and 1847). Rājendralāla Mitra, Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 207, no. 1889, ascribes the Nyāyanibandha to Uddyotakara, repeating here the error of Hall (Index, p. 20, no. iii.).

It begins:

मातः सरस्ति पुनः पुनरेष नत्ना चडाञ्चल्ठः किमपि विद्यपाम्यवेहि । वाक्चेतसोमीम तथा भव सारधाना वाचस्पतेवेचसि न स्वलतो यणेते ॥

विश्वाराध्य इत्यत्र विश्वश्चन्द्रेन संसारिश्वेतनवक्को(?)विरिश्वतः तस्यैव तदाराधकत्वात् विश्वेशान इत्यत्र ०

(c) Foll. 49 (49-97).

Trisūtrīprakāša, a commentary on the preceding commentary, by Vardhamāna, son of Gangeśnara.

The form of the subscription इति वर्डमानप्रकाशे विस्ता सनामा, indicates that this work forms part of the Nyāya-nibandha-prakāśa mentioned in Hall's Index, p. 21, no. v.

Hall gives as the extent of his copy of the Nyōya-nibandha-prakāśa "leaves 53, ślokas 3500." As this is precisely the extent of the Trisūtrīprakāśa, it is probable that he also saw only this same first part of the whole.

It begins:

यस्याज्ञाः परिधाननिन्दुकलिकाभन्ने ज्ञिसस्रक्षियं

यं पश्यित निरन्तराय मनसः संमारमोहस्तिदं तं चन्दं मुर्यृन्दवन्दितपदह्वन्द्वारिवन्दं शियम् ॥ न्यायिवद्यायिव्यथाय मीमांसापार(गताय)। गक्तेष्वराय(sic!) गुरवे पित्रे श्वभवते नमः॥ विषयदर्शनोहासदुस्तकेतिमरावृताः । वर्डमानप्रकाशेन सनाः षश्यन् यद्वतीः ॥

वागत्य(?)प्रतिपत्तये वागिषशातृदेवतानमस्तारपूर्वतं सन्य-स्याभिषयमाह भातिरिति (H. T. COLEBROOKE.]

1846.

1075b. Foll. 64-92; size 13½ in. by 5½ in.; twelve lines in a page; Bongalī character; fair writing, on brown paper.

Nyayavārttikatātparyatīkā, by Vācaspati Miśra, another fragment of his commentary on the Nyāyavārttika (see no. 1843), giving the end of the fourth adhyāya and the whole of the fifth adhyāya.

The first āhnika of the fifth adhyaya begins (fol. 66a): जय प्रमाणादयः पदायो लिखनाः परीविकाच तिकमपरमयिक्षयते यद्धै पचमो अध्याय जारभ्यत द्वय जाह साधम्येवधम्याभ्यो प्रत्यवस्थानस्य विकल्पाच्यातिबहुत्वमिति भाषं तस्यापैनाह वार्तिककारः 0

The second ahnika begins fol. 78a.

1847.

1075a. Foll. 1-63; size 13½ in. by 5½ in.; twelve lines in a page; Bengali character; fair writing, on brown paper.

Tātparyapuriśuddhi (also called Nyāyanibandha), a commentary on Vācaspati's Nyāyavārttikatātparyaṭīkā, by Udayana, incomplete.

Thero is a confusion about this work in Hall's Index, p. 20, no. iii. The correct dates are given in Cowell's preface to his edition of the Kusumāūjalī, p. vi., also in Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vii., p. 128, no. 2358.

This copy begins with the first ahnika of the third adhyaya:

विद्यासस्योदयोद्रेकादविद्यारजनीक्षये। यदुदेति नमसस्यै

डितीये प्रमाशानि परीिखतानि इहेदानीं कारसस्प्रमे-सपटं परीक्ष्मते तदेवाध्यायार्थः।

The 2nd āhnika begins fol. 16a; the 1st of the fourth adhyāya, fol. 29a; the 2nd, fol. 45b; the 1st of the fifth adhyāya, fol. 50b; the 2nd, fol. 60b.

Fol. 63b, this commentary breaks off, the second portion of the volume being a fragment of Vācaspati's commentary.

[II. T. COLEBROOKE.]

1848.

1436a. Foll. 82; size 12½ in. by 4½ in.; cleven lines in a page.

Nyāyasūtravritti, a commentary on the Nyayasūtra, by Viśvanātha Bhaļļācārya, son of Lidyānivasa Bhaļṭācārya. With marginal notes in Colebrooke's handwriting.

The complete text of the Nyāyasūtravritti was printed Calcutta 1828, an English translation of the Nyāyasūtras according to this commentary, together with the text of the satrots and extracts from the commentary, was published by J. R. Ballantyne in three parts, A'lahabad 1850-1854.

See Aufrecht's Catalogue, p. 239; Hall's Index, p. 22, no. ix. [H. T. Colebrooke.]

1849.

232a. Foll. 91; size 124 in. by 34 in.; sine lines in a page.

Nyagasutraccitti, a second copy, with the into संवत् १६५०. [H. T. Colebrooke.]

1850.

2786b. Foll. 88; size 12 in. by 5 in.; Dovamagari writing of 1735 a.d.; 9 or 10 lines in a page.

Nyāyasūtravritti, by Viśvanātha Pañcānana Bhattācārya, son of Vidyānivāsa Bhattācārya, including the text of Gotama's Nyāyasūtra, a third copy. [II. T. Colebrooke.]

1851.

999. Foll. 159; size 12% in. by 4% in.; modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Nyāyabhāshya-tikā(?), or Gautamabhāshyavyākhyāna, apparently a commentary on Vātsyāyana's Bhāshya, or on a commentary thereon.

The exact relation between the two works has not been made out from a perusal of a portion of the MS., but only a very general connection with the Nyāyasūtras; and no colophon of any kind appears in the volume.

ार begins: स्थ गीतमभाष्यस्थानमाह। तायर् यन्यारभासमये प्रारिष्यतप्रतिमन्धस्त्रं समुद्धिः मङ्गले प्रयत्ने प्रेष्ठाननः। तत्र मङ्गलस्य प्रारिष्यतप्रतिमन्धकस्त्रं सजनकन्त्रे कि मानं। विशिष्टशिष्टाचारानुमितष्युतिरेव मानं। तथा हि तत्र प्रामास्याभ्युपगमातिकार्येकदेशविकत्यः। तशान्ययैयिपये कार्यस्येव विविद्यतन्त्रात् विशिष्य तशान्ययेमविद्यामिष तदन्य-सम्वतिष्ठतां(?) तात्पर्यविषये वेदाः प्रमाणिमित सामान्यतस्तदभ्यु-पगमस्य सन्नात् ?

It ends: युगपदिशकरकवचनो इन्ड इति व्यथिकयत इत्यधिकरकपदार्थः । इन्डो इन्डसमासक्पं तसुगपदेषे विक यथा भवत्रदिराधित्यच भवसन्देन भवत्रदिरी युगपदुपस्थायेते त्रदिरञ्जन्तेनिय भवत्रदिरी युगपदुपस्थायेते इति ॥

III. T. COLEBROOKE.

b. The Tarkabhāshā and Commentaries.

1852.

2122c. Foll. 33; size 9; in. by 4; in.; 9-15 lines in a page.

Tarkabhāshā, an elementary treatise on the Nyāya philosophy, based on the Nyāyasūtra and the Nyāyabhāshya, by Keśava Miśra. With marginal notes in Colebrooke's han lwriting.

See Hall's Index, p. 22, no. x.; Weber's Catalogue, p. 208, no. 708; Rāj. Mitra's Netices of Skr. MSS., vol. iii., p. 72, no.1110; Burnell's Tauj. MSS., II., p. 118.

It begins:

बालो अपि यो न्यायनये प्रवेशम् बल्पेन वाञ्ड्यलक्षः स्रुतेन । संधित्तयुक्त्यन्तितर्तकेभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैपा ॥

प्रमाणप्रमेय ° । इति न्यायस्यादिमं मृत्रं । चस्यार्थः । प्रमागादियोडसपदाचीनां तस्त्रज्ञानान्योखप्राप्तिभैवतीति । न च प्रमाणादीनां तस्त्रज्ञानं सम्यक् हानं तावज्ञवति यावदेषानुहेश-रूचगपरीचा न क्रियनो यदाह भाष्यकारः ॥ विविधा चास्य सास्त्रस्य प्रवृत्तिः °

Fol. 19a is the end of a first section:

ष्मतार्थेव प्रमाशानि युक्तिलेशोक्तिपूर्वकं । केशवो बालबोधार्थं यथाशास्त्रमवर्थेयत्॥

इति इदानीं प्रमेयास्युच्यन्ते ॥ चात्मश्रदीर (Ny. Su. 1. 1, 9).

Fol. 29a ends a second section on the prameyāṇi. The other topics, mentioned in the first sutra, are summarily dealt with in the last four leaves.

Date: ऋष्यावाद(sic!) चतुर्थी चंद्रवारे लिपितं कृष्ण-दास विष्याय: ॥ संवत् १९६० ॥

[GAIKAWAR.]

1853.

2036. Foll. 19; size 13\frac{1}{2} in. by 5\frac{1}{2} in.; thirteen lines in a page.

Tarkabhāshā, a second copy.

[GAIRAWAR.]

1854.

3030. Foll. 29; size 13½ in. by 5 in.; nine lines in a page.

Tarkabhāshā, a third copy.

[J. R. BALLANTYNE.]

1855.

1731b. Foll.50 (21-70); size 8½ in. by 3½ in.; 7 or 8 lines in a page; Bengalī character.

Tarkabhāshū, a feurth copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

1856.

47k. Fell. 30 (165-194); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Tarkabhāshā, a fifth copy.

After the subscription it has:

सप्रसंग उपोद्धातहेतुतावसरस्तथा।
निवाहकैककार्यत्वे पोढा संगतिरुखते॥
संवत् १६०९ मिति वैज्ञापशुदी १ वारशनी तदिने खेडलेनारामग्रे (sic!)॥ [H. T. Colebbooks.]

1857.

1517a. Foll. 18½; size 10½ in. by 4½ in.;
13 or 14 lines in a page; Jaina handwriting.

Tarkabhāshā, a sixth copy, written, together
with a copy of Bhāsarvajāa's Nyāyasāra, in
the same
handwriting.

[H. T. Colebrooke.]

1858.

2346e. Foll. 34; size 10 in. by 6½ in.; 12 or 13 lines in a page.

Tarkabhāshā, a seventh copy.

[GAIKAWAR.]

1859.

592a. Foll. 84; size 11 in. by 3½ in.; foll. 1-5 and 74-84 six lines, fell. 6-73 five lines in a page.

Tarkabhāshāprakāša, a commentary on the Tarkabhāshā, by Govardhana, who was the son of Balabhadra and Vijayaśrī, and the younger brother of Viśvanātha and Padmanābha; the latter taught him the Nyāya. With brief marginal notes in Colebrooke's handwriting.

It begins:

यक्त कैभाषामनुभाषते स्म
गोवर्डनस्त के काषासु थीरः ।
तेनानवछेन सुधीनुगीरी
कोत्तिंग्गुँकणाममृताधिकासु ॥ १ ॥
विजयस्रोतनू जन्मा गोवर्डन इति स्रुतः ।
तकानुभाषां तनुते विविध्य गुरुनिर्मितिम् ॥ १ ॥
स्रीविद्यनायानुजयस्रनाभानुजो गरीयान्वलभद्रजन्मा * ॥
तनोति तकानिधगत्य सर्वान्
स्रीयस्रनाभाडिदुयो विनोदम् ॥ ३ ॥

Cp. Burnell's Tanj. MSS., II., p. 119.

Nearly the whole verso of fol. 8, from इदानों ज्याम o to the end, is in the wrong place there, धर्म(इत्या)दियाकातित्यातिः etc., belonging together.

The text of the inserted page would be in the right place fol. 11b, l. 5-12a, l. 5.

िol. 78a, the Ralnakoshakāra is quoted: तस्त्रनिणीनीषु(sic!)विजिमीषुकपा काचित् चतुर्थी वादवितम्बानिमासीति रानकोषकारसञ्ज.

See Weber's Catalogue, p. 203, no. 680; Hall's Index, p. 23, no. xii.; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. viii., p. 204, no. 2757. [H. T. COLEBROOKE.]

1860.

1369a. Foll. 37; size 9½ in. by 4½ in.; 13-16 lines in a page.

Tarkabhāshāprakāsa, a second copy. After fol. 29 one leaf is wanting (fol. 69, l. 2-fol. 72, l. 4 of the first copy). [H. T. COLEBROOKE.]

1861.

1538. Foll. 150; size 10½ in. by 3½ in.; ten lines in a page.

(Tarkabhāshā-)Bhāvarthadīpikā, a commenvary on the Tarkabhāshā, by Gaurikānta Sārva-

This is the reading of the second copy, the preent copy being corrupt in the second pāda. bhauma Bhattācārya, who wrote also the Sadyuktimuktāvalī, quoted fol. 69b. This (the Bhāvārthadīpikā) is anterior to Mādhava Deca's commentary... and subsequent to Govardhana's..." (Colebrooke on the title-page). The Tarkabhāshāprakāśa is quoted e.g. on the first pago. The brief marginal notes marking the topics, as they are treated in the text, are in Colebrooke's handwriting. Fol. 124b. he points out a quotation of Balabhadra (fol. 11b Balibhadra). Cp. Burnell's Tanj. MSS., II.. p. 118.

It begins: श्रीगखेशाय नन:॥ श्रीसरखते नम:॥ श्रीमहालक्ष्ये नम:॥ श्रीगृहचरखाभा नम:॥ श्री:।

ची तत्सदेभिः प्रतिपादिताय

नित्यासिलेध्याकृतिभीयुताय ।

लीलाधनश्यामकलेक्याय

नमो असु तसी जगदीध्याय ॥ १ ॥

उच्चला तर्कभाषाया इयं भाषार्थदंगीयका ।

भट्टाचार्थेण धीरेण गीरीकानोन तत्यते ॥ २ ॥

मातभारति हे जिरोमिणक्षचीव्यास्थानसन्तिभिलेः

साहंकारतयेव केशवकृतिव्यास्थानु कि लक्ष्यमे ।

कपूरप्रचुरोस्नसन्तदिरयुकासूलको वाधरे ॥ ३ ॥ २ ।

रागो यावकजो ज्यवा यदि तदा का नाम शोभाष्यतिः

इह संसु प्रसायको सन्याभिषेयप्रयोजनसंबन्धान्यकोत्येय तद्थ्ययनादी प्रयक्ति ॥ तदुक्तम् ।

सिद्धार्थ सिद्धसंबन्धं श्रोतुं श्रोता प्रवर्त्तते । यन्यादी तेन कर्त्तवाः संबन्ध(:)सप्रयोजन इति ।

श्वतः प्रारिष्यितस्वयःच्ये प्रेश्चावत्रवृत्तये प्रयोजनाभिधेयसंब-न्यान्द्रश्चयन् शिष्यायधानायः तज्ञभाषाप्रकाश्च(कारः)प्रतिना-नीते॥ बालो प्रपीति॥ ⁰

Fol. 65b ends the pramana-, fol. 122a, the pramaya-section.

The final couplets are nearly the same as in the Tarkabhāshāsāramaājarī:

हे घीरास्तकेभाषायां न कन्नैत्यावधीरणा । शास्त्रार्थः सर्वे श्वास्यां मूनविद्वाते यतः ॥ १ ॥ नावद्येया (? नावे॰) तक्कभाषा बास्तकेरृत्यत इति । यानरेर्द्धियतो प्येयो (sic) नागाधः किं महोद्दिधः ॥ २ ॥ स्रमेपामिष संविलोका विवृतीः सम्यग्विभाषाकरं मासर्यं मनसो विहाय कल्यम्बास्यां मदीयामिष । भावाध प्रतिसंद्धाति हृद्ये को ध्वीह धीरो यदि स्यादेवाच तदा विनिर्मितिवधी द्याच्यो ममायं स्रमः॥३॥ पिषाठियपतां चालानां शिष्पाणामिह काम्यया । गीरीकानोन धीरेक कृता भावाधेदीयिका ॥ ४॥

See Hall's Index, p. 23, no. xiii.; Burnell's Tanj. MSS., II., p. 118. [H. T. Colebbooke.]

1862.

471. Foll. 81 (195-275); size 9½ in. by 4 in.; generally thirteen lines in a page.

Tarkabhāshāsāramaūjarī, also called Tarkaprakāša, a commentary on the Tarkabhāshā, "by Mādhava Deva, of Kūši, son of Lakshmaņa Deva, and grandson of Mādhava Deva, of Dhūrāsūra, a town on the banks of the Godā. He is the author of the Nyāyasāra" (Colebrooke, on the title-page; see the final couplets of the Nyāyusāra). It begins:

नत्ना विश्वेश्वरं देवं गुरुं श्रीलक्ष्मणाभिषम् ।
गूढायास्तर्कभाषाया भायो श्वास्थायते भया ॥ १ ॥
ये मूका विधरा विमूदमतयः सद्धास्त्रविवेषिणो
मर्त्यास्ते गुरुवयेषुर्यपदवी नीता यदाराधनैः ।
तं सानन्दवने यसन्तर्मनिश्चं विश्वेश्वरं सादरं
पार्थता सहितं स्मरामि सततं विद्यीपविश्वित्तये॥ २ ॥
यहोधितिप्रभृतिषु प्रतिषत्रुमिष्टं
तस्यापि यस्तुन इहावसरो न दूरम् ।
यत्रकं ककेशपरप्रमृतोरुशक्तिःवीगये कर्नुमपदे विध परं प्रगन्सम् ॥

प्रेश्वावत्ववृत्तये स्वयन्यस्य प्रयोजनमाह । बालो श्वर । केषिनु (the following quotation is from Gaurikānta's Bhāvārthadāpikā) प्रेश्वावत्ववृत्त्वये स्वयन्यप्रयोजनाभिधेय-संबन्धान्दर्भयन् शिष्यावधानाय प्रतिज्ञानीते बालो अपीति । तस । प्रयोजनज्ञानेनैव प्रेश्वावत्ववृत्त्विसद्धेः ।

Mādhava Deva often refers to his Nyāyasāra for a fuller exposition of his views (विस्तरस्तु न्यायसारे दृष्ट्य: fol. 50a). He often rejects Gaurikanta's explanations, generally introducing

them by Aclains. Other authorities, he quotes, are: Goverdhana, Rudra Bhattācārya, Mūrāri Miśrāh, Bhatta, the Cintāmaņi or Maņi, the Dūdhiti, the Lūlāvatsprakāśadīdhiti. The quotations are for the most part pointed out by marginal notes in Colebrooke's handwriting.

The pramana-section ends fol. 43b, the prameya-section fol. 77a.

The final couplets are nearly the same as in the Bhūvārthadīpikā:

हे भीरासर्वभाषाया न वर्षच्यावधीरसा । शास्त्रार्थः सर्वे रवास्यां विगृदः प्रकटीकृतः ॥ १ ॥ बालकैः पद्धाते यस्मानागाधेति न संभवि । वानरैलिक्कितो ब्लेब नागाथ: कि महोद्धि: ॥ २ ॥ सन्येषामपि संविलोक्य पितृतीः सम्यग्विभाष्याकरं मात्सर्थं मनसा विधाय (sic!) कलयन्याख्या भदीयामपि। भावार्थं प्रतिसंदशाति हृदये को व्योह भीरो यदि स्यादेवाच (तदा) विनिर्मितिविधी भ्राच्यो ममायं श्रमः in \$ n विह्नदत्ताननाञ्चेन विद्वहर्वयिनाज्ञिनी (?)। यशो (corrupt)* मुलदापि भविषाति ॥ श्रीनन्माधवदेव इत्यभिहितो न्यायासुधेः पारगः सिक्कान् समुताद्विप्रियकरः सङ्गनेवयाग्रणीः । काज्ञीपस्डितमस्डलीषु विलसम्महास्ययृन्दः सदा तस्यायं भुषि राजते स्रतितरा तर्कप्रकाशः सदा गोटातीरस्यः ॥

Date of this copy: संवत् १६०६ समैद्रावसपदि १९. See Weber's Catalogue, p. 203, no. 681; Hall's Index, p. 23, no. xv.

[H. T. COLEBROOKE.]

1863.

614b. Foll. 42 (56-97, orig. tt-932); size 9² in. by 4 in.; nine lines in a page.

Nyāyasangraha, a commentary on the Tarkabhashā, by Rāmalinga, son of Rukmāngada, incomplete. It begins with the Prameyapariccheda, the whole Pramāna-section being lost.

^{*} Perhaps यशोदा विद्वां तेषां.

The manuscript begins: सूत्रक्रमानुसारेण प्रनेपा-ग्युच्यने ॥ चपवर्गापे हेयं यत् तत्रमेयन् ॥ तच डाट्झथा ॥ ज्ञालम

It ends:

श्रीमद्रायवसाध्यास्परितां श्रातृयेभावस्पुरं भावाभावपदार्थवोधकपदेः सत्तर्कवृन्देर्युत्तम् । बालाझानतमोभिदं स्वविषये निर्मेस्पराखां सताम् श्रानन्देकरसं श्र संग्रहिममं प्रत्यन्तु सत्ताकिकाः॥ १॥ रुक्ताङ्गदात्मजेनेव रामिलङ्केन धीमता । भवानीशङ्करप्रोत्ये कृतो व्यं त्यायसंग्रहः॥ १॥ [II. T. Colebrooks.]

c. Nyāyasāra and Nyāyatattvāloka.

1864.

1517b. Foll. 91 (19-28); size 101 in. by to in.; fifteen lines in a page; Jaina character. Nyāyasāra, a short logical treatise by Bhā-arcujūa, in three paricchedas.

Compare Rajendralála Mitra's Notices of Str. MSS., vol. ii., p. 139, no. 727.

The first pariceheda, treating on the Praquaksha-pramāņa, begins:

> प्रशम्य अन्धं जगतः पति वरं समस्ततस्त्राचिपदं स्वभायतः । भिनुप्रवोधाय मयाभिधास्यते प्रमाखतद्वेदतदन्यस्त्रभ्रथम् ॥ १॥

सम्यगनुभवसाधनं प्रमाशं ॥ सम्यग्यहणं संझयविपर्ययापो-हार्थम् ॥ तत्रानवधारसङ्गानं संझयः । स च समानधर्मानेकध-मंत्रिप्रतिपच्युपल्यानुपल्या्यास्यारस्योदात्पचधा भिद्यते तद्यचा। समानधर्मात् किमयं स्थानुः स्यात्युरुपो वेति १ । जनेकधर्मा-ताकाञ्चयिञ्जेषगुण्यात्वात्विमयं ज्ञच्हो नित्यः स्यादनित्यो वेति १ ।

The second, or Anumana-pariccheda, begins, 64, 20a:

सम्यगिवनाभावेन परोष्ठानुभवसाधनमनुमानम् । खभावतः साध्येन साधनस्य व्याप्तिरियनाभायः । स द्वि(वि)धः । खन्वय-व्यातरेकभेदात् । साध्यसामान्येन साधनसामान्यस्य व्याप्तिरन्वयः॥ साधनसामान्याभावेन साध्यसामान्याभावस्य व्याप्तिव्येतिरेकः॥ The third, or Agama-parischeda, begins, fol. 25b:

स्रयाविसतमनुभानमागमस्पेदानी लघ्यमुच्यते । समययलेन सम्यक्यरोद्यानुभ(व)साधनमागमः स द्विविधः दृष्टादृष्टापैभेदात । तत्र दृष्टानां वास्थानां प्रायेण प्रवृश्विसामध्यात्मामास्यं गम्यते । सदृष्टानां पुनरात्रोक्तलेनेति ।

Colophon: इति परनाचार्यताक्किकभीमश्रीभासर्वतप्र-खीते न्यापसारप्रकरणे तृतीय खागमपरिकंदः सनाप्तः। समाप्तं चेदं न्यायसारास्यं तक्किप्रकरणम् ॥

Date and subscription of the writer: संवत १६,90 वर्षे नगसिर वदि १ दिने। पंडितोन्न (sic!) पुरुषतिल-कनुनीना (sic!) शिष्पाणां विद्याकी निरुष्टिश । श्रीशियपुर्या ॥ [H. 7', Colebrooke.]

1865.

2398. Foll. 65; size 7½-8 in. by 3¼-3½ in.; foll. 1-27 eleven to twelve lines, foll. 28 65 thirteen to fifteen lines in a page.

Nyāyasāravicāra, a commentary on Bhasarvajāa's Nyāyasāra.

According to Hall's Index, p. 26, no. xxvi., the author is "Bha!!a Rāghava, son of Sāraāga, and pupil of Mahādeva Sarvajāa Vādāndea," who composed it "in the Śaka year 1174, or a.p. 1252, entitled Paridhāvia." These dates do not appear in this copy, as the third, or Agamapariacheda, with the colopson, is wanting here.

The commentary begins:
महादेवमहं बन्दे गुरू सर्वज्ञमादरात्।
सन्यग्रनियमु श्रीथिल्ये शक्तियैस्मादभूनमम्॥

चय यन्यारम्भे जभिनतसन्यपरिसमाप्यर्थे जिष्टाचारपरं पराप्राप्ताभिनतदेवतानमस्कारकरणपूर्वकं अन्यप्रतिपाद्यं प्रति-जानीते।

The second pariecheda begins:

ननानि शङ्क्षसंकाशं शङ्करं करुणाकरम् । लोकनायमुगाकानं पचवक्तं विलोचनम् ॥

स्रधावसरतो अनुमानलक्ष्यां परोक्ष्यते । सम्यगित्रादिना ।

It ends:

इति व्यास्थातमस्माभिग्रेन्थविस्तरभौरुभिः । अनुमानमकृत्वेव यासस्यनिसस्यनम् ॥

After fol. 61 two leaves are wanting, the right part of fol. 61 is torn off.

[GAIKAWAR.]

1866.

213a. Foll. 49; size 10³ in. by 4 in.; 18-22 lines in a page; written in the Jaina character.

Nyāyatātparyadīpikā, a commentary on Bhā-sarvajān's Nyāyasāra, hy Jayasiņha Suri, a Jaina, pupil of Mahendra Sūri, who belonged to the family of Krishņarski.

The commentary begins:

सहं॥ ससं(१) यस्य वद्यानस्विषयं चित्रारतम्यानुमा(१)
प्रायात्म प्रतिभासभासुरतनुनिहोंपितोत्किर्पियो (३००१) ।
प्रायायामिणनो यथा विषयियो गन्यादिसंयेदनं
तं निःश्रेयससंपदेकसदनं देवं निनं तोष्टुमः॥ १॥
न्याययान्यसहश्च (३००१) दुग्रेहिममं श्रीन्यायसारं स्पुद्धाश्रेषोत्लेसिवश्चेपतो यदिष न चंत्रुं ख्रमः कश्चन ।
यद्वाचास्तनुधीः (४००१) प्रयुद्धिययये किंचित्रधायुव्यकेर्
पाग्देवीसुगुरुप्रसाद्धिशदो चास्यातुमिक्काम्यहन् ॥ २॥
यद्याच्य पवित्रसूत्रपिताष्टीकाः पट्टम्पिक्दिते
दीव्यन्यक्कपटीनिभाः प्रकर्णे श्रीन्यायसाराद्धये ।
तत्त्रभ्यायपदार्थसार्थेष्ठयन्यादश्वराशस्युद्धाः
सेयं नाष्ट्रहरी तथापि भविता महाक्यकन्या नृणाम्॥३॥

श्रास्त्रारमे दुरपोहमसूहय्यहय्यपोहेन प्रविकिपितन्यायसा-रास्यतक्केप्रकरणपारीणतायै शिष्टाचारसमाचरणाय च समुचिते-ष्टदेवतानमस्कारसारं प्रेथावत् प्रयृत्तिनिमित्तसंबन्धप्रयोजनानवद्यं शास्त्रप्रतिपाद्यं शास्त्रकारचक्रचक्रवर्श्व(sic!) श्रीभासर्वेद्याचायैः प्रथमपद्येन प्रतिजानीते ॥ प्रथम्य शम्भुं ०

The second pariceheda begins, fal. 11a:
प्रथमपरिचेदे सभेदं प्रत्यक्षं स्वययित्वा तत्पृष्टभावित्वादिहानीमनुमानं स्वयपित ॥

The third pariacheda begins, fol. 34b: इतीयीकपरिकेदे सभेदमनुमानं प्रपद्ध संप्रतागमल्ख्यां सूचपति॥ Colophon:

श्रीकृषार्षिनहेक्कगकमुकुटश्रीनमहेन्द्रप्रभोः
शिष्यः श्रीत्रयसिंहसूरिरिक्षलप्रानाणिकयानणीः ।
रतां निर्मितवान्यरोपकृतये श्रीत्यायसारिश्रतां
शिष्टार्था विवृतिं कृषापरवसैः सेपा श्रीध्या सुधैः *॥१॥
टीकेयं त्यायसारस्य त्यायतात्पर्यहीपिका ।
ननीविणां मनःसीधे सर्वहापि प्रकाशताम् * ॥ २ ॥

This commentary is not mentioned in Hall's Index. [H. T. COLEBROOKE.]

1867.

2412. Foll. 127 (3-129); size $7\frac{1}{2}$ -8\frac{1}{2} in. by $3\frac{1}{4}$ -3\frac{2}{3} in.; ten lines in a page; written in the Jaina character.

Nyāyatātparyadīpikā, a second copy.

In the beginning one or two leaves (about 16-20 lines) are wanting, foll. 1 and 68 are heavily injured.

The copy begins: . . जनकाने शास्त्रारम स्व तजनकाने (see the first copy, fol. 2a, 1. 2).

Date and subscription of the writer: करख-तमपरार्थ जंतुमहैंति संत: ॥ संयास ३०३५ ॥ संवत् १५५९ वर्षे प्रथमवैशापवदि ३ जुक्ते ... जीपतिनालेख्ययं संघित्ररं नंदतु ॥ लेखकपाठकयोः जुभं भूषात् ॥

[GAIKAWAR.]

1868.

205. Foll. 181; size 10½ in. by 3½ in.; somewhat old Bengalī handwriting; ten lines in a page.

Nyāyataltvāloka, a treatise in two chapters, by Vācaspati Mišra.

It begins:

शतपत्रजेवनेषं रमाकलवं विश्वलिनो मित्रं। स्राभनवनीरदगात्रं शतशः प्रथमामि देवकोपुषं॥

* The second copy has स्पष्टाचा . . कृषापरवज्ञी: ज्ञीया विज्ञोध्या बुधै:, and in the second couplet प्रकाउपतनि स्युरिड शुझेलारु विरत्तरसहेदवपुवा
समाग्नेयो लक्ष्या नयजलभरश्यामलतनुः ।
जन प्रारक्षे श्रीमत्तिलभवद्वषादिपुरुषः
भृषातु प्रत्यूहं सकलसहकृत्वा मभुरिपुः ॥
यथापि पटीयसी जयित सा चतुर्वित्यका
तथा यदिप भाक्षरो यदिष तक्ष्योधो श्रीकः ।
तथाप्रतितनीयां स्युटपदार्थसाक्षोदये
मनाभिनयभाषिते भुभजनाः प्रदक्षं ननः ॥

Ch. II. begins, fol. 92b: जय प्रथमाध्याये यावदु-हिएलख्यप्रयोगाविदानीं शिष्याकाकाक्रमेख परीख्यापवीरभ्यते। lt ends:

> उपदेशातिदेशाश्या पदार्थासु चतुर्देश । परीक्षिता इच्हाध्याये प्रमेपच्छलभेदिनः ॥

दित महामहोपाध्यायश्रीवाचस्पतिमिश्रविरिचतन्यायतस्त्रालोके क्रितीयोध्यायः॥

On fol. la the treatise is wrongly called न्यायतज्ञावरुकि । [П. Т. COLEBROOKE.]

4. TATTVACINTAMANI AND COMMENTARIES.

a. The mula.

1869.

2774. Foll. 407; size 113 in. by 4 in.;

Tattvacintāmaņi, a renowned logical treatise, by Gangeśa or Gangeśvara, a complete copy. See Hall's Index, p. 28, no. xxxii.

The last colophon is: इति महामहोपाध्याय-श्रीमतक्केष्यरविरिचते चिन्तामणी शब्दविधेवस्तुर्यः परिखेदः ममाप्तः॥

The copy is written in three parts, the hamana- and Upamana-khanda forming one engether.

a) The Pratyakshakhanda. Foll. 93.

गुणातीतो उपीशस्त्रिगुणसण्डस्त्रश्रदम्यस्

विमृत्तियैः संगीस्यतिविलयसम्मीण तनुते ।

कृषापाराचारः परमगतिरेकस्त्रिमगती

नवससी कसीचिद्रभितनहिसे पुरिभदे ॥ १ ॥

चनिद्यानयमाकल्य गुरुभिक्षीता गुरुणी नर्तं चिनादित्यविलोचनेन च तयोः सारं यिलोक्यासिलन्। तन्ते दोषगणेन दुगैमतमे सिद्धानदीद्यागुरुर् गक्तेशक्तनुते मितेन चचता चीतस्यचिनामणिन्॥२॥ यतो मणेः परिद्यामस्तनिक्रया प्रवर्खपावस्ततमस्तिरस्तिया। विषय्यके न विचारचातुरी न च स्तिद्धान्यचोदरिद्रता॥३॥ इह सलु सकलशिष्टिकवाक्यतयाभिनतकनीरभ्यसमये तत्त-नातिकामा मक्तलमाचरिना।

See Aufrecht's Catalogue, p. 240b, no. 584; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 166, no. 1193; Burnell's Tanjore MSS., II., p. 113.

b) The Anumanakhanda. Foll. 132 (94-225b). See Aufrecht's Catalogue, p. 240b, nos. 585 and 586.

It begins: प्रत्यक्षोपजीयकानात्रत्यकाननारं यहुवादि-सम्बद्धावादुपमा(नात् प्रागनुना)नं निरूपके । तत्र व्यक्ति-विशिष्टपक्षभनेताज्ञानजन्यं ज्ञानननुनितिः ।

The Anumānakhanda is divided into two parts, the first of which, treating of anumāna in general, was printed at Calcutta, देवत 1905.* The second part is a metaphysical treatise on God and Soul; it begins (fol. 168b): स्वतनुमाने निरुपित तस्मा-स्वाधिकतिनुद्विषयोदेषा(sic!) सिद्धिः । It ends: तदस्यापवर्गस्य परमपुद्वापस्य प्रतिसिद्धं कारणमनुमानं विविक्तनिति । For this second part, see also Rājondralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vi., p. 195, no. 2129.

c) The Upamānakhanda. Foll. 225-237.

It begins: जयोपनानं निरूपते। तत्र साहृश्य-प्रमाकरणनुपनानिति केचित्सादृश्यं च पटायानारम् Edited by Jib. Villyäsägara, Calcutta, 1872.

Colophon of the copyist:

स्टूड्टोपान्मतिविश्वमाय यद्वत्र होनं लिखितं मयात्र । तम्मात्रीयत्वा परिशोधनीयं स्रोपं न कुपीत्यल् लेखकस्य ॥

^{*} The edition of 1872 A.D. could not be used.

d) The Śubilakhaṇḍa. Foll. 170 (238-407).

It begins: अय अन्दो निकयते प्रयोगहेतुभूतायैतत्तकाननन्यः शन्दः प्रमार्थं नतु शन्दो न प्रमाणम्

Date of the copy: संवत् १६०४ वर्षे शाके १४६९ जावस्थवदि १३ शनी ...

The Tattvacintāmaņi is now boing printed in the Bibliotheca Indica.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1870.

424. Foll. 274; size 11_8^7 in. by 4_8^3 in.; 9-12 lines in a page.

Tattvacintāmaņi, a second copy, written in four parts.

- u) The Pratyakshakhanda. Foll. 79.
- b) The Anumanakhanda. Foll. 87 (80-166). There are some leaves wanting between foll. 84 and 85 (4 and 9 of the original numbering). The first portion ends fol. 1276.

Date of the copy : संवत् १६५६.

- c) Upamānakhanda. Foll. 9 (9a is blank).

 Dato: संवत् १६५६ मिति फाल्युखवदी तृतीया पुनी
 तियी नारमुधवारके लिखा ॥
- d) Sabdakhanda. Foll. 99 (176-274). There are omissions between foll. 253 and 254 (78 and 81 in the original numbering), and between 265 and 266 (92 and 99 in the original numbering).

Date: संवत् १६५६ समये नाघसुदी १२ चारवीहके ॥ [H. T. Colebrooke.]

1871.

794. Foll. 94; size 10½ in. by 3½ in.; foll. 1-69 seven to twelve lines, foll. 70-94 thirteen to sixteen lines in a page.

Tattracintāmaņi, tho Anumāna-paricoheda.

Colophon, giving date of copy:

ज्ञक्ते १९००१8(sic!) धर्मद नाम संवत् भावरा मुक्लपखे चौर्शिस्था इंद्वारे न्यायमकरणविकामस्थियंच समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1872.

2916. Foll. 51 (originally 9-44); size 17% in. by 3 in.; five, sometimes six lines in a page; fair writing, in the Bengali character, of the 18th century.

(Tattvacintāmaņi), a large piece of the Anumānakhaṇḍa. Somo leaves are lost (३, ३०-३०). Tho last words are: राजसूयकतृतामनेन पोधकेनीत ॥ [Dr. J. R. Ballantyne.]

1873.

1826. Foll. 14; size $11\frac{7}{8}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; seven lines in a page.

(Tattvacintāmaņi), the beginning of the Anumānukhaṇḍu. The last words are: उपाधितित जेत । जल तथा। तथापि पञ्चताति . . (see p. 14, l. 20 of the edition). [J. TAYLOR.]

1874.

1894b. Foll. 2; size 12 in, by 3^a in.; seven lines in a page.

(Tattvacintāmaņi), two single loaves, belonging to the Anumānakhanda, in the same handwriting as the preceding fragment.

The first begins: चाप्यननारं पक्षभनेता निरुपते (see the edition, p. 24).

The second leaf begins: तचानुमानं परार्थ न्याय-साध्यमिति (see the edition, p. 54).

[J. TAYLOR.]

1875.

2203a. Foll. 24; size about 11½ in. by 3½ in.; eight lines in a page; good old writing, of the 16th century.

(Tattracintāmaņi?)*, a portion treating of jāti, and beginning with Nyāyasūtra I., 2, 59, incomplete at the end.

^{*} It is certainly not Tattvacintamani.

It begins: जय जाति:। तत्र सामान्यलज्ञयसूत्रं साधम्येवधम्योभ्या प्रत्यवस्थानं जातिरिति। तद्युत्तं। सतुत्ररप्रकरणसमातीतकालोज्ञावनाभ्यामित्यतिच्यामेस्त्कपेसमाञ्च(?1.0पेमासञ्च)
च्यामेखालञ्चणं उपलञ्ज्यणमात्रपरिमिति मन्नानाः भाष्यवार्त्तिकरीका(1.0 टीका) ताल्ययपरिमुद्धिकाराः सर्वे स्व सर्वे।स्विष्
नातिषु समञ्जन्दं प्रयुत्तानस्य सूत्रकारस्य तद्ये स्वानुवृत्तत्वाज्ञञ्चणलेन विषक्षित इति च्याच्छते।

It ends: तथा चनित्रः श्रन्दः श्रन्द इतुके नित्रालं कार्यनकार्ये था। कार्यनिष श्रन्देन सहोत्पा, end of fol. 24b. [GAIKAWAR.]

1876.

2203b. Foll. 8 (25-32); size 111 in. by 34 in.; eight lines in a page; the same handwriting as in no. 1875 (2203a).

(Taltvacintāmaņi), the beginning of the Šubdakhaņda, in mere fragments. It is foll. 1-3, 8-11 and 17 of the original paging.

The pencil-note on the first leaf "Siromani, a logical treatise" is a mistake.

[GATKAWAR.]

h. The Tattvacintāmaņidīdhiti, by Širomaņi, and Commentaries.

1877.

963b. Foll. 30 (86-115, original numbering \mathbf{a} - \mathbf{a} - \mathbf{a}); size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{7}{3}$ in.; twelve lines in a page.

Pratyakshamaņidīdhiti, the first section of the Tattvacintāmaņidīdhiti, a commentary on theigeśa's Cintāmaņi, by (Raghunātha) Širomaņi Ithattācārya. Seo Hall's Index, p. 31, no. xl.; Burnell's Tanjore MSS., II., p. 115.

The first leaf is wanting, the second begins: साझ(?) संशयस्य तु न प्रतिचन्यकत्वनिति भावः। तिल्लस्य इति ०

Date of the copy: संवत् १६५५।

[H. T. COLEBROOKE.]

1878.

1083. Foll. 140; size 13; in. by 33 in.; seven lines in a page; good writing of 1681 A.D.

Anumānamaņidīdhiti, the second section of the Dīdhiti. It was published at Calcutta ধ্ৰম 1905.

It begins:

चों नमः सबैभूतानि विष्ठभ्य परितिष्ठते । चर्सडानंदनोधाय पूर्णीय परमात्मने ॥ १ ॥

ष्ठध्ययनभावनाभ्यां सारं निर्णीय निर्वित्वलतंत्रायाः । दीधितिमधिषितामिण तनुते तार्विकशिरोमिणः श्रीमान् ॥ २ ॥

परनुष्टनयासियतैमाना मननास्ताद्यसा विमुद्धवोधैः । रयुनायसपेरपेतदोषा कृतिरेषा विदुषां तनोतु मोदं ॥ ३ ॥ ० ५ ॥

पूर्वीपरसंग्रैकवास्पताप्रतिषक्षये शिष्पाखानवधानाय च संगति प्रदश्चिमनुनाननिरूपणं प्रतिज्ञानीते । प्रत्यक्षवित्यादि (from the first word प्रत्यक्षोपनीवकत्वात् of the Anumana-khanda of the Cintāmaņi).

The last words are: अजन्यतं नोपाधिरत्ययै: (see the printed text, p. 162, l. 4 of the last section beginning with इंग्रदन्दे, the rest is wanting).

Then follows a sloka giving the date of the MS.:

शके रामाध श्रुतिद्री पश्चे वाष्मितेतरे । शतुच्यी पुश्चकनिदं लिखितं शक्रपाखिना ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1879.

273. Foll. 99; size 11; in. by 43 in.; 11 to 12 lines in a page.

Anumānadīdhiti, a second copy, ending with the same words as the first one.

[H. T COLEBROOKE.]

1880.

963a. Foll. 84 (numbered 9-28, nine leaves, \$4-98, are lost); size 9½ in. by 3½ in.; thirteen, sometimes twelve, lines in a page.

Anumānamanidīdhiti, a third copy. It gives the whole last part of the commentary, as it is printed in the Calcutta edition, ending with इत्यत्र तास्यवैभिति, but without the final couplets (चित्या).

The final colophon is given at the end of the whole: इति जीनन्महानहोपाध्यायज्ञीरयुनायभद्धाचाविधिरोनियकृतानुमाननियदीधितिः संपूर्णतानयासीत् ॥
but the date is given before the last section
(ईम्बरवादे °): संवत् समयनामधाल्यकृष्णपञ्चपंचमी वृहस्पतिः ॥
[H. T. Colebrooke.]

1881.

2919. Foll. 110 (original numbering 4-90, 22-920); size 16 in. by 31 in.; generally six lines in a page; good old writing, in Bengali character.

(Anumānamanididhiti), a fourth copy, incomplete at the end, there are also some leaves missing after fol. 10.

[Dr. J. R. BALLANTYNE.]

1882.

1902. Foll. 71; size 12 in. by 34 in.; seven lines in a page.

(Anumānamaņidīdhiti), two fragments.

The first fragment contains pp. 1-64 of the printed text, the last words are: अवायवृत्तीना वायकावनुषपाद्य .. (see p. 65, l. 1, of the printed text.)

The second fragment begins (fol. 64a): चनु-नितिल्ह्यणेककायोनुकूल्ल्बनंगसा व and ends: सिद्धसाध-नवयोन्नरिषध्या दूषणित्याहु: ॥ इति पञ्चतास व ॥ See the same section on pp. 87-94 of the printed text. [J. Taylor.]

1883.

2922. Foll. 20; size 5½ in. by 3 in.; 6-8 lines in a pago; an old manuscript, in the Bongalī character.

Anumānamaņidīdhiti, incomplete, without the beginning and the end.

The original numbering of the leaves is ६, ९, १०-१६, २२, २०, २३-२६. The first leaf begins (scarcely legible): ... चानुगताकारासंस्पर्शिन ... सबन्दनसन्मिदितप्रामास्ये, see p. 8, 1.5, of the edition.
[Dr. J. R. Ballantyne.]

1884.

1892. Foll. 3; size 12 in. by 3\frac{3}{4} in.; eight lines in a page.

(Anumānamaṇidīdhiti), a small fragment boginning with: उचितानुपूर्विक्रमतिज्ञादिण्याक्रसमुद्रायत्वे न्यायाक्ष्म (see the printed text, p. 118), and ending with: तावडोधनिवस्य यावत्वंज्ञयनिवस्ते . . . (see the edition, p. 122, l. 1). [J. TAYLOR.]

1885.

23. Foll. 303; size 14 in. by 5½ in.; nino lines in a page.

(Pratyakshakhanda)gādādharī, a commentary on the Pratyakshakhanda of the Dūdhiti, by Gadādhara. Soc Hall's Index, p. 31, no. xli.; Rējendralāla Mitra's Noticos of Skr. MSS., vol. iii., p. 29, no. 1053; vol. vii., p. 241, no. 2486. The full name of this commentary seems to be Tattvacintāmaņi-dīdhiti-ţippanī or -prakāśikā.

It begins:

नत्वा नन्दतन्त्रमुन्दरपदं स्नृत्वा गुरोरादराद् डवीनस्डलनस्डनायित(?)यशोराशेरशेषा गिरः । संवित्रोक्ष्यतिद्यदीधितिकृतः प्रत्यविष्यामितः व्यास्या व्याकुरुते गदाधरमुधीमोदाय विद्यावतान्॥१॥

^{*} R. M.'s first copy has o मसङ्ख्यायत o, the second copy o मसङ्गायित लक्षाकी शैविदित्वा गिरं।

parts, incomplete.

गुरुकार्तिनरूपं नक्कलं कुवाँग रच सकीयग्रन्थे प्रेखापता-वृच्चणं तदुत्वपं दश्चेयति गिरनिति॰ [A. C. BURNELL.]

1886.

294. Foll. 289; size 10 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; foll. 1-21 and 48-289 nine lines, foll. 22-47 ten to twelve lines in a page.

(Pratyakshakhandagādādharī), a second copy.
Dato: संवत् १६२६ मीति वैसाववदी चतुरदसीवार
मसाबरके... [H. T. Colebbooke.]

1887, 1888.

445 and 456. Foll. 307 and 239 resp.; size 91 in. by 4 in.; eleven lines in a page.

(Anumānakhaṇḍadīdhitiṭippaṇī), Gadādhara's commentary on the Anumānakhaṇḍa of the Dādhiti, an incomplete copy, commenting on pp. 1-87 of the printed Anumānadīdhiti. See Weber's Catalogue(Berlin, 1853), p. 199, no. 660; Rājendralāla Mitra's Noticos of Skr. MSS., vol. ii., nos. 1006-1012; Burnell's Tanjore MSS., 11. p. 116.

Vol. I., originally paged 9-38t, foll. eo-939

The commentary begins:

चित्रका मुद्दः सनादरात्यदपायोत्तयुगं पुरिश्ववः । विवृत्योति गदाथरः सुधीरितदुर्वोधिगरः शिरोनग्रेः॥ १॥

ग्रारिश्वितसगानिपरियन्यिप्रसृह्णूहविध्वंसपरीयसी परमे-भारप्रशानिगदी निवश्नाति चोनिति व

Fol. 126a ends the Vyāptipūrvapaksha (Calc. Al. of the Anumānadīdhiti, p. 22).

Vol. II., originally paged ३३९-५८, begins: विरही देशान्तर .

Fol. 42a onds the Tarkațippani (Anu. Di., p. 52), foll. 62b ends the Vyāptyanugama (Anu. Di., p. 56), fol. 126a ends the Sāmānyalakshanagrantha (Anu. Di., p. 64), on the last page ends the Upādhivādarahasya.

[H. T. COLEBROOKE.] | a page.

1889.

1885. Foll. 472; size 111 in. by 51 in.

Anumānakhandadādhititippaņī, in oleven

The single fragments are bound in a very confused order.

1) Foll. 108-150 (9-22); 13-19 lines in a page.

This part has the subscription: ity Anumitisaṃvādaḥ. It comments on pp. 2-8 of the printed Anumānadādhiti.

It begins: तत्रेत्याहेत्यंतनेको सन्यः॥ तत्र । प्रति-ज्ञायाम् ।

2) Foll. 252-281 (9-20); 8-21 lines in a page.

The commentary on pp. 8-12 of the printed Anumanadadhiti, without any colophon, the whole being a fragment. Compare Rāj. Mitra's Notices, vol. ii., no. 1007.

It begins: सवैनिदम्॥ चनुमानप्रामास्यव्यवस्थापकयु-क्रिप्रदर्शनम् ।

It ends: साध्याभावनिक्षितत्वस्य क्विवद्षि साजाते . .

Fol. 262a ends the Sinhavyighralakshana, see fol. 26a in no. 1890 (597a).

3) Foll. 282-341 (9-4,0); 17 to 18 lines in a page.

The Upādhivādarahasya (see pp. 64-87 of the printed Anumānadādhiti).

It begins: उपाधिकानाव्यभिवारकाने.

4) Foll. 42-107 (9-14); foll 42-97 ten to twelve lines, foll. 98-107 sixteen to seventeen lines in a page.

The Pakshatāṭippaṇī (see pp. 87-94 of the printed Anumānadādhiti). It begins: मृह्हे व्यानिषयसमेतयो:, compare Rāj. M.'s Notices, vol. ii., no. 1006.

5) Foll. 151-189 (9-20); 15 to 16 lines in page.

The commentary on pp. 94-106 of the printed Anumanadidhiti.

It begins: पश्चतां निरुप विशिष्टपरानशैलेन .

6) Foll. 190-202 (9-93); 15 to 16 lines in a page.

The commentary on pp. 106-112 of the printed Anumānadīdhiti.

It begins: उपलक्ष्यस्य परिचायकत्वेन. Those two last parts (nos. 5 and 6) are the same as the Parāmarśaṭīkā in no. 1890 (597c, see p. १९६८) for the beginning of this part).

7) Foll. 385-415 (9-39); 15 to 16 lines in a page.

The commentary on pp. 112-118 of the printed Anumanadidhiti, with the colophon: iti Vyatirekigranthah.

It begins: चनुनानविभागपरमूलग्रन्थे.

8) Foll. 1-41; 16 to 17 lines in a page.
The Avayavatippani (see the printed Anumanadidhiti, pp. 119-127).

It begins: जनुमानं निरुष न्यायतद्वययनिरुपर्याः

9) Foll. 342-384 (9-83); 16-18 lines in a page.

The commentary on pp. 127-136 of the printed Anumānadīdhiti, without colophon. It begins: हेलाभावनिकपणे.

10) Foll. 416-472 (9-49); 16 to 17 lines in a page.

The last part of the commentary on the Anumānadīdhiti, comprising pp. 140-163 of the edition. The commentary on pp. 136-140 of the edition is wanting. The beginning of this large fragment is . . मान्यपटितव्यामिकाने. The Asādhāraṇagrantha ends fol. 421b; the Anupasaṇhārigrantha begins सर्वमिभिधेयानं, onds fol. 431a; the Virodhaṭippaṇī begins साध्याभाववस्त्रं साध्याविरोध्यानं, ends fol. 434b; the Satyratipakshagrantha begins सनानवलेत्यादि o, ends fol. 452a; the last part begins मुले अध्यावलाहान इति, ends

with the subscription: इति श्रीगदाधरभद्वाचार्यचक्रव-त्रिविरिचतानुमानसङ्खदीधितिटिप्पणी सनामा ॥

11) Foll. 203-251 (9-89); 16 to 17 lines in a page.

The same part as no. 10, beginning with the same words.

[J. TAYLOR.]

1890.

597. Foll. 301; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.

(Anumānakhandadīdhitiļippaņī), three sections of Gadādhara's commentary on the Dīdhiti.

a) Foll. 123; ten lines in a page.

The Vyadhikaranadharmāvachinnābhāvavāda. It is the commentary on pp. 8-15 of the printed Anumānadīdhiti.

It begins: सर्वेनिद्वनुनानप्रामास्यव्यवस्थापक्षयुक्तिप्र-द्रश्चेन व्यापिनिष्यये सतीयन्वयः

b) Foll. 64 (9-48); foll. 1-59 eleven lines, foll. 60-64 nine lines in a page.

The Pakshatāļippaņī. This is the section next to the Upādhivādarahasya in no. 1888 (see the printed text of the Dīdhiti, pp. 87-94).

ार्ध begins: मूले व्याप्ति(प) सभनेतयोः संगत्पप्रदर्शनेन न्यूनतां परिनिहीषुंस्तयोरेककारीत्व (? the second copy: कार्यानुकूलत्व) रूपसंगतिं प्रदर्शयन् ?

c) Foll. 114 (44-99t); 11 to 12 lines in a page.

The Parāmarśaţīkā and the Vyatirekiṭippanī. They treat on pp. 94-118 of the printed Anumānadīdhiti.

The Parāmaršaţīkā begins: पश्चतां निरुष्य वि-शिष्टपरानशैत्वेनानुनितिहेतुता ज्ञानक्वयकारणता वादिनीमांस-कविप्रतिपत्तिं निरस्य मणिकारेण व्यवस्थापिता तत्र संगतिं दशैयित ।

The Vyatirelitippaņī begins (fol. १३३a): चनु-मानिवभान्यकमूळ्यन्ये केवळान्ययिपदस्य प्रविद्वार्थेपराने ज्ञान-कारणतापश्चे ज्ञानस्य केवळान्ययितासंभवादसंगितः ळिच्न-करणतापश्चे अपि केवळान्ययिसाध्यकहेतीरसंग्रहः।

[II. T. COLEBROOKE.]

1891.

1198. Foll. 122; size $12\frac{3}{8}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; 12-16 linos in a page.

(Gādādharī), three parts of Gadādhara's commentary on the Anumānadīdhiti:

The Vyadhikaranadharmāvachinnābhāvakhandana, ends fol. 79a.

The Vyūptipūrvapaksha, ends fol. 108a.

The Siddhantavyaptivada, incomplete. It begins: प्रतियोगितावकदकाविकां, see fol. 126b, l. 7, in no. 1887 (the first nine lines of this chapter in no. 1887 are wanting here). It ends न तक्षित्वसंभवः, see fol. 160a, l. 2, in no. 1887.

[H. T. COLEBROOKE.]

1892.

1806. Foll. 95; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; foll. 1-10 twelve to seventeen lines, foll. 11-54 ten lines, foll. 55-95 twelve lines in a page.

(Gādādharī), a fragment, being the commentary on p. 10, l. 19 - p. 23, l. 17 of the printed Anumānadīdhiti. Between foll. 54 and 55 some leaves are lost (with the commentary on pp. 14-16 of the Dīdhiti).

The volume begins निन्त्यादिना। पारिभाषिकनिर्मित, and ends संयोगसामान्य . . . The last cue is
निर्मुखाबादिरिति. Colophons, on fol. 15b: इति
डित्तीयलक्ष्यं समाप्तं। क्षय चक्रवितिलक्ष्यमारंभः; on
fol. 39: इति मिश्रलक्ष्यक्यं समाप्तं; on fol. 47b:
कृटायदितलक्ष्यं समाप्तं. Fol. 11, and again fol. 55,
a new handwriting is setting in.

[J. TAYLOB.]

1893.

4B. Foll. 77; size 9\u00e5 in. by 4\u00e2 in.; ten lines in a page.

Didhitiprakāšikā, another fragment of Gudā-dhara's commentary, treating on pp. 10-15 of the Anumānadīdhiti (Calc. ed.). Foll. 34-99

of the original paging are lost (with the commontary on p. 11, l. 22 - p. 13, l. 2 of the Anumanadidhiti).

It begins: ननु वाच्यत्वं पदशक्तिः ॥

Subscriptions: व्यथिकरणाधनीविक्ताभावस्वीकारेण शिरोनिणना कृतस्य लख्याडयस्य भहावायेकृता टिप्पणी सनाम (fol. 35b), प्रगट्भलख्यां सनामं (fol. 36a, after the lacuna), द्वितीयनिचलक्यां सनामं (fol. 41a, the end of the tritiyamiśralakshana is not marked), कृटायटितल्ख्यां सनामं (fol. 52a), सोदीधितप्रकाशिकायां गदाधरभट्टावायैविरवितायां चतुर्देशलक्यां सनामा (fol. 76b).

[A. C. Burnell.]

1894.

1675b. Foll. 101; size 91 in. by 4 in.; 9 to 10 lines in a page.

(Gādādharī), the Avayavaţippaṇī, treating on pp. 119-127 of the edition. In the beginning, and at the end, there are explained passages from the Cintāmaṇi, which were passed over by Siromani, see pp. 54 and 57 of the printed Cintāmaṇi.

The commentary begins: चनुमानं निरूप न्याय-तद्वपवनिरूपणं प्रतिज्ञानीते मूले तचेति ?

[H. T. COLEBROOKE.]

1895.

1707. Foll. 217; size 9½ in. by 4½ in.; foll. 1-19 six to nine lines, foll. 20-41 eleven to nine lines, foll. 42-217 ten lines in a page.

Anumanadidhititippani, Gadailhara's commentary on the last part of the Anumanadidhiti (pp. 127-163 of the edition). See the ninth and tenth fragment in no. 1889 (1885).

The volume begins: हेलाभासनिक्षपणे प्रसङ्गस्यापि सङ्गतिल्यं संभवति चानिष्यधनेता

The subscription is: इति श्रीमन्महामहोपाध्याय-गौडदेशीयगदाधर<u>चक्रवर्षि</u>विरचिता श्रनुमानदीधितिटिप्पणी संपूर्णी ॥ [H. T. Colebrooke.]

1896-1898.

1010. Foll. 312; size 10\frac{1}{3} in. by 4\frac{1}{2} in.; 10 or 11 lines in a page.

1126. Foll. 337; size $11\frac{7}{8}$ in. by 41 in.; 10-12 lines in a page.

331. Foll. 444; size 12 in. by 4½ in.; ten to twelve lines, foll. 42-71 twelve to four-teen lines in a page.

Anumānakhandagādādharīvivriti, or Kāšikā (see the introductory couplets), a commentary on the Anumānakhanda of the Gādādharī, by Krishna Bhatta, a nearly complete copy in eleven fragments, bound together without any order.

Hall, in the Index, p. 31, no. xlii., gives the surname Arde to the author; the colophons call him uncertagement. He was the son of Ranganatha (not Raghunatha, as Aufrecht has it in the Cat. Cat., p. 118), younger brother of Nārāyaṇa, and pupil of Śrī Krishṇa.

1) Vol. I., foll. 73-142 (9-32).

The first part of the whole commontary, having the subscription Anumiti Āradopāhva-Krishņa-bhattēyam. See this first part in the Gādādharē of no. 1889 (1885).

Krishna Bhatta bogins:

श्रीकृष्णं मुहुरानम्य कृष्णो नारायणानुनः । गदाधरमतापीनां काशिकां तनुते भृताम् ॥ १ ॥ राङ्गनाषिः कृष्णाश्रमा(sic!) पंडितेभ्यः कृताम्रिलः । याचते भूय जानम्य दृष्यंबुद्धा(sic!) यचो मम ॥ २ ॥ जभियन्त्रोति मङ्गलं ⁰

2) Vol. II., foll. 1-131 (9-932).

Vyudhikaranadhurmāvachinnābhāvagranthasya rivritih, complete. See this chapter of the Gādādharī in no. 1890 (597a), fol. 26a, l. 5 – fol. 123, where it is complete, and in no. 1889 (fragm. 2), foll. 262a-281, where it is incomplete. It begins: मूलनितादि । इद्धीववाष्ट्रातं . After the colophon there are three additional álokas, the first of which begins: षश्यानाधिकरणेरवित्व ॰

Between this part and the preceding one the Simhavyāghralakshaņa is wanting.

3) Vol. II., foll. 132-157 (9-29).

4) Vol. I., foll. 143-212 (9-90).

The Siddhāntulakshaṇavivrili, the annotations on the Gādādharī, to pp. 22-28 of the printed Anumānadīdhiti. See the beginning of this part of the Gādādharī in no. 1892, fol. 81 sqq., and the whole of it in no. 1887, fol. 94ta-339a.

Tho Kāšikā begins: महानसीयपहित्नाचिक्साभा-

5) Vol. III., foll. 306-444 (9-930).

The annotations on the Gādādharī to pp. 28-64 of the Anumānadīdhiti, in five divisions:

The Avacchedakalakshanavivriti, the commentary on foll. २३१०-२६५० of the Gādādharī in no. 1887 (Dī. pp. 28-31). It begins: दोधिती नन्दपच्छेदकानामिति(sic!), ends fol. 322a.

The Sāmānyābhāvagranthārtha, the commentary on foll. २६५०-२६५० of the Gādādharī in no. 1887 (Dī. pp. 31-34). It begins: संगमयत्तीति जन्यपाणीयारं स्थात् । ends fol. 353a.

A third part having the colophon iti Saha(cāragrantha?), the commentary on foll. २६५०-३३६० of the Gād. in ness 1887 and 1888 (Dī. pp. 34-49). It begins: दीधिती नानाव्यक्रिकेति, ends fol. 370b.

The Vyāptyanugamavivriti, the commentary on foll. ३६२-३५० of the Gād. in no. 1888 (Di. pp. 49-56). It begins: श्रद्धासामगीताह मूल सा चेति, ends fol. 432a.

A fifth part with the subscription iti Sā-manyalakshaṇāyāṃ Kṛishṇabhaṭṭīyaṃ, the commentary on foll. 890-898a of the Gād. in no. 456 (Irī. pp. 56-64). It begins: निरुष्ण सा चेन्द्रिय-संबद्धविशेषणतेलेक्द्रेष, ends fol. 444b.

6) Vol. III., foll. 1-103.

The Pakshatāgranthārtha, the commentary on the Gādādharī to pp. 87-94 of the Anumanadādhiti. See no. 1890 (597b) and the fourth fragment in no. 1889. The Krishnabhattāya begins: मुले बाध्यननारं पद्यथनेता निरूपत इति।

Between this part and the preceding one, the Upādhigrantha is wanting.

* 7) Vol. III., foll. 104-181.

The Paramursugranthavirriti, the commentary on the Gādādharī on pp. 94-112 of the Anumānadīdhiti, incomplete. See the Gādādharī in no. 1890 (597c) and in no. 1889, fragments 5 and 6.

This part begins:

त्रीकृष्णप्रायवज्ञभाये त्रीवृषभाये त्रीवृषभानुकुनार्थे तमो नमो उस्तु ॥

राधादामोदरी देयायन्योन्यापागतस्करी । चरम्परहृपीकायष्टम्भावस्रमती सुनः॥ १॥ स्रद्यसमिधाय १

8) Vol. I., foll. 1-72.

The Kevalānvayigrantha, foll. 1-36 and 58-70a. The Vyatirekigrantha, foll. 70a-72. Both parts together contain the annotations on the lindādharī on pp. 112-118 of the Anumāna-didhāti. See this part of the Gādādharī in no 1889, fragment 7. The Kevalānvayigrantha begins: ह्नोरिकि मूळ्यासाधारणादि , the Vyatireki-grantha begins: सर्व परामर्शकाये.

 commentary of Krishna Bhatta, or not. For Savyabhicāragrantha as title of a special chapter in the Gādādharī, see Burnell's Tanj. MSS., p. 116. The second page of fol. 36 is left blank; the last word on fol. 36a is warnten, the first on fol. 37a, संबह्य.

9) Vol. III., foll. 182-305 (9-924).

The Avayanagranthacivriti, the annotations on the Gādādharī on pp. 119-127 of the Anumānadādhiti. See this part of the Gād. in no. 1894 (1675b) and in no. 1889, fragment 8.

The annotations begin: चनुमानं निरूपेति लिह-परामञ्ज ?

10) Vol. II., foll. 158-337 (9-9to).

The Sāmānyaniruktiṭippanī, the commentary on the Gādādharī on p. 127 sqq. of the Annnanadīdhiti. See the Gād. in no. 1889, fragment 9.

It bogins: तन्वनिशैयविजयप्रयोजकावादिति मूले 0

11) Vol. 1., foll. 213-312.

The Asādhāraṇayrantha, incomplete at the beginning (.: ताकज्ञानचेशिष्ट), ends fol. 2276; the Anupasaṃhārigrantha, begins न निर्देशिक्विति, ends fol. 235a; the Viruldhayrantha, begins मूले नापिति, ends fol. 236b; the Satpratipakshagranthavākyārtha, begins समानित मूलं, ends fol. 259b; the Asiddhigranthavieriti, begins मूले प्रस्कानित, ends fol. 280a; the last chapter begins कि निर्दित गगनसाधके, ends fol. 312a. See the same chapters in the Gādādharī in no. 1889, fragments 10 and 11.

Date of this part: संवत् १६५० मिति चइतपदी १२ वारसनीचर. All parts were written at about the same time.

[H. T. Colebrooke.]

1899.

1227. Foll. 246; size 11\frac{1}{2} in. by 4\frac{3}{4} in.; generally twelve lines in a page; carelessly written by a hasty hand, of the 17th contury.

Siromani-[īkā Māthurānāthī, a commentary on the Anumāna-section of Siromani's Dīdhiti, by Mathurānātha Tarkavāgīśa. See Hall's Index, p. 37, no. lxxi. (Dīdhiti-Māthurī). The Subdivisions are called cuhasya, but there appear only a few. The MS. is bad and incomplete. Foll. 1, 10-14, 87-96 hear the marginal note शि॰ टो॰ म॰, or मणु॰ (i.e. शिरोमिश टीमा मणुरानाची), foll. 64, 69-80, 111-155 मणुरानाची; corrupt notes foll. 98, 328, 246?

It begins: मनु धूमवान् बहेरियबाद्रेंपनप्रभववहेरिय संयोगन etc., apparently not the beginning of Muthurānātha's work. Fol. 19 begins a new numbering of the leaves, foll. 19-30 are ६-९०, foll. 31-86 are २-५५. Fol. 31b ends the Vyāptigrahopāyapūcrapaksharahasya, fol. 86b the Anumānapramārahasya.

Foll. 87 96 are 93-29 of an original numbering, fol. 97a breaks off in the middle of the page.

The first two leaves of the new piece are lost, foll. 98-101 are numbered 3-4, foll. 109 -158 42-24, foll. 160-177 2-92. Foll. 178a ends the Upādhipārvapaksharakasya.

Fol. 193a contains the only colophon which mentions the name of the author, but it seems to be copied from an illegible original by an ignorant scribe: इति श्रीमधुरानायतकेवागी- शिवरियत सनुता - दीध - - वका(sic!)तिवादरहस्यं ॥

Foll. 194-226 is another fragment. 1t hegins: सामान्याभाषयकृतित्वसहृक्षायामिष(?) अनुमिता-पत्तिः. Foll. 194-200 are numbered १-७, foll. 201-204 १३-१६. Foll. 205-213 are perhaps misplaced, they are numbered १६-६. Foll. 201a onds the Vyāptipūrcapaksharahasya.

Foll. 227-246 contain a last piece. It begins: तहमेषिक . The original numbering of the leaves is 9, २, ६-१६, ९७-२९. The last colophon is: इति श्रीवाधरहस्यं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1900.

2397. Foll. 396; size 13¹/₈ in. by 5 in.; generally twelve lines in a page. The volume is bound in the Arabian fashion, the beginning of the text being at the end of the book.

Anumānaširomaņiļīkā, a commentary on the Anumānakhaņda of the Didhiti, by Jayarāma Paūcānana, a good copy, but not quite complete. "A fragment of a very scarce book" (Colebrooke on the title-page). See Hall's Index, p. 34, no. liv.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 198, nos. 656, 657.

It begins:

श्रीविश्वेत्रमञ्जेषमञ्जलभुवं भूयो विभयाद्याद्यान् मूध्योधाय च रामभद्रचरणहन्द्वारियन्दश्चयन् । गूढाज्ञान्यमावृता न विषयप्रोद्वीधिनी दीधितस् तस्माच्छीजयराम् स्प तनुते गूढाचियद्योतनम् ॥ १ ॥ याद्याः क्वापि गिरो गुरोरिह परं दूर्ण परेषां चचो वृन्दं मन्द्रियां वृषा चिल्लिपतं नास्माभिरुद्वेकितम् । सत्र स्वीयविभावनैक्विदितं यात्वंचिद्वावेदितं सत्रकंकिनिकेतनं कृतिध्यां तत्र्योतये कस्पताम् ॥ १ ॥

ग्रन्यारको विव्वविधाताय विहितं शिष्टाचारपरिप्राप्तं नक्तलं शिच्यशिक्षाये व्याख्यातृष्ठोतृकामनुषक्रतो मक्तलाय च निवधाति। जोनित्यादि ।

Fol. 170b ends the Vyāptivāda (Anumānadīdh. Calc. ed., p. 45):

स्त्रीमता जयरामेख च्याभिवादे शिरोमखेः । निगूढा चपि भावार्थाः प्रत्येषे विश्वदीकृताः ॥ च्यानीति ॥

Fol. 222b ends the Sāmānyalakshanagrantha (Anumānadidh., p. 64), and begins the Upādhivādavyākhyāna:

इति श्रीजयरामो असी न्यायपचाननः कृती । सामान्यलक्ष्यग्रन्यदीधिति समदीपयत्॥

त्यायपञ्चाननः श्रीमान् जयरानः श्रमासतः । उपाधिवाद्व्यास्थानमातनोति मनोरमम् ॥ Fol. 258a ends the Upādhivāda, and begins the Pakshatādādhitivyākhyā (Anum. Dī., p. 87):

उपाधिवादं चास्याय जयरामः समासतः । पञ्जतादीधितिचास्यामातनोति मनोरमाम्॥

Fol. 277b ends the Pakshatā (Auum. Dī., p. 94); fol. 309b, the Parāmuršatippaņī (Anum. Dī., p. 112); fol. 316a, the Vyutirckitippaņī (Anum. Dī., p. 118); fol. 349b, the Avayavadī-dhiti (Anum. Dī., p. 127):

श्रीमता नयरानेख रामेखेन महोद्धिः । कर्णनिद्द निस्तीओं गृढो ज्वयनदीधितिः ॥

The copy ceases in the commentary on p. 158 of the Anuminadulhiti (Calc. od.), thus omitting only the last four or five pages.

Fol. 31, which has verbally the same text as fol. 30, probably belonged to the original of this copy.

[H. T. Colebrooke.]

1901.

953. Foll. 436; size 101 in. by 41 in.;

Anumānadīdhitivyākhyā, a commentary on the Anumānakhuņļa of the Dīdhiti, by Bhavāmanda Siddhāntavāgīśa. See Hall's Index, p. 33, no. 50; Wober's Catalogne (Berlin 1853), p. 199, no. 662; Aufrecht's Oxford Catalogne, p. 242a, no. 597; Burnell's Tanj. MSS., II., p. 116.

It begins: जीगसाधिपतये नमः जीसरसत्ये नमः।
नमस्कृत्य गुरून्तर्वाचिगूदं मस्तिदीधितौ ।
जीभवानन्दिश्चान्तवागीशेन प्रकाश्यते ॥ १ ॥

नम इति परमात्मने सर्वोत्कृष्टात्मने नमः उत्कर्षेश्व जगतः मृष्टिन्यितप्ररूपकर्तृत्वम् रक्षरूपस्य अयं मृष्ट्यादिविचित्रकारित्वं तत्र हेत्माह जोमिति ?

The Anumitiprakāša ends fol. 35a (see the printed text of the Didhiti, p. 7, 1, 10); the Upādhivādarahasya begins fol. 229b, and ends fol. 297a; the Avayavadādhitivyākhyā begins fol. 350a, and ends fol. 380b. The next and last part of the commentary, which is

wanting in the next copy, legins: . . . करी व्यामिपक्षभेते तत्त्रसङ्घात हेत्निकपणप्रसङ्घात्

The original pagination runs on from 9 to 88 and then begins again from 39, but there is nothing wrong in the text. Foll. 94, 95, fol. 89 (after fol. 60), foll. 40, 49, 42 (after fol. 62), are lost. Foll. 160 and 161 are misplaced.

Date of the copy: संवद्द्रीपुसर्भदुनिते (१९५९) गी-रीपते: पुरे п [Н. Т. Солевкооке.]

1902, 1903.

336, 337. Foll. 439; size 11\(\frac{1}{4} \) in. by 5\(\frac{1}{4} \) in.; foll. 1-62 thirteen to fifteen lines, foll. 63-439 nine lines in a page. Foll. 1-62 are in another handwriting than the main bulk of this copy.

"Siromanicyākhyā Bhavānandī Anumānakhanda," a second copy, incomplete, ending with the Arayacanirāpaņa.

Vol. 1., foll. 1-218. Fol. 137 ends the Siddhantarahasya. Foll. 934, 939, 999, 994, 996, 940 are lost.

Vol. 11., foll. 219-439. Fol. 253b ends the Sāmānyalakshaņā (sic!); fol. 313a, the Upā-dhivādarahasya. Foll. 299, 297 are lost.

[H. T. Colebrooke.]

1904.

2597. Foll. 244; size 11½ in. by 5 in.; 12-18 lines in a page.

(Bhāvānandī), a third copy of Bhavānanda Siddhāntavāgīśa's commentary on the Annuanadādhiti, with the text of the Ciutāmani and of the Didhiti in the middle of the page, incomplete at the end, and with many omissions.

The volume is bound with an atter neglect of the proper order of the leaves.

Foll. 1 and 132-135 = Di, pp. 1-2, 1.9 (of the edition); foll. 240-242 = Di, p. 2, 1. 26-p, 3, 1.12; foll. 136-239 = Di, p. 8, 1. 9-p. 34,

1. 14; foll. $2-67 = D\bar{\imath}$. p. 34, l. 15 - p. 61, l. 23; foll. $120-129 = D\bar{\imath}$. p. 61, l. 23 - p. 64, l. 17; foll. $68-84 = D\bar{\imath}$. p. 64, l. 18 - p. 69, l. 22; foll. $85-91 = D\bar{\imath}$. p. 71, l. 9 - p. 74, l. 14; foll. $92-108 = D\bar{\imath}$. p. 79, l. 2 - p. 85, l. 11; fol. $109a = D\bar{\imath}$. p. 87, ll. 17, 18; foll. $109b-119 = D\bar{\imath}$. p. 87, l. 19 - p. 91, l. 10; fol. $244a = D\bar{\imath}$. p. 91, ll. 10, 11, 12; fol. $243b = D\bar{\imath}$. p. 131, l. 17 - p. 131, l. 24; fol. $243a = D\bar{\imath}$. p. 131, l. 26 - p. 132, l. 5; foll. 130, 131 = $D\bar{\imath}$. p. 136, l. 1 - p. 136, l. 20.

[MACK. COLL.]

1905.

2080d. Foll. 6 (paged 9-14); size 9 in. by 81 in.; nine lines in a page.

(Bhāwīnandī), a small fragment from the beginning of the Anunānakhanda with the special title: Śrī-Bhavānanda-Bhaṭṭācārya-ciracitam Samgatilakshanam. The first leaf, originally the ninth, begins.. जनकं सधने: संगति: a The manuscript ends: जतः उपनानसकः जनुमानिष्-सत्वेन उपमानं निक्षितिमिति तदंषे जनुमानं प्राक् निक्षित-निति भाव: (= fol. 10b, l. 10 in no. 190!).

[GAIKAWAR.]

1906-1910.

1655-1659. Size 9\frac{1}{4} in. by 4 in. (1658 is a little smaller).

Bharānandīprakāša, a commentary on the Anumānakhanda of the Bharānandī, by Mahādera Paṇḍita, a Benares Pandit, surnamed Puṇyastambhakara (see the last colophon), or Puṇatāmakara (see the colophon in vol. 5, tol. 757b), son of Makanda Paṇḍit, and puṇil of Śitikaṇṭha (see the introductory couplets), or Śrīkaṇṭha Dīkshita (see the same author's Sarropakāriṇī and Nyāyakaustubha). See Hall's Index, p. 33, no. li.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 199, nos. 664-666.

The copy is incomplete, ending with the Upādhivādurahasya.

Vol. I., foll. 244; 10-12 lines in a page. It begins:

भक्ताना वाखवकी विविधभवनहातुः सदैन्यप्रहक्षी संहर्षा विल्विवाणा प्रवलिदितिमृतप्राण्यहमाग्धकी । भक्ती यो — जाया नतजनहृद्याकाञ्चिताना मुक्की धक्ती सर्वसहायास्य भवतु भगवान् भष्यकक्षी सदा नः॥१॥ यो वसी कक्षेत्रवक्षतकेरचनार्चु — — — — क्हें श्रीकरितकः स्थातो (धरा) मग्छले । मौमोसानिपुणो व्यापादकग्रभुक्शास्त्रान्धिपारंगतस् तस्य श्रीशितिकग्रद्दीश्चितगुरोः वादायुक्तं संश्रये ॥ २ ॥ सिद्धान्तवागीश्चाच्चो वित्रगृढं श्रीमन्महादेवनुधेन बुद्धा । तद्यनातं च विभाव्य युक्ता व्यास्थायते व्यासरक्रूरितुष्टि॥३॥ अन्तिश्चासक्रविक्षाना विद्वतक्षितिस्तान् । भवानन्दीप्रकाशो व्यं तनोतु मुद्दमहुता ॥ ४ ॥ श्रीमानन्दियागुम्यो मन्दस्य मम धीः क्ष च । तथापि यत्रावृत्तो व्हं तत्र मे श्रर्ण श्चितः ॥ थ ॥ यत्र क्रेरिप टीकायो विवृता नैव दीधितः ।

जनालोचा विद्वान्तवागीशयायां
वृषामृषितः परिहतेगींडनातः ।
यदुव्वावितं दूपणाभासपृन्दं
तदुद्वारणाणीं मनोद्योग रूपः ॥ ९ ॥
स्वीर्य यो ग्रन्थमन्यस्य तदीयं चान्यककृष्टम् ।
यक्ति शां(ग्रं तपोन)*।शस्तावुशी नारनातकी ॥ ६ ॥
गुरुदेवप्रसादेन सम्यक्शायनयागते ।
योज्यतार्थे जन्यपार्शकी देवानां ग्रिय रूप सः ॥ ९ ॥
यद्याप्टम्बुतास्तोषनेष्यन्ति न कृती नम ।
तथापि न ख्तिस्तुष्टा भविष्यन्त्येष परिष्ठताः ॥ १० ॥

षाशयो यत्र न स्पष्टसास्याप्युदंकने त्विह ॥ 🗞 ॥

Fol. 72a ends the Sangatiprakāša; the next part begins:

नत्वा अङ्करपादाची भनतामस्ति(ले)ष्टदं । भवानन्दवचीच्यास्या कृषे अनुमितिलक्षयो ॥ १ ॥

^{*} I take these alisharas, which I could not read in the MS., from Weber's Catalogue.

Fol. 238b ends the Anumānasvarāpanirāpaņaprakāša, fol. 244a the Anumānaprāmāņyanādaprakāša.

Vol. II. Foll. 215 (1-215); foll. 1-114 eleven lines, foll. 115-215 ten lines in a page. It begins:

नत्वा पदाम्भोजयुर्ग शिवस्य स्मृता गुरुक्कातिलयुक्तिजातन् । कृता निगूढायैषिभावनी च व्यास्यायते व्याप्तिरहस्यमञ्च ॥ १ ॥

Fol. 30a ends the Pañcalakshanīprakāša, fol. 52b the Simharyāghralakshanaprakāša, fol. 134b the Cakravarttilakshana.

· Vol. III. Foll. 229 (216-130); ten lines in a page.

Fol. 305b ends the Vyadhikaranadharmāvarhinnābhāvaprakāśa, fol. 356b the Vyāptipūrvapakshaprakāśa. The next part begins:

> तिपुरारातिषादान्त्रनसम्बन्द्रसमुद्रवाः । कालयः मुभदाः संतु ममाद्यानतमोभिदः ॥ १ ॥ नत्वा गुरुषदङन्त्रं सूक्ष्मदृष्ट्या विभाग च । भवानन्द्वचोब्यास्था व्याप्तिसिङ्यान चारभे ॥ १ ॥

Vol. IV. Foll. 210 (445-654); 10-12 lines in a page.

Fol. 459b ends the Siddhāntalakshaṇaprakāša, fol. 532 the Avachedakalakshaṇaprakāśa with the following couplet:

> ध्यास्त्यायकेदके ग्रन्थे या मया रिचता जमात्। तया भवतु संतुष्टः शिवया सहितः शिवः॥ १॥ ननामि तत्यरं भान भानसर्वस्य वस्तुनः। वुरुभं यत्प्रसादेन सुरुभं भवति ख्यात्॥ १॥

The next part begins:

वक्रतग वक्रगिर (?) व्यास्थानमपि कुवैन्ति । प्रतिबन्धकसामान्याभाषसंपादको अस्वलम् ॥ १ ॥

Fol. 547 ends the Sāmānyābhāvaprakāśa, fol. 612b the Vyāptivādaprakāśa with the couplet:

च्चाभिवादभषानन्दीगृढार्घी पिश्नदीकृतः । [®] महादेवेन सुधिया संप्रदायानुसारतः ॥ १ ॥ The next part begins:

सहचारे ऽतिदुर्वोधे भवानन्दीप्रकाशने । करोतु मन सामर्थ्य शिवासहचरः शिवः ॥ १ ॥

Fol. 633b ends the Sahacāra jranthaprakāśa with the couplet:

सहचारे अतितुवीधे या व्याख्या यस्ततः कृता । तया तुष्पनु नितरी मास्तवैरहिता चुधाः॥ १॥

The next part begins:

तर्वे निर्गलवक्रीकितर्वे(read तर्क)संपर्ककर्केक्रे । चास्पा करोनि रूचिरा श्ररणं तत्र ने गुरुः ॥ १॥

Vol. V. Foll. 209 (655-863); twelve lines in a page.

Fol. 672b ends the Tarkagranthaprakāśa with the couplet:

तकसन्ये जीतदुर्वोधे तार्किकासी मुलावहा। ेया व्यास्था रचिता रम्या तया तुष्पनु सज्जनाः॥ १॥

Fol. 691a ends the Vyāptyunugamaprakāša, fol. 757b the Sāmānyalakshaņaprakāša with the couplet:

सानान्यलच्या चास्या कृतासामान्यलच्या । विद्वास: सनु मुमीतास्त्रयासामान्यलच्याः ॥ १ ॥ The next part bogins:

नत्वा भिषं भिवायुक्तं महादेवेन भीमता । उपाभी क्रियते व्यास्या भवानक्रिरो* स्पुटा ॥ १॥

Fol. 799b ends the Upādhipirrapakshaprakāśa, on the last page the Upādhivādarahasya with the couplets:

दुरुहोपाधिवादस्य या न्यास्या रिश्वता मया ।
तुष्टास्सन्तु तया सन्ती विश्वांसी निरुपाधयः ॥ १ ॥
भवानन्दीप्रकाशे अस्मिम्महादेवेन निर्मिते ।
विपनोपाधिवादस्य प्रकाशः पूर्णतानितः ॥ १ ॥

इति श्रीमत्पुरयस्तम्भकरोपनानकमुकुन्दयस्तितात्मजनहादेव-परिक्रतिदर्शिते भवानन्दीप्रकाशे उपाधिवादस्यमामः॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1911, 1912.

524, 446. Foll. 206 and 386 resp.; size 93 in. by 41 in.

Prof. Aufrecht suggests अवानव्यगिरा.

Anumānamaņidīdhitibhavānandīvyākhyāsar vopakāriņī, commonly called Sarvopakāriņī, a
shorter commentary on the Anumānakhaņda of
the Bhavānandī, by Mahādeva Paņdīt. It is
an abridgment of the same author's larger
commentary "Bhavānandīprakāśa," as is stated
in the introductory and the final cauplets.
See Hall's Index, p. 34, no. lii.; Weber's
Catalogue (Berlin, 1853), p. 200, no. 667. In
the final ślokas Mahādeva calls the Prakīša
and the Kaustubha his two sons, and the Upakāriņī his danghter, whom he has begotten
by his spiritnal wife Buddhi.

Vol. I. Foll. 1-20 eleven lines, foll. 21-206 (by another hand) ten lines in a page.

It begins:

विपुरारातिपादाष्ट्रानस्वाद्धसमुद्राताः ।
कालयः शुभदाः सन्तु ननाझानतमोभिदः ॥ १ ॥
यदालस्वनतो मूर्वस्वार्किकार्या धुरंधरः ।
वुधो भवति तं वन्दे गुरूं श्रीकरस्दितिन् ॥ १ ॥
भवानन्दकृता व्यास्थानुमानमिश्यदीधितः ।
व्यास्थायते निगूदाधौ महादेवेन तस्वतः ॥ ३ ॥
भयानन्दीप्रकाञ्चस्तु विस्तृतो रिचतो मया ।
स्वतः संस्रेपतः कुर्वे व्यास्था सर्वोपकारिस्थीम् ॥ ४ ॥

प्रारिष्मितनिर्विष्ठसमाप्तिकामनया कृतगुरुनमस्काररूपं मङ्गलं शिष्पशिखाये निवधेष्ठिकीर्षितं प्रतिज्ञानीते । नमस्कृतेति ।

Fol. 9b ends the Samgatigrautha, fol. 39a the Anumānalakshaņa, ibid. the Anumānasvarūpanirūpaņa, fol. 40a the Anumānapvāmānyanivūpaņa, fol. 45a the Pañcalakshaņā, fol. 50b the Simhavyāghcalakshaņa, fol. 95a the Vyadhikaraņadhavmāvachinnābkāvavyākhyā, fol. 106a the Pūrcapakshagcautha, fol. 125b the Siddhāntalakshaņavyökhyā, fol. 140b the Vyāptivāda, fol. 206a the Sānāvyalakshaņāgcautha (sic!).

Vol. 11. Foll. 356, by the same hand as foll. 1-20 in Vol. I.; eleven lines in a page.

Fol. 62a ends the Upādhigranthavyākhyā, fol. 96b the Pakshatāgrantha, fol. 168a the

Vyatirekigranthavyākhyā, fol. 285a the Sacyabhicaragranthavyākhyā, fol. 293a the Sādhāraņagrantha, fol. 298b the Asādhāraņagrantha, fol. 306a the Anupasaṇhārigranthavyākhyā, fol. 826b the Satpratipukskagrantha, fol. 352b the Asiddhigrantha.

The final couplets are:

भवानन्दवचीव्यास्या महादेवेन निर्मिता । सर्वोपकारिकी नाम्ना संपूर्णा सदनुष्णहात् ॥ १ ॥ भवानन्दवचीव्यास्या ममुद्रते: स्रमेनन । सिडस्त्ररी(१ ॰ सिडेस्टरी)त्रगत्माता प्रीकातु सिश्चवा भित्रम् ॥ २ ॥

विद्वहरं मुकुन्दास्यं पितरं प्रयमान्यहम् ।
यदोप(यदोप?) सुकृतेनेय संपूर्णिया कृतिमेम ॥ ३ ॥धोकखददोष्टितं नीमि गुरं गीतमरूपियम् ।
येन कृषींकृतास्तद्यो धिदुपां गर्वपर्यताः ॥ ४ ॥
भाषानन्दीयपार्थापेद्यानेन्द्रा यस्य विद्यते ।
तेनोपायसहस्रेण संग्रासेयं कृतिमेम ॥ ५ ॥
मदीयकृतिमुक्तमामभिनवार्षिषद्योतिनीं
विलोक्य मुद्दमायाद्यदि (? perhaps मुद्दमायुगाद्यदि)
[सतो कुथानो गणः ।

्तता प्रवित निन्द्या किमिह वालिशानां शतेर्
विश्वः कुवलयेप्सितो न दिन(read न हि न)निन्छते
कृतिनेदीया यदि चेल्पदीहिता [तामसेः ॥ ६ ॥
तदा किलास्याद्यरितायेतेव ।
कल्लारिकायिश्वननेविमुका
गुणश्रलीकादरतः कृतार्था ॥ ७ ॥
विश्वापयामि मृद्धदो पुधान्सत्तंप्रदायिनः ।
कृपासंभृतं दस्येपा(?) वोद्यणीया कृतिर्मत ॥ ६ ॥
प्रकाशकीसुभी पुचावात्मजामुपकारिशीम् ।
चुद्धिपन्यामलीकिका महादेवो द्यभावयत् ॥ ६ ॥
लीकिका लीकिकं पन्न्यामलीकिकामलीकिका ।
उत्पाद्यायमभजन्महादेवः कृतार्थताम् ॥ १० ॥

इति श्रोकाशीवासिमहाश्रन्दान्तयसंभूतपुर्यस्तंभकारोपनामक-श्रोतम्मुकुन्द्विकात्मज्ञमहादेवपिकतिवरिचतानुमानमणिदी-धितिभवानन्दीव्यास्या सर्वेषिकारिकी संपूर्णो ॥

Dato: संवत् 9tet.

[H. T. COLEBROOKE,]

1913.

1369b. Foll. 38; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Sarvopakāriai, a small portion of a second copy, ending with the Anumānaprāmānyanirā-paņa.

[H. T. Colebrooke.]

1914.

681. Foll. 204; size $9\frac{1}{8}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; eleven lines in a page.

Ishāvānandīvyākhyā, a commentary on Bhavānanda's commentary on the Anumānakhanda of the Dīdhiti, by Dinakara, incomplete, explaining the commentary on scarcely the first tenth of the Dīdhiti.

This commentary is not mentioned in Hall's Index, but see Burnell's Tanj. MSS., II., p. 116.

It begins:

प्रचोतनसिनिरवारणवारणाय
संचारपत्रिजनदाग्रलसन्तानि ।
उन्नोलयसिललोकविलोचनानि
भूषा (sic!) तनोनिरसनाय च नः शिवाय ॥ १ ॥
विद्वह्ववैधुरीणस्य पितुः पादावनुस्मरन् ।
भवानम्दवचोच्यास्यां खते दिनन्नरः सुधीः ॥ १ ॥

ग्रन्यारभे विप्रविधाताय कृते गुरुप्रणतिरूपं नक्तरुं जिल्लाशिष्ठापै स्वकीर्यनुदृष्टये स्वनाम च निवर्शशिकीर्षितं प्रतिज्ञानीते नमस्त्रयेति ।

Subscriptions: fol. 27a इति दिनकररिकतेपाध्या-यमतयास्थानं समाप्तन्; fol. 140b इति दिनकरकृतभवा-मन्दीव्यास्थायां प्रगरभलख्यानान्; fol. 157b इति स्रोरपु-नायभट्टाचायेशिरोमणिपरिय्कृतव्यधिकरवधभाविस्त्रताभावि -स्रलख्यदिष्पणोच्यास्थानं संपूर्णम्; fol. 183b कूटघटितं समाप्तम्॥

The last words are सनवस्थाभिया अप्रानास्थज्ञान-स्थान्क्षेत्रकालादिति (without colophon).

[H. T. Colebrooke.]

1915, 1916.

328 & 857. Foll. 208 and 278 resp.; sizo 12 in. by 4½ in.; written by different hands.

Anumānamanidīdhititippanī, a commentary on the Anumānakhanda of the Dīdhiti, by Jagadīśa Tarkālamkāra Bhattācārya, and hence called Jāgadīśī (in the marginal notes). See Hall's Index, p. 85, no. lvii.; Anfrecht's Catalogue, p. 242, nos. 593-596; Weber's Catalogue, p. 198, no. 654; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., p. 335, no. 945, vol. iv., p. 124, no. 1542.

328. Vol. I. Foll. 208 (paged 1-209); 9-13 lines in a page.

The Pūrvakhanda. This MS. begins to explain the Didhiti from the Vyāpti chapter (see p. 8 of the printed text), the Anumāna-prāmānya chapter is wanting. The first words are: सनारअति॥ सनारअ यदनुनानप्रामास्प्यरीक्ष तन्त्रारकामून यद्यानियहोपायप्रतिपादन तिवदानं व्यामसक्यपिनदेशकान्यके: | See the same beginning in the second copy.

Colophons of single chapters are: इसवछेदकल्लक्षणिटप्पणी संपूर्तिगतवती fol. 11-1b; इति सामात्याभाविश्वरोत्तिणिटिप्पणी जगदिशि: (si:!) fol. 12-1a;
व्याभिवाद: सनाभिनगनत् fol. 148b; fol. 170 the
colophon is wanting (इति तक्षेवन्द: सनाभ:, fol.
160 of the second copy); इति व्याप्यनुगन: fol. 176b;
सनाभी उर्थ प्वेलक्ष: ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीमज्ञगदोशतकालंकारभट्टाश्याय-विरिश्वतानुमानमधिदीधितिसामान्यलक्ष्याटोप्पणी (sic!) समाप्ता ॥

857. Vol. II. Foll. 278 (paged 210-485); 10-12 lines in a page.

The Uttaraklanda. The first words are: प्रसङ्गादिति व्याप्तियस्प्रतिष्यस्य सम्बद्धनन्त्र स्थापाधेरुपेखानहैं, बादित्यथै: ।

Subscriptions of single chapters: इति स्रीजग-दोशतकालंकारभट्टाचार्यविरिचतानुमानसस्त्रदीधितुपाधियाद -दिष्पणी समाप्ता fol. 254b of the original paging; इति स्रीजगदोश पश्चतादिष्पणी समाप्तः (sic!) fol. 291b; इति परामशैदिष्पणी समाप्ता fol. 336a; इति स्रीमहामहो-पाध्याय केवस्लान्ययिदिष्पणी समाप्तः (sic!) fol. 356b; इति नहानहोपाध्याय के केयलव्यतिरिकिटिप्पनी सनाप्ता fol. 361b; इति जगदीश के खनयनिटप्पणी सनाप्ता fol. 398b; इति स्थितिहिटप्पणी fol. 468a; इति स्थीनहानहोपाध्यायस्थीनस्कारिश्वाक्तिकालंकारभद्वाचार्य[विर]स्वितानुमाननिण्वदीधिति - प्रकाशिका टिप्पणी संपूर्ण (sic!). The first of the two final couplets begins कुन्नीन नियमनुमानमण्डरनेके के

There are many small emissions in the last quarter of this volume.

Date: संयत् १६५९ n

[H. T. COLEBROOKE.]

1917.

1797. Foll. 271; size 12; in. by 4; in.; 10-12 lines in a page.

Didhitițippani, a second copy, incomplete, but well written.

- a) Foll. 203. The Pūrvakhanda, the same as in no. 1915 (328).
- b) The Avayamtippani, the sixth section of the Uttarakhanda, incomplete. Foll. 33 (204-237, orig. 1-38). It begins: मूलो-क्रायल्ख्यस्याचे दूषात्या स्वयं न्यायल्ख्यस्याचे दूषात्या स्वयं न्यायल्ख्यस्याचे प्राक्ष्यस्य स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्ष्यस्य विकास स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्ष्यस्य विकास स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्ष्यस्य प्राक्ष्यस्य विकास स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्ष्यस्य विकास स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्षयस्य विकास स्वयं न्यायल्ख्यस्य प्राक्षयस्य प्रावस्य प्रावस्य प्राक्षयस्य प्राक्षयस्य प्रावस्य प
- c) The Pakshatāṭippaṇī, the second section of the Uttarakhaṇḍa. Foll. 35 (238-271, orig. 2-35). The first leaf (with one page text) is lost, the second leaf begins: सामान्य प्रत्येव वाधनिश्चयविद्योधिताद (see fol. 255b, l. 2 of the first copy.

[J. TAYLOR.]

1918-1921.

1704, 1035, 1624, 1034a. Size 181 in. by 31 in.; written in the Bengali character.

(Jāgadīśā), a large portion of a third copy of Jagadīśa's commentary on the Anumānadīdhiti.

- Vol. I. Foll. 83, paged 1-33. Eight lines in a page. The Upādhivādagrantkarahasya, ends fol. 33a.
- Vol. II. Foll. 23, originally paged 34-56 (on the left side). Nine lines in a page. The Pakshatāṭippanī, ends fol. 56b.
- Vol. III. Foll. 27, originally paged 57-83.
 Nine lines in a page. The Parāmaršaţippanī.
- 4) Vol. IV. Foll. 19, originally paged 84-102. Seven or eight lines in a page. The Kevalānvayitippaņī (ends fol. 16, l. 3, but without colophon), the Kevalavyatirekiṭippaṇī (ends fol. 19b) and the beginning of the Avayanaṭippaṇī. The writing on the first leaves is nearly obliterated. [H. T. COLEBROOKE.]

1922, 1923,

1951 & 2013. Foll. 64 and 155 resp.; size 9½ in. by 4¼ in.; nine lines in a page.

Anumānamaājūskā, a copious commentary on the Jāgadišī (ता o दो o स o on the margin), by Ardopākva Krishņa Bhatta. See Hall's Index, p. 35, no. lviii. Both volumes together contain only the commentary on a small part of the Anumāna-section, the Vyadkikaraņa-dharmāvaechinnābhāva, see foll. 1-51 of the Jāgadīšī in no. 1917.

Vol. I. begins मृत्रे निनिति (Dīdhiti, Calc. ed., p. 8, l. 18)। चनुनितिहरू त्वचलिया, see the first cue from the Jāgadīśī समारअनिति on l. 5. The last cue याचानादोति occurs on fol. 11b, l. 8, of no. 1917. After the colophon इत्यनुमानमंजूषायो पंचल्ह्या समामा there are the following couplets:

सम्पादमतार्थांनां काशिका मुक्तिकाशिका।
यथात्मक्षश्रीरायां काशिका मुक्तिकाशिका॥ १॥
हरि: पिता हरिमौता हरिभौता हरि: सुद्धत्।
हरिरेव जगत्सर्थं हरेरत्यव भाति ने॥ १॥

Vol. II. begins विश्वताया विषयिक्यते अतिप्रसिक्त-रेविति दोष:. The last cue वास्यतादिनीत occurs on fol. 51b, 1. 2, of no. 1917. The colophon is इत्यारडोपाळकृष्णभट्टविरिचता चतुर्वञ्चल्यानंजूषा ॥ There are some verses on the last page the beginning of which is तापी नापगळकृषा

[J. TAYLOR.]

1924.

1303c. Foll. 38; size 12½ in. by 4½ in.; 10 or 11 lines in a page.

"Nyāyakrodaputrakhauda 2" (sic on the first leaf), two different sets of notes on difficult passages in the Jāyudīśā. They may be identical with two of the Krodas in Hall's Index, p. 35, nos. lix.-lxx., but as they are without any special title, identification is impossible. That they belong to the Jāyudīśā, is evident from the numerous passages of the Jāyudīśā which they quote and explain.

- 1) Foll. 1-10. This Kroda begins: परिकरः सहकारि स च चामिपद्यधनैत्वादिरिति तथा च चामि- पद्यधनैताविशिष्ठहेतुं निरूपेलपैः। न च तादृशहेतुरिप न निरूपित इति चाच्यं विशेषण्यविरूपेलपेन विशिष्ट एनिरूपेणस्थानायासेन प्राप्ततात् तेन हेतुना चामि- पद्यधनैताविशिष्ठहेतुना इत्यथैः।
- Foll. 11-19. A second copy of the same Kroda, in the same handwriting.
- :i) Foll. 20 38. A second Krodapatrakhanda, different from the first. It begins: अप सोला (sic!) उपाध्यान (sic!)। तनपरूष्याभावप्रसिक्षिकरको साध्यप्रतियोगिकाभावप्रसिक्षिकरको प्रनेयसाध्यक्ष्याने समयायित्वेन वाच्यत्वन् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1925.

2368a. Foll. 10; size 10\frac{3}{2} in. by 2\frac{3}{4} in.; ten lines in a page.

Slokanyākhyā Anumānadīdhitiparīkshāyāḥ, by Nyūyanācaspati, son of Vidyāairāsa: it is a commentary on a cortain explanation of the introductory couplets of the Didhiti, this explanation forming part of a commentary on the whole Dīdhiti called Anumānadādhitiparīkshā. Perhaps it is the same work as no. lvi. in Hall's Index, p. 34. For Nyāyanācaspati, see Aufrecht's Cat. Cat., p. 528 (Rudra Nyāyanācaspati Bhaṭṭācārya, son of Vidyānināsa Bhaṭṭācārya of Bengal, grandson of Bhacānanda).

It begins: स्रों नम इत्यादिस्रोकस्यास्यास्मदीयानुमान-दीधितिपरीस्राया दृष्टस्या। तम्र तेषु मध्ये। दिस्राली दिस्राल-पदवास्यी।

It ends:

ERE

विद्यानिवासपुत्रस्य न्यायवाचन्यतेरियम् । निर्मितिनिर्मेलधियामानन्दयतु मानसम् ॥

Date of the copy: संवत् १६९५ वर्षे ज्येष्टविद द्वितीया
गुरी ५० मधुमृद्नात्मजगंगाधरानुजविद्याधरेण लिखितिमदं
सार्वे परार्थे च ॥ [Gaikawak.]

1926.

1072. Foll. 173 (paged 1 and 41-212); size 13% in. by 2% in.; six lines in a page; written in the Bengali character.

Anumānamaņidīdhiti Prasāriņī, a commentary on the Anumānakhaņḍa of the Dīdhiti, by Mahāmahopādhyāya Krishņadāsa Sārcabhanna Bhaṭṭācārya, defective.

Probably it is the same commentary as the *Tattvacintāmaņivyākhyā* in Hall's Index, p. 30, no. xxxix.

It begins: विष्ठभ्येति न च विष्ठभः संयोगियञ्जेषः स चाकाञ्चेन सर्व नास्तीति क्यमेतदिति याच्यम् Foll. 2-10 (orig. pag.) are lost.

Date of this excellent copy: *** 1478. [H. T. COLEBROOKE.]

c. The Aloka, by Jayadera.

1927.

687. Foll. 227; size 10% in. by 3½ in.; eight, sometimes nine lines in a page; written by two different hands, a new hand setting in on fol. 203.

Anumānāloka, a commentary on the Anumāna-section of the Tattvacintāmaņi, hy the Mahāmahapādhyāya Jayadeen Miśra, who was instructed by his nucle Hari Miśra. Another namo of the anthor is Pakshadhara, in the first copy of the Śabdāloka (no. 1930). See Hall's Index, p. 38, no. lxxvii.

In Rajondralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 164, no. 1190, the Aloka is erroneously ascribed to Gudadhuca.

The commentary begins:

षमुप्तिस्नेतायानपरिष्तितस्त्राषेगहने

प्रसिक्तो ने यद्यप्पहहपरिहासैकफलकः । *

तथापि श्रीगीरीपरिवृदपहास्थोनयुगले

न भग्ना भिक्रियेत् कथ्य किमश्रम्य त्रिनगति ॥ १ ॥

षानुमानपरिचेदे तथाचिनामग्रेरयम् ।

पितृयहरिमिश्रोपदिष्टो भायः प्रकाश्यते ॥ २ ॥

प्रयद्याननारमनुमानस्योहिष्टाचात् (० उद्देशात् the second copy) तल्लक्षणाननारमनुमानलक्षणं क्रियते इत्याह । अपेति ।

This copy leaves a good deal of the Anamānakhaņļa muexplained, ceasing with the sentence साधकाशावेन हि यहायन्यत्र (see the Anamānakh. of the Ciatāmaņi in no. 1870, fol. 156b, 1. 3). The commentary ends: स च गीरवायतारी भिन्नयोरेकस्य वेशवाविशेषादिति संक्षेप: ॥

Colophon: इति श्रीमहामहोपाध्यायसन्मिश्रनयदेवकृती तस्त्रिनामखेरमुमानास्त्रोतः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1928.

1213a. Foll. 118; size 117 in. by 43 in.; twelve lines in a page.

Anemānakhandāloka, a second copy. It

 * The fragment in no. 1944 (282) has अमुक्सिन्ना-कमपरि o and प्रयासी मे. explains a few lines more of the Cintamani than the first copy. The last words are: तस्यातीतलाञ्चभावेन ध्वंसासंभवादित्ववधेयन ॥

Date and name of the scribe: संवत् १५३७ समये भाषाद मुदि ९ गुरी लिखितनिनं लादुनक्षेन प्रभावरस्थेदं पुस्तकं गुभै॥ [H. T. Colebrooke.]

1929.

956b. Foll. 74 (paged 1-78); size 9½-10 in. by 3½ in.; foll. 1-11 fourteen to sixteen lines, foll. 12-74 ten to twelve lines in a page.

(Anumānāloka), a fragment. It has the curions colophon: इति श्रीमहोपाध्यायहरिरामविरचितमनुमानिमध्य प्रमास (sic!). But the text agrees verbally with the Anumānāloka in no. 1927. The last words are: व्यामिविशिष्टेति ॥ व्याप्या सर्व संयुक्तसम्बायादिधूमादिना संयोगादिवह्माद्याधिकरणप्रवेतादि-संयोगकपत्रात्। See the preceding copy, fol. 76a, i. 3. Fol. 9 and foll. 37, 38 (of the original paging) are lost, for the fol. 9, which is in this copy, does not belong to this treatise, or is at least in the wrong place.

[II. T. COLEBROOKE.]

1930.

592b. Foll. 115 (paged 85-199); size II in. by 31 in.; foll. 85-96 six lines, foll. 97-151 seven lines, foll. 152-199 eight lines in a page.

(Sabdālaka), Jayadeva Miśra's commentary on the Sabdakhanda of the Cintāmaņi, an incomplete copy. The title, which was apparently not written by one of the three scribes of this copy, is: इति जोपज्ञपरनिज्ञविराज्ञा अञ्चलिकिया समाज्ञ ॥ See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 170, no. 1196; vol. v., p. 223, no. 1907; p. 299, no. 1975.

It begins:

FPE

न जाने श्रीजाने विषयितुमिह ग्रन्थगहने
समया नैवायानधिगमयितुं निर्मितिरिष ।
तथाप्रेतायत्मामपि किल पिगत्मामहिमह
प्रमृत्रो यज्ञस्मिस्त षरकसेनैव श्ररकम् ॥ १॥

षयेति ॥ इहाय श्रन्यस्याननस्यैवचनत्वेन तत्र चावधितेन नोपस्यितस्योपमाननिरूपणस्यैव प्राप्तत्वातस्य मिद्धत्वेन पास्यितौ (sic! सिद्धत्वोपस्थितौ in the second copy) वर्त्तमानायै-लट्मत्ययानत्वेन साध्यतयोपस्थिते श्रन्थनिरूपणे मिद्धसाध्य-समिष्याहारवललभ्यस्य हेतुहेतुमद्वावस्योपमाननिरूपणानन्तरं प्रतिवन्धकनिश्वासापगमे व्यवस्टस्य वा संगतित्वं सूच्यते ॥

The last words are: खगैकामखनियोज्यकवारैयागको न तु खगैकामनियोज्यको व्यं यागकार्य इति प्रचनीतस्यैवास्थान्तान्त्रये विश्रेष्यत्वादन्यपास्थातोषस्थापकका (sic!) भाषादिति ॥ They belong to the commentary on a passage of the Cintāmaņi beginning with फलमपीति (see this word fol. 198b, l. 6), which occurs fol. 820a, l.4, of the first copy of the Cintāmaņi (no. 1869).

This fragment of the Šabdāloka is about the first half of the whole.

[II. T. COLEBROOKE.]

1931.

1675a. Foll. 95; size 94 in. by 4 in.; foll. 1-37 twelve or thirteen lines, foll. 38-95 nine or ten lines in a page.

Sabdāloka, a second, not complete copy. The colophon is: इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीतयदेवनिश्रविर-चितः अन्दालोकः समाप्तिमगमत्॥

After fol. 50 about forty leaves are wanting; the last cue before the omission, रकवालीना इति, occurs on fol. 151b of the first copy (no. 1930), and the first cue after the omission, देवदसीत (see the Cintāmaņi in no. 1869, fol. 316b), occurs on fol. 192b of the same copy.

A second omission was caused by the carelessness of the scribe, who on fol. 55a, l. 3, left out as much as the three last leaves of the first copy, and probably a few pages more. The last words before this omission occur on fol. 197b, l. 3, of no. 1930; the first cue after the omission, manual talk, is the manual (sie!) on fol. 320a, l. 7, of the Cintamani in no. 1869.

The last words of this copy are: इत्रपि निरक्त सति प्रमाणभेदेन गमकगवेषणादिति, but it may be that this is not the real end of the Aloka. The last ones refer to fol. 405a of no. 1869.

Date of foll. 40-95: संवत् १६९४ समर प्रायण सुदी । [Н. Т. Солевкооке.]

1932.

956c. Foll. 33; size 103 on. by 44 in.; twelve lines in a page.

Śabdālokakantakoddhāra, a commentary on Jayadeva Miśra's Śabdaloka, by Madhusādana, a small fragment, being the end of the whole. See Hall's Index, p. 39, no. lxxix.

16 begins: यद्यपि फलममपैका . . यादानां पिशोपतथा नात्रोपोद्वावस्त्रणापि प्रसङ्घादाह नन्निति मृत्हं। उपायान्तरस्येति।

It ends:

मधुसूदनेन यानान्मीमांसान्यायपारगे(न) कृतः । सुचिरं सुखयतु सुजना[ना]नालोके कस्टकोद्वारः ॥

The author is called Thakkura Madhusudaaa in the colophons of other MSS., see Rajendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 83, no. 1764 (Pratyaksha); p. 225, no. 1909 (Auumāna).

[H. T. Colebrooke.]

1933.

1330. Foll. 206; size 113 in. by 41 in.; nino lines in a page.

Šabdukkaņdamišragādādkarī, Gadādkara's commentary on Jayadeva Mišra's Šabdāloka, incompleto.

See Hall's Index, p. 40, no. lexxiv.; Rájendralála Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 177, no. 1864.

The commentary begins:

प्रसम्य गोवासगरीकवन्धं पादारिवन्हं पुरुषोत्तनस्य । निगृदनाविय्कुरुते प्रयत्नात्रदाधरः यक्षधरस्य भावम् ॥

संगत्मप्रदर्शने मूलस्य म्यूनता स्वादित्यथ शन्दो निकत्यत इति प्रतिहायास्यादेव संगतिरिष लभ्यत इत्याहायेतीति । The last words are: इत्रिभगाने व्यभिवारप्रसिक्षः परस्पराविषयकसाद्याकारविषयतायास्त्रदुभयान्यत्वरूपसाध्या - भिप्रायेख सनाधाननिति सामर्ज स्थात्।

Fol. 22 does not belong to this copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1934.

737. Foll. 123; size 125 in. by 4½ in.; twelve lines, sometimes thirteen lines in a page; written in the Bengali character.

Pratyakshālokurahasya, a commentary on the Pratyakshakhanda of the Alaka, two separate fragments. The name of the author does not occur in the manuscript itself, but according to an inscription on the first page (प्रवद्यास्त्रीकमापुरी व न्या व), its author is Mathuranatha.

The manuscript begins: निर्विश्न मारिष्यतयन्य-समाप्तियासन्या (? कामनया see no. 1937) कृतं स्तृतिपूर्वेकं शिव (प्रार्थेना or निति?) रूपं महन्द्रं शिव्यशिक्षाये चादी निवभाति वक्ताव्योति o The same beginning of Mathurāuātha's Pratyakshālokarahasya in Rājeudralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 111, nos. 1159 and 1191.

Fol. 20b ends the Mangalavādarahasya; this is the only subscription in the first portion of this volume, which ends fol. 36a (fagusau gs.). The second portion has its own original pagination from a to to. On the first leaf ends Prathamwipratipattirahasya; fol. 44b, Dvitiyavipcatipattirahasya; fol. 92b, Pramāpūrvapaksharahasya; fol. 97a, Prāmāqyavādarahasya pramālakshaņarahasyam; fol. 113a, Pratyakshālokacahasya anyathākhyātipūrvapaksharahasyam; fol. 123a, Pratyakshālokarahasya anyathākhyātirahasyam. [H. T. Colebbooke.]

1935, 1936.

3051, 3052. Foll. 73 and 155 resp.; size 11½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Anumāna-Pukshadhara-Mātlaurānāthā, a commentary on the Anumānāloka, by Mathurānātha, incomplete. The title is only given on the second page of the first leaf (Pakshadharamathurānāthā) and in the marginal notes wo wo or wo wo zo. See Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 201, no. 671.

Vol. I. The Upādhivāda, begins: उद्देशादिति सर्पर्तगतिकयनं तस्रक्षकाननारितवन

Vol. II. The Pakskatā (ends fol. 7a), the Parāmarša (fol. 28b), the Vyatirekinirāpaņa (fol. 52a), the Viruddhanirāpaņa (fol. 96h), the Satpratipaksha (fol. 107a), the Hetvāhhāsa (fol. 122a), the Asādhakatānirāpaņa (fol. 128a), fol. 147b the İśvaravāda. The last words are: बायेननका कार्योपहिता फलोपधानक्यामन्यकाल इति ज्ञेषः।

[J. R. Ballantyne.]

1937.

451. Foll. 238; size 9‡ in. by 4‡ iu.; 12 or 13 lines in a page.

Šabdālokarahasya, a commentary on Jayadera Mišra's Šabdāloka, by Mathurānātha Tarkarāgīša. See Hall's Index, p. 40, no. lxxxv.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 202, no. 670; Rājendrahala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., p. 379, no. 1013.

The copy is incomplete at the end.

The introductory couplets and the subdivisions in the commentary are nearly the same as in Mathucāuātha's Śaldamagirahasya.

The commentary begins:

कुचिताधरपुटेन पूरवन्धिका प्रचलदङ्गुलिपिक्कः *।
मोहयद्गिलयामलोचनाः पातु को विष नवनीरदछिषः॥
स्रोमता मुपुरानापतकेषागीशधीमता।
शब्दमणिपरिकेदालोको चाह्यायते स्पुटन्॥

निर्विम्नप्रारिष्वितयन्यसमाप्तिकामनया कृतं भगवत्तिक्यं मक्कुलं शिष्पशिक्षाये बादी निवभाति । न जान इति ।

^{*} Rāj. Mitra has o elafa:, which suits the metre.

Fol. 83b ends the Prāmāņyavādarahasya, fol. 85b the Ākāikshāpūrvapakshālokarahasya, fol. 101b the Ākāikshāgrantharahasya, fol. 108b the Yogyatāpūrvapaksharahasya, fol. 120a the Adhyāhārapūrvapaksharahasya, fol. 120a the Adhyāhārapūrvapaksharahasya, fol. 123a the Āsattigranthurahasya, fol. 140a the Tātparyagrantharahasya, fol. 157a the Šabdānilyatārahasya, fol. 167b the Utsannaprachannavādarahasya, fol. 218a the Vidhivādarahasya, fol. 238a the Apūrvavādapūrvapaksharahasya (almost illegible).

Date of the copy: संवत् atoaa (sic!).

[II. T. COLEBROOKE.]

1938.

292. Foll. 227; size 10½ in. by 3½ in.; 10-12 lines in a page.

Anumānālokudarpaņa, a commentary on the Anumānāloku, by Thakkura Maheśa*, a son of Candrapati and Dhīrā, and younger brother of Mahādeva, lihagīratha and Dāmodara, complete.

This commentary, which is not mentioned in Hall's Index, covers also the second metaphysical part of the Cintāmani and of the Anumānāloka.

The Anumanalokadarpana begins: उद्देशादिति (see uddesat in the second copy of the Anumanaloka) खर्यसंगतिकचन्न तस्व्यानन्तरिमाच

Fol. 8a ends the Anumitilakshana, fol. 61a the Upādkinirāpaņa, fol. 66b the Pakshalānirāpaņa, fol. 108a the Vyatirokivāda, fol. 122a the Arayacanirāpaņa, fol. 167a the Hetvābhāsāḥ, fol. 172b the Asādhakatānirāpaņa, and the Satpratipaksha, fol. 191a the Îśvaravāda, fol. 217b the Kāraņatānirāpaņa. Fol. 218b is the

colophon: प्रकृती नोख्रहपः॥ चनुनानालोकव्यास्या सनाप्ता॥ A last part, which has the colophon "Mokshavāda," comments on the text of the Cintāmaņi itself. It begins:

> निर्मेले हृदये सन्ती निधाय । सम्बु नम दुर्वीधग्रन्थन्यास्थानसाहसं॥

इतः परं मूलचास्या ॥ पुरुषार्थः पुरुषप्रयानः साध्यत्वे सित पुरुषोद्देश्यः हेतावष्यतीतादिविकत्यदीषस्पुटत्वादुपेस्थान्यदाह । तिकिमिति ।

Towards the end the anthor gives the opinion of the Vedāntists on Moksha, concluding with the remark: तदेतलंखपेण पेदानिवर्त लिखतं न दूपितं सुतिपुराणस्मृतिशिष्टानुशिष्टलादिति ॥

The final couplets are:

न्य Date of the copy: सैवत् १६६३ राखनाम सैवत्सरे नायमासे कृष्णपछे १ ज्ञानी पुष्पनखत्र जुभयोगे जुभकरणे तहिनि पुद्धको हिस्ति ॥

d. Vāsudeca Miśra

1939.

786a. Foll. 121; size 10 in. by 2½ in.; eight lines in a page.

Cintāmaņiţīkā, a commentary on the Annmānakhaṇḍa of the Cintāmaṇi, by Vāsudeva Miśra, surnamed Nyāyasiddhāntasāra, pupil of (Jayadeva) Pakshadhara Miśra, who was his futher's brother.

In the beginning and at the end of this copy some words are nearly illegible.

^{*} In the colophon of a copy of the Pratyaksha-khanda, in Rāj. Mitra's Notices, vol. iv., p. 128, no. 1548, the author is called Śrī Maheśa Thakkura.

[†] Read धोरायन्द्रपत्योस्तनूजः (Prof. Aufrecht's correction).

The commentary begins:

हुकी सुभे निजतनुप्रतिविधितेन
सद्यो विरोधिविल्तिताक्षित्रियासिताय . (?) ।
लक्ष्म्यां सरंतु(?) रितिनंबिल्निंधरायां(?)
सोस्रालिका मधुरियोः परिहासवाषः ॥ १ ॥*
जयदेवगुरोविषि ये केषिहोषदर्शितः ।
प्रवोधाय भया तेषां दोप्तिभृयो अभिदोष्यते ॥ २ ॥
तक्षमधीते सर्वः कृति न भवन्तीह पश्चितंनन्याः ।
वाषायिषारद्या विरलाः पुनरत्र विद्वासः ॥ ३ ॥

चानीति ॥ चत्र ब्रन्डसमासः । पदाचैतावकेदकभेदे र्राप तस्य साधुत्वेन सत्यपरानर्वे अपि चान्निविश्विष्टपञ्चभनैयोरभेदे अपि तर्यपक्तेः ॥

Tho final colophon is: इति श्रीन्यायमिद्धान-साराभिक्षमिश्रवयेषस्थधानश्रभातृपुत्रन्यायसिद्धान्तसाराभिक्षवासु-देविनश्रविरिचतायां चिन्तामिश्रिटीकार्याः . . . वहितोत्तर-सम्बद्धिप्पणी समाप्तिमगमत्॥ कास्यां भाषरयदेव(अंट!) सुतेन मुक्ददेवेन लिखितामिदं पुस्तकं संपूर्णः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

e. Rucidatta.

1940.

605. Foll. 275 (originally numbered 1-44 and 52-282); size 9\frac{3}{7} in. by 2\frac{3}{7} in.; foll. 1-6 ten lines, foll. 7-11 eight to six lines, foll. 12-44 five lines, foll. 45-275 six lines in a page.

Tatteacintāmaņiņrakāša, a commentary on the Tatteacintāmaņi, by Rucidatta, son of Devadatta and Renukā, brother of Šaktidatta 2535.

and Matidatta (see the final couplets of the Saludapariceheda in no. 1947), papil of Jayadeva, in a page. of Sodarapura.—Hall's Index, p. 30, no. xxxviii.

The Pratyakshapariccheda. The subscription is: इति श्रीसोदरपुरसंभृतमहामहोपाध्यायरुचिदसविर-चिते तस्त्रचिन्तामिकामकाक्षे प्रत्यश्चपरिक्वेद: समाप्त: ॥

See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iv., p. 126, no. 1545.

The first lifty-one leaves of the beautiful original copy are lost, they have been replaced by forty-four leaves in a more recent handwriting.

The commentary beginst:

कृष्टोत्तरक्दपटाईकृतासरास्म् उत्तास्त्रितः स्वितन्त्रवपयोधरायम् । ईश्चे स्फुडागसि विभिन्नतनोस्तनोतु सुमं रूपा श्चयनसीति शिवं शिवायाः ॥ १ ॥ स्वधीत्य रूपिद्देन नयदेवास्त्रगतुरोः । चिन्तामणी ग्रन्थमणी प्रकाशो ऽयं प्रकाश्यते ॥ १ ॥ ग्रारिष्यितप्रतिबन्धकविग्राविषाताय कृतं नमस्तारं शिष्पशि-

श्राये नियम्नाति गुणातीत इति ।

Date of the ancient part: संवत् १६७२ कार्त्ति-

Date of the ancient part: संवत् १६,०२ कार्ति-क्रयदि १० शनिवासरे॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1941.

889. Full. 158; size 10% in. by 3% in.; foll. 1-10 and 21-33 eight lines, full. 11-20 and 34-158 ten or oleven lines in a page; written on yellow coloured paper.

Tattvacintāmaņiprakāša, the Pratyakshapariceheda, a second copy.

Evidently foll. 1-11a, 1. 6, and foll. 21-33 were not written by the same writer who wrote the main bulk of this volume.

[H. T. COLEBROOKE.]

1942.

2535. Foll. 156; size 10% in. by 4% in.; foll. 1-109 ten lines, foll. 110-156 eleven lines, in a page.

Tattvacintāmaņiprakāša, tho Pratyakshapariecheda, a third copy.

Foll. 16-83 are much injured by insects.

Date of the copy: संवत् १६३६ वर्षे मार्गशिमासे
भुक्कपक्षे पंचम्या तिथी गुरुदिने लिखित ॥

[GAIKAWAR.]

^{*} The reading of this couplet, especially in the third and fourth pada, is very doubtful.

⁺ The faults in this copy have been corrected by the help of the other copies.

1943.

1244. Foll. 205; size 10 in. by 3 in.; foll. 1-137 and 193-205 eight lines, foll. 188-192 nine lines in a page.

Tattracintāmaņiprakāša, the Pratyakshapariecheda, a fourth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1944.

282. Foll. 95; size 101 in. by 8 in.; eight lines in a page.

(Tattracintananiprakaša), about the first half of the Anumana-section. The beginning is wanting,* for the first four leaves contain the beginning of the Anumanuloku. The Prakasa begins fol. 5, in quite the same writing and on quite the same yellow coloured paper. The first words are: ले यदमात्रगीचरज्ञाने तलगृहालं वतस्य प्रतिबन्धकाबाभ्युपगमापत्तिः । That it is the Prakāša and not any other commentary, follows only from the inscription on the title-page: चितामणिटी कारु चित्ति अनुमानसंडस्य व्याप्तिचादरहस्य(sic!). The first four leaves bear the marginal note: स् प्, all the other leaves: चि प्र भ . The last quotation from the Cintamani is: इतरस्येति। and the last words of the commentary are: नन् यथा भावव्यवहारहेतुर्घेटी घटाभावव्यवहारहेतुरिय न चै [H. T. Colebrooke.]

1945.

108. Foll. 232 (paged 115-346); size 9\frac{3}{4} in. by 3 in.; six lines in a page.

Tatteacintāmaņiprakāša, the Anumāna-pariccheda, incomplete. To all appearance a first volume, paged 1-114 and containing the first half of the Anumāna-paricheda, is lost. The writing is the same as in the ancient part of the preceding manuscript.

It begins: . . निर्मात चेत् । न ननस रच तत्करण-त्वसंभवात् । तवापि किं पिनिगमकमिति चेत् ।

[II. T. COLEBROOKE.]

1946, 1947.

534 & 535. Foll. 318; size 94 in. by 24 in.; 7 or 8 lines in a page.

Tatteaciatāmaņiprakāša, the Šabdu-pariceheda.

This section begins: उपमानस्य शक्तियाहकत्वेन शब्दोपनीव्यत्वात्तिकपणाननारं शब्दो निरुप्पत इत्याह। अपेति।

It ends:

सनः सभावसुभगः सुजनीयहारतंभावमात्रशरणः करुणारसाद्धाः ।
क्रिम्पूषेये कृतिमिमी कृतिनी भवनः
प्रेमम्पूषा ननु दृशा परिश्वालयम् ॥ १ ॥
क्रीदेयदक्षतनयो विनयोषगृढक्रीरेणुकाविमल्यभेपुटोपजातः ।
क्रीशकिदत्तमतिदक्षमहोदरो यः
सो अर्थु ककार रुचिदक्षकृती प्रकाशम् ॥ १ ॥

Date of the copy: संवत् १६००६७ (sic!) समये चापाडवदि स्कादशी कृष्णपद्ये सनीवासरे इदं पुस्तकं लिखितं केसवपांडे जाइए लिखापितं।

The Taltraprakāśa in Rājendralāla Mitra's Notices, vol. viii., p. 27, no. 2575, which is ascribed to Ruchlatta in Aufrecht's Cat. Cat., p. 217, is a different work (perhaps the Manyāloka or Cintāmaniprakāśa of Jayadeva, mentioned by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 126, no. 1545).

[H. T. COLEBROOKE.]

f. Mathurānātha Tarkacāgīśa.

1948.

1340a. Fall. 248; size 12 in. by 44 in.; 10-12 lines in a page.

^{*} See the introductory couplets in Rajendralala Mitra's Notices, vol. iv., p. 127, no. 1546.

Anumānatattvacintāmaņitippaņī, a commentary on the Anumānakhaņņa of (lunycśa's Cintāmaņi, by Mathurānātha Tarkavāgīśa, and hence called Māthurī (see the second copy). Some of the colophons give as the special title: Anumānaparicheda-(or khanḍa)rahasya.

See Hall's Indox, p. 29, no. xxxiii.; Anfrecht's Oxford Cataloguo, p. 241, nos. 590-592; Rajendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. i., p. 285, no. 495, vol. iii., p. 108, no. 1153. The introduction is not quite the same in the different copies.

The *Upādhi*-section is wanting in this copy. The commentary begins:

न्यायासुधिकृतसेतुं हेतुं स्रीरामनसिलसंपन्नेः ।

तातं निभुवनगीतं तकांलंकारमादराज्ञवा ॥ १ ॥

श्रीमता मधुरानायतकेवागीशधीमता ।

विश्रदीकृत्य दश्येन्ते द्वितीयनशिषाक्किकाः ॥ १ ॥

स्रान्नोश्चिकीपश्चितमस्दलीषु सत्तास्ववैरध्ययनं विनापि।

सरुक्तमेतत्परिचिन्य भीरा निःश्रकुष्मधापनमातनुष्वम्॥॥॥

यस्यादं यहुषु बहुभिनेहुधा चर्चितं तत् हायते च केष्टित्सामान्यतो हेन्वाभासानं तथापि तन्नानास्थानिवततम्होयार्थप्रकाइकं बहुतरकृतकसंविद्धितमसोप्रत्यापकं(१ प्रदायिकं?) चातो
व्यानोहायेय केवलं सर्वेषा भवतीति सर्वार्थित्रयृद्ध्या सत्तकमामूल्रव्यास्थानाय च ममाच परं निवन्धः। प्रत्यश्चं निर्कायतमिदानीमनुमानं निर्कष्यायिमतः श्चिषायधानाय प्रतिजानीते
प्रत्यद्यानमरित्यादिना १

The following subdivisions are marked in this copy: Prāmāņyavādarahasya (ends fol. 11h), Anumānakhaņdarahasya Vyāptimādarahasyaņ (begins चनुमानमामाक्षं निरूप, ends fol. 63a), Vyāptigrahopāyarahasya (begins चामिसद्धं निरूप परमतिन्यकर्ष, ends fol. 85b), Sāmānyalakshaņārahasya (begins प्रसन्तर्भाषा सामान्य, ends fol. 102a)*, Pakshatāpārrapaksharahasya (begins

व्याप्ति निरुप पद्यता, ends fol. 107b), Pakshutāraknsya (begins सिवाधियवा विशिष्टेति, ends fol. 110b), Anuminaparicchedarahasye Parāmaršagranthurahasyam (begins चनुनितिह्येककार्य), ends fol. 139a), Kevalānvayigranthe Pūrvapakskarnhasya (begins सामान्यतः सपरिकरमनुमानं, ends fol. 1-1-4b), Kevalānvuyigrantkarahasya (begins पुरित-मदिति, ends fol. 147b), Vyntirekisiddhānturahasya (begins चनत्तपञ्च इति, ends fol. 151b), Sanyabkicārapūrnapaksha (begins केवलान्यादिहेत्क, onds fol. 194b), Suryableicārasiddhānta (begins द्वारी), ends fol. 195a), Sādhāruņapūrvapuksharahasya (begins नन अनुपर्सहायासाधारख॰, ends fol. 196a), Sādhāraņagranthaļippaņī (begins fauula, ends fol. 195b), Asādhāraņyapūrvapaksharakasya (bogins प्राचीनमते, ends fol. 197a), Asādkāraņya-(ippani (hegins खर्यात्पञ्ज्वित्व , ends fol. 198a), Viruddhapūcrapaksharahasya (begins walch, ends fol. 205a), Virudilhugruntharahasya (begins साध्यव्यापकेति, ends fol. 208n), Sutpratipakshapūrvapaksharahasya (begins समानवलo, ends fol. 210a), Satpratipakshagrantharnhusya (begins यश्चपि साध्य⁰, ends fol. 218b), Hetvābkāsarahasys Asiddhigranthaeahasyam (begins तथा च व्यक्ति, ends fol. 232a), Vādkapūrvapakska (begins वाख इति चाधितत्विमत्यचै:, ends fol. 240a), Heteābkāsa, the last part (begins यथोक्कप्रं, ends fol. 248b).

Fol. 148 of the original paging is lost. Date of the copy: श्रीसंबत १६५० मिति चइत (sic) सु १३ वार सोवार पुरस्पतियी ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1949.

1615. Foll. 126 (1-129); size $9\frac{1}{2} \times 2$ in. by 4-43 in. (the leaves are folded together); eight lines in a page; written in the Bengali character, on yellow coloured paper.

Here is the omission of the Upūdkirahasya, it begins प्रसङ्ख्याया उपाधि; only a few words more are written.

[†] The other copies have **उपाधि** instead of **जा**भि, but in this copy the *Upādhi*-section is wanting.

Anumānapariechedarahasya, a second, incomplete copy of Mathurānātha's commentary, being only the first half of the whole. But it has the Upādhicādarahasya (foll. 80b-109b, the Upādhilakshaṇapūrvapaksharahasya ends fol. 91b, the Upādhisāmānyalakshaṇarahasya fol. 103b). The last words of this volume are infinancesininat talus..., they belong the Parāmaršagrantharahasya, which begins fol. 116a. After fol. 47 three leaves are lost (13-50 of the paging). Marginal notes, as syngtì (i.e. Upādhi-pūrvapaksha-Māthurī) etc., point out the single subdivisions.

[H. T. COLEBROOKE.]

1950-1952.

1034b, 1040, 969a. Foll. 61, 47, and 117 resp.; size 17-17½ in. by 3-3½ in. (the leaves are folded); written in the Bengali character, eight lines in a page.

(Anumanakhandarahasya), a third copy, nearly complete. The right order of the single parts is entirely confused; we give them as they ought to be placed.

Foll. 9-27 of the first volume belong to a copy of Jagadiśa's commentary on the Didhiti.

Fol. 76a, 1. 6-87b of the third volume belong to a copy of Jagadīśa's commentary on the Cintāmaņi.

- 1) Vol. I., foll. 1-8 (orig. 1-9, fol. 7 is lost). The Prāmāṇyavādarahasya, the first section of the Anamānarahasya.
- 2) Vol. II., foll. 1-47 (orig. 10-56). The Vyāptipārrapaksharahasya and nearly the whole second part of the Vyāptivāda.
- 3) Vol. I., foll. 41-46 (orig. 57-68). The last five lines of the Vyāptivādarahasya, the whole Vyāptigrahopāyapūrvapaksha and three lines of the Vyāptigrahopāyasiddhānta.

- 4) Vol. III., foll. 1-9 (orig. 64-72). The last part of the *Vyāptigrahopāyavāda*, without the beginning (see the preceding fragment) and the end (see the following fragment).
- 5) Vol. I., foll. 47-57 (orig. 73-82). The last line of the Vyāptigrahopāyuvāda and the two Sāmānya parts. The Sāo laksho pūrva-paksha ends fol. 55a (orig. 81a).
- 6) Vol. III., foll. 10-38 (orig. 84-112). The Upādhi-soctions. The pūrvapaksha ends fol. 20a, the Upādhisāmānyalakshaņarahusya, fol. 32a.
- 7) Vol. III., foll. 89-68b (orig. 113-142). The two Pukshatā-sections (end fol. 45a, the $p\bar{u}$. pa. ends fol. 42b) and the two Parāmarša-sections (the $p\bar{u}$. pa. ends fol. 54a).

Foll. 45 and 46 (orig. 119 and 120) are misplaced.

- 8) Vol. III., foll. 68b-76a (orig. 142-150). The Kevalūnvayirahasya (the jū. pa. ends fol. 73b).
- 9) Vol. I., foll. 58-61 (orig. 150-153). The Kevalavyatirekirahasya.
- 10) Vol. III., foll. 88-103b (wig. 156-181). The two Savyabhicāra sections. The pūrva-paksha (ends fol. 99a) is the same as in the first copy, but the Savyabhicāragrantha comprises also the two Sādhāraņa-, the two Asādhāraņya-sections and the Anapasaṇhāri-rahasya of the first copy.
- 11) Vol. III., foll. 103b-109a (orig. 181-187). The Viruddhagrantha, the pue pae onds fol. 106b.
- 12) Vol. III., foll. 109a-117 (orig. 187-189, the last six leaves are complemental). The Satpratipakshagrantharahasya, incomplete. The pūrvapaksha ends fol. 110b.

Fol. 111b, there is a note to the last but one line: we faufu wante wante. The last

word before the omission is इरिज्ञावकस्येति (see fol. 2116, l. 2 in no. 1948), the first words after the omission are आमीति याप्रियक्षभीत , it is the beginning of the Asiddhigrantharahasya (see fol. 2186, l. 9 in no. 1948).

Foll. 112 and 113 are mere fragments, but foll. 114-117a bring in nearly the whole omission; fol. 114 begins सत्मितपञ्चिष्यार, fol. 117a ends मितनस्थानायामवळद्वानादित्यपै: (see fol. 216b, l. 8 in no. 1948).

13) Vol. I., foll. 28-39 (orig. 200 211). The Hetvābkāsagrantharakasya, incomplete in the beginning. Fol. 28b ends the Asiddhigrantharakasya, to which only the first page of this fragment belongs (begins धार्मिकत्वात् वर्षे॰, see fol. 231a, l. 5 in no. 1948); one line of the beginning of this section is at the end of the preceding fragment. The Bādhapārvapakskarakasya ends fol. 33b. Colophon: इति महामहो-पाध्यायश्चीवपुरानायवर्षवागोश्चभट्टाचायैविरिकतानुमानमूळ - टिप्पकी समामा ॥

Date of the copy: ज्ञानान्द्र: १६२३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1953.

1813. Foll. 32; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; 10-12 lines in a page.

Cintāmaṇiṭippanī Māthurī (चि॰ दो॰ मा॰ ख॰ on the margin), the Vyāptirahasya, incomplete. The Vyāptipūrvapaksharahasya ends fol. 25a. The last words are चनुनिसनुद्यात्। तादाल्यादिन्व्यानः . [J. Taylok.]

1954.

417. Foll. 396; size 12 in. by 3½ in.; 7-10 lines in a page.

Šabdamaņirahasya, a commentary on the Šabdakhaņda of the Tatteacintāmaņi, by Mathurānātha Tarkavāgīśa. See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. i., p. 207, no. 367.

The commentary begins:

कुविताथरपुटेन पूरयन्

पंशिको प्रचलदङ्गुलिपिक्कः (ср. по. 1937) । मोहयत्त्रिलवामलोचनाः

पातु को अप नवनीरहद्यविः ॥ १ ॥
न्यायासुधिकृतसेतुं हेतुं श्रीराममस्तिलसंपन्नेः ।
तातं निभुवनगीतं तकालंकारमाहरान्नता ॥ १ ॥
श्रीनता मसुरानायतकवागीश्रधीमता ।
विश्वदीकृत्य दश्येने तुरीयमखिषाद्यिकाः ॥ १ ॥
सान्वीषिकीपरिद्यनमस्त्रलीयु सतास्त्रवैरध्यमं विनादि।
महीयकेत्रसरिचन्य भीरा निःशङ्कमध्यापनमातनुस्वम् ॥

प्रत्यक्षादिप्रमाणवर्षे निक्षितम् इहानीं चरमप्रमाणं अन्हो निक्ष्पणीयो क्तः शिष्पायथानाय प्रतिवानीते । अर्थत्यादिना ।

Fol. 81a ends Śabdaparicchedaruhasye Prāmāņyavādaruhasyam, fol. 89b the Ākāńkshāpūrvapaksharahasya (the same title occurs fol. 116b), fol. 141b the Yogyatāpūrvapaksharahasya, fol. 165a the Āsattigrantharahasya, fol. 186a the Tātparyagrantharahasya, fol. 203b the Šabdānityatāpūrvapaksharahasya, fol. 211a the Šabdānityatāgranthurahasya (the same title occurs fol. 213a), fol. 233b the Ucchannapraechannarahasya, fol. 321b the Vidhivāda, fol. 338b the Apūrvavādapūrvapaksharahasya, fol. 361a the Kāryānvitaśaktipūcvapaksharahasya, fol. 367b the Kāryānvitaśaktipūcvapaksharahasya, fol. 393a the Karnadhāraya, fol. 395b the Najasamāsa(r. 🖘 9).

Date of the copy : संवत् १६५५ .

[II. T. COLEBROOKE.]

1955.

1036. Foll. 55 (and one Krodapatra after fol. 15); size 18 in. by 3 in.; eight lines in a page; writton in the Bengali character. The leaves are folded together.

(Śabdamanirahasyu), a second copy, incomplete. It contains the Akānkshāgrantharahasya (ends fol. 17b, the pūrvapaksha fol. 7a), the

Yogyatāgrantharahasya (ends fol. 80a, the pūrvapaksha fol. 22a), the Āsattigrantharahasya (ends fol. 39a), the Tātparyagrantha (ends fol. 55b). See foll. 81a-186a in the first copy.

The volume begins: प्रसङ्गादाकाङ्क्षां निरूपियतुं पृक्कित चय केति।

The title given to this volume on the first leaf, न्यायशास्त्रताल्येविध (in Dev. char.), refers only to the last section.

[H. T. COLEBROOKE.]

1956.

1340b. Foll. 105 (249-358); size 12 in. by 4½ in.; foll. 1-26 eleven lines, foll. 27-47 (by another hand) ten to thirteen lines, foll. 48-105 (by a third hand) ten lines in a page.

Prāmāṇyavādarahasya, according to the marginal notes चि॰ दि॰ (टी॰) मा॰ प्र॰ (प्रा॰ प्राम॰) and the inscription on the verso of the last leaf चिंतामिणम्ळटीकाप्रामास्पवादीत, perhaps a part of Mathurānātha's commentary on the Cintāmaṇi, from the first chapter.

It begins:

मङ्गलस्य सफलनं व्यवस्थाय मोखसाधनीभक्ष (sic! भूत the second copy) तत्वक्षानिवकिषायतं स्वीययन्योपादा-वक्ष (sic! वद्यानक) प्रवृत्त्ये मोखसाधनीप्रभूततस्वक्षानफलवद्या-न्वीक्षिकीप्रतिपादितप्रतिपादकत्वेन हेतुना सोखसाधनीभूत-तस्वक्षानजनकतां स्वीयग्रन्थस्य (प्र)तिपादियतुं तादृशहेतुनस्रं स्वीयग्रन्थस्य दर्शयति ॥

Fol. 279b ends Prāmāņyavādarahasya Jūaptiv īdapūrvapakskarahasyam, fol. 308b Jūaptirādarahasyam, fol. 334a Utpattivādarahasyam.

1957.

[H. T. COLEBROOKE.]

1517e. Foll. 26; size 10½ in. by 4½ in.; 14-17 lines in a page; written in the Bengalī character.

Prāmāṇyavādarahasya, a second copy, but only the two Jāaptivāda-parts.

[H. T. COLEBROOKE.]

g. Some fragments.

1958.

765c. Foll. 24 (numbered 27-50); size $10\frac{7}{8}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

(Cintāmaņiţīkā), a fragment of a commentary on the Anumānakhaņḍa of the Cintāmaṇi, containing the Avayavarahasya (see the Calc. ed. of the Cintām., p. 54 sqq.).

The abbreviation of the title on the margin is an or ani, once un and twice u or u.

It begins: केवलान्वय्यादिहेतुकानुमाननिरूपणानमरं न्यायादिनिरूपणे अससंगतत्वशक्कानिरासापे संगति प्रदर्शयन् शिय्यावधानाय प्रतिज्ञानीते तस्रेत्यादि •

It ends with the couplet:

किंपिदत्र विरुद्धं चेंदुक्तं देववज्ञान्यया । भानोः पुरुषधेनैत्वासत् खनाव्यं मनीविभिः॥

Note of the possessor: लिलापितं भारहाज-जगनायेन. [П. Т. Солевкооке.]

1959.

868e. Foll. 3; size I1½ in. by 4½ in.; 15-17 lines in a page.

Pañcalakshaṇīkroḍa, notes on the Pañcalakshaṇī, a chapter in the beginning of the Anumānakhaṇḍa of the Cintāmaṇi, perhaps identical with no. xlv. in Hall's Index, p. 32.

It begins: वस्त्रमाखं वस्त्रद्यस्यां वोध्यम् । साध्यता-वस्त्रद्यस्यन्येन साध्यवता वृद्धि प्रति येन संवस्थेन स्वप्रकारकं ज्ञानं प्रति वन्धकं तेन संवस्थेन साध्याभावाधिकरणलं निवे-श्चितम् । [H. T. Collebrooke.]

1960.

969b. Foll. 76a-87b (originally 150-161,

but corrected into 154-165); size 174 in. by 34 in.; eight lines in a page; written in the Bongalī character.

(Anumāna-Mayūkha), the Avayavamūlaţip-panī, a commentary on the Avayava-section of the Cintāmani (pp. 54-59 in the printed text), by Jagadīśa Tarkālumkāra. The commentary begins: प्रवक्तादाह तचेति तस्तिविधनप्यनुमानं.

See Hall's Index, p. 38, no. lxxiv.

[H. T. COLEPROOKE.]

5. Nyāyasiddhāntamaājarī.

1961.

1038b. Foll. 46; size 9 in. by 4 in.; foll. 1-3 and 10-46 ten lines, foll. 4-9 eight lines in a page.

Nyāyasiddhāntamaājarī, an elementary troatiso on the pramāņas, in four paricchedas, by Jānakīnātha Šarman, in the colophons always called Bhaṭṭācārya Cūḍāmaṇi. It begins:

प्रसम्य परमात्मानं जानकीनापश्मेसा ।
क्रियके युक्तिमुक्ताभिन्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १॥ स्था

इह निसिल्लोकपिनोञ्चनुरूपोपायं मननोपायमात्मनस्तक्ष-ज्ञानमाननित । तत्र प्रमाखाधीनमिति प्रमाखं निरूपते । तत्र प्रमायाः करखं प्रमाखम्। प्रमा च पदार्थो उनुभवः(read यथाधा-नुभवः)।

The second, or anumanapariccheda, begins fol. 12b:

चर्षानुमानं निरूप्यते । तत्रानुमितिकरणमनुमानम् । चनु-मितित्वं चामुमिनोमीत्रानुभवसिद्धो जातिविज्ञेषः ।

The third, or upaminapariccheda, begins fol. 20a:

चयोपभानं निरूप्यते । तचोपभितिकरणमुपमानम् । उप-मितित्वं चोपमिनोमीत्यनुभवसिद्धो जातिविज्ञेषः ।

The fourth, or *śabdapariccheda*, begins fol. 21b:

चय ज्ञन्दो निरूप्पते । तत्र ज्ञान्द्रप्रमितिकरणं ज्ञन्दः । ज्ञान्द्रत्वं च ज्ञन्द्रात्मत्वेमीत्वनुभवसिद्धो ज्ञातिविज्ञोवः । This chapter has an appendix, which treats of the principle of knowledge in general, beginning with the question (fol. 43a): ननु सवैनिदं प्रमानविद्यो स्थाबदेव कृत: सिद्धम् ।

Authoritics, quoted in the Nyāyasiddhāntamañjarī, are the Ācāryāḥ, Śivādityamiśrāḥ, Nāstikāḥ, Bhaṭṭāḥ, Mīmāṃsakāḥ, Vuiśeshikāḥ, Prābhākarāḥ, Guravaḥ, Murārimiśrāḥ, and tho Cintāmani.

Foll. 4, 5, 6-9 and 33 are in another handwriting, they fill up defects of the original.

Soo Hall's Index, p. 24, no. xviii.; Aufrecht's Catalogue, p. 240a, no. 581; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, no. 699; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 175, no. 1862; Burnell's Tanj. MSS., p. 119.

[H. T. COLEBROOKE.]

1962.

1724a. Foll. 41; size 8½ in. by 3¾ in.; foll. 1-12 thirteen or fourteon lines, foll. 13-41 ten or eleven lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a second copy.

Dato and name of the scribe: संवत् १९३० शके १५९५ वैशासमुद्ध ६ शनी दुंटिराजेन लिखते ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1963.

787. Foll. 36; size 10 in. by $4\frac{1}{8}$ in.; 10-12 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a third copy.

Date and name of the scribe: सं १९९७ वैशायमुद्ध १५ लि॰ काशी लोलाके गुलसीदाशमढे जयकृष्णदाशः मुसं॥ [H. T. Colebrooke.]

1964.

232e. Foll. 32; size 12½ in. by 3½ in.; nine lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a fourth copy, Date: संवत् १६३९. [П. Т. Солевнооке.]

1965.

2108a. Foll. 62; size 93 in. by 44 in.; eight lines in a page.

Nyāyasiddhāntamaūjarī, a fifth copy. Foll. 12-26 are in a beautiful old handwriting; foll. 1-6 are in another old handwriting, the rest is by a more modern hand.

[GAIKAWAR.]

1966.

1549b. Foll. 15; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.;

Nyāyasildhūntamaūjarī, a sixth, incomplete copy, breaking off in the beginning of the Šahdapariccheda.

[II. T. COLEBROOKE.]

1967.

1894a. Foll. 9; size 12 in. by 3\frac{3}{4} in.; stycn lines in a page.

Nyōyasiddhāntamaūjarī, the Anumānapariccheda and the beginning of the Upamānapariccheda. [J. Taylon.]

1968.

2798a. Foll. 15; size 10½ in. by 6¾ in.; twenty-three lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, the Pratyaksha- and Anumāna-khanda. This copy is in the European book-form.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1969.

2014. Foll. 26 (paged 3-39, the first leaf being lost); size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; 8-11 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, the Śabdakhaṇḍa-It begins: . . भोजन्यत्वात् ॥ प्रतीयन्ति च स्रोकाः ॥ [J. Taylor.]

1970.

370. Foll. 261; size 10¹ in. by 3¹ in.

Nyāyasiddhāntamañjarīdīpikā, also called Tarkaprakāśa, a commentary on the Nyāyasiddhāntamañjarī, by Dīkshita Śrīkantha Śarman, son of Dīkshita Viśvanātha, of Benares. See Hall's Index, p. 24, no. xix.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, nos. 700-704; Burnell's Tanj. MSS., p. 119.

The Upamāna-khanda is wanting in this copy. The Anumānakhanda procedes the Pratyaksha-khanda in this volume.

b) The Pratyaksha-khanda. Foll. 57 (54-110); nine lines in a page.

The commentary begins:

संध्यायाः प्रकतिष्यं गिरिजया सेथं समालोकितो रोपं मानिनि मा कृषास्त्रद्वपरा नान्यास्ति चन्ना मम। किं तु त्वामहमानमामि भनसि ध्यात्वा त्रवेषाकृतीर् इत्यं हर्षितज्ञेलराजतनयादृष्टः जियः पातु नः॥ १॥ सिद्धान्तगृह्यस्थितभावनापरिज्ञोलिता। श्रीकश्रदनिर्मिता सेयं कृतिरातनृतां मुदम्॥ १॥

सायेक (मिल्लिप पाथके साथकसहस्रस्याप्यकिं बिल्करत्वेन प्रति-बन्धकामावस्यावर्यापेखिततया प्रकृतसन्यसमाप्तिप्रतिबन्धक-दुरितरूपिग्नविद्याताय कृतं भगवत्तसामकं मङ्गलं शिष्यशि-खार्यमादी निवासाति ॥ प्रसम्यति ।

Between foll. 95 and 96 (82 and 88 in the original paging), and 96 and 97 (88 and 82 of the original paging) some leaves are wanting.

Colophon: इति श्रीविद्वम्मुकुटमाणिकाराजिनीराज्ञननीराजितपद्षंद्वन्यायवागीशश्रीदेशितश्रीकंठश्रमेविरिणतायां
न्यायिकद्वांतनंत्ररीदीपिकायां प्रत्यश्र्वंड: समाप्त: श्रीमल्लारिमार्श्वेडभैरवाय नमः ॥

Date : संवत् १६१९ ॥

a) The Anumāna-khanda. Foll. 53 (1-53); ten lines in a page.

It begins: प्रसम्बन्धियवाननरमुपनीयोपनीवकभाव-संगमानुमानं निरूपयन्प्रतिनानीते ॥ अधिति ।

Date: संवत् १६१९ ॥ मिति पुश जुटी २ वार जतवरके ॥

c) The Sabda-khanda. Foll. 151 (111-261); foll. 111-213 ten lines, foll. 214-261 nine lines in a page.

See Hājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 176, no. 1863.

It begins:

नटानूटलसहाङ्गनलभूनितनसकः ।
पुनातु गिरिनाप्रेमपानमेकमनेकथा ॥
उपनीयोपनीनकभावसंगर्योपमाननिरूपणानकरं श्रन्दं
निरूपयन् शिष्णापयोधाय प्रतिनानीते । स्रयेति ।

It onds:

चित्रकाशितको यहृदणं स्पृतितं मन ।

सिद्धेचारीपदद्वन्तकरायो तिह्वमृभ्ययम् ॥ १ ॥
यो असी काश्या समुत्यको विच्यनाचास्यभीमतः ।

तस्य चीक्यकृतिनः कृतिरातनुता मुदम् ॥ १ ॥

इति काशीगभैसंभवदीक्षितिषश्चनायात्ममदीक्षितश्चीकर्यः-विरिचता त्रकेप्रकाशाभिधा सिद्धान्तमञ्चरीदीयिका समाप्ता सुभै भूयात्॥ संवत् १५५५ शायन सुदि ६ वार स्नतवारके॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1971.

279. Foll. 98 (paged 9-99, fol. 84 is lost); size 10% in. by 4½ in.; ten lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarīdīpikā, the Pratyaksha- and the Anumāna-paricchedas, the former ending fol. 49h. Foll. 68-71 are in another handwriting and fill up a defect of the original.

Date: निती खज़ारहवदीतेरके पोषी समप्त संव १६०२॥ [H. T. Colenbooke.]

1972.

1825. Foll. 43; size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{7}{8}$ in.; eleven lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarīdīpikā Tarkaprakāśābhidhā, the Anumānapariccheda, a third copy.

[J. TAYLOR.]

1973.

3B. Foll. 236 (paged 493-809); size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; nine lines in a page.

Tarkaprakāśābhidhā Siddhāntamaājarīdīpikā, the Śabdapariccheda, a second copy.

Dato: संवत् १६०२३ निती कुवार चिंद २ सनीवार ॥
[A. C. Burnell..]

1974.

1929. Foll. 171; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{5}{8}$ in.

Nyāyasiddhāntamañjarīļīkā, surnamed Bhāvadīpikā (see the introduction) or Bhāvārthadipikā (in the last subscription), a commentary on the Nyāyasiddhāntamañjarī, by Krishna Nyāyavāgīśa Bhaṭṭācārya, son of Govinda Nyāyālankāra Bhaṭṭācārya.

See Hall's Index, p. 25, no. xx.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, no. 699; Rajendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vi., p. 284, no. 2220, also vol. iv., p. 31, no. 1408.

This MS. was copied by one Bülakrishna, in four parts:

a) The Pratyakshakhanda. Foll. 50; 8-10 lines in a page.

It begins:

श्रीवालवता रूपिरे तटित्यास्तीरे भवात्यादरलेशभूत्या।
इन्द्रादिमात्या भुवनेष्यनत्या मां पातु धत्या गिरिरांश[कत्या ॥ १ ॥

प्रसम्य शिवयोः पादी श्रीमता कृष्णशर्मेसा । सिद्यानामञ्जनरीत्यास्या क्रियते भाषदीपिका ॥ २ ॥

प्रारिष्यतप्रतिषम्धकोपश्चनाय कृतं परमात्मनमस्कारकपं मक्तलं शिष्पशिकाये प्रसङ्घतो ध्यापकाध्येतृणां मङ्गलाषरणाय चादी निषप्राति ॥ प्रसम्योतादि ।

- b) The Anumānakhanda. Foll. 15 (51-65); 9-11 lines in a page.
 - It begins:

विद्यपुद्धियनाज्ञाय वस्तलाय प्रभाविने । च्यालयज्ञोपवीताय गर्येज्ञाय नमी नमः ॥ ९ ॥ गिरीज्ञानन्दनं नावा नावा सोमं हरिं हरम् । च्याख्यानुमानमञ्जयोः क्रियते कृष्णज्ञमेया ॥ २ ॥ पूर्वग्रन्थे प्रवृत्तानामुत्तरग्रन्थे प्रवृत्तये शिष्याग्रामिन्द्रियानार-मनोयोगव्यवच्छेदाय चाचशच्देनायसरमंगितं मूचयन्ननुमानिनरू-पर्ण प्रतिज्ञानीते ॥ खयानुमानं निरूपत इति ।

c) The Upamānakhaņļa. Foll. 5 (66-70); 11-13 lines in a page.

It begins:

विश्वेषरं गुरुं नता ध्याता देवी सरस्तरीम् । व्यास्मोपनानमञ्जयाः क्रियते कृष्णशर्मेया ॥ १ ॥

पूर्वग्रन्यश्रवस्ते प्रवृत्तानामुत्तरग्रन्यश्रवस्ते प्रवृत्तये शिष्पास्ते श्रोत्रमनोयोगसंपादनाय चायश्रन्देनावसरसंगति सूचयनुपनान-निरूपसं प्रतिज्ञानीते ॥ श्रयोपनानं निरूपत इति ।

d) The Śabdakhanda. Foll. 101 (71-171); nine lines in a page.

This part of the commentary is called !! The commentary is calle

It begins:

प्रसम्य जगतो नार्ष श्रीमता कृष्णशर्मणा ।
क्रियते शस्त्रज्ञयी व्याख्या गूढार्षदीपिका ॥ १ ॥
पूर्वस्रव्यक्रवस्रे प्रमुत्तानामुत्तरस्रस्ये प्रमुत्तये शिष्यासा श्रीजमनोयोगसंपादनाय चाषशन्देनावसरसंगति सूचयन्(शस्दिनिकपर्सा/*प्रतिज्ञानीते ॥ स्रय शस्दो निक्ष्यत इति ।

[J. TAYLOR.]

1975.

1242. Foll. 138; size 11 in. by 3% in.; nine lines in a page.

Nyāyusildhāntamañjarītīkā, a second copy.
The Prutyakshakhanda ends fol. 40b, the Anumānakhanda fol. 53a, the Upamānakhanda fol. 56b.

The scribe adds:

चाचिने कृष्णपद्धे तु नवस्यां मंगर्छ दिने लिखितं नायरामेख सिडातमंत्ररीमुत्तनं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1976.

1724b. Foll. 90; size 8½ in. by 3¾ in.; 9-14 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarīṭippaṇī, with the surnames Siddhāntamañjarībhāshā (see the introduction) and Bālabodhinī (according to the final colophon), a commentary on the Nyāyasiddhāntamuñjarī, by Nrisimha Pañcunana, son of Gominda, a Bengalı (see the introduction).

This commentary is not mentioned in Hall's Index. It begins:

नावा गुरुपदहन्तं चिनायाता सिर्त महः ।
सिद्धानामञ्जरीभूषां करोमि शिणुकर्णयोः ॥ १ ॥
श्रीमञ्जीयुतगीडमस्डलमहोविस्यातसाकी सितास्
ताकालं कृतिनः परं मुकृतिनो गोविन्दनामाभिधाः ।
तासूनुकृतिहं(१.० नर०) रूप सुकृतो भावं तु पचाननो
चालानो हितकाञ्चया स्मुटयित द्राग्न्यायसिङ्धानितते
सिद्धानामञ्जरीतकेमधुरक्षमधुवतान् ।
मानगान्कतुंनामोद्यातभाषो(?) विरच्यते ॥

ई चित्रयन्यप्रतिबन्धकटुरितनिगृत्तये कृतं परनात्मनमस्काररूपं नद्वलं शिष्यशिष्याये यन्यादी निषधाति ॥ प्रक्रम्येति । परमा-स्मानं प्रक्रम्य ज्ञानकीनायशर्मका न्यायमिद्धान्तमञ्जरी क्रियत इत्यन्वयः ।

Tho Anumanapariccheda begins (fol. 20a):

ा मत्रव्यतिक्षणानन्तरमेकमयोजनानाद्वाप्पा (?) संगति प्रदर्शयन् । शिष्पादवोधायानुमाननिक्षपणं प्रतिज्ञानीते । ज्रये-त्यादिना ।

The Upamānapariceheda begins (fol. 35a): खबसरसंगत्योपमानं निरूपयितुमाह खर्षेति ।

The Sabdapariceheda begins (fol. 88a):
उपनानशस्ट्रनिरूपणयोरेकप्रयोजनकावन्याच्यां संगति प्रदर्शयन् शिच्यावधानाय प्रतिज्ञानीते चयेत्यादिना ।

Dato: संयत् १९३० ज्येष्ट वदि ४ मुक्रे सनाप्तो व्यं पुल्लक:॥ मुभमल् लेसकपाठकयोः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1977.

1038c. Foll. 22; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; 10 or 11 lines in a page.

Siddhāntamuājarīprukāša, a commentary on the Siddhāntumaājarī, by Bhāskara, son of

^{*} This word has been added from the second copy.

Mulyala, of the Langākshi-gotra, hence called in the colophon Langākshibhāskara. This copy contains only the Pratyakshapariceheda and three lines from the beginning of the Anumānapariceheda.

The commentary begins:

श्रीवातुदेवाङ्गिसरोजयुग्नं ध्वजोध्वेरेसांबुशलधनाट्यन्। रमाधरानेत्रपडङ्किनुष्टं नमाम्यहं कायवयोमनोभिः॥१॥

लीगाविगोवसंभूतमुद्रलात्मनभास्त्रः । व्यास्थाति वालवोधार्थे न्यायसिङ्कातमञ्जरीत् ॥ २ ॥

प्रारिष्मितयन्यनिर्विष्ठसमाप्तिकामनया कृतमी घरनमस्तारं शिष्पशिष्ठार्थमादी निवधन्नध्येनृपरंपरया खंकी त्रेनुवृत्तये खनाम यन्यनाम च निवधाति ॥ प्रसम्योगादि ।

The Anumanapariccheda begins:

चयानुमानं निरुप्तते । प्रत्यच्चनिरूपग्रानन्तरमयस्यसंगतानुः माननिरूपग्रं प्रतिज्ञानीते ॥

Soo Hall's Index, p. 25, no. xxii.

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Nyāyamālā.

1978.

3074. Foll. 187; size 10 in. by 4 in.; 8-13 lines in a page.

Nyāyamālā, a treatiso on the four kinds of proof according to the 4th, 5th, 6th and 7th aphorism of the Nyāyasātra, by Jayarāma.

See Hall's Index, p. 49, no. exxxv.

The whole Pratyaksha-section and the end of the Sabda-section are wanting.

The volume begins:

निराकारं शुद्धं विगिलितविकारं किमचवा नराकारं राधाविलुलितविहारं व्रजभुवि । दशाकारं कि वा भवतु भुवनाकारमि वा मनोवारं वारं मुरिभदमुदारं भज सस्ते ॥ ९ ॥ उद्यक्षतस्वाक्षतं श्रञ्जचक्रगदाधरम् । स्वाहसस्त्रामोद्धारमिति हरिमास्रये ॥ २ ॥ स्रोमता जयरामेश विषुधप्रस्तरीयिका । स्रानुमानलक्षशास्त्रा स्वच्यास्या विधीयते ॥ ३ ॥ प्रत्यक्षोपज्ञीवकालाक्षत्यक्षनिरूपयोज्ञरमनुमानं निरूपयित ॥ खप तापूर्वकं चिविधमनुमानं पूर्ववक्षेत्रपत्तामान्यतो दूरं च $(S\bar{u}.~1.~1,~5)$.

Tho Anumana-section ends fol. 13b:
जनुमानविचारी व्यं विस्तीको जलघेरिय।
जीनता जयरामेख तत्र सेतुरिवाहितः॥

The following part, the Upamānapariccheda, begins:

चौं नमः कमलालोलदृगंचलियलासिने । भवादिविभवावाप्रिकारियो मुरवैरियो ॥

क्रमप्राप्तमुपमानं ल्रब्स्यति । प्रसिद्धसाधम्यात्साध्यसाधनमुप-मानम् $(S\bar{u},~I,~I,~6)$.

It ends fol. 13b:

श्रीमता श्रयरामेख विनुधप्रखरीपका । उपमानपरिदेदः समासेनेह वर्खितः॥

The Sabdapariecheda begins:

भौ नमः कमलालोलदुर्गचलविलासिने । विचित्रविद्यानिमायकारिये मुखैरिये ॥ १ ॥

क्रमप्राप्त शब्द लिख्यति। खामोपदेशः शब्दः $(S\bar{u}.1.1,7)$.

Seo Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 240a, no. 582.

It quotes the Didhiti.

The copy of this work registored in Rajendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. viii., no. 2861, seems to be complete.

[J. R. BALLANTYNE.]

7. Nyāyakaustubha.

1979.

677a. Foll. 90; size 10 in. by 4½ in.; foll. 1-8 elevon lines, foll. 9-90 ten lines in a page.

Nyāyakaustubha, a voluminous logical work, by Paṇḍita Mahādeva Puṇatāmakara, son of Paṇḍita Mukunda, and pupil of Śiti-kaṇṭha (according to verse 3 of the introduction) or Śrī-kaṇṭha (see the final couplets and the colophon of the Śabdapariccheda).

Sec Hall's Index, p. 26, no. xxv.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. v., p. 84, no. 1765. It is not a mere gloss on the Cintāmaņi, as Rajendralāla Mitra asserts.

The Pratyukshapuricehula, incomplete. It begins:

दाखायगीरमणसञ्चरणारविन्दं ब्रबादिभिः मुरषरैरपि सेन्यमानम् । श्रीगीतमं मुनिवरं मशिकारमुख्यान् चान्वीधिकौरतव्याच्य नमामि भक्ता ॥ १ ॥ मुक्तन्दं पितरं नीमि घटशास्त्रीतस्वदर्शिनम्। यत्व्यविषयिकेण भास्त्रे गतिरभम्मम ॥ २ ॥ पुरुहतपुरोहितं सभायां कवितायां किल कालिदासमन्यम् । निक्षिला**क्षिल्**शास्त्रविद्वरीयं शितिकरहाभिधसह्हं नमामि ॥ ३ ॥ मोखहेतुप्रमाशादितस्वज्ञानाय महियान् । महादेवेन मुधिया क्रियते न्यायकी सुभ: ॥ ४ ॥ न्यायसिद्धानियकर्षे जिल्लासा यस्य विद्यते । मंग्रासक्तेन मुधिया न्यायकीस्तुभ सादरात्॥ ५॥ न्यायास्तोधिं समृत्मय्य भाषनामन्दराद्विणा । विष्णुनेव महादेवेनायं कीस्तुभ उद्भुतः ॥ ६ ॥

इह सकलशिशनो ग्रन्थारको मङ्गलाचरणाम्बङ्गलफलमारी विचार्यते।

The last words are: वाच्यां मानसत्वाविक्कं प्रति-मनस्वेन करणात्वात्तस्य चात्सितश्र(?) श्रंयोगात्म . . .

[H. T. COLEBROOKE.]

1980.

677b. Foll. 167 (91-259); size 10 in. by 14 in.; ten lines in a page.

(Nyāyakaustubha)? A large portion of an Anamānakhaṇḍa, incomplete at the end. On the last leaf it is called अनुमानसंद्रवादाये, on the first leaf "A fragment, Anamāna vādārtha" (in Colebrooke's handwriting). As the style of this treatise is very much the same as that of the Pratyakshaparichedu of the Nyāyakau-

stubha in the first part of this volume, and as both parts of this volume were evidently written by the same hand, it is highly probable that this is the Anumūna-section of the Nyūyu-kaustubha.

It begins:

ध्यात्वा शिवाद्वियुगलं विवृधेरुषास्यं नत्वा गुरोश्वरणपङ्कतमादरेख । भूयो विभाव्य सुधिया तदुशीरितार्थं विद्वसमुदे किनपि कीतुकमातनोमि॥ १॥

चयानुमानं निरूप्यते चयासंगतं न प्रयुच्चीतेत्यभियुक्तवचनातः प्रसद्धासंगतननुमानं कयं प्रसद्धानन्तरं निरूप्यत इति न अद्भान्। [H. T. Colerbooke.]

1981.

1866. Foll, 198; size 124 in. by 4 in.; nine lines (foll, 167-173 ten lines) in a page.

Nyāyakaustubha, the Šubdapariecheda. See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 174, no. 1861.

It begins:

नाना साम्रशिवं मुकुन्दपितरं श्रीकर्यवर्मतं गुरुं भूयः सूक्ष्मिया विभाव्य च तदुकार्थं समस्तं हृदि । शब्दे मानवरे विशिष्टविविषयुत्पत्तिसंपादके गृहार्षेप्रतिपत्तये घरियां कुर्वे प्रयन्धं घरम् ॥ १ ॥

सय शस्त्रो निरुष्यते ॥ सत्रोपत्रीष्योपत्तीयकभावसंगत्योप-माननिरुपणाननारं शस्त्रिक्षणानिति बहवो यद्नि (cf. the beginning of the Sabdakhanda in the Nyayasiddhantumanjaridapika) ।

It ends:

श्रास्याचानाम(न)नात्वात्त्वस्यत्वात्तंविदो मन ।

मया नोक्षं प्रमेषं यद् बोद्धव्यं तत्त्वुधिवरैः ॥ १ ॥

मानानिवन्धानालोक्य विभाव्य च पुनः पुनः ।

मयात्र लिखितं यद्धन्नेन तुष्पनु तार्किकाः ॥ २ ॥

महाज्ञेशतो भावनातन्त्र सम्यङ्

मया संगृहीतं प्रमेषं हि यद्धत् ।

खवश्यं सुधीभिस्तदालोचनीयं

प्रमादाहरुक्तं हि संशोधनीयम् ॥ ३ ॥

यचा जुतानां मिखगोचराखां निय्कपेषोधाय बहुक्तिमुक्तः । स्वयं महादेवबुधेन यानाच् इस्मोदेयातो रचितो निबन्धः ॥ ४ ॥

Authorities mentioned in the Nyāyakaustubha are: the Cintāmaņi, Bhāshya, Dīdhitikārānuyāyino navyāḥ (no. 1979, fol. 79b), Khandanakāra, Saundalopādhyāyāḥ (Saundalopa), Maithilāḥ, Prabhākarāḥ, Pakshadharamiśrāḥ, Alaṃkārikadhurandharāḥ, Hari, Prāūcaḥ, Prācīnāḥ, Navyāḥ, Navīnāḥ, Bhāṭṭāḥ, Mīmāṃsakāḥ (aprācīnabhāṭṭānuyāyino Mīmāṃsakāḥ, no. 1981 fol. 54a, prācīnānuyāyino Naiyāyikāḥ fol. 126a).

Fol. 166 is blank, but there is no omission in the text.

Colophou:

इति श्रीमत्यदवान्यप्रमाणपारावागीश् (वारीख शिवं. M.)-श्रीमन्तुकुन्दपश्चितात्मनपुरातामकरोपनामकमहादेवपश्चितिवर-श्रिते न्यायकीस्तुभे श्रन्दपरिखेदः समाप्तः ॥

Dato of the copy: शके ९७३२ प्रमाणीनान संबत्तरे कार्तिकणुद्धपीर्शिमायां इदं पुस्तकं समाप्तं॥

[J. TAYLOR.]

1982.

693. Foll. 183; size 9% in. by 4 in.; 10-12 lines in a page.

Nyūyakaustubha, the Šahdapariecheda, a second complete copy. [H. T. Colesrooks.]

8. Nyāyasamkshepa.

1983.

2608a. Foll. 72; size 10 in. by 3½ in.; ninc lines in a page.

Nyāyasaṃkshepa, by Govinda Śarman, son of Nyāyavācaspati Bhaṭṭācārya, a commontary on the Kārikās, apparently a short compendium of the Nyāya philosophy, by the same author. The contents are the same as in the first

adhyāya of the Nyāyasūtra. The single topics are pointed out by marginal notes in Colebrooke's handwriting. It quotes the Cintā-maṇi and the Kādambarī.

It bogins:

भूगो भूगो भूधरतनयां विनयेन याचनानस्य ।
कृत्यानि केलिकाले भवस्य भव्याय भूयानुः ॥
ईयतूढायानां विवरणनस्याख्यरिव ।
कृतुकेन कारिकाणां स्वयंकृतानां वयं तनुनः ॥
न्यायवाचस्यतेः सूनोरियं गोविन्दशर्मणः ।
कृतिः कृतिथयां भृयादमन्दानन्ददायिनी ॥

विशिष्टशिष्टाचारानुमितवेदगोधितकत्त्रैचाशकं(व्यांशकं)मङ्गरूं शिष्पशिषाये निवधाति गीलोत्पलेत्वादि ।

The blanks on foll, 50 sqq. are probably due to the illegibility of the original manuscript.

[H. T. COLEBROOKE.]

9. Siddhantarahasya,

1984.

660. Foll. 345 (orig. paged 9-384); size 131 in. by 41 in.; six lines in a page; well written in the Bengali character.

Siddhāntarahasya, a large Nyāya treatise, incomplete at the beginning and at the end. The name of the author does not occur. In Anfrecht's Catalogus Catalogorum, p. 720, there are registered soveral Nyāya works which have this title. This work is divided into many small sections, more than sixty of which are contained in this copy. The first is called Sadyaccaya (?) vyāvrittasaṃśayatvalakshaṇa (ends fol. 7a), the second Niścayasāmagryāḥ saṃśayapratibaddhakatvakhaṇḍana (ends fol. 8b), the last Vyāpyavišcshyakaparāmarshasya kāraṇatvākāraṇatvavicāra.

The title "Siddhāntarahasya" is inscribed on every leaf.

The volume begins: ननु किसाम संशयतं ति न तावलम्द्रेशीत्वत्र (?) व्यवसायसिक्को नातिविशेष: वाशुपत्वा-दिना संस्कारात् [H. T. Colebbookk.]

1985.

1633. Foll. 88; size 19 in. by 3½ in.; the leaves are folded together; seven lines in a page; well written in the Bengali character.

Siddhāntarahasya, a second, incomplete copy, containing only as much as foll. 1-131a of the first copy, but with one section more at the beginning (Smritisayskārarahasya fol. 15b).

The volume begins: ज्ञानादीना सिषययकार्य प्रत्यक्षसिद्दमेव • [П. Т. COLEBROOKE.]

10. Pratyakshadūshanoddhāra.

1986.

786b. Foll. 71 (122-192); size 10 in. by 2½ in.; eight lines in a page.

Pratyakshadūskaņoddhāra, by Mahāmahopādhyāya Narahari, son of Mahāmahopādhyāya Vajūapati, incomplete. It seems to be a refutation of the opinions advanced by some objector to the Pratyakshatattvacintāmaņi. According to the inscription on the first page, "Pratyakshadūshaņoddhāra uttarakhandasanakhyā 3000," this copy would contain only the second half of the whole. On the margin it has the mark \$\mathbf{q} \cdot \mathbf{q} \cdot

It begins:

प्रतिनृषतिशिरोभिः सार्डेनड्डं इ (?) मौले-*
नेमयित पणचापं राघवे लाघवेन ।
विदित्तमद्दनतन्त्रो मूलमन्तो चलानां भयित जनकनायाः सालसो दूरिवलासः॥

तचेति मान्वय(मान्वय?) चितिरेकसहचारज्ञानसहकृताभ्यद्य-गम्बेत्यचै: । Cp. no. 1987.

* Read साधेनधेन्द्रनी o, as suggested by Prof. Aufrecht.

Fol. 154a the author of the Cintāmaņi is mentioned, fol. 184b the Līlāvatīprakāša (लीला-वतीप्रकाक्षे पर्देमानपरवैक्टिंसित). Foll. 122-191 are 9-90 in the original paging, the last leaf is 999.

The date of the last leaf is tien quet, but this early date is not probable for the main bulk of the copy, which is not in the same handwriting.

See an Anomānakhaņdadūshaņoddhāra by the same author in Aufrecht's Cat. Cat., p. 17, quoted from Burnell's Classified Index to the Skr. MSS. in the Palace at Tanjore, p. 121.

[H. T. Colebrooke.]

11. Siddkäntasangraka.

1987.

362. Foll. 111; size 103 in. by 54 in.; generally eight or nine lines in a page.

Siddhāntasamgraha, a treatise on the Pramāņus, according to the systems of Gautawa and Kaņāda, by Yādava Jī Vyāsa, son of Nrisinha and pupil of Rāmakrisl ņa.

See Hall's Index, p. 27, no. xxviii.

It begins:

रमोनारामरणणी (रामोमारमणी) नामा गङ्गा देवीं [सरस्रतीम् ।

गणेशं रामकृषां च साधयामि चिकीपितम् ॥ १॥
न्यायमधीय यानेन रामकृषााच्यगद्धरोः ।
कणादगीतमनयाकुर्वे सिद्धान्तसंग्रहम् ॥ २॥
कुशायबुद्धिनिपुणो उनुयोग्यो (१.० योन्यो)
न मलरी नापि च मन्दबुद्धः ।
कृशोदरीकेलिकलाप्रयोगः
कामी गुणो मन्दनपुंसको (१.० की) न ॥ ३॥
जपारपायोधिसमानशास्त्रो

सपारपापाधसमानशास्त्र तत्र प्रवेशो जीततरां दुरुहः । तपापि महन्यपथेन वेशः सरित्समेथेव समुद्रवेशः ॥ ४ ॥

4 r 2

कृताञ्चिलः सन् विनयं विधाय विक्षित्रमेकां विदुषां करोति । विभाष्य सम्यक् प्रवदन्तु दोषं विभावनादच न को अपि दोषः ॥ ५ ॥ दोषनुद्धिनं कर्त्रच्या न(व्य)सिद्धान्तसंग्रहे । न दुष्टो नृतन्त्रकृतो निक्षिलेवन्त्राते हि सः ॥ ६ ॥

मङ्गलस्य कारकता नान्ययथितरेकसङ्कृतप्रत्यश्चगम्या । सित मङ्गले अपि कुषिकसमाप्यभावदशैनात् । Cp. no. 1986 and 1989.

The Pratyaksha-section ends fol. 50a, the Anumāna-section fol. 78a, the Upamāna-section fol. 79a. [H. T. Colebbooke.]

12. Nyāyasiddhāntadīpa.

1988.

614a. Foll. 55; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; fifteen lines in a page; written in the Jaina character.

Nyāyasiddhāntudīpu, a series of philosophical dissertations (vādu), by Mahopādhyāyu Śaśadhara. In the colophon this work is called Nyāyaratnaprakaraņa. Seo Hall's Index, p. 44, no. evi.

It begins:

श्रों। वाचकशिरःकोटीरहीरवाचकश्री । श्रीकल्पास-विजयगिराचरसेंदीवरेभ्यो नमः। श्रीशारदाये नमः। श्रीषी-तरागाय नमः।

> ध्वंसितपरसिद्धानाध्वानं गीतममतिकसिद्धानाम् । मत्वा नित्यमधीक्षं कृक्षधरक्षमी प्रकाशयित ॥ १ ॥ न्यायसिद्धानादीयो व्यं कथामु विजिगीपुनिः । धारणीयः प्रकाशाय सत्तर्केक्हमुप्रभः ॥ २ ॥

इह तायदभीष्टकमेशो निर्विमसमाप्तिमुहिश्य यहुशः प्रवर्श-माना विनायकार्धनद्धिदूर्यादी मक्तले प्रदृश्यने प्रेखावनाः ।

The first rāda is the Mangalavāda (ends fol. 3a), the second treats on the question सन्धकारलं भाववृद्धि न या, the third is the Kāraņavāda, the sixth treats on Śakti, the seventh on the question मनसनं परमास्वृद्धि न या, the thir-

teenth begins **बायु: प्राथम इ**सेके तेबानयमाञ्चयः, the seventeenth is called *Liùgaparāmarśavāda*, the eighteenth answers the question **बबु केवं व्यक्तिः** (fol. 28h), etc. The last $v\bar{a}da$, which is marked, is the twenty-second (fol. 44), and then begins a discussion on *Abhāva*.

For a more complete list of the vadas, see Burnell's Tanj. MSS., p. 119.

[H. T. COLEBROOKE.]

13. Dissertations on special topics.

a. With names of authors.

1989.

47a. Foll. 5; size 9½ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Mangalavāda, a treatise on the question whether it is necessary to begin a literary work with an invocation of some deity, by Harirāma Tarkavāgīśa, a Bengal Brahman.

See Hall's Index, p. 41, no. lxxxvii.

It begins: ननु मङ्गलं न समाप्तिसाधनम्। मङ्गलं सत्यपि कार्दवैपादी (म. कार्दवयादि) * यन्यासमाप्तेः मङ्गलं विनापि प्रमतानुष्टितसमाप्रेरन्यको व्यक्तिरेककन्त्र व्यभिचारात्।

[H. T. COLEBROOKE.]

1990.

1549a. Foll. 14; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{5}{8}$ in.; eight lines in a page.

Vishayatāvicāra, a treatise on perceptible objects and their objectiveness, by Harirāma.

See Hall's Index, p. 42, no. xcii.

It begins: विषयता च विषयाकारप्रतीतिसाञ्चिको स्वरूपसंवन्धियशेयो ज्ञानादीनां विषयेण त्वितिरक्ता माना-भावादिति प्राचः । [II. T. Colebrooke.]

1991.

2532c. Foll. 12; size 9\frac{3}{2} in. by 4\frac{3}{2} in.;
11 or 12 lines in a page.

^{*} See Aufrecht's Florentine Skr. MSS., no. 486.

Vishayatāviveka, a second copy of Harirāma's (here called Nyāyālaṃkāra Tarkavāyīśa) treatise. It is in the same handwriting as the Anumiti-parāmarśa in the same volume, which was copied संबत् १९९०.

[GAIKAWAR.]

1992.

1549c. Foll. 16; size 10² in. by 4½ in.; ten lines in a page.

Samagrīvicāra, hy Harirāma.

It begins with the same words as Raghudevo's Sāmagrīvādu, no. 2002:

समाने विषये लीकिकप्रतश्चसामग्रीसस्ये चतुमितिसामग्री-सस्ये च लीकिकप्रतश्चनेवीत्पद्यते । न त्वतुमितिसदननारं साञ्चात्करोमीत्वनुष्ययसायस्यैवीद्यात्। एवं समानविषयकशास्ट-योधानुमितिसामग्रीसमवधानदशायामिय शास्त्रवीथ एव जायते।

[H. T. COLEBROOKE.]

1993.

47d. Foll. 24 (33-56); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Dharmitāvachedakatāpratyāsattivicāva, logical treatise, by Harirāma Tarkāluņkāva.

See Hall's Index, p. 52, no. exlix.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 244, no. 610.

It begins:

खनुमितिषरामश्रीयोः कार्यकारसभावयटकप्रतासिः साना-नाधिकरस्यं तेन चैकपुरूपीयपरामश्रेदशायां न तळून्यपुरूपान-रीयानुमित्यापितः तस्य सम्वायरूपकारस्यतायछेदकमंत्रस्थेन परामश्रीयरहात्। [H. T. Спавыкоокв.]

1994.

1517g. Foll. 29; size 101 in. by 4 in.; ten lines in a page.

Itharmitārādārtha, a second copy. This title, as well as a second title, "Anumitiparā-maršakāryakāraņabhāvanicāra," has been added by a more recent hand.

H. T. COLEBROOKE.

1995.

2610c. Foll. 29; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; oleven lines in a page.

Dhurmitāvachedakatāpratyāsatti, a third copy. Date of the copy: त्रवा १६५०.

[GAIKAWAR.]

1996.

47h. Foll. 46 (103-148); size $9\frac{1}{2}$ in. hy $4\frac{1}{3}$ in.; eight lines in a page.

Bādhabuddhivicāra, a dialectic treatise ou Contradiction, by Harirāma Tarkālamkāra Vā-gīśa. The name of the author is not mentioned in this copy, but see the next one. Hall's Index, p. 54, no. clix.

It begins: तद्धमैविश्विवविशेषताकतद्भायवत्ता निर्णय-काले तद्धमैविश्वविशेषताकतद्विशिष्टपुद्धेरनुद्यात् ०

[H. T. Colebrooke.]

1997.

956a. Foll. 27; sizo 10å in. by 4å in.; generally thirteen lines in a page.

Bādharahasya or Bādhabuddhivicāra, a second copy. [H. T. Colebrooke.]

1998.

47e. Foll. 22 (57-78); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Navyamatavicāra, a critical discussion on some points about anumāna, by Turkālamkāru Harirāma.

See Hall's Index, p. 53, no. clii.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 245, no. 611; Raj. Mitra's Notices, vol. vii., p. 140, no. 2372.

It begins:

चनुमिति प्रक्ति पर्यतीयथमव्यापको चहिरित्याकारकपरामश्रे एव हेतुः।

[H. T. COLEBROOKE.]

1999.

1517d. Foll. 29; size 11; in. by 4 in.; eight lines in a page.

Navyamatavicăra, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2000.

47i. Foll. 17 (149-164); size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Vishayatāvicāra, a treatise on the same subject as no. 1990, by Gadādhara.

See Hall's Index, p. 41, no. xci.

It begins:

बुडिनामे(r. बुडिनीम)कचित्रात्मविज्ञेषगुणस्तद्वावस्थितिचैटमहं जानामीत्माकारक(च)या मन(ननः?)साधारखानुभववलादेव ?

Dato of the copy: संवत् १६९६ भाद्रपद्शुदि ९ शनियारे लिसितं काश्यो मध्ये रामप्रसादकायस्थेन ॥

[H. T. Colebrooke.]

2001.

1548A. Foll. 23; size 11 in. by 3\frac{3}{4} in.; nine lines in a page.

Navadharmitāvachedakatārahusya, by Gadādhara.

See Hall's Index, p. 52, no. cxlviii.

It begins: रक्षधभावित्तविश्रीवाताकपरामश्रीह्रमानदा-वित्तविश्रीवाताकानुमितरनुद्यात्तव्यनित्तविश्रीवाताकानुमि -तित्वपरामश्रीवाभ्यां कार्यकारणभाव:।

Date of the copy: संवत् १९९३ भाद्रवाबदी ३ मुक्तवार लिखितं भटपुरुशोसनेव ॥

After this there has been added by another hand: भारहाजकाञ्चीनाचेन संपादितनिदन् गदाधरीयं धर्म- जानकेदकजारहस्यन् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2002.

47b. Foll. 15 (6-20); size 9½ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Sāmagrīvāda, a treatise on the same subject as no. 1992, by Tarkālamkāra Raghudeva Bhattācārya. Soo Hall's Index, p. 43, no. c.

It begins: समाने विषये एकदा लीकिकप्रत्यद्यसामग्रीसस्य अनुमितिसामग्रीसस्य च लीकिकप्रत्यद्यसामग्रीसस्य अनुमितिसामग्रीसस्य च लीकिकप्रत्यद्यस्यादिति
ग्रदयन्तुभितिनीत्यक्षते विह्नचाय्यधूमधान्यवेत इति परामश्रेकाले
विह्नचत्रुःसीनकपैद्शायामुत्तरस्य पर्वतो विह्नगतिति लीकिकामलस्यैचोद्यात् विहं साद्याकरोमीति ग्रदमगरमनुच्यैसायस्य सावेजनीनानुभयसाध्यकत्यादिति ग्रदानुमित्व चर्य
मुख्यः पाठः

Date of the copy: सं १६९६ लिखितमिदं पुस्तकं खाँधं पराधिश्व(sic) ॥

> भट्टाचार्यपुरीखेन हरिरामेख धीमता। सामग्रीवादरचना कृता कृतिमुदावहा॥

> > [H. T. COLEBBOOKE.]

2003.

3077. Foll. 17; size 9½ in. by 4½ in.; 10 or 11 lines in a page.

Sāmagrīvicāra, a second copy of Raghudeva's treatise.

[J. R. BALLANTYNE.]

2004.

1369g. Foll. 16; size 10 in. by 4 in.; oleven lines in a page.

Anumitiparāmaršavāda, a short dissortation by Nyāyālaṃkāra Rughuleva Bhaṭṭācārya. Seo Hull's Index, p. 51, no. cxli.

It begins: परामशें विनानुमित्रनृद्यादनुमिति प्रति
परामशें हेतुरिति सिद्धान्त:। तत्र धूमपरामशेंसस्य घडानुमित्रनुद्यात्पवैतोद्देश्यकपहिषिधेयकानुमिति प्रति पवैतादिविश्वेषकवस्थादित्याप्यधूमादिप्रकारकनिष्ठयो हेतुरिति कार्यकारसभावो
विश्विष्य कस्यनीय:।

He quotes the Didhiti.

Date of the copy: संवत् १६०२.

[H. T. COLEBROOKE.]

2005.

2532b. Foll. 15; size 9½ in. by 4½ in.; twelve lines in a page.

Anumitiparāmarša, a second copy of Raghudera's treatise.

Date: संवत् १९९०.

[GAIKAWAR.]

2006.

47c. Foll. 12 (21-32); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

.laumitiparāmaršavicāra, a third copy of Razhudeva's treatise.

[H. T. COLEBROOKE.]

2007.

1517c. Foll. 13; size 111 in. by 41 in.; twelve lines in a page.

Inumitiparāmaršu, a fourth copy of Raghudeva Nyāyālamkāra's treatise.

[H. T. COLEBROOKE.]

2008.

161f. Foll. 11 (205-215); size 117 in. by 4: in.: cloven lines in a page.

Sāmānyalakshaņāvicāra, by Tarkālamkāra. It begins:

सामान्यभेक्षानानारं याषस्याश्रयप्रत्यक्षोदयात् सामान्यल्य-गाप्रत्यासक्षेः प्रत्यक्षहेतुत्वमभ्युपेयते सा च क्षायमानं सामान्यं सामान्यक्षानं पा क्षानं च तदिन्द्रियमध्यं यासं स्मरणभिक्षेन्द्रिय-मन्यक्षानाननारं याषास्याश्रयप्रत्यक्षानुद्रयात् ।

H. T. COLEBROOKE.]

2009.

695. Foll. 55; size 9½ in. by 4 in.; twolve lines in a page.

Sannikarshavāda, a treatise on the different kinds of proximity or relation, by Jayarāma Nyayapaūcānana. It begins:

श्रीमता जयरामेण न्यायसिन्धोः समाहतैः । युक्तिमीक्तिकसंतानेदादमाला विभीयते ॥ तत्र श्रीजयरामो असी न्यायक्ताननः कृती । सविकर्षेषु निय्कर्ष निरूपयति निञ्चलम् ॥

लीकिकतिकार्षः पश्चिमः तत्र संयोगो द्रव्यस्य संयुक्तसम-वायो द्रव्यसमवेतस्य संयुक्तसमवेतसमवायो द्रव्यसमवेतसमवेतस्य समवायः शब्दस्य समवेतसमवायः शब्दसमवेतस्य विशेषणता समवायाभाषयोलीकिकारायश्चे हेतुः ।

On fol. 41a a new section begins:

श्रोनता नयरानेश चित्रदर्भ विचारितम् ।

विभावयन्तु सुधियस्तत्वनस्य विचारकाः ॥

नत्वा श्रम्भोः पदास्भोतं [स्त्री] नयराम(:) सनासतः ।

निवश्चति निवन्त्वेन नियोज्यान्त्वदीपनम् ॥

Colophon: इति जयरामपंचाननविरिचनायां सिवकवे-वादः संयक्षायः समाप्तवार्यं ग्रन्थः ॥

Foll. 24-31 of the original pagination are lost. [H. T. COLEBROOKE.]

2010.

1369i. Foll. 9; size 9½ in. by 3½ in.; ton lines in a page.

Laghusannikarshavāda, a compendium of the preceding treatise, by the same Juyarāma.

It begins:

श्रय श्रीतयरामो असी त्यायपश्चानमः कृती । सविवारिषुनिय्कर्षेनिरूपयति नायविविन् (गःन्यायवित्)॥ स्त्रीविवासविवारेः यद्विथः। तत्र संयोगो द्रव्यम्य संयुक्तसम-वेतस्य ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2011.

47m. Foll. 43 (276-318); size 9½ in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Pakshatāvicāra, a treatiso on the nature of deliberative discussion, by Mahādeva Sūri.

See Hall's Index, p. 53, no. cliv.

It begins:

सासं शिवं नमस्कृत्य महादेवः सतां मुदे । विचारयत्मनुमिती पद्मताहेतुतां स्पुटम् ॥ १ ॥ तार्किकैः पद्मता सम्यक् लिखता यश्चपि स्पुटम् । तथाप्यत्र चमत्कारः सतां चतरि(sic!) * अविच्यति॥ १॥

समिप परानशीदिसकलानुमितिकारशसमवधाने पर्यतो वहिमानिमादिनिशैयदशायामनुमितेरनुत्पस्यानुमिति प्रति पद्यता हेतुरिति सकलनैय्यायिकसिद्धानाः।

[H. T. COLEBBOOKE.]

2012.

2100e. Foll. 35; size 10 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Pakshatāvēda, a shorter treatise on the same subject, agreeing sometimes verbally with the preceding one.

See Hall's Index, p. 53, no. clv.

It begins: सत्यपि परामज्ञादी पश्चे साध्यनिर्णयदशायां विनानुनित्सामनुनितेरनुद्यादनुनिति प्रतिपद्यतापहितुन्वं कल्यते। [Gaikawar.]

2013.

1517f. Foll. 25; size 10½ in. by 4 in.; 9 or 10 lines in a page.

Iścaravāda, a treatise on the existence of God and the means of proving it, by Mahā-deva Puņyastambha, son of Makwada Viduda (Vibudha?). It begins:

सार्च शिषं नमस्कृत्य महादेवः सता मुदे । तार्किकाभिमतं मानमीच्चरे यक्ति तस्वतः ॥ १ ॥

सबेग्ररे साम्यं नीयभिन्नवृति न या जीवभिन्नं ज्ञानादिमन या जन्मं सकर्तृकं न वेत्यादिविप्रतिपश्ची ईग्ररे प्रमाणमनुमान-नेविति नैन्यायिकाः ।

It ends:

ईष्यरो जिल्ल न मंदेहः कस्यापि नगतीतले । तथाप्येतत्प्रसङ्गेनेष्यरनामानुमंहितम् ॥ १ ॥ ईष्यरानुग्रहादेवेष्यरवादो ज्यमहृतः । महादेवेन रिचतत्त्वानोतु सुधियां सुसम् ॥ २ ॥ Colophon: इति श्रीमत्यद्धान्यप्रमाणकपुरयस्त्रक्षित केतन-श्रीनुकुन्द्विदुडात्मनमहादेवपयिकतिवर्णातं ईश्वरपादः समाप्तः॥ [П. Т. Соленвооки.]

2014.

1436b. Foll. 141; size 12 in. by 4½ in.; fair writing; twelve lines in a page.

(Nyāya-)Siddhāntatattvariveka, a dissertation on the eternity of matter, by Gokulanātha, son of Vidyānidhi.

It begins:

प्रवह्मवनवेगघद्वितो ऽपि
स्वलित न यक्तगदंडपिंडभावः ।
लघुगुरुतुल्जनातुलाप्रकाडद्रित्तमगुणः स भवहुणत्रपस्य ॥ १ ॥
हिरस्पगभस्य गुरुः शरीरसंस्पालघुरैः पुरुषः पुराणः ।
खणोरणीयाम्महतो महीयान्पश्यत्मक्षुः स मृणोत्मकर्षः ॥ २ ॥

संकलांकुरकारियोज्ञानुगतं तदकारि चावृत्तं कुवेद्रूपत्वं नाम सामान्यं न कल्पयितुमुचितं गौरवात् । ननु गौरयेश गुरुवस्तु-सिद्धिया प्रतिषध्यते त्रदभावसिद्धियां क्रियते । ०

lt concludes with six partly defective and corrupt ślokas:

तकाणानप्रतिष्ठानाहुरूभस्तत्विन्छियः ।

रिष्पते केवलं लोकाः सिद्धांत्रयागपाप्यना ॥ १ ॥ ०

स्तत्त्र यमुया(?r.०मा) विष्ठद्वंद्धाद्विद्धानिष्यस्मृतं ।

तस्य गोकुलनायस्य गिरो(r.गिरा) प्रोयेत धूर्नटि:॥६॥

इति सिद्धांततस्विविको नाम न्यायनिषयिश्वेषस्यमाप्तः ॥

संवत् १६५० भादुमासे कृष्णयश्चे तिथौ सोमपासरे ॥

For another copy of this treatise see Raj. Mitra, Notices, v., p. 201, no. 1885. Gokulanātha refutes the view of Širomaņi.

[H. T. COLEBROOKE.]

2015.

1191b. Foll. 18; size 12; in. by 4; in.; small modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

^{*} Read द्वार, as suggested by Prof. Aufrecht.

Muktivivecanādi, essays on final emancipation, the nature of the deity, etc.

It begins: ध्वंस स्व मोशः दुःससाधनं च दुरितनेष म्वसामानाधिकरस्यकानिकिषशेषसातो भयसंबन्धेन दुरितवदन्यो दुरितध्वंसो मोशः इति निस्कर्षः । ०

इति मुक्तिविवेचनं fol. 10 (cf. Muktivāda, Hall's Index, p. 49); इति देवतावाद: fol. 13; इति स्वगैवाद: । जय जाज्ञज्ञाविचार: fol. 14.

It ends: इति जावजनविचाररहसं॥ This, though perhaps only the title of the last chapter, is given several times, on the last page, in Bengali and Devanagari, as the title of the whole treatise.

A Brāhmaņatvavicāra, by Gokulanātha, is mentioned in Aufrecht's Cat. Cat., from Oudh xv., 100. [H. T. COLEBROOKE.]

b. Anonymous.

2016.

394b. Foll. 23 (33-55); size 121 in. by 41 in.; 12 or 13 lines in a page.

Prāmāṇyavāda, a treatise on the nature of proof (a topic from the first chapter of the Cintāmaņi). There is no colophon at the end, the title being only given on the first page.

l'erhaps this treatise is identical with no. exxxvii. in Hall's Index, p. 50.

It begins:

बुडिच यपाणानुभवरूपा प्रमेतुष्यते । याषार्थ्यं च तडडिज्ञे-ष्यकलाविक्यवतत्मकारकावन् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2017.

765a. Foll. 15; size 10% in. by 3% in.; 8-10 lines in a page.

 $J\bar{u}\bar{u}nadvayav\bar{u}da$, a logical treatise the object of which is set forth in the beginning:

सनुनिति प्रति साध्यव्याप्यत्वाविसहेतुप्रकारता निरूपित-

पक्षितश्रेषता शालिकानत्वरूपिविश्वष्टपरानशैत्वेन न हेतुता ति तु व्याप्तताव हेदकप्रकारकव्याप्तिकानत्वेन व्याप्तताव हेदक-प्रकारकपक्षधनेताकानत्वेन च हेतुता हयन्। एवं च धूमो वहि-ष्याप्यो धूमवान्यवेत इत्याद्याकारक कान इया चपाविधसमूहाल च-नाट्यनुनिति हत्यद्यते न केवलं विश्वष्टपरामश्चीदेव।

The colophon is wanting, the title having been inferred from the marginal note sions.

[H. T. COLEBROOKE.]

2018.

1675c. Foll. 16 (197-212); size 9 in. by 4 in.; 12-15 lines in a page.

(Anumitikhandana?), probably a fragment of some larger logical work. The title has been added by a later hand. The following colophons give an idea of the contents: इतितर(?इतीतर)वाधस्यलीयानुनितिविचार: (fol. 199b), घरानश्रीनृनित्यो:कार्यकारणभावे धव्यसाध्ययोः प्रवेशाप्रवेशविचार: (fol. 202a), क्रमानाध्ययहाभावस्य परानर्षेतिहानु- नितिकारणताबहेदकत्वानवहेदकत्विचार: (fol. 205b), क्रनुनितिप्रयोजकं व्याप्तिस्वस्पनिरूपणं (fol. 211b), क्रेव- लाल्याव्यह्दश्यायाननुनितिसंडननिरास: (fcl. 212b).

The manuscript begins:

ननु पर्वतीयवह्रीतरबह्मभावावात् (sic!) पर्वत इत्याक्षे गृहीताप्रामास्यक्षवाधिनश्चयक्षसद्शायां वहिन्याप्यधूनवान् पर्वत इत्यादि [H. T. COLEBROOKE.]

2019.

1044. Foll. 28 (folded together); size 16½ in. by 3 in.; seven lines in a page; well written, on brown paper, in the Bengalī character.

Parāmaršānumityoh kāryakāraņal·hāvavicārarahasya (see the colophon, fol. 27b), a chapter from some larger work. Fol. 26b has the colophon: Anumitiparāmaršayoh kāryakāraņabhāvarahasyam sampūrņam. The topic is very much the same as in the preceding fragment.

The manuscript begins: श्रनुमितियरानशैयो: सामान्यतो अनुमितित्यरामशैलाभ्यां कार्यकारखभाव: परानशैलं

च जातिविशेषः न तु चाभिविशिष्टपक्षधमैतानिश्चयानं चती चापवादेः साध्यादिशेदेनाननुगमे अपि न खतिः ॥

At the end there are a few lines from a second chapter; it begins: सथ व्याप्यविषयता निरू-पितहेतुतायहेदक •

[H. T. COLEBROOKE.]

2020.

2608b. Foll. 41; size 10 in. by 3½ in.; 12 or 13 lines in a page; written in the Bongali character.

Saṃśayānumitivādārtha, a logical treatise on Doubt. The colophon is wanting at the end; the title given to the treatise having been taken from the reverse of the last leaf. It is the same work as the Ratnakoshakārikāvicāra in the Oxford Catalogue, p. 245, no. 613.

It begins: परोक्षत्रानं निष्ययात्मकनेवेति विद्वानः रानकोषकारस्तु सत्त्रतिपद्यसंबलनदशायां संशयात्मकाननुनिति-नक्षीकरोति ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2021.

47f. Foll. 14 (79-92); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Sansayānumitirahasya, a logical treatise on Doubt; the name of the author is not mentioned. See Hall's Index, p. 51, no. czliv.

It begins:

चनुमितिः प्रत्यद्यान्यज्ञानं वा संज्ञायो न घेति विप्रतिपत्तिः । चन रामकोज्ञकृतः पवैतादाधेकस्मिन्धर्मिण विद्वादशावव्याप-वज्ञा परामज्ञीदिसमवधानानानरं तयोड्डयोरेवानुमितिरुत्यद्यते ०

Date of the copy: संवत् १६२९ माघे मासि जिते एको चतुरैक्यां गुरुवासरे रचुनायपुस्तकनिर्द ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2022.

1369d. Foll. 6; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; fifteen lines in a page.

Vyāptyanugamavicāra, probably a fragment of one of the commentaries on the Cintāmaņi.

It begins: प्रतियोग्यसनानाधिकरश्चेति । श्वथ समूहा-स्वयनात्मकव्यभिवारज्ञानप्रतिवन्धकतानादायातिप्रसङ्गवारसाय १ [H. T. Colebrookk.]

2023.

47g. Foll. 10; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Smritisanskārasambandhivicāra, an anonymous treatise.

It begins: घटगोषरसृति प्रति घटगोषरज्ञानत्वेन न हेतुता घटनिर्विकत्यकाद्दिप स्नरकापन्नेः व

The same work in Raj. Mitra's Notices on Skr. MSS., i., p. 77, no. 142.

[H. T. COLEBROOKE.]

2024.

161d. Foll. 23 (145-167); size 117 in. by 4½ in.; ten lines in a page.

Visishtavaisishtyabodhavicāra, "a Nyāya dissertation on the relation of the attribute to the subject." The author's name is not mentioned. It has the same beginning as the Visishtavaisishtyavicāra registered in Rāj. Mitra's Notices of Skr. MSS., iii., p. 121, no. 1166.

The beginning is: तडनैनिविकत्यकाननारं तडिशि-इवैशिक्षकोथानुद्यात् तच तडनैमकारकं ज्ञानं कारणं विशिष्ट-वैशिक्षकोथन्न विशिष्टमितयोगिकवैशिक्षकोथो विशिष्टानुयोगि-कवैशिक्षकोथन्न ।

Date of the copy: संवत १६५8.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2025.

3066. Foll. 7; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; 10 or 11 lines in a pago; fair writing.

Kāraņatāvāda, a logical treatise. The au-

thor's name is not mentioned. See Aufrecht's Cat. Cat., p. 95.

It begins:

चय किं कारखत्वं यदषक्केदकायक्किसमुदायः सामग्री ॥ चन प्राचः ॥ चनन्यचासिङ्कानियतपूर्ववर्षित्रातीयत्वं कारखत्वं। [J. R. Ballantyne.]

2026.

1555 a. Foll. 30; size 11 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Lingopakitalaingikabhānavicāra, the author's name is not mentioned.

lt begins:

वहिष्याप्यभूनवान् पवेत इत्यादि परानशात् वहिष्याप्यथू-मवान्यवेतो वहिषानित्यनुमितिमामनन्ति ।

[II. T. COLEBROOKE.]

2027.

1369h. Foll. 8; size 10 in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Laukikavishayatāvicāra, an anonymous treatise on the same topic as no. 1990.

See Anfrecht's Oxford Cat., p. 245, no. 614; Raj. Mitra's Noticos, i., p. 77, no. exliii.

It begins:

षरं साक्षाकरोमीत्याश्चनुष्यवसायविषयतया स्त्रीकिकविषय-ताया चतिरिक्तायाः सिद्धिरिति नवीनाः ।

1)ate: संवत् १६२ (१६०२).

[H. T. COLEBROOKE.]

2028.

765b. Foll. 11 (numbered 16-26); size $10\frac{7}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Vāyupratyakshavāda, a tract on the perceptibility of Air.

It begins:

चायुर्वेचकानानन्यचैत्रप्रत्यक्षो न वेति विप्रतिपत्तिः। विधि-कोटिमीनांसकानां निर्यथकोटिनैय्यायिकानाम् । It ends: चावश्यकं च समिकवैविचारावसरे दिशितम्. The same anonymous author wrote also a Sannikarshavicāra.

[H. T. COLEBROOKE.]

2029.

13691. Foll. 5; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; eight lines in a page.

Veganāšyakāryakāraņabhāvarahasya, a controversial treatise on the origin and decrease of Velocity, confronting the tenets of the Nyāya and the Vaišcshika on this subject.

It begins:

ननु कि तावत् जाजयनाइयवेगस्य नःशकिनित चेत्॥ जत्र वैशेषिकाः॥ स्वप्रयोज्यसंयोग रव तादूशवेगस्य नाशकः॥

In the last line the Vegakhandana of the Didhitikrit is quoted.

See Hall's Index, p. 62, no. ccii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2030.

2100a. Foll. 47; size 10 in. by 4 in.; written by several modern hands; 8-14 lines in a page.

Fragments of different philosophical treatises and commentaries.

The MS. begins: जप साध्याभाववद्यृतित्वरूपचा-प्रिरेवानुमित्यपयोगिनी !

Foll. 2 seqq. are numbered 6 seqq.

Foll. 7-15 (numbered 11-19) are marked वा व्या ; fol. 30 की .

Foll. 32, 33 (numbered 1, 2) are marked चि॰ म॰; beginning खत्रीचाते। व्यभिचारज्ञानविरहस(ह)कृतं सहचारदर्शनं व्यक्तिसाहकं। foll. 33b and the greater part of 34 and 35 are blank.

Fol. 36 is marked ano no; bu: 36b and 37b are left almost wholly blank; and so is fol. 46a.

Fol. 1a has the peneil mark:—'Vishaya-viveka. A metaphysical treatise according to the Nyāyasūtra.'

[GAIKAWAR.]

14. Grammatical treatises.

2031.

161e. Foll. 87; size 11% in. by 4½ in.; ten lines in a page.

Śaktivicāra, a treatise on the names of things and meanings of words, by Gadādhara Bhaṭṭācārya. See Hall's Index, p. 56, no. clxvi.

संकेतो लग्न्या चार्चे पदवृत्तिः । वृत्त्या पदमितपाद्य स्व पदार्थे इत्यिभधीयते इदं पदिनमार्थे वोधयित्वति चलान्यन्यादय-मर्थो वोडम्य इति चेन्द्रासंकेतन्द्रपा वृत्तिः ।

This treatise is different from the "Saktivāda alias Saktivicāra," which Rāj. Mitra, Notices of Sansk. MSS., iv., p. 122, no. 1537, attributes to Gadādhara.

[II. T. COLEBROOKE.]

2032.

1038e. Foll. 4; size 9 in. by 4 in.; thirteen lines in a page.

Śaktiwada, a short treatise on the same subject.

It begins:

It begins:

नीनांसकेर्व्ह्यादी दाहासनुकृलाः शक्तयो वितरिक्तपदार्थाः स्वीक्रियन्ते । तेपानयनाञ्चयः ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2033.

972. Foll. 102; size 15½ in. by 5½ in.; fairly good, modorn Bengali handwriting; eight lines in a page.

Šabdašaktiprakāšikā, a treatise on the same subject, by Jagadīša Tarkālankāra.

It begins:

तकेनान्त्रच विदुषा विदुषानीयकारिका । कृता जीनगदीशेन शन्दशक्तिप्रकाशिका ॥

The work was published at Calcutta, in 1847. See Hall's Index, p. 55.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2034.

804. Foll. 178; size 15% in. by 5% in.; fair, modorn Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Šabdaśaktiprakāśikāţippanī, a commentary on the above work, composed by Krishņakānta Vidyāvāgīśa Bhaṭṭācārya, in Śaka 1723 (A.D. 1802).

It begins:

योगे शकुगत चिरं हिमगिरेः शृक्षे कुटीरे प्रिये योगार्थं किमृतास्तिकों (sic!) च रमखी तचिति सस्भावर्यं। जुला हाससमन्त्रिते(r.ºतं) गिरिसृतागीरीशयोर्नेनका तत्रास्तीति पदन् सलुक्ताहुरयो मान्यातु लुबोद्राः॥

It ends: इति श्रीकृषाकानविद्यावागीश्वभट्टाचायैविर-चिता शब्दशक्रिप्रकाशिकाटिप्पनी समाप्ता॥

शाके रामाधिशैलिधितिपरिगणिते ककेरे याति सूर्ये विश्वाहे विद्यागार्षितपद्युगले श्यामले मोखपीने। ध्यायसभ्यापकानां निस्तिलपद्यप्रापेदिषिनापहन्तीं तेने श्रीकृष्णकानाद्वय इह सुकृती टिप्पनीं गूढभावां॥ धीरश्रीकृष्णकानोन विद्यापागीशसिश्चना। कृता सुबुद्धिथीराणां शक्तिसन्दीपनी सुदे॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2035.

161g. Foll. 113 (numbered 216-328); size 11% in. by 4½ in.; eleven lines in a page.

Padavākyaratnākara, a philosophico-grammatical treatise, by Gokulanātha Śarman; a very incorrect copy.

See Hall's Index, p. 56, no. clxx.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 246, no. 619.

It hogins:

नामसाधारको विश्वविषयो यो विभोगुँकः । तस्यैषा शक्तिरसिलप्रपश्वस्य प्रकाशने ॥

विभी: संयोगेन सूते (?) द्रव्यसामान्यमनाहिनिधनेन चैतन्येन मकलमिष वस्तु व्याप्नुवतो भगयतो भवस्य यो गुणो नित्यसर्व-विषयकत्वावन्धात्वादिना (?) जीवादिगुणव्यावृत्तेन धर्मेण लो-कोत्तरो विषयतया विष्यमिभव्याप्य वस्ति तस्य द्वेताप्रतिहतस्य यानस्य जन्मजातजननानुकूलं सामर्थ्यम् ।

The subdivisions are not sufficiently marked: fol. 234 ends the padavrittigrahavivaraņa, fol. 243a the abhedānvayavivaraņaprakaraņa, fol. 249a the paribhāshyaprakaraņa, fol. 257b the sphotanirāsa,... fol. 293a the upapadadvitīyā-civaraņa, fol. 295b the kārakatritīyāvivaraņa....

[H. T. COLEBROOKE.]

2036.

1305. Foll. 205; size 12\frac{1}{2} in. by 4\frac{1}{2} in.; six lines in a page; written in the Bengali character, on brown paper.

Vyntpattivada, a logical treatise discussing the meaning of words and their relations in a centence, by Gadadhara Bhattacarya, in two parts. The name of the author is given in the second copy. See Hall's Index, p. 55, no. clay.

The Prathamavyutpattivāda begins:

ज्ञान्द्रनोधे चैकपदार्थे अपरापदार्थस्य संसर्गः संसर्गमध्यादया-भासते स च क्वचिद्रभेदः क्वचिचातिरिक स्व चाधाराधेयमित-योग्यनुयोगिविषयविषयिभावादिः । चभेदः म्नातिपदिकार्थे म्ससनानिभिक्तिकेन खाव्यवहितोक्षरवितेना खाव्यवहितपूर्व-वित्तेना च पदेनोपस्यापितस्यैय संसर्गमध्यादयाभासते यथा घटो नीलो नीलं घटमानयेतादी घटादी नीलादेवः (r.० जः) ।

The Dvitīyavyutpattivāda begins (fol. 86):

सन्तित्वधैकधातुयोगे विधेयातं विधेयातं वा जितीयार्थः । तेन बह्मादिपस्रकानुमितियरस्य वहिमनुमिनोनीत्यादिवान्य-स्यापि प्रामास्यमनुमन्यते ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2037.

963c. Foll. 165 (116-280); size $9\frac{1}{5}$ in. by $9\frac{7}{5}$ in.; foll. 116-170 eleven lines, foll. 171-280 twelve lines in a page.

Vyutpattivādu, a second copy. The Prathamakhanda ends fol. 181a.

[H. T. Colebrooke.]

2038.

3268. Foll. 141; size 10½ in. by 4¾ in.; 11 or 12 lines in a page.

Vyutpattivada, a third copy, incomplete at the end. The Prathumakhandu ends fol. 56a. The second loaf is wanting; fol. 6 was originally the eighth leaf of another copy, and is here superfluous.

[A. C. BURNELL.]

2039.

1172A. Foll. 34; size 134 in. by 44 in.; fairly good, modorn Bengalī writing; eight lines in a page.

Arthamuktāvali, a troatise on the syntax of cases, apparently the first chapter of a work of that name.

It bogins:

रानं प्रयम्य संबेपाद्यालाङ्काकरणोदभेः । गृद्यते कारकादीनाम<u>र्</u>यमुक्तायलिभैया ॥

तव प्रयमतः क्रियानिमित्तं कारकिमितः। तथा च विभक्त्ययैभिताव्यवहितं सद्यक्तियां साथयित तदेव कारकं भवतीस्यैः।
नैतेनातिव्याप्तः। तहा क्रियाश्रयावं कारकतिमितं कारकल्ल्ल्लं
न च क्रियाश्रयतं कारकतिमितं चेत् तहि कर्तुरेव कारकत्वं
नान्येषां क्रियाश्रयः कर्तेति सूचात् कर्तुरेव क्रियाश्रयत्वाभिहितत्वादिति वाच्यं। खाश्रयत्वस्य परंपरया वाच्यत्वात् परंपरा तु
खान्वयिविभक्त्यपैवस्वरूपं। स्यवा स्वनिष्ठविश्रेष्यतानिक्षपतप्रकारतावसं। स्रयवा स्वनिष्ठविभक्त्यपैक्ष्यसंसगाविक्षप्तविषयतानिक्षितविषयतावस्त्रक्षं। स्रत व्य नाच्याभिनीतिच्याप्तिश्चेति। उक्तं च हरिणा याक्षपदीये। कारकं हि क्रियाहेतुयैचोकं
क्रियमाश्रितमिति। तार्किकास्तु विभक्त्यपैद्वारा क्रियान्वयित्वं
कारकतं क्रियाविश्लेषणादावित्व्याभियारणाय विभक्त्यपैद्वारेति
विश्लेषणीयमित्राहुस्तिचन्यं॥ स्रथ कर्ता। 0

Athādhikaraņum, fol. 4; karaņam, fol. 6; hetusādhane tritīyā, fol. 6b; sumprudānam, fol. 7; upādānam, fol. 8b; atha niruktuśabda-śaktyā āśrayatayā śabdas tāvad vicāryate, fol. 18b; sambodhanam, fol. 18; nirdhāraņam, fol. 20b; vīpsāvicārah, fol. 29; karmakartā, fol. 30b; atha phalavatkartā, fol. 83.

Apparently incomplete at the end. The MS. had ended we feeting; but this has been obliterated, and a different hand has supplied the colophon:

इति श्रीमहरिङकृतार्यमुकायस्या प्रथमः परिछेदः॥

After this a different hand again has added: जीनहशिष्टकृत चर्यमुकावलीप्रथमपरिहेदः ; while fol. 1a has the title: श्रन्दशास्त्रशानोचलकृतार्यमुक्तावली प्रथम: परिहेदः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2040.

11720. Foll. 10; size 13\frac{1}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Suboadasangraha, a treatise on the syntax of cases.

It begins: स्वय मुक्तादस्य संग्रहः ॥ मङ्गी मङ्कति चैत्र इत्यत्र स्कल्वविशिष्टमङ्गावृत्तिसंयोगजनकमननानुकृत्वतिमान-व्यविशिष्ठचेत्र इति शान्द्रयोधः । तत्र शक्ता मङ्गापदाधौ विज्ञातीयप्रवाहः श्चितीयापदार्थः संयोगः मिषदार्थौ मननं तिकृपदार्थः कृतास्त्रयः ॥ ०

It ends: यमु ब्रह्मकनैकरणाय त्वानहं वृग्धे इत्यभिलाय:। एककृतित्व एव तुनो विधानादिति स्मार्त्तः तदनुशासनाविरुद्धं॥ इति सुन्वादः सनाप्तः॥ [H. T. Colebrooke.]

2041.

2428. Foll. 46; size 83 in. by 4 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1782 A.D.; eight lines in a page.

Subarthatattvāloka, or Kārakacakra, a logical treatise on the function of the cases, by Viśvanātha Paācānana, son of Vidyānivāsa.

It begins:

सायं गोपवधूटीयक्रदृगंतेन दससंकेतः । शर्यां चक्रधरो ने कारकचक्रं ने रूपयतः॥

ज्ञय नुषयी निरूपते। तत्र प्रयमापष्टीवर्जं प्रायः सवैाः (viz. विभक्तयः) कारकाभिभायिन्यः। श्राचेहिनस्सि मातुः स्मरतीत्यादी। स्निन्यश्पि । तथा द्वितीयादयो अधि क्वचितुपपदियभक्तयो न कारकाथाः। 0

lt ends: सन्ये तु कर्यदाने कर्यदानसान्यं सप्तन्यपैः त्रवृत्तित्वमपैः । इत्यं दानपृति यत्कर्यदानसान्यं तदाश्रयत्वं परंपरया त्रोध्यनित्यादुः॥

इति जीविश्वनायपंचाननविरिचतः सुवर्धतस्थालोकः समाप्तः॥

For another MS. see Raj. Mitra, Notices, vii., p. 150, no. 2385; the MS. there described ends with a *śloka* giving the name of the author's father. [R. JOHNSON.]

2042.

1698b. Foll. 19 (foll. 106-124 of vol.); size 93 in. by 4 in.; indifferent, modern Devanagari writing; thirteen lines in a page.

Alamkāraparishkāra, a logical dissertation on the nature of the verb, and the meaning of its tenses and modes, by Visvanātha Siddhāntupaācānana Bhaṭṭācārya, son of Vidyānivāsa.

It begins:

स्पुराकृतिपले शक्तं नामयोजितसकृति । चास्यातसदुर्शे धाम श्यामं गमाभिधं नुमः॥

कास्थातार्थमाचस्सहे॥ तत्र व्यापारमास्थातार्थं केषिदाहु-स्तद्यत् संयोगस्यंदादादिसाधारखव्यापारत्यस्य दुवैचनत्यात् तदपेश्यया लाववात् यत्नशकेस्वितत्वात् रथो गस्ततीत्वादी तु व्यापारे ⁰

It ends: खिपस्तान्यवैद्याहको ('api' with the force of 'tatparga') वा यपुष्पास्तलयोपेण स्कोटयेदिप पवैतानित्यादावप्येषं वपुष्पानित्यव प्रशस्ते मतुषिति ॥ इति महामहोपाध्यायविद्यानिवासपुत्रश्रीयिश्वनापिसद्वातपंचाननभद्वाचायैविरचितो अलंकारपरिस्कारः समान्नः॥

The same author wrote the Padarthatattvā-loka. [H. T. COLEBROOKE.]

2043.

3064. Foll. 4; size 10 in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Ākhyātavāda, a short logical treatise on the meaning of the Verb, by (Raghanātha) Tārkika Širomaņi Bhaļļācārya. See Hall's Index, p. 58, no. clxxx.

It begins:

स्राज्यातस्य यानो वाच्यः । पत्रति पानं करोतिति याना-पंककरोतिना सर्वे। स्थानविवरणात् । स्यवहारादिवनाथकं (विद्याधकं the second copy) विना विवरणादिप सुम्बन्नः।

Date of the copy: संवत् १९३६ समये आधिनसंमृष्ट-कृष्णसमन्यां चंवकभट्टप्रतिष्ठानकरेण लिखिती व्यमस्यातपादः॥ [J. R. BALLANTYNE.]

2044.

2100f. Foll. 6; size 93 in. by 3 in.; 8-10 lines in a page.

.Ikhyātarāda, a socond copy.

[GAIKAWAR.]

2045.

2368d. Foll. 9; (paged 4-12); size II in. by 3 in.; seven lines in a page.

Akhyātanāda, a third copy. The author's name is not mentioned. It is preceded by a copy of the Nañarthavivriti, written by the same hand (foll. 1-3).

Dato: संवत् १६६८ वर्षे फाल्नुखनासे जुझपछे वयोदशी तिथे ख्रवीते ॥ [GAIKAWAR.]

2046.

2157b. Foll. 35; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Althgātavādatippaņī, a commentary on Širomaņi's Ākhyātavāda, by Raghudeva Bhattācārya. See Hall's Index, p. 59, no. elxxxiv.

It bogins:

• प्रक्रम्य नीरदश्यानमुद्यानगुर्यमन्दिरम् । जास्यातवादसङ्खास्या रपुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिकः परमतं निराकर्ते समतं व्यवस्थापयित जास्या-तस्येति यानो राज्यः

It ends:

कित्नास्यातवादेषु मम ग्रन्थविलोकने । लीलयाध्यायतं (r. ण्रथयनं) भीराः कुवैन्तु निहिता [(विहता?) स्वि॥

चास्यातवादसञ्जास्यां समुज्जूतक्रमेमेन । प्रीणातु नगतीनायः इयामसुन्द्रविग्रहः ॥

Date of the copy:

चाम्बने मुक्कपन्ने तु सप्तम्यो भृगुवासरे । लिखितं नापरानेवास्यातवादस्य दिप्पकी ॥

संवत् १९९६ शाक १६६१॥

[GAIKAWAR.]

2047.

1369f. Foll. 15; size 9\frac{3}{2} in. by 3\frac{1}{2} in; 10 or 11 lines in a page; written in the Bengali character.

Akhyātavādatippaņī, a commentary on Sicamaņi's Ākhyātavāda, by Rāmakrishņa. Seo Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vii., p. 151, no. 2386.

It begins:

न नुकुन्द्रपरशास्त्रक्रमाथाय दृदयायुने । श्रास्थातयादसञ्जास्या रामकृष्योन तन्यते ॥ श्रास्थातस्येति यानत्वमास्थातशस्यतावहेदकामत्यर्थः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2048.

2368b. Foll. 20; size 11 in. by 2½ in.; 8 or 9 lines in a page.

Ākhyātavādagranthivimukti, a commentary on Širomani's Ākhyātavādu, by Nyāyālamkāra Rāghava Bhatļu.

It begins:

षद्याक्रोडिनिषिष्टं तम्मूडेस्थितचन्द्रकलायां हि ।
सु(सं)श्रमाडुन्नमं मुंडार्य(४. जुव्हाग्रं तं)चन्दे हेरसन् ।
श्रिरोमिणकृतास्थातवादग्रन्थिवमुक्तये ।
स्रोमद्रायवभट्टेन कीशलं विचिद्वस्यते ॥

इह सलु विभ्यपानुषानं परलोकोपयोगि । विभ्यपेश्वास्या-तापैविज्ञेयः ।

The colophon is: इति स्रीन्यायालंकारिवरिचतास्या-तवादयन्यिविमुक्तिः सनामा ॥ [GAIKAWAR.]

2049.

2368c. Foll. $3\frac{1}{2}$; size 11 in. by 3 in.; seven lines in a page.

Nañarthavivriti, a dissertation on Negation, in the second copy ascribed to Śiromaņi. See Rāj. Mitra's Notices of Skr. MSS., iii., p. 179, no. 1211.

It begins:

संसर्गाभावो ज्योन्याभावश्च नमो ज्यैः । तत्र चान्वयिता-वहेदकाविष्ठमातियोगिताकतं चुत्यित्वकल्लभ्यम् । नीलघट-वती(sic!)न घटः नीलो घटो न घट इत्याह्यव्यवहारात् इह पोतघटयित न नीलो घट इत्यादिव्यवहारात् । प्रतियोग्यभा-वयोरन्वयी च तुल्ययोग्यक्षेमी ॥

Date of the copy: संवत् १६६६. [GAIKAWAR.]

2050.

2100c. Foll. 6; size 9½ in. by 4¾ in.; six lines in a page.

Nativada, a second copy, with the colophon: इति श्रोमहामहोपाध्यायता किकशिरोमशिषिरियतो नम्यादः समाप्तः ॥ [Gaikawar.]

2051.

30a. Foll. 40; size 9\u00e5 in. by 4 in.; ten lines in a page.

Nauvādaļippanī, a commentary on Siromaņi's Nauvāda, by Gudādhara Bhaļļācārya. Sco Hall's Index, p. 61, no. exev.

The first pāda of the introductory couplet is very corrupt; I give it in Prof. Aufrecht's reading:

राधामुखान्तमधुमत्तमधुमतन्त्रीकृष्ण(स्य) पादयुगलं शिरसा प्रणम्य ।
नभ्यादसंगतशिरोमिणगूदभावं

श्रीमान् गदाधरमुधीर्विश्रदीकरोति ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2052.

2645b. Foll. 9; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written by several hands, about the middle of last century; 10-13 lines in a page.

Fragments of some work (with a commentary) on the philosophy of grammar; or on language in its relation to proof.

It begins:

प्रत्यक्षय प्रामार्ख स्तत रवागमस्य होति।

विवृतं चेतानुधायां जयती थेन म ॥ अन्द्रसार्थेन स संबंधः साभाविकः तंकित स्व वेति संअये सिद्धांतयित ॥ स्वत स्वेति ॥ स्वाभाविकः तंकित स्व वेति संअये सिद्धांतयित ॥ स्वत स्वेति ॥ साभाविक नेव संबंधेनेत्वर्थः ॥ तदुक्तं जैनिनिना। आत्विनकस्तु अन्द्रसार्थेन संबंध इति ॥ ननु सित साभाविक संबंधे व्युत्वव-वद्युत्ववस्यापि बोधः स्यात् ॥ न द्याप्तरिविदित अक्ति दह-तित्व प्रत्यद्यादेः साभाविक अप्रत्यायकत्वे सत्वपि यथेद्रिय-व्यविकर्षापेद्या तथावापि संकेतसहस्तिवस्येव बोधकत्वित्तिहा॥ प्रत्यववक्ति । स्रयापि साभाविकः संबंधः सर्वेषां अन्द्रानां सर्वेर्येः सममास्योयते कस्यित्वत् केनिवदेव समं या ॥ नाद्यः ॥ अन्द्रार्थेव्यवस्थानुषपत्तेः॥ कन्त्रे॥ कार्यक्रेकानामनियमाभावप्रसंगः॥ तथा हि ॥ सार्या हि यवश 'दीर्यज्ञके प्रयंज्ञते दीर्यज्ञकनेव च वृष्यते ॥ क्रेकास्तु प्रियंगी प्रयंज्ञते प्रियंगुं च वृष्यंत इत्येवं नियवः स्वाभाविकारे अक्ती न स्यात् ॥ ०

Fol. 4: पान्यपदीयकारिकामुदानहार मूलकार: तथा स्वराजनानप्रमोवसंडने(r.०न)विवरशे अधुन्नं । ०

Fol. 6b (where the Vākyapadīya is again quoted) ends: तथा च शक्तिमत्वाविशेषाझाच्यादिशस्त्रानां साधुत(ा)पत्तिरिति चेत्। चच नैयायकादीनां समाधिन(ा)इ प्रथमार्श्वेन ॥ कासाधुरनुमानेन वाचकः ॥

Fol. 7a begins: शक्तिप्रसंगात्पदमाचे स्वातिरिक्का शक्ति समर्थेयते॥

इंद्रियाणां खनिषयेष्यनाहियोग्यता यथा । खनादिरपें: शब्दानां संबंधी योग्यता तथा ॥ इंद्रियाणां चसुराहीनां खनिषयेषु चाखुषप्रतस्वादिषु ॰

Fol. 7b ends: श्रन्दार्थयोः साभाविक रव संवंधः। तथा च प्रचनाध्यायप्रधनचरके अनुचास्थाने॥

^{*} For this author's Nyāyasudhā, see Hall's Index, p. 113.

Fol. 8a begins: जागमसमुख्यकांडक्रेषे

ते साधुष्यनुमानेन प्रत्ययोत्पत्तिहेतवः ।

तदाह्यमुषगम्येव शब्दार्थस्य प्रकाशकाः ॥ ०

(Vākyap. I. 151-154, in the last of which this MS. has सप्तंश: instead of सप्तश्रदः) इति । समुत्रकस्य क्रकिथमादेव बोध: । ?

Fol. 86 ends (in the middle of the page): जबोच्यते । जयभंशानामकोधकत्वे ततो कोध एव न स्यात् । न व साधुस्मरणाञ्चोधः । तमविदुर्याः । जायनानावात् । तस्माद-नायमानावात् ॥

Fol. 9a (smaller writing) contains a passage from the Mahāhhāshya, beginning: (सा)रखती दशन्या पुत्रस्य सुदेशे कति वस्त्येति ते असुरा हेल्यो हेल्य इति कुर्वतः परात्रभूतः। १

ending: ° रवं तिहै।

मो इनंतनामोति नयं परत्र वाग्योगविद् दुष्यति वायश्चरः। (ad. Kichoru, i., p. 2, l. 2 to last line but one).
[H. T. Colebrooke.]

15. Laukikanyāya.

2053.

582. Foll. 429; size 10% in. by 6½ in.; in European fashion; good Devanägarī writing of 1808 A.D.; twenty-five lines in a page. From fol. 93, the leaves were wrongly numbered 89 seqq.; but the numbers have been altered by another hand.

Laukikanyāyaratnākara, a collection and explanation of proverbial phrases used as illustrations in philosophical discussion, by Raghauāthavarman, son of Gulāh-rāya of the Bindurāya family, pupil of Rāmadayālu, of the Udis nu sect of the Nānak Shāhīs.

It begins:

यस्मान्तातं निश्चिलभुवनं जीव्यते येन जातं

यस्मिन्नते व्रजति विलयं सिश्चदानंदरूपे ।

यस्य चासा निगमनिषया यद्य तस्मानमेयम्

ते प्रतंषं शिजुशिशिखं सोबमूतिं नतो वस्म ॥ ९॥

यं भातं चनुभाति लोकनिकरो यं चांतरेखांधता भासा यस्य च भाति सर्वेनिय नो भायाच यहासने । भाने यस्य च भारतेय निमिल यः सन्त्रनानां गतिः खानंदं तनहं प्रकाशममलं सोमं शिवं मंत्रये ॥ २ ॥ यो वाचा न निगसने न च सहा मानांतरेरीस्थते सर्वेषां वचता य रव विषय: सर्वेश्व मानेमित: । चात्रा यो निस्तिलस्य सर्वविद्धां प्राप्तो उप्पतापश्च यो गोविंदं तमहं नमामि सततं भक्तप्रियं माध्यं॥३॥०११॥ गुरुष्रत्वा मुतस्वज्ञान् दयाल्ज्ञानवत्सदा । लीकिकन्यायराजानामाकरस्तन्यते मया ॥ १२ ॥ न्यायार्थं विषयं चैवोहाद्वृति च यथानति । चदिष्यामी अत्र संखेपाडिस्तरादिष कुत्रचित् ॥ १३ ॥ प्रसंगादागताना तुन्यायाना तत्र विस्तृते । सर्चमार्थं वदिवामः ऋचिद्याम्दाहितं ॥ १४ ॥ प्रसंगादायाता चापि निगद्धिस्थातविषया न ते चास्यास्थते पुनरसक्दकाश्व विरलाः । पनव्याख्याम्यते विषयक्यनादिप्रयितता(:) पुरा प्रोक्तान्काचित्पुनरपि वदिष्यामो विषये॥१४॥०१॥॥ उदाहति वदिष्यामः प्रामी वेदातशास्त्रगा । नीमोसान्यायमां कांचित्र कांचित्रायरशास्त्रमां ॥ १९ ॥ [0 &0 H

्युव निर्पंधपदं सर्वेत प्रकरणपरं ननु किनिदं सूत्रादेरुपनि-पदनुदाहित्वं सुत्रादिनिष्ठविचारस्य तद्यावषोधहेतृत्वनिति चेत्र।

इति स्वैविकन्यायरानाकरे शास्त्रविषयादिकपनपुरःसरं शास्वप्रकरणसामान्येतत्रकरणानामारंभसनर्थनं खयात्र व्यास्थानां
न्यायानां व्यास्थानमारभ्यते fol. 150; first the Sthulirundlutinyāya (भूषमहंथतों च दश्यित ।), ends fol.
31b; then different examples; e.g. कंठवामीकरन्यायः। वानीकरो भूषणविश्वेषः स हि कंठगतो विष विस्तृतः
सत्रप्राप्त इत भवति । वानोपदेशादिना ज्ञातः सन् प्राप्त
हतुपवर्यते न तु यस्तुतो ज्ञानातिरिक्ता तस्य प्राप्तिरक्ति प्राप्तन्यादिति ॥ २ ॥ ब्रह्मे (१ देतः ब्रह्मे) चेन्यपु विदेत किमर्थ पर्यतं
व्यति । ब्रह्मे गृहकोणे। ब्रक्मे दिते किमर्थ पर्यतं
व्यति । ब्रह्मे गृहकोणे। ब्रक्मे इति पाठे अध्ययमेवार्थः।
निगदचास्थाननन्यत् ॥ ३ ॥ सायकाशनिरवकाशयोनिरयकाशं
पत्नीय इति न्या० ४ ॥ स भवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदो हि नेष्यतं
इति न्या० ५ ॥ स्वत्र हि शब्दः। पश्य मृगो धावतीत्यादायेतदर्थप्रसिद्धी मञ्जनोत्मञ्जनन्या० नद्यादी पतितस्यर्थानभिक्षः कदाविन्यक्ति कदाविद्वनक्ततीति प्रसिद्धं स्त्रोके ॥ ६ ॥ यदि

तत्र पतितः सो ज्यद्वलंबनमलभनानो चाकुलितिचाः कुञ्चकाञ्चादीनवलंबते तत्कुज्ञकाञ्चावलंबनं नाम तस्य न्यायः कुञ्चकाञ्चावलंबनन्यायः । अनेन हि प्रचलामु युक्तिषु निराकृतास्तितिर्वेला युक्तीरवलंबमानः प्रतिवाद्यलमनेन कुञ्चकाञ्चावलंबनेनेति निराक्रियते ॥ ७ ॥ यथा पंकल्लिशा तुंबिका
नदीसनुद्रादी मज्जंती पंके खीर्य ज्वकाञ्च खागत्य तिष्ठति
तथा भीषो देहादिपंको खीर्य ज्लोकाकाञ्चे गत्वा तिष्ठति ।
वायनेव तस्य मोख इति दिगंबरा इति मल्तुंविकात्यायः ॥ ६ ॥
तदेकदेशिनस्तु पंजरमुक्तन्यायेन संततमूर्ध्यगतनमेव तस्य मोखं
मन्यते ॥ ९ ॥ विख्येषबहुलं भावनमेव परमपुरुषार्यं मन्यमाना
वालीरणुपहसनीया इत्यलमुन्यसवचित काच्यदूष्योद्वादनेनेति
न्यायेन नेह (!) ते निराक्रियंते ॥ १० ॥ ०

Fol. 187a: इति प्रमेयकपणपरं पूर्वार्थम् ॥ अप प्रमाणतस्त्रप्रतिपादनप्रभुरो भागः प्रारम्यते ॥ अप्रैव च प्रसंगेन पूर्वीक्राणों अप दृढीक्रियते । यदा हि तरित शोकमास्त्रिष-दिलादी प्राचीनतार्किकमतमान्नित्व सक्लपदार्थस्मरणानुगप्रदेव विश्लेष्ये विश्लेषणं तच विश्लेषणांतरिमित न्यायेन सर्वपदार्थाना-नन्योभं क्रियाकर्मभावेनान्ययक्षयः श्लब्द्वोधः स्वीक्रियते । तदा सल् क्योतन्यायो वरित (१०. भवति) । यथाहुः । वृद्धा युवानः शिश्लायः क्योतः सल् यथानी युगपत्यति । तथिव सर्वे युगपत्यदार्थाः परस्परेणान्ययिनो भवतीति । चत्र वृद्धयुवशिष्ठ्यभिः क्योते-ष्ठिरतर्राचरसिहितकालोक्षानां पदार्थानां साम्यं वोध्यं । १

It ends with nine ślokas, the last of which runs thus:

श्रीनवानकसत्त्र्यागवनजे यंशे लखन्मीकिक-श्रीनद्रामदयालुशिष्यरपुर्या नाषाज्ञनाम् कृते। प्रीत्ये सांवशिषस्य लोकविदितन्यायास्यरानाकरे पूर्णो माननिकपर्याप्रचुरको भागः सुशोश्युक्तरः॥

इति श्रीसाधुवृदयंदितपादारिवंदश्रीमद्भामद्भामद्भास्याखुशिष्येण को-मध्शीमिवंदरायकुलोत्तंसश्रीसेयोदेष्याश्रितपादारिवंदश्रीगुलाव-रायसूनुनोदासीनावस्थेन रचुनायवर्मणा विरिचतं लीकिकत्या-यरानाकरास्यं प्रकरणं समागं॥ संवत १८६५ मीती श्रासाढमुदी १० सूर्यवासरे तहिने समागं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2054.

1031. Foll. 89; size large 8vo, 10½ in. by 6¾ in.; fairly written in Devanagarī; twenty-six lines in a page.

Laukikanyāyasaṃgraha, an ahridgment of Raghunātha's Laukikanyāyaratnākara, by the same author.

It begins:

याकीर्तिप्रभया सुनुक्रभुवने मायाप्रभावैः प्रभीर्
नीलादेर्जनिता प्रतीतिरचला छीः संवृता शोभते ।
यिख्योद्वगयीः स ने गुरुरहो हादीधकारायहः
श्रीनद्रानद्यालुरिंदुरनलो मोदाय भूबाखदा ॥ १ ॥
नाता शंभुं हरिं गीरीं विधि दुंढि च भारतीं ।
क्रियते रघुनाचेन लीकिकन्यायसंग्रहः ॥ १ ॥
लीकिकन्यायरानामाकरे यत्मदिश्चितं ।
तस्य संखेप ष्टवेह शीष्रचोधाय दश्चेते ॥ ३ ॥

It ends:

वेदाधासायसंस्थाकलीकिकन्यायसंग्रहः ।
शिवयोः मीतये व्यं स्यात् पित्रोवीलस्य गीरिव॥२॥०३॥
यो जवा यश्च विष्णुवैतुतनुरिप यो यश्च गीर्यादिवृतिर्
यश्चात्मा सर्वजंतोः श्रुतिशिखरिगरां यश्च तात्पर्यभूतिः ।
यस्याचोधासनुत्यो जनति च विलयं यस्य चोधात्मयंचस्
तं शुद्धं संप्रपद्धे शिवमनरमंत्रं शंभुनीशाननीद्धां ॥ ॥ ॥

द्ति जीसाधुनृद्दंदितयादारविद्वेराग्यादिरानाकरविद्वद्व-रज्ञीनद्वानदयालुशिष्ये सोनवंशीयविद्रायकुलोक्संस्त्रीसे-वीदेष्याजितपादारविन्दज्ञीगुलावरायवर्गात्मकोनोदासीनावस्थेन रपुनायेन विरिषतो लीकिकन्यायसंग्रहः समाप्तः भुभनस्तु संवत् १८६५ जाबाङवदि २ भृगुवासरे ०

For other MSS. of this work see Bühler's Report, p. exlvi.; Rāj. Mitra, Notices, ix., nos. 3139, 3140. Both give the author's family name as Bindurāya, whilst our MSS. give it as Vindarāya wherever it occurs.

[H. T. COLEBROOKE.]

2055.

700. Foll. 180; size 9½ in. by 3½ in.; fair, modern Devanagari writing; eight lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

D. VAISESHIKA.

1. The Sutras and Commentaries.

2056.

3023. Foll. 7; size 14 in. by 5½ in.; nine lines in a page.

Kaņādasūtra, the sūtras of the Vaišeshika Philosophy, ascribed to Kaṇāda. It is divided into ten adhyāyas, and each adhyāya into two āhnikas. See Hall's Index, p. 64, no. 1.

Editions: in the Bibliotheca Indica together with Sankara Miśra's Vuiścshikasūtropaskāra; the first āhnika in "The Aphorisms of the Vuiścshika, Sanskrit and English," by J. R. B., Mirzapore, 1851; The Vuiścshika Darśanam with the commentaries of Mahāmahopādhyāya Chandrakant Tarkalankar, Calcutta, 1887; The Aphorisms of the Vuiścshika Philosophy by Kaṇāda, in the Benarcs Sanskrit Series (Fasc. I. contains the text of the sūtras, see no. 2059).

A German translation by Dr. E. Röer, in Zeitschrift der Deutschen morgenländischen Gesellschaft, xxi. p. 309-420, xxii. p. 383-442; an English translation by A. E. Gough, Benares and London, 1873 (from The Pandit, nos. 32-69, published 1869-1872).

[J. R. BALLANTYNE.]

2057.

1698d. Foll. 79 (176-254); size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; 13 or 14 lines in a pago; neat writing of about A.D. 1750.

Vaišeshikasūtropaskāra, a commentary on the Vaišeshikasūtra, by Šankara Miśra, son of Bhavanātha Miśra.

See Hall's Index, p. 68, no. xviii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2058.

232b. Foll. 81 (92-172); size 12½ in. by 3½ in.; ten lines in a page.

Vaiseshikasūtropaskāra, a second copy, with many marginal notes in Colebrooke's handwriting.

Date: संवत् १६५० ॥ मीती पुसबदी t ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2059.

1303d. Foll. 7; size $13\frac{1}{8}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; eight lines in a page; large writing on yellow paper, in the Bengali character.

Dravyapadārthasamgraha, tho first part of Prasastapāda's Padārthadharmasamgraha, or Shaipadārthasamgraha. The name of the author does not occur in this copy, but it is evidently Prasastapāda's work, since it is the text commented on by Udayana in the first part of the Kiranāvalī.

See Hall's Index, p. 64, no. ii; Aufrecht's Oxford Cat., p. 240, no. 583; Rajendralāla Mitra's Notices, i., p. 283, no. 492; v., p. 283, no. 1961; Bühler's Detailed Report, p. 76 and p. cxlv.

The Padārthadharmasaṃgraha is not a commentary on each single sūtra, but a short exposition of the six Vuišcshika categories, based on the sūtras of this system. It is also called Prašastapādabhāshya, seo the next number, also nos. 2083, 2085.

It begins:

प्रथम्य हेतुनीचरं नुनि क्यादमन्ततः । पदार्पभन्तसंग्रहः प्रवस्त्रते महोदयः ॥

द्रच्णुखक्रमें सामान्यविशेषसम्बायानां पदार्थानां साधम्येवे-धम्याभ्यां तत्त्वज्ञानं निःश्रेयमहेतुः । तत्त्वेष्यरदेशनाभिष्यक्षाद्यमा-देव । त्रच के ते द्रचादयः पदार्थाः । कि च तेषां साधम्यं वैधम्यं चेति । तत्र द्रचाखि पृथिच्यतेनोवायाकाशकास्त्रदिगात्म-मनांसि सामान्यविशेषसंशोक्षानि न्येष तद्वातिरेकेस संशान- रानिभिधानात् । गुर्खाः कषरसगन्धन्मर्श्नसंख्यापरिनाखपृथत्त-संयोगिषभागपरत्वापरावषुद्धिसुखदुःखेळाड्रेपप्रयानाञ्च ° Cp. Vais. sū. I. 1, 4-6.

Śrīdhara wrote the Nyāyakandalī, a commentary on Praśastapāda's work, in the Śāka year 913 (= 991 A.D.), as was first pointed out by Bühler, Report, p. 76 and p. exliv.; see also Bhandarkar, Rep. Bomb. MSS. 1883-84, p. 313.

The Prasastapādabhāshya is now being published in the Benares Sanskrit Series: "The Aphorisms of the Vaiseshika Philosophy by Kanāda, with the commentary of Prasastapāda, and the gloss of Udayanāchārya," ed. by Paņḍit Vindhycśvarī Prasāda Dube, Fasc. I., Benares, 1885. [H. T. Colebbooks.]

2060.

760c. Foll. 32; size 9% in. by 4% in.; nine lines in a page; large and clear writing. Shatpadārthasamgraha, the five other sections of Praśastapāda's exposition of the Vaiśeshika philosophy, on the margin styled गुगभाय, कौ-भाय, सानान्यभाय, विशेषभाय, समनायभाय. On the last leaf the whole work is called प्रशासवादभाय, but all these notes are in a more modern handwriting.

The Gunapadartha begins:

हवादीनां सर्वेषां गुकानां गुकालाभिसंबन्धो द्रव्याधितालं निष्क्रियत्वम् गुकावश्चं च । हवरसगन्यस्पर्शेषरत्वापरत्वगुरुत्व-द्रवात्वश्चेहवेगा मृत्तैगुकाः । बुद्धिसुसदुःसेन्ह्राडेपप्रयालभमाधर्म-भावनाञ्चन्द्रा समूत्रैगुकाः । संस्थापरिमाकपृचन्नसंयोगविभागा उभयगुकाः ।

The Karmapadārtha begins (fol. 23a):

उत्वेषणादीना पञ्चानामधि कर्नत्वसंवन्यः एकदृष्ययसं स्विकतं मूर्वदृष्यपृत्तितं चगुणवस्यं गुरुत्वदृवत्वप्रयानसंयोग-जन्मतं सकावेविरोधितं संयोगविभागनिरपेस्कारणातं ०

The Samanyapadartha begins (fol. 29a): सामान्ये द्विषिधं परमपरं च खिष्यसर्वेगत[मे]भेदात्मक-मनेकपृति ^o The Viścshapadārtha begins (fol. 30a):

चन्ये(r. चन्) भवा चन्याः सा चप(?)विशेषकाबाहिशेषः ॥ विनाशारम्भरहितेषु नित्येष्यवाकाशकालहिगानमनः सप्रति-द्रव्यनेकशो वर्षमाना चत्रनव्यावृत्तिषुष्टिहेतवो विशेषाः

The Samaväyapadärtha begins (fol. 31a):

चयुत्रसिद्धानामाधायीधारभूताना यः संबन्ध इह प्रत्यवहेतुः स सम्बायः

It ends:

स्तालगतसंबेदनाभावाच तस्मादिह वुच्चनुनेयः । सनवाय इति ॥ सनवायपदार्थे(:) सनामः ॥ इति श्रीप्रशस्त्रपादियरिकतद्र-चादिपद्वदार्थसंग्रहः सनामः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2061.

1714a. Foll. 79; size 9 in. by 25 in.; 6-10 lines in a page; indifferent handwriting.

Kiraņāvali, a commentary on Prušastapāda's Padārthusaņgraha, by Udayana Ācārya. The first part, or Dravyapadārthaprakāša.

See Hall's Index, p. 65, no. v.; Burnell's Tanjore MSS., ii., p. 121; Rajendralala Mitra's Notices, v., p. 289, no. 1968.

It begins:

विद्यासंध्योदयोद्रेकादविद्यारजनीक्षये ।
यदुदेति नमसस्मै कस्मैचित्रिश्वतस्त्रिये ॥ १ ॥
यतो द्रव्यं गुणाः कर्मे तथा जातिः परापरा ।
विशेषाः समवायो या तमीश्वरमुपास्महे ॥ १ ॥
स्रायानां प्रविवेचनाय जगतामनस्त्रमःशानाये
सम्मागस्य विलोकनाय गतये लोकस्य यावार्षिनः ।
तत्रसामसभूतभीतय इमा विद्यावतां प्रीतये
व्यातेने किरणायलीमुह्यनः सस्रकेतेजोनयीम् ॥ ३ ॥
स्रितिदसमसारं मानवाज्ञीविद्दीनं
प्रवितत्त्रवहुवेलप्रित्रयात्रालदुःस्यम् ।
उद्धिसममतन्त्रं तन्त्रमेत्रइदिनः
प्रसल्जनद्रियो ये ते उनुक्रम्यनः एते ॥ ४ ॥

शास्त्रारमे सदाचारपरिप्राप्ततया कायवाक्त्रनोभिः कृतं परापरगुरुननस्कारं शिष्णान् शिक्षयितुमादी निवक्षाति प्रकस्यति

It ends:

प्रयानादृष्टपियहादिति अनित्रयानपियहात्विवदृष्टपि-

यहादित्यचै: । इतिश्रन्दो दृष्यपरिसमात्रौ ॥ इति श्रीमत्सकल-शास्त्रपारंगतश्रीमदुद्यनाचार्यवरिवरिवतायौ किरवावल्यौ दृष्य-पराचेप्रकाशः ॥

Foll. 4-90 are lost.

Date of the copy: संवत् १६०० विश्वभानुसंवत्सर जापादन्युक्रपञ्चे चष्टम्यां समाप्तिमगमत्॥

The Kiraņāvalī is now being published in the Benares Sanskrit Series, together with the Prasastapādabhāshya, see no. 2059.

[H. T. COLEBROOKE.]

2062.

3103. Foll. 108; size 8_8^7 in. by $3\frac{1}{2}-3\frac{5}{4}$ in.; 8-11 lines in a page.

Kiraņāvalī, a second copy of the Dravya-

tt has the colophon: इदं पुस्तकं गंगाधर जवाजि-तालकागदाधरेण लिखतं॥ Foll. 3-10 are in a good old handwriting, the rest is in a very irregular handwriting.

2063.

161a. Foll. 74; size 11% in. by 4½ in.; 11 or 12 lines in a page; writing clear but agly.

Kiraņāvalī, a third copy of the Dravyapadārtha, dated Samvat 1857.

[II. T. COLEBROOKE.]

2064.

1646. Foll. 99; size 9½ in. by 3¾ in.; foll. 1-41 ten to twelve lines, foll. 42-99 (in another handwriting) ten lines in a page; writing indifferent.

clanakiranāvalī, Udayana's commentary on the second part (Guņapadārtha) of Praśasta-pāda's Shatpadārthasangraha; incomplete, ending with the buddhinirūpaņa. Foll. e and so are lost.

It begins:

तुरेनीचयतो बद्धान् न तुरेनैग्रतः पुनः । कारागारमिदं विद्यं यस्य नीमि तनीधरम्॥ १॥

साधर्म्पवैधर्म्याभ्यां निर्दायतानि दृष्याणि । संप्रति ताभ्यानेष गुणाविरूपयति रूपादीनाभिति ।

It onds:

सत्कायैनित्यहेतुचतुष्टयं निरस्तिनिति ॥ इति स्रोनहामहोषा-ध्यायोदयनाचायैविरिचताया गुणकिरणावस्या चुडिनिरूपणं सनाप्तन् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2065.

1190. Foll. 116; size 12½ in. by 4½ in.; eight lines in a page; written on brown paper, in the Bongali character.

Dravyakiraņāvulīprakāša, a commentary on the first section of Udayana's Kiraņāvalī, by Mahāmahopādhyāya Vardhamānu, son of Gangekvara.

See Hall's Index, p. 65, no. vi.; Rajendralala Mitra's Notices, v., p. 284, no. 1963; Pandit Vindhy. Prasada Dube's vijāāpanam to the Benares edition of the Vaiseshikudaršanam, p. 2.

The commentary bogins:

निलम्बन्दाकिनोमजीदानां मूर्ज्जि पुरक्तिनः । विश्ववीनाक्षुरप्रस्थां वैधवीं तां कलां नुनः ॥ कर्त्तव्यविग्रविवातकं रविनमस्तारं निवानाति । विज्ञेति ।

It ends:

सान्तु संचारि चेतीत्वचेतिशस्यस्याचैनाह इतिशस्य इति सम वर्तत इति श्रेषः ॥

> यसकेतन्त्रशतपत्रसहस्यतिमर् गङ्गेषरः सुकविकैरवकाननेन्द्रः । तस्यालको वितगहनां किरसावलीं तां प्राकाशयाकृतिमृहे मुधवर्जनानः ॥

इति महामहोपाध्यायत्रीमक्केषरात्मजनहामहोपाध्यायत्री-मञ्जर्जनानविर्याचते द्रव्यक्तिरणावलीप्रकाज्ञः सनाप्तः॥

[II. T. COLEBROOKE.]

E NE

2066.

1697b. Foll. 80 (9-t2); size $9\bar{a}$ in. by $3\frac{\pi}{4}$ in.; 9-14 lines in a page.

(Dravya)kiranāvalīprakāša, a second copy of the first part of Vardhamāna's commentary on the Kiranāvalī.

Foll. 94 and 99 are lost.

[H. T. COLEBROOKE.]

2067.

1041. Foll. 31 (folded together); size 164 in. by 3% in.; eight lines in a page; written on brown paper in the Bengali character.

Guņa (prakāša) vivriti, a polemica: commentary on the second section of Vardhamāņa's Kiraņāvalī prakāša, by (Raghunātha) Širomaņi.

See Hall's Index, p. 66, no. ix.; Pandit Vindhy. Prasāda Dube's vijāāpanam to the Benares edition of the Vaiseshikadaršanam, p. 2.

Another name of this work is Gunadidhiti (see Jayarama's commentary, no. 2070).

It begins: विनापि धर्मिनिह्यम् धर्मिनिह्यम् अवलेष ब्रह्ममेलेन निह्यम् तविह्यमाधीननिह्यम्पिति ?

The end is: ज्ञस्यते कारणाकारणविभागस्यस्ता वाषेज्यायो दिग्देशो बहुनत(?) चाह च्रयबेति । इति महा-महोषाध्याय . तार्जिकशिरोनिणकृता गुणियवृतिः समाप्ता ॥ [H. T. Colebrooke.]

2068.

297. Foll. 98; size 101 in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Guņaširomaņiprakāša, a commentary on Širomaņi's Guņavivriti, by Rāmakrishņa Bhaffācārya Cakravartin.

See Hall's Index, p. 66, no. x.; Pandit Vindhy. Prasāda Dube's vijūāpanam to the Benares edition of the Vaiseshikadarsanum,

It begins:

वाणि प्रसीद करुणामिय ते नतो अस्म त्वं येन देवि सुतवसित पुविणीपु । येनोदधारि कुनिवन्धतमोऽन्धकूपे मग्राखपादकग्रभखमतं निरीस्य ॥ १ ॥ यम्मूलमेव सुकृतानि तयोः कृतानि व्यासादयः सदित नित्यनुदाहरिना । तस्याञ्चयं गुणविवेषनमाकल्य्य कृते जिरोमणिगुरोरिह रामकृष्णः ॥ १ ॥

निरुपकं शास्त्रोधानुकूलो व्यापारः । एवं च धर्मिनिरु-यक्ष्योहेंतृहेतुन्द्वायो नास्त्रेवेत्वाशयवानाह विनापीत्वादि ।

It ends: शक्यते(चे?)बादि (see no. 2069)

ग्रन्थानधीय सुचिरं मुचिरं विभाष्य

ग्रन्थः कृतो व्यक्तिसृष्ट्यधिया विचार्यः ।

श्रीरामकृष्णकृतिना कृतिनां कृते विसन्

प्रीणम् सुष्ट्यस्तयो गुणदोषविज्ञाः ॥

इति विविधि .. नार्य दोषः इति प्रकाशकारमतमुद्धा छवः।
निकासदि श्रारभकसंयोगियरोधिभवविभागभनकं याकमी
तकारभकसंयोगे विरोधि विभागभनकं इसेव श्राप्तिभद्वाशार्यंथक्रवत्ती श्रीरामकृष्णशनैविरिश्वतो गुणिशरोमिणप्रकाशः समागः॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

2069.

3062. Foll. 138; size 10½ in. by 4 in.; fairly written in Devanāgarī; eight lines in a page; modern.

The same commentary, here called Guna-cintāmaņiţākā.

It ends: कमेलापसिरत आह शक्यते चेतादि। इति पूर्णे ॥ इति रामकृष्णभट्टाचायेषक्रवितिदिचिता गुणिचितान- खिटीका समाप्ता ॥ संवत् १६६०। This was doubtless the date of the original MS., from which the present was copied. [J. R. Ballantyne.]

2070.

1698a. Foll. 105; size 9% in. by 4% in.; 11-13 lines in a page; fair recent writing, by three different hands.

Didhitivivriti, a commentary on Siromani's Gunavivriti, by Jayarama.

See Hall's Index, p. 67, no. xii.; Pandit Vindhy. Prasāda Dube's vijāāpanam to the Benaros edition of the Vaišcshikadaršanam, v. &.

It begins:

निराकारं नराकारं जगदाकारमद्भग् । गोषीदृगञ्जनं वन्दे निरञ्जनमहो महः ॥ भीरः जीभ्यरामो भी गुक्तिमुक्तानिरन्तितान् । गुखदीधितगूटाची विवृक्षोति सरस्रतीम् ॥

It ends:

श्रीमता त्रयरामेख न्यायाशैवविलासिना । स्रकारि विवृतिः सम्यक् संस्थाग्रन्यानादीभितेः ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2071

1077. Foll. 58; size 13\(\frac{1}{2}\) in. by 2\(\frac{1}{4}\) in.; six lines in a page; brownish paper; small old writing (of the 17th century?) in the Benguli character.

Another commentary on Siromani's Gunavivriti, incomplete at the end, without any title.

It begins: विनापीति यथा विनहत्येव प्रमेर्य(समानतन्त्र inserted on the upper margin) निरूपितानि प्रमा-खानि। तद्वन्मीनेनेति दृष्याधितानादिना गृखानां निरूप्यमिति भाषः तविरूप्याभीनं etc.

[H. T. COLEBROOKE.]

2072.

109. Foll. 103; size 9% in. by 8 in.; eight lines (foll. 2-6 seven lines) in a page.

Vardhamānaļīkā Pakshadharī, tho Dravyapadārtha, a commentary on the first section of Vardhamāna's Kiraņāvalīprakāša, by (Jayadeva) Pakshadhara. It begins:

निल्हिति यद्यपि नन्दाकिनी वियद्धक्रीत कोवदर्शनान्महादे-वनसाकस्थानमन्दाकिनी तथापि घटनिह मङ्गासामान्यपरं यथा मन्दाकिनीसैकतवेदिकाभिरित्यत्र (Kumārasumbhavu 1., 29) ।

It ends:

नन्वेविनिति । शस्यस्य द्रव्यसमाप्तिरयैः स्यादित्यत चाहाच वज्ञैत इति श्रेष इति ॥ इति भ्रोबद्धमानटीकाया पश्चधर्या द्रव्यपदार्थः संपूर्णः ॥

There are many blanks in this copy, apparently owing to the illegibility of the original.

[H. T. Colebrooke.]

2073.

3058. Foll. 65; size 11 in. by 3½ in.: 18-17 lines in a page; good writing.

Vardhamānendu, a commentary on Vardhamāna's Dranyakiranāvalīprakāśa, by Padmanābha, son of Balabhadra and Vijayaśrī, younger brother of Viśvanātha.

Hall mentions a work of the same title and by the same author as a commentary on Vardhamāna's Nyāyanibandhaprakāśa (in the Index, p. 21, no. vi.). This soems to be a mistako. The Vardhamānendu begins:

बलभद्रकृताभोधेरुषृ(read द्व)त्यात्रियत्ततः । वर्डमानेन्दुरभुना पद्मनाभेन तत्यते ॥ १ ॥ बलभद्रकृतग्रन्थयुक्तिकस्थद्वमादसी । पुडिसून्यप्रसंबन्धावियासस्य नयाद्वतः ॥ १ ॥ बलभद्रकृता टीका युक्तिकामगवीव्यना । सवस्यायुक्तिदुरभाय तहासो व्यं विभान्यताम् ॥ ३ ॥

निलिदिति तो विधुसंविन्धनों कला नुन(:) सुन: । जिं भृतां। विश्ववीत्रस्य नहादेवस्य चड्डुरसनान् । चहुरसाम्धनाहः। पुरिष्ठचो नूझि स्थितान् ।

The writing on the last page is partly obliterated; the legible part of the final verses is:

इह लिखित पितुरिबलं नात्मन इति वर्ने दुर्जेने स्पृशक्ति। न त्वच्चनियतुर

^{* °} दिना is doubtful, as there is a hole in the MS.

विदितो भाषः पितुरिति नर्मस्पृत्रि भावयत्यक्ते । कृतकृत्या वयमधुना दुर्जनवस्था न हीयते किमपि ॥

The last verse is nearly illegible.

इति खोजगहुरुनिक्रखीवलभद्रास्मन(विद्य)नायानुजविजय-जीगभैसंभवजीनसम्बर्खशास्त्रारिक्ट्प्रखोतभट्टाचार्यस्रीयसना-भकृतो वर्डमानेन्दुः संपूर्णः॥

The last line, containing the date of the copy, has been cut off by the book-binder.

[J. R. BALLANTYNE.]

2074.

1697a. Foll. 103; size 9\(\frac{1}{3} \) in. by 8\(\frac{1}{4} \) in.; ten lines in a page; small writing, in the Bengali character.

Guņavivritiviveka or Tātparyasamdarbha, a commentary on Vardhamāna's Guņakiraņāvalīprakāša and Širomaņi's Guņaprakāšavivriti, by Guņānanda Vidyāvāgīša Bhaţţācārya.

It begins:

नमो नीलकस्ताय वल्यीकृतभीगिने । भोगीन्द्रावडचूडाय भोगिहार(वि)तीसने ॥ गुरुप्रकाशिववृती प्रकाशे च यपाययम् । यानात्रात्यवैतंदर्भो गुरुानन्देन तन्यते ॥

प्रकाश नित्वदिति (nativat is the first word of Vardhamāna's Guṇaprakāśa, see Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 50, no. 1080). See fol. 2a, 1. 7, the beginning of Śiromaṇi's commentary (विवृती विनामीति)

Colophon: इति महामहोषाध्यायस्रोविद्याचार्गोश्रभद्धा-चार्येविरिचतो गुरुविवृतिविषेकः समाप्तः॥

The MS. was written in the Saka year 1534 (वेदाधिवासे सुमुते अकान्द्रे . .)

[H. T. COLEBROOKE.]

2. Pramāņamanjarī.

2075.

1953. Foll. 31; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; thirteen lines in a page.

Pramāṇamañjarīṭīkā, a commentary on Sarvadeva Sūri's exposition of the Vaiseshika philosophy called Pramāṇamañjarī, by Balabhadra Miśra, son of Vishṇudāsa and Mādhvī. Bühler registers a MS. of the Pramāṇamañjarī dated "Saptarshi, 32," Report, p. xxvi.

See the beginning of the Pramāņamaājari in Peterson's Report, Bomb. MSS., 1884-86, p. 265. The Pramāņamaājarī acknowledg seven padārthas.

The tika begins:

नावा हरिपदं नावा गुरोर्चे च यानातः। प्रमाणमञ्जरीदीका चलभन्नेण तन्यते॥ १॥

निर्विष्ठग्रन्यपरिसनाभिकामनया कृतं मञ्जलं शिव्यशिक्षायै निवधाति । कासारेति ।

Fol. 10b ends the Dravyapadārtha, fol. 26a the Gunapadārtha, fol. 27a the Karmapadārtha, fol. 29a the Sāmānyapadārtha, fol. 29b the Višeshapadārtha, fol. 30a the Samuvāyapadārtha, lastly the Abhānapadārtha.

It ends:

यन्मिश्रवलभद्रेण निरदेकीह किंचन । तस्त्रोधर्यतु सुधियः सारासारविधेचकाः ॥

इति स्रोविष्णुदासपाठीतः (r. ० पाठितन् ज)मास्वीपुत्रनिश्च-स्रोवलभट्टकृता प्रमाणमंजरीठीका समाप्ता ॥ ग्रं १२०१ संस्या ॥ [J. Taylor.]

3. Lakshanāvalī.

2076.

1714b. Foll. 39; size 9 in. by 23 in.; fairly good Devanagari writing of about 1680 A.D.; 7-9 lines in a page.

Nyāyamuktāvali, a commentary on Udayanācārya's Lakshaņāvalī, by Šesha Šārigadhara. The Lakshaņāvalī acknowledges seven padārthas. It begins:

षानंदरूपमुन्मीलवीलनीरमलोषनं । यंदामहे भयम्बातम्बंतिनं रुक्तिखीपति ॥ इस्रसादिन(°दिम)महिरावैभवमाम्बद्धिलोषनां वालां । वालारुखकरभामुरवसनां मला(र)सनां वंदे ॥ विषयाश्चेपसम्बद्धपरिश्चेपपुरंदरान् । नमस्यामो गुरून् न्यायं सहस्रक्रिरखान्ययं ॥

शिष्टाचारानुभितकतेच्यताचं चिकाचितप्रकरणपरिसनाप्ति
प्रचयपरिपंचिविव्यविधातकं ननस्कारलक्ष्यं नंगलनाचरितं दृशे
यति प्रथम्मेति ⁰

It ends:

सगर्वगर्वदलन(:) श्रेषः शाक्रिधरः सुधीः । चकार लक्षणायस्या विवृति कृतिना सुदे ॥

इति क्रीशेयशाक्रैधरियरिवतायामुद्यनलक्ष्यावलीठीकार्या न्यायमुक्तावत्यामभावपदार्थः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

4. Nyāyalīlāvatī.

2077.

161b. Foll. 62 (75-136); size 11½ in. by 4½ in.; ten lines in a page.

Nyāyalīlāvatī, an exposition of the Vaiscshika philosophy, by Nyāyācārya Vallābha. See Hall's Index, p. 71, no. xxxi.; Weber's Berlin Catalogue, p. 205, no. 686; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 47, no. 1075; Burnell's Tanj. MSS., ii., p. 122.

It begins:

नायः मृजायवति यो जगहेकपुत्रप्रीत्मा ततः परमिनवृतिमादधाति ।
तसी तमः सहजदीर्यकृषानुबन्धलुख्यवितस्वतनवे पुरुषोत्तमाय ॥ १ ॥
पूर्व नाकुलमृज्यलो गुणगणः कमिधिकं साव्यते
जातिविज्ञतिमागता न च पुनः साव्या विशेषस्वितः।
संबन्धः सहनो गुणादिभिर्यं यत्रास्तु सत्योत्तये
सान्वीस्नानयपेश्रमकर्मेकुशला क्रीन्यायलीलावती॥२॥
बडेद्व पदाया इति नियमव्यवक्रेष्ठं प्रतीतं न वा । सप्रतीतं

Fol. 93a ends the drawapadārtha, fol. 119a guņapadārthopavarņana, fol.119b karmapadārtha, fol. 121a sāmānyapadārtha, fol. 121b višeskapadārtha, fol. 125a samavāyapadārtha, and with it the first, or vishayavibhāgapariccheda, fol. 128a the second, or vaidharmyapariccheda, fol. 131a the third, or sādharmyapariccheda, fol. 136a the fourth, or prakriyāpariccheda.

Date of copy: संवत् १६५७ नितिभाद्री सुदी १५ वृथवार ॥ The Nyāyalīlāvatī is quoted in the Tattencintāmaņi (see Aufrecht's Cat. Cat., p. 554).

[H. T. COLEBROOKE.]

2078.

1191a. Foll. 85; size 12% in. by 4% in.; soven lines in a page; written on brown paper, in the Bengali character.

Nyāyalīlāvatī, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.;

2079, 2080.

394a & 1213c. Foll. 32 and 38 (159-196) resp.; size of vol. i. 12½ in. by 4½ in., of vol. ii. 11¼ in. by 4½ in.; 11 or 12 lines in a page.

Inlavatiprakāša, a commentary on Vallabha's Inlavatī, by Mahāmahopādhyāya Vardhamāna. son of Gangeśvara. See Hall's Index, p. 72. no. xxxii.; Weber's Berlin Catalogue, p. 205. nos. 687, 688; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 173. no. 1200; Burnell's Tanj. MSS., p. 123.

The first fragment of this incomplete copy contains the first part of the first chapter, the second fragment the three other chapters and the end of the first (see fol. 160a, l. 12, the beginning of the second, fol. 171b, l. 13, the beginning of the third chapter).

The Prakāśa begins:

श्कतं मुलनपरत विम्तृतन् (१. विसप्रमूनन्) भागतं कृतिरपरतं च पीतवातः । तापातु वस्मै शशलक्षाकलाकिरीट-निःपिष्टकैटभद्दशेमनं वाञ्चितानि ॥ न्यायाम्भोजपतङ्गाय नीमासापारदृष्यने । मङ्गोष्याय गुरवे पित्रे व्यक्षवते नमः॥ २॥

विशिष्टशिष्टाचारानुभितकतेच्यताकं विश्वविधातकं मङ्गलं निषश्चाति ॥ नाच इति । यद्यपि पुरुषायानुसम इत्यत्र ०

Both fragments were written by the same hand as the Kiranāvalī in no. 2063 (Samvat 1857). [H. T. COLESBOOKE.]

2081.

579. Foll. 129; size 11 in. by 3 in.; eight lines in a page.

Līlāvatīviveka, a commentary on the Līlāvatīprakāśa, by Pakshadhara, an old complete copy. There is no subdivision throughout the whole commentary.

It begins:

बन्दे तं देवकीपुत्रं पवित्रं पत्रलोचनम् । उन्मीलति यतः सर्वे यत्र सर्वे निमीलति ॥ १ ॥

यश्चपीति । अयं प्रतीकः पुरुषोत्तमायं नम इसननारं कर्तुमुचितः (१) दप्पैके ऽपि तथैवास्तीति । यश्चिव तथापि होकानार्गततयाञ्चोकमेव भृत्वोक्तमिदम् (र.कृत्वो०)। पुरुषाकामिति।

Colophon: इति श्रीयसभरकृतो स्रीस्रावतीविषेतः परिपूर्वाः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2082.

62b. Foll. 145 (45-189); size 10½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Līlāvatīviveka, a second copy.

Date: संवत् १६५२. [H. T. COLEBROOKE.]

2083.

62a. Foll. 41; size 10½ in. by 4 in.; cloven lines in a page.

Līlāvatīţippaņī, notes on the Līlāvatī and the Līlāvatīprakāśa, by (Raghunātha) Širomaņi. The completo title is Nyāyalīlāvatīprakāśadīdhiti. See Hall's Index, p. 72, no. xxxiv.;

Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 47, no. 1076, and vi., p. 16, no. 1997.

It begins:

कों नमः सबैभूतानि विष्टम्य परितिष्ठते । कलस्डानन्द्वीधाय पृष्टीय परमात्मने ॥ १॥

वडेव यदाया इत्यवधारणस्य भाष्यादावभावादाञ्चेपासंगतेराह॥ इहेति ॥ श्रवधारणपरो व्यधारणप्रयोजनकः । विभागो विभ-जनम् । तदयैकं । क्वाचित्को विभागात्मकमिति पाठस्तु मुगम स्व।

Colophon: इति क्षिरोमखेः कृता लीलावतीटिप्पयी समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2084.

1213b. Foll, 40 (119-158); size 113 in. by 48 in.; ten lines in a page.

Lilāvatīvritti, a second copy of Širomaņi's notes.

Colophon: इति महामहोपाभ्यायश्रीमद्भद्वाचायैशिरोन-विविद्याचिता स्त्रीसामाने ।।

[H. T. COLEBROOKE.]

2085.

1670a. Foll. 58; size 91 in. by 41 in.; 11 or 12 lines in a page; from the end of the 18th century.

(Lilāvatīširomaņitīkā), a bad copy of a commentary on Širomaņi's notes.

The name of the author does not appear, as the copy is without any colophon. The margin is signed with the table of the colophon and the colophon is signed with the colophon and the colophon are colophon.

It begins:

नवनीलांबुदरुचिरं चरणरणत् विकिणीनालं । हैयंगृतीन(read ०गवीन)चीरं नंदकिशोरं नमस्यानः॥

भाष्यप्रस्य द्रव्यगुणियाद्यभिधानस्य त्रात्यवीपनयीनेनाप्रभ-(r.०भा?)तत्वशंकायया(r.०शंकया) करोति वहेनेति। भाषा-दावित्यादिपदेन स्वपरिग्रहः। जनभारणपरत्नं ebc.

[H. T. COLEBROOKE.]

5. Saptapadārthī.

2086.

2662a. Foll. 7; size 9½ in. by 3½ in.; ten lines in a page.

Saptapadārthī, an exposition of the seven Vaiscshika categories, by Śivāditya (Śivādi in this copy).

See Hall's Index, p. 74, no. xlii.; Oxford Catalogue, p. 353, no. 839; Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 281, no. 875 (a copy dated Samvat 1485).

It begins:

हेतचे जगतानेच संसाराखेंचसेतचे। प्रभवे सर्वभृताना ज्ञम्भवे गुरवे नमः॥

प्रमितिविषयाः पदार्थाः ते च । द्रव्यगुणकनैसानात्पविशेष-समवायाभावास्याः सप्तेव ।

Date of the copy: संवत् १६५४ वर्षे फालानस्यापरपद्धे प्रतिविश्वची क्षेत्रीमालामगोविदेन लिल्लीलियत् ॥

The writing on the first page does not belong to the Saptapadārthā, though it forms part of a discussion on the dravyapadārtha.

[GAIKAWAR.]

2087.

1038d. Foll. 7; size 8\{\frac{7}{8}} in. by 3\{\frac{3}{4}} in.; 9-12 lines in a page.

Saptapadārthī, a second copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

2088.

2100d. Foll. 89 (2-40); size 9\frac{1}{2} in. by 4 in.; thirteen lines in a page.

Mitalhāshiņī, a commentary on the Saptapadārthī, by Mādhava Sarasvatīmastaka Yati, a native of Gorāshtra.

Sec Hall's Index, p. 75, no. xliii.; Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 156, no. 2702; Bhandarkar's Report, Bomb. MSS., 1883-84, p. 6 and p. 312.

The first leaf is lost. The commentary ends with the following verses:

गीराहदेशो * श्रीक्ष स्टाइवयैः
सदाकरो दक्षिणभूगिनिहः ।
विरानते सस्मिरीन्द्रसानी †
यत्रास्ति को(r. गो)कर्णनहाबळेशः ॥ १ ॥
तहेशनना यतिरेकदक्षी
सरस्ततीनस्तकमध्यास्यः ।
सो श्र्य शिवादिस्यकृतरकाषीर्
दीकानिनी बाळसुक्ष प्रकृषी ॥ १ ॥

Date of the copy: संवत् १७१५ वर्षे वैशाय मुदि १३ हस्ताओं जीनदृखाईनगरे (Nadol) ॥

[GAIKAWAR.]

2089.

2662b. Foll. 89; size 9⁵ in. hy 3⁵ in.; 11-13 lines in a page.

Padärthacandrikā, a commontary on the Saptapudārthī, by Šeshānanta, a pupil of Śārāgadhara. See Hall's Index, p. 75, no. xlv.

There occurs several times the marginal

The Padarthacandrika begins:

note सम् जोनी.

कर्वो तंसित हो वश्चेषक व्याप्त करायी हमीस्मोल बन्द कला मृतो मिक विकास सदेन मेदसिना ।
मन्द्र सन्दर्शित वर्षे वर्षे द्वापन्दरः पातु नः ॥१॥
स्वाद्यात्र सीभाग्यपदसंको तमन्दिरम् ।
महोमहोदय हारं नवा सुद्दिष्टि स्वनः ॥ २ ॥
स्वाद्यात्र सीभाग्यसंको तसदनं मगत् ।
सहोमहोदय हारं महामदक तस्तु ति (० ते: ?) ॥ ३ ॥

- Bhandarkar's copy has mitte, Raj. Mitra's copy has witte. Bhandarkar, l.c. p. 6, calls the author "a native of the country of Gorashtra in the south, in which is situated Gokarna Mahahaleśa. The country referred to is thus a portion of North Kanara." Hall and Raj. Mitra call the author a native of Surashtra.
- + Bhandarkar gives सप्तािगरीन्त् o, which seems to be wrong.

चिकाभितकर्मसमातिप्रतिचन्धकद्रितनिषुच्यर्थे कृतिभष्टदेव-तानतिस्तुतिरूपमङ्गलं गुराप्रभानभावेन शिष्यशिक्षाये निष्धाति। हेतव इत्यादिना ।

The commentary ends:

यन्यस्य समपदार्थीभिज्ञाने अपि प्रतिपाद्यप्रतिपादक्षभेद्वि-वच्या तक्कपदेश इति सकलमकलंकम् ।

> गुरुजाईधरेख बोधवीर्ज यदनमे निद्धे नुधासदीयम् । इनमंतुरमादरः पळ चेत् म विमृत् भीत(र. विमृत्रीत?)पदार्थेचिन्द्रकास्पन्॥

इति भीनद्शेषविद्यापारगत्रगतुरुश्रीशेषानन्ति धरिषता पदार्थ-चन्द्रिका समाप्ता ॥

Date of the copy: संवत् १६५६ भाद्रपदनासे जुक्रपक्ष नृतीयायां पुरुषितयी गुरुषासरे उत्तरायनगते सुधै स्यन्भतीथ-मध्यात् शंकरपुरवासिना डियेदिश्री ५ नारदसुतडियेदि श्री ५ भीभारतज्ञिष्याधरेय लिखितनिदं परोपकाराचिनिदं भात्यदनाचै॥

[GATRAWAR.]

2090.

2080a. Foll. 37 (1-38); size 83 in. by 4 in.; 12-14 lines in a page.

Padarthacandrika, a second copy.

In this and the following copies the second and third of the introductory verses are contracted into one verse. Fol. 34 is lost.

Colophon: इति श्रीमद्शेषविद्यापारंगजगतुरुशेषानमा-विरिचता सकलवालवीधिका सप्तपदार्थीटीका पदार्थपन्ति-कास्या समाप्ता ॥ [GAIKAWAR.]

2091.

1731a. Foll. 20; size 9 in. by 31 in.; seventeen lines in a page.

Padārthacandrikā, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2092.

1635c.

indifferent Devanagari writing of the 17th century; 11-13 lines in a page.

Padarthacandrika, a fourth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Padārthakhandana.

2093.

2662c. Foll. 8; size 91 in. by 81 in.; 7 or 8 lines in a page.

Padarthakhandana, or Padarthatattva, a critique of the Vaiscshika categories, by Siromaņi Bhaļļācārya.

See Hall's Index, p. 80, no. lxiii.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 10, no. 1023; p. 46, no. 1073.

It begins:

जय पदार्थतालं निकामते तत्र दिक्काली नेत्राराहितरिक्येते मानाभावात्।

It ends:

तस्मालायेलं कारणाचं चोभयमतिरिक्तं भिन्नमेवेति कर्त पक्षवितेनिति ॥ इति श्रीभद्वाचार्यशिरोमखिविरचितं पदार्थसंडनं समामन् ॥

[GAIKAWAR.]

2094.

3105. Foll. 12; size 8 in. by 41 in.; six lines in a page.

Padarthakhandana, a second, modern copy. [J. R. BALLANTYNE.]

2095.

2108ъ. Foll. 40; size 9\(\frac{1}{4}\) in.; twelve lines in a page.

Padārthakhandanavyākhyā, a commentary on the Padarthakhandana, by Raghudeva Nyāyālamkāra Bhattācārya.

See Hall's Index, p. 80, no. lxiv.; Raj. Foll. 42; size 91 in. by 31 in.; ! Mitra's Notices, v., p. 264, no. 1941.

It begins:

नंदनंद(नन्दसूनु the second copy)पदडन्द्रं निधाय [हृदि चिनाया।

तनोति कृतुकं किंक्ट्रियुदेवः सनासतः ॥ १ ॥ कामहस्तभृतसास्त्रकार्मुकं पीव्यमहत्तमुदीस्य कृप्यतः । भूकंटनेयनकोश्रक्षोत्यता हेतु सर्वजगतानुपद्रवत् ॥ २ ॥ यदार्थतस्त्रं यदिदं शिरोमश्यि-

नियातिवान् जीर्यमतस्य दूषसैः। तदेव तर्वेण विचारयामः

सद्येक्नेतरस्यक्तेन ॥ ३ ॥

प्रसङ्खात्यदार्थतालं निर्वे कुं शिष्यावधानाय प्रतिज्ञानीते अये-त्यादि ?

Date of the copy : संवत् १६१५ ॥

[GAIKAWAR.]

2096.

2080b. Foll. 26; size 8% in. by 4 in.; 10 12 lines in a page.

(Padārthakhaṇḍananyākhyā), a second copy, incomplete at the end. [Gaikawar.]

2097.

1698c. Foll. 51 (125-175); size 9\(\frac{3}{2}\) in.; generally fifteen lines in a page; indifferent writing of about A.D. 1650.

Padärthatattvāloka, a commontary on the Padärthakhandana, by Viśvanātha Siddhānta-paācānana Bhaṭṭācārya, son of Vidyānivāsa.

See Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 272, no. 1265. It begins:

इन्हादिवृन्दारकवृन्दवन्धं प्रशम्य पादासुरुई नुरारेः । ज्ञिरोमश्चिन्तीकृतवन्तिनेव मतान्यहं तस्य विवेचयानि॥१॥

कथ द्रव्यादयस्तावतमाचीनपरिगृहीताः पदार्थाः सम । तव विचारपुरःसरं केषां विद्याधिकां निराकिरव्यक्ताधिकानिय केषां-चिक्कावस्थापयिष्यन्यसम्बद्धस्थापकं विक्कानप्रवाहनावननधिकृतः प्रतिज्ञानीते चपेति । ईश्वरादिति ।

ft ends:

क्रितीसे बढिने अस्मन्दीडिस्पेनापि मूक्ततरमुखा । दक्तो दोषो विष मुद्दे स्तन इव विहिनो रहाषातः ॥ १ ॥ विद्यानियासमूनोः कृतिरेवा विद्यनाथस्य ।
विद्यानितमूक्सिपयाननसरायां मुद्दे भविता ॥ २ ॥
विद्यानितमूक्सिपयाननसरायां मुद्दे भविता ॥ २ ॥
विद्यानितमूक्सिपयाननसरायां मुद्दे भविता ॥ २ ॥
संसारायावद्वितेन तावकमहानायायिमूदात्मना
संसारायावद्वितेनारलहरीजालेषु मोनुस्तता ।
विद्योजनसद्यद्विवेकरिहतेनेदं नया वर्थितं
तेनानेन पदापितेन भगवान्यीयातु नाराययाः ॥ ३ ॥
इति श्रीसिद्यान्ययाननभद्वाचायेकृतः पदार्थतस्वालोकः
सनातः ॥

Name of the scribe: वीडतमहादेवेन लिखतं ॥ [H. T. Colebrooke.]

7. Tarkasamgraha.

2098.

1928. Foll. 9; size 10½ in. by 4 in.; nine lines in a page.

Tarkasamgraha, an elementary exposition of the Vaiscshika philosophy, by Annam Bhatta. For editions, see Hall's Index, p. 68, no. xx.; Burnell's Tanj. MSS., p. 121; Haus' Cat. Brit. Mus., p. 7.

Date of the copy: शक्ते १९२६ तुंदुभी नाम संवासरे भाद्रपदकृष्वाद्विती(या)यां रिववासरे तिह्नेदे पुस्तकं सनामं। [J. Taylor.]

2099.

2122b. Foll. 11; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; 7 or 8 lines in a page.

Tarkasamgraha, a second copy, with marginal notes in Colebrooke's handwriting.

[Gaikawar.]

2100, 2101.

3035 & 3038. Foll. 35 and 45 resp.; size 12½ in. by 4½ in.; the number of the lines varies between five and thirteen.

Tarkasamgraha; Tarkasamgrahadipikā, Annam Bhaija's own commentary on the Tarkasamgrahadipikāprakāsa, a

commentary on the Dipika, by Nilakantha, son of Rama Bhatta, of the Kaundinya-gotra. See Hall's Index, p. 69, no. xxi. and no. xxii.

The text of the Tarkasamgraha is in the middle of the page, the commentaries are above and beneath it. The whole is an incomplete copy: the first volume ends with the pratyakshakhanda, and the second begins with the śabdakhanda, leaving out the anumāna-and the upamāna-section.

For the Dipikā see Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 243, no. 605; Rūj. Mitra's Notices, iv., p. 259, no. 1683. Editions: Allahabad, 1849; Bombay, 1863, 1876, 1883; by Kāsīnāth Pāndurang, third ed., Bombay, 1889 (all with an English translation).

The Prakāśa begins:

बन्दे गुरुं शिवं साधं दक्षिणामूर्तिमध्ययम् । यञ्चन्दनेन मन्दो अपि विन्देतुरुसमानताम् ॥ १ ॥

प्रारिष्मतग्रन्यस्य निविध्यदिसमाप्तये समाचिति नङ्गलनी-चरनत्यात्मकं शिष्यशिकाये निवधन् चिकीपितं प्रतिज्ञानीते विश्वेष्यरिति ।

The explanation of the Tarkasamgraha ends on fol. 30 of the second volume. Foll. 30b-45 treats on subjects which were omitted in the Tarkasamgraha.

This last part of Annam Bhaila's Dipikā begins: चालकरीरेन्द्रियाचेषुडिमन:प्रवृक्तिरोधमेसभावप्रस्टदु:- चापवगास्तु प्रमेयमिति हाद्श्विषे प्रमेयं प्रवृक्तिर्थमेसभी रागहे- चमोश दोवा: • This is the prameya-sūtra of the Nyāyaśāstra. Also other Nyāya topics (drishtānta, siddhānta, etc.) are discussed here. The Dipikā ends: तस्मात्यदाचेशानाच्योश परमप्रयोजनिकि सर्व रमणीयम् ॥

The samo part of the Dipikāprakāśa begins: मलक्षप्रमाणस्य द्रव्ये चनुमानादीनां च गुणे बन्नभीवस्य स्पृट-सात्रमेवादीनां द्रव्यादिम्बन्नभीवनाह चात्रमेवादिना ?

The Prakāśa ends:

की विद्यमानित्रं भूतो नील करवास्य पस्तितः । कृतिमार्थि पदेतसी चन्द्र चृदाय मङ्गलम् ॥ १॥ इति स्रोनत्याख्योपनानककी डिन्यवंशपयः पारावा (र) राका -चन्द्रायनाखपदवान्यप्रनाखपारावारी खस्रीरानभद्वतनूत्रस्रोनील -कंडभद्वविद्या विराचितः तर्कसंग्रहदीपकाप्रकाशः सनाप्तः

Date of the copy: श्रीसंपत् १६७३ श्रापराकृष्ण अ

A Madras edition (1870) of Nīlakanṭha's Prakāśa is mentioned in Haas' Cut. Brit. Mus., p. 7. A provious edition 1867, and one of 1879.

[J. R. Ballantyne

2102.

1065. Foll. 21; size 6 in. by $4\frac{1}{8}$ in.; 15-18 lines in a page.

Tarkasamgrahadīpikā, a complete copy of Annam Bhatta's commentary. The last part begins fel. 19b.

Date of the copy: जाने १६७३ वृषसंवासरे मार्गज़िन-कृष्णप्रतिपदायां सीम्यवासरे माध्याह्रकाले लिमयोपास्यकृष्णा-स्यामजेन गरोज्ञेनेदं पुस्तकं लिसिंगं साथै परार्थं च ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2103.

2799a. Foll. 37; size 9\frac{1}{2} in. by 3\frac{1}{2}-3\frac{3}{2} in.; eight lines in a page; irregular writing.

Tarkasamgrahadīpikā, another complete copy. The second part begins fol. 32a.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2104.

3026. Foll. 10; size $13\frac{5}{8}$ in. by $5\frac{1}{8}$ in.; the number of the lines varies from 12-21.

Nyāyabodhinī, a commentary on the Tarkasaṇgraha, by Govardhana, with the text of the Tarkasaṇgraha in the middle of the page, and with marginal notes in Ballantyne's handwriting. Printed at Madras, 1867, and subsequently.

See Hall's Index, p. 71, no. xxix. The Nyāyabodhinī begins:

निसिलागमसंचारि जीकृष्णास्यं परं महः । " ध्याता गोवर्जनसुधीसनुते न्यायवीधिनीम् ॥ ९॥ चिक्रीपितस्य ग्रन्थस्य निचिन्नपरिसनाप्यवैनिष्टदेवतानम-स्कारात्मकं नङ्गले शिष्यशिक्षाचे ग्रन्थतो निवशति निधायित चय पराचान्त्रिभकते दुखेति ।

[J. R. BALLANTYNE.]

8. Bhāshāpariccheda.

2105.

2663d. Foll. 10; size 8\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; nine lines in a page.

Bhāshāpariccheda, 166 kārikās on the Vaiścshika tenets, by (Viśvanātha) Paācānana Bhaṭṭācārya. Edited and translated, together with
the commentary called Siddhānta-Muktāvalī,
by E. Röer, in the Bibl. Ind., Calcutta, 1850;
the text of the Bhāshāpariccheda alone in
Benfey's Chrostomathie, Leipzig, 1853. For
other editions see Hall's Index, p. 78, no. xxxviii.
[Gaikawar.]

2106.

1388c. Foll. 12; size 13 in. by 31 in.; six lines in a page; written in the Bongali character.

Ishāshāpariccheda, a second copy. In the colophon the author is called Mahāmahopā-dhyāya-Śrīyuta-Viśvanātha-Siddhānta-Paūcā-nana-Bhaṭṭācārya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2107.

1562a. Foll. 10; size 111 in. by 5 in.; seven lines in a page; written in the Bengalī character.

Ithāshāpariecheda, a third copy. The first three pages are full of interlinear and marginal notes in Colebrooko's handwriting.

Date: शाके १९१५.

[H. T. COLKBROOKE.]

2108.

2610a. Foll. 62; size 9\frac{1}{2} in. by 4\frac{1}{4} in.; foll. 1-34 and 43-61 ten lines, foll. 35-42b ten or eleven lines in a page.

Sildhantamuktavali, Visvanatha's own commentary on the Bhashaparicheda. Edited and translated by E. Röer, in the Bibl. Ind., Calcutta, 1850. See Hall's Index, p. 73, no.xxxix. This copy has many marginal notes in Sanskrit.

[Gaikawar.]

2109.

1900. Foll. 44; size 11½ in by 6¾ in. (fol. 13: 9¾ in. by 4 in.); soventeen lines (fol. 18 nine lines) in a page.

Siddhāntamuktāvalī, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2110.

550. Foll. 77; size 17 in. by 11 in.; foll. 2-4 fifteen lines, foll. 5-77 twelve lines in a page; written in the Bengali character.

Siddhantamuktavalī, a third copy. With many notes in Colebrooke's handwriting. The first leaf contains a list of Nyāya treatises with notes on them in English, also in Colebrooke's handwriting.

[H. T. Colebrooke.]

2111.

2779. Foll. 62; size 13 in. by 43 in.; ten lines in a page; written in the Bengali character.

Siddhāntamuktāvalīraudrī, a commentary on the Siddhāntamuktāvalī, by Rudra Bhattācārya. See Hall's Index, p. 74, no. xl.

It begins:

चोंकारप्रतिपाद्याय जगदानम्ददायिने । नभी निधेधज्ञेषाय (?) परनिवृतिदायिने ॥ तातं चौरानधीरेज्ञं धीरं चीनधुसूदनम् । नश्(र. नत्ना)रुद्रेण सिद्धानानुकाष्ठो विवसते(र. वि-समाप्तिं प्रतीति ?

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2112.

30b. Foll. 170 (41-210); size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; 8-12 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamuktāvalīprakāša, a commentary on the Siddhāntamuktāvalī, by Mahādeva (Bhaṭṭa Dinakara), son of Bālakrishņa Bhaṭṭa, of the gotra of Bharadvāja, in four paricchedas.

It begins:

लक्षीपादयुगं प्रयाम्य पितरं श्रीबालकृष्णाभिषे भारद्वानकुलासुधी विधुमिव स्रोगीरवास्यासुनात् *। ज्ञात्वाशेषमतं भितेन वचता विद्वालमुक्तावली-गूढाधीस्तमुते वचामित महादेवः परेषां कृते ॥ १॥

तत्र तावज्ञाषापरिक्षेदव्यास्थानं विकार्यः श्रीविश्वनाथ-यवाननो निर्विष्ठपरिसमांत्रिसिञ्जये कृतस्येश्वरनिर्देशक्ष्यमङ्गलस्य शिष्या सप्येवं कुर्युरिति शिष्यशिकायै निवन्धनं कुर्येत् ईष्टरं प्रार्थयते । बूडामकीकृतेति ।

The first pariccheda commonts on \$l. 1-33 (ends fol. 43a). The second pariccheda (see the next number) is not marked. Fol. 86a ends \$l. 65: इति प्रत्यक्षवंडे मुकावलीप्रकाशः समाप्तः; the third pariccheda onds with \$l. 84 (fol. 131a).

Last verse of the commentary:

चास्यानं न्यायसिङ्कानमुक्कावल्या मया कृतम् । रोयदृष्टिं विद्यायाया विलोकस्यत साहरम् ॥

See Hall's Index, p. 74, no. xli.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 239, no. 580; Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 273, no. 868; iii., p. 31, no. 1057; v., p. 180, no. 1821.

The further particulars which Hall gives regarding the joint authorship of this commentary by father and son, seem to be taken from two verses which occur at the end of the three MSS. catalogued by Aufrecht and Rā-jendralāla Mitra, and which appear also in the fifth copy of this collection, see no. 2116 (1739).

[H. T. COLEBROOKE.]

2113.

3102. Foll. 194; size 93 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Muktāvalīprakāśa, a second copy, woll written, but not quito complete. It ceases in the beginning of the commentary on \$l. 140. The second parischeda ends (fol. 83a) with the first pāda of \$l. 50 (विभ्रेज्ञादिगुणवान्), the other parischedas are not marked.

[J. R. BALLANTYNE.]

2114.

1817. Foll. 155; size 11% in. by 5% in.; 9-16 lines in a page.

Maktāvalīprakāśa, a third, incomplete copy, having the full text of Viśvanātha's Kārikās and commentary in the middle of the page, and Mahādeva's commentary above and below it. It begins with śl. 23, and ends with śl. 159. The first pariccheda onds with śl. 33 (fol. 7), the second pariccheda onds with the first pāda of śl. 50 (fol. 42a), the third pariccheda is not marked.

[J. Taylor.]

2115.

1947. Foll. 109; size 9\frac{3}{4} in. by 6 in.; foll. 1-30 twenty to twenty-two lines, foll. 31-86 sixteen to eighteen lines, foll. 87-109 eighteen to twenty-three lines in a page.

Muktāvalīprukāša, a fourth copy, not quite complete, in four parts, but all in the same handwriting.

b) Šl. 1-65; Foll. 56 (31-86). Colephon: इति मुकायलीमकाले प्रत्यक्षं समाधिनगनत्. The second

^{*} The seventh copy (no. 2118) has श्रीगीरवज्ञादुजात् as also no. 1057 in Raj. Mitra's Notices.

545

parischeda ends (fol. 78u) with the first pāda of śl. 50. The other parischedas are not marked.

- c) St. 66-77; foll. 12 (87-98). Colophon: इति मुक्तावलीप्रकाशे उपनानं समाप्तन् ॥
- ा) है। 78-84; foll 11 (99-109). Colophon: इति द्रव्यदायेवास्या ॥
- u) St. 78-157; foll. 30 (1-30). It ceases in the middle of the commentary on st. 157.

 [J. TAYLOR.]

2116.

1739. Foll. 58; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; foll. 1-80 ten to twolve lines, foll. 31-58 thirteen lines in a page.

Muktāvalīprakāša, two fragments.

- a) St. 1-17; foll. 30. The commentary on st. 17 is not quite complete.
- b) \$1.85-166; foll. 28 (31-58). After fol. 34 three leaves are wanting, with the commentary on \$1.99-104. After fol. 35 one loaf is wanting, with parts of the commentary on \$1.106 and 107. This copy contains at the end the two verses mentioned above, in no. 2112:

भानं प्रयम्य परिभाष्य च शास्त्रसारं
सुक्रावलीकिरण स्य पितृष्यदिष्टः *।
सञ्जीकिभिर्दिनकरेण करेण सो व्यं
मीतः प्रकाशपदवीं सुधियां मुद्दे वस्तु ॥ १॥
मुक्तावलीप्रकाशो यः प्रशानतिनिरापहः †।
तेन संतोषनायातु नीलकक्ष्यः सर्ता ‡ प्रियः ॥ १॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2117.

1735. Foll. 71; size 9 in. by 8^a in.; nine lines in a page.

Muktāvalīprakāša, a fragment beginning in the middle of the commentary on śl. 83, and ending in the middle of the commentary on śl. 149. [H. T. Colebrooke.]

2118.

3057. Foll. 86; size 11 in. by 43 in.; ton lines in a page.

Nyāyariddhāntamuktāvalīprakāša, another, incomplete copy. Foll. 67 broaks off in the middle of the commentary on śl. 68, the following leaf (fol. 103 in the original numbering) begins in the middle of the commentary on śl. 135. This copy represents another version of the Siddhāntamuktāvalīprakāša; the second parischeda ends with śl. 51 (fol. 5%), and the text is in many places different from that of the other copies.

[J. R. BALLANTYNE.]

9. Nyāyasāra.

2119.

1687b. Foll. 56; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; ten lines in a page.

Nyāyasāra, a treatise on the Vaišeshika Philosophy, by Mādhava Deva, son of Lakshmana Deva, grandson of Mādhava Deva (see also the Tarkabhāshāsāramaājarī, his commentary on the Tarkabhāshā). Lakshmana Deva lived at Dhārāsūrapura, on the banks of the Godā; Mādhavadeva at Benares. See Hall's Index, p. 77, no. liv. This copy contains only the last portion of the whole, the section treating on šabda.

^{*} The correct reading is fuguice;, as in no. 580 of the Oxford Catalogue, and in no. 868 and no. 1821 of Raj. Mitra's Notices.

[†] The correct reading seems to be य: खाजान , as in no. 868 of Rāj. Mitra's Notices. No. 1821 of R. M. gives द्यं खाजान , no. 580 of the Oxf. Cat. यमज्ञान .

[‡] In no. 1821 of Rāj. Mitra's Notices unifuu:. Hence the "Nilakantha, whose wife was named Satī" (Hall). Nilakantha was also the teacher of Gangārāma, see no. 2123.

It begins:

षण शस्तो निरुपते। शास्त्रमितिकरणं शस्तः शास्तवं प शस्त्रवामीति प्रतीतिसाधिको शातिथिशोगः।

It onds:

प्रनागप्रनेयादीनानचैवानभीवास्त्रक्षिसादृष्यादीनानितरिक्ष-व्यनिरासाच समैव पदाचाः॥ इति धारासूरिनवासिल्डस्सग्रदेवा-सम्माधवटेवविरिचतो न्यायसारः समाप्तः॥

गोतातीरविभूषणं पृषुयशाः श्रीलक्षणास्यो वृथो
धारासूरपुरे स्थितो सिल जगहन्त्रो जनानुग्रही ।
तत्सूनुस्तिपुरारिराजनगरे श्रीन्यायसाराभिधं
यन्यं माधवदेवपश्चित इतं शात्वाकरोदाकरम् ॥ १ ॥
श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो जवास्त्रभास्त्रोदरे
सूरिः मूर्यनिभः शरत्नुमुदिनीवन्धुग्रभाधीरभूत् ।
तत्सार्यं विवृधीकृतासिलजगण्डीमाधवः सूरिराद्
तत्सार्यं निसिल्लं विचार्यं पिदधी श्रीन्यायसारं मुधीः॥२॥

Date of this copy: संवत् १७६७ मोती आदी सुदी १२. [H. T. Colebbooke.]

2120.

1369k. Foll. 19; size 10 in. by 3\frac{3}{1} in.; ten lines in a page.

(Nyāyasāra), the Anumāna-section. The inscription on the first page মানান্যাহ্যাহাই is "a misnomor" (Colebrooke). The likeness of paper and writing in this manuscript and the preceding one, the like marginal note হাই আই, and the likeness of the style (compare the definitions in the beginning), make it evident that this is the copy of the Anumāna-section which belongs to the copy of the Šubda-section of the Nyāyasāra described in the preceding number.

It begins: जयानुनानं निरूप्यते ॥ जनुनितिकरणमनुनानम्। जनुनितिकं जानुनिनोनीसनुभवसिद्धो ज्ञातिपिशेष:।
[II. 'T. Colebrooke.]

10. Tarkāmrita.

2121.

3091. Foll. 20; size 9\(\frac{2}{3}\)-9\(\frac{7}{3}\) in. by 8\(\frac{1}{4}\) in.; 8-10 lines in a page.

Tarkāmrita, a short exposition of the Vaiseshika doctrine, by Jagadīša Bhaṭṭācārya.

See Hall's Index, p. 70, no. xlvi.; Rāj Mitra's Notices, iv., p. 103, no. 1510.

It begins:

व्याचा निर्मित्वाचितास्त्रिद्श संदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाहानप्रश्नाय यत्र मनसो वृत्तीः समसा द्धुः । श्रीविष्णोश्चरणासुत्रं भवभयध्यसैकवीतं परं दृत्यसे विनिधाय तविरूपमं तक्कीमृतं तन्यते ॥ १ ॥

चय जुितः चूयते चात्मा यारे द्रहचः घोतथो मनव्यो निद्ध्यासितव्य इति ॥ चस्याचैः ॥ मुमुषुणा चात्मा द्रहव्यः ॥ मुमुष्योः चात्मदर्शनं इष्टसाधननिति यायत् ॥ चात्मदर्शनोपायः क इत्याह ॥ चोतव्य इत्यादि ॥ तेनाचैक्रनेण शाच्दक्रमस्त्रको भवति ॥ चिन्नहोत्रं मुहोति यवागू पचतीत्पादिवत्॥ तथा च ॥ चच चुतितः कृतात्मध्रयथस्य मनने चिषकारः॥ मननं चात्मन इत्रराभवत्वेनानुमानम् ॥ तच्च भेदप्रतियोगीतरहानसाध्यम् ॥ तथा चेतर एव के यहद्षं पदार्थनिक्ष्यणं संख्यतः॥ सामान्मतः पदार्थो हिविधः॥ भावो अभावश्च ॥ भावः चित्रुधः॥ द्रव्यगुण-वर्मसामान्यविशेषसम्बायभेदान् ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2122.

3092. Foll. 15 (orig. **%-9t**); size 8\$ in. by 4 in.; eight lines in a page.

Tarkāmrīta, a second, quite modern copy, incomplete, the first three leaves being lost.

[J. R. BALLANTYNE.]

2123.

3059. Foll. 111; size 10³ in. by 4½ in.; 9-17 lines in a page.

Tarkāmritacashaka, a copious commentary on the Tarkāmrita, by Gungārāma Jadin, son of Nārāyaṇa, and pupil of Nīlakaṇṭha. See Hall's Indox, p. 76, no. xlviii.; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 55, no. 1451. Gaṅgārāma used the Muktāvalīprakāśa, the author of which (Mahādeva Bhaṭṭa Dinakara) was also a pupil of Nīlakaṇṭha, see no. 2116.

The Cashaka begins:

खात्मकपगुणनृत्यकारियो लोचनाकलिततस्वसाक्षियो ।
नूतनोद्वयमाधिहेतचे नीलक्ष्यकगुरचे नमो ननः ॥ १ ॥
गुरुगयनायापूर्वे यस्याये सम्रहास्यगितनयः(८.संग्रहा०?)।
कविभिष्य ते क्षयंतं तातं नारायखं वन्दे ॥ २ ॥
मुक्तायलीप्रकाञ्चास्यगुरिते चवके समर्पितं सुधिया ।
गङ्गारानेया भया पिषन्तु तकामृतं सुधियः ॥ ३ ॥
यद्यपिशीत्रज्ञिष्टाचारविष्याचेन मङ्गलस्य ०

It ends:

चषकसुवर्शेस्पर्शे दिनकरकरकृतपरानर्शन् । जगदीशमधनकस्यं पिषन्तु तकीमृतं तदाकस्यन् ॥ १ ॥ सूत्रं स्वयनवित्तं मधिने घटितस्त्रपापि चास्माकन् । मालाकारायामिच मनता सप(road सन्य॰)सकीय-किशस्यात ॥

इति श्रीत्रञ्जूपनामकगङ्गारामधिरचितं तकामृतचमकः संपूर्णन्॥

The text of the Tarkampita occupies the middle of each page.

[J. R. BALLANTYNE.]

2124.

1549d. Foll. 17; size 10½ in. by 4¾ in.; generally fifteen lines in a page.

Tarkāmpitaturangiņī, a vory brief commentary on the Tarkāmpita, by Mukunda Bhaţţa Sâri tlāḍagila, son of the Mīmāṃsaka Ananta Iihaṭṭa. See Hall's Index, p. 76, no. xlix.; Rāj. Mitra's Notices, i., p. 88, no. 164.

It begins:

ल्बोदरपदद्वन्द्वचिनानाप्तमनोरथन् । धननाभट्टं मीनांसापारगं तातमाश्रये ॥ १ ॥ शरकीकृत्व विश्वेशचरकी तन्यतेतराम् । • बालानामचगाहाय तकामृततरिक्रकी ॥ २ ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ Colophon: इति श्रीगाडगिलोपनामकमुकुन्दभद्वसूरिवि-रिचता तकीमृततरिक्वणीनामा तकीमृतव्यास्या समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2125.

3031. Foll. 4; size 13\frac{1}{2} in. by 5\frac{1}{2} in.; 14-16 lines in a page.

Tarkāmritatarangiņī, the beginning of a second copy. The text of the Tarkāmrita is written in the middle of the page.

[J. R. BALLANTYNE,]

11. Padārthadīpikā.

2126.

1470. Foll. 78; size 8 in. by 3½ in.; seven lines in a page.

Padārthadīpikā, a treatise on the Vaišeshika. Categories, by Koņḍa Bhaṭṭa, son of Raṅgoji Bhaṭṭa. See Hall's Index, p. 78, no. lv.

Marginal notes in Colebrooke's hundwriting point out the single topics.

Tho Padarthadīpikā begins:

श्रीनितिञ्जिरं कार्नं रनोमारमयात्मकन् । दयासिन्धं चिदानन्दसितासितमुपास्महे ॥ १ ॥

इह सलु चतुर्यपुरुषायेहेतुभूतमात्मतस्त्रक्षानमामनितः । तत्र पदार्यतस्त्रितियोगोभीनितिति पदार्यतस्त्रमत्र विविध्यते ॥ तत्र प्रतितिविषयः पदार्थः स द्विधा । भाषो अभाषश्च ।

It onds:

वालबुद्धिप्रकाशार्थं पदार्थानां प्रदीविका ।
रक्षोतिभट्टपुत्रेण कोस्डभट्टेन निर्मिता ॥ १ ॥
इति जीनत्यद्वाक्यप्रमाणपाण (!) पारावारपारीणरक्षोतिभट्टात्मक्रोस्डभट्टकृता पदार्थदीविका सं(पूर्णा) ॥
[H. T. Colebrooke.]

2127.

1687a. Foll. 34 (9-80); size Ω_8^5 in. by Ω_8^5 in.; generally nine lines in a page.

4 T 2

Padārthadīpikā, a second copy, dated संवत् १९२३, with occasional notes in Colebrooke's handwriting. In this copy the author's name is spelt Kunda Bhatta.

Foll. 94-20 are lost (बुडितानि पवाणि पट्).
[H. T. COLEBROOKE.]

12. Tarkakārikā.

2128.

3045. Foll. 15; size 11½ in. by 5½ in.; 12-15 lines in a page; regular writing, of the 18th century.

Tarkakārikā, an exposition of the Vaiseshika doctrine in 52 couplets, and its vyākhyā, callod Tarkamaūjarī, both by Jīvarāja Dīkshita, son of Vrajarāja. Seo Hall, p. 77, nos. lii. and liii. The text of the kārikās in the middle of every page, the commentary above and beneath it.

The kārikās begin:

कामान्तुयात्वलाकेलिकुश्लः कमनीयकः ।
कलिकाश्याः(?)नवकणकृतनः कृष्णकंधरः ॥ १ ॥
पदार्थी ही मती भाषाभाषास्त्री तत्र चादिमः ।
बोढा द्रव्यं गुणाः कर्मसामान्यं च विश्लेषकाः ॥ २ ॥
समवायम् नवभा द्रव्याणि पृष्यिवीत्रलं ।
तेनो षागुनैभः कालो दिगात्मानी मनस्त्रणा ॥ ३ ॥

The commentary begins:

देवो दशाद्विषां दंडं दीव्यहोंदंडदीनिमान् ।

दुः खदारिश्चदलनो दक्षियो दिव्यदर्शिनां ॥ १ ॥

मंगलं तावडिश्चविनिवारयो कार्या न नु ग्रंपपरिसमाभी
etc.

The end of the kārikās is:

योडझानां पदायानां प्रतिपादनमत्र यत् ।

तस्मासात्र पदायाः स्युनैतमेतासुझोभनं ॥ प२ ॥

वत्रात्रस्यात्मनेन न्यायतस्वायेवेदिना ।

निर्मिता जीवराजेन तर्वझास्तायेकारिकाः ॥ १ ॥

इति तक्षेकारिकाः

The commentary ends:

मोडशानामिति प्रमाखप्रमेयसंशयविषयेयवितंडाहेत्वाभासस्लगातिनयहस्यानानि मोडश्यदाया इति नैयायिकानां मतं ते च प्रांचः इदं च नव्यानामवैशेषिकाखां सप्त पदायैवादिना-मनुकूलं घोडशानां सप्तस्वेच प्रतिपादनलाभात् इति खिल्लै श्रीमहोधितशोवराजनिर्मिता तक्षेनंत्ररी संयक्षा ॥

[DR. J. R. BALLANTYNE.]

18. Kusumāfijali.

2129.

232c. Foll. 54 (173-226); size 12½ in. by 3½ in.; eight lines in a page.

Kusumāńjalikārikāvyākhyā, the text of Udayana's Kusumāńjalikārikās and Nārāyana Tīrtha Yati's commentary on thom. See Hall's Index, p. 81, no. lxxxii. The text of the Kārikās with Harūlāsa's commentary was first printed at Calcutta, Śaka 1769. The second Calcutta edition of the same commentary, with a translation and notes, was published (1864) by E. B. Cowell, assisted by Pandita Maheśa Chandra Nyāyaratna.* The prose parts of Udayana's work are fully seen in the Nyāya-Kusumāńjali-Prakaranam published in the Bibliotheca Indica, vol. i., 1890.

Nārāyaṇa's commentary begins:
नारायखेन यतिना कुतुमाझिलकारिका: ।
चारूपायने सता ग्रीति गुरुभिक्तप्रसादतः ॥

प्रारिष्यतग्रन्थस्य निर्विष्ठपरिसनामये कृतं मञ्जलं शिष्य-शिखाये ग्रन्थादी निषधन् प्रेषा[प्र]षात्रवृत्तये प्रयोजनाभिधेय-संबन्धग्रन्थनामान्याह । सत्वच्रप्रसर इति ।

The first stavaka ends fol. 188a, the second fol. 191b, the third fol. 209a, the fourth fol. 215a.

^{*} Cowell mentions also a Bengal reprint of the first Calcutta edition, which he says appeared in the Samvat year 1916.

Colophon: इति श्रीनस्परमहंसपरिव्राजकाचार्यययेश्री-नारायग्रतीर्थकृता कुसुनाञ्चलिकारिकाच्यास्या समाप्ता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2130.

1673. Foll. 111; size 9½ in. by 3½ in.; 13-15 lines in a page; written in the Bengali character.

Nyāyakusumāñjalivireka, a commentary on the Kusumāñjulikārikās, by Guņānanda Vidyāvāgīša Bhatticārya.

See Hall's Index, p. 84, no. lxxxiii.

It begins:

नमः कर्माव्यधिष्ठावे वेदप्रामास्यहेतवे । निरस्तासिल्वाधाय प्रमावे वि(चः?)कर्मावे ॥ गुग्रानन्देन विद्धा विचार्क प्रतिपक्षिकम् । विविच्यने प्रयत्नेन कृत्माञ्चल्कारिकाः ॥

प्रारिष्मितिवद्याय . . . ब्नुडितं मक्कलं शिष्पशिखाये व्या-स्थातृश्रोतृशामनुपक्कतो मक्कलसंपत्रये च निवधन् प्रयोजना-भिषेषसंबन्धानाह सदिति ?

The first stavaka ends fol. 34b, the second fol. 55b, the third fol. 75b, the fourth fol. 82b.

The last colophon is: ili Śrī-Guṇānanda-Vidyāvāgīśa-Ithaṭṭācāryaviracitaḥ Nyāyakusumāūjalivivekaḥ samāptah.

[II. T. COLEBROOKE.]

2131.

213b. Foll. 78 (50-127); size 10\frac{3}{4} in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Kusumā jaliprakā samakaranda, a commentary on Vardhamāna's commentary on the Kusumā njali, by Rucidatta, of Sodarapura, son of Devadatta. See Hall's Index, p. 83, no. lxxvii.

Vardhamānu's work with extracts from Rucidatta's commentary is printed in the Nyāyas Kusumānjali-Prakaraņam of the Bibliotheca Indica, vol. i., 1890.

The Makaranda begins:

भूतप्रभूतविषदध्वनिभीतिनता मानग्रहं मनसि धत्तुनपारयन्या । खालिक्नितो गिरित्तया विरमस्मदादेर् संगेषु मक्कलमनक्नरिपुर्देधातु ॥ १ ॥

जुनुमाञ्चलिमकरन्दः श्रीरुचिदत्तेन तन्यते कृतिना । स्नवकोपमर्देभाजासुधमधुषानां पिनोदाय ॥ २ ॥

14. Ākāšakhaņdana.

2132.

1369e. Foll. 4; size 9; in. by 3; in.; ten lines in a page.

Akāšakhandana, a critical treatise on the nature of ākāša.

It begins:

जिलाको नाम नातिरिक्तं द्रव्यं मानाभावात् । अय शब्दो द्रव्याश्रिको गुरुत्वात् भावकार्यकाहेत्वनुमानादेव पृथिव्यादिवाधेनातिरिक्ताकाशसिद्धिरिति चेदच भट्टाचायानुयायिनः । Cp. the Vaisesh. Dars., Bibl. Ind., p. 102.

Date of the copy: संवत् १६०२.

[H. T. COLERROOKE.]

2133.

2126c. Foll. 3; size 9½ in. by 4½ in.; eleven lines in a page; written early this century.

Akāšakhandana, a second copy. The socond page of the last leaf contains a fragment of some other similar treatise.

Dato: लिखितं निति = भादे भु ६ झ संवत् १०१० (शंट!) सेदेपा श्लीप ॥ [Gaikawar.]

E. KARMAMIMAMSA.

1. Sūtra and Bhāshya.

2134.

1523. Foll. 33; size 10½ in. by 4½ in.; 12-15 lines in a page.

Karmamīmāmsāśāstra, the text of Jaimini's Mīmāmsāsūtras, also called Jaiminiyasūtrapāţha, in twelvo adhyāyas.

The third, sixth and tenth adhyāyas have eight pādas each, all the other adhyāyas have four pādas each. After fol. 25 two leaves are wanting; fol. 25 onds with the fifth sātra of the fourth pāda of the tenth adhyāya, and fol. 26 begins in the middle of the sixth pāda of tho same adhyāya.

See Hall's Index, p. 169, no. 1; Weber's Catalogue (1853), p. 175, no. 600.

The Mimāmsāsūtras have been printed together with Śabara Svāmin's commentary in the Bibliotheca Indica. [H. T. Colebbooke.]

2135.

1. Foll. 41; size 144 in. by 7½ in.; ten lines in a page.

Mīmāmsējaininisūtra, a second copy.

Date: संवत् १६०३.

2136-2138.

- 2, 3, 4. Mimāṇsābhāshya, the text of the sūtras with Śabara Svāmin's commentary. See Hall's Index, p. 169, no. 2; Aufrecht's Cat. Cat., p. 456. Edited in the Bibl. Indica, by Maheśacandra Nyāyaratna, 1863-87 (not yet finished). The single parts of this copy are of different age.
 - 2. Foll. 259. Adhyāya I.-III.
- a) Foll. 22; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page; modern handwriting.

Adhy. I., pād. 1.

- b) Foll. 10; size 9½ in. by 3¾ in.; twelve lines in a page; very old handwriting.
 Adhy. I., pād. 2.
- c) Foll. 11; size 14; in. by 6; in.; nine lines in a page; modern handwriting.

 Adhy. I., pād. 3.
- d) Foll. 11; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; eleven lines in a page; old handwriting, different from b).

Adhy. 1., pad. 4.

- e) Foll. 53; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page; modern handwriting.
 Adhy. II., complete.
- f) Foll. 24; size 104 in. by 4 in.; eight lines in a page; fell. 1-3 in a more recent, fell. 4-21 in a third old handwriting.

Adhy. III., pād. 1.

- y) Foll. 55; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; nine lines in a page; a second very old handwriting. Adhy. III., p\vec{a}d. 2, 3, and nearly the whole fourth p\vec{a}da.
- h) Foll. 73; size 9¾ in. by 4¼ in.; seven lines in a page; modern handwriting.
 Adhy. III., the rest of the fourth pāda, and pād. 5-8.
- 3. Foll. 253. Adhyāya IV.-IX.
- a) Foll. 89; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page; modern handwriting.
 Adhy. IV. and V., complete; adhy. VI., pād. 1, 2, and nearly the whole third pāda.
- b) Foll. 24; size 11½ in. by 5 in.; 16-22 lines in a page; old handwriting.
 Adhy. VI., the rest of the third pāda and pād. 4-8.
- c) Foll. 81; size 10½ in. by 4¾ in.; nine lines in a page; old handwriting.

 Adhy. VII., complete.

d) Foll. 109; size 14½ in. by 6½ in.; nine lines in a page.

Adhy. VIII. and IX., complete. Date:

4. Foll. 233; size 133 in. by 54 in.; 9 or 10 lines in a page; modern handwriting.

Adhyāya X.~XII.

- a) Foll. 136.
 - Adhy. X. Date: संबत् १९०८ मीति चह्रतनुङ्ग प रविवासरे ॥
- b) Foll. 58.

 Adhy. XI.
- c) Foll. 39.

Adhy. XII. Colophon: लिखतं नानागुनराती.

2139, 2140.

1808, 1809. Foll. 408 and 429 resp.; size 12 in. by 4 in.; European paper; excellent Devanaguri writing of 1829 A.D.; nine lines in a page.

Minimusi-bhishya, by Bhatta Sabarasvamin.

The leaves of different sections are numbered separately.

[J. Taylor.]

2141.

1019. Foll. 164, of different size, and written by different hands.

Parts of a third copy of the Mimamsa-bhashya.

a) Fol. 1; size 11 in. by 4 in.; nine lines in a page.

This leaf does not belong to Sabara Svāmin's commentary.

It begins:

प्रयोजकलेतदभावः (?) पुराप्रयोगविश्यवैनिक्षणं कृतं ॥ तदेव चेहापि विभीयते क्रमं सहायवादं वदता तु विद्विष् ॥ जुति- लक्ष्यमानुषूर्वे तत्ममान्यत्वात् (Adhy. V., pad. 1, sū. 1)॥ चतुर्वेपंचनाध्याययोः हेतुहेतुनद्वावसंगतिहानायोकस्थानान्वे प्र-

नाणिकानृत्तेनाह प्रयुक्तीति । It seems to belong to a commentary on Pārthasārathi's Śāstradīpikā, the first word of the fifth adhyāya being there प्रयुक्तिलक्ष्ये, see no. 2169 (8047).

b) Foll. 8; size 10‡ in. by 4‡ in.; 10-12 lines in a page.

The fourth pāda of the first adhyāya of Śabara's Mīmāṇsābhāshya. The first two leaves are wanting. The first words स्तीपशः पश्चः पर्ण belong to the commentary on sā. 3.

Colophon: इताचावैश्वयसानिन: कृती मीमीसाभाचे नामधेयचरवा: समाप्त: समाप्त: प्रचमो ब्याय: ॥

c) Foll. 12; size 10 in. by 41 in.; eleven lines in a page.

The first pada of the second adhyaya.

d) Foll. 23; size 11½ in. by 4½ in.; nine lines in a page.

The third pāda (foll. 15) and the fourth pāda (foll. 8) of the second adhyāya.

Colophon of the third pāda: मीमासकनरहरिला संपादित शोधित च खपढनकाले ॥ संपत् १६६७ जागाडशुद्ध-पंचन्या शोधित ॥ जीमत् शंकरभट्टेम्यो नमः

Colophon of the fourth pāda: नरहरिका संपादितं जोधितं च ॥ संवत् १६६० भाद्रपदयदि पंचन्यां ॥ जीजंबर-भट्टेभी नमः ॥ See no. 2144 (870).

e) Foll. 68; size 11½ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Colophon: श्रीमहिडम्मुकुटहीर श्रीमद्रामेश्वरभट्टमुत-नरायणभट्टेन लिखितं पुस्तकं॥

f) Foll. 52; size 11 in. by 4½ in.; generally twelve lines in a page; negligently written.

The seventh udhyāya and the ninth adhyāya, both incomplete. There is a gap between fol. २५ and fol. ३२; the former ends विहादद्शैनं विशिष्टस्थानारभ्यवादा . . . (vii. 4, 20), the latter begins . . . धिया यहं हिन्नेसद्धिभिदिति (ix. 2, 25).

[II. T. COLEBROOKE.]

2142.

3072. Parts of a fourth copy of Sabara Svāmin's Mīmāṃsābhāshya.

a) Foll. 18; sizo 9½ in. by 4½ in.; 12 or 13 lines in a page.

The first pāda of the first adhyāya.

Date: श्रीनंदनसंबत्तारे कार्त्तिके कृष्णपञ्चे प्रतिपदि श्रनेश्वरवासरे विनायकपाठकेन लिखितमिदं ॥

b) Foll. 13; size 10½ in. by 3 in.; eight lines in a page.

The second pāda of the first adhyāya.

c) Foll. 19; size 10 in. by 4½ in.; twelve lines in a page.

The fourth pada of the first adhyaya and nearly the whole first pada of the second adhyaya. The last words are: कश्चाकावानंतर्थे संवन्धिपदकावायो वा तावित हि शक्को

d) Foll. 37; size 10 in. by 4 in.; 10 or 11 lines in a page.

The first two leaves contain the beginning of the first pāda of the eighth adhyāya, fol. 2b ending with the text of the eighth sātra: न वान्यक्षेपत्वात्.

The next seventeen leaves contain an incomplete copy of the first pāda of the third adhyāya. Fol. 3a begins: गुणसंस्कारेषु बाद्दिः श्लेपनं नेन इति (iii. 1, 6).

Fol. 5, with the beginning of the commentary on $s\bar{u}$. 12, is wanting.

The last eighteen leaves (foll. 21-38) contain a nearly complete copy of the second pāda

of the third adhyāya, fol. 38b ceasing in the middle of the commentary on the last sūtra. The last words are: ननु सोने विष पष्टी। सामनिक पष्टी नतु ...

c) Foll. 26; size 10 in. by 4 in.; 10 or 11 lines in a page.

The four pādas of the eighth adhyāya.

f) Foll. 5; size 10½ in. by 4½ in.; 14-16 lines in a page.

A fragment of some other commentary on the Mimansasūtras, treating of sū. 1-5 of the fourth pāda of the first adhyāya.

It begins: ... प्रतीते: । सध्येतृस्मारखाभावाच । न चैकपदत्वासाकाञ्चनं कारखन्त्रप्रतीता वा स्मारकत्वं(?) ।

It ends: इयेनादिवाक्येषु हि यदा पे इयेनो नियमादले स्वनयमधीसुपना . . . Before the last leaf one leaf is wanting.

[J. R. BALLANTYNE.]

2143.

868a. Foll. 11 (2-92); size 10½ in. by 4¾ in.; ten lines in a page; large old writing, the same as in nos. 2161, 2162 (1030, 2195).

(Śābarabhāshya), a fragment from the first adhyāya, containing sā. 2-34 of the third pāda.

[H. T. Colebrooke.]

2144.

1521h. Foll. 7; size 10 in. by 4 in.; 11 or 12 lines in a page.

The fourth pāda of the second adhyāya of Šabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya.

2145.

870. Foll. 104; size 11% in. by 3% in.; ten linos in a page.

The eight pādas of the third adhyāya of Sabara Svāmin's Mīmāmsābhāshya.

Colophon of the first pada: मौनासकन्रहरिखा संपादिनं शोधिनं च खपठनकाले ॥ संवत् १६७ पीनवदि स्कदश्यो ॥ भीनत् शंकरभद्रचरखकालेभो नमः ॥

Colophon of the second pāda: नीनासक काले ॥ संवत् १६६६ वैज्ञासवदि पंचन्या ॥ जी ?

Colophon of the third pāda: संवत् १६१६ विक्रम-संवासरे नीमीसकनरहरिया व काले कार्त्तिक कृष्णाष्टम्या ।

Colophon of the eighth pada: संबत् १६६७ समये मस्तुनवदि पंचन्या ॥ श्रीनरहरिभट्टानां पुस्तकमिदं । लिखितं श्रीविद्यनायश्रमेखा ॥ संवत् १६६९ मीमासकनरहरिका स्वपाडार्थे संपादितनेतनुस्तकं । श्रीधितं च सपटनकाले कार्तिकश्रीक्षादश्या । श्रीशंकरभट्टगुरूचरकेथो ननः ॥

This copy was at one time the continuation of no. 2141d (1019d).

[H. T. COLEBROOKE.]

2146.

869. Foll. 83; size 117 in. by 4 in.; nine lines in a page.

The eight pādas of the sixth adhyāya of Acārya Šabara Svāmin's Mīmāmsābhāshya.

Dato: संवत् १९१५ पीचादि सु १५.

[H. T. COLEBROOKE.]

2147.

1457a. Foll. 94; size 97 in. by 41 in.; 9 or 10 lines in a page.

The eight pādus of the sixth adhyāya of Bhatta Sabara Svāmin's Mīmāmsābhāshya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2148.

1456. Foll. 164; size 10½ in. by 4 in.; generally twelve lines in a page.

The eight pādas of the tenth adhyāya of Śabara Svāmin's Mīmāṃsābhāshya. The scribe has added:

नृपंचास्यप्रीति नुररिषुपुरे विज्ञतुल्लकीकुलालंकारकीपतिनतिननीवाननजनुः ।
लिपीचंजुडारानचरश्चरखानिरिचते
नहाभाषे व्यायं दश्चनमलिककंकरपुरे ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2. Värttika, by Kumärila Bhatta.

2149-2160.

1449, 1450, 1451, 1452, 1453, & 1349 contain an incomplete copy of Bhaṭṭa Kumārila Svāmin's commontaries on the Śābarahhāshya and the Mīmāṃsāsūtra. It ends with the fourth pāda of the tenth adhyāya.

2149.

1449b. Foll. 139; size 10 in. by 4 in.; foll. 1-102 ten lines, foll. 103-140 eight to ten lines in a page; written by different hands.

Mīmāṃsāślokavārttika, Bhaṭṭa Kumārila Svāmin's versified commentary on the first pāda of the first adhyāya of the Śābarabhāshya. See Hall's Index, p. 171, no. vii.; Aufrecht's Oxf. Cat., p. 219, no. 520; Rāj. Mitra's Notices, vol. vii., p. 78, no. 2296.

It bogins:

विजुद्धतानदेहाय विवेदीदिव्यवसुषे ।
श्रेयःप्राप्तिनितिसाय ननः सोनाईधारिये ॥ १ ॥
श्रामितितिसाय ननः सोनाईधारिये ॥ १ ॥
श्रामितितिसाय ननः सोनाईधारिये ॥ १ ॥
श्रामित्त वृद्धतादी शिव्यधीयमिनीरवीन् ।
तास्रसादात् करिव्यं व्हं नीनांसाञ्चोकवार्तिकम् ॥ १ ॥
तास्रसादात् करिव्यं व्हान्ति सनसूययः ॥ ३ ॥
त वाचातीय कर्तव्यं होमदृष्टियरं मनः ।
होयो स्विद्यनानो अप तिक्तानी प्रकाशते ॥ ४ ॥
सुतो या गृद्धते दोवं सूर्यो निद्यभितिषु ।
नेवाते यः परस्यो अप स स्वयं गृहते स्वम् ॥ ४ ॥

निर्दोषनेकपाकानं क्र पा लोकस्य दृश्यते ।
सापवादा यतः केषिकोश्यसीविष प्रति ॥ ६ ॥
कागमप्रवश्यायं नापवाद्यः स्तलकीय ।
न हि सहानेना गस्तन् स्तलितेष्वप्ययोश्यते ॥ ७ ॥
यपाकपेषिदारमा प्रयोगामानुसारियो ।
वाग्वृत्तिरत्यसारापि कह्यानस्य शोभते ॥ ६ ॥
नीमोक्ताशास्त्रतेशीभिषेशेषेशोऽस्तलीकृते ।
वेदार्यक्षानराने ने तृष्यातीय विश्वभाते ॥ ९ ॥
प्रायेशीय हि भौनोसा स्त्रोके लोकायतीकृता ।
तामास्तिकपथे कर्तुमयं यानः कृतो मया ॥ १० ॥
क्यातो भनेनिकासा सूचमास्तिदं कृतम् ।
भनेतस्यं विषयं यक्तं भीनोसायाः प्रयोगनम् ॥ ११ ॥

It ends:

इति प्रमायात्वनिदं प्रसिश्चं युक्तवेह भी प्रति चोदनायाः । चतः परं तु प्रविभज्य वेदं वेभा ततो वस्यति तस्य यो अर्थः ॥

इति श्रीभद्वसुनारिलकृतमीनांसाञ्चीकवार्तिके प्रयमस्या-ध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥ सनाप्तो व्यं कारिकाचरकः ॥ ननो ननो भीषणभद्रसिंह ननो ननो विद्यलनेवसिंह । ननो ननो निर्मितकालसिंह ननो ननो निर्मलकृतिहर ॥ १

The end of the following topics is marked: fol. 6a iti prathamam sūtram samāptam, fol. 29a vrittikāragranthah, fol. 36b nirālambanavādah, fol. 47a śūnyavādah, fol. 54b anumānavādah, fol. 58b śabdavādah, fol. 61a upamānam, fol. 64a arthāpattih, fol. 66b abhāvavāduh, fol. 67a citrākshepavādah, fol. 69a sambandhākshepavādah, fol. 74a sphotanavādah, fol. 77a ākritivādah, fol. 84a apohavādah, fol. 88a vanavādah, fol. 101a ātmavādah, fol. 124a śabdavādah.—The whole treatiso has about 3500 verses (the first 1000 is marked fol. 40b, the next 500 fol. 60a).

The 50th loaf is wanting.

The Ślokavārttika has been printed in voll. iii. and iv., New Series, of The Pandit.

[H. T. COLEBROOKE.]

2150.

1449c. Foll. 37; size 10 in. by 4 in.; 12-15 linos in a page.

Mīmāṇsātantravārttika, by Bhaṭṭa Kumārila Svāmin, the prose-continuation of the Mīmāṇsāślokavārttika. This part contains the commentary on the second pāda of the first adhyāya of the Śābarabhāshya.

It begins:

चासायस्य क्रियार्थन्ताद् (Sü. I. 2, 1)।
(सिद्धप्रमाण)भावस्य भने वेदस्य सर्वेशः।
विध्ययेवादमन्ताणामुपयोगी अधुनोच्यते॥

The third leaf belongs to the fourth $p\bar{a}da$, the missing third leaf of this $p\bar{a}da$ being bound up with the fourth $p\bar{a}da$, in no. 2152 (1450b). The text of the *\bar{u}tras* is marked with red colour. The handwriting is the same as in no. 2151.

The Tantravārttika is being published in the Benares Sanskrit Series, by Pandit Gangādhara Śāstrī Mānavallī; the first part having appeared in 1882. [H. T. COLEBROOKE.]

2151.

1450s. Foll. 126; size 10 in. by 4 in.; 9 or 10 lines in a page.

Mīmāṃsāvārttika, Bhaṭṭa Kumārila Svāmin's commentary. The third pāda of the first adhyāya.

It begins:

धर्मस्य शस्त्रकृत्वादशस्त्रनपेश्चं स्यात्। रवं ताविष्ठश्चर्य-वादनन्त्रात्मकस्य वेदस्य धर्मं प्रतुपयोगः साधितः इदानीं यौरूपयोषु स्पर्येनाकाचाविधषु नन्त्रादिप्रक्षीतिनवन्धनासु स्मृति-स्वित्वस्थनेषु चाचारेषु चिन्ता ॥ For the beginning of this and the following pādas, to the end of the third adhyāya, see also Burnell's. Tanj. MSS., p. 81. Name of the scribe and date of the copy:
सर्वोत्कृत तु या काज्ञी राजधानी नहीं ज्ञतुः ।
तयानंतसुतो रामस्तेनेदं लिखितं मुनं ॥
जीसंवत् १६६३ समर मायवदि १३ सीन्ये॥ . . गंगायै
नमः ॥ संवर्तस्या ॥ १९०० ॥

This pāda has the special name Smriticaraņavārttiku* and is divided in the commentaries into two parts, pūrvārdha and uttarārdha, the mtter of which comprises sūtras 24-35. For a second copy of this uttarārdha, called Smriticaraṇavārttīka, see no. 2161 (2355), cp. also nos. 2162, 2163.

2152.

1450b. Foll. 30; size 10 in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Mimāmsāvārttika. The fourth pāda of the first adhyūya.

It begins:

उक्तं सनासायेदनव्ये ॥ एवं स्मृतिसहितस्य वेदस्य प्रानास्ये विद्धे उधुना वाक्याचेव्यास्यानावसरे नत्यपरिसनायेव प्रनाख-रुख्यां केन संबन्धेन नामधेयाचिकायाः प्रस्तावः क्रियते ।

It ends:

इति कृतवहुनार्गे मन्त्रविध्ययैवादैः

मृतिपरिसमुदारं वेदशालोपगूदम् ।

श्वनभिभवसमर्थे धमेदुर्गे प्रविश्य

प्रविभन्नति समस्तामयीचनामिहानीम् ॥

The third leaf belonging to this chapter is bound up with the second chapter in no. 2150 (1449c).

2153.

1451a. Foll. 62; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Mīmāṃsāvārttika. The first pāda of the second adhyāya.

It begins:

भावाचीः कर्मश्रन्थास् । संबन्धं तावस्वयञ्जयस्य करोति। तथ तु प्रथमे अधाये प्रमायलख्यां वृत्तमिलुक्तम् (४०. शावरभाष्ये)। तद्युक्तम् । कुतः ।

> नैव हि प्रयमे स्थाये सूचकारेण किंचन । रुष्ठाणेन प्रमाणाहेः सारुप्रवाणितम् ॥

तन्नानलक्षणनुष्यते । येन तत् ष्यतिरिक्तेश्वसस्य(?) सक्ष्यं ष्यावृत्ताकारं निक्ष्यते । न वैवं प्रनागादिलक्षणनुक्रम् जनु-मानादीनि तावनेव सूचितानि । प्रत्यक्षनिय भर्मे प्रत्यनिनिन्नाव-नोपन्यसं न लक्ष्यत्वेनित व्यास्यातम् । न ष श्रन्दो विष कश्चि-सम्मेप्रनाणभूतो लिखतः । क्षस्मिन्नेवाधिकरणे तस्य लक्ष्यनाण-त्वात् । यदिष वृत्तिकारेण स्ववैषां लक्ष्यं प्रदर्शितं न तद्ध्या-गायैत्वेनोपतंहभु युक्तम् । सूचाध्यायायानुषतंहारात् । कर्ष ष सनसालक्ष्यणविव्यतिरिक्तं स्वार्थे सूचािण क्षीयेरन् । क्षि ष ।

> वृत्तिकारेण यो ब्युक्तः षद्दः प्रत्यसपूर्वकः । अवरीस्वतया सो अपि नैव सम्बग्नोषरः ॥

लोकप्रसिद्धानि हि तानि अपरीक्ष्यत्वेनोक्तानि न प्रचमा-आयोगवयत्वेनोपसंहारमहैन्ति । तस्माद्धस्यमे अथाये वृत्तं तदा-क्षोचीतद्वार्थं नेयन् । तत्र ।

> प्रनागलस्वर्णं तावसोदनालस्वगस्यम् । विभादितस्वनिर्णीतिः प्रामास्येनैव च स्थिता ॥

समलो हि प्रचनः पादखोदनालक्षणसूत्रपरिकरः। तत्र धर्मस्य चोदनालक्षणत्वमुक्तम्। चतो व्वधारितार्पेलक्षणज्ञस्यसा-स्चर्यात्। प्रमाणक्षस्यः प्रमीयत इत्येवं स्नुत्यस्या धर्मविषय स्य स्वास्थेयः।

2154.

1451b. Foll. 82; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Tantravārttika. The second pāda of the second adhyāya.

It begins:

शब्दानारे कनेभेदः कृतानुबन्धानात् । उपोद्वातप्रसक्तानुप्रसक्तादी गते व्युना । शब्दानाराहिभिभेदो लक्षणार्थी विभिधीयते ॥

तत्र श्रन्दानारं तापडिस्यष्टत्यात् प्रचनमुदाहियते ॥

The handwriting is the same as in no. 2153 (1451a).

^{*} The titles Tarkapūdabhāshya, Arthavādacaraṇabhāshya, Nāmacaraṇabhūshya in Aufrecht's Cat. Cat. have a similar meaning; they are names of the Bhāshyā on the first, second and fourth pāda of the first adhyāya of the Mīmāṃsāsūtra resp.

2155.

1451c. Foll. 46; size 10 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Mīmāṃsāvārttika. The third pāda of the second adhyāya.

It begins:

गुणस् ऋतुसंयोगात् कमान्तरं । ज्योतिहोने प्रथमं भृहदू-यनारे वैकल्पिके पृथक् पृष्टसाधमत्वेन चोदिते ततः चूयते ।

The 25th and the 26th leaf are in the same handwriting as no. 2151 (1450a); they fill up an omission in this copy, which, therefore, must have been written some time before Samvat 1664.

[H. T. COLEBROOKE.]

2156.

1453b. Foll. 19; size 10 in. by 4 in.; cight lines in a page.

Tantraļīkā. The fourth pāda of the second adhyāya, in the same handwriting as no. 2155 (1451c).

It begins:

यावक्कीविको अ्थातः कमीधमीः प्रकरशात्॥ स्कृत्रताक्रये कम्बर्गुताक्रये वाक्रयत(r.वा क्रूयत) इति नातीवाभिनिवेशक्षत्।

[II. T. COLEBROOKE.]

2157.

1449a. Foll. 36; size 10 in. by 4 in.; foll. 1-14 eight lines, foll. 15-19 ten lines, foll. 20-36 nine lines in a page.

(Mīmāṃsātantravārttika), the first twelve sūtras of the first pāda of the third adhyāya; the text of the twelfth sūtra is on fol. 20b.

The copy begins:

जयातः श्रेषलखणम् ।

डिल्ब्स्याः परं शिष्टं यावित्यम् ल्ब्ब्यम् । तास्य वकुमारअभयातः श्लेब्ल्ब्यम् ॥

तंथा च प्रयमसूत्रीपात्तप्रतिज्ञापिकः व्यास्पाप्रदेशप्रदर्शने धर्म-प्रमाणसङ्घितम्बद्धस्याज्ञयाचे चोदनालक्ष्यसूत्रेग्रीकोन सूचितं वर्गीयाना कान्यस्य साधनात्यक्वानि कानि साधनाभासात्यन-भ्रानीति फलायैत्यातद्येत्वाभ्यो स पुरुषप्रधानानं धनैस्य स वा पुरुषो गुग्रभूत इत्यादि याविक्षंचित् नीनोत्तितव्यं तालवें होव-स्वयंगेन व्यास्थातं होवैः सनसीरेव स्वयंगीरत्यः ।

2158.

1452. Foll. 181; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

The third adhyāya of Bhatta Kumārila Svāmin's Vārttika, in four separate parts, but throughout in the same handwriting.

a) Foll. 25. Mīmāṃsāvārttika. The latter half of the first pāda of the third adhyāya, the continuation to no. 2157 (1449a), in the same handwriting but with a new pagination.

It begins:

रकावयुक्तनेकस्य भुतिसंयोगात् । रथं यथासंयोगं श्रोविन-नियोगः स्थितः इहानीं तिष्ठशेविचना किनेकस्य ग्रहस्य संनागैः यत ग्राकरिक्वग्रहमात्रस्येति ।

The fifth leaf is wanting.

b) Foll. 27. Mīmāmsābhāshyavārttika. The second pāda of the third adhyāya.

It begins:

चर्याभिधामसामध्यान्यन्तेषु शेषभाषः स्वात् १। इटामीं लिङ्गविनियोगः प्रसूचते । लिङ्गं नाम मन्तासामध्यतिबादम-सामध्ये तच मुख्ये गीस्रो च कोनचित् प्रकारेसास्ति।

c) Foll. 57. Tantravārttika. The third caraņa of the third adhyāya.

It begins:

चुतेनीताधिकारः स्वात्। एवं लिङ्कविनियोगनुषवस्यै वाक्य-विनियोगः संप्रति स्तूयते ।

The writing on the second page of the last leaf does not belong to the Tantravārttika.

d) Foll. 72. Tantraţīkā. The fourth pāda of the third adhyāya.

In the colophon Kumārila is called Bhattapāda Mitra. It begins:

निर्वतिनिति मनुष्यथमीः ऋष्यस्य त्रत्यधाननात् ॥ स रव जुलादिजितयस्य प्रकरकेन सह विरोधाविरोधविजारः । तत्र निर्वति मनुष्याकामितकेते पद्या भवन्ति ।

The writing on the first page of the first leaf seems to contain a quotation from the Siromani. Also the last page is covered with writing, where the Siromani again and the Phakkikā are quoted. [H. T. COLEBROOKE.]

2159.

1453a. Foll. 91; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Mimāṃsāvārttika. The fifth, sixth, seventh and eighth pāda of the third adhyāya, in the same handwriting as no. 2158 (1452).

At the end of the sixth pāda the work of Bhatta Kumārila Svāmin is called Vārttikatīkā.

The fifth pada begins:

चाज्याच सर्वतंयोगात्। सर्वेश्वो वा कारणाविशेवादित्य-स्यापवादः क्रियते। तनेव तावत्यूर्वेषचं स्मारयति। तथा च सर्वेश्यो हविश्यं इत्यनुवाद अययक्षते निःशेयहविविवयत्वात्॥ कारणाच॥

The sixth pāda begins (fol. 20a):

तस्वीर्यमप्रकारणात् ॥ इदानीमनारभ्याधीतानां प्रकृतिहि-कृतंयुक्तानां प्रकरणसंबन्धे सति वि प्रकृतिप्रकरणसंबन्ध उत्त सवैर्यन्तिमिति विचारस्तम भुत्यादिषहकाभावे अपि भाषप्रति-ग्रहेष्टियत् कृतुसंबन्धो योजियतस्यः ।

The seventh pāda begins (fol. 51a):

प्रकरखिद्योषादसंपुत्रं प्रधानस्य ॥ समामासमानविधाना-धिकारेखैदैतद्यि प्रस्तूयते चान्मप्रकरखविरोधाविरोधद्वारेख ।

The eighth pāda begins (fol. 69a):

खानिकनेपरिक्रयः कनैकस्तद्यांचात् ॥ सनास्यापवादत्वेनेत-द्वि विचायते ॥ वि परिक्रय चाम्वयेवादिष्यासानास्त्रासमास्यातेः पुरुषेः कर्त्रच वत स्त्रामिनेति । [H. T. COLEBROOKE.]

2160.

1349. Foll. 104; size 11½ in. by 5 in.; foll. 1-69 twelve lines, foll. 70-104 eleven lines in a page.

Mināmsāvārttika. An incomplete copy of the last part of Bhatta Kumārila Svāmin's commentary, comprising the six adhyāyas from the fourth to the ninth, and the first half of the tenth. This last part of the Mimāmsāvārttika has a special name; Hall, in the Index, p. 170, no. iii., calls it "Tub-dushī, Tup-tīkā." Hence, the zzut in the colophons of the last part of this copy seems to be a corruption of zzut, though the colophons in the first seventy leaves have zuzut (fol. 51a), zuzut (fol. 24b) and zuzut (foll. 28a, 36a, 39a, 43a, 48b).

See Raj. Mitra's Notices, vol. iv., p. 151, no. 1577.

The fourth adhyāya ends fol. 16a (the first pāda fol. 7b, the second fol. 10b, the third fol. 14a).

It begins:

जपातः ऋत्यपुरुषाययोजिज्ञासा ॥ तृतीयेनावधृते शेवत्वे कः ऋत्यपेः वः पुरुषाये इति विशेविधन्यते पूर्वनवधृते सानान्ये ।

The fifth adhyāya ends fol. 28a (the first pāda fol. 22b, the second fol. 24b, the third fol. 27a).

It begins:

श्रुतिल्ख्यानानुपूर्वे तत्मनायत्वात्। प्रयोजकाप्रयोजकलक्ष्यं पृक्तनिति तद्युक्तन् । क्रत्ययेपुरुषायेजिङ्कासा प्रतिहाता सेयोप-संहर्तेच्या रुचाते प्रयोजकाप्रयोजकात्वनिय प्रतिहातन् ।

The sixth adhyāya ends fol. 53a (the first $p\bar{a}da$ fol. 36a, the second fol. 39a, the third fol. 43b, the fourth fol. 48b, the fifth fol. 51a, the sixth fol. 51b, the seventh fol. 52a).

It begins:

द्र्याणां कर्मसंयोगे गुणानेनाभिसंबन्धः । उपोद्वातिकमेत-भित्वचन्द्रेवगते क स्तैरिधिक्रयत इति युक्तो विचारः चप्रकृत्वे तु विचारानुषपत्तिः यदि चैवं कानश्रन्तैः घलनिधीयते व्रतो भावाचाधिकरणे चिना कि भावश्रन्तः फलसंबन्धिनः उत द्रव्यगुणश्रन्तः इति ततो पूर्वचिना ततो विदेशः । फलसद्वावे च चोदनालक्ष्य इति विचारः । The seventh adhyāya ends fol. 57b (the first pāda fol. 54b; the second pāda is wanting, for उर्फ कियाभियानम् fol. 55a is the first sūtra of the third pāda; the third pāda ends fol. 56b).

It begins:

स्त्रीमस्यस्तानन्दिषस्युस्तानिनृतिंहाय नमः ॥ स्रीधरस्तामिने नमः॥ स्नुतिप्रमास्त्रवास्त्रेषासां मुस्यभेदे यथाधिकारं भाषः स्थात्॥ प्रसम्बद्धितथमासां द्व्यपूर्वेमासादीनां कन्नैत्यता विभिनेत्रोतद-युक्तं सर्वपृष्टायां किं सकृदुन्तराहीस्तिष्टकृतेष (१.० कृतेष?) देये उन्न भेदेनेति व्यक्तितं तथादृन्ति (१६०) नयनीतनान्यं भवतीति स्वनादिषु स्रात्रस्थमेकेष्यपि विका वृत्ता । स्तर स्व वाष्यं प्रकृती विकृती चोपदेशस्त्रिकातः ।

The eighth adhyāya ends fol. 60b (the first and second pāda fol. 60a, the third fol. 60b, नृत्ये: पाहस्यकः).

It begins:

श्रय विशेषलञ्ज्यम् । विशेषस्मिन् कर्नीयां सर्वकर्तम् धर्मा-तिदेश इति एकस्मिन् कर्नीया ये धर्मास्मनासायके ते सर्वकर्त-श्रातिदृश्यको उताहो नैकस्मात् सर्वकर्मस्तिदेशः ।

The ninth adhyāya ends fol. 86a (the first pāda fol. 72b, the second fol. 79a, the third fol. 81a).

It begins:

यहक्रमेप्रधानं तिष्ठ चोदनाभूतं तस्य द्रच्येषु संस्तारः ॥ नतुः च दशमाननारमूहचिनायितुं पुक्तः(ग.युक्तः?) । उपकारातिदेशे सायूहः शास्त्रातिदेशे कहाभावः यचा प्रकृतावग्न्यन्वाधानादि-बाद्यकार्णक्षपर्यनानि गृहीत्वा कपनेतानुपकरिचनतिति ?

The tenth adhyāya bogins:

विधेः प्रकरकालरे शितरेज्ञात् सर्वकर्तं स्यात् ॥ कालेनाति-देशसत्ता व्यास्त्राता दक्षनेनेदानीं विनितिदिय्यत इति व्या-स्थायते ⁰

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 89b, the second fol. 94a, the third fol. 98b, the fourth fol. 104a, the fragment of the fifth $p\bar{a}da$ terminates in the comment on the 29th $s\bar{u}tra$ चोडिंशनी देवतनं तर कृतिविधानात (fol. 104b, l. 9).

H. T. COLEBROOKE.]

2161.

2355. Foll. 73 (numbered 90-158, nos. 98,

107, 120, 121 occurring twice); size 101 in. by 43 in.; fair Devanagari writing; nine lines in a page.

Smrticaranavārttika, the third pāda of the first adhyāya of Kumārila's Mīmāmsāvārttika, but only the uttarārdha, which comprises sūtras 24-35; see before, no.2151 (1450a). The leaves are marked no spo so. The first leaf is partly broken away at the corners.

It bogins:

(प्रयो)गोत्यस्यशास्त्रावास्त्रन्देषु न स्वत्या स्यात्॥ श्करमान्त्रपदात्रयोगनानात्वदर्शनादनेकापेप्रतिभाने सति विकल्पदोन्
सभयादनेकादृष्टशस्त्रकल्पनाप्रसंगाच गीयनुस्यभागनास्त्रित्य स्वतिस्वतशास्त्रस्यप्रयोगवलेनास्ववस्थितलीकिकप्रयोगवाधास्त्रव-(१७.० स्वत्र) वराहादिशस्त्रानामपेनिजीयः प्रतिधादितो यच ०

It onds:

त्रसाहाकृतिपञ्चे ज्यालंभनादिसंभवादाकृतिदेव सन्दार्थे इति सिद्धं ॥ प्रथमाध्यायस्य तृतीयः यादः ॥ स्कृतिचरस्यवासिकामिति ॥ संधर्मस्या उत्तरार्थे १२२० ॥ संवत् १५५९ वर्षे फास्मुनमासे कृष्णपञ्चे स्कादश्यां पुरस्तिषी रिववासरे अंत्राक्यासम्बन्धीने नाना लिखितं ॥ The same scribe copied also the Nyāyasudhā in nos. 2162, 2163.

At the end two odd leaves are appended, the first of which contains the beginning of the Śabarabhāshya on Mīmāṃsāsūtra I., pāda 3, भनेस्य श्रस्कुलाइ । to द्वनियमिष प्रमाणे (p. 64 of the edition, l. 6 from bottom), whilst the second contains a fragment of Kumārila's Vārttika to I., 3, sūtra 10, corresponding to foll. 55b and 56a of no. 2151 (1450a). [GAIKAWAR.]

3. Commentaries on the Varttika.

2162, 2163,

1030, 2195. Foll. 196 and 158 resp.; size 10% in. by 5 in.; 9 or 10 lines in a page. The first volume is much worm-eaten.

Nyāyasudhā, also called Sarvopakāriņī and

Rāṇaka, a commentary on Kumārila's Tantravārttika, by Bhaṭṭa Someśvara, son of Bhaṭṭa Mādhava.

Soe Hall's Index, p. 170, no. iv. (Rāṇaka). These volumes contain only the third pāda of the first adhyāya, called Smriticaraņa, and divided into two halves.

Vol. I. The Pūrvārdha (tro to on the margin), sū. 1-28.

It bogins:

भमेख अन्दमूलानादश्च (स्वान) वेश्वं स्वात् (I. 8, 1) । सन्न भाषाकारेख संगतिप्रदर्शनार्थनेतं ताबदिति वृत्तमनुकार्तितं तस नामधेवप्रामास्यस्यानुक्तानादयुक्तमाश्च्यां चाबहे सर्व ताबदिति

Colophon: (श्रीम)श्विकास्त्रनीमीसामस्त्रनप्रतिषसमासो-मयात्रिभट्टमाधवात्मत्रभट्टसोनेश्वरविराणितायो तत्त्ववार्तिकटी-कायो सर्वोपकारिस्यां त्यायसुधास्त्रायां प्रथमाध्यायमृतीयस्मृति-षरस्यपूर्वार्द्धं समाप्तम् ॥

Foll. 4 and 4 are lost. Fol. 139 (42t²) is superfluous, being a repetition of foll. 137 and 138. Foll. 136, 137, 138 (429, 2. 2. 4) ought to be in the inverted succession. Foll. 420 is misplaced after fol. 423.

Vol. II. The Uttarārdha (रा॰ स्मृ॰ उ॰), sū. 24-35. It begins:

> पुरंदरपुरीज्ञानचरकासुजरेखनः । जयनि जगदज्ञान सभावनः(?)॥ १॥

प्रयोगोत्पत्त्वज्ञास्त्रत्वाक्तव्देषु न व्यवस्था स्यात्। चत्र भाष्य-कृता गोगाच्यादिशस्त्रानुदाहृत्य किनेते सर्व श्व ०

The colophon is nearly the same as before. Date: संवत् १५५२ वर्षे आवजन्दि १५ पूर्विनास्यां नियो गुरुवासरे नंबाखवासन्य श्रीकपिछनुनिप्रतिष्ठितकापिछज्ञातो-याक्षोतीनाना छिस्तितं ॥ The same scribe copied also no. 2161. The last leaf is very much damaged.

[Gaikawar.]

2164.

277. Foll. 138; size 111 in. by 4 in.; 12-14 lines in a page; good old writing.

Nyāyasudhā, the second pāda of the second adhyāya.

It begins:

ननः भीरानपन्त्राय ॥ भी शक्वीराये ननः ॥ शब्दानरे कम्मेभेदः कृतानुषम्भवात् ॥ उपोद्योतप्रसक्कानुप्रसक्कादी गते अभुना। शब्दानरादिभिभेदो स्वयापाँ अभिभीयते तथ शब्दानरं तावश्चित्पश्चात् प्रथमनुदाष्ट्रियते ।

Colophon: इति श्रीमिश्वकासनीनासानसनप्रतिवसन-सोनयाजिभद्दनाभवालनभद्दसोनेश्वरकृती तन्तवाश्विकटीक(।या स)वैत्तवस्थारिस्यो न्यायसुधास्थायां द्वितीयस्थाध्यायस्य द्विती-यश्वरणः ॥ The opithet Sarvānavadyakāriņā appears also in the Oxford copy, see Aufrecht's Oxf. Cat., p. 219, no. 523.

This copy was written in Samvat 1568, as appears from the following verses, which the scribe has added at the end:

गन्भीराज्ञयभद्वपादभिषातिश्वास्यश्चिष्ठश्चर-प्रीवाज्ञानविषयेयान्यतमसप्राग्भारकृष्ठिभीदः । जी(निना)मिश्चरिक्त राष्ठ्यपद्वज्ञीकतानः सुभीर् नोनांसां सन्होल्लिकतनुमनी रानस् तदीयः स्वयन्॥॥ यत्नीतिनृद्धश्चां।मीलिनस्वनकला सीरभ्यपादचरा धानना भूवल्वयं सुराधिपगुरोमूँद्धानमास्वन्दति । सो अयं सर्वसुपवेषधितसदूरगर्योद्धरासर्वेषद् प्रीवास्तम्भभिषग् भवत्वनुदिनं निकामिशः स्रेमवान्॥॥॥

वसङ्घवाण्डिजनायकैतिते संवत्तरे भाद्रसितामिने तिथी । वारे रवी सूर्वपुरे व्हिसद्विजो गङ्गाधरः पूर्वनयस्य पुस्तकन् ॥ ३ ॥ ज्ञी ...

यादृशं पुसाकं दूड़ा ⁰
संभूषं (सदपायवत्) परकारादृष्ट्यं च सुधेववत्
संशोधं अधिनो अक्रवच सततं वीद्यं च समित्रवत् ।
वन्धं व(स्वदस्थं)अतिदिनं स्नायं हरेनीमवन्
नैवं सीहति पुसावं किछ कदायोतद् गुरुखो चचः ॥

The words put in parenthesis are wanting, the left side of the last leaf being somewhat damaged; they have been added from the manuscript no. 2169 (3047, Śāstradīpikā), where the last verse occurs again.

[H. T. COLEBROOKE.]

2165.

1223. Foll. 60; size 11 in. by 5 in.; ten lines in a page; fair writing.

Two fragments of a commentary on the Nyāyasudhā(?).

a. Foll. 1-52. A commentary referring to the first four sūtras of the fourth pāda of the first adhyāya, incomplote. The Tantravārttika is quoted on overy page, the Sudhākāra fol. 2a, l. 7, fol. 10b, l. 3, etc.

It begins:

उर्क समाम्रायदमध्ये तस्मात्तर्वे तद्ये स्थात् (I. 4, 1) ननु गुरुविधिनामधेयिनाया भनेप्रनोषयोगसिक्ययेतात् ।

The commentary on the fourth sūtra begins fol. 48a, l. 1.

b. Foll. 53-60. Rāṇakaprāyaścittaprakarana (thus the title in the colophon), incomplete in the beginning. The first words are: बाम्येडियु नैनितिकेकुडियु (r. नैनितिकेडियु) च यथोक्षद्धियां दशात् [H. T. COLEBROOKE.]

2166.

1569. Foll. 47 (and a leaf inserted after fol. 38); size 10½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1600 A.D.; eight lines in a pago.

Tautātitamatatilaka, a gloss on Kumārila's Tantravārttika, by Bhaṭṭa Bhavadeva, surnamed Bālavalabhībhujaṅga. See Hall's Index, p. 170.

Adhyāya ii. pāda 1.

It begins:

भावायाः कर्मश्रष्टास्तेभ्यः क्रिया प्रतीयतेष सर्थो जिन्धीयते (!) ॥ प्रयमे अधाये प्रमास्त्रस्यां वृत्तं । १ (Śabara-bhāshya, Bibl. Ind., p. 108 to 1. 3 infra) १ उत्त सर्वेदिक इति । जब भाव्यकारेस प्रथमे अधाये प्रमास्त्रस्य वृत्तितित सप्रयंजनिभायानंतरं प्रधानाप्रधानानि परीक्षिकते । भिकानि चेति इत्तेने प्रथमिकतीययोरध्यावयोहे तुहेतुमङ्गायस्यः संबंधो हिंतिः । १

It ends: तदुः । चासायमानं सनुषत्र्यमानमंत्रगैतं तंत्रमिरूपवायां ।

इहादिसाम्येन(?) तु स्त्रीकिकामी न नंत्रस्थाप्रतिपत्ति-[तिद्वि: ॥

इति । मूर्च तु चक्रमेवेति ॥ इति श्रीवालवलभीभुवंगायर-नासी भट्टश्रीभवदेवस्य कृती तीताति(त)नतिलखे डिती-यस्याध्यायस्य प्रथनः पादः ॥

> यो नाम कचिदिह संविदितं प्रमेयं ग्रंथातरे लिखति या वदति खर्य वा । मकतृतामननुकार्ये स कोर्तिलोयान् निःसंततिनेगति जन्मज्ञतानि भूयात् ॥

The leaf inserted between foll. 38 and 39, being itself marked 39, contains the end of adhy. i. pāda 4; its colophon being: इति भी-पालवलभी तीतावितनवित्व प्रथमस्याध्यायस्य पतुर्वेश्वरकः बनामः॥ यो नाम as above.

The leaves are marked भव े भा े Fol. 1 has the title तीतातिवतिस्तक े

Tautātita is a name for the followers of Kumārila, see Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 247. [H. T. COLEBROOKE.]

2167.

1547A. Foll. 20; size 10 in. by 4½ in.; nine lines in a page.

Tantravārttikaţīkā, a commentary on the fourth pāda of the second adhyāya of Bhaṭṭa Kumārila Svāmin's Tantravārttika, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakrishņa Bhaṭṭa, who was the son of Nārāyaṇa Bhaṭṭa Sūri.

The pāda bogins:

यावक्कीविको अन्यासः (II.4,1)॥ भाष्ये बहुषोक्किश्विमा-नीपयिकत्वादतत्वित्वाह बहुषित । लख्यानां गतिं शक्कते न विति । खन्यमतेनाह केषिदिति । तदीयक्काक्षयः । निराष्ट्रे न विति । स । समते गुणात् प्रयोगभेदाभेदं फल्लमाहात इति ।

Colophon: इति श्रीमञ्जगहुरुनीनांसंबनारायग्रभटुसूरिसूनुरामकृष्णभट्टात्मननहानहोषाध्यायकमछाकरभट्टकृताया
तन्तवार्त्तिकटीकायां तृतीयस्य(sic!) चतुर्थः याहो, अधायश्च
समाप्तः ॥

रामकृष्णतन्त्रीन कम्हाकरश्रमेणा। यो व्य अनः कृतस् तेन प्रीयता मे सदा शिवः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

4. Šālikanātha's commentary on the Mimāmsābhāshya.

2168.

422. Foll. 192; sizo 11\(\frac{1}{4}\) in. by 4\(\frac{1}{4}\) in.; foll. 1-79 and 154-192 twelve to fourteen lines, foll. 80-153 eleven or twelve lines in a page; written, perhaps, by two different hands, but both of the 16th century.

Ŗijuvimulā Paūcikā, a commentary on Šabara Svāmin's Mīmāmsābhāshya, by Sālikanātha The first adhyāya, incomplete.

In binding this MS. the first pada has been cut up into two halves, the first ending fol. 79b (ta of the original numbering), and the second beginning fol. 154a (to of the original numbering); the last satra of the first half is the sixth, कर्ने के तथ दर्शनात (fol. 75a, l. 3), the first sūtra of the second half is the fourteenth, मयोगस्य परम् (fol. 163b, l. 8). There have been placed between these two parts the last half of the second pada, the whole third and nearly the whole fourth pada. This middle part bears the numbers e to t3; the first sūtra in the second pada is the nineteenth, विशिवा स्याद-प्रेत्वाहादमार्च सन्धेकम् (fol. 80a, l. 14), the second pāda ends fol. 86a, the third pāda ends fol. 127a, the last sūtra in the fourth pāda is the twenty-fourth, जाति: (sol. 153a). The first leaf of this copy is wanting, the second sutra of the first pāda appears fol. 4a, l. 6: बोदनालक्ष्यो अर्थो धर्मी: । कार्ये अर्थ इति । न कार्याध्यमं विना प्रवृश्चिरुप-पद्धते । तेन कायाभिधायकतयैव वचनस्य प्रवर्शकता । The commentary on the third pada begins: fafa-दमप्रसात चिन्यते। The commentary on the fourth second verse as it is in no. 2172 (1089).

pāda begins: नन् चेदं प्रमाणलक्षणमस्मित्रधाये यचा मनायां शब्दस्तयोच्यते ।

Colophon of the first pāda: इति शालिकनाय-विरिचितायो शावरभाषाठीकायो प्रचमस्याध्यायस्य प्रचमः चाटः॥ Colophon of the second and third pada: sfa महोपाभ्यायशालिकनापिमधविरिकतायां सृत्रुविनलायां पंचि-कार्या प्रथमस्याध्यायस्य द्वितीयः (तृतीयः) पादः ॥

Šālikanātha's guru Prabhākara is quoted by Mankha who lived botween 1135 and 1145, and by Sayana, see Aufrecht's Cat. Cat., p. 353.

[H. T. COLEBROOKE.]

5. Šāstradīpikā, by Pārthasārathi Miśra.

2169.

3047. Eleven different manuscripts (a-l), all well written and of considerable age.

Sāstradīpikā, a commentary on the Mimāmsāsūtras, by Pārthasārathi Miśra, son of Yajñātman (see the second copy).

See Hall's Index, p. 173, no. xiii.; Weber's Cat. (Berl. 1853), p. 175, no. 601; Burnell's Tanj. MSS., p. 82.

The Śāstradīpikā has been published in Voll. VII.-XIV., New Series, of The Pandit (1885-1892).

a) Foll. 98; size 111 in. by 31 in.; nine lines in a page.

The first pada of the first adhyaya. In the introductory couplets the author says that he will be guided by Kumārila's authority:

> लक्षीकी सुभवव्यं मुरिट्यं शक्कासिकी मोहकी-इसं परापलाञ्चतासनयनं पीतासरं ज्ञाक्तिणम्। नेषश्यामगुदारपीवरचतुवाह् प्रधानात्यरं श्रीयत्साञ्चननादिमीशममृतं चन्दे विभ् चित्रणम्॥ १॥ न्यायाभासतमञ्जलकास्त्रतस्यायदक्षिनीम् । बुमारिलमतेनाई करिये शास्त्रदीपिकाम्॥ २॥

The copy described by Burnell gives the

The commontary begins: जनेन मूत्रेण प्रारिष्णितस्य शास्त्रस्य जोत्रप्रवृत्तिस्त्रिये धर्मेशानं कच्यते ।

It ends:

इति प्रमाखानिनदं प्रसिद्धमुद्धेह धर्मे प्रति चौदनायाः । चतः परं तु प्रविभज्य वेदं त्रेधा ततो वस्यति तस्य यो श्यैः॥

b) Foll. 55; size 10³ in. by 4¹ in.; 8-12 lines in a page.

The second, third and fourth pādas of the first adhyāya.

The commentary begins: खणातो धनैनिज्ञासेत्रच प्रमाण सक्ष्यसाधनपद्धिसाधासेधम्मी जिज्ञास्यानेन प्रतिज्ञातः तचास्मिनध्याये प्रमाणं निक्ष्यते । The second pādu ends fol. 6a, the third fol. 32b. The fourth pāda ends: धनैप्रमाणिमह सिज्ञमतः परं तहेदप्रकारिनिन्योगप्रसादिनिनाः॥

On foll. 25-44 the handwriting is very large and thick.

c) Foll. 53; size 10\frac{3}{2} in. by 3\frac{3}{2} in.; eight lines in a page.

The second adhyaya.

The commontary begins: प्रयमे उध्याये धर्मस्य प्रमाणं निर्काणं। प्रयमे पादे चोदनायाः। जनन्तरं न्यंचाद-मन्त्रनामध्यस्मृत्याचाराणान्। वान्यश्रेषसामध्येयोश्च संदिग्धार्थ-निर्वाणे प्रामाय्यमुक्तम्। एवं समस्तेनाध्यायेन धर्मप्रमाणिनस्पणानस्परुक्तम्। एवं समस्तेनाध्यायेन धर्मप्रमाणिनस्पणानस्परुक्तम्। एवं समस्तेनाध्यायेन धर्मप्रमाणिनस्पणानस्परुक्तम्। पर्व समस्तेनाध्यायेन धर्मप्रमाणिनस्पणानस्परुक्तम्। पर्व समस्तेनाध्यायेन पर्वति विद्यागानिक साधितो उपमतः पर्व तिष्ठिनियोगिचन्ता।

d) Foll. 67; size 10\frac{3}{4} in. by 4 in.; ten lines in a page.

The third adhyaya.

The commentary begins: एवं सिद्धे भेदे क्रेयक्रीय-लिनदानों चिन्यते। The first pāda ends fol. 15b, the second fol. 25a, the third fol. 38b, the fourth fol. 49b, the fifth fol. 55b, the sixth fol. 64b, the seventh fol. 71b. The eighth pāda ends: उक्कः क्रेयो हेतुरतस्तिहिनयोगे नानं सुत्याद्यचित्रोथे परनानम्। पूरेस्नात्साद्युवैल्लनदास्ति विरोधो नावेत्येवं क्रेयब-योक्का परिपूर्णा॥ c) Foll. 26; size 10½ in. by 3¾ in.; 10 or 11 lines in a page.

The fourth adhyāya.

The commentary begins:
प्रसिद्धे शेषशेषित्वे प्रयुक्तिर्धुनीच्यते।

प्रसिद्ध श्रामशीनामं प्रयुक्तिरधुनोच्यते । श्रीपर्योच च श्रोपस्य प्रयुक्तिरित हेतुता ॥

यद्यपि न सर्वै: श्रेषी श्रेपस्य प्रयोजकः तृषीपवाषादेः कपालादिप्रयोजकत्वाभाषाज्ञचापि श्रेपिय एवं तावत् श्रेषायां प्रयोक्तार इति श्रेपलक्षयस्य प्रयुक्तिल्ह्ययां प्रति हेतुतेति ततः परमारभः। The first pāda ends fol. 8h, the second fol. 13a, the third fol. 21b. The fourth pāda ends: प्रसिद्धक्षे सति सोनयागेन दीख्याचादिषु वजैते तत्। ततः स एवेह फलान्ययेन प्रधानमन्ये तु तद्क्वभूताः॥ The manuscript ends with this verse:

निगमाय विलासकमेणे मुनये नैमिनये च सूत्रिको । जिन्हाय च भाष्यकारिको नम ईशाय सुमारिलात्मने ॥

f) Foll. 26; size 10½ in. by 3¾ in.; 6 or 7 lines in a page; yellow coloured paper.

The fifth adhyaya.

The commentary begins:

प्रयुक्तिलुक्क् स्थितः प्रयोज्यवर्गनिर्कयः । प्रयोज्यगोषरः क्रमस्ततः परं निरूपते ।

The first pāda ends fol. 11a, the second fol. 17b, the third fol. 23b. The fourth pāda ends: ट्यं निरुपिता सन्यक् पट्मगणानी क्रमस्पित: ॥

g) Foll. 39; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; 10 or 11 lines in a page.

The sixth adhyāya.

The commentary begins:

भेदादिलख्यौरेषननुष्ठेये निकविते । को ब्लेनाधिक्रियेतेति संप्रतं संप्रधार्यते ॥

The first pāda ends fol. 7b, the second fol. 13a, the third fol. 18b, the fourth fol. 24b, the fifth fol. 31a, the sixth fol. 33b, the seventh fol. 36b. The eighth pāda ends: अधिकृतिरिति विद्या भेदशेषप्रयुक्तिक्रमनियमविषारितया पाधिकृत्या। सुविदित उपदेशो उन्तरं पातिदेशो विकृतिषु तत जहो वाधतन्तप्रसङ्घः॥ The writer begs: करकृतमपराधं ख्नुमहेन्ति ननाः॥

h) Foll. 34; size 10‡ in. by 4½ in.; ten lines in a page.

The ninth adhyāya.

The commentary begins: सिद्धे विदेशे व्युनाति-दिशानी पदायाना मन्त्रसामसंस्काराणो द्वारानारसंबन्धनितिका-न्ययानायासक कहिन्दाते। The first pāda ends fol. 16a, the second fol. 25b. Foll. 30-33 (of the original numbering, four leaves) comprising the end of the third and the beginning of the fourth pāda are wanting. The last sūtra before the gap is: नेथपतिनं स्वनिद्धत . . . (fol. 29, last line), the first sūtra after it is: प्रशास-स्यनिधानम् ॥ The fourth pāda ends:

प्राकृतार्थपतितान्यकार्यतो मन्तसामविषये च संस्कृती (०ते ed.)।

श्वमूहविधिरत चिनिता वाधिवनानमतः करिचते ॥

i) Foll. 68; size 11 in. by 41 in.; ten lines in a page.

The tenth adhyāya.

The commentary begins: जह सिडे जीतदिशनां वाधान्यवायाता । इयसा दशने जनानी विकृतिकानिधीयते। The first pāda ends fol. 8a, the second fol. 17a, the third fol. 24a, the fourth fol. 34a, the fifth fol. 45a, the sixth fol. 51a, the seventh fol. 58b.

The eighth pada onds:

हते क्रुमार्थे यदिष्य निषितं विकृतिषु

तथा प्रत्यासातं विविधिमिह बाध्यं व्यवसितम् ।

स्वतस्त्वन्यस्याभ्युक्यविधिरियक्षेवमुदिता

प्रयोगेयक्तायास्ततः उपरि विकां प्रकुरुते ॥

k) Foll. 22; size 11 in. by 5 in.; 11-16 lines in a page.

The eleventh adhyāya.

The commentary begins: दशने अधाये वाध्यान्य-वयविन्तया विकृतिक्षक्रपरिमाणं विकितन्। जितदेशिववारक्ष सप्तमादिभिदेशमपर्यनी: समाप्त: । संप्रत्यपदेशातिदेशमाधारक्षेन प्रयोगपरिमाणं परिमाणप्रसक्कादेकादशे तन्त्रावापविक्तया विन्यते। The first pāda ends fol. 5b, the second fol. 12a, the third fol. 16b. The fourth pāda ends: तन्त्रावापनिभिन्नप्रयोगपरिमाणनिकीयो वृत्तः ॥ प्राप्त-क्रिके प्रयोगे परिमाणमतः प्रवस्त्यानः ॥ Dato: संयत् १९३६ समये चैचसुदिदशम्यां समाप्तं जी ⁹ भारक्वानदिवाकरेख लिखितं खार्षं पराचेंच जीसूर्यापेकमन् ॥

Foll. 17; size 11 in. by 5 in.; 12-15 lines in a page.

The twelfth adhyaya.

The commentary begins: सकृदनुष्टितमण्ड्रं बहुनी प्रधानानामेबदेशकालकर्तृषां शक्कोतुषक श्रीनियंतक न्यलखणोक-नुषजीचं कि The first pāda ends fol. 7b, the second fol. 11b, the third fol. 14b. The fourth pāda ends: मध्ये तन्तं यस्य येषां विधानं तेषु प्रोको नुसाननप्रसङ्घः (no. 1226 मुख्य)। जिल्लास्यो पापमे (sic! no. 1226 यो धने) उक्कचतुर्धा स प्रकातो लक्षचिक्कानोः ॥ The scribe has added the following verse:

संभूषं सदपत्यवत् परक्रराष्ट्रस्यं च मुखेनवत् संशोध्यं विकातक्रवत् प्रतिदिनं चोस्यं (च) सन्निचयत्। चध्यं वस्रवदस्यं च न च विस्मायं करेनीर्क्रवन्

नैयं सीदति पुस्तवं किल कदाचेतहुरुणं वयः ॥

The same verse occurs at the end of a copy of the Nyayasudha, see no. 2164 (277).

Date: भंवत् १९३६ समये श्रधिकत्र्येडकृष्णवयीदश्या शमार्तः॥ भारज्ञानदिवाकरेण संयादितः॥

[J. R. BALLANTYNE.]

[(हरेनीमवन?)

2170, 2171.

546

2315 & 1226. A second copy of Parthasarathi's Śastradīpikā.

2315. Foll. 226; size 11 in. by 41 in.; foll. 1-64(a) generally twelve lines, foll. 65-104(b) oleven lines, foll. 105-146(c) ten lines, foll. 147-226(d) ten lines in a page. Only the last part is dated, but the other parts belong to the same time, though not written by the same hand.

- a) The first pāda of the first adhyāya.
 Foll. 64.
- b) The second, third and fourth pādas of the first adhyāya. Foll. 40. The second pāda ends fol. 6a, l. 6 (the colophon and a fow words

from the end of this pāda and the beginning of the third have been omitted), the third pāda ends fol. 24b.

- c) The second adhyāya. Foll. 42. The first pāda ends fol. 13b, the second fol. 82b, the third fol. 41b.
- d) The third adhyāya. Foll. 80. The first pāda ends fol. 15b, the second fol. 25b, the third fol. 39b, the fourth fol. 51a, the fifth fol. 57b, the sixth fol. 67a, the seventh fol. 74b. In the last colophon Pārthasārathi is called Yajāātmasānu: इति जीनज्ञालम् नुपाचैसार्विनिज्ञविर्वितायो जीनत्यूवैमीनोसायानिनृक्षानुभूतायो ज्ञासादीपिकायो तृतीयाध्यायस्याष्ट्रनः पादः।

Date: संवत् १६९३ नीतिजसवदी(ज्येड°) १९ लीते पुलं जग्रनायका रेखानुत सदासीय कासीयासी ।

1226. Foll. 224; size 11 in. by 41 in. The remaining nine adhyāyas of Pārthu-sārathi's Śāstradīpikā.

The fourth adhyōya ends fol. 24a (the first pada fol. 8a, the second fol. 12b, the third fol. 18b); the fifth adhyāya ends fol. 37b (the first pada fol. 29a, the second fol. 32b, the third fol. 35b); the sixth adhyaya ends fol. 71a (the first pāda fol. 43a, the second fol. 48h, the third fol. 53a, the fourth fol. 58h, the fifth fol. 64a, the sixth fol. 66a, the seventh fol. 69u); the seventh adhyāya ends fol. 81a (the first and second pāda fol. 74a, the third fol. 78a); the eighth adhyāya ends fol. 88b (the first pāda fol. 86a, the second fol. 86b, the third fol. 88a); the ninth adhyāya ends fol. 119b (the first pāda fol. 101b, the second fol. 109a, the third fol. 113b); the tenth adhyāya ends fol. 185a (the first pāda fol. 125a, the second fol. 134a, the third fol. 140b, the fourth fol. 149b, the fifth fol. 159b, the sixth fol. 165b, the seventh fol. 174a); the eleventh adhyāya ends fol. 207b (the first pāda fol. 189b, the second fol. 196a, the third fol. 201a); the twelfth adhyāya ends fol. 225b (the first $p\bar{a}da$ fol. 214b, the second fol. 219b, the third fol. 222b).

Fol. 84 is wanting. Fol. 156b, half the page is blank, but without there being an omission. At the end of the fourth pāda of the tenth adhyāya, Pārthasārathi is again called Yajāātmasūnu.

Date:

हाँड खेदु(sic! जीखरेन्दु i.e. Samvat 1812) भद्रे परे चतुरैश्यो शनी खिते। कि खिते । कि खिते व काश्यिया शुभा शास्त्रप्रदीपिका ॥ १ ॥ जीः॥ यशस्ते भगवानीशो विश्वेषर उनापितः। तस्यैवा(नु)यहादेव सर्वे सिक्कति देहिनान्॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

2172.

1089. Foll. 246; size 13½ in. by 9½ in.; generally twenty-eight lines in a page; written in the Bengali character.

Śāstradīpikā, a third, complete copy of Pārthasārathi Miśra's commentary on the Mīmāṃsāsūtra.

The first adhyāya ends p. 137 (the first pāda p. 95, the second p. 101, the third p. 121); the second adhyāya ends p. 178 (the first pāda p. 150, the second p. 168, the third p. 177); the third adhyāya ends p. 255 (the first pāda p. 192, the second p. 202, the third p. 216, the fourth p. 227, the fifth p. 238, the sixth p. 242, the seventh p. 250); the fourth adhydya ends p. 279 (the first pada p. 262, the second p. 267, the third p. 274); the fifth adhyāya ends p. 296 (the first pada p. 286, the second p. 290, the third p. 294); the sixth adhyaya ends p. 333 (the first pāda p. 303, the second p. 308, the third p. 314, the fourth p. 319, the fifth p. 325, the sixth p. 328, the seventh p. 331); the seventh adhyaya ends p. 344 (the first pāda p. 337, the second p. 337, the third

p. 342); the eighth adhyāya ends p. 351 (the first pāda p. 348, the second p. 349, the third p. 350); the ninth adhyāya ends p. 384 (the first pāda p. 364, the second p. 372, the third p. 377); the tenth adhyāya ends p. 449 (tho first pāda p. 391, tho second p. 400, the third p. 406, the fourth p. 416, the fifth p. 427, the sixth p. 434, the seventh p. 440); the eleventh adhyāya ends p. 471 (the first pāda p. 454, the second p. 460, the third p. 465); the twelfth adhyāya ends p. 489 (the first pāda p. 478, the second p. 483, the third p. 486).

The introductory couplets are not quite the same as in no. 2169 (3047), the second being:

ज्ञवरसामिनं नत्वा भट्ठाषायीय जैमिनि । कुमारिसमोनाई ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2173-2175.

1272 & 1273. Two large volumes of equal size, in European book form; size 91 in. by 131 in.; written in the Bengali character, on yellow paper, in the beginning of the 19th century.

1272a. Foll. 69 (paged 9-939); 27-30 lines in a page.

Yuktisnehaprapūraņī Siddhāntacandrikā, the oldest commentary on the Sastradipika, by Ramakrishna Bhatta, son of Madhava and They descended from Mālava Prabhāvatī. brahmans who belonged to the gotra of Parā-Mādhava left his native country for śara. Rāmakrishņa bocame a famous Benares. pandit of Benares; he received the title of Bhatta from Rajarāja Gopinātha, and the surname Panditasiromani from Balabhadra, who was the guru of Prataparudra Gajapati, in consequence of his composing the Pratapamarttanda. All this and other genealogical dates appear in the introductory verses. According to a statement in Hall's Index, p. 173, no. xiv., this work was composed "in the year 1600 of Vikramārka."

This MS. contains only the first pāda of the first adhyāya. It begins:

श्रीहयग्रीवाय नमः॥

चानन्दाञ्चितवदनं सदनं रघुनन्दनं दयामुद्ध्योः । सीतास्त्रज्ञ्यसहितं चन्दे गिरिज्ञादिभिवेन्द्रां ॥ ९ ॥

विधित्रुतिस्मृतिज्ञारनज्ञारं योगिनानवि । वाभ्वितायेग्रदं धक्नैग्रनावं रामनाश्रवे ॥ २ ॥

वाष्यं वन्ते गिरिशासनयं गोवतेवीच भक्त्यां वेदच्यासं नुनिवरमधी(र.०चो) त्रीमिनि सूत्रकारं । चास्यातारं गहनवचनं भाष्यकारच पूत्र्यं भट्टाचार्यं शिखिगतितनुं तन्त्रनोतान् गुरुख(र.गुरुख)

कहतव रेवोत्तरतीरवर्तिदेश: प्रसिद्धो भृति गालवास्य: ।
व्योकारमाहिस्मतिका(r. गाहिष्म १) विश्वालतीर्याक्षशिशनकृतायभीक्ष: (r. १ भीस्थ:) ॥ ॥ ॥

विश्वह(r. वासिष्ठ)पाराश्चरवासकीत्स-बाव्हिट्य(r. शाº) सत् गागेव(r. सद्वागेव?)गीतनद्याः । वंशाः प्रसिद्धाः भृवि मालवानां पूर्ववित्रोशेन्द्रसमर्वितानां ॥ ॥

पंशो विद्याविनयविन(ल)लेषु कथित् प्रतिद्धः कर्मेन्नद्वप्रवासन्तयः सर्वे स्व डिनेन्द्राः ।
गोपं पंशप्रवरसहितं यत्र पाराशरास्यं
निर्विष्णी(?) भुवनजननी देवता सा पुरेति ॥ ६ ॥
श्चित्वदासाभिधस्तत्र पंशे पाराशराद्ध्ये ।
पेदशास्त्रायसम्पन्नः सदाचारपरो भवेत् (१. ६ भवत्)॥ ९ ॥
तत्र पुत्रोन्धित्रश्चर्मा(१. तस्मायुत्रो निष्यः)डिजेन्द्रो
निषः साम्राङ्गसत्तेनोविश्वेषः ।
विद्वद्वन्दैः पूजितः सर्वशास्तव्यास्याश्चितः(१.०शिष्टः) क्रीसितो श्की पृषिष्यो॥ ६॥

जनाईनाकास्य सुतो निनवी(१.ननीवी) जनाईनाकानिरगो(१.० रतो) वभूष । वेदेषु शास्त्रेषु च गीतकीक्षिर् महीपतीन्द्रार्कितरम्यनृक्षिः ॥ ९ ॥ तस्मात्रातो वेदशास्त्रेष्यती(र. १ प्यथीती)
गङ्गादेष्या नैरवास्यो(र. भैरवा १) डिजेन्द्रः ।
कार्तिर्येनोपार्जिता विष्यवन्ता
वृत्तिष्ठाम्या भूपतेः श्लेषवंश्यान्(र. १ वंश्यात्) ॥ १० ॥
सनुत्यवस्त्रस्मादितिविम(ल)कोर्तिर्डिजवरः
कृती पूतादेष्यां(पूना १ Hall) दिशि दिशि ष(र. स?)
[नारायश इति ।

प्रसिद्धः शास्त्रेषु खितिपतिसमूहाचितपदः
परमद्यानन्दामृतरससमाझादनपदः ॥ ११ ॥
तस्मादभूद्धन्तैतनूरपाचा
च्य(१. च्री)माधवः पुरस्परित्रकीर्तिः ।
वेदानाचित्रक्रमयत्यवृत्तिः
च्रीरामचन्द्राचितचित्रवृत्तिः ॥ १२ ॥
स्वदेशादायतः काश्यां शास्ताध्य(य)नतिद्वये ।
सक्लप्रमृतिभाग्या स्थितिस्तत्र (१.०भाग्यां स्थिति)
चित्रार ह ॥ १३ ॥

तस्माज्ञातः प्रभावत्यां रामकृष्णाभिधः सुधीः ।

पितृभिक्तिपरः काश्यां सञ्जेशास्त्र[1] विशारदः ॥ १८ ॥

तत्र यन्यविनिमाण्यवृष्णाः (?) प्रकटीकृता ।

कोर्तिष्य येन विपुला पूर्वापरसमुद्रयोः ॥ १५ ॥

राजराजाभिधः जोमहोपीनाषि जोत्तमान् (१.१ मात्)।

विष्ठवागरवृष्णेषु प्राप्तं भट्टंपदं स्थिरं ॥ १६ ॥

गजपितसद्सि प्राप्ता — बल्अद्रराजगुरोः ।

पिक्ठतिशरोमिणिरिति प्रतापमान्नैस्डनिम्माणात् ॥ १० ॥

स तु शास्त्रप्रसादेन व्याचि शास्त्रदीपिका ।

निमित्तमाचमचेषा चास्याता रचुनन्दमः ॥ १६ ॥

म शास्त्रदीपिकाटीका कृता कोनापि सूरिका ।

तद्ष्क्रीस्वसंचारी नोपहास्यः (ः) स्वल्ववि ॥ १० ॥

ग्रन्यकारा(र.० कारेख) ग्रन्यारको तत्समानिप्रचयगमनाभ्यो शिष्टाचारपरिप्राप्तं विशिष्टेष्टदेवताप्रखतिकपं मङ्गलमाचरितं लक्ष्मीकीस्तुभनिति ।

The end of this MS. is: जात: परिमयनेनेतदाह नेह प्रमाण्डवायां समाप्तं जर्षवादादिप्रामार्खीप्रतिपादनात् तेनाच सिद्धे विष चोदनाप्रामास्ये तत्स्मरणपादचयेख विध्यर्षवादमन्त्रा-त्माना वेदं त्रेषा विभज्य ततः सुत्यादिप्रयोजनप्रतिपादनेन कृत्सस्य वेदस्य धन्में प्रति प्रामास्यं प्रतिपादिषद्यात इति

नानाग्रन्यस्थितं पूर्वे प्रमेयं किञ्चनाच्य ताः । संचिम्निक्तिवता नाव कस्थितं लिखितं सया ॥ रवानाद्र एव नास्ति कृतीनां (r. कृतिनां) शास्त्रेख तेवानधं यन्यः ऋषुपयुज्यते जडिधया(r.0यां) तन्तानाराध्यासिनां। - धर्मविचारखे सुकृतिना श्रद्धादरी ताकृते यन्यो ऽयं रिचतो गभीरमनसां शास्त्राधैवस्यद्वमः ॥

Colophon: इति श्रीमत्पाराशरगोत्रमकल्शास्त्रविशारद-श्रीमाधवात्मनरामकृष्णभट्टविरश्वितायी शास्त्रदीपिकाटीकाश्चा युक्तिकेहप्रपूरस्यो सिञ्चान्त्रकास्यायां प्रचमध्यायस्य प्रचन-पादः । समाप्तश्च श्रयं त्रकेवरणः ॥

1272b & 1273. Mayūkhamālikā, a commentary on the Śāstradīpikā, by Somanātha, son of Sūra Bhaṭṭa, and younger brother of Venkaṭādri Yajvan, who was also his teacher, "Āndhra Brāhmans of the Niṭṭala family," see Hall's Index, p. 176, no. xvii. This commentary begins with the second pāda of the first adhyāya.

1272b. Foll. 251 (71-321); foll. 188-219 and 264-321 (the best parts of the whole MS.) twenty-eight lines, foll. 71-128 generally twenty-eight or twenty-seven lines, foll. 130-158 thirty to thirty-seven lines, foll. 158 187 and 220-263 twenty-nine to thirty-three lines in a page.

This part begins with the second pāda of the first adhyāya, and ends in the beginning of the first pāda of the sixth adhyāya.

The introductory verses are:

कों रामाय नमः॥

चाविष्करोतु विवुधैरिभवन्दनीयां वार्च * स को अपि नन वस्त्रभसार्ब्वभागः । वंशो अपि यत्परि(गृहीत)तया † विभक्ति वाचालता विभुवनैकविमोहियवीन् ॥ १॥

चिषिगतः बलामिकलामयभवाडेक्टादियचगुरोः। वचनैरनितप्रपुरैकीकुई शास्त्रदीपिका विश्रदम्॥१॥

^{*} Such is the reading of the second copy; the present MS. has अभिभीयतो वन्दनीयां वाचात.

[†] Only परि . . ततया is legible, but the second copy has परीगृहीतया(sic!).

षिनुषाः प्रसम्य मूर्ज्जा बहुधा वः प्रार्थये कृतावस्मान् । ष्रपेयत दृष्ठां मृष्ट्यां निन्दत परतो अभिनन्दत वा॥ ३ ॥ परिल्लिकतः किष्वद्षि प्रकृतिभैवति प्रमाद इति । ष्रान्तिष्य गुराकस्थानपाभिनन्दत वोतमस्तरा विनुधाः॥ ३॥

सामायस्य क्रियार्थं (1. 2, हर्रे. 1) । ननु स्वध्यादादेः प्रामाय्यविश्वारस्य भन्नेविश्वारात्मकत्वाभावात् कर्षं शास्त्रसङ्गतिरित्याशंक्य शास्त्रायेप्रदर्शनपरप्रथममूत्रायेकयनेन शास्त्रसङ्गति
तावहश्चेयति स्वचात इति स्वचायशस्य सानन्तयेषिकः स्वतःश्वरकवनधीतयेदो वेदार्थभूतं भन्ने विश्वारियते न शङ्कोतीति पृष्ठेप्रवृक्षाध्ययनहेतृत्वस्थिरीकरणायस्य सुन्ने स्वभैत्यति पदमभ्याहनैत्यमतः स्व
यन्यकारेण निदास्यक्षेति व

The first alhyāya ends fol. 128a (the second pāda fol. 82a, the third fol. 101b); tho second adhyāya ends fol. 175b (the first pāda fol. 143b, the second fol. 164a, the third fol. 174b); the third adhyāya ends fol. 262b (the first pāda fol. 191a, the second fol. 203a, the third fol. 219a, the fourth fol. 232b, the fifth fol. 239b, the sixth fol. 2:0b, the seventh fol. 257b); the fourth adhyāya ends fol. 300b (the first pāda fol. 278a, the second fol. 285a, the third fol. 295a); the fifth adhyāya ends fol. 321a (the first pāda fol. 309a, the second fol. 313a, the third fol. 318b).

Colophan of the fourth pāda of the first adhyāya:

इति ज्ञीनिद्वलकुलितिलकसूरभद्वमहोषाध्यायतनृभवस्य वेञ्च-दाद्रियञ्चगुरुचरलानुनस्य सोमनायसवैतोनुखयाजिनः कृती ज्ञास्तदीपिकाव्यास्याया मयूखमालिकास्याया प्रथमध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥

1273. Foll. 220 (322-541); foll. 322-457 and 480-541 twenty-eight lines, foll. 458-479 thirty to thirty-six lines in a page.

The vi.-xii. adhyāyas.

The sixth adhyāya ends fol. 358a (the first pāda fol. 330a, the second fol. 336a, the third fol. 341b, the fourth fol. 345b, the fifth fol. 352a, the sixth fol. 353b, the seventh fol. 356b);

the seventh adhyaya ends fol. 375b (the first pāda fol. 363b, the second fol. 372b, the third fol. ?); the eighth adhyāya ends fol. 385k (the first pāda fol. 381b, the second fol. 383a, the third fol. 384a); the ninth adhyāya ends fol. 425a (the first pada fol. 402a, the second fol. 412b, the third fol. 418a); the tenth adhyaya ends fol. 496a (the first pāda fol. 433a, the second fol. 443b, the third fol. 451a, the fourth fol. 461a, the fifth fol. 471a, the sixth fol. 477a. the seventh fol. 484b); the eleventh adhyaya ends fol. 521a (the first pada fol. 501a, the second fol. 508b, the third fol. 515a); the twelfth adhyāya ends fol. 541b (the first pāda fol. 529a, the second fol. 534a, the third fol. [H. T. COLEBROOKS.] 538a).

2176-2179.

1011, 1374, 1375, 1376. Mayūkhamālikā, a second copy, not quite complete. In the colophons the father of Somanātha is very often called Sūru instead of Sūra.

1011. Foll. 203; size 11% in. by 6 in.; eight, sometimes nine lines in a page.

The three pādas of the first adhyāya, in a modern hand.

The second $p\bar{a}da$ ends fol. 36a, the third fol. 106a.

1374. Foll. 183; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; twelve lines in a page.

The second and third adhyāyas (incomplete), in two parts, but both in the same handwriting.

a) The second adhyāya. Foll. 69. The first $p\bar{a}da$ ends fol. 22a, the second fol. 53b, the third fol. 67b.

Date: संवत् १८१६ मिती खगन बदि १२ सोमले लिखा योषी.

b) The third adhyāya. Foll. 114. The first pāda ends fol. 20a, the second fol. 35a,

the third fol. 57h, the fourth fol. 72h, the fifth fol. 82b, the sixth fol. 97b, the seventh fol. 107b. The eighth pāda is not complete, breaking off in the explanation of the thirty-third sātra (अपनयस्त्रेशस्य विकासनस्योगात्). Towards the end there are many omissions in this copy, caused, as it seems, by the illegibility of the original manuscript.

1375. Foll. 259; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.

The fourth, fifth, sixth (incomplete), seventh and ninth adhyāyas, in four parts, but all in nearly the same handwriting.

a) The fourth and fifth adhyāyas. Foll. 95; foll. 1-36 fourteen lines, foll. 37-95 nine to twelve lines in a page.

The fourth adhyāya ends fol. 53b (the first pāda fol. 19a, the second fol. 28a, the third fol. 41b); the fifth adhyāya ends fol. 95b (the first pāda fol. 61a, the second fol. 70b, the third fol. 90a).

b) The sixth adhyāya, incomplete. Foll. 49; generally eleven lines in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 7a, the second fol. 17b, the third fol. 24a, the fourth fol. 33a, the fifth fol. 45a, the sixth fol. 48b. The seventh $p\bar{a}da$ breaks off in the explanation of the first $s\bar{u}tra$.

c) The seventh and eighth adhyāyas. Foll. 45; eleven lines in a page.

The seventh adhyōya ends fol. 29a (the first pāda fol. 9b, the second fol. 10b, the third fol. 24b); the eighth adhyōya ends fol. 45b (the first pāda fol. 38b, the second fol. 41a, the third fol. 48b).

In the last colophon Somanātha's father is called Sūri.

d) The ninth adhyāya. Foll. 70; foll. 1-14 and 29-70 eleven lines, foll. 15-28 ten lines in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 32a, the second fol. 49a, the third fol. 59a.

Date: संवत् १६२० जेडवदी 8.

1376. Foll. 199; size 10½ in. by 4½ in.

The tenth, eleventh and twelfth adhyayas, in three parts. The handwriting is the same as in no. 2178 (1375).

a) The tenth adhyōya. Foll. 124; foll. 1-83 eleven lines, foll. 84-124 ton lines in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 12b, the second fol. 28b, the third fol. 39b, the fourth fol. 55a, the fifth fol. 74b, the sixth fol. 85b, the seventh fol. 102b.

Dato: संवत् १६१९.

b) The eleventh adhyāya. Fell. 42; eleven lines in a page.

The first pāda ends fol. 9b, the second fol. 21b, the third fol. 32b.

Dato: संवत् १६१९.

c) The twelfth adhyāya. Foll. 33; 11 or 12 lines in a page.

The first pāda ends fol. 14a, the second fol. 22a, the third fol. 27b.

Fol. 22a the colophon begins: पूतिसोमनाय-

[H. T. COLEBROOKE.]

2180, 2181.

1218 & 1219. Šāstradīpikāprakāśa, Campakanātha's commentary on the Śāstradīpikā, beginning with the second pāda of the first adhyāya. See Hall's Index, p. 178, no. xx.

1218. Foll. 186; size 11 in. by 4½ in.; twelve lines in a page.

The three last pādas of the first adhyāya, and the second and third adhyāyas.

It begins:

नत्वा गुरून् गर्वाभीशं यार्थी चाभीहितद्वये । प्राचीनदर्शितदिशा व्याचश्चे शास्त्रदीपिकान् ॥ प्राचीनिवसृतव्यास्यादशैनालसचेतसान् । उपकाराय यान्नो ध्यं वास्त्रार्थेकप्रकाशने ॥

जासायस्य ॥ जिल्लासभाये विरिध्यमाणस्याचेषादननास्मृति-नामधेयादिविचारस्य ज्ञास्त्रसंगति तावह्रजैयितुं ज्ञास्ताचैप्रदर्श-नपरप्रचमसूत्राचें द्रज्ञेयति ।

The first adhyāya ends fol. 71a (the second pāda fol. 12a, the third fol. 44a); the second adhyāya ends fol. 121b (the first pāda fol. 87a, the second fol. 110b, the third fol. 120a); the third adhyāya ends fol. 186a (the first pāda fol. 134a, the second fol. 142b, the third fol. 152b, the fourth fol. 161a, the fifth fol. 165b, the sixth fol. 174b, the seventh fol. 181a).

The last colophon is: इति श्रीषम्यवनायकृती शास्त्रदीपिकात्यास्याने प्रवाशास्याने तृतीयाध्यायस्य शहनः पादः॥

1219. Foll. 172; sizo 10½ in. by 4½ in.

The last nine adhyāyas, from the fourth to
the twelfth, in three different parts.

a) The fourth, fifth and sixth adhyāya. Foll. 74; foll. 1-17 twelve or thirteen lines, foll. 18-74 ten lines in a page.

The fourth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 18b (the first $p\bar{a}da$ fol. 8b, the second fol. 12b, the third fol. 16a); the fifth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 38b (the first $p\bar{a}da$ fol. 26b, the second fol. 31a, the third fol. 36a); the sixth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 74a (the first $p\bar{a}da$ fol. 45a, the second fol. 49b, the third fol. 54a, the fourth fol. 60a, the fifth fol. 67b, the sixth fol. 69a, the seventh fol. 72a).

On fol. 18 another handwriting is setting in. The date of this latter part is stan with. In the first part the text of the sūtras has been written with red ink.

b) The seventh, eighth, ninth and tenth adhyāya. Foll. 82; 12-15 lines in a page.

The seventh adhyāya ends fol. 88h (the first and second pāda fol. 78a, the third fol. 82h); the eighth adhyāya ends fol. 89a (the first pāda fol. 85b, the second fol. 86b, the third fol. 88a); the ninth adhyāya ends fol. 112b (the first pāda fol. 99a, the second fol. 105b, the third fol. 107b); the tenth adhyāya ends fol. 156a (the first pāda fol. 117a, the second fol. 122b, the third fol. 126h, the fourth fol. 132b, the fifth fol. 140b, the sixth fol. 144b, the seventh fol. 150a).

c) The last two udhyāyas. Foll. 16 (157-172); 15-17 lines in a page.

The eleventh $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 165a (the first $p\bar{a}da$ fol. 158b, the second fol. 161a, the third fol. 163a); the twelfth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 172a (the first $p\bar{a}da$ fol. 167a, the second fol. 169b, the third fol. 171a).

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Nyāyaratnamālā by Pārthasārathi.

2182.

2128. Foll. 182; size 10 in. by 4½ in.; nine lines in a page; good old writing. Part of fol. 95 and nearly the whole of fol. 100 are left blank, which scoms to indicate small lacunas.

Nyāyaratnamālā, an exposition of the Mimāmsā doctrine, in verse and prose, following Kumārila Svāmin's Vārttika, by Pārthasārathi Miśra, son of Yajūātman. See Hall's Index, p. 172, no. xi.

It begins:

षानंदममृतं ज्ञानमभं साधियमीष्यरं ।

ब्रह्म सर्वेमसर्वे सदसहंदे हिर्दे विभुं ॥ १ ॥

मीमांसायविसंभूतेः कुमारस्तामिनोहतेः ।

त्यायरानेरहं मालां संग्रप्नामि मनोरमां ॥ १ ॥

तत्र साध्यायविध्यषैः ग्रथमं तावदुष्यते ।

षाचायदृष्टिमाण्जित्य परपद्यनिरासतः ॥ ३ ॥

तत्र तावदिनं केषित् पूर्वपद्यं प्रचक्रते ।

षाचायैक्तियोगार्थः साध्यायस्ताम्युक्तितः ॥ ३ ॥

प्रयमावगतलेन ति युक्तं प्रयोननं । न तु वाक्यायेविद्यानं ति प्रयास्त्रतीयते ॥ ५ ॥ तेनाविविद्यायेवाडेदस्यायेविकारसं । न कर्तस्यमतः आस्त्रं नीमासायेननयेकं ॥ ६ ॥

सामायंकरसाप्रयुक्तस्य हि साध्यायाध्यमस्य प्रयोगनायेखाया पुरुषांतरगामित्वेन महिरंगमिष प्रथमावगतत्वेन तसिद्धिरेवास्य प्रयोगनं युक्तं न त्वर्षेक्षानं पञ्चाद्वावित्वात् । तेनात्यार्थत्वात् । वेदाध्ययनस्याविविद्यतो ऽर्थः स्विविद्यत्तस्य न निर्वेतत्यः । प्रयोजनाभावात् । स्रकतिय्ये च निर्केये विचारो न कतिय्य इति तदास्यकं मीनांसाञ्चास्तं स्वन्यंकत्वादनारंभणीयमिति कथं पुनराभायंकरणविधिप्रयुक्तं स्थ्ययनं न स्वविधिप्रयुक्तं। रुष्यते । स्वतः Apparently these words are an explanation of élokus 4-6.

In the first half of the work the single sections are not numbered. A first section ends (fol. 25b):

च। चार्यमतमान्त्रित्य श्रीमश्चद्यात्मसूनुना । पार्यसारियमिश्रेस प्रयुक्तितिस्त्रकः कृतः ॥

The new section begins:

विज्ञानस्य प्रमाणत्वं स्ततो निर्णीयते यथा । परतत्वाप्रमाणत्वं तथा न्यायो जीभभीयते॥

तत्र सतः सर्वेप्रमाणानामित्यारभ्य सतः प्रामास्यं परत्रसा-प्रमासन्यं सामार्थिनियदं etc.

It ends (fol. 34b):

पायैसारिपानश्चेय स्ताः प्रामास्यनिर्ह्ययः । सास्याविवादसंज्ञातनोहस्यानुष्रये कृतः ॥

The new section begins:

विधितस्त्रे विमन्त्रेते बहुधा वादिनो यतः । स्रतो वार्त्तिककारीयैः क्रियते तस्त्रनिर्वायः ॥

कः पुनरयं विधिः । केषिदाहुः प्रमाणांतरागोषरो लिङा-दिश्रन्दमाचालंबनः कार्यात्मा यागादिभावार्यगोषरः सर्गकामादिकं नियोज्यमालनि प्रेरपवियोगो विधितित etc.

It ends (fol. 49a):

न्यायागनानुसारेख श्रीमद्यक्वात्मसूनुना । यार्थसारियमिश्रेख कृतो ज्यं विधिनिर्खयः॥

The new section begins:

यत्र विप्रतिपद्यंते संबंधे लिंगलिंगिनोः । सद्यतः प्रमाणात्र तत्र निसैय उच्यते ॥ It ends (fol. 64b):

पार्यसारियनिश्रयः वार्त्तिकोक्त्यनुसारतः । यणप्रतीति निर्वतिते नियमः सप्रमाखकः इति ॥

The new section begins:

वाक्याचेसंविदो मूलं बहुधा वादिनो विदुः । तत्र वार्त्तिककारीयैन्यायैमार्गः प्रदृश्यते ॥

It ends (fol. 90b):

पार्यसारिषिमिश्रेण निर्श्वयो ऽभिहितान्त्रये । यथागर्म यथाभक्षं वार्तिकोक्तः प्रदर्शितः ॥

The last section of the first half begins:
दृष्टा वार्त्तिककारस्य विशेषः काम्यनित्ययोः ।
धंगसाकस्यवैकस्यलख्याः प्रतिपाद्यते ॥ १ ॥

केचित् किल नास्ति एव नियकाम्ययोवैधेन्यनुभयचापि सकलोगोपसंहारादिति मन्यते । etc.

It ends (fol. 96b):

पार्षसार्यामा सम्यग्धिको काम्यनित्योः । जानायमतनाजित्य न्यायलेकः प्रदर्शितः ॥ १३ ॥

The copy described by Rajendralala Mitra, Notices, v., p. 203, no. 1887, comprises only this first half of the whole work.

The second half begins:

FUE

चंगसद्धपतंचंधप्रमाणं सप्रकारकं । यदुत्तं वार्त्तिके सम्यक् संख्येणात्र कथ्यते ॥

It is divided into five paricchedas. The first pariccheda ends (fol. 103b): इति श्रीन्यायराज-मालायानंगनिकीये प्रथम: परिकेदः ॥

The second pariccheda begins:
सवैभाषणता शक्तिलिंगमित्रभिधीयते।
वाक्यं तु पदसंयातनावनित्युदितं पुरा ॥

The third pariccheda begins (fol. 117a): एवं मु-त्याहिभिरुपनीतें ब्युचये ब्युडानयोग्या भावना संजाता विशीयते।

The fourth pariccheda begins (fol. 141a): र्व तावदीपदेशिकांगसंवंधप्रकारः सप्रमाखकः पूर्वाध्यायमङ्के प्रदर्शितः इदानीमातिदेशिकांगसंवंधिवधाः सहप्रमाखा उत्तरमङ्कप्रतिपाद्या जिन्धीयंते ।

The fifth pariccheda begins (fel. 164a): रकदेशे तु प्रयोगपरिमार्ख तंत्रावायद्वारेख etc. ां ends: श्रीमग्रज्ञात्मायेमूनोः श्रीपायेसारियमिश्रस्य कृती त्यायरात्ममालायामंगिनग्रैयः समाप्तः । भुवनश्यविस्थातः श्रीमत् यज्ञात्मनंदनः । तत रव श्रुतं प्राप्य विश्वतः पार्यसारियः ॥ १ ॥ मीनांस(१) श्याकुल(१) श्रीयनक्रि-भेंदमज्ञे(हैं)विंगास(१) विगास । सत्याश्वार्येराह(१.०शायाह ०)तेत्यायरात्ने-मीलांसता सल्यामास श्रीरः ॥

Date: संवत् १५६१ वर्षे पीषनासे कृष्णपश्चे त्रवीदश्यां तियी अबेह श्रीप्रकाशकस्यानिनवासीनां साभीदशकीयपाठक-गोवर्षनेन लिखतं। [H. T. Colebbooks.]

2183.

195. Foll. 116 (9-994, 38 being put twice); size 10½ in. by 4½ in.; 9-12 lines in a page; large old writing, of the 17th century.

Nāyakaratna, a commentary on Pārthasārathi's Nyāyaratnamālā (called Nayaratnamālā, omālikā in the introductory couplets), by Rāmānuja Ācārya. It begins:

सम्यक्त्यां जनसमेशितमस्तदोष-माश्चायसंक्षमनुशास्ति विमुद्धचन्नुः। नानांतरानधिगतं ऋतु* राजतस्तं तह्यांतरं च पुरुषोत्तमसंदितं तत् ॥ १ ॥ जासायोतिमसीमनि स्पूरति यः सहावनागोचरः खे खे कमेशि यः प्रशास्ति पुरुषं योग्याधिकारक्रमात्। चाधन्ने विविधोपकारमसिलैयें(यों ?)ध्मैरज्ञेषामिना साद्याद्विष्णुरिवेशते विशिष्ट्ये नानावताराष्ट्रयः॥ २ ॥ **ऋविभक्तविभक्तमार्गयो**र् भतयोभेद्रगुरूपदिष्टयोः । इभयोरपि पार्वसारिषः प्रचितो न्यायमते जिभयोगवान् ॥ ३ ॥ ज्ञान्यष्टभावनपरी ख्रक्टुः प्रवेशन् जाचायतंत्रमधिकृत्य दूटप्रकाशं । त्यक्र्य पार्थरयसारचिरन्यतंत्रं सत्योतये याचित्रवाज्ञयराजमालां ॥ ३ ॥ ंगुरुतंत्रनियंतितो अपहं बहुमानादिह पार्यसारयेः।

विवृक्षोमि मतीतराश्चितां स्थिरभाषां नयरानमालिकां॥५॥

प्रारिश्वितस्य ग्रंथस्य प्रत्यृहप्रशांतये सर्वोत्कृष्टो(°हां?)श्रुतिशिदः-सनिशिक्षतां स्वेष्ट्रेयतां ननस्यति ॥ आनंदिनिति ॥ Note the form Partharathasarathi in the fourth couplet.

Fol. 41b ends a first section: इति स्रोनद्रानानुजाचार्यविरिचिते न्यायरलनालाध्यास्थाने नायकरले प्रयुक्तितिलक्ष्यास्थानं समाप्रं॥

Fol. 51a a second section: इति न्यायरानमाला-व्यास्थाने नायकराने सातःप्रामास्यनिरूपणं॥

Fol. 76a a third section: इति पाचैसारचिविर-चित्रन्यायराजमालाचास्थाने नायकराजे चित्रितान्वयनिर्णय-चास्थानं सनाप्रे॥

Fol. 98a a fourth section: इति रामानुजाचार्य-विरिचिते त्यायराममालाच्यास्थाने नायकराजे विधिनिर्णयच्या-स्थानं॥

Fol. 116a tho last section: इति रामानुनाषाव-विरिचते त्यायराजनालाव्यात्माने नायकराने नित्यकान्यविवेक-व्याख्याने समाग्रे॥

This is exactly the first half of the whole work, as will appear from a comparison with the preceding complete copy of the Nyāyaralnamālā.

The Oxford Nāyakaratna, in Aufrecht's Cat. Bodl., no. 527, contains the second half; the first word of the second half of the Nyāyaratnamālā being चंगलका; see also Rājendralāla's Notices, iv., no. 1557. Perhaps the Oxford volume and the present MS. are different parts of one old complete copy.

The erroneous title "Nyāyakaranda" given to Rāmānuja Ācārya's commentary by Hall, Index, p. 172, no. xii., was corrected by Aufrecht, Cat. Cat., p. 307.

[H. T. COLEBROOKE.]

7. Other commentaries on the Mimamsasutras.

2184.

1320. Foll. 322; size 12% in. by 31 in.

^{*} In the line and, but supra scriptum and.

Minamsanayaviveka, Bhavanatha Miśra's commentary on the Jaiminisatra, an incomplete copy, comprising only eight books out of twelve. All the single parts are well written and of considerable age. See Hall's Index, p. 179, no. xxvi.; Burnell's Tanj. MSS., p. 84.

According to the introductory verse Bhavanātha Miśra's work is an abridgment of the more ample work of his guru.

a) The second to fourth $p\bar{a}da$ of the first adhyāya. Foll. 46 (3-48), foll. 3-13 nine lines, foll. 14-48 eight lines in a page. Foll. 3-86 are in a very old handwriting, the last twelve leaves are of a little later date. The right half of the last leaf is torn off. Some leaves are left blank on one side.

The second pāda ends fol. 12a, the third fol. 36b.

It begins:

विषाज्ञामनवर्शं यस्मतं व्यक्तं गुरोः खतः । विकारं सुग्रहं कर्त्ते भवः संख्यिय वस्त्रति ॥

जासायस्य क्रियापैत्वादानपैन्यनप्रदेषानां तस्माद्नित्वमुच्यते । उक्तं कायैनपें प्रतिपादयतो चेदस्य ।

b) The second adhyāya. Foll. 46 (49-94); generally eight lines in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 70a, the second fol. 86a, the third fol. 93a.

It begins:

डितीयेन डितीयेन नियन्धेन नियध्यते। यत्तदेव भवेनास निरवद्यं निगस्तते॥

Note of the scribe: लिखितं चासादास: कासीवासि॥

c) The third adhyāya. Foll. 80 (95-174); foll. 95-157a eight lines, fell. 157b-158b nino lines, foll. 159a-174b ten lines in a page.

After fel. 106 and fel. 116 two leaves are wanting. Thus the end of the first $p\bar{a}da$ has been lest (see $s\bar{u}$. 1, 23 on fol. 116a, and $s\bar{u}$. 2, 8 on fol. 117b); the second $p\bar{a}da$ ends fel. 125a,

the third pāda fol. 136a, the feurth pāda fol. 145b, the fifth pāda fol. 154a, the sixth pāda fol. 163b, the seventh pāda fol. 169b.

It begins:

पविकाडयतसार्थतंनोहविनिवृत्तये । उद्गाहिको भवेनेषा वस्यते शेषस्त्रक्षके ॥

चयातः शेमलख्यम् ।

d) Foll. 66 (175-240); eight lines in a page. The fourth and the fifth adhyāya. The first pāda of the fourth adhyāya ends fol. 196a, the second fol. 203a, the third fol. 213a, the fourth fol. 216b. The first pāda of the fifth adhyāya ends fol. 226b, the second fol. 230b, the third fol. 236a.

The fourth adhyaya begins:

्रिष्णातः ऋत्वयेषुरुपार्थयोजिङ्गासा । श्रध्यायाचे उपादानग-म्यतारूपेखोत्पत्तिशोषत्वानुष्टानाधिकाररूपः ॥

The fifth adhyaya begins:

्रश्रुतिल्ड्यणम् । क्रमनियमल्ड्यगं चिकीयेतो वृज्ञकीर्जनं तदुवायतया ।

The next three parts are in the same handwriting.

a) Foll. 51 (241-291); ten lines in a page. The sixth adhyāya. The first pāda ends fol. 256b, the second fol. 263a, the third fol. 271b, the fourth fol. 275b, the fifth fol. 282b, the sixth fol. 285b, the seventh fol. 289b.

It begins:

द्रव्याणां समैसंयोगे गुळालेनाभिसंबन्धः ॥ अव भाषे बहुत्रं न कोत्तितं तप गुरुरभिप्रायशह वृत्तस्य हेतुत्वाभावादिति ।

f) Foll. 18 (292-310a); ten lines in a page. The seventh adhyāya. The first pāda ends fol. 301b, the second fol. 302b, the third fol. 308b. It begins:

श्रुतिप्रमाणानात्॥ जत्र भाष्यं पूर्वेखेत्युपक्रम्य विनायितुतिषात इतानं सद्दयोरपेभेदं संवन्धं चाह ।

g) Foll. 13 (310b-322a); ten lines in a page.

The eighth adhyāya. The first pāda ends fel. 317b, the second fol. 319a, the third fol. 321a.

It begins:

श्रीजानकीपतये ननः। अय विश्लेषलञ्चलन्। अय सूत्रमेव संबन्धनाह भाष्ये तदर्थकवनमिति गुरुराह।

Name of the scribe: रघुनाचेन हिसित: साधै पराधै च ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2185.

1447. Foll. 54; size 11 in. by 3\frac{3}{4} in.; nine lines in a page.

Mimāṇsānayariveka, a second old copy of the third and fourth pāda of the first adhyāya. It begins with fol. 13, the first twelve leaves not belonging to Miśra Bhavanātha's commentary. The beginning of the third pāda (about one page) is wanting; the first words on fol. 13a are: ... स्विनियोग इति वास्त्रम्। कार्याभिधायिता मनस्य साधिता (see in no. 2184 fol. 12b, l. 4). The third pāda ends fol. 39a.

The first twelve leaves contain a small fragment of a commentary on the Sabarabhā-shya. It begins: उपनाननिष सादृश्यनसिकृष्ट वर्षे मुहिनुत्यादयित यथा गवयदर्शनं गोस्मरसस्योति भाष्यन् ॥ This quotation belongs to Sabara's explanation of Mi. sū. I. 1, 5 (see p. 10, 1. 16 of the edition in the Bibl. Ind.). It then proceeds: अस्यायं नास्ययायै: । उपनानमिष न परीक्षणीयमेवं रुक्षणकानेनाय्य-भिकारादिति । अवयवायैस्तु एकच दृश्यनानं सादृश्यं प्रतियो-गिसादृश्यविशिष्टतया सिकृष्ट वर्षे व्यां मुहिनुत्यादयित रत-सादृश्यविष्टिष्ट:(read 'शिष्टः) स इति ' The fragment breaks off with: प्रयोजनामरमाह । प्रतिनिधिरिति । यो तेन दश्य ...

H. T. COLEBROOKE.]

2186, 2187.

1458b & 1458c. Mīmāṃsāsūtradīdhiti or Nyāyāvalīdīdhiti, a commentary on the Jaiminisūtra, by Rāghavānanda Sarasvatī, disciple of Advaya, who was the disciple of Viśveśvara

Bhagavatpāda. See Hall's Index, p. 182, no. xxxvi.; Rājendralāla Mitra's Notices, vi., p. 11, no. 1991.

1458b. Foll. 29; size 9½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Mīmāṃsāsūtradīdhiti. The first adhyāya.

It begins:

नता मुरारेः पदकन्नरेणून्
महेशितुभानुगनाननस्य ।
देवा गुरुणां च पतिस्तनोति(यतिस्त ° R.M.)
स्थायावलीहीधितिनर्षकस्याम् ॥

तप्र

धर्मो ब्रादशलखस्या सुत्यासस्य लख्यैः ।
प्रमायाभेदशेषत्वप्रयुक्तिक्रमसंश्रकाः ॥
खिथकारो जितदेशस्य सामान्येन विशेषतः ।
जहो बाधस्य तन्तं च प्रसङ्ख्योदिताः क्रमात् ॥
विध्यवैदादस्मृतिनामधेर्य
चतुर्विधं मानमुद्दियते ज्य ।
पादैस्मृतिम्

सूत्रान्तितै: सिधाति कर्नेवृन्दम् ॥

जन्याद्यस्मतिदग्यं सारवद्वित्रतोमुलम् ।

नश्च कस्तोभमनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुरिति ॥

तत्र मीमांसास्वतंदभी ज्यातो धर्मनिकासेत्याद्यन्याहार्ये व दर्जनादित्यनः । ज्ञास्त्रं ज्ञास्यते धनास्यं हितमनेनेति । मीमांसा पितिविचाररचनामिका बेद स्य । हिन्तं। मीमांसा-तंज्ञ बाला की: सर्वे बेदसमुद्रव:। मोतो वेदो रुगां प्राप्त (?) का शंचुलवणा-मवदिति ॥ तस्याः फलं संदेहविषयैयनिरासः धर्मे प्रमीयमार्ग हि घेटेन करकात्मना । इति कर्त्रचताभागं नीमांता प्रियमती-स्के: ॥ तत्राक्षपद्मकोपेतं स्वमधिकरणं न्याय इति च कम्यते ॥ तद्क्रम् । विषयो विषयश्चेष (cp. no. 2209) पूर्वपञ्चस्तयोत्तरम् । संगतिचीत पद्मानं ज्ञास्त्रे व्यक्तरणं स्मृतनिति (॥) तत्र विषयो विवरणीयं वाक्यं। विष्णुरुपीनु यष्टव्य इति। संशयः संदेहः विकारपानु यष्टव इति यागविधायकमधैवादो वाद्यो(वाद्याद्यं:) विधिदैवतयोः अवगादिति पूर्वः पद्यः। उत्तरं त्वर्यवादो उनारा यज्ञतीति यागावगतेः सिद्धानः ॥ संगतिः । शास्त्रे अधाये तथा पादे न्यायसंगतयस् त्रिशेखुकाः तत्राचातो धर्मजिक्षासेति सुत्रसंदर्भः शास्त्रं । तस्य परस्य च संगतिः शास्त्रसंगतिः(।) तथाध्यायसंगतिः प्रमाग्रभेदशेपत्वप्रयुक्तिक्रमसंशकाः । स्विधकारोजितदेशस्य सामा-

545

. . पूर्वमाविष्यते यत्र साह्येपिकी मता ॥ १ ॥
पूर्वन्यायात्ययो यत्र प्रायुदाहरणात् तु सा ॥ २ ॥
प्रसङ्गाधिनयते यत्र तत्र प्रासङ्गिकी मता ॥ ३ ॥
युद्धिस्यं चिनयते यत्र चुद्धिस्यानीत्मका तु सा ॥ ३ ॥
कृत्वा यत्राधिको श्रद्धां पूर्वमेयातिदिश्यते ॥
तत्रातिदेशिको प्रोक्ता संगतिन्याययेदिभिः ॥ ५ ॥
चिन्तो प्रकृतिसिद्धार्यानुपोद्वातं प्रवस्ते ॥ ६ ॥
चयातो धर्मनिशासेति ।

The first pāda (ashṭādhikaraṇātmaka) ends fol. 8b, the second (caturadhikaraṇa) fol. 17b, the third (daśādhikaraṇa) fol. 25a.

Colophon: इति श्रीविश्वेश्वरश्गवायाद्शिश्वाह्यभगव-त्याद्शिश्वश्रीरायवानन्दसरस्ततीवर्रावते नीनांसासूत्रद्विती प्रथमाध्यायविश्वत्यधिकरश्चश्रुर्थः पादः सनाप्तः सनाप्तश्च प्रथमो स्थायः ॥

1458c. Foll. 101; size 9½ in. by 4 in.; ton lines in a page.

Mimāṃsāsūtradīdhiti. The second and third adhyāyas, both in the same handwriting as the first.

The second adhyāya begins:
प्रचमाध्यायस्याधिकरणानि संपूर्णानि श्रेश
प्रमाणलक्ष्ये सिद्धा विध्यादीनां प्रमाणता ।
तद्धीनानि कनाया तेषु भेदो विचायते ॥

फलं हि साध्यधमेत्वात् भूतनिय्याद्यनियुत्सूचे (eic!) प्राप्ते सिद्धान्तसूचे ॥ भाषाचाः कर्षश्रद्धास्त्रेथः क्रिया ^o

The first pāda (ashļādaśādhikaraņātmaka) ends fol. 10a, the second (trayodaśādhikaraṇaka) fol. 17b, the third (caturdaśādhikaraṇa) fol. 24a, the fourth fol. 29a.

Tho third whyāya begins:

शब्दानरादिभिनेदी यागादीना निरूपित: ।

तेवानक्राक्तिविषयो भेदश्वात्र निरूप्पते ॥

पद्गिः श्रुतादिभिनेतिः स स्वात्र निरूप्पते ।

श्राधे पादे श्रुतिकृतो डितीये लैक्तिकः स्मृतः ॥

तृतीये वाक्यजनितञ्जतुषे प्रक्रियाकृतः ।

स्यानीः समास्यया वापि प्रश्नमदी तथा कृतः ॥

तवादी वस्यमास्यया प्रतिज्ञानीते ॥ श्रयातः श्रेषलस्यसनिति ॥

The first pāda (paūculušādhikaraņaka) ends fol. 35b, tho second (ckonaviņšādhikaraņaka) fol. 46b, tho third fol. 57b, the fourth (ckaviņšādhikāraka) fol. 67a, the fifth (riņšatyadhikaraņaka) fol. 76a, the sixth (paūcadušādhikaraņaka) fol. 83b, the seventh (trayoviņšatyadhikaraņaka) fol. 92b, the eighth (trayoviņšatyadhikaraņātmaka) fol. 101a.

[H. T. COLEBROOKE.]

2188, 2189.

766 & 767. Bhāṭṭudāpikā, Khaṇḍadeva's commentary on the Mīmāṃsāsūtra. See Hall's Index, no. xxiv., p. 179; Aufrecht's Oxford Cat., p. 353, nos. 836, 837; Burnoll's Tanj. MSS., p. 83. Khaṇḍadeva died at Benares in 1665 (Aufrecht, Cat. Cat., p. 136).

766. Foll. 225; size 11 in. by 4\frac{3}{4} in.; foll. 1-106, 135-167 eleven lines, foll. 107-134, 168-225 twelve lines in a page.

a) The second, third and fourth pāda of the first adhyāya. Foll. 17.

The second pada begins:

विश्वेषरं नमस्कृष स्वादेवः सता मुद्रे । तनुते तत्रसादेन संविष्ठां भाहदीपिकान ॥ स्तायस्य १। वा वै स्विपिष्ठा देवता वायुनेव स्तेन भागधे-येनोपधावति स स्वेनं भूति गनयतीत्यास्यवैवादानां विधिप्रति-येधवदेव कर्नृस्मरसाभावादयीरुवेयत्वे पूर्वाधिकरस्येन सिद्धे संप्रति तहदेव धमाधमेयोः प्रामास्यमस्ति न वेति विचायते ।

See Rāj. Mitra's Notices, vii., p.271, no.2521 (Adhy. I. 2-III. 8).

The third pāda begins (fol. 4b):

धर्मस्य । शिष्टचैवणिकपरिगृहोतानां मन्वादिप्रणीतस्मृतीनां धर्माधर्मयोः प्रामास्यं न वेति संदेहे सन्मूळकत्विनद्वायकाभावाद-प्रामास्यम्। न स्वत्र प्रस्यद्वादिमूळं तेषां धर्माधर्मयोरप्रमृत्तेः वेदस्य च प्रस्यद्वपितस्यानुपळ्नात् उपल्ले वा स्मृतिप्रणयनवैपध्यात् प्रस्यद्वपितस्योदानोमुख्येदस्य च वेदिकयेषा परिगणनं शासानां मानामान्वपरिस्थागेन पाल्यमानत्या कल्ययितुमशक्तेः।

The fourth pada begins (fol. 9b):

उक्रम् १॥ इह गुणविधित्वेन नामधेयत्वेन वा संनतानां सर्थेयामेय फलपदादिरिक्रमुबन्तामा उद्वित्सोनादिपदानां प्रामाख-मप्रामाख्यं वेति संशये प्रकारासंभवादप्रामाख्यम् ।

b) The second adhyāya. Foll. 23 (18-40), in the same handwriting.

The first pada begins:

भावाचाः ०॥ सर्व धमाधमेप्रमाखेषु निरूपितेषु प्रधुना तत्स्वरूपं निरूप्यते ।

The second pada begins (fol. 7a):

भावनाभेदकलीभृतापूर्वभेदोषयोगिमावार्षाधिकरणरूपोपो -ज्ञातप्रसक्तानुप्रसक्तादी समाप्ते उधुना ज्ञन्दान्तराज्ञेदो अभिधीयते ।

The third pāda begins (fol. 16a):

गुरुस्तु । ज्योतिष्टोने यदि रचनारसामा सोमः स्यादैन्द्रपाय-वाग्राम् ग्रह्मा गृद्ध्योयाद्यदि नृहत्सामा मुकायानिति मुतम् ॥

The fourth pada begins (fol. 22a):

यावज्जीविकः । यावज्जीवं दश्चेपूर्णमासाम्या यज्ञोत्यद्य काम्य रवस्मीाञ्चर्यं दश्चेपूर्णमासकमिण जोवनपर्यामकालविधिः।

c) The third adhyāya, incomplete. Foll. 66 (41-106), in the same handwriting. Between fol. 68 and 69, eight leaves (foll. 2t-35, of the original numbering), with the end of the third and the beginning of the fourth pāda, are lost. Fol. 68 ceases in the commentary on the thirty-second sātra of the third pāda (4241340),

and fol. 69 begins in the middle of the commentary on the thirteenth $s\bar{u}tra$ of the fourth $p\bar{u}da$ (see $s\bar{u}$. 14 well-and on fol. 71a). The last leaf ceases in the middle of the commentary on the twenty-first $s\bar{u}tra$ of the eighth $p\bar{u}da$ (funfau).

The first pada begins:

स्रयातः । तदेवं षद्प्रमायके कमेश्रेदे निरूपिते संप्रति शोधनिरूपितं शेपत्यापरपर्यायमञ्जलं निरूप्यते ।

The second pada begins (fol. 50a):

क्षवीभिधान १॥ रवं श्रुसुपयोगिविचारे वृत्ते ड्युना लिङ्गो-पयोगिविचारः प्रस्तृयते ।

The third pāda begins (fol. 57b):

श्रुतेः ^०॥ स्यं लिक्कविनियोगे निरूपिते इह वान्यादिविनि-योगो निरूपते ।

The fifth poda begins (fol. 78b):

चान्याच । उपांभुयानप्रयानान्यभागानुयानादिद्रव्याणी नौहवादीनां स्विष्टकृदिडादीनि शेषकार्याणि कन्नेव्यान्युत नेति चिनायां उग्नराडांत्सकृत्सकृत्सनवद्यति सर्वेभ्यो हविभ्येः समव-धातीत्यादिवचनेभ्यो वेद्यां हवींच्यासाद्यतीतिवद्क्षप्रधानसाधा-रसहविर्यात्वप्रतीतेः।

The sixth pāda begins (fol. 86a):

न्यस्वीपे॰॥ सनारमञ्जतेन यस्य पर्यमयी जुहूर्भवतीत्यादिना सन्याभ(च)रितज्जतुर्सवन्धिजुहूदेशेन विधीयमाना पर्यक्षा तङ्गारेख जुहू(बाध्य)ज्ञत्वक्रमिति स्थिते स ऋतुः किं प्रकृतिविकृतिसा-धारण उत्त प्रकृतिरेवेति चिनाया । सविश्लेवासर्वो ऽपि ।

The seventh pāda begins (fol. 94a):

प्रकरणिक्शेषात् । दशैपूर्णनासयोवेदिवहिषी तहनीछ सननल्पनादयः किनक्रप्रधानसाधारणहिष्टासादनाणा उत प्रधानाक्तभूतहिष्टासादननाषाणा इति विचारे ।

The eighth pāda begins (fol. 103h): खानिकने । वरणं दक्षिणादानं च सनास्थया जम्मृष्यीद-भिरेष कार्ये ।

d) The fourth adhyāya. Foll. 28 (107-134). The first pāda begins:

जपात: ऋत्ये । एवं सिद्धे श्रोपिनिक्षिते श्रेपत्वे प्रयोजक-निक्षितं प्रयोज्यत्वित् निक्ष्यते । See Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 156, no. 1583 (Adhy. iv.-ix.). The second pāda begins (fol. 118a):

खरुः । देखे पशी यूपस्य खर्ड करोति खरुवा पनुम-नक्षीति भुतम् ।

The third pāda begins (fol. 123b):

चनारभ्य यस्य पर्यमयी जुडूभैवति न स पापं छोनं जृयो-तीति चुतन् ।

The fourth $p\bar{a}da$ begins (fol. 130b):

प्रकरण १॥ राजसूत्रप्रकरखे इष्टिपणुसीना यागा श्वयागाश्च होनविदेवनावयः(read १६यः) सर्वे फलाकाञ्चा श्वरि श्रुता न साराज्येन फलेन संवध्यन्ते ।

e) The fifth adhyāya. Foll. 33 (135-167). The first pāda begins:

श्रुति । तदेवमङ्गप्रधानसाधारक्येन प्रयोज्यवर्गे व्याते व्युना प्रयोगाश्रितः क्रमो निरूप्यते । स्कादश्चे हि शङ्गानां प्रधानानां वैकेनैव प्रयोगविधिना विधानभिति वृद्यते ।

The second pada begins (fol. 148b):

सिवपाते ०॥ यत्रानेकोषां प्रधानानामञ्जानां या एकोन प्रयो-गविधिनोपसंग्रहात्माङ्गानां साहित्यावगमस्तत्र दश्यूकोमासप्राजा-पत्यादी किं एकैकस्य प्रधानस्य सिवपत्योपकारकाङ्गकास्त्रं कृत्वेतरस्य कर्ज्ञव्यमित्येवं कास्त्रानुसनयो ऽचवा ०

The third pada begins (fol. 20b):

षिवृद्धिः । विकृतायेकादशप्रयाजान्यनित पहुषसद इत्यादि-वैकृती अनेकवृत्यधिकसंख्या भुता सा प्रतिप्रधानं गुणावृद्धि-न्यायेन पृषदाज्यादिवदेकेकस्मिन्ययाजादी प्रत्येकनिसंबध्यत इति ०

The fourth pada begins (fol. 161b):

क्रमको यः १॥ तदेवं निकपितेषु क्रमप्रमाखेषु उत्तरोत्तरस्य दीवेष्यं प्रागेवास्माभिनिकपितम् । सुबोधत्वातु म सूत्रकारे-खोच्यते । शिम्पानुग्रहापे तु क्राचितुच्यते । त्रुतिविरोधे पाठस्य दीवेष्यत् ।

Date of this part: ग्रंच २००० ॥ जुभनस्तु सर्वेजगतः॥ संवत् १९२० ॥

> यीये नास्यसिते पश्चे द्वादश्या बुधवासरे । लालाभियेन लिखितं नुदे भवतु भीमतां ॥ १ ॥

f) The sixth $adhy\bar{a}ya$. Foll. 44 (168-211), in the same handwriting as a-d.

The first pāda begins:

द्रव्यायां १॥ श्वं सक्तमकं प्रयोज्यवर्गे निरूपिते व्धुना त्रचाधिकारो निरूपते त्रचाधिकारो नान फल्भोकुत्वसमानाधि-कर्या कर्नुत्वन् । The second pada begins (fol. 176a):

पुरुवार्षेक । चृष्टिकामाः सवनात्तीरिश्वतादावनेककृष्ट-सवप्रयोगादेकं मर्लं सर्वैः कृष्टिरवयवशो भुज्यते ।

The third pāda begins (fol. 179b):

सर्वज्ञक्ती । नित्यनैनिश्चिकामां कमेणां काम्यवत् सर्वाङ्गी-पर्वहारेणैव प्रयोगः ।

The fourth pāda begins (fol. 187a):

श्रेमात् ०। दश्रीदी यदा सकलस्य पुरोडाशस्य दिधवयसोरत्यस्य वा हवियः संपूर्णस्य नाशस्तदा प्रधानानुरोधेन हविरक्तरोत्यसी प्रमक्तायां यस्य सवाणि हवीपि नश्येयुर्दुच्येयुरपहरेयुवा चाज्ये-नेता देवताः परिसंख्याय यसेतित स्रुतेनाज्येनैयं याग इत्यवि-वादम् ।

The fifth pāda begins (fel. 192b):

चायुद्ये 0 ॥ दशैपूर्णमासयोयस्य हिवनिरुष्टं पुरुसाचन्द्रमा सम्युद्धियात् 0

The sixth pada begins (fol. 202b):

सिवपति । दशैपूर्णनासयोः कस्पभेदः श्रुतः। वाशिष्ठादीनां नाराशंसो कितीयः प्रयाजसन् नपादन्येषामित्यादिना ।

The seventh pāda begins (fol. 205a):

खदाने ०॥ विश्वजिति सर्वस्यं ददातीति श्रुतम् । तत्र पित्रादीनामपि हातिन्तेन सङ्गस्याच्यानाद्वनवदेव दानम् ।

The eighth pada begins (fol. 208):

्व इंडिपूर्वकत्वात् । सनित चतुर्होतृसंक्रका मन्ताः पृथिवी होता छीरध्यभुरित्यादयस् तेर्नया होमाछ विहिताः।

g) The seventh adhyāya. Foll. 14, in the same handwriting.

The first pāda begins:

श्रुतिप्रमाणत्वात् । स्वं साधिकारे उपदेशे अवगते अधुना त्रद्धीनसिद्धरितदेशो निरूपते ॥ श्रातिदेशो नाम यः पदार्थी यादृशीपकारद्वारा यदञ्जलेनावधारितस्तस्य पदार्थस्य तसं-चन्धिलेन रूपेण तादृशीपकारद्वारेवान्याञ्चनावोधकं प्रमाणन् ॥

The second pāda bogins (fol. 216b):

साम्रः ।। प्रकृती ज्योतिष्टोने चनिवत्यामुत्यसं रचनारं विकृ-तिविज्ञेवे चविवानगारी कवतीय कन्नचलेन स्र्यते ।

The third pāda begins (fol. 217a):

उक्तं । इदानीं नामातिदेशः प्रस्तूयते । नासनिनहोर् मुहोतीत्यादी नैयमिकाग्निहोत्रवाचिनो नास्रो न तावत् कर्ना-नारवाचकातम् । The fourth pāda begins (fol. 223a):

इति कर्त्तवात । तदेवं स प्रसङ्घो नामातिदेशो निकायतः । इदानीं कस्थितवचनातिदेशो निकायते ।

767. Foll. 258; size 11½ in. by 5 in.; foll. 1-69 twelve or thirteen lines, foll. 70-147 eleven lines, foll. 148-227 twelve lines, foll. 228-258 ten lines in a page.

Bhāṭṭadīpikā, Khaṇḍadeva's commentary on the eighth, ninth, tenth, eleventh and twelfth adhyāyas.

a) The eighth adhyāya. Foll. 12.

The first pada begins:

श्रय विशेष 0॥ तदेवं त्रिविधी वितदेशो निक्यित:। तथापि प्रत्यश्रवचननामातिदेशयोः काल्बेन चिना वृत्रा । चोदना-लिक्कातिदेशस्य तु सामान्यतो निक्यितस्य प्रकृतिविशेषनिक-प्रसार्थनस्य जारभ्यते ।

The second pada begins (fol. 7a):

यातिने । यातिनयागस्यानिद्यानुनिद्यसयातिनप्रतिपति-कर्मेणो ऽप्यक्तापेखायी किंसीनिकातिदेश उत दार्शिक इति चिन्यते॥

The third pāda begins (fol. 9a):

हिंबर्गेशे १॥ चारनावैष्णवनेकदशकपालं सारतातं चहं वाहेन्यतं चहिन्यादिहिंबर्गेशे क्रमसामान्यात्र्यमनृतिययोः सारनावैष्णवदाहेन्यत्ययोरारनेयारनीयोभीयविकारानिति प्राप्ते क्रमसामान्यस्याशान्दस्यान्यसायेखानेन विल्लखोपस्यितिकत्वादुत्य-तिवाक्यगतदेवतासादृश्यस्यानन्यायेखानेन यागस्यरूपयरिचाय-कानेन च शोशोपस्थितिकस्य चलव्ह्यात्रेनारनावैष्णवस्यारनी-योगीयविकारातं वाहेन्यत्यस्य चारनेयविकारत्वन्॥

The fourth pada begins (fol. 11a):
द्विहोमी ॥ तदेवं सिद्धे अतिदेशे द्विहोमेनु तद्यवादं वर्डुं
द्विहोमशब्दार्थे निरुष्यते ॥

b) The ninth adhyāya, incomplete. Foll. 57 (13-69), in the same handwriting. The last leaf ceases abruptly, but only four or five lines are wanting.

The first pada begins:

यज्ञकर्त । तदेवं सिद्धे अतिदेशे तत्नापितपदार्घविषय कहाचित्रपते । विविधचोही निकायते । मन्तोहः सोमोहः संस्कारोहच ॥ The second pada begins (fol. 37b):

सानानि । रचनारादिशस्त्रानां सामादिशस्तानां च गीति-माववाचित्वं गीतिविशेवावादिधनेनाचवाचित्वं वा सिञ्जनेवोत्त-रविवञ्जया स्मायते ॥

The third pāda begins (fol. 54a): प्रकृति ॥ अन्तरहं देवयात्रयया ब्रोहीया मेथेवादिनलेषु ।

The fourth pada begins (fol. 62a):

निहुं सिति ॥ तत्रैय प्रेचे मिडुं सित्स्य चक्क्यस्ता(च)नुष्यो-क्यान्यतादिति जुतन् ।

c) The first four pādas of the tenth adhyāya. Foll. 78 (70-147).

The first pada begins:

विधेः ⁰॥ तदेवमूहे सिञ्जे अ्थुनातिदिष्टानी पदार्थानामुलागा-पवादाभ्या विकृती वाभी निरूपते ।

The second pada begins (fol. 85a):

्रकृषालेषु । कृषालचरी पाकः कर्त्रयो नेति चिनायाम्। कृषालानानेव हविष्टानेषां च जयसमनदेखापि तज्ञादयेलोपाद-करणन् ।

The third pada begins (fol. 107b):

ि विकृती ॰ ॥ यस्यां विकृती माकृताङ्कतंत्रन्थेनापूर्वाङ्कत्रवर्ण यथा रकादश प्रयाजान् यजतीत्यादी तत्र ॰

The fourth pāda begins (fol. 120a):

प्रकृति ^०॥ चरनये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाश्चमष्टाकपालं निर्वये-दिति नच्चेषेष्टं विधायोपहोमाः समासाताः ।

d) The last four $p\bar{u}das$ of the tenth $adhy\bar{u}ya$. Foll. 51 (148-198), in the same handwriting as parts a and b of this volume; the last three leaves, with the end of the eighth $p\bar{u}da$, are in a rude modern handwriting.

The fifth pāda begins:

जानुपूर्ववता । यत्र प्रकृती जष्टलादिसङ्ग्रामुक्तानि कपा-लादीनि मुतानि । तत्र विकृती जलनसङ्ग्राकस्यले तावसैय कचिडियादः ॥

The sixth pāda begins (fol. 165a):

रकर्षस्यानि । योन्यानेकस्यानेवर्षुत्यक्वानि सामानि । तस्यानेव कर्मकाले गेयानि । The seventh pada begins (fol. 172b):

पशोः १॥ चानीपोमीयं पनुमालभेतात्र यद्यवि उत्पन्तिवाक्ये पशोरेव पुरोडाञ्चबहेषतासंबन्धियोन हविष्ट्रप्रतीतिः ।

The eighth pāda begins (fol. 182a):

प्रतिषेधः । तदेवनषेलोपात्रात्यासानाच वाधो निरूपितः । प्रतिवेधादिदानीं निरूप्तते ।

On the first page (70a) there are those versos:

उपचरितचाः सनो यद्यपि कथयित नैकनुपदेशन् । यासोषा सैरकपास्ता स्व अवित शास्त्राया ॥ १ ॥ वयित्र पदिवद्यातनानाशिक्षां या यदि पणि विषये या चन्नेयानः स पन्याः । उदयति दिशि यस्या भानुमान् सैव पूर्वा न हि तरिक्षरुदीते दिक्षराभीनवृक्षः ॥ १ ॥

c) The eleventh adhyāya. Foll. 29 (199-227). The 207th leaf brings in a piece omitted on fol. 206a, l. 10 (बचेंबपनपुरि:).

The first pada begins:

प्रयोजनाभिसेवन्यात् । तदेषं दश्रभिरध्यायैः प्रकृती विकृती चानुष्टेयपदार्थेव्यवगतेव्यथुना तेषां प्रयोगविध्यियगतानुष्टानतन्तन्तं निक्रणते ।

The second pāda begins (fol. 205a):

रकदेशः । इह सिडप्रयोगविधिमक्नीकृत पूर्व तस्योत्पत्ति-विधिभेदेन न भेदो अप तु स्वातकोण अवणाभाषे विनियोगै-क्येनैकामित्युक्तम् ।

The third pāda begins (fol. 213b):

श्रक्ताना । श्रक्ताना प्रधानाना चैकप्रयोगविधिपरिगृही-तानानेकदेशकालकर्तृकावनित्युक्तम् ।

The fourth pada begins (fol. 220b):

चौदनैकत्वात् । सर्वजैकफलसाधनानामनेकेषां कर्मणां फले साहित्यावगमे जीय देशकालकर्तृभेदे प्रयोगभेदादक्कावृत्तिरित्युक्तम्।

f) The twelfth adhyāya. Foll.31(228-258). The first pāda begins:

तन्ति । तदेषमनेकेषां प्रधानानामगृद्यमास्यविद्योदने अकृत-नाता । गृद्यमास्यविद्योदने न्यागृतिदित्युक्तम् ।

The second pada begins (fol. 241a):

विहारो । चाहवनीयादीनामाधानेनोत्पन्नानां प्रयोजना-पेकायां सामध्यादेवाग्निसाध्यज्ञीतस्मात्रेलीकिकसाधारस्येन कार्यनाथार्थेलम् । The third pāda begins (fol. 248b):
विश्वनिति । अष्टरावरूपे अहीने विश्वनित्ययननहः।
ततो अभिन्नवः पडहः ततो अभिनित्॥

The fourth pāda begins (fol. 255a):
जपाय । सिन अपसंत्रकाः केचिन्मन्ताः । वैद्यावीनृषं
जयतीयेवं जयति चोहनाचोहित्रावेन वे विनियुक्ताः ।

It ends:

तदेवं निक्षिती डाद्शभिरभ्यायैधेनाधेनी ॥ जैमिनेधिनलमूक्तिषु मर्ग जुडिमाच विपुला सम्बेतः । प्रीतिमेतु नृहरेः पद्यसे येन जन्मनियहो न पुनः स्थात॥

Date of this copy of the twelfth adhyāya:
परिता श्रीमहोश्चितालोप (?) नामककेशवभट्टानी सविधे
निश्चगीरीदलेन श्रीमदानन्दारामे सं १९६६ भाट्रामुद्धदशस्याम् ।
[II. T. Colebrooke.]

2190, 2191.

1017 & 1018. Bhāṭṭadīpikā, a second copy, incomplete.

1017. Foll. 275, in eight parts; size 11-111 in. hy 4-41 in.

- a) The second, third and fourth pādas of the first adhyāya. Foll. 21; 11-13 lines in a page.
- b) The first $p\bar{a}da$ and a part of the second $p\bar{a}da$ of the second $adhy\bar{a}ya$. Foll. 14 (22-35); 13-15 lines in a page. The last leaf terminates in the middle of the commentary on the twenty-seventh $s\bar{a}tra$ of the second $p\bar{a}da$ (arage). See no. 2194 (1562b).
- c) The first two pādas of the third adhyāya. Foll. 20 (86-55); twelve lines in a page. The last leaf ceases in the beginning of the third pāda.
- d) The last six padas of the third adhyaya. Foll. 89 (56-154); foll. 56-66 nine to twelve lines, foll. 67-154 nine lines in a page. On fol. 67a another large handwriting sets in.

542

- e) The fourth adhyāya. Foll. 31 (155-185); ten lines in a page.
- f) The fifth adhyāya. Foll. 26 (186-211);13-15 lines in a page.
- g) The sixth $adhy\bar{a}ya$. Foll. 47 (212-258), in the same handwriting as part f; 11-13 lines in a page.
- h) The seventh adhyāya. Foll. 16 (260-275); twelve lines in a page.
- 1018. Foll. 239 (276-514), in five parts; size 11 in. by 4\frac{1}{4}-4\frac{3}{4} in.
- a) The eighth adhyāya. Foll. 15 (276-290); twelve lines in a page. For the date, see part c.
- b) The ninth adhyāya. Foll. 83 (291-373);
 10 or 11 lines in a page.
- c) The first four pādas of the tenth adhyāya. Foll. 76 (374-449); foll. 374-387 twelve to fourteen lines, foll. 388-449 (in a new handwriting) ten to twelve lines in a page.
- d) The eleventh adhyāya. Foll. 37 (450-486), in the same handwriting as part a; 11 or 12 lines in a page. For the date, see part e.
- c) The twelfth adhyāya. Foll. 28 (487-514), in the same handwriting as parts a and d; Il or 12 lines in a page.

Date: संबद् १९६३ शने (?) घीषमासे कृष्णपक्षे ब्रह्म स्कादशी गुरुवाकरे सीध पुस्तकं नल नाम संबहसर-ब्रह्ममान (sic!).

[H. T. COLEBROOKE.]

2192, 2193.

1612 & 1370. Bhāṭṭadīpikā, the first three adhyāyas, incomplete.

1612. Foll. 156, in two parts; size 9% in. by 3% in.

- a) The first and the second adhyāyas. Foll.
 116; 6 or 7 lines in a page.
- b) The first two pādas, and the beginning of the third pāda of the third adhyāya. Foll. 40;
 6-8 lines in a page.

1370. Foll. 169 (41-209); size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; 6-8 lines in a page.

The remaining part of the third adhyaya, incomplete at the end, ceasing in the middle of the eighth pada. The last leaf contains only this colophon: sia where the wife and waster and wast

Nearly all leaves of these two volumes are coloured yellow. [II. T. Colebrooke.]

2194.

1562b. Foll. 16; size 11½ in. by 4½ in.; 13-15 lines in a page.

Bhāṭṭadīpikā, the second, third and fourth pāda of the first adhyāya. The handwriting is the same as in no. 2190b (1017b).

[II. T. COLEBROOKE.]

2195.

1562c. Foll. 17; size 111 in. by 41 in.; foll. 1-6 cleven or twelve lines, foll. 7-17 ten lines in a page.

Bhāṭṭadīpikā, the seventh adhyāya. The handwriting of the first six leaves is the same as in nos. 2196 (1562d) and 2191b (1018b).

H. T. COLEBROOKE.

2196.

1562d. Foll. 14; size 11½ in. by 4½ in.; twelve lines in a page.

Bhāṭṭadīpikā, the eighth adhyāya, in the same handwriting as no. 2191b (1018b) and the first six leaves of no. 2195 (1562c).

[H. T. Colebrooke.]

8. Other Mimamsa works.

2197.

Foll. 107; size 121 in. by 41 in.; 3039. eleven lines in a page.

Mīmāmsāsārasamgraha, a commentary on Bhatta Sankara's Kārikās, by Ahitāgnikesuva, son of Bhatta Visvanātha. An incomplete copy, comprising only the first four adhyāyas, but without the first pada of the first.

The commentary explains not only the Kārikās, but also the Jaiminisūtras.

The text of the Kārikās is given at the end of each adhyāya. Thoso of the first adhyaya are (fol. 18b): जयाभायसिङ्गानकारिकाः ॥

> नत्वा गर्गेशवायानगु(विद्यीन्) भट्टशङ्करः। सहसं विक्र सिद्धानान् साईसोकशतद्वयान्॥ वधीतिरत दृष्टाचा धर्ने मानं च चोहना। भर्मो व्येश्वोदनाराम्यो(र.०ध्यो) न तम्म(१)नपरी ख्यता॥१॥ प्रत्यक्षळक्योक्तिश्व स्ततःप्रामास्यवग्रीनम् । श्रन्दाचान्वयनित्यत्वमुपवर्वमतं ततः ॥ २ ॥ निरालबनवादी व्य श्रृत्यवादस्य दुवसन् । अनुमानपरिछेदः ज्ञस्द्रप्रामास्यवर्धनम् ॥ ३ ॥ प्रामास्यम्पमानस्याप्यशेषन्ते च वर्गनम् । प्रामास्योक्तिरभाषस्य स्कोटबादनिराक्रिया ॥ ४ ॥ चाकृतिस्यापनं चाथापोहवादनिराक्रिया। वनवादस्तान्धाय संबन्धान्धेयद्वयम् ॥ ५ ॥ चित्राक्षेपनिरासश्चाप्पात्मवादस्ततः परम् । श्रन्दाधिकरणं चाच [तह्नताधिकरणं चाच]तह्नताधिकृति-वाक्याधिकरणं चाचाव्यवेवाहाहिनानता। साया ॥ ६॥ चर्षवादोपयोगच्च नौदुसरप्रलान्वयः॥ ୬ ॥ जुर्वे हेतुविधिनास्ति मन्त्रागा च प्रमागता । स्मृतीनां च प्रमाखत्वं न तच्छुतिविरोधतः ॥ ६॥ हेत्दर्शनतो अ्येवं शास्त्रादेश्वाय वर्शकम् । शिष्टाकोपे प्रमाखत्वं शिष्टाचारप्रमायता ॥ ९ ॥ यवाद्या दीवेणुकाद्याः पील्वाद्यपेसायायाः । स्रुवाचारस्य वाभः स्यात् विवृद्धगादिविकानम् ॥ १० ॥ पिकनेगदिविनाय कल(r. º टा) मुत्रासतनाता । स्तीनामसतन्त्रसम् अङ्गानामसतन्त्रता ॥ १९ ॥

शास्यादेश्वासतनातं होलाकास्यवस्थितम् । प्रामाखं चाकृतिस्मृता चर्चेचं लोकवेदयोः ॥ १२ ॥ चाक्तेरेव वाचालं नामधेयप्रभागाता । विद्वादेश नामलं चित्रादेशापि नामता ॥ १३ ॥ तत्रस्थन्यायतो नामाप्येवं तद्वापदेशतः । बाजपेये व्य नामावन जाग्नेयादी त्वनामता ॥ १८ ॥ यहिराज्यादिशासयें प्रोधस्यादि तु यौगिकन्। निनैन्यमपि तहत् स्याह्मेश्चदेवे च नानता ॥ १५ ॥ चहात्वासपैवादानं तिसन्ते गीयता अचित । जाया च द्वापि गीयोहा साह्याच द्वाचिनता॥ १६॥ प्रशंसातं (?) अधिकेयं भूमा सुरुपादिगीयाता । सालिक्स(१.0 क्र्यू) समयायाच स्तृत्वा संदिग्धनिकीय:॥१९॥

सामध्याच धुवादी सः।

The second adhyaya begins with the second quarter of the eighteenth éloka, and ends with the thirtieth (fol. 40b); the third adhyaya ends with the first quarter of the seventy-second śloka (fol. 88a); and the fourth adhyaya with the third quarter of the eighty-ninth śloka (fol. 107a).

The commentary begins:

ज्ञानायस्य क्रियाचैत्वादानचैन्यनतद्यानां तस्मादनित्वमुन्धते॥ षस्यार्थः । षास्रायस्य फल्भावनास्यक्रियार्थनात् प्रामार्थः धर्म इतुक्रं पूर्वे चौदनामुचे। तेनाप्तद्यानामान्यस्यमतद्यीवादेव तसादनित्यं धर्मे प्रामास्यं प्रमाञ्जनकत्वमुच्यत इति । स्रयाती भर्मजिज्ञासेत्वचप्रमाकसङ्घ्यसाधनमहीः साभासेधेनी जिज्ञास्यत्वेन प्रतिहातः । तवास्मिषधाये प्रमाणं निरुष्यते विं प्रमाखध्ये इति । तेन यदेव विविद्यमेप्रमास्मिक्यसमर्थवादमनास्मृति-नामधेयादिगोचरं तासर्वमचैय संगातम् । न सच चोदनामानास्य-साधनं लक्ष्याची येन स्मृताहेरसंगितः स्वात् कि तहि धनेम-मायनिरूपयं। तेन लक्ष्यसंगतिस्तावनिषद्वा। प्रकासंगतिरिष चौदनानां प्रानास्ये पद्यदार्थसंबन्धीत्यश्चित्रकाचेन वाकार्थप्रती-तेन् लचत्रया चोपपादिते अननाराधिकरको बेदबारेक तासा यीरुवेयत्वनाशक्कित्न् । सन्निकृडकाला वेदा इदानीतनास्ते च चोदनासंवास्तव पीरुवेयाचेडेदा चतंश्रयं पीरुवेव्यचीदना इसेक्नाइक्का बेदापीरुपेयतया तद्वयवाना चोदनानामणुपी-रुवेयतया प्रामाक्ये साथिते तद्वयवाचेनोपस्थितानामधेवादादि-भागानामपपी रुवेयत्वसामान्याचीदनावत् प्रश्नक्षं प्रामाख्यमस्य

न वेति चिनयत इति । तथाक्तिवेव सूत्रे विश्वतिरिक्तानामचै-वादनन्त्रनामधेयानां क्रियाचैत्वानां वादानचैक्ये प्राप्ते कारिकाकृत चाहुः । क्रमैवादादिमानतेति (शी. 7) ।

The commentary of the second adhyaya begins (fol. 20b):

नमस्कृत्य गणपतेः पादाङ्खे सिद्धिसाधने । विचार्येवं प्रमाणानि कमैभेदी निरूपते ॥

The commentary of the third adhyāya begins (fol. 41b):

नमस्कृत्य गरापतेः पादास्त्ये सिद्धिसाधने । विचर्यर्थ कमेशेर्द ज्ञोनज्ञेनित्वमुख्यते ॥

The commentary of the fourth adhyāya begins (fol. 89b):

नमस्कृत गरापतेः पादास्ये सिश्चिसाधने । विचार्य क्षेपक्षेणिलं प्रयोजकमयोष्यते ॥

Date of the first adhyāya, संवत् १६६५; date of the other three adhyāyas, संवत् १६६६.

Colophon: इति श्रीभद्वविश्वनाथात्मश्राहिताविनकेशय-विराचिते भीमाश्राक्षारसंग्रहे भद्वश्रंकरीयकारिकाविवेचने व्यव-करणमालादिग्रन्यपश्चिकासंग्रहे वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2198.

3099. Foll. 54; size 91 in. by 4 in.; 10-12 lines in a page.

Mināmsānyāyaprakāšasamjūakam Mināmsāprakaraņam, according to Burnell, Tanj. MSS., p. 85, "the most popular introduction to the Mināmsā," by Apadeva, son of Anantadeva.

See Hall's Index, p. 185, no. xlix. The beginning has been printed in Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 219b, no. 524; and in Rāj. Mitra's Notices, I., p. 167, no. 299.

The end is:

इति सो भ्यं भनें यदुदेशेन विहितस्तदुदेशेन जियमाणस्तडेतुः। भीगोविन्दार्पणवृद्धा जियमाणस्तु निःभ्रेयसहेतुः। न च तद्र्यण-वृद्धानुष्ठाने प्रमाणाभावः। यस्त्रदेशि यद्श्वासि यस्त्रहोवि ददासि यत्। यस्त्रपस्यसि कीन्तेय तत्कुरुष्य मद्र्पणिनिति स्मृतेः॥ अस्याचाहकादिसमृतिवत् प्रामास्यादित्यन्य विस्तरः॥ क्कारं मन्दनतिः क्केपं प्रक्रिया भट्टसंनता । तस्माहक्केषिलासो अयं गोविन्दगुरूपादयोः ॥ १ ॥ यन्यरूपो मदीयो अयं वाग्यापारः मुझोभनः । चनेन प्रीयता देवो गोविन्दो भक्कवास्तलः ॥ १ ॥

The handwriting is not everywhere the same, foll. 19b-31a and fol. 46 being apparently not as old as the main body of this manuscript.

[J. R. BALLANTYNE.]

2199.

3098. Foll. 60; size 91 in. by 41 in.; generally 11 or 12 lines in a page.

Nyāyaprakāśa, a second copy of Āpadera's work. Foll. 21-25 and fol. 38 are in a modern handwriting, but the main body of this manuscript may belong to the end of the 17th century. There are some lines in a small handwriting on the outer side of the first leaf, which seem to belong to some other Mīmāṃsā work.

[J. R. Ballantyne.]

2200.

3033. Foll. 32; size 123 in. by 61 in.: 15-21 lines in a page.

Minamsanyayaprakasa, a third copy, with marginal notes in a small handwriting. The following lines are on the first page:

पच पचनका भद्धा(:) पच पचनकेतरा: ।
शशकः शरूको गोधा सन्नी कूर्नो ज्या(:) पचनः ॥
पच पचनका भद्धा नक्षक्षेण राघन ।
शशकः शरूको गोधा सन्नी कूर्नो ज्या(:) पचनः ॥

[J. R. Ballantyne.]

2201.

1458s. Foll. 59; size 9½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Mīmāmsānyāyaprakāśu, a fourth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2202.

3272. Foll. 44; size 14% in. by 7% in.; 12-14 lines in a page.

Mīmāmsānyāyaprakāśa, a fifth copy.

The scribe has added: लिखितं साम चंदिकापुरमध्ये बाद्यस्थालयाल्या(?) . . . [A. C. Burnell.]

2203.

1321. Foll. 203; sizo 12\frac{1}{2} in. by 4\frac{1}{2} in.; foll. 1-136 thirteen lines, foll. 137-203 twelve or eleven lines in a page.

Jaiminiyanyāyamālāvistara, "the maxims of Jaimini's philosophy, or religious institution, in easy verses, with a commentary in prose" (Colebrooke, on fol. 1a), by Mādhava Ācārya (in the second half of the fourteenth century). See Hall's Index, p. 168, no. li.

Copied, in ten parts, by one and the same scribe, Samvat 1847 and 1848:

- a) The first adhyāya, foll. 20;
- b) the second adhyāya, foll. 16;
- c) the third adhyāya, foll. 32;
- d) the fourth adhyāya, foll. 12;
- e) the fifth adhyāya, foll. 11;
- f) the sixth and seventh adhyāyas, foll. 23;
- g) the eighth and ninth adhyāyas, foll. 22;
- h) the tenth adhyāya, foll. 46;
- i) the eleventh adhyāya, foll. 12;
- k) the twelfth adhyāya, foll. 9.

The numbers of the verses, and other marginal notes, are in Colebrooke's handwriting.

An edition of the Jaininīyanyāyamālāvistara was begun by Th. Goldstücker (Sanskrit Text Society, London, 1865-1869), and finished by E. B. Cowell (1878). Another edition in the Anandāśrama Skr. Series.

[H. T. COLEBROOKE.]

2204.

1841. Foll. 345 (and four additional leaves, after foll. 34, 93, 204 and before fol. 217,

which supply omissions); size 11% in. by 5½ in.; oleven lines in a page; modern handwriting.

Jaimininyāyamālāvistara, a second complote copy.

The first adhyāya ends fol. 37a, the second fol. 64b, the third fol. 120a, the fourth fol. 144a, the fifth fol. 164a, the sixth fol. 195a, the seventh fol. 203b, the eighth fol. 213a, the ninth fol. 244a, the touth fol. 311b, the eleventh fol. 330b, the twelfth fol. 345b.

[J. TAYLOR.]

2205.

204. Foll. 332; size 9\frac{3}{2} in. by 4\frac{1}{2} in.; eight lines in a page.

Jaiminiyanyāyamālāvistara, a third, but incomplete copy, in five parts, all in the same handwriting, except the last twenty-two leaves.

- a) The first adhyāya, foll. 47;
- b) the second adhyāya, foll. 39;
- c) the third adhyāya, foll. 75;
- d) the fourth (ends fol. 33b), fifth (ends fol. 61a) and sixth adhyāya, foll. 101;
- e) the seventh (ends fol. 12h), eighth (ends fol. 25a) and minth adhyāya, foll. 70.

[H. T. COLEBROOKE.]

2206.

285b. Foll. 65; size 10½ in. by 3½ in.; legibly written, in Dovanāgarī, in the early part of the last century; ten lines in a page; except the last eight leaves (originally paged separately), which have been supplied by a more recent hand, nine lines in a page. The original pagination of the two portions (6-62, 1-8) has been obliterated, and changed to 89-153, so as to make them appear as the continuation of MS. 285a (the Nārāyanīya vritti on the Aśvalāyana-Grihyasūtra).

A fragment of a Mīmāṃsā treatise, in the sragdharā metre, with a commentary.

The first leaf (the sixth of the original MS.) begins in the middle of the comment on the first śloka: ब्राधिकको: पुन:अवर्ध क्रुभोपकाराज्यभाग-

The second *sloka* runs as follows (fol. 92b, orig. 9b):

चप्राप्तिं प्राप्तिभाजानिष यदि परनावालरा पृथिज्ञत्व-चावृज्ञोहेङ्यधेनैः मृजति विषययन्नेननच्यापिदोवं । तस्मादादाय लक्ष्मध्ययकृतिनिहितं स्यादितच्याप्तिषक्ते ज्ञोसुदेशो ऽषि इंती(!) नियनविधिपदे सल्यपूर्वा-[बलीढः ॥ [२] ॥

यद्यवाप्ति परिहर्ते प्राप्तानामपद्मता नान ०

The third sloka (fol. 93b, orig. 10b):

यूपः सर्वो व्यपृषः स्वयमि विविधादृष्टसंस्कारयोगात् स्वस्मन्देखेविप दृष्टे वृद्दिरिनयनर्गः(?) तत्र कामाहित्वाद्धाः। प्रस्मात्रक्तस्यक्षपे परमनवगतं कपभेदं विद्याय प्राप्यमान्नी विचार्ये स्वयमिष तदिहास्यानिद्याना

[मुक्तिः ॥ ३ ॥

यूपः प्राकृतो वैकृतः सर्वो अपि तावदाहवनीयादिवद्छी-किकः व

The last stoka (fol. 145a, orig. 62a):

तिव्रतनं निवंदियं यदि सत्तु तदवच्चेदभेदे ततो न

चावृत्तेः कार्यपोडद्रयृतुगमनवृहत्तंत्रिताया नियत्याः ।

स्थाने कस्थिता(?) कोक्तिः क्रियत इति मतं यद्युपायोतराणो

तद्वाच्यं पाध्यकत्वच्यतिकररहितं किं नु वैकस्थिकावं
[॥ 98 ॥

रवं विवस्त्या उपायविषयनियमविधिव्यावृत्तिलाभे अपि ०

The Sūtrabhūshya is referred to in the comment on sl. 4, the Mīmāṃsakamaryādā on sl. 7; इत्यष्टमधोकविषरणं fol. 110a; प्रवृत्तिप्रतिचंध-कालस्य भेगः क्रियत इति तु भट्टपादाः । fol. 147b; कर्य-वादाया पुनःख्रुतिरिति बदतो भगवतः सूचकारस्य fol. 152b.

The original colophon ran thus: इति नीनांस-कभट्टनीलकंडात्मज्ञांकरकृती भट्टभास्करे प्रचनस्याध्यायस्य डितीयः पादः ॥ This has been scored out, and the following supplied by a different hand: इति जीनीनांसकभट्टनीलकंडात्मजनारायग्रभट्टकृते सूत्रवृक्तिः सनाता संवत् १६६०॥ The older leaves of the MS. show the marginal mark (now painted over) a · · ·; the first and last leaves of the modern portion, MIGHTER. [H. T. COLEBROOKE.]

2207.

1366. Foll. 43; size 83 in. by 33 in.; 15-19 lines in a page.

Bhāllabhāskara, a controversial treatise on Mīmāṃsā topics, by Jīvadeva, son of Āpadeva, the Dharmapramāpariecheda, incomplete. The same chapter in Rājendralāla Mitra's Notices, vii., p. 126, no. 2356. See Hall's Index, p. 188, no. lix.

The first two leaves are lost, fol. ३ begins:
... इ दशास्थातवाच्यत्वाचदमर्गतं विधित्रयमास्थातत्वेन रूपेग
तामिभन्ने। There are some more leaves lost
after fol. 27. The Rāṇaka is often quoted,
in opposition to the Miśrāḥ.

Colophon: इति श्रीमदापदेवात्मजजीयदेवकृती भाट्ट-भारकरे थर्नप्रमापरिकेदः॥ संवत् १९३९ श्राश्चीनवदि त्रयोटङ्गा भीने ज्योतिर्विज्ञगद्वापो ष्यलीलिसम्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2208.

1303b. Foll. 58; size 13\{\} in. by 4\{\} in.; six lines in a page; written in the Bengali character, on coloured paper.

Tattvasiddhānta, a short treatise on the principles of the Mīmāmsā, by Vidyānidhi?.

It begins:

545

शियं सोनं समाराध्य श्रीमान् विद्यानिधः मुधीः । तन्(ते) तत्विवडानं भीमीसार्थवतत्वतः ॥

तत्र नीनांसायाः प्रयमं मूर्वं खचाती धर्मानिज्ञासेति यदा हि धर्मानिज्ञासाननारं शास्त्रनारभ्यनानं दृश्यते तदा नूननिहं ज्ञास्तं धर्मप्रतिपादनप्रयोजनित्यवगम्यते ।

Date of the copy: लिखितस्त्रसिद्वान: श्रीकृष्ण-चन्द्रेण शर्माणीत ॥ शकाच्दा: १९२६ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2209.

1322. Foll. 74; size 12½ in. by 4½ in.; yellow paper; large rogular writing in the Bengalī character; seven lines in a page; written about Colebrooke's time.

Adhikaraņakaumudī, by Rāmakrishņa. Sec Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 67, no. 634.

It begins:

नम्दसूनुं नमस्कृत सर्वेलोकेचरेचरं । निरूपते अधिकरणं रामकृष्णेन दिश्रृतं ॥ चिषकृत क्रियते अधाडिचारो यस्ते तद्धिकरणं नीनासा-सिडानास्तस्याङ्गानि एच यथाह भट्टः

> निषयो निषयचीन पूर्वपद्यस्तयोत्तरं । निर्यायचीत पचाई शास्त्रे ऽधिकार्य स्मृतं ॥

The single topics of the Mimansa are introduced by special headings: (the first is परिषद्धिकरणं, Raj. M.); अथ राविसवाधिकरणं fol. 2b; चर्च विश्वजिद्धिकरणं fol. 3b; चर्च सर्वेसदाविक्याधिकरणं fol. 4a; भाष होलाकाधिकरणे fol. 4b; भाष मालाम-साधिकरणं and जय सर्वेषिकाधिकरणं fol. 5a; जय हविरूभयत्वाधिकरणे fol. 5b; जय गृहेकत्वाधिकरणे and भाष तद्येशास्त्राधिकरखं fol. 6a; स्य निमाद्भुपत्रिकरखं and चय रचकाराधिकरसं fol. 7a; चय तन्त्रन्याय: fol. 7b; चय प्रसङ्ख्याय: fol. 8b; चपाङ्गस्य प्रधानावृत्त्वप्रयोजनन्त-न्याय: and जय योगतिद्धाधिकरण fol. 9b; जय कर्मस्पार-भाषिकरतं fol. 10b; जय श्रंयधिकरतं fol. 11a; जय टेवताधिकारणे fol. 12a; जय जीस्ट्रपायिनामयनाधिकारणे fol. 12b; जय यागदानहोनाधिकरखं fol. 13a; जय पाटाइवनीयन्याय: fol. 14a; जाय पदिन्याय: fol. 14b; चय स्वयाश्विष्टेड्याधिकस्य fol. 15a; चय कृषालमायः and जय कपालाधिकरणं fol. 16a; जयाचैवादाधिकरणं fol. 16b; चय विरोधाधिकरणं fol. 17a; जय प्रतिनिध्यधिकरणं fol. 17b; खच मा (leg. मरू) भूमा fol. 19a; खपानु-बक्राधिकरणं fol. 19b; अय देवतासाहितं fol. 20a; अब विकट्य: fol. 21a; अब यावक्रीवाधिकरणं fol. 23a; चय जातेच्याधिकरतं fol. 23b; चय काम्यस्य नित्यायेखया विलिश्विताधिकरशे fol. 24a; अय तदनापकवैन्याय: and चय तदाबुल्पन्याय: fol. 25a; चय संयोगपुचक्त्यायः fol. 26a; चय व्यक्तिवयनाधिकरकं fol. 27a; अप

परापुरासन्यायः, ज्ञय दवडायुपन्यायः and ज्ञय श्रूतपरान्यायः fol. 27b; सप कपिञ्चलाधिकरणे fol. 28a; सप तक्ष-मुत्राधिकरते and चपारभागीयान्यायः fol. 28h; चपाङ्गस्य प्रधानकालान्ययानन्ययी fol. 29a; जप समं स्यादश्रुतत्यादिति न्याय: and खयानेकार्यत्वाकस्पना fol. 29b; जय प्रक्रमा-भिकरणं and सथ पृथम्पिधी गुणविधानासंभव: fol. 30a; स्रय सर्वशस्त्राधिकरणं fol. 30b; स्रय तिर्वेगधिकरणं fol. 31a; खप प्रश्नुधिकर्ण fol. 32a; खप सहमाहित्यपिवेक: fol. 32b; चय सलेवालीन्याय: and चय प्रतिपत्यधिकरणं fol. 83a; आयाष्ट्रमिकयिक्त्यधिकरvi fol. 83b; सप भाग्यमस्याधिकरणं and चयोहाधिकरणं fol. 34a; पाञा-धिकरता fol. 35a; चय कालज़ीचाधिकरता fol. 35b; चाप हेत्वविगदाधिकरणे and चवारुणान्याय: fol. 36a; खाय सोमयाजित्याय: fol. 86b; खायाकाथिकरणं fol. 37a; ज्ञयामिक्षाधिकरणं fol. 37b; ज्ञयात्युदितेहिन्यायः fol. 38a; अय इतिहप्लध्यणाधिकरणं fol. 38b; अय प्राशाधिकरणं fol. 39a; आप विविदिए(leg. घ्व) थिकरखं fol. 39b; चय स्नत्यधिकरणं fol. 40a; स्रथ ज्योतिरधिकरणं fol. 40b; जय वैश्वानराधिकरण fol. 41a; जय गुणविकृत-धिकरणे fol. 41b; ऋष क्रम: fol. 42a; अथ श्रुतिलि-क्वादिन्याय: fol. 43b; अय विधिनियमादि: fol. 48a; अय भूतशब्दात्याम: fol. 50b; जय विध्यनुत्रादवेषम्यं fol. 51a; चय नितानित्वविषम्यं fol.51h; जय सापेख्नानिरपेख्नवविषम्यं fol. 52a; अथ इयो: प्रशयनीयधिकरशं fol. 52b; अथ परिभाषाधिकरणं fol. 54b; जय सर्वेनामा(धि)करणं fol. 55b; स्वयं निवेधवर्युदासी fol. 56a; स्वयं यहक्रन्यायः(?) fol. 61a; अधानुयानाधिकरणं fol. 61b; अध शत्रुधिकरणं fol. 62a; অথ কন্তন্ত্ৰাখিকবো fol. 64a; অথ কৈলু-समवायन्याय: fol. 64b; अथ प्रकृतिविकृतिभावव्यस्या(leg. व्यवस्या?) fol. 65a; जप स्यालीपुलाकत्याय: fol. 70b.

The last words are: भिनतीति सर्वे सनज्ञतं ॥ इत्यधिकरणकीमुदी सनामा ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2210.

1464a. Foll. 127; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; 9-13 lines in a page.

Vidhirasāyana-Sukhopajīvinī, a commentary on the Vidhirasāyana, composed, as was the Vidhirasāyana itself, by Apyayī Dīkshita, son of Rangarāja Adhvarivara, of the family of Bharadvāja. The Vidhirasāyana is a metrical treatise on the three kinds of vidhi. For the correct form of the author's name see no. 2211.

It begins:

वद्वास्त्र योगकलया दृदयान्त्रकोशं
धनीचिरादिप ययारुचि गृद्धमागः।
यः प्रस्कृतविरतं परिपूर्णकपः
छेयः स ने दिझतु झाष्ट्रतिकं मुकुन्दः॥ १॥
जन्मस्यानलयं समस्तजगतां यस्त्रैव लीलायितं
यस्मिन्नायतने भवस्यिरमहापाशस्यः प्राणिनान्।
तद्ववादिभिरप्पगन्यविभवं विद्याधिकं शाष्ट्रतं
साधं त्रक रसालमूलरिसकं पश्येयमनादृशा॥ १॥
यत् कुमारिलमतानुसारिका निर्मितं विधिरसायनं मया।
पश्चकपमनितस्कुटाश्यं तत् सुसावगतये विविष्यते॥ ३॥

प्रादिष्यतप्रकरणाविष्ठपरिसमाप्तये सूत्रकारस्य महर्षेरनुस्यरण्कपं मङ्गलमाष्यवेद प्रकरणारमं तावदाविष्य समापते ॥
विक्ष्याता मुनिवर्यसृक्षिपु विधास्तिस्रो विधिस्रोतसामाणार्थेविज्ञदं विविक्षांवपपास्ताच्य व्यवस्थापिताः ॥ वि तवास्ति विचार्यमार्थेमिथते मार्गे निसर्गोज्ञले (१.० उच्च०) नानोदाहरणेसु ताः प्रविज्ञदोक्रते प्रवितामहे॥१॥ मुनिवर्यस्य भगवतो जैमिनेः सूत्रेषु विधिवा
स्यादपूर्वत्वान् (1., 2, 19) नियमार्था वा जुतिरुच्यते (IV., 2,
24) परिसंख्यतेयमादिषु (1., 2, 42) चयो विधिप्रकाराः
प्रसिद्धाः ॥ जपृत्वविधिर्नियमविधिः परिसंख्याविधिन्नेतिः ते च
भट्टपादैः परम्यरासंकीर्णविषयतया स्यडमेषोपपादिनाः तत्र
स्वत द्व निरवन्ने ग्रन्थकारेख्य बहुभिनिय्कर्षे प्राधिते उपूर्वविध्यादिश्याने नूतनं किंविद् विचारगीर्य नास्त्येव तथाप्यपूर्वेविध्यादोनां द्वादशस्ययायेषु विप्रकार्णिरहापूर्वविध्यादिल्लक्षणविचारव्यानेन तत्र तत्र प्रदर्शनीयेस्दाहरणविषयीस्तमेषार्थे
स्यष्टीकर्ते प्रकरणमिदमारभ्यत इत्यर्थः ॥

The apūrvavidhilakshaņākshepa ends fol. 64a, the niyamavidhilakshaņākshepa fol. 68a, the parisaikhyālakshaņākshepa fol. 73b. Then follows the irividhavidhilakshaņākshepaparasparātideša, after that (fol. 76b) the udāharaṇākshepa, ending fol. 100b with the colophon: इति... अपूर्वनियमविश्युदाहरमाञ्चेयपूर्वेषयः समानः ॥ The next and last part of this copy begins (fol. 101b):

श्वनपूर्वविधादिलक्षशोदाहरशगशनाक्षिप प्रदर्शितेष्वपि के-विदाक्षेपाः शास्त्रमधीदाभावमाक्षिय प्रदर्शिताः न तु न्यायमान्त्रिय

न्यायान्त्रेयको तु ते अप प्रशिषिक्षा इत्याखेपन्यानेन तत्तराखेषो-पनीन्यशास्त्रमगादाखेपं कृत्वस्थापि शास्त्रस्य परस्थरिषर्श्वार्षे-त्वशङ्कावहं स्थालीपुलाकन्यायेन प्रदर्शियधानीति प्रतिनानीते ॥

Colophon on fol. 76b: इति जीनद्वैतविद्याचारैजीभरताजनुरुनरुधिकीसुभजीविच्यजिद्याजिजीरक्रराजाम्ब रिवरसूनोरप्यविद्योक्तिस्य कृती विधिरसायनसुकोपजीविच्यां
जिविधिविधिरुक्यणाक्षेपपरस्परातिदेशः॥

It breaks off with: सत्यमेव विद्वतव्यक्तिमादोनामेव कारजुला नियमत्मन्यव तु फलेनेव नियमपरिसंख्याव्यपदेश इति हवं दृश्ये: सर्वो अप विधिनियमविधिरिति सर्वो अप नियेथ: परिसंख्येति चाक्नोकृत्यापूर्वेविध्यादीनां स्वव्यानि विश्वत्य दश्चीयव्यक इत्यर्थः तान्येव लक्ष्यान्याह ॥

See Hall's Index, p. 194, no. lxxxi.; Burnell's Tanj. MSS., p. 86. [H. T. COLEBROOKE.]

2211.

1642. Foll. 48; size 93 in. by 3 in.; fairly good, small Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page.

Upakrama-parākrama, a troatise on "the relative importance attaching to right initiation and the proper completion of ceremonies" (Hall's Index, p. 192, no. lxxv.), by Appayya Dikshita, son of Rangarāja.

It begins:

उपक्रमस्य प्रवलावनृचिरे ययोपसंहारविरोधिनो वृधाः । प्रतिष्ठितां तामिह तर्वसंतिते प्रवोधयानः प्रतिकृलमस्यितान् ॥

भीनां सकास्तावद्यक्रमीयसंहारयोविंरोधे सत्युपक्रमस्य प्रायस्ये पापनेवनाहुः। सर्वस्यापि शब्दस्य खार्यक्षंचने विरोधः कारसं। स च प्रतियोगिनि दृष्टे हायते। 0

It ends:

विद्वतुरोविहितविश्वजिद्ध्यस्य
श्रीसर्वतोनुसमहानत्यानिमूनोः ।
श्रीरंगराज्ञभित्वनः श्रितचंद्रमीलिर्
श्रपद्ध(र.सप्ध्य)दोश्चितइति प्रियतसञ्चः(र.तनूत्रः)॥
समरोहयनक्षिष्ठमात्मवृद्धिविशुद्धये ।
उपसंद्वतदुन्धायनुपक्षमपराक्षमे ॥

इति श्रीमद्भरद्वानकुलनलियां सुभश्रीमद्देशविद्याचार्यश्री-रंगरामाध्यरिवरसूनोरप्यदीश्वितस्य कृतिरुपक्रमपराक्रमः संपूर्णः॥ संवत् १६२३ हेमलंबीनामसंबासरे ०लिसिवनिदं बालकृष्णेन परोपकारार्थं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2212.

1222. Foll. 63; size $11\frac{1}{8}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; seven lines in a page.

Pratyakshaparīshţisūtra, a commentary on the third sūtra of the Mīmāmsūśāstra, by Upādhyāya Sucarita Miśra.

It begins:

तस्य निनित्तपरीष्टिरिति सूत्रम्॥ चस्यायमर्थः। तस्य धनैस्य यजिनित्तं प्रमार्थः चोदनाभिधानं तत्परीष्टिः कत्तैचेति ।

Foll. 2 and 39-33 are wanting.

[H. T. COLEBROORE.]

2213.

2100b. Foll. 17; size $9\frac{5}{8}$ in. by $4\frac{5}{8}$ in.; foll. 1-6 sixteen lines, foll. 7-17 thirteen lines in a page.

Vidhivāda, incompleto at the end. The name of the author does not appear. The subject of this treatise may be seen from the opening sentence:

उद्दकानः पचेत खगैकानो यज्ञेतेत्यादि विधिवाकां पाक्षया-गादी प्रवर्शकन् । तस्य च तथानां न साखात् । खनुत्यसानां ततो अवृत्तेः । विं त्ववैद्यानद्वारेति । तस्य प्रवर्शकत्वोपपत्तये प्रवर्शकत्वानविषये लिकः शक्तिरिति सर्वेदानेवानुनतत्वात् ।

[GAIKAWAR.]

2214.

256a. Foll. 30; size 11½ in. by 3 in.; eight lines in a page; written in the 16th century.

Adhyayanavidhicarca, a treatise on the utility and necessity of studying the Mīmāṃsā, by Lakshmīdhara Acārya.

It begins:

भवदेवादयः सर्वे निषम्याः सन्ति यद्यपि । तथापि तेवामस्योह सत्ती प्रत्यक्षमन्तरम् ॥

खबेह चतुर्था पुरुषार्थलेन सक्छलीकाभिनताना धनीर्थकाननोक्षाणां प्रयमनिर्दिष्टी धर्म एव प्रधानं यस्मादयेकाममोखासत एव प्राप्पने तिष्ठकाने च चतुर्देशशास्त्रास्त्रास्त्राय्यायलेन
पुराणन्यायनीनांसाधर्मशास्त्राङ्गिनिक्षताः वेदाः स्थानानि
विद्यानां धर्मस्य च चतुर्देशेयादियाह्मयत्म्यादिवचनप्रसिद्धानि ।
तवाप्पन्यानि वयोदश शास्त्राणा न मीनांसी विना कसीविद्याय
पर्याप्तानीत्यादश्चः सर्वशास्त्राणामियं मीनांसीत लोकानुग्रहाय
परमकारुणिको जीमिनिस्ता प्राण्योति ॥ खणातो धर्मिकासेत्यव
प्रसिद्धापश्चस्यानमयाभिधायित्रेन साम्य्यादस्थयनानन्तर्यनवगम्यते। करिष्माणाया वेदार्थविचारानिकाया धर्मिकासाया
प्रध्यमानन्तरमेव भावात्। उक्तं च तमु वेदास्थयनं तस्तिन्तर्ति
हि सावकस्यत इति ।

It ends:

तस्मात् सर्वेषु पश्चेषु दूषणानां परिहर्षे श्रकातात् तत्तत्त्रयस्य स्त्रोकारे विष न अधिद् दोषः । तेनाध्ययनिषधेर्दृष्टार्थलेनार्थ-तात् अर्थगतसंदेहविषयैयनिरासार्थं मीमासाशास्त्रमारभ्यमिति ॥ [II. 'Г. Солешкооке.]

2215.

1597g. Foll. 20 (originally 9-22); size 9\frac{2}{3} in. by 3\frac{1}{3} in.; 7-11 lines in a page; old fair writing, but written by two different hands, the first part perhaps in the beginning of the 16th contury.

Bhāvanāviveka, a Mīmāṃsā truct on tho nature of bhāvanā, by Mandana Miśra. Foll. 3 and 9t are lost; some leavos are full of small holos.

It bogins:

संसर्गनोहितथियो विविक्तं धातुगीचरात् । भावात्मानं न पश्चीत ये तेभ्य(:) स विविच्यते ॥ १ ॥

तथा साहः॥

समानाधिकरस्यात्तद्येभेदाभिधानतः । न तादस्यानुमाना . वृथ्वता शिशिषामुतिः *॥ २॥

* Read वृद्धताशिंशपामुति:; cf. वृद्धताशिंशपादिगोचर: fol. 2a, l. 1.

इइ चलु(॰. बलु) गगन(॰ कुमुन?) ज्ञञ्जविषाखयोरि ज्ञयनाख-योरभवतोश्रेयतस्य घटाटेस्सचान्याज्ञयत्यर्थस्य(?) कर्तुः करोति-कर्मता तथा भवनुः(sic!) करोत्यर्थस्य कर्त्ता प्रयोगक इतिetc.

The colophon is: इतुपाध्यायगंडनिमञ्जविरिचतो व्यं भावनाविवेक: समाप्त: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2216.

3046. Foll. 90; size 11½ in. by 5 in.; eight lines in a page; very large writing, of the 17th century.

Mīmāṃsāratna, a treatise on pramāṇa and pramaya (Pramāṇapramayavidhiratnātmaka), by Raghunātha Bhaṭṭācārya. The MS. contains only the second pariacheda called Mīmāṃsāpramayaratna. Though the padārthas are similar to those of the Vaišeshika, yet the work seems to belong to the Mīmāṃsā. Jaimini receives the epithet Bhagavān, fol. 83b (सूचानो भागा) विभिन्ने:). Pārthasārathi is quoted fol. 1b, Vallabhācārya fol. 29a, Kāśikākritaḥ fol. 40a, Vācaspatimiśrāḥ fol. 63a, etc.

It bogins:

तदेतिकिष्यितम्पि प्रमाणपद्वं स्वीचितं प्रमेपनंतरेणासदिनिषेचनीयमेव षा स्यादिति तद्धं तद्धि निक्ष्यते । तच्च
संख्रेषतो क्विषि भाषो अभाषद्वेति । तचाछो द्रव्यगुणकनेवामान्यविषयताइक्तिविद्यास्थितेन सप्तविध इति प्रांचः । वैल्ल्ख्यप्रदार्थातरं यतः पंचाइक्ष्यतेनां नौला उग्रादेख विल्ल्ख्यप्रवहार इति नच्याः । द्रव्याचि तु वैश्लेषिकस्वीकृतानि नव
वर्णस्त्रमध्येत्वादश्लीत प्रांचः । पाचनार्यास्तु मनःपृथिव्यादीनामन्यतरद्यदेव षा तमस्तु पृथिव्येव विरला नौला नीहार्यं
(१.० षत्) तादृशं जलं न तु द्रव्यातरिनायाह ।

Single sections end: fol. 16a इति दूव्यंपदार्थः; fol. 48a इति गुणनिक्षणं; fol. 49b इति क्रियानिक्षणं. The other sections are not distinctly marked, but the next padārtha after क्रिया is सामान्य. Fol. 64b, अभाव seems to follow on विशेष (तस्मास संग्रेवातींदिया विशेषाः । अयोगावः) ।

It ends:

यस्य प्रनेयरानेरात्मानं भूषियतुनिकास्ते(sic!) । विश्वासंकृतिकृतिनः कृतिरेषा कल्पता तेन ॥ f# w 1

रपुनायस्य कृतिनः कृतिः कौशलञ्जालिनी । भीनांसातस्त्रजिज्ञासोभीवतानंददायिनी ॥

इति विद्यालंकारश्रीरयुनायभट्टाचायैकृते मीनांनाराले प्रमाणप्रमेयविधिरालात्मके प्रमेयरालाख्यो द्वितीयः परिकेदः ॥ श्रीसवैविद्यानिधानकर्वौद्राचार्यसरस्ततीनाम् ॥ ॥ मीनांसाप्रमे-यरानं ॥ [Dr. J. R. Ballantyne.]

2217.

1950. Foll. 144; size 9\frac{1}{2} in. by 3\frac{7}{2} in.; 9-12 lines in a page; fair old writing, of the 17th century.

(Tarkacintāmaņi?). This title does not appear in the MS. itself, but is taken from the notes of John Taylor, on the first and on the last page. There is no introduction at the beginning, no colophon at the end, the last leaf breaking off abruptly.

The MS. begins:

कविद्यासाय नमः॥ यज्ञेदमुख्यते चेदस्यापीरुपेयत्वे चाध-वाक्यत्वादिरूपस्य प्रमाणज्ञान्दलक्षणस्याभावात् प्रामार्गः न स्यादिति तत्व । प्रज्ञती निर्दोषज्ञन्दत्वं निर्दोषवाक्यत्वं चा चागमलक्षणमित्रक्रत्वात् ।

It is a critical discussion of topics belonging to the Pūrvamīmānsā. It very often quotes from three works which are shortly called Paddhati, Mani and Sudhā. Other authorities are: the Nyāyāmrita, fol. 11a; the Pramāņalakshanatika, ibid.; the Padamanjari, fol. 130h; the Karmanirnaya, fol. 134b; the Bhatta, fol. 47b; the Bhātta, fol. 77a; the Prābhākara, ibid.; the Naiyyāyika, fol. 48b; the Sānkhya, fol. 76b; Udayana, fol. 90b. The latter occurs in the sentence ॥ चास्यातस्योदयनोक्तकृत्यपैत्वभंगः ॥ There are many such phrases in this work, which look like sūtras. In the second half the work turns on grammatical subjects, see f.i. fol. 80a: शतदपाह। लिङाखयेशियष्टमाधनायमेवेति।; fol. 124b: ॥ रुद्धादिवृत्तित्रयस्य प्रकावलिकायः ॥ On [J. TAYLOR.] bahuvrihi, p. 133b, foll.

F. VEDĀNTA.

1. Sūtra.

2218.

3070. Foll. 13; size 10½ in. by 4½ in.; nine lines in a page.

Vedāntasūtra, the aphorisms of the Vedānta philosophy, ascribed to Bādarāyaņa, in four adhyāyas with four pādas each.

Soe Hall's Indox, p. 86, no. i.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 220, etc.

Printed together with the commentaries of Śańkura, Rāmānuja and Madhva.

[J. R. BALLANTYNE.]

2219.

1725a. Foll. 9; size 81 in. by 31 in.; eleven lines in a page.

Vedāntasūtra, a second copy, dated: अंचत् १९३९ माथकृषा १३ लि ७ लालास्पेन ॥

It has the inscription: इदं पुसार्क नारायग्रभट्ट-पीत्रस्येदं पुसार्क ॥ [H. T. Colebrooke.]

2220.

1052d. Foll. 11 (folded together); sizo 16½ in. by 3½ in.; six lines in a page; fairly written in the Bengali character, on coloured paper.

Sarīrakasūtra, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2221.

1922a. Foll. 9; size 10t in. by 4t in.; twelve lines in a page.

Vyāsasūtra, a fourth copy of the Vcdānta aphorisms. [J. TAYLOR.]

2222.

2833b. Foll. 7; size 7 in. by $8\frac{7}{5}$ in.; 14 or 15 lines in a page; large modern writing.

Sārīrakasūtra, a fifth copy, incomplete, ending with the tonth sūtra of the second pāda of the second adhyāya.

[SIR CHARLES WILKINS.]

2. Śańkara's Bhāshya, and commentaries on it.

2223.

3086. Foll. 424; sizo 10% in. by 3% in.; good Devanagarī writing of 1502-5 A.D.; oight lines in a page.

Sarīrakamīmāmsābhāshya, by Šańkarācārya, son of Śivaguru, pupil of Govindācārya, who was a pupil of Gaudapāda (Aufrecht, Cat. Cat., p. 626). Śańkara was a native of Kerala (Malabar), and wrote the Śārīrakabhāshya about A.D. 804 (see K. B. Pathak's article, "The date of Śaṃkarācārya, Ind. Antiqu. XI., p. 174). Other dates in Śaṅkara's life were pointed out by Aufrecht, Oxford Cataloguo, pp. 247-252.

Oxford Cat., p. 221; Weber's Berlin Cat. (1853), p. 176, etc. The Bhāshya is printed, with Govindānunda's Bhāshyaratnaprabhā, in the Bibliotheca Indica (1863). For other editions, see Haas' Brit. Mus. Cat., p. 10; a complete German translation by Dr. Paul Deussen, Leipzig, 1887; Part I. of Ballantyne's Aphorisms of the Vedānta Philosophy (Mirzapore 1851) contains the first pāda only. Banerjea's English translation in the Bibliotheca Indica (fasc. I., 1870) has not been continued.

Adhy. I., foll. 136 (dated: संवत् १५६२ वर्षे आवरणजुदि ६ सहमी कुते ॥); Adhy. II., foll. 130; Adhy. III., foll. 113 (संवत् १५५८ वर्षे मामैश्चिरवदि १६ प्रयोदशी रवे विशाषानस्व ॥); Adhy. IV., foll. 45.

[SIR CHARLES WILKINS.]

2224-2227.

2447, 2448, 2449, 2450. Foll. 110, 104, 98, 39 resp.; size 12-12\frac{1}{2} in. by 4\frac{2}{4}-5\frac{1}{2} in.; ton lines in a page; writing fair. Many leaves bave a painted margin.

· Šārīrakamīmāmsābhāshya, a second copy of Sankara's commentary on the Vedantasutras.

Each volume contains one adhyāya. 49-48 in vol. ii. are misplaced after fol. 4t.

[R. Johnson.]

2228.

Foll. 500 (10-499); size 10-101 in. by 4\frac{3}{4} in.; 10-13 lines in a page; very good writing.

Sankaru's commentary, in five parts:

The first pada of the first Foll. 10-49. adhyāya.

Foll. 50-144. The remaining three padas of the first adhyāya.

Foll. 145-261. The second adhyāya.

The third adhyaya. Foll. 262-351.

Another complete copy of Foll. 352-500. the third adhyāya (ends fol. 457a) and tho J. TAYLOB. fourth adhyaya.

2229, 2230.

Foll. 149 and 90 resp.; size 928, 853. 124 in. by 43 and 44 in. resp.; generally twelve lines, but in vol. ii., foll. 63-90, ten lines in a page; fair, modern writing.

Sārīrakamīmāmsābhāshya, a fourth copy.

Vol. I. Foll. 1-32, the first pada of the first adhyāya (ends fol. 32a), and the beginning of the second pāda.

Foll. 33-84, the second, third and fourth vadus of the first adhyaya.

Foll. 85-149, the second adhyāya.

Foll. 1-62, the third adhyāya. Vol. II. Foll. 62-90, the fourth adhyaya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2231.

2570. Foll. 117; size, folio 15½ in. by 91 in.; Enropean paper (watermark 1804); Telngu character; 42-48 lines in a page; bound in hairy deorskin.

Śārīrakamīmāmsābhāshya, by Śankarācārya. Adhy. I. ends fol. 43b; II., fol. 72b; III., fol. 102b; IV., fol. 117b.

[MACK. COLL.]

2232.

Foll. 114 (38-151); size 9% in. by 2799ъ. Sarīrakamīmāmsābhāshya, a third copy of 33 in.; foll. 38-60 eight to thirteen lines, foll. 61-151 ten lines in a page; fair writing.

> Sārīrakamīmāmsābhāshya, the first pāda of the first adhyaya (ends fol. 60b), and the three last padas of the second adhyaya.

> > [Coll. OF FORT WILLIAM.]

2233, 2234.

1188, 1100. Foll, 137 and 207 resp.; size 18 in. by 3 in.; vol. i. 8 or 9 lines, vol. ii. 7 or 8 lines in a page; fair writing.

Bhāmatī, or Šankarabhagavatpādabhāshyavibhāga, a commentary on Śankara's Bhāshya, by Vācaspati Miśra, pupil of Mārttaņdatilaka Svāmin.

Seo Hall's Index, p. 87, no. iii.; Webor's Berlin Catalogue, p. 177, no. 608; Burnell's Tanj. MSS., p. 86. Vācaspati Miśra lived under a king Nriga, and composed this commentary after the Nyāyakaņikā, the Tattvasamīkshā, the Tattvabindu, and other philosophical works (see the verses at the end of the edition). The Bhāmatī was published in the Bibliotheca Indica, Benares 1880, by Bāla Šāstrī.

This is a defective old copy, the deficiencies of which were made up by a later scribe.

Vol. I. The first adhyaya, throughout in the old handwriting.

It bogins:

चनिवीच्याविश्वाद्वितयसचिवस्य प्रभवतो विवर्ता यस्वैते वियटनिलतेनोञ्चवनयः । यतचाभृद्वियं चरमचरमुखावचिमदं नमानस्तद्वापरिमितसुस्तज्ञानमनृतम् ॥ १ ॥ नि(:) प्रश्वितनस्य वेदा चौक्षितनेतस्य पच भृतानि । स्मितनेतस्य चराचरनस्य च सूर्त महाप्रलयः ॥ २ ॥ विद्वारकेरुपेताय विविधेरव्यवैरिप । शास्त्रताय नमस्तुमी चेदाय च भवाय च ॥ ३ ॥ भारतकतिलकसामिमहागगपतीन्यम । विश्ववन्द्यानम्यानः सर्वेसिद्धिविधायिनः ॥ ४ ॥ ब्रह्ममुक्ति तसी चेदन्यासाय वेधसे। ज्ञानशस्त्रवताराय नमी भगवती हरे: ॥ ५ ॥ नत्वा विलुद्धविज्ञानं शक्करं करुशाकरम्। भाषं प्रसन्नगस्भीरं तत्मशीतं विभज्यते ॥ ६ ॥ जाचार्यकृतिनिवेशनमध्यवधृतं वची असदादीनाम् । रम्पोदकमिव गङ्गाप्रवाहपाषः(पातः the other

[copies) पविचयति ॥ ୬ ॥

चय यद्संदिग्धनप्रयोजनं च न तस्रेक्षावस्त्रतिपासागोचरः

यथा समनन्त्रेन्द्रयसनिकृष्टः स्कीतालोकनध्यवर्ती घटः कर(ि)ट-दन्ता वा तथा चेदं जलेति व्यायकविरुद्धोपल्थाः ।

The second pāda begins fol. 72h, the third fol. 82b, the fourth fol. 119a.

Vol. II. Foll. 1-91, the second adhyāya, in a more recent handwriting.

It begins:

स्मृत्यनवकाञ्चरोषप्रसङ्घ इति ((इस. 1) । वृत्तवित्रिधनास्त्रयोः समन्त्रयविरोधपरिहारलञ्चस्रयोः संगतिप्रदर्जनाय सुलस्रहस्याय वैतयोः संज्ञेपतत्तात्र्यार्थनाह प्रथमे अभाय इति ।

The second pāda begins fol. 28b, the third fol. 66a, the fourth fol. 83a.

Foll. 92-175, the third adhyaya, in the old handwriting, except the first three leaves.

It begins:

तदन्तरप्रतिपत्ती ((ह्याँ. 1) । द्वितीयतृतीयाध्याययोहेंतुहेतु-मद्रावलक्ष्यं संवन्धं दशैयन् सुसावयोधार्यमर्थसंत्रेपनाह द्वितीये अधाय इति ।

The second pāda begins fol. 101b, the third fol. 118b, the fourth fol. 165a. Fol. 176, which is nearly illegible, is the first leaf of this adhyāya in the old handwriting.

Foll. 177-207 the fourth adhyāya, in the old handwriting.

It begins:

नाभ्यभ्या इह सनः स्वयंप्रवृक्ता न चेतरे शक्याः । मत्तरिपत्तनिवन्धनमितिक्त्यमरोचकं येषाम् ॥ शक्के संप्रति निर्विशक्तकधुना स्वाराज्यसीरूपं वहन् नेन्द्रः सान्द्रतपःस्थितेषु कथमणुद्वेगमध्येष्यति । यद्वाचस्प्रतिमित्रनितिनितिकाव्यास्थानमाचस्युटत्

वेदानार्थेषियेकविषतभवाः खर्गे व्यमी नि(:)स्पृहाः॥
सनातनस्य। चावृत्तिरसकृदुपदेज्ञात्(श्रः. 1)। साधनानुष्ठानपूर्वकत्वात् फलसिद्धेः विषयक्रमेख विषयिखोरिष तिक्कचारयोः
क्रममाह तृतीय व्याय इति । [H. T. Colebrooke.]

2235.

442. Foll. 418; size 7 in. by 10⁵ in.; 22 or 28 lines in a page; beautiful writing, with painted margin.

Bhāmatī, a second copy, in two parts: foll. 1-275 the first (ends fol. 175a) and the second adhyāyas; foll. 277-418 the third (ends fol. 380) and the fourth adhyāya.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2236.

1338b. Foll. 267; size 11½ in. by 4½-4¾ in.; 10-15 lines in a page; fair writing; with many coloured leaves.

Bhāmatī, a third copy.

Foll. 20-202 (१-१६२) the first and the second adhyāyas, dated: इदं पुस्तकं लिखतं गदाधरभहेन पसनाभभद्वात्मजेन ॥ संवत् १६०६ चित्रभानसंबत्सरे मायनासे मुक्रपचे पडणां भृगुवासरे ॥

Fol. 203a contains quotations from various Upanishads, beginning: भं नो नियः॥ १॥ सह नाववतु २ यम्बंदसानृषभः। ३। सहं वृक्षस्य रेरिवा। ४। प्रश्नीनदः प्रश्नीनदं १

Foll. 204-261 (without original numbers). The third adhyāya.

Foll. 262-286 (9-24). The fourth adhyāya. [H. T. COLEBROOKE.]

2237.

289. Foll. 198; size 101 in. by 43 in.; ten lines in a pago; writing large and beautiful.

Bhāmatī, the first adhyāya (the first pāda onds fol. 103b, the second fol. 121a, the third fol. 171b). [H. T. COLEBROOKE.]

2238.

2084. Foll. 173; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; seven lines in a page; writing large and clear.

Bhāmatī, the third adhyāya (the first pāda ends fol. 20a, the second fol. 54a, the third fol. 146a).

The colophon is:

सिसश्रीप(ि)तश्री ६ हरिहराश्रीनती पुस्तिका :॥ वेदांतश्रास्त्र-परोपकाराय लिखिताय श्रास्तार्थणृश्यं कृत्वार्थे लिखितं ॥ संवत् १६४२ वरवे वैद्देशाय जुदि १९ तिथी सीमे श्रसेह काई-देवास्तव्यं उदीव्यक्षातीयमहं श्रीनरहरिसुतपुरुषोत्तमक्येन (!) लिखितं ॥ [Gaikawab.]

2239, 2240.

1002, 1003. Foll. 189 and 159 resp.; size 121 in. by 41 in. Vol. i. and vol. ii., foll. 123-159, ten lines, vol. ii., foll. 1-122, nine lines in a page; fair writing.

Vedāntakulpataru, a commentary on the Bhāmatī, by Amalānanda Vyāsāśrama, pupil of Anubhavānanda and Ānandātman Yati, living under the reign of a king Krishņa, son of Jaitradeva.

See Hall's Index, p. 87, no. iv. It begins:

यद्शातं नीचैभेह्विधनगडिश्वनधरं वियस्रद्वालेखल्मिल्नतायोगिकल्जिन् । तदुमुद्रशानप्रततनुस्वनद्वस्य परमं नमस्यानः प्रत्यक् खुतिशतशिरोभिः प्रकटितम् ॥ १ ॥ बोधाभीषु(४. मु)भृतिरबोधितिनिरं हृद्वोतमां दारयन् प्रश्नावारिधिमुन्नति च गमयन् सोनः सदोदेति यः । तं संसारसहस्यम्मिनितक्केमापहं दिख्णा-नूषिं निक्मेल्योगिषिनयषर्याभोनं भने शक्करम्॥२॥ मास्रकोहमहेभकुभ्वदल्नप्रोह्नतसम्मीक्तिक-स्रोतालंकृतसासुसाद्वयवपुः स्रोनाकृतस्यवीरयः । प्रद्वादोक्तगरः प्रमायनिषधी (१) दिष्याकृतिः स्तभातो निवातः प्रकटीभवे स हृद्याभोने ननास्याद्वतः ॥३॥

लिलितः पदिष्यातिया नृत्यति विषुधवदनरक्षेषु । सञ्जास्त्रवेदवाक्षेः सरस्तर्ति तो नगस्यानः ॥ ४ ॥ भजनानिप्रतिनिष्ठप्रितिसुद्दालिष्य करेख रदम् । द्धतं महागर्येशे प्रयोगि सक्लेडे सपदं ददतम् ॥ ५ ॥ यक्ष्यायसुवस्रियतात्ववोध-

श्रीरम्यगभेषुतिपद्मनाला । प्रसाधयत्वद्वयमात्मतत्त्वं

प्रसाधवताहयमालनाह्यं

तं च्यासमाझं गुरुमानतो अस्म ॥ ६ ॥
वेदानार्पतदाभासक्योरनीरिवविकानम् ।
नमानि भगवत्यादं परहंसभुरंधरम् ॥ ७ ॥
स्वयंप्रभसुतं ब्रबद्यारिकाविसहम् ।
यथार्पानुभवानन्दपदगीतं गुरुं नुमः ॥ ६ ॥
विद्याप्रस्रयसंयमाः जुभक्ता यस्तिविध्यानतः
पुंता हस्तगता भवन्ति सहसा कारुस्ववीद्यावशात् ।
सानन्दात्मयतीक्यरं तननिशं वन्दे गुरुखां गुरुं
स्त्रां यत्यद्यसयुग्नमन्त्रं पुरुषेरननीर्म्या ॥ ९ ॥

यान्ययान्यभिधाः स्युटिन मुकुला यस्योदये कीनुदा व्याकुर्वायिय यत्र मोहतिनिरं लोकस्य संशान्यति । प्रोक्कचारकदिव्यदीनियरमं व्योनायि नीराज्यते गोभियस्य सुक्षप्रकाशस्त्रशिनं तं नीमि विकागुरून्॥१०॥ वैदिकनामें वावस्यतिरिय सम्यक् सुरक्षितं चन्ने। नयविजितवादिदेत्यः स अयति विवृधेष्यराचायैः॥ १९॥ कडो व्यं वेदकाकासयमयिटयो भूरिशासाविषारः
सङ्ग्रीनलप्यैः समुदितपरमञ्ज्ञष्योधप्रसूनः ।
साखाद्यस्यवये द्दद्मृतफ्लं नीविषयेशयीन्दः
संसाराकीत्यतापप्रमयनिनपुगस्तन्यते कलावृद्यः॥ १२ ॥
कोन्या यावद्यंशमुसमयित श्रीजैबदेवालाने
कृष्ये स्नाभृति भूतलं सह महादेवेन संविश्वति ।
भोगोन्द्रे परिमुखति खितिभरप्रोहूतद्विश्वनं
वेदालोपयनस्य मस्डनकरं प्रस्तीमि कल्पदुनम् ॥ १३ ॥

श्रीमक्तरीरकश्रास्थायाः प्रारिष्यितायाः श्रीवञ्चसमाप्यादि-सिद्धये शास्त्रप्रतिपाश्चां परा देवता प्रश्नमक्तास्त्रीयविषयादि दश्चेयति श्रानियाच्चेति ।

Vol. I. Foll. 1-75, the first pāda of the first adhyāya.

Foll. 76-130, the three other pādas of the first adhyāya, dated: अस्वित् १६६२ शासे १९९९ ॥

Foll. 131-189, the second adhyāya.

Vol. II. Foll. 1-121, the third adhyāya, dated: श्रीसंदत् १६६२ वहसायमासे कृष्णपक्षे हादस्या भृगुवासरे पोषी समाप्त ॥

Foll. 122-159 the fourth adhyaya.

Colophon: इति श्रीमत्यरमसहंपरिव्राज्ञकाचार्यश्रीमदनुभ-वानन्दपून्यपादश्रिष्यभगवदमलानन्दस्य व्यासाध्रमापरनामधेयस्य कृती वेदानाकत्यतरी चतुर्थो अधाय: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2241.

1879. Foll. 306; size 11% in. by 5 in.; 16-25 lines in a page; fair writing.

Bhāmatī, Vācaspati Miśra's commentary (standing in the middle of every page), and Vedāntakalpaturu, Amalānanda's commentary on the Bhāmatī, an old, but incomplete copy.

Foll. 1-152, the first adhyaya. Fol. 922 is lost.

Foll. 153-224, the second adhyūya, with many defects; some of them are made up by leaves in a modern handwriting.

Foll. 225-290, the third adhyaya.

Foll. 291-306, the two first pādas of the fourth adhyāya and the beginning of the third pāda, this whole portion in the modern handwriting.

[J. Taylor.]

2242.

740. Foll. 249; size 131 in. by 5 in.; 6-16 lines in a page; middling writing.

Bhāmatī (in the middle of every page) and Vedāntakalpataru, the first adhyāya, a modern copy.

The first pada ends fol. 187b, the second fol. 157b, the third fol. 214b.

[II. T. COLEBROOKE.]

2243.

2665. Foll. 83; size 10¹/₈ in. by 4 in.; 10-12 lines in a page; indifferent writing.

Vedāntakalpataru, the second adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2244.

210. Foll. 494; size 62 in. by 102 in.; twenty-five lines in a page; good writing.

Vedāntakalpataruparimala, a commentary on the Vedāntakalpataru, by Appayya Dīkshita, son of Viśvajidyājin Rangarāja Adhvarivara, from the gotra of Bharadvāja.

See Hall's Index, p. 88, no. v.; Rājendralāla Mitra's Notices, iv., no. 1766.

The author's name is spelt Appaya or Apyaya in the majority of the colophons; Appayya occurs only twice, but see no. 2211.

Tho Parimala begins:

गुरुभिरुपदिष्ठनर्षे विस्तृतमिष तत्र वोधितं प्राज्ञेः । भगरुम्य शिवमधीयन् यपानति व्याकरोति कस्पतरुम् ॥ १ ॥ कस्पतरुमुप(ा)कुर्था किमधिकनाकाङ्कितार्थेनुसूख । तत्त्वत्रेदार्थिनेन नितनीहे परिक्कासृत् ॥ १ ॥ यायको निविज्ञको विदुषा न्यास्यानचातुरीभेदाः । सर्वेवानवि तेवानयनचकाज्ञं ददाति युष्पकावत् ॥ ३ ॥ इत्यिनहातिगभौरे कियदाज्ञयवकोनं नया क्रियते । तुष्पनि ततो विषुधाः कतिषयरानग्रहादिवासुनिधेः॥४॥ यदिति

The first adhyāya ends fol. 255a (the first pāda fol. 148a, the second fol. 169b, the third fol. 226b).

The second adhyaya ends fol. 330b (the first pada fol. 275b, the second fol. 307b, the third fol. 322b).

The third adhyāya ends fol. 461b (the first $p\bar{a}da$ fol. 345a, the second fol. 356b, the third fol. 423b).

The fourth adhyaya ends fol. 495b (the first pada fol. 477a, the second fol. 486b, the third fol. 491b).

Colophon: इति श्रीमद्वारश्वामकुलम्लिधिनी सुभग्नी-मदश्चेनविद्याचार्यश्रीविश्वामिश्वीरङ्गरामध्विद्यस्नोरप्यथ्य होव्यितस्य कृती वेदान्तमस्यतस्यरिमले चतुर्याध्यायस्य चतुर्यः पादः॥ [H. T. Colebrooke.]

2245, 2246.

265, 266. Foll. 239 and 212 resp.; size 12½ in. by 4½ in.; 10-12 lines in a page; middling writing.

Kalpataruparimala, a second copy of Appanya Dilishita's commentary.

Vol. I. Foll. 1-135 the first pada.

Foll. 136-154 the second pāda, dated: संवत्

Foll. 155-214 the third pāda.

Foll. 215-289 the fourth pādu of the first adhyāya.

Vol. II. Foll. 1-61 the second adhyōyu.

Foll. 62-181 the third adhyāya.

Foll. 182-212 the fourth adhyaya, dated: | (Samvat) 9642. [H. T. Colebrooke.]

2247, 2248.

1594, 863. Foll. 252 and 258 resp.; size II in. by 4\frac{3}{4} in.; ten lines in a page; large writing.

Vedāntakalpatacuparimala, a third copy, incomplete.

Vol. I. The first pāda (ends fol. 194a), the second pāda (ends fol. 221a), and part of the third pāda of the first adhyāya.

Vol. II. Foll. 160 (253-411) the rest of the first adhyāya (ends fol. 326a) and the second adhyāya.

Foll. 98 (413-510, fol. 427 is a "truțipatra") the first, second and third pādas of the third adhyāya, the latter incomplete (the second pāda ends fol. 443a). [H. T. COLEBROOKE.]

2249.

373. Foll. 143; size 10 in. hy 44 iu.; fourteen lines in a page; fair writing.

Vedāntakalpatarumanjarī, a commentary on the Vedāntakalpataru, being an abridgment of Appayya Dīkshita's Vedāntakalpataruparimulu, by Bhatta Vaidyanātha, son of Rāmacandra Tatsat.

Vaidyanātha composed his Šāstradīpikāprabhā in Samvat 1767 (Hall's Index, p. 171. no. xv.).

The Kalpatarumaūjarī begins:

इैशिवज्यक्तमनमुख्येदेवतेरिष सनीहितिकके । विन्दितो गमनुकः सुक्षहेतुः संमुखी भवतु कार्यमुखे मः॥१॥ स्मारं स्मारमुदारं संमृतिपारं महो निराकारम् । परिमलसारकमृक्षी बट्यदुनमन्त्ररीं अनुमः॥ १॥

शास्त्रीयविषयादि दशैयन्नेव परजञ्जनतिक्यं नङ्गलनाचरति यदिति o

The first adhyāya ends fol. 67a (the first carana fol. 48a, the second fol. 46h, the third fol. 50b), the second adhyāya fol. 84a (the first pāda fol. 71b, the second fol. 79b, the third

fol. 82b), the third adhyāya fol. 122a (the first pāda fol. 87b, the second fol. 90b, the third fol. 110b), the fourth adhyāya fol. 148b (the first pāda fol. 131b, the second fol. 136b, the third fol. 140a).

Colophon: इति श्रीमायद्वास्थ्याः (r. प्र व) माखाभिक्ष-तस्तद्रामचन्द्रसूरिवरात्मजभट्टवैद्धनाथकृतायां वेदानासस्यतरुमञ्ज-रीतास्थायां सस्यतरुटीकायां चतुर्वाध्यायस्य चतुर्वः पादः संपृक्षेः॥

Date of the copy: संवत् ९७७६ समर्ट नाम सना-बसुदी [H. T. Colebrooke.]

2250.

143. Foll. 517; size 13 in. by 5 in.; 7-14 lines in a page; fair writing.

Šārīrakamīmāmsābhāshya, Šankara's commentary on the Vedāntasūtra (standing in the middle of every page) and Bhāshyaratnaprabhā, a commentary on Śankara's Bhāshya, by Govindānanda, disciple of Gopāla Sarasvatī.

See Hall's Index, p. 89, no. xiii.; Oxford Cat., p. 221, nos. 534 and 535; Berlin Cat. (1853), p. 177, no. 610.

Govindānanda's pupil Nārāyaņa Sarasvatī composed his Śārīrakubhāshyavārttika A.D. 1592 (Hall's Index, p. 202).

Govindananda's commentary was printed in the Bibl. Ind., together with the Bhāshya.

This copy was written Samvat 1853 and 1854.
[H. T. COLEBROOKE.]

2251.

1070. Foll. 124; size 13% in. by 4% in.; 12-14 lines in a page; very good writing.

Bhāshyaratnaprabhā, a fragment of a second copy, in three parts:

Foll. 1-44 the first pāda.

Foll. 45-92 the three other padus of the first adhyaya, dated Samvat 9492.

Foll. 93-124 the first two pādas of the second adhyāya.

The first part has the marginal note राज ।
नंदी (नंदा, न । etc.), the third part राज ।, the second part राज नंदी. But these notes are not in the same handwriting as the MS. itself. The first leaf bears the inscription: अहरपुनापस्य आरोरकभाषांदण्या राजा नंदीय अहमील कंदस्य पुला ॥ The same marginal note, राजा नन्दी, appears also in the Berlin copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2252, 2253.

1117, 1119. Foll. 248 and 212 resp.; 12 or 13 lines in a page; fair writing.

Brahmavidyābharaņa, n commontary on Šaškara's Bhāshya, by Advaitānanda.

See Hall's Index, p. 89, no. xi.

The MS. described by Rajendralala Mitra, Notices, iii., p. 89, no. 1135, agrees with the third copy, no. 2256.

In this commentary Advaitananda made use of the oral instruction which he received from Rāmānanda Tīrtha, but his first guru seems to have been Bhūmānanda Sarasvatī, from whom he obtained the epithet Sārasvata; see the colophon and the introduction, also the additional verse in no. 2256 (882).

Vol. I. The first adhyāya. Foll. 1-136 the first pāda.

It begins:

वागीशाद्धाः सुमनसः सवैधिनानुपक्रने ।
यत्ना कृतकृत्याः स्युक्षत्रमानि गत्राननम् ॥ १ ॥
शक्कराख्येपविल्सदानन्दामृतनिभैराम् ।
विश्वीत्रंसितपादाकां त्रव्यविद्धां विभावये ॥ १ ॥
वेदानतिक्दंवेण * तास्त्रपर्येण (१. तास्त्रप्रेण)प्रकाशितः ।
स्वात्मानन्देकरस्येन कल्याणाय शिवो श्र्यु नः ॥ ३ ॥

^{*} No. 2256 has निक्रकेण, no. 2254 निक्रकीका.

सानन्दासुधिनग्निषत्तनिर्श्न निर्धृतनायानलं कारुखाजैवज्ञानिकौरभननुं देखा गिरा सेवितन् [(Sarasvatī)

<u>रानानन्तमु</u>निं मुनीन्द्रनिकरेरासेषितं सबैदा चित्रे संकलवानि वेदश्चिरमस्त्रभावनीथामये॥ ४ ॥ चों। स्वातो सम्बन्धामा।

. oll, 137-158 the second pada.

Foll. 159-216 the third pada.

Foll. 217-248 the fourth pāda.

Vol. II. Foll. 1-43 the first and second pādas of the second adhyāya. The first pāda ends fol. 15a.

Foll. 44-57 the third pada.

Foll. 58-66 the fourth pāda of the second adhyāya, dated स्वत atos.

Foll. 67-154 the three first pādas of the third adhyāya, the first ends fol. 81b, the second fol. 99a.

Foll. 155-176 the fourth pāda of the third adhyāya.

Foll. 177-212 the fourth adhyāya, the first pida ends fol. 191a, the second fol. 201a, the third fol. 208a.

The commentary ends:

मध्ये पलाञ्जविधिनमध्यासीनं समोहया(r. सहोनया)। चौकारस्वरसेवेशं भाषयानि सदा शिवम्॥

इति जीमायरमहंसपरिवासकाचावेषीभूमानन्दसरसातीचरकानुग्रहरूअसारसातपरस्य निरितश्चयीदासीन्यादिगुक्यानसवितयितकुरुत्ते विज्ञीरामानन्दगीवेषुसारिकदिनगैतशारीरक मृत्रभाष्यायेखपुनीप्रवाहिनमञ्जनमुहितस्याहैतानन्दस्य कृती
जारीरकभाष्यवास्थाया ब्रह्मविद्याभरकाभिधायां चतुर्यस्याधाः
यस्य चतुर्यः पादः ॥ [H. T. Colebbrooke.]

2254, 2255.

1118, 1437. Foll. 338 and 302 resp.; size 12 in. by 4½ in.; thirteen lines in a page; large writing.

Brakmavidyābharana, a second copy, with blanks here and there.

Vol. I. The first adhyāya (the first pāda ends fol. 168b, the second fol. 200b, the third fol. 286b).

Vol. II. Foll. 1-111 the second adhyāya.

Foll. 112-260 the third adhyāya.

Foll. 261-302 the fourth adhyāya.

Date of the copy: संवत् १६३३ फाल्गुनकृष्य १३ इनिवासरे। [H. T. Соливнооки.]

2256.

882. Foll. 154; size 10½ in. by 4¾ in.; twelve lines in a page; fair writing.

Brahmavidyābharaņa, the first pāda of the first adhyāya.

The first of the introductory couplets is wanting here, but another is added at the end:

तुम्धे नाननुमृश्च यः करुशया तुर्वोनृतिग्रस्युरद्-भासो वेदयतों विकल्पमिलतां विश्वा ददी चिन्नयीन्। भूनानन्दपदस्यितो गुरुरसी पूज्याधिपृत्र्यः सदा चेतो ने कुरुतादलंकृतमिलकोः खपादाभुत्रैः॥ ॥॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2257.

2780. Foll. 97; size 12½ in. by 5¾ in.; 9 or 10 lines in a page; large old writing; foll. 19-22 in a later hand.

Vaiyāsika-Nyāyamālā, or Adhikaraņamālā, or Vaiyāsika-Nyāyaratnamālā, or Vaiyāsika-Nyāyaratnamālā, or Vaiyāsika-Nyāyamālānistara, or Vedāntādhikaraņamālā. by Bhāratītīrtha Muni.

It begins:

प्रसान्य परमात्मानं श्रीविश्वातीयैक्वियां। वैपासिकन्यायनात्मा श्रीकैः संगृह्यते स्पुदं॥ १॥ प्रारिचितस्य ग्रंथस्याविद्येन etc.

The name of the author occurs in some of the colophons:

इति जीनायरमहंसपरिवाजकाश्वार्वजीभारतीतीर्थेनुनिवसी-तायानधिकरकमालायां प्रचमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ fol. 26b; इति जीनायरसहस • वैयासिसन्यायराजनालाधां प्रचनो वध्याय(:) समाप्त: ॥ fol. 33a; इति वैयासिकत्यायमाला-विक्तरे द्वितीयाध्यायस्य तृतीयः चादः॥ fol. 50b; इति जी-वेदांताधिकरणमालायां तृतीयाध्याये चतुर्चै(:)चादः॥ fol. 85b; इति भारतीतीचैप्रयोतायां वैयासिकत्यायरालमालायां चतुर्चै।-ध्यायस्य प्रचनः चादः॥ fol. 90b.

Dated : (Samvat) १९३० नीती फालान भुक्त पंचन्या गुरुवाहरे ॥

This work was printed, under the title Vyāsādhikaraņamālā, in the Bibl. Indica, in vol. ii. of the Vedāntadaršana.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2258-2259.

1023, 1024. Foll. 228 and 106 resp.; size 114 in. by 44 in.; legibly written, in Devanagari, c. 1780 A.D.; 15-19 lines in a page.

Paūcapādikā-vivaraņa, a gloss on Pādapadmācārya's Paūcapādikā (or commentary on Adhy. I. 1-4 and Adhy. II. 1 of Śańkara's Śārīrakamīmāṃsābhāshya), by Prakāśātman, pupil of Ananyānuhhava; with a commentary thereon, entitled (Vivarana-) Tattvadīpana, by Akhandānanda Muni, pupil of Akhandānubhāti.

See Hall's Index, p. 88, no. vii.

On the first sixteen leaves the text of the Vivarana is not given separately from the commentary, but from fol. 17 it is given in the middle of each page. The work consists of nine sections (varnaka), of which vol. i. contains 1-3, vol. ii. 4-9.

According to a MS. in Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 211, no. 809, the Pañcapādikāvivaraņa begins:

पालने विनलसस्त्वृत्तये जन्मकर्मीस रजीजुने लये । तामसाय जगतः प्रकाशकृद्दीतजालवपुषे नमः सते॥१॥ वस्याः प्रसादनवलन्य • Cp. Burnell, Tanj. MSS., p. 87.

The Tattvadipana begins:

यद्वीधसमुद्रतं यद्वीधात्रविलीयते मानद्वपालकं विश्वं तसी पूर्वात्मने ननः ॥ ९ ॥ जठाजूढं विश्वत्वविद्यरभागे भृतवायस् तयेकित्मभागे भवितनपरचात्रपृम्यः । प्रशादि किसिचिन्नशिगशभरो ज्याच भगवान् गिरीजः खेयो नः प्रदिसतु ज्ञिचानिचित्रवयुः॥२॥०६॥ नानाविभनिचेभाक्रप्रसन्दस्ताटरातः ।

नानाविधनिषंधाद्धप्रसूनरसमादरात् । निषंधमधु संगृत्व क्रियते त्रखदीयनं ॥ ७ ॥

पंचपादिको चाचिक्यामुग्रेंचकरतायोग्यतार्थं परहेवतो प्राचयते चाधकोकेन । यमेवेप वृथ्यते तेन रूप्य इति । ईचराधीमानं विद्याया रूप्यते । विदुष्य ग्रंचकरशाधिकारात् परहेवता-प्राचममुचितं । कवैषाखरयोजना । मनु कि नमस्तार्थं सहचेतनं चेतनं वा । आग्रेजनमस्तार्थता चटादिषत् विज्ञाये अपि कि नीवात्मा यत ज्ञा । प्रयमे कि नमस्तर्भुरनत्यह् उतात्यत् । नातः । नमस्तर्भृनमस्तर्भावभावस्थैकरमञ्ज्योगात् । विज्ञाये अपि कि तास्मिकनुतातास्तिकं । चाग्रे अदैतस्त्रतिः । चाग्रे न सक्तरः स्थात् वक्तरः ज्ञाति पद्ये तस्य पूर्वत्वात्र नमस्तर्भृनमस्तर्भवता इत्यात्रस्य कारयात्वाकातं ज्ञा नमस्तर्भवित्याह ॥ पालन इति ॥ जगत इत्यत्यदं पालनजन्तरस्य संवध्यते पालन उन्नेत्रये सत्ती-वर्षः । ० १ ॥ परानुग्रहरूअविद्यः सम् स्वविद्यां ग्रंचकपेता प्रसार्थम् वारहेवतां प्राचयते । यस्या इति ।

The Vivarana ends: स्रोकत्त्रस्य तात्ववेगाह गीतानिथ्यति स्रोकं स्थापने गीता इति तदेव द्रवयत्ताहित द्वितीयन्नोकस्य तात्ववेगाह क्यानिटानीनियादिना तृतीयस्रोकं
स्थापने। स्रिक्तीयनिरित्रश्यानंदचीत्रनीकता न सर्वेद्धे सर्वेश्वरसर्वेशिक्तिनिर्पयपस्या अंगप्रत्यभूतत्रक्षात्वन्यपरोद्यानुभवात्
प्राग्देशान्तप्रत्ययपस्यो स्थवहारो यपाद्शैनमुपपस्तते तस्मिद्यापरोद्ये अपासनान्त्रमातृत्वादियाधात् सर्वो स्थवहारो नियति(त)
इति स्रोकार्यः ॥

इति जीपरनहंतपरिवाजकानन्यानुभवपूत्र्यपादशिकस्थ प्रकाशान्तभगवतः कृतौ पंचपादिकाविवरके सनन्वयकृतं सनाप्तिति॥

'lle Tattvadipana ends: प्रमानृत्वादिकं दूष्टीनत्याशंन्य तात्पर्यमाहाडितीयिति समलशास्त्रव्यवस्थाविक्यं सोपाधिकं निरूपाधिकं च क्ष्पननुदितनिति दृष्टव्यम् ॥ इति
स्रोपरमहंसपरिवासकाचार्यासंडानुभूतिपूत्र्यपादशिष्येकासंडा नंदनुनिना विचारिते विवरकातस्त्रविव चतुर्वेतुषं समाप्तं ॥

For other MSS. of the *Tativadipana*, see Burnell, Tanjore MSS., p. 87b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2260.

2632. Foll. 50; size 9\(\frac{1}{2}\) in. by 5\(\frac{1}{2}\) in.; clear modern Devanagari writing; twelve lines in a page.

Tattvadipana.

A fragment, extending to fol. 27a of the preceding MS., and to about one fourth of the first varnaka.

On the outside of fol. 1, the work is called Tattvadīpikā. [H. T. COLEBROOKE.]

2261.

53. Foll. 152; size 9½ in. by 3½ in.; Bengalī handwriting of c. 1600 A.D.; nine lines in a page.

Pañrupādikā-ļīkā, another commentary on the Pañcapādikā, by Ānandapūrņa Munindra, surnamed Vidyāsāgara, pupil of Abhayānanda. The writing, which is difficult to read throughout, is much worn in the first few pages.

It begins:

जाविरस्तु महस्तको गौरीक्यम्यावनोदितं । जनरायतमो हम्तु नरसस्वेरमाकृति ॥ १ ॥ जिज्ञारक्वसले मृगाङ्ककलया १ ॥ १ ॥ संविदानन्ददेहाय पूर्णिमाकृतिचश्चवे (?) । भवाय भवसंभूतभयविध्वंतिने मनः ॥ ३ ॥ प्रपश्चितं यदाचार्यवर्येण तदिहोच्यते । संक्षिणानन्दपूर्णेन टीकायां मुख्युक्वये ॥ ४ ॥

दृहा हि ज़िष्टानां सर्वकार्येषु नक्क(ल)पूर्विका प्रवृत्तिरतो प्रन्यारको ज़िष्टाचारमनुविद्धानो अप्रतृह्यरिपूरवापलं नक्कलं करोत्रनामानन्दिति (cf. Rāj. Mitra, Notices, v., p. 131, no. 1823).

The following sections are marked in the margin:

इति विकासागरीये प्रथमपर्योकं समाप्तं॥ fol. 75h; इति हितीयं पर्योकं fol. 88b; इति तृतीयं पर्योकं fol. 108b; चतुर्वे पर्योकं fol. 119b; सप्तमं पर्योकं fol. 127b; प्रथम-स्थास्य प्रथमं पर्योकं (!) fol. 182b.

It ends: चलीकिकालकपप्रतिपत्तेः प्रागयनिर्दं प्रभवप्र-नायं ज्ञानादुत्वितः संज्ञायिषययासप्रामास्यहेतूनामभावादित्वर्षः॥ हेतुरव समाप्ती॥ इति ज्ञीनत्यरमहंसयिद्वाजकाचायाभयानन्द-पूज्यपादिज्ञाव्यस्थानन्दपूर्वेनुनीन्द्रस्य विद्यासागरापरमामधेयस्य कृती पद्यपादिकाटीका समाप्ता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

3. Other commentaries on the Sutras.

2262.

1679. Foll. 170; size 9% in. by 4% in.; eleven lines in a page; fair writing.

Vedāntasūtramuktāvulī, a commentary en the Vedāntasūtra, by Brahmānanda Sarascati, pupil of Paramahaņsa Parierājaka Pacamananda Sarasvutī.

See Hall's Index, p. 93, no. xxviii. It begins:

चरणी सरकोकुनैः भीतवारायक्यभीः ।
विष भीविष्यनायस्य घरनानन्दरूपिकः ॥ ९ ॥
भाषाणौँ निरकायि यः भृतिपचन्यायासुधेः चारगेर्
वित्तैनिकैयदपैकप्रभृतिषु जवाषरोक्षान्तिः ।
नाने तं बुद्दा तनुते गुरुप्रकतिभिक्षान्त्रभाष्ट्रोगितर्
जवानन्दसरस्तती भृतिक्षिरःस्वेषु मुक्कावस्तीन् ॥ > ॥

The first adhyāya ends fol. 54b, the second fol. 97a, the third fol. 150b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2263.

433a. Foll. 128; size 124 in. by 44 in.: twolve lines in a page; fair writing.

Vedāntasūtramuktāvalī, a second copy, dated प्रमादीनाम संपासर आवश नदुल डिजीया भृगुवासरे समाप्ति भग(?) संन १६३९ ॥ भी: नेट भुदी १३ ॥ सनाप्तः ॥

[H. T. COLEBROORE.]

2264.

1336. Foll. 167; size 11½ in. by 4½ in. (foll. 1-19 4½ in.); foll. 1-19 sixteen to eighteen

lines, foll. 20-167 eleven lines in a page. The first portion is a fragment of a fine old manuscript.

Brahmāmritavarshiņī, a commentary on the Vedāntasūtra, by Rāmānanda Sarasvatī, or Srīrāmakimkaravarya, pupil of Mukundagovinda Ārārya.

See Hall's Index, p. 93, no. xxix.; Rajendralāla Mitra's Notices, iv., p. 81, no. 1484.

It begins:

श्रीरामणरखङ्गानाङ्गानग्दताभनम् ।
ननानि यद्रश्रीयोगान्यायायो अपि सुसं गतः ॥ १ ॥
नंगतिः मंश्रयः पूर्वपरपञ्ची तयोः प्रत्नम् ।
भाजस्याः भृतयः सर्वाः सूत्रास्यनवश्रेषतः ॥ २ ॥
व्यास्यायने स्पुटन्यपिनेतभेदो अपि सुत्रानिद्र ॥ ३ ॥
उच्यते मुख्योभाषे श्रीरामो वीखतानिद्र ॥ ३ ॥

The first adhyāya ends fol. 57a, the second fol. 95a, the third fol. 150a.

in the colophon of the first adhyāya the author is called Śrīrāmakiņikaravarya (cp. Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 48, no. 1437): इति ची-परमहंसपरिवासकाचावेशीनमुकुन्दगोविन्दकीचरणशिक्षित - भोरामिकंसरपर्वेषृती तक्षसूचवृत्ती वक्षामृतपर्विका अपमस्या-ध्यायम चतुर्थः पादः ॥

 Date of the copy: संवत् १६३३ पदत मृदी १३ t

 [H. T. Солявноски.]

2265.

1352. Foll. 71; size 111 in. by 4% in.; 10 or 11 lines in a page; fair writing.

Rechmämpitararshini, the first adhydya.
Foll. 3t-49 are lost (sū. 12-33 of the second pada).

[H. T. Colebrooke.]

2266.

600. Foll. 240; size 9½ in. by 4 in.; nine lines in a page; fair writing.

Sarīrakusūtrasārārthacandrikā, or Suhodhinā,

dhara Bhagavadbhaktakimkara, son of Sadāšira Bhatta, son of Vīreśvara Mahādakara, from the kula of the Rishi Vatsa.

See Hall's Index, p. 94, no. xxx.

It begins:

ननस्त्रम शिवं रागं लक्क्षीकामां जगहरून ।
भवानीं दुक्किराजं च दक्कपाक्षि च भैरवन् ॥ १ ॥
भूजकृत्राचकृत्यादान् गुरुपादां च भित्रतः ।
पितरी भारतों गङ्गां काशीं चुक्कपृहस्यतीन् ॥ १ ॥
नटाशियतनृत्राच्या वास्तिकुलसंभवः ।
गङ्गाधर इति स्थातो भगवत्रक्षाक्षं करः ॥ ३ ॥
रम्यां सुवोधिनीं पुस्तां तायश्रयिनगिश्चान् ॥ ३ ॥
स स्वसारभूतो व्यः साहं पानरनन्दभीः ।
गुरोः कृपाया नाहात्र्यं सवैनेतन्न संझयः ॥ ५ ॥
जननसत्यमानानं सुकं हानं जगात्रभुत् ।
विद्याधारं विश्वकर्षं भन्ने पुरुवनश्यत्वन् ॥ ६ ॥

The first adhyāya ends fol. 76a, the second fol. 139b, the third fol. 211a.

Colophon: इति जीनन्महाडकरोपनानकपीरेचरान्नि-होतृसूरि (सूनु) बदाशियभद्वात्मजभगवद्वक्रिकंपरगद्वाधरिवरिच-त्रायो सुचोधिन्या शारीरमूचसाराचेचिद्यकाया चतुर्घाध्यायस्य चतुर्यः पादः सनाग्रः ॥

See the same author's Dhyānavallarī.

Date of the copy: सं ⁹ १६३३ म्न**ंगसंगलरे वैत्तः** सनाः नीतित्तु चारनुदी ३ वार नंगरके छीष्या चीरावर्षद्र चीगनेशजीझहाइ गंगाजीशहाइ भवानीजीशहाइ भवानीजीशहाइ भवानीजीशहाइ भवानीजीशहाइ भवानीजीशहाइ । [H. T. COLEBROOKE.]

2267.

296. Foll. 119; size 10% in. by 4% in.; 11 or 12 lines in a page; fair writing.

Vyāsasūtravritti, or Vidnajjanamanoharā, a commentary on the Vedāntasūtra, by Kanganātha, pupil of Ānandāirama. He quotes Vidyūtīrtha(?) and Nrisimhāirama.

See Colebrooke's Misc. Ess. I., p. 334.

lt hegins:

प्रत्यन्त्रोतिः सक्षं तनपाञ्चनक्रगोचरन् । भीवानुदेवं साहात्रं प्रकल्य सक्कोड्डम् ॥ १ ॥ विद्यारस्य(? r. तोषे)कृतैः स्रोबैः नृतिंहास्त्रममूक्तिनः । संदृष्टा(०आ?) स्वाससूत्राखां वृत्तिभाषानुसारिखी॥२॥ स्वानन्दास्त्रमपादास्त्रपरागाखां कृपावलात् । लिख्यते रङ्गनायेन विश्वस्त्रनमनोहरा ॥ ३ ॥

The first adhyāya ends fol. 29a, the second fol 64a, the third fol. 103b, the fourth adhyāya ends:

गुक्कां चरकाम्भोत्रकृषया हिस्तित भया । वृत्तिः चौचानसृचाकां प्रीते सासु नगतुरोः ॥

इति जीपरमहंत्रपरिवानकाचार्यजीजानन्दाजनपरवार-विन्दत्तेवापरायकेन रङ्गनाचेन लिखिताया ज्यासमूचपृत्ती जतुर्थो अधायः॥ [H. T. Colkbrookk.]

2268

3104. Foll. 188; size 8\frac{1}{2} in. by 4 in.; fair, modern Devanagari writing; 8 or 9 lines in a page.

Brahmasūtrapadayojanā, or Brahmāmritavarshiņī, a concise commentary on the Brahmasūtras, by Sadāšivānanda Sarasvatī, pupil of Svayamprakāšānanda Sarasvatī.

It begins:

प्रवस्य परनात्मानं गुरुनिय गरिष्यसः(r.गरीयसः) । त्रवस्वपरन्यास्यां कुर्वे वृद्धिविमुद्धये ॥

नित्याध्यमविधिना अधीतमीगसाध्यायमायातज्ञानवेतं पुरुनाचेकामनेहिकामुण्यकपळेषु विरक्षमुपळभनानः परमकारुकिको शुनिः सूत्रयामाम ॥ जयातो सक्वनिज्ञासेति ॥ जवायस्येन
नाधनचनुष्टयसंपत्यानंतयेषुच्यते । जतःश्रन्थेन साधनचनुष्टयस्य
संभावना । जस्य सूत्रस्य जीतन्त्र इति मूळभूतज्ञुतिसनामाधिनाय
कत्रियति पदमध्याहतेष्यं । जिज्ञासेत्रच प्रकृता ज्ञानमात्रयस्य
नाध्यतानमञ्ज्ञस्यस्यया बोध्यते ०

- 1. इति भीजसमृत्रपदयोजनायां प्रचनस्याध्यायस्य चतुर्थः पाटः ॥ fol. 43a.
- 11. इति जनसूत्रपदन्यास्यायां डितिय्याध्यायस्य डितीयः पादः ॥ fol. 71a.

इति श्रीजवन्यपदयोजनायो जवानृतयर्थस्यां जितिस्था-भाषस्य चतुर्थः पादः ॥ fol. 90b.

III. इति भी व तृतिव्याध्यायस्य चतुर्थः चादः ॥ fol. 157b.

IV. ends fol. 184b जनावृत्तिः श्रन्तावृतिः श्रन्तातः ।
ये विदादिनार्गेण जवलोकं प्राप्तास्त्रेवाननावृत्तिरेव । तेषां न
पुनरावृत्तिरित्यादिकमनुस्त्र्यभिषायकश्रन्दादित्यपैः।तस्माइ अपिटा
निरस्तानपैन्नातस्त्रप्रभनिरितश्चयानंदास्मतावस्थितिरिति सिर्ड ।
सूत्रावृत्तिः शास्त्रसनामिन्नोतनाया ॥

इति जीनत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यजीमास्वयंप्रकाशानंदसर-स्वतीपूत्र्यपदकमलुभृंगायमायाजीसदाश्चिमानंदसरस्वतीभगधः क् ती वक्ततूत्रपदयोजनाया वकामृतपर्वियमा चतुर्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्रोध्यं चतुर्याध्यायः ॥

Then follow several pages of *slokus*, apparently intended as an appendix to the work, beginning amages

विदुवा संडभूवेये योजना तु कृता विभी।
व्यातवाङ्मित्रासंदृश्धा प्रीतये तेडस्तु सर्वदा ॥ ६ ॥
व्यातवाङ्मित्राखा स्रोकीः संगृद्धते ॥
व्याववाङ्मित्रास्त्रीति तस्त्रीवतेसयैव च ।
व्यानदीतस्तदाकाशो उत्त स्व प्राण श्याचि ॥ ६
[Dr. J. R. Ballanting.

2269.

1147. Foll. 277; size 9 in. by 4% in.: eleven lines in a page; large writing, on some leaves blotted.

Nirmalakrishnabhāshya, a commentary on the Vedāntasūtra, by Nirmalakrishna.

It begins:

जोकृषां वेदवेशारं वेद्यं वेदानाकीविदैः ।
नावा तदूपवीभाय सूत्रभाषां समार्थ्यं ॥ १ ॥
जहानतमसी हना कृष्णी विहानभास्तरः ।
जावेयः सर्वेषितसर्वं विश्वमेको जनादैनः ॥ १ ॥
विश्वस्वकृदीशानो व्यासी नारायवाः प्रभुः ।
विश्वस्वकृदीशानो व्यासी नारायवाः प्रभुः ।
विश्वस्वकृदीशानो व्यासी नारायवाः प्रभुः ।
विश्वस्वकृदीशानो हिरः सत्क्ष्मंषन्द्रमाः ।
विश्वसुः सर्वानारः साञ्ची प्रेरको वृद्धिवोधकः ॥ १ ॥
विश्वसुः सर्वानारः साञ्ची प्रेरको वृद्धिवोधकः ॥ १ ॥
वश्वस्वायवोधाय भुद्धयेष(४. अ०१) सनासतः ॥ ५ ॥

The first adhyāya ends fol. 105b, the social

fol. 175a, the third fol. 248b; the fourth adhyāya ends:

यस्य तद्रहस्याची भनमूलो ज्यवा यदि ।
गस्यस्तेन तेनासी हरिस्तुष्पतु सर्वेवित् ॥ ९ ॥
यालभावितनावस्यै वितराविव चीहरिः ।
संतुष्टि लभना कृष्यः कृषालुदीनवस्तलः ॥ ६ ॥
निर्मेलः कृष्यभृतो हि भृत्यस्तोद्वारको हरिः ।
नृहरिः सर्वेगो विष्णुः सनेशता नहाप्रभुः ॥ ६ ॥

इति जीवेदाके त्रवमूचाया जीनिमैलकृष्णभाषे चतुर्धाध्याये चतुर्थः पादः इति ॥ [H. T. COLEBRONKE.]

2270.

1428. Foll. 132 (9-938); size 12½ in. by 3½ in.; seven lines in a page; writing of the 18th century.

Vedāntasūtravyākhyācandrikā, a new bhāshya on the Vedāntasūtras, by the Mahāmahopādhyāya San-miśra Śrī-Bhavadeva, son of Sanmiśra Śrī-Krishnadeva of Mithilā, and pupil of the Mahāmahopādhyāya Satthakkura Śrī-Bhavadeva. According to the final verses, the author lived under the reign of Shāh Jahān, and composed his commentary at Paṭanā, in the Śāka year 1571.

It begins: यथानगरूस्तृत्वनंतरं यस्नगरुनिकपर्या : तत्त्वयोजिका : या : * कि नंगरुं कि वा उस्य फरुनित्यादिकपा जिल्लासा तज्जनकं यस्नगरुं तत् स्वकपप्रस्तं नंदेहे नोपेकानई-निवि ज्ञानं :

The first adhyaya ends fol. 3th, the second fol. 9ca, the third fol. 9c4.

The end is: इति महामहोषाध्यायम्बद्धारणीभवदेव-प्रियशिष्यमिष्ठिसिष्यमधीकृषादेवसमयमहामहोषाध्यायसीमध्य श्रीभवदेवनिर्मितायां वेदानासूत्रव्यास्थायनिष्ठकायां चतुर्षाध्याय-चतुर्थपादव्यास्था ॥ समाप्ता चैवं चतुर्षाध्यायव्यास्था ॥ वेदाना-मृत्रव्यास्था वेति शिवं ॥ चों(?) तस्यै नमः ॥

शाके ब्रबनुनीनु(न्दु?)वावगुचिते(r.गविते?)† सम्बत्धरे

जीनज्जहुमुतातदे ज्य पटनानामि स्युत्तपत्तने ।
वर्षतंतुभरे नभस्यभवले यसे तृतीया कुने
भीरः जीभवदेवपंडितकविक्यास्मानिनां निस्मैने ॥
जीनसाहजहाननामि वसुभाभीक्षे नहीं ज्ञासति
न्यायालंबिनि पदुन(१-पहुन)प्रभुतवाज्ञीसेदवाने स्थिते।
सक्षेत्र स्पुरदास्मदीपकलिकाच्यानुं(१ मे?) समलं नहः
प्रत्यक्षं विद्धातुनेतदिकलत् (१.० लिखत्) जीकृष्यभाष्याणि यद्यपि जयंति वहूनि सूत्रदिवास्मतः ॥
व्यास्थानपुस्तक(ज्ञ)तानि च संस्कृति ।
शतस्यापि लिखनं नम सामुनोधम्
जात्मप्रकाञ्चनकरं सुधियः ज्ञयंतु ॥

[Н. Т. Солевноски.]

2271.

284. Foll. 139; size 10‡ in. by 4 in.; 12-16 lines in a page; excellent writing, in the Bengali character; perhaps as old as the 16th century.

Vedāntavyāsoktasūtravņitti, a short commentary on the Vedāntasūtras, the author of which is not mentioned. It is a good copy. The corrections show that it was used for study. Towards the end there are marginal notes in Colchrooko's hand. I am not quite sure about the reading of some passages in the introductory couplets, which follow here:

जन्म स्वानं वियोगं भवगतमसित्तं याति वस्मादशङ्काद् जन्माद्या चित्रुपाना नभन इव विभोवस्य भागा भुवस्य । धर्माधनादिपानेनियनयति सनो यच लोकानभिनः सो व्हं पूर्वो विमुद्धो गुरुनिगनश्चितः स्रेवधः संविदालाः॥

^{*} This MS. uses a dot in the middle of the line for some kind of punctuation.

[†] It ought to be ्वानेसुo, but this would not suit the metre. For गृश्चिते and गश्चिते, see I.O. no. 447 (Tattvaviveka).

गुरून् गणपति भानुं भवानीं केशवं शिवं ।
प्रणम्य च्यासमृताचान् सिद्धे व्ये मे समास्रये ॥
भाष्यवाक्यामृतच्यामा स्तस्या नास्याचेदीपिकां ।
इमा वृत्तिं वदाम्येकां काश्मीमव हित्तैपिकां ॥
समृतानन्दमंपन्निः कस्य नोस्नतिकारणं ।
यस्माङ्ग्यणमात्रेण ददात्येषा परं पर्द ॥
मृत्रचास्यानावसाने वत्र यचाश्चास्तं यचाक्रमं ।
स्रचों विषयवाक्यानां विषमास्या प्रवस्तते ॥

The first adhyāya ends fol. 44b: इति श्रीवेद-यासोकमूबवृत्ती प्रयमे अधाये चतुर्पेश्वरयः ॥ ममाप्रश्नायं ममन्वयाभिषः प्रयमो अधायः ॥ The second adhyāya (खिरोधनामा) ends fol. 81, the third (साधनाध्याय) fol. 123b. The end of the whole is:

> इयं वृत्तिक्षीता दुरित ८८-* छेदनकरी तरिकेंग्नाक्षेत्रं भवजलिषपारे जिगमिपून् । हरोमीर्स्थात्वातुं सदसदुरुवन्धात् स्मरणतः परज्ञद्यानन्दाङ्कयम ८८-* होपनरिवः॥

इति श्रीयेदव्यामोक्रमूत्रपृत्ती चतुर्थे उत्सिन् मूळाध्याये चतुर्पेश्वरणः ॥ समाप्तश्चायं चतुर्पो उध्यायः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

 Works of Šaikarācārya, and commentaries on them.

2272.

2222b. Foll. 87 (369-455); size 9 in. by 4 in.; seven lines in a page; large, good writing.

Sakalavedopanishatsåropadešasuhusrī, in two parts, one in prose, the other in verse, by Šaūkarūcārya.

See Hall's Index, p. 99, no. li.

The prose part begins:

खण मोस्रसाधनोषदेशिविधि व्याख्यास्यामो मुमुख्णा श्रह्धा-नानामिषनामणाय तिद्दं मोस्रसाधनं ज्ञानं o

It has three prakaranas: śishyapratibodha-

navidhi (ends fol. 381b), avagati (ends fol. 894b), gadyasumbandha (ends fol. 397a). Cp. Burnell's Tanj. MSS., p. 90, no. xiv.

The second prakarana has the form of a dialogue, it begins:

मुसमासीनं ब्राह्मणं ब्रह्मनिष्ठं किष्यद्भवारी जनमनरणल-खणातंसारामिनिको मुमुक्षुविधिवनुपसबः पप्रक भग(व)न् कपनहं संसारान्मोक्षिणे।

The metrical part begins:

चैतन्यं सर्वेगं सर्वे सर्वभूतगुहाशयम् । यासर्वेषिषयातीतं तस्मे सर्वेषिदे नमः ॥ ९ ॥ समाप्य्यं क्रियाः सर्वे। दाराग्न्याधानपूर्विकाः । ब्रह्मविद्यामपेदानीं धन्तुं वेदः प्रचक्रमे ॥ २ ॥ कर्माणि देहयोगार्थं देहयोगे प्रियाप्रिये । भूवे स्थातां ततो रागो हेपश्चेष ततः क्रियाः ॥ ३ ॥

The names of the nineteen chapters are: upodghātaprakaraņa (26 verses), ātmujāānutpattividhi(pra)karaņa (4 v.), īśvarātmuprak. (8 v.), ahampratynyuprak. (5 v.), buddhyapurādhuprak. (5 v.), višrshāpohuprak. (6 v.), buddhyārūdhaprak. (6 v.), citipruk. (6 v.), sūkshmutāprak. (9 v.), drišisvarāpaprak. (14 v.), īkshitriprak. (16 v.), prakāšaprak. (19 v.), acukshushtvaprak. (27 v.), svapnasmritiprak. (50 v.), nānyudanyatprak. (54 v.), pārthi(va)prak. (74 v.), samyammatiprak. (89 v.), tattvaprak. (nbont 230 v.), jvaranāšaprak. (28 v.).

Cp. Weber's Cat. (1853), p. 178, no. 614.

Colophon: उदीध्यक्षातीजोशी विश्वनाय लिखत(sic!)॥ यादृश्चमिति न ने दोष: करकतन(sic!)परार्थ श्चंतुनहिति संत:॥ संवत् १९३३ वर्षे कार्तिक मुदि ३ दवी लिखतं॥

[GAIKAWAR.]

2273.

256b. Foll. 49; size 11-11½ in. by 3 in.: 9-11 lines in a page; writing middling.

Sakalopanishatsara-Upadeśasahasri, a second copy, beginning with the metrical part, and ending with the three prose chapters.

^{*} The right margin of the last leaves is injured.

Colophon:

श्रीमद्वाराग्रसी बेचे विश्वेशचरनाति के । उपदेशस्य साहसीं रंगनाची सलीलिखन् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2274.

101a. Foll. 39; size 9% in. by 4½ in.; 10 or 11 lines in a page; writing middling.

Upadeśasuhasrī, a third copy, but only the metrical part. [H. T. COLEBROOKE.]

2275, 2276.

2221, 2222a. Foll. 230 and 138 (231-368); size 9 in. by $3\frac{7}{8}$ in.; seven lines in a page; large good writing.

Upadeśasahasrī and Padayojanikā, a commentary on the Upadeśasahasrī by Rāmatīrtha, pupil of Krishņatīrtha: the metrical part. See Hall's Index, p. 99, no. lii.; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 74, no. 1475 (no. 1474 contains Rāmutīrtha's commentary on the proso part).

The commentary begins:

यत्राध्यस्तिमदं सर्वे नेयमात्राद्यविद्यया । भाति नो भाति यक्कानासदक्षि ब्रह्म विस्तुतम् ॥ विर्मा

तदेषं सर्वोपनिषद्षेसारसंग्रहं गद्यबन्धप्रबन्धेन संखेपतो युक्त्रोपदिश्य पुनरप्युक्तमेवार्यजातं पद्यबन्धप्रबन्धेन सोपस्तरं विस्तरेखोपदेशुकामो भगव(१)भाष्यकारः पद्यग्रन्थारको ग्रन्थप्रति-पाश्चपदेवतानमस्तारक्षपं मङ्गलं कृतं शिष्पशिक्षार्थं स्रोकेनो-पनिष्प्राति ॥ चैतन्यमिति ॥ चैतन्यं सर्वंगं सर्वं ०

It ends:

उपदेशसहस्रीयं विवृता हि महात्मिभः । श्रद्धावेशाम्मयाप्यस्या पदयोत्तिका कृता ॥ १ ॥ समस्तवेदाचेरहस्यगद्यपश्चमवन्याचेतयावबोधः । कर्ष तु मादुग्नतिबिक्तिः स्याद्यापि भक्त्याहिमहास्मि

हिंदः ॥ २ ॥

द्वज्ञनराविच्कृतराममूर्जेक्षया गुरुशी विपुलप्रसादात् । यथाकर्याचद्रचितेन विष्णुरनेनतुष्यत्विलानरात्ना॥३॥

इति स्त्रीशंकराचार्यकृतोपदेशसहस्ताः पद्योजनिका नाम टीका कृषातीर्पेशिषदामतीर्पेविरिषता सनामा॥ सहस्रोपदेशेन हाई तमी यः
स्वित्मात्रभासा निषायाश्व(१.० मु?)भद्रन् ।
ददावात्मरूपं समस्तायदीपं
गुरं काशिरानं निजं तं नमानि ॥
यदादेः स्पुरता तदीया च सन्ना
तदानन्दता मन्न स्वोपयाता ।
तयं तस्त्रहं ज्ञातिन्त्रं ग्रसादाहुरोयस्य तं काशिरानं नमानि ॥

रसराममुनीन्तुपत्ररे
सितमस्त्रां सितमागैशिषेके ।
लिखता मदनात्मनेन चेयं
भगवस्त्रद्भरकस्थितोपदेशी(metre!) ॥ ३ ॥
लिखता नोशी गोपालजीमुनवीश्वनापं(sic!) ॥

The third couplet gives as date of the original of this copy, Samvat 1736. [Gaikawar.]

2277.

666. Foll. 136; size 11½ in. by 4½ in.; 9-16 lines in a page; middling writing.

Upadeśasahasrī, the metrical part (in the middle of every page) and Prayojanikā, another copy of the second part.

[H. T. COLEBROOKE.]

2278.

151. Foll. 161; size 13\frac{1}{2} in. by 5 in.; 7-13 lines in a page; fair writing.

Upadeśasahasri, the metrical part (in the middle of every page) and Padayojanikā, a third copy, dated संवत १६३० मायसुदि ॥

This copy has only the first two of the final couplets of the first copy, omitting the couplet containing the date (रसराम॰).

[H. T. COLEBROOKE.]

2279.

2554. Foll. 74; size 134 in. by 5 in.; 12 or 13 lines in a page; large fair writing.

Upadeśas-thasrivieriti, a commentary on Śań-kara's Upadeśasahasri, by Ānandagiri. This name is given to the author on the first page (उपदेशमहस्रीकाटोका आनंदिगिरि in the same handwriting as the copy itself); in the colophon at the end of the second copy the author is called Āħandajūāwa, pupil of Śuddhāwanda. See Rūj. Mitra's Notices, viii., p. 288, no. 2848.

This copy comprises the metrical and the prose part (begins fol. 52b) of the *Upadeśa-sahasri*.

It begins

प्रशम्य कृषां प्रश्वतातिहारियं गुरुनिय स्वान्यरमाथैकपियाः । मया महस्रीविवृतिर्विधीयते कृतापि मन्दोपकृतिप्रसिद्धये॥ १॥

सकलोपनिषदर्षसारसंग्राहिकामुप्देशसाहर्शी गद्यपद्यात्मको प्रारभमागो भगवाभाष्मकारश्चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य अधिभेन परिसमाप्तिप्रचय(० चर रि. M.)गमनाभ्यो शिष्टाचारपरिपाल-नपरिलभादृष्टसिञ्चये च विशिष्टेष्टदेवतातस्वानुस्मरणपूर्वकं तज्ञ-मस्कारकपं मङ्गलाचरणं मुखतः संपादयत्तस्य शारीरकप्रकरणस्य तदीयमेयानुबन्धजातं मृखयति चैतन्यति ।

It ends:

स्थामो ग्रन्थस्य गरापद्यात्मनः समाप्ययेम् । उपदेशमाहसीयं गरापरामयो भया । चाकृता चाकृताप्यमैनेन्दानुग्रहसिष्टये ॥ चाक्रिया सिक्रया सेयं कुवैती शर्म निमेलम् । कृतिनाकृतयिद्यानामाध्ययतां(r.0माध्यता)पुरुपोत्तमम्॥

Date of the copy: संवत् अ१३५ (i.e. 1735).

2280.

101b. Foll. 106; size 9% in. by 41 in.; 9-11 lines in a page; writing middling.

Upadeśasahasriţikā, a second copy, but without the three prose chapters; also the final couplets are wanting.

The colophon is: इति खीपरनहंसपरिवाजकाचाये- The खीलुडानन्दपून्यपादशिष्यभगवदानन्दज्ञानिषरिचिता खीसहस्री- by Ran पद्मभगरीका समाप्ता [H. T. Colebrooke.] · Tirtha.

2281.

1245b. Foll. 15 (the sixth of which is wanting); size 10% in. by 4½ in.; indifferent, modern Devanagara writing; 11-13 lines in a page.

Tattvacandrikā, a commentary, by an on known author (pupil of Śrikrishyatīrtha and Jagannāthāśrama), on Ānandagiri's exposition (vivaraņa) of Śańkarācārya's Pañrīkacaņa. See Hall's Index, p. 139, no. cexxv.

It begins:

यकानकपत्रमहुद्ववसंप्रतिष्ठासंदोधकारसमृतिक्वनीयक्षिति ।
सिवासुलाष्ट्रयवयुत्रेगतो हिताय
रामाभिधानुष्यतं भृषि तक्वमामि ॥ १ ॥
यत्पानुष्यरितमस्तकमस्तपापम्
क्रज्ञानलक्ष्यमहासहयक्षभूताः (?) ।
मुक्कानु मां वपुरतसमतीव रम्यं
क्रीकृष्णतीर्थमुह्रपाहयुगं नमामि ॥ १ ॥
जगज्ञाषात्रमाक्षा ये गुरवो ने कृपालवः ।
तानहं विधियक्षता करवे तक्ष्यमंद्रिका ॥ ३ ॥

श्रीमक्तंकरभगवायुज्यपादियरिचतं पंचीकरणास्यं प्रकरण नितर्मिक्षप्रमनेकार्थसंग्रहगंभीरमितिषमस्मर्थतः प्रकटीचिकीर्यु-रानंदगियाचार्यः स्विकीर्षितस्य विग्रपरिसमाप्तये विजिष्ट-शिष्टाचारपरिप्राप्तिमध्देचतानमस्कारस्यक्ष्यं १ दर्शयति यद्वी-रादिति । १

It ends:

पंचीकृतिविवरणमधितः प्रकटीकृतं ।
यणभुतं यथावृद्धि तेन तुष्येदुमापितः ॥ १ ॥
सीतामुवर्णेलितकापिरिवीतगार्थं
प्रेमारसाद्रैचरणं मुखपलवाद्धं ।
कीर्भिप्रसूनपरिपालितसर्थलोकं
रामानिधं जगित कस्पत्तकं नमामि ॥ १ ॥

इति श्रीपंशीकरणविवरणठीका तस्त्रशंद्रिका नाम परि-समाग्रा॥

The MS. was copied, for his private use, by Rāma Brahma Yati, pupil of Sudāśivānanda Tīrtha.

[H. T. Colebbooke.]

646

2282.

788. Foll. 39; size 10 in. by 25 in.; five lines in a page; beautifully written in the Bougali character.

Siddhāntabindu, a commentary on Šankara's Dašašlokī, by Madhusūdana Sarasvatī, disciple of Viśreśvara Sarasvatī. The fuller title of the ten couplets is Cidānandadašašlokī or Cidānandastavarāja. See Hall's Index, p. 108, nos. xc. and xci., and p. 133, no. exevi.

The text of each *éloka* is given before it is explained.

The first śloka of the Daśaśloki is:

न भूमिन तोयं न तेनी न बायुर् न सं नेन्द्रियं चा न तेषां समूहः। चनेकानिकत्वात्सुपृत्तेकमिडम् तदेको व्वशिष्टः शिवः क्षेत्रस्रो व्हम्॥

Sec Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 120, no. 1535. The commentary begins:

श्रीशङ्कराषायैनवावतारं विद्योषरं विश्वगुरुं प्रसम्य । वेदानशास्त्रश्रवसालसानां बोधाय कुर्वे कमपि प्रयत्नम् ॥

इह सलु साक्षात्यरंपरया या सर्वानेष जीवासमृहिधीपुँभै-गवान् श्रीशक्करी ब्लालभ्यो विषेकेनात्मानं नित्यशुद्धबुद्धमुक्त-स्त्रभावं संक्षेपेण पोधियतुं हश्रक्षोकी प्रशिवाय ।

It ends:

न सीमि तं चासनशेषमधं
सम्यक् सूचैरिय यो षषन्य ।
विनापि तैः संस्रिधतासिलायं
तं शक्करं नीमि सुरेष्यरं च ॥ १ ॥
लघुरिय बह्यैवहर्ष्यनामशिरिय निवन्धो ध्यम् ।
सधुसूदनेन मुनिना विहितो मुश्चिना विनोदाय ॥
यदत्र सीष्ठयं किंचित्रहरोरेय ने न हि ।
यदत्रासीष्ठयं किंचित्रहरोरेय ने न हि ।
यदत्रासीष्ठयं किंचित्रक्रमेय गुरोने हि ॥
बहुसाषनया मयायमत्यो
चलभद्रस्य कृते कृतो निवन्धः ।
यदपुष्टमिहास्ति यस दुष्टं
तदुदाराः सुधियो विवेचयम् ॥

Cp. Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 80, no. 1483;Wober's Cat. (1853), p. 182, no. 626.

This copy was written in the Saka year 1539, on the banks of the Surasindha (Gangā), as will appear from the following colophon:

> नवारिनवाग्रेन्दुभिते शकाब्दे नभस्पमासस्य च कृष्णपद्धे। चलिक केनापि मनोहरो ऽयं सिद्धान्तविन्दुः सुरसिन्धुतीरे॥

> > [H. T. COLEBBOOKE.]

2283.

2532a. Foll. 24; size 10 in. by 4½ in.; eleven lines in a page; well written.

Siddhantabindu, a second copy.

[GAIKAWAR.]

2284.

603a. Foll. 22; size 9\frac{3}{2} in. by 4\frac{3}{2} in.; nine lines in a page; fair writing.

Siddhantabindu, a third copy, dated संवत् १९६८ जैवनपा १३ शनी सन्यो ध्यं पार्वे जातं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2285.

2782a. Foll. 20; size 10% in. by 4% in.; 11-13 lines in a page; indifferent writing.

Siddhantabindu, a fourth copy, dated शके १६,98 शामित्रानामिन संवासरे चेने मासि चतुव्यों 8 मुक्ते रेलपुरनि-वासिन्नीयासगोदोत्पन्नवांकटेशभट्टमृतुना वर्षतोपनानकेन राम-भक्तेन गोधिंदभट्टेनायं सिद्धांतिबंदल्लिकितः रामाय समर्पितः ॥

[Coll. of Fort William.]

2286.

1521a. Foll. 29; size 101 in. by 41 in.; eight lines in a page; large fair writing.

Siddhantabindu, a fifth copy.

It has the wrong title fazinfiques on the first page. [II. T. Colebrooke.]

1746a. Foll. 51; size 8½ in. by 4½ in.; nine lines in a page; large fair writing. Siddhantobindu, a sixth copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

2288.

327a. Foll. 30; size 12 in. by 4½ iu.; eleven lines in a page; well written.

Vedāntasiddhāntabindu, a seventh copy, dated संयत् १६५५ शमर शायन शुद्धि ६ ॥

[II. T. Colebrooke.]

2289.

3037. Foll. 32; size 12½ in. by 4½ in.; 8-11 lines in a page; large writing.

Siddhantahindu, an eighth copy. Dated भवत १६९१ निति मागैश्रीवेमुदि ३ वुधवारे लिखितं गोपालगिरिभिष्ठुणा श्रीनिश्चमन् (?)गिरिस्तानिशिष्येण निरसामानयासिना पुष्करोपरि श्रीमताशीक्षेत्रे । श्रीमसन्द्रनीलिजेम्तु
भगवानिष्टदेषो महीयः पठकाना श्रोतृणा च ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

1324

2290.

327b. Foll. 147; size 12 in. by 4½ in.; eleven lines in a page; writing fair.

Nyāyaratnāvalī, a commentary on the Siddhāntabindu, by Brahmānanda Savasvatī, pupil of Nāvāyuņa Tīrtha and of Pavamānanda Savasvatī, based on Madhusūdana's Advaitasiddhi and Brahmānanda's own commentary on it.

See Hall's Index, p. 109, no. xev.; Rāj. Mitra's Notices, vi., p. 275, no. 2209.

The Nyāyaretnāvalī begins:

नमो नवयनश्यामकामकानितदेहिने । कमलाकामसीदामकयकामुकगेहिने ॥ स्रदेतिमद्धशेकायास्त्रदीयायाद्य संग्रहात् । विवित्रद्यमा काष्ट्रिकानन्देन रस्यते ॥ २ ॥ शक्तरोक्तिमुधाम्नोधेगुक्तवामुपदेशकः । उद्युता प्रकटीकुर्वे न्यायरानावलीमिह ॥ ३ ॥

तत्राद्वितीयस्त्रप्रकाशनिरतिशयानन्द्रस्पयोर्जीवज्ञसम्बर्धः -योरिन्यमुक्तानन्दरूपं चोधयद्दं ज्ञसाम्मीत्यादि वेदालमहायाकां ०

Fol. & is missing.

The copy is dated: संवत् १८३० तत्समये श्रायमण्डुड १५ भृगुवासरे श्रीकाश्यां लिखितनिहं पुस्तकं संपूर्णनगमत् ॥ .

[H. T. COLEMOOKE.]

2291.

1348a. Foll. 21; size 10; in. by 4; in.; eleven lines in a page; good writing, of about A.P. 1700.

Dvādašamahāvākyavivaraņa, a treatise on the single words of certain holy passages from different Upanishads, in twelve chapters (siddhānta), by Šaūkurācārya. It is different from the Vākyavivaraņa in Weber's Cat. (1853), p. 181; Burnell's Tanj. MSS., p. 91, no. xxiv: also from the Mahārākyasiddhānta in Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 299, no. 2863.

It begins:

यदज्ञानप्रभाषेन दृष्ट्यते सक्छं जगत्। यज्ञानाज्ञयमात्रोति तस्त्री ज्ञानात्मने नमः॥ १॥

समस्विषयवासनाविनिर्मुकः स केवलं निर्विश्चेषं (ep. the second copy) ब्रह्म चैतन्यमात्रमेव तिष्ठति स परमहंमः यत्र कृतिविश्विति किं करोति । केपलं द्वादशमहायाक्यविचारं करोति । तम्महायाक्यं कीदृष्ट् । तत्र श्रीपनिपदानि वाक्यानि । चादी ताबदृष्वेदस्य प्रज्ञानमानंदं ब्रह्म । खहं ब्रह्मास्मीति यनुर्वेदस्य । तस्त्रमसीति सामवेदस्य । स्वमात्मा ब्रह्मेति श्रवेदस्य । स्वादिद्वादश-महावाक्येवैद्यविचारः । तत्रादी श्रुष्वेदस्य प्रज्ञानशस्त्र्यास्थानं कियते । व

Fol. 2a: इति चुग्येदस्य प्रज्ञानज्ञच्दिनश्चैयः प्रथमसिद्धातः समाप्तः ॥ १ ॥ जतः परं स्थानदश्चदिनश्चियः खथ्यते ।

It ends:

व्रश्नसरूपिक पर्या घरात्राकरको स्वयंश्विषेत्राकाराताला । व्रश्नस्याच्या नाम द्वादश्विद्धातः समाप्तः॥ इति श्रीशंकरा-वार्थियाचितं द्वादशमहायाकां समाप्तं॥

H. T. COLEBROOKE.

2113. Foll. 57; size 9% in. by 4¼ in.; seven lines in a page; large good writing.

Dvādašamahāvākyavivaraņa, a second copy. It begins without the śloka:

खपात(१) महावाक्यापैविषयणं कप्यति । समस्तविषय-वासनाविनिमुकः स परमहंगः केवलिनिधिशेषः बद्याविकानगा-वाय(१.० मात्रमेष)तिष्ठति । स परमहंगः यत्र कुत्रविशिष्ठति । विं करोति । केवलं डाद्शमहावाक्यविषयणं करोति । विषयणं नाम विचारम् । तम्महाषाक्यं कोदृक् । तत्रीपनिषदानि वाक्यानि । ०

Date of the copy: संवत् १९३९ वर्भे झ्येष्ट भृदि १३ भृगुदिने लिखितं॥ [GAIKAWAR.]

2293.

1368d. Foll. 26; size 93 in. by 44 inc; twelve lines in a page; well written.

Drādukamahārākyavivaraņa, a third copy.

It begins: समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्त: स परमहंस: ?

[H. T. COLEBROOKE.]

2294.

1597b. Foll. 13; size 9% in. by 3% in.; generally 12 or 13 lines in a page; clear writing, of about A.D. 1700.

Atmahodhaprakarana, a compendium of the Vedānta in 66 ślokas, by Śuńkarācārya, with an anonymous tīkā. The text occupies the middle of each page, the commentary being written above and beneath it.

The tiki begins:

शतमस्वपूजितपादं शतपपननसो अपयोजराकारं । विकसितजलरुहनेषं सीताद्वायोजनाष्ट्रये रानं ॥

इह भगवान् शंकराचायैः उन्नमाधिकारियां वेदांतप्रस्यानचयं निभीय तदवलोकनासमधानां मंदबुद्धीनामनुग्रहार्षे सर्ववेदीत-सिद्धांतसंग्रहमास्मबोधप्रकर्यां निद्शियपुः(r.हिद्शि°) प्रतिजानीते त्रपोशिरिति ।

The cud is: इति श्रीमत्परमहंसप्ररिवाजकाचायैगोपित्-भगवत्याताचार्यिशिष्यश्रीशंकरभगवत्याताचार्यियरिचतमात्यरोध -प्रकरणं टीका च समाधिमगमत्॥ See Hall's Index, p. 105, no. lxxviii. and p. 106, no. lxxx.; Weber's Berlin Cat. (1853), p. 179; Anfrecht's Oxford Cat., p. 224. In Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 252, no. 1677, the same $l\bar{t}k\bar{a}$ is ascribed to Madhusādana Sarasvatī, but see the next number.

The Atmobalha, with this !ika, was published by F. E. Hall, Mirzapore 1852, and in Hacberlin's Sanskrit Authology; the text also in the Brihatstotruratuākara, p. 309.

[II. T. COLEBROOKE.]

2295.

603c. Foll. 20; size 9% in. by 4½ in.; nine lines in a page; large writing.

It mahalka, with the same commentary (bhāchya), which is here ascribed to Śańkara himself. [II. T. Colebrooke.]

2296.

2011a. Foll. 16; size 81 in. by 44 in.;

Atmahadhaprakaranan satikan, a third copy of the text, with the same commentary.

None of the manuscripts quite agrees with the printed texts.

[J. Taylor.]

2297.

100a. Foll. 12; size 9³ in. by 4⁴ in.; ten lines in a page; large good handwriting.

Adlegātmavidyopudeśavidhi, or Ajūānabodhinī, a short exposition of the Vedānta, in form of a dialogue between šishya und guru, by Śańkarā-carya.

Hall calls it a commentary on the Almahodha, see his Index, p. 105, no. lxxix.

It begins:

यत्कानादिदं भाति यक्कानाद्विनिवर्तते । ननसत्मे विदानन्दवयुषे परमात्मने ॥ १ ॥ विस्तदानन्दक्षाय सर्वेभीवृक्तिसाखिको । नमो येदानावेद्याय अक्षको अनुसाहितको ॥ २ ॥ श्रयाध्यात्मविधोयदेशविधि व्यास्थास्थानः । व्यनाद्यनको नेसिर्गिको उध्याको निव्याप्रत्यवद्यः सर्वेलोकप्रत्यकः व्यस्थानयेहेतोः प्रहरणाय । व्यात्मिकत्वज्ञानं शिष्यः व्योगुरुं पृच्चिति ।
भो भगवन्। स क्षात्मा कीदृशः। श्रृणु(गः शृशु) वित्तदानन्दाद्वितीयमस्वद्यमचलमननिवर्षे कृटस्थानन्तस्वरूपं ब्रब स क्षात्मा ॥

Colophon: इति श्रीमंश्विप्तवेदानाशास्त्रप्रिक्षियायां श्री-मन्परमहंसपरिवानकाशायेश्रीमस्त्रप्रः(!) कृतविहिनुसानःप्रणव -मज्ञानशिधनी(sie!) श्रध्यास्त्रविद्योपदेश्विषिः समाप्ता ॥ Riij. Mitra, Notices, (i., p. 97, no. 678, gives: श्रीमखद्भरकृती यहिर्मुसानःप्रकरणमञ्जानशिधनी; but see no. 2300, fol. 4a.

All leaves have the marginal note प्र o का o. Note of the scribe: स्टीपित नरोतम ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2298.

1348d. Foll. 30; size 11 in. by 43 in.; large, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

.Ītmashaṭk -lihāskya, by Šahkarācāvya.

े lt begins: स्वां परिसमातं क्रमेसहायपरमस्यिपपित-ज्ञानेनेपाकनेगो ज्ञानमहितपरा गतिरुक्षविज्ञानद्वारेणोपनेहता॥ स्तासम् ज्ञस प्राणास्थानेप स्को देय:। स्तस्यैव प्राणस्य सर्वे देवा विभूतयः। स्तम्य प्राणस्थात्मभावं गन्छन्देवता संस्थेतीसुत्रं॥ सो ऽयं देवताष्ययस्त्रस्थाः परपुरुषार्थं स्व मोह्नः। 0

lt onds: खवतु वक्तार्रामत्यभ्यासो अध्यायपरिसमाप्यणे द्वितीयारस्यकसमाप्यपेश्व ॥ इति श्रीशंकराचायेविरचितं सात्मपद्वभाषं समाप्तं॥

[H. T. Colebrooke.]

2299.

2401c. Foll. 8; size $7\frac{7}{8}$ in. by 32 in.; generally nine lines in a page; nearly the same writing as in no. 2401h, which is dated Support 1730.

Aparokshanuthāti, a treatise on the Vedānta doctrine in verse (by Śańkara). See Hall's Index, p. 104, no. lxxiv.; Anfrecht's Oxford Cat., p. 223, nos. 541 and 545. It begins: श्रोहरि परमानंतमुण्देशारमीग्रर ।

The last leaf, with the six last slokus (139-144), is wanting. The last sloku is:

कारसप्यतिरेकेस पुमानादी विलोकयेत्। सन्वयेन पुनस्तव्रिकार्ये नित्यं प्रपश्यति॥ ३६(i.e.158)॥

The nine sections of this treatise are not marked in this copy.

For editions of the Aparokshānubhūti, see Hans' Brit. Mus. Cat., p. 128; Burnell's Tanj. MSS., p. 91. [Gaikawar.]

2300.

2116c. Foll. 16 (of which 13:15 are wanting); size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanagari writing; 8-13 lines in a page.

Tracts, by Sankarācārya, on Vedāula suojoets. A similar collection in Weber's Berlin Cat. (1853), p. 180, no. 618.

1. Bālabodkinī, begins:
प्रजम्य परमानंदं मोहाधितिमराप्रहं।
तात्रसादमलेनीन क्रियते बालगोधिनी ॥ १॥

यस्य स्मरणमात्रेण छोयंते भवभीतयः । [॥ २ ॥
तं सर्वसाधिणं यानि श्ररणं कृषणीयहं(८.० गो सहं!)
िचचायमात्मा कीदृशः । सदूर्य । सर्वेषाभावकृषं । बिट्टृपं ।

भुडवोपरूपं। स्नानंदरूपं। सुलप्रमुखरूपं। º

िol. 4a: इति बहिर्मुख्यातःप्रवस्त(r.०मुखानाःप्र०, २०० no. 2297)बालकोधिन्यां प्रथमकत्यः ॥

Fol. 6b: इति शंकराचावैविरिचता बालकोधिनी समाप्ता ॥ Soo Weber, p. 180, no. 2; Raj. Mitra's Notices, i., p. 93, no. 175.

1I. Tripuri, in three sections (pura), begins fol. 6b: श्रन्दस्यशेक्षपरमगंधादयो विषया: 1 0

It ends fol. 9b: इति विपुरी सनामा ॥ See Weber, p. 180, no. 4.

111. Dywakyavritti, in 53 couplets, containing a dialogue between a guru and his pupil on jīca, paramātman, tattvamasi. It begins:

सर्गेस्पितिप्रलयहेतुमचित्रशक्तिः विद्येष्टरं विदित्तविद्यमनंतमृतिं । तिनुक्रवेधनमपारसुखोषुराशिं स्त्रीवद्यभे विमलकोधधनं नगामि ॥ १ ॥ It ends fol. 11b: इति युवास्वयृतिः समाज्ञ n This small work is commonly called Vākyavṛitti (no. 2302), see Hall's Index, p. 106, no. lxxxi.; Weber, p. 180, no. 1. It has been printed in the Bṛihatstotraratnākara, p. 321.

1V. Svarūpanirūpaņam, begins fol. 11b: खनात्मभूते देहादावात्मयुद्धिस्तु देहिनां । साविद्या तत्कृतो वंधस्तवाशो मोख उच्यते ॥ १॥

It breaks off in the second half of śloku 17, at the bottom of fol. 12b. See Weber, p. 180, no. 5.

V. Atmajāānapadeśavidhi, only the concluding portion on fol. 16. See Weber, p. 180, no. 3.

Colophou: इति स्रीमत्वरमहंसपरिवानकाचायैश्रीमही-विद्भगवत्यून्यपादिशिष्यस्य शंकरस्य कृती स्नात्महानीयदेशिविधः संपूर्वी: ॥ ० संयत् १९४९ वर्षे भाद्रपदर्यचमी श्रनी । उपीते प्रो रेयादसमुतलस्मिदसलियतं स्था यगदिश्वरपठनार्थे॥

On fol. 1a somebody wrete the title Angakārakārikā under which the MS. appeared in the old list. [Gaikawar.]

2301.

1597c. Foll. 10; size 9 in. by 4½ in.; 9 or 10 lines in a page; fair writing, of the 17th century.

Vākyavritti, the same 53 couplets of Śańkara, with a commentary, also called Vākyavritti, by Ānandagiri, pupil of Śwldhānanda. See Rājendralāla Mitra's Notices, iii., p. 331, no. 1324.

It begins:

र्ट्सपरेंश बेदोता यहदंति परं परं । तहहं ब्रद्ध निभेंट सत्याहिपदलक्षितं॥ १॥

मुमुद्युननानुनिषृधया वाक्यवृत्तिसंतिप्रकरणं प्रारभनाणो विद्योपप्रकोपश्रमाद्मियोजनसिद्धये देवताप्रणामकःपं नंगलाचरणं मुखतः संपादयन् प्रकरणप्रारंभापेधितमनुषंभत्रयं च विषयप्रयो-जनसंचंभलवणं संक्षिप्प प्रतिपादयति सीक्यांचे कथयति ॥ सगैस्थिति ?

The end of the MS. is:

वास्तवृत्तेरियं वृतिरुचिता संचिता भया । युनातु रुचिता याता सायातु प्रुपोत्तने ॥(?) इति श्रीनत्परमहंसपरिव्राज्ञकाचावैश्रीमसंकराचावैषिरिचता यान्यवृक्तिः समाप्ता । श्रीनत्परमहंसपरिव्राज्ञकनुञ्जानंदपूज्यपाद-शिष्येणानंदिगिरिणा विरिचिता यान्यवृक्तिः समाप्ता ॥ नित्रं कर्ने परिव्यक्त वेदांतश्रवणं विना । वज्ञेनानस्तु संन्यासी पत्रवेव न संश्वः ॥

A later scribe has added:

तिर्गताश्चेषपापानां श्रिक्वे नायते मितः ।

पापोपहतनुद्वीनां तहातीपि न रोचते ॥ १ ॥

ईश्वरानुग्रहादेय पुंसामक्वैतवासना ।

महाभयपरिवाखाडि(r.º डि)वाखमिह जायते ॥ २ ॥

बस सत्यं नगमिषा(r.मिष्या) जीयो ब्रह्मेव नापरः ।

इत्येवं निश्चये राम(:)क्षियतो ग्रंथकोटिभिः ॥ ३ ॥

[II. T. Colebbooke.]

2302.

1113a. Foll. 38; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{4}{4} in.; fairly good, modern Devanagari writing; 5-14 lines in a page.

Vākyavritti, 53 couplets by Śańkarācārya, the same as Dyuvākyavritti in no. 2300 (2116c), with a commentary entitled Vākyavrittiprakāšikā, by Viśveśvara, pupil of Mādhava Prājāa.
See Hall's Index, p. 106, no. lxxxii.

The commentary begins:

सहानितिनिरांधस्य हानांजनश्रलाकया ।
सञ्चहम्मीलितं येन तस्मै स्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥
ब्रह्महमेतन्मिय भाति विश्व(r. ० थं)
स्रीमाधवप्राह्मगुरोः प्रसादात् ।
सन्वर्षेत्रिकेश्चरपंडितास्यस्
तस्यांत्रियसं प्रसातेशस्य नितं ॥ १ ॥

परमकृपानिथयः श्रीमखंकरभगनत्पादाः तापत्रयार्क्षसंतप्ता-नामपरिमितजननादिसंसाराध्यश्रमपीडितानां व नमस्कुरुते ।

सर्गस्यितिप्ररूपहेतुमचित्रशक्तिः विद्येष्यरं विदितविष्यमनंतमूर्ति । निर्मुक्तवंधनमपारसुसायुराज्ञां स्वीयस्त्रभं विमरूचोधधनं नमामि ॥ ९ ॥

Colophon: इति श्रीमम्महायोगीमाधवमाक्यगुरुप्रसादादि-नापरिमितकानानंदस्तरूपविश्वेश्वरपंडितविरिषता वान्यवृत्ति-प्रकाशिका समाप्ता ॥ For another MS., beginning with a different introductory śloka (sfamfagranti), see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 287, no. 2847.

[H. T. COLEBROOKE.]

2303.

*1256d. Foll. 22; size 8% in. by 4 in.; fair Devanagarī writing, of A.D. 1788; nine lines in a page.

Vākyasudhā-(prakaraņa), a treatise, in 44 couplets, by Saākarācārya, on the Vedānta doctrine (तस्त्रम); with a commentary.

The commentary begins: नमी रामाय देवाय सिकदानंदमृतिये। 9

Edited by Windischmann, in 1833; see also Aufrecht's Oxford Cat., p. 225, no. 551; Rajendralāla Mitra's Notices, iii., p. 226, no. 1247.

[H. T. Colebrooks.]

2304.

1250c. Foll. 13; size 8% in. by 3% in.; nino lines in a page; fair writing.

Harimīdebloiskya, an anonymous commentary on Šankara's Harim-īde-stotra.

See Hall's Index, p. 135, no. cevii.

In this MS, the hymn has not quite 50 couplets. It is printed in the *Bribatstotrarutnā-kara*, p. 173.

The commentary begins:

नमो विष्णये। हरिमीडा(r. 0 डे)स्तोषस्य भास्य(r. 0 ष्य)-मुद्भियते समूलकमः। मुनुष्णूणां विचारसमर्थानां द्रयमाचादिव(?)-व्रव्यविद्या भूयदिति मन्यमानो भगवास्थाष्यकारः सर्वेषेदालस्येस्यं सुतिष्पात्रेन दिन्द्यीयपुः प्रतिज्ञानाति॥

> स्तोष्ये भक्का विष्णुननादि जगहादि यस्मिन्नेतत्वंमृतिषक्षं धनतीत्वम् । यस्मिन्दृष्टे नश्यति तत्त्वंमृतिषक्षं तं संसारध्वानविनाशं हरिनोडे ॥ १ ॥

In the title this commentary is ascribed to Sankara. [II. T. Colebrooke.]

2305.

968a. Foll. 21; size 8½ in. by 4¾ in.; fair Devanăgarī writing; ten lines in a page.

Mānasollāsa, a paraphrase, in 354 verses—by Surckvarācārya (Vikvarāpācārya) — of the Dakshināmūrtistotra, ascribed to Śańkarācārya, and intended to supply the essence of the Vedānta doctrine.

It is divided into ten chapters (ullisa), according to the ten verses of the original text, which is printed in the Brikatstotraratair-kara, p. 64 (beg. विश्व द्वेखदुश्यमाननगरीतृस्यं निजाक्रीतं .) See Weber's Cat. (1853), no. 616.

The present MS, does not mention the author of the paraphrase.

It begins:

मंगलं दिशतु में विनायको मंगलं दिशतु में सरस्तती। मंगलं दिशतु में महेश्वरो मंगलं दिशतु में महेश्वरी॥१॥º Cf. Rōj. Mitra, Notices, v., p. 82, no. 176::.

H. T. COLEBROOKE,

2306.

1998. Foll. 27; size 81 in. by 4 in.; fair Devanagari writing; nine lines in a page.

Mānasollāsa. The author's name is mentioned in the colophon of the fourth chapter.

[Dr. J. TAYLOR.

2307.

443. Foll. 72 (and a sūcēpatra after 22): size $10\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; Devanāgari character: 9 or 10 lines in a page.

Mänasollāsa-vrittāntavilāsa (Dakshiņāmūrtistotravyākhyāprabandha), u commentary on Surešvara's paraphrase, by Rāmatīrtha.

Beg. **प्रोह्मकालमहावटदुमंतटे॰** cf. Weber, ('at (1853), no. 616; Rāj. Mitra, Natices, v., p. 81. no. 1763, and p. 102, no. 1783.

[H. T. COLEBROOKE.

2532d. Foll. 7; size 9² in. by 4½ in.; thirteen lines in a page; well written.

Hastāmalakaṭikā, a commentary on Hastā-malaka's twelve couplets, ascribed to Sankara (क्षीशक्दानावैप्रकोता, in the colophon).

See Hall's Index, p. 107, no. lxxxviii.; Burnell's Tanj. MSS., p. 91; the Calentta edition (published in the Saka year 1771, in one small volume with *Vedūntasāra* and its comm.) differs very much from this copy.

The commentary begins:

कश्चिदुत्पन्नज्ञानी (r.º नो?) चाविभृतचरमदेहः . . . जनेन मृक्तवेन यहिः कृतः पित्रा प्रदर्शितो भाष्यकृतिः करविनिति पृष्टः । स्तानुभवं प्रकटयसन्येमामप्यनुभवो भूयान्महिद्ति मत्वा नो ययायदात्मानमाचनक्षे निमित्तमित्यादिभिद्वीद्श्रिभः सोकैः॥

This whole passage, with a few lines more, is wanting in the Calc. edition; the beginning of the latter (कसर्व शिशो कच कृतच गना) has been added on the margin, partly by an old, partly by a more modern hand.

The first couplet of Mastamalaka is:

निमित्तं मनस्रसुरादिप्रपृत्ती निरस्तासिलोपाधिराकाशकत्यः । रविलोकचेहानिमित्तं यथा यः स निरोपलभिस्तहपोग्हमात्मा ॥ १ ॥

The copy is dated: सस्ति संयत् १५६३ वर्षे भावनामसंवासरे सायाडमासे कृष्णपक्षे श्रीसोमदिने ६ तिथी श्रीरेपोरिसंगमे लिखितं। रा॰(sic) रघुनायमुतहरितस्य सामझानार्षे॥ [GAIKAWAR.]

2309.

476b. Foll. 6; size 121 in. by 41 in.; twelve lines in a page; fair modern writing.

Hastāmalakastotrabhāshya, a second copy of Saākara's commentary, but differing very much from the Calcutta edition as well as from the preceding manuscript.

It begins:

यस्मिन्हाते भवेत्सर्वं विज्ञातं परमात्मितः । तं यन्दे नित्यविज्ञानमानन्दमञ्जमञ्जयम् ॥ १ ॥

See p. 2 of the Calc. edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

2310.

368. Foll. 52; size 9½ in. by 4½ in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Trisatīnāmārthaprakāsikā, or simply Nāmārthaprakāsikā, an explanation of the three hundred names of Droi (Decistotra), by Śańkacācārya. It begins:

> वंदे विश्लेष्यरं देवं सर्वसिश्चिम्रहायिनं । वामीकारूटवामाष्ट्रीकरपञ्चवपूजितं ॥ ९ ॥ पाञ्चाकुश्चेषुनुपर्राज्ञतपंष्ण्ञासां पाटन्यशालिसुप्(८. प)मांचितगात्रवज्ञां । प्राचीनयाकसुतिपदां परदेवतां त्वां पंषायुधार्चितपदां प्रथमामि देवों ॥ २ ॥ लोपामुद्रापतिं मत्वा हयग्रीवमपोष्यरं । श्रीविद्याराजसंसिश्चिकारो पंकजवीद्यस्य: ॥ ३ ॥ ० ४ ॥

बहुकालं मुभिक्तिमहिसा गुरुपादावयलं स्थाय कुंभयोनिमुनये। शिवदंपितकृतनामशतत्रयोक्षी प्रेरित(१०तो)ह्ययोव उवाच।
कवाररूपेति ॥ ककारः क्ष्यणः रूपं श्लापकविश्लेषणं यस्याः सा
कादिविद्याविग्रहेत्यणः । ० — the next few names
are कल्पाणी । कल्पाणगुणशालिनी । कल्पाणशैलिनिल्या ।
कमनोया । कल्पायती । कमलाश्ली । कल्पायती । कर्णामृतसागरा । the last सीस्थदा ॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिवासकाचायेश्रीमद्वी-विद्मगवायुन्त्यपाद्शिष्यश्रीमळांकरभगवायादकृताया विश्वतीना-माण्यकाशिकायां तृतीयसंडचतुर्थयश्रीनामाण्यक्रकाशनं पंचदशमं समाप्रे ॥ नामाण्यक्रकाशिका समाप्रा ॥

Fol. In has the title वेदातित्रशतीभाष्य ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2311.

441. Foll. 167; size 10½ in. by 5½ in.; clear, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

Samkshepa-Šankarajaya (also called Šankaradignijaya), a poetical life of Śankarācārya, by Mādhavācārya.

Complete in sixteen sargas. For an analysis of the work, see Aufrecht's Oxf. Cat., p. 252. [H. T. Colendone.]

2312.

1960a. Foll. 150; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fair Devanagari character of the last century; nine lines in a page.

The same work.

[DE. J. TAYLOR.]

2313.

724. Foll, 61; size 124 in. by 44 in.; indifferent Devanagari writing.

Sargas i. vii. of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2314.

734. Foll. 262; size 13 in. by 6 in.; legibly written in Devanagari; 8-16 lines in a page.

Samkshepa-Šaukarajaya, with a commentary, entitled Šaukarācāryadindima, by Dhanapati, son of Rāmakumāra. Text and commentary were printed at Bombay in 1864.

Cf. Anfrecht's Oxford Cat., p. 260.

[H. T. COLEBROOKE.]

546

2315.

1398b, Foll. 36; size 124 in. by 6 in.; ! Devanāgarī character; eleven lines in a page. |

Sarga viii. of the same work, with Dhanaputi's commentary. [H. T. Colebrooke.]

2316.

1960b. Foll. 102; size 9 in. by 34 ju.; fairly good Devanagari writing; nine lines in a page.

Šankaravijaya, a fanciful life of Šankara, in the form of a dialogue between his disciples Cidvilāsa Yatīndra and Vijūānakanda Tapodhanendra; in thirty-two adhyāyas.

It begins:

णस्तु सिस्तकृते वस्तु निस्तुलानंदनिर्भरं । वस्तु वा श्रांकरं नः स्थादीप्तितार्धसमृद्धये ॥ १ ॥ कीरं वाचितृं किलेव दशती हस्तांचुने पुस्तकं द्विज्ञानातमृतं प्रशातुनिष तं नित्तं करे विश्वती । स्रष्ठस्वरत्यं करेण गणनां कर्तुं च दातुं वरान् सा स्थादस्तसनस्तदोषनिष्या वागीष्यरी श्रेयसे ॥ १ ॥ स्वद्भश्चरद्भाभां शारदा दशतीं भन्ने । कायकातिनितां पाणी कलातिन विश्वोः शुभां ॥ ३ ॥० विश्वानबंदः ॥ श्रीमहुरो देशिकोंद्र परिज्ञातासिलागत । कासाश्चा(?) पेविश्वानविक्तिकहितभाषन ॥ ६ ॥ ०

Colophon: इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीमर्खः करभगवत्पृत्त्यज्ञंकरिवजयिबद्धिलास न्नांद्रविज्ञानकंदतपोधनेंद्र-भवादे द्वाचित्रोऽध्याय: ॥ [Dr. J. TAYLOR.

5. Advaita school, general Vedanta.

2317.

1103c. Foll. 16 (foll. 45-60 of the volume): size 13 in. by 5 in.; foll. 1-6 nineteen to twenty-two lines in a page, the writing like no. 2397 (1103b); foll. 7-16 fifteen to seventeen lines in a page, the writing like no. 2459 (1103a).

Naishkarmyasiddhi, called Sambandhokti, by Sureśwara Ācārya, pupil of Śankara, in four adhyāyas, prose and verse. See Hall's Index. p. 159.

It was published in the Bombay Sanskeit Series, no. xxxviii.: "The Naishkarmyasiddhi of Sureśvarāchārya with the Chandeika of Jūānottama." Edited . . . by Colonel G. A. Jacob, Bombay 1891. Both MSS. of the India Office were used by him.

"As its title shows, it consists of an argument in opposition to ritual, and in favour of knowledge, as a means to mukti," l.c. p. 2.

It begins:

जानकसंवर्षयेतैः सर्वप्राणिभिः सर्वप्रकारस्यापि दुःसस्य खरसत एव जिहासितत्वात् तिनृत्त्यपा प्रमृत्तिरस्य खरसत एव । दुःसस्य च देहोपादानैकहेतृत्वात् देहस्य च पूर्वोपिणतथमीधमै-मूलावादनृत्तितः। तयोख विहितप्रतिपिद्धकमैमूलत्वादिनवृतिः। कमैणख रागडेषाम्यद्तवात् रागडेपयोख शोभनाशोभनाध्यास-निवंधमत्वात् खध्यासस्य चाविचारितसिद्धडैतयस्तृनिमिनत्वात् हैतस्य च मुक्तिकारजतादिवस्तर्वस्थापि स्तः सिद्धाद्वितीयात्मा-मवोध(sic! leg. श्रान्तव्योध) माबोपादानत्वाद्चावृतिः।

The first śloka is:

सानिलाग्यभरित्रांतं सक्कशीयोद्धतं यतः । स्वांतद्भित्ते नमस्तसी हरये बुद्धिसाक्षिणे ॥

End of the whole work:

संबंधीक्रिरियं साध्वी प्रतिश्लोकमुदाहृता । नेट्याम्यसिद्वेद्वीत्वेमां च्यास्यातास्या भवेद्भवं ॥ १६ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्री खंकरपृत्यपादिशय-श्रीमुरेश्वराचार्यविरचिते नैष्कर्न्यसिद्धी संवंधोक्की चतुर्यो व्ध्यायः समाप्ता चेथं नैष्कर्न्यसिद्धिः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2318.

777b. Foll. 40; size 10\(\frac{1}{3}\) in. by 4\(\frac{1}{2}\) in.; written by different hands, the oldest parts in the first half of the 17th century; 9-13 lines in a page, the margin worm-enten.

Naishkarmyasiddhi, a second copy, with marginal notes.

The last words are सन्न: पर कारणम्; the three other verses (73-76) which follow in no. 2317, are not found in this copy. The last two lines are in a different handwriting.

Colophon: इति जीनलंकराचार्यविर्विते(sic!) मैच्कम्य-सिद्धी नामको संय समाप्त संयूर्णम्॥ appearently corrupt. [H. T. Colebbooks.]

2319, 2320.

661. Foll. 289 (9-2tt); size 13 in. by 4% in.; 6-11 lines in a page.

646. Foll. 225 (in three parts foll. 87, 129, 19); size 13\(\frac{1}{2}\) in. by 4\(\frac{3}{4}\) in.; 6-11 lines in a page.

The writing is the same in both volumes, large and clear, of the end of the 18th century; some pages were written by a different hand.

Samkshepaśārīraka, an exposition of the Vedāuta in ślokus following the Vedānta Sūtra and Šankara's Bhāshya, in four adleyāyas, by Śrī-Sarvajāātman Mahāmani, pupil of Śrī-Deresnara, with a tika, called Anvenarthaprakāśikā, by Rāmatīrtha, pupil of Paramahamsaparivrājakācārya Krishņutīrtha. See Hall's ludex, p. 90, no. xvi. and p. 91, no. xix. Servajäätman wrote his work under the reign of a king Srimut, see the final couplets and the tikā (infra). Hall and Aufrecht (Cat. Cat.) give "Manukuladitya" as the king's name, but according to Ramatirtha's tika this would be only an epithet. Rajendralida Mitra wrongly makes Madhusādana a contemporary of this king "Manukulāditya," see Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 90, where he describes a copy of Madhusādana's commentary on the Samkshepaśārīvaka.

Rāmatīrtha made use of the Siddhāntadīpa, another commentary on the Sankshepašārīraka, by Višvanda, pupil of Ānandareda.

The first volume contains the first adhyāya (सनन्यानिष:), with 563 couplets.

The mula begins:

चनृतनडिवरोधिकपमंतव-यमल्जवंथनदुःखताविक्डं । चतिनिकटमविक्रियं मुरारेः परमपदं प्रख्यादिभष्टवीमि ॥ १ ॥

The first ten ślokas were printed by Rajendralala Mitra, l.c.

The tika begins:

यस्माडिचमुदेति येन विविधं संजीत्यते लीयते यत्राते गगने घना इव महामायित्यसंगे उड्डये । सत्त्रज्ञानमुक्तात्मके ऽश्विलमनोऽवस्यानुभृत्यात्मनि जीरामे रमतो मनो मम सदा हेमीवुने हंसधत्॥ १॥

After twelve introductory couplets the author of the filia says: शते दीकाकारक्रोकाः इह हि मर्वेद्यात्माना प्रसिद्धनामा महामुनिरिक्षल्ञ तिमीलितस्याय-प्रभावस्य श्रीमकारीरकाभिषस्य श्रीवेद्यात्ममहामुनि-कृतमृत्रसंदश्रीतमकस्य भगवत्यादाभिषामश्रीमद्धेकराचार्यकृतभाग्रामवदीकृतायेस्याप्यतिमंभीरस्य संखेपतस्तात्पर्यायेनिज्ञामृनुपलभ्य तदनुग्रहाय श्रीमकारीरक्षशास्त्रप्रकरक्षवाक्षिकनारभमागस्त्रभाविष्ठपरिक्षमान्निप्रचयगमनिश्रशचारपरिपालनफ्लं निशिहिश्रशाचारानुमितस्मृतिश्रुतिप्रमाणकं स्त्रेष्ट्रदेवतानुसंधानात्मकं
मंगलमाचरक्षश्रास्त्रीयाभिषेयप्रयोजने दश्रयित श्रीमृप्रवृत्तिसिद्धये खनृतजेद्यादिना व

Colophon of the first adhyāya, māla: इति
श्रीदेवेष्यरपूत्र्यपादशिष्यश्रीसवैक्षात्ममहामुनेः कृती शारीरप्रकरतासंधेपशारीरके प्रथमोक्ष्यायः ॥ fikā: दित श्रीकृष्णतीर्षेशिष्यरामतीर्यकृतायां संखेपशारीरकटीकायावन्यार्थप्रकाशिकायां समन्वयाभिधः प्रथमो क्ष्यायः समाप्तः

The second volume contains adhyayas 2-1.

The tika of the second adhyaya begins:
तदेवं समन्वयल्खास्यातं विशेषं न्यायतो निरुपितं उपसुत्य
यद्यपि स्तृतिगतिपर्यालोश्वनायां सर्वे वेदीता खिवरोधेनासंडे
विद्यातमिन प्रमासिनित न्यायतो निर्द्योदितं तथापि प्रत्यक्षादिप्रमासात्रदिरोधे प्रतिभाषमाने न तथेवेति प्रागुक्ते समन्वये
मितसान्यं मम वर्जत इति सन्वानः शिखो मानात्रदमाश्वित्योक्तं
समन्वयमाक्षिपति स्वं सम्बन्तय इति ।

The first verse of the mula is:

सर्व समन्वयनिक्यणयावनीयो

जातो ज्यासंडविषयो ननु वान्यनन्यः ।

मानांतरेण परिपोडित स्व जातो

भेदमकाशनकृता उक्षनिनेथनेन ॥ १ ॥

The second adhyaya of the mula (afaciation) contains 248 couplets.

The fikā of the third adhyāya begins: तदेवं सर्ववेदाताना प्रवगेकरसे पर जवाण समन्वयं विरोधपरिहारेण दूरीकृत्येदानीं यथोक्षत्रकाशानसाधनिषचारवरं तृतीयाध्यायम-वतारियणत्राही शिष्यप्रश्ननवतारयति ॥ श्रृत्वाञ्चिरोधनिति ॥

The first couplet of the mula is:

श्रुता विदरोधमुपपस्तमन्त्रयोत्य-श्रह्मात्मतामतिदयं पुनरप्युवाच । श्रह्मात्मतापलक्षिरस्तमति प्रसूते यत्वाधनं तदस्तिलं प्रतिपित्समानः ॥ १ ॥

The third adhyōya of the mūla (साधनाभिषः) contains 364 couplets.

The tiku of the fourth adhyaya begins: उन्नै: सनसी: साथनी: संसिद्धेनीयमानस्य महावास्थीत्यज्ञानस्य की दृशी फलनिष्यत्तिरिति शिष्य: पृत्रति उन्नसाथनेति॥

The first verse of the mula is:
 उक्तसाथनसमुद्राया सभी कि प्रयक्ति कलं मुमुख्ये।
 प्रत्यमात्समितरत्र में मनस्यिभा मनुष्णायतेऽधुना॥ १॥

The fourth adhyāya of the māla (फल्ल्डान) contains 63 couplets.

The last couplets are:

श्रीदेवेश्वरपादपंकजरजःसंपर्कपूताश्चयः
सर्वेद्यात्मगिरांकितो मुनिवरः संश्वेपशारीरजं ।
श्रेते सञ्जनशुद्धिवर्धनिमदं राजन्यवंश्ये नृपे
श्रीमत्यस्वतशासने मनुकुलादित्ये भुवं शासति ॥ ६२ ॥

भुजंगमांगञ्जायिने विहंगमांगगामिने । तुरंगमांगभेदिने नमो रचांगधारिखे ॥ ६३ ॥

इति श्रीसर्वज्ञातमस्तामुनिविरिषते संग्रेपशारीरके फल-लख्यं १ (sic!) चतुर्घोऽध्यायः समाप्तम् ॥

The second half of the 62nd complet is thus explained in the !रिकं: बदा चन्ने इत्ययेखायानाह। राजन्यवंश्य इति। खन्तिय इत्यये:। नृषे राजनीति यावत् तस्य नाम निर्दिशति श्रीनतीति श्रीमक्षास्ति (sic! read: श्रीनवा-मास्ति) बिंळख्ये सञ्चतशासने सप्रतिहताके इत्यथे: तस्य राज्ञी वंशतश्च श्रीष्टममाह मनुकुलादित्य इति मनुषंशपकाशक इत्यये: श्यंभूते श्रीमक्षाद्वि नृषे भुवं शासति सति सर्वेज्ञात्मगिरां-किती मुनिषर: संश्चेषशारीरकं चन्न इत्यन्यः॥

The tika ends:

विद्धांतदीपं पुरतो निधाय चेदांतर्थतर्गृहसिविदिष्टं । संद्योपशारीरकरालपुंत्रः प्राकाशमादाय मया विविक्तः ॥ सर्वज्ञासम्तिम्यकोतमम् संश्रेपशारीरकं
दूष्टातिम्यं पुरस्कृतमहासिद्धांतदीयार्श्विमा ।
उत्तीयार्थिम्भागतः प्रतिपदं संबंधिक्योतनी
व्यास्मातस्य सतां मनःप्रियकरी व्यास्मानृचित्रीकसः ॥
नमोऽस्तृ तस्मे रामाय दृष्टांतश्च्योतिये सते ।
यायुनेय नृष्यं येन विषष्टेन्(त.विषष्टको)प्रताधियः ॥
नमस्तेभ्यो गुरुभ्योऽस्तु येपां सिद्धिभाचतः ।
ममोऽतस्तिमिरं व्यस्तं षाद्यं व्यांतं रवेरिय ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाषार्थकृष्णतीर्थशिष्परामश्तीर्थ-विरिचतार्या संक्षेपज्ञारीरकठीकायामन्त्रमार्थ(प्र)काशिकार्या प-तुर्थो अधायः समाप्तः ॥

The Samkshepaśārīraka with Madhusudana's commentary was printed in The Pandil, New Series, voll. iv.-x. [II. T. Colebrooke.]

2321.

2594. Foll. 119; size 111 in. by 41 in.; eleven lines in a page; fair writing, of the 18th century.

Lagleunyäyusudhä, a tika on a work called Šatašloki and Laghuvārttika, by Uttamašlokatirtha, "kimkaca" of Suddhananda. See Hall's Index, p. 97, no. xli. The mide is an epitome of Badarayana's Vedantusatras, treating separately on each single adhikarana. Each pada is divided into a certain number of sections according to the number of adhikaranas which it contains in the Vedāntadaršana. Of the sūtras, always the first of each adhikaraņa is In the final couplets the quoted in this MS. author says that his work was founded on both tantrus, on the tantra of Jaimini and on the tantra of Badarayana. The present volume is pure Vedāuta. Hence we may conclude that it represents only the second part of a larger work, the first part of which will be an epitome of Jaimini's Parramimansa. This explains also the designation "uttaratantre" in some of the colophons, see the end of the first udhyāya (it occurs also at the end of the third !

: pāda of the third adhyāya, and at the end of the third pāda of the fourth adhyāya).

This volume begins:

यस्रकिथ्या समुत्यनं चेतनाचेतनं जगत्।
तं (वं)दे विश्वकत्तारं सिन्दानंदमह्यां(१.०वं)॥ १॥
गुरुमागोत्रां देवीं च नत्ना वेय्यासिके नये।
रिचतां तो शुतसोकीं व्यास्थास्ये शिवतुष्टये॥ १॥

चयातो ब्रह्मनिक्षासा॥ द्दं शारीरकब्रह्मनीमासाक्षास्त्रं नारंभणीयं। विषयप्रयोजनरहितत्वात्। चीवब्रह्मालेक्ममङ्गातं विषयः। ज्ञातं प्रयोजनमिति स्थिभमतं।

Colophon of the first adhyaga, fol. 51a: इति स्रोनापरमहंसपरिवानकाचायैश्रीमदृत्तमस्रोकतीचैविरिचतायां लघुवाक्तिसटीकायां लघुवाकितिसटीकायां लघुवाकितिसटीकायं लघुवाकितिसटीकायां लघ

The second nalkyāya has 27 leaves, begins with the text of the first sātra: स्मृत्यनवकाझ ?
... १ प्रसंगात् । प्रथमेञ्चाये सर्वे सर्वेशिकान जगदनिज्ञनिमित्रोपादाने प्रद्याण येदोतानां समन्त्रयः प्रतिपादितः । स
इहादिय्यते ।

The third adhyāya has 30 leaves, begins: तदंतर १ . . . प्रसन्धियाभ्यो (Ved. Sù. iii. I, 1) । स्वाध्याये प्रायो ज्ञानसाधनानि निरूषंते । प्रथमं ज्ञानतीबा- विन्तिकामाधित जीवस्य गतामिकस्य कियते वैदाम्याय।

The fourth adhyāya has 11 leaves, begins: आदृश्चिरसकृदुपदेशान् (Ved. Sā. iv. 1, 1)। अत्र साध-निवचारानंतरं फल्लिकार: क्रियते। The last sātca quoted is जगद्धापारको etc., the first of the seventh adhikaraņa of the fourth pāda (Ved. Sā. iv. 4, 17).

The whole work ends: स्वकृतां लघुवासिकास्या(r.01) शतस्त्रोको(r.01) मुधानेन रूपयन् सावसदा शिवाय निवेदयति॥

> इत्यमुद्धस्य येदांतमीनीसातुरधसागरात् । अतन्त्रोकीसुधामारखंद्रभीली समर्पितः ॥ १ ॥ त रति वक्तसेर्पित रति वक्तसं स्वारंभासानेत ४०००

क्रणित इति वक्तयेवित इति वचनं क्रारंभात्मागेव तद्वीता-बुद्धा व्रस्थ इति छोतयितुं॥

इत्यं नैमिनिचाररायणकृते तंचह्रये ये नयाः
पृत्रीचायेवरैलु अञ्दनिवहैः स्पाष्टीकृता विस्तरं ।
ते संविष्य यथामतीह सुगनैः अञ्देः प्रकाशीकृताः
श्रीमिहश्यपे विशालनयनामाथस्य तुस्ये सदा ॥ १ ॥

लघुवाजिकटीकेयं लघुन्यायमुधाह्नया ।
तंत्रह्मयाज्ञिता जीमहिष्यनाचे समर्पिता ॥ २ ॥
जनमा भागवन् (r. भग°) प्रीतो मायिकीमापयोभिदा ।
सभेदवोधाहेदोत्याम्मृलतः परिमार्जेय ॥ २ (sic!) ॥
विश्वेष्यरप्रेरितेन जित्रविश्वेशमूर्जिना ।
उत्रमद्योकतीर्थेन तहानि स्थिता स्मुटं ॥ ३ ॥

इति श्रीमकुद्वानंदमुनियरिकं करेश श्रीमदुत्तमझोकतीर्थ-यतिना विरिचितायो लघुवाजिकटीकायां चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः॥ [MACK. COLL.]

2322.

2516. Foll. 275; size 111 in. by 51 in.; 3-12 lines in a page; large good handwriting. Paūcadašī, an exposition of the Vedānta philosophy in fifteen prakaraņas, divided into three adhyāyas, by Bhāratītīrtha Vidyāraņya; and Padadīpikā, a commentary on the Paūcadašī, by Rāmakrishņa.

See Hall's Index, p. 98, nos. xlv. and xlvi.; Oxford Catalogue, p. 222, no. 541, p. 223, nos. 541 and 542; Berlin Catalogue, p. 182, no. 625, pp. 183 and 184, nos. 629, 630, 631.

At Bombay in the Saka year 1785. There is also a Calcutta and a Poona edition. An English translation with the text of the Paäcadasi appeared in The Pandit, New Series, voll. v. viii., not complete (on the authorship of this work, ib. vol. viii., p. 603).

[Gaikawar.]

2323.

2310. Foll. 203; size 13\frac{1}{3} in. by 6\frac{1}{3} in.; 9: 14 lines in a page; large good handwriting; ornamented margin. On the last page there is a picture representing Rāma, Sībā, Hanumat, and five other figures.

Paŭcadaŝi and Padadipikā, a second copy. Foll. 9, 99, 92, 92, 995 are missing.

[Sir Joseph Banks.]

2324.

1794. Foll. 239; size 14½ in. by 5½ in.; 9-13 lines in a page; large good handwriting.

Pañcadaśī and Padadīpikā, a third copy.

[J. TAYLOR.]

2325.

3034. Foll. 230; size 12½ in. by 4½ in.; 9-13 lines in a page; indifferent writing.

Paūcadašī and Padadīpikā, a fourth copy.

[J. R. Ballantyn].]

2326.

242. Foll. 209; size 12½ in. by 4½ in; 7-12 lines in a page; fair writing.

Pañcadaśi and Padadipika, a fifth copy.

Colebrooke's remark on fol. 80, that the sections were bound up in wrong order, does not refer to the present condition of the copy.

Two loaves are missing, one after fol. 22 (99 of the second prak.), and one after fol. 112 (33 of the seventh prak.). [H. T. Colebrooke.]

2327.

43 in.; 10-16 lines in a page; fair writing.

Pañcadaśī and Padadīpikā, a sixth copy.

It begins with the second chapter, the first having been placed at the end.

[II. T. COLEBROOKE.]

2328.

872. Foll. 133; size 10\frac{3}{4} in. by 4\frac{4}{4} in.; 8-16 lines in a page; fair writing.

Pañcudaśi and Padadipikā, a seventh copy. dated संवत् १९९९ समयवैशायवदि १३ तरमी लिपितं गोधिंदकायस्य। [H. T. Colebrooke.]

2329.

3041. Foll. 131; size 12\square in. by 5\square in.; 12-21 lines in a page; fair writing.

Pañcadaśi and Padadipikā, an eighth copy.

[J. R. BALLANTYNE.]

2082b. Foll. 42; size 9½ in. by 4 in.; 11 or 12 lines in a page; middling writing.

Pañcadaśi, a fragment. The first two leaves contain the first twonty-six couplets of the first prakarana, foll. 3-42 nearly the whole second pañcaka (the first thirty-seven couplets are missing).

[Gaikawar.]

2331.

2670b. Foll. 39; size 10½ in. by 3½ in.; 10-13 lines in a page; good writing.

Sildhāntamuktāvalī, a commentary on a small metrical Vedānta treatise, by Prakāśānanda, pupil of Jāānānanda. See Hall's Index, p. 99, no. xlix. The work was edited and translated into English by Arthur Venis, Benares 1890 (reprint from The Pandit). It is referred to by Appayya Dīkshita in his Siddhāntaleśa, and has been assigned to the last quarter of the 16th century.

It begins:

चदृष्टद्वयमानन्दमात्मानं ज्योतिरथ्ययं । विनिश्चित्य श्रुतेः साम्राशुक्तिस्तचाभिधीयते ॥

तत्राही मङ्गलं तश्चानुस्मरणक्यं सूत्रयन्तिभेषप्रयोजने साक्षात्मतिषाद्ध कर्त्रेचं प्रतिज्ञानीते अनुष्टेत्यादिना

[H. T. COLEBROOKE.]

4-11

2332.

2226. Foll. 38; sizo 9½ in. by 4½ in.; 10-15 lines in a page; fair modern writing.

Siddhāntamuktāvalī, a second copy of Prakāšānanda's work.

[R. Johnson.]

2333.

2773b. Foll. 101; size 12 in. by 5 in.; 12-16 lines in a page; fair writing.

Siddhantamuktavaliţika, the text of Prakaśananda's work, here called Siddhantamauktikaśreni, and a commentary on it, by Nānādīkshita, pupil of Prakāśānanda.

See Hall's Index, p. 99, no. l.; A. Venis' edition of the Siddhāntamuktāvalī, p. iii.

It begins:

विषये दुखिरानं नगदुदयकृतं शारदां सूत्रकारं व्यासं नावावेवयं निभुवनविदितं शक्करं भाषाकारं । वानन्दान्तप्रकाशानुभवयदयदं सतुरुं कीनृसिंहं वन्दे विद्यानियानं शनदमित्रतं राववेन्द्रं यतीन्द्रम्॥१॥ यद्धिव्यशिष्यसंदोहव्यामा भारतभूमयः । वन्दे तं यतिभिवेन्द्रं प्रकाशानन्दमीन्त्रस् ॥ २ ॥ सिद्धान्तमीक्तिकश्रेणीप्रकाशाय प्रदीपिका । कियते परपक्षीव्यस्तान्त्यसप्रविन्ती ॥ ३ ॥

शिष्टाचारप्राप्तमञ्जलमाचरित्रक्षपयाये प्रतिज्ञानीते चदूष्ट-इयमिति ?

It ends:

नानादीश्चितसंज्ञेन शिदुषेयं विनिर्मिता ।
सिद्धालमी क्रिक्कन्नेशीदी पिकालप्रकाशिका ॥ १ ॥
विदितसक् विश्वेते प्रशंसित लोके
स्विष्ठतमपि नहिंद्धः कि पुनमादृशेन ।
इति विष्ठतसने अस्मन्याक्त्र्ये अयुन्नः
स्वमितिष्ठताये खनुमहिति सनाः ॥ २ ॥
यद्क्षानादिदं भाति यक्त्रानाच प्रलीयते ।
सब स्यो तदहं नित्यं नित्यसंविष्युक्षाष्ट्रयम् ॥ ३ ॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिव्राज्ञकाषायैश्रीप्र-काज्ञानन्दपूज्यपादशिष्यश्रीनानादीिक्षतिपरिषता वेदान्तसि-क्षानमुक्तावलीटीका समाप्ता॥

Date of the copy: श्रीसंवत् १६३३ कार्तिक मुक्क प भृगुवासरे ॥ [Coll. OF FORT WILLIAM.]

2334.

860. Foll. 79; size 11 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; 8-16 lines in a page; fair writing.

Siddhāntamuktāvalītākā, text and commentary, a second copy, incomplete, containing only as much as foll. 1-60 in the first copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1348c. Foll. 28 (9-28); size 11½ in. by 5½ in.: 18-21 lines in a page; good writing, on brown paper.

Siddhāntamuktāvalīţīkā, text and commentary, incomplete, but beginning at the very point where the second copy breaks off.

[H. T. COLEBROOKE.]

2336.

2317. Foll. 67; size 13 in. by 51 in.; 14-18 lines in a page; large modern writing.

Vedāntasiddhāntamuktāvalīļākā, the commentary without the text, an incomplete copy. From fol. 40 to the end the original numbering is wrong and all leaves are misplaced. The right order would be: foll. 40 (orig. 20), 42 (29), 44 (22), 46 (23), 49 (28), 64 (24), 51 (24), 54-56 (29-20), 41 (20), 43 (29), 45 (22), 47, 48 (23, 28), 50 (24), 52 (24), 53 (29), 66 (21), 57-63 (20-44), 65 (44), 67.

The continuous text of this copy ends fol. 65a, l. 8 (विशेषणादिस्यो न्यात् sic), see fol. 74b, l. 6 of the first copy). The next nine lines continue the text, but they are full of omissions; with the fourth line of the verso of the same leaf begins the end of the whole commentary (याक पुष see fol. 100b, l. 5 of the first copy).

[R. Johnson.]

2337.

1763. Foll. 64; size 7_6^7 in. by 4_8^1 in.; indifferent Devanagari writing of c. 1750 A.D.; 12-14 lines in a page.

Virekasindhu, a treatise on the Vedānta tenets (by Mukunda Muni, or Mukundarāja?).

It begins:

स्रमेये सिंदानंदे सकाया यत्र लीयते। नाया तदस्यनास्तंते भेदाषायि परं महः॥ १॥ परमयोग्नि नादात्मा चप्रलेय विभासरा ।
परा नहेशितुः शक्तिवागात्मा साविरस्तु ने ॥ २ ॥
वागर्येख्पं सक्तं प्रपंचनजीजनस्त्रिहरहासहिन्तु ।
स्वभित्रस्पं परमायेतो यश्चिदात्मना तिन्त्रपुनं नतोऽस्मि
शिन्तदेशिकसंवादनंगीकृत्य ततो जुवे । [॥ ३ ॥ ० ६ ॥
विवेकसिंधुं यन्मग्ना जसुस्तापत्रयं नराः ॥ ९ ॥ ० १९ ॥

इह यद्यपि निरयधिनिरतिशयमुखयाराशि(?)जननादिपइ-भाषविकारे 0

इति विवेकतिथी गुरुशिष्यसंवादीपक्रमी नाम प्रथमं प्रकर्ण ॥ fol. 11b; १ सृष्टिक्रमे सर्गप्रकरणं fol. 20b; सृष्टिक्रमे स्यूलदेहिवदरणपूर्वकं प्रणाविषयणं fol. 27a; सृष्टिक्रमे सक्तलवाक्य्यायिनिरूपणं fol. 81b; संहारक्रमे लक्ष्यणाप्रकरणं fol. 39a; संहारक्रमे उत्तराधे संहारक्रमे लिं। 48b; उत्तराधे संहारक्रमे गुरुशिष्यसंवादे संहनप्रकरणं fol. 57a.

It ends:

सर्गसंहारनामानी क्रमावच निरूपिती । यी ज्ञाला जम्मभूमिखं(?) जीवो ब्रबोपयालयं ॥ ॥ ॥ इति ज्ञीमद्विवेकसिंधी गुरुशिष्यसंवादे संहारक्रमे खानुभवा-विय्वारप्रकरणं समाप्त॥ उत्तराधं संहारक्रमाखं च। विवेकसिंधुः समाप्तः ॥

The author's name is not given in this MS.; cf. Weber's Cat., p. 375, no. 1365, and Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 343, no. 1346 (apparently a larger work); Hall's Index, p. 100, no. liii. [H. T. Colebrooke.]

2338.

3067. Foll. 39; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; ten lines in a page; fair writing.

Vedāntaparibhāshā, an exposition of the Vedānta philosophy, in eight paricchedas, by Dhārmarāja Dīkshita.

See Hall's Index, p. 100, no. liv.

The Vedāntaparibhāshā was printed at Calcutta in the Saka years 1769 and 1777 (see Haas' Cat., p. 31). There are also Kāšī editions.

The pratyakshapariccheda ends fol. 11b, the anumanapariccheda fol. 13b, the upamanaparic-

cheda fol. 14a, the āgamapariccheda fol. 19b, the arthāpattipariccheda fol. 21a, the anupalabdhipariccheda fol. 25a, the vishayapariccheda fol. 34b, the prayojanapariccheda, fol. 39b.

Dharmarāja lived about the middle of the 17th century, in Tanjore, see Burnell's Tanj. MSS., p. 90. The same was also the author of the Tarkacūdāmaņi, see no. 2343 (568).

[J. R. BALLANTYNE.]

2339.

2726. Foll. 94; size 78 in. by 45 in.; seven lines in a page; well written.

Vedāntaparibhāshā, a second copy. See Wilson's Catalogue of the Mackenzie Collection. [Mack. Coll..]

2340.

2225. Foll. 41; size 91 in. by 41 in.;
11 or 12 lines in a page; fair modern writing.

Vedāntaparibhāshā, a third copy.

[R. Johnson.]

2341.

884b. Foll. 31; size 104 in. by 4 in.; ten lines in a page; fair writing.

Vedāntaparibhāshā, a fourth copy, dated संवत १६३६ भाद्रकृष्णपक्षे नेरिश्वनीयाः। With marginal notes in Colebrooke's handwriting.

[H. T. COLEBROOKE.]

2342.

1608b. Foll. 23 (folded together); size 18% in. by 3½ in.; eight lines in a page; fair writing in the Bengalī character.

Vedāntaparibhāshā, a fifth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2343.

568. Foll. 88; size 124 in. by 5 in.; fourteen lines in a page; well written.

Vedāntasikhāmaņi, a commentary on the Vedāntaparibhāshā, by Rāmakrishņa Adhvarin, son of Dharmarāja Adhvarīndra, the author of the Vedāntaparibhāshā and the Tarkacūḍāmaņi.

See Hall's Index, p. 100, no. lv.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 98, no. 1141; Burnell's Tanj. MSS., p. 90.

The commentary begins:

वागीशाद्धाः सुननसः सर्वाचानानुषक्षने ।

यदावा कृतकृताः स्युस्तवमामि गनाननम् ॥ १ ॥

नैदायभानुक्तिरोक्तिय वारिपूरः

सर्वो विभाति यद्वोधवश्चात्मपद्धः ।

माया फणीव च निनीलति यत्मवोधात्

तद्भव नीनि सुन्तनद्वयनात्मरूपम् ॥ १ ॥

चा सेतोरा सुनेरोरिष भुवि विदिनान्धनरानाध्यरीन्द्वान्

वन्दे ऽहं तक्षेणुशमणिनिणिननच्चोरभौस्तातपादाम् ।

यत्नारूखान्मयाभृद्धिगतमधिकं दुर्ग्नहं मूक्सभीकेर्

चयान्तं (१. चथान्तं) शास्त्रजातं नगित मद्युता (१.

[नसं १) रामकृष्णाद्धयेन ॥ ३ ॥

वेदान्तपरिभावास्यां सो ऽहं तातिविनिर्मितान् ।

वाकरोनि कृति सर्वस्नुत्यनार्थप्रकाश्चिकान् ॥ ॥ ॥

मकृति च प्रवन्धं च न प्रशंसन्तु पव्हिताः ।

ना प्रेचावत्रावृत्त्वयं विषयप्रयोजने निर्दिशक्षिविप्रपरिसनामये मक्कलनाचरितं शिचशिखाये सन्यतो निम्नाति यदविखेति ॥

तथापि वृश्विवेशसम्हो अयं मत्परिक्रमः ॥ ५ ॥

Colophon: इति श्रीधनैराज्ञास्त्रदीन्द्रात्मज्ञश्रीरामकृष्णा-स्त्रदिवरित्रते वेदानाशिखानसी श्रष्टमः परिश्रेदः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2344.

444a. Foll. 13; size 10 in. hy 4½ in.; 10 or 11 lines in a page; well written.

Vedāntasāra, a well-known Vedānta tract, by Sadānanda Yogīndra, pupil of Advayānanda. See Hall's Indox, p. 101, no. lvii.

For editions and translations see Haas' Cat., p. 124; Burnell's Tanj. MSS., p. 90, etc. An English translation also in Major G. A. Jacob's Manual of Hindu Pantheism, London, 1881.

[H. T. Colebbrooke.]

2018. Foll. 18; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; ten lines in a page; well written.

Vedāntasāra, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2346.

2371. Foll. 16; size 11½ in. by 4½ in.; 9 or 10 lines in a page; large good writing.

Vedāntasāra, a third copy. [GAIKAWAR.]

2347.

2773a. Foll. 15; size 12 in. by 4\frac{4}{5} in.; nine lines in a page; well written.

Vedāntasāra, a fourth copy, dated संबा १६५६ जापाट नासि मुक्के प ॥

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2348.

2833a. Foll. 23; size 7 in. by 9 in.; 13-15 lines in a page; large modern writing.

Vedāntasāra, a fifth copy, with peneil notes on the margin.

[Sir Charles Wilkins.]

2349.

1338a. Foll. 19; size 11½ in. by 4½ in.; eight lines in a page; large modern writing.

Vedāntasāra, a sixth copy.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2350.

2459. Foli. 86; size 11½ in. by 5½ in.; 8-10 lines in a page; large beautiful writing.

Vedāntasāra, the text, and Subodhini, a commentary on it, by Nrisimha Sarasvatī, pupil of Krishnānanda. In the final couplets the author is called Narasimha and Narahari.

See Hall's Index, p. 101, no. lviii.

The Subvdhini was published at Calcutta in the Saka year 1771, by Anandacandra-vedāntavāgiša, in Beng. char., also in the Śaka year 1782 (see Haas' Cat., p. 125).

It begins:

रामानस्य गुरुं नावा परमानन्दमह्यम् । वस्ये वेदानसारस्य टीका नाता मुवोधिनीन् ॥ १॥

That the Subodhini was composed at Benares in the Śaka year 1510, appears from the following final couplets:

गोवद्वैनग्रेरणया विमुक्तिक्षेत्रे पवित्रे नरसिंहयोगी । वेदानसारस्य चकार टीका मुद्रोधिनी विद्यपतेः [पुरस्तात्॥

जाते पश्चक्षतािथके दशक्षते संवासराणां पुनः
संजाते दशक्सरे प्रभुवरक्षीशालिवाहशके ।
प्राप्ते दुर्नुस्वत्सरे जुभजुषी नासे व्नुमत्यानियी
प्राप्तभागैववासरे नरहरिष्टीको चकारीक्सलान् ॥
[Gaikawar.]

2351.

2082a. Foll. 41; size 8½ in. by 3¾ in.: 11-15 lines in a page; small fair writing, on some pages nearly obliterated.

Vedlantasaralika, a second copy of Nrisinha's commentary, dated संवत् १९९३ फारमुश्रवदि १ गुरी भट्टक्रपा(?) राजननाहेनेन स्वपटनार्थे वा सर्वेषां लिखितो ऽयं सटीकवेदीतक्षारः मुभे भवतु ॥ [Gaikawas.]

2352.

1645. Foll. 74; size 9² in. by 3² in.; eight lines in a page; large good handwriting. Vedāntasāraṭīkā, a third copy.

H. T. COLEBROOKE.

2353.

884c. Foll. 56; size 103 in. by 4 in.; nine lines in a page; well written.

Vedānlasāraṭīkā, a fourth copy of Nṛisiṃhu's commentary, dated संबद् १६३६.

[H. T. COLEBROOKE.

1128b. Foll. 22; size 11½ in. by 3½ in.; 16-18 lines in a page; small fair writing.

Vidvanmanoranjini, a commentary on the Vedantasara, by Ramatirtha Yuti, pupil of Krishnatirtha.

This commentary was published at Calcutta in 1829 (in one volume with the text of the Vedāntasāra), and again at Calcutta in the Śaka year 1771 (together with the text of the Vedāntasāra, Subodhinī and the Hastāmalaka-bhāshya).

This copy is dated: भौ संपत्। १६६३। वर्षे फाल्गुनयदि २। वाराखस्या हिस्सतिनई पुस्तनं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2355.

991. Foll. 239; size 13\frac{3}{2} in. by 5\frac{1}{2} in.; between nine and sixteen lines in a page; well written.

Pratyaktattvacintāmaņi (or Pratyakcint.), a large metrical Vedānta treatise in twelve prakaraņas with 1277 couplets, by Sadānanda, and Scaprabhā, a commentary on this work, by the same author.

The commentary begins:

नन्दाल्ये विलितितं स्रुतिभिषिनृत्रयं
ब्रह्मादिवन्द्यस्यं नयभेषवर्णम् ।
संसारतापश्चनं सुपुनर्यमाश्चं
कृष्यं स्रये दिल्तिनोहनयान्थसारम् ॥ १ ॥
सानन्द्यद्वमृतायनमीशितारं
स्रोलस्यायज्ञनस्यस्यक्लाभिरामम् ।
सञ्जानरावणिरपुं सुनुनारदेहं
स्रोतापितं हनुमतास्रितनास्रये उन्तः ॥ १ ॥
नत्या साश्चं श्चिपं स्रीयखपितमगरैवेन्सपादारिकदं
नान्नस्यं श्चानित्रस्य गुरुमितसुद्धं सारदां संविद्यिशाम्।
स्रासं वेदान्तभानुं यितवरमनरप्रास्येवदान्तभान्यं
स्रास्यां स्वनामग्रः स्रोहिरपद्दत्ये स्वप्नभास्यां प्रकृषे
कृषामृतरसापारावारं सर्वसुद्धस्यस्य ।
स्रीनुकृत्यन्दं वन्दे तत्पादास्थानभान्नये॥ ॥ ॥

The mula begins:

नेयइयामं निरविषदतं पीतवासी दशानं
कान्याक्रामाविभुवनवपुर्भेयपादारविष्दन् ।
सर्वक्रानामितसुस्तनवारगोवरं वृद्धातीतं
भक्त्या सिद्धे स्वर्गय कल्ये क्रीनुकुन्दं स्वितास्मन् ॥ ९ ॥
यत्पादाष्त्रस्पृतिरभयदा ज्ञानिदान्यादिहेतुर्
यहास्नेदं स्युरित सकलं कल्यितं यव सत्यें।
ये विश्वं संप्रविज्ञाति लये सर्वेज्ञाक्तप्रतिष्ठं
तं क्रीकामं स्वपदरितदं संक्षये कृष्णामीज्ञम् ॥ २ ॥

The treatise itself begins with the eighth couplet:

सारात्सारं निगमजल्धेरु हृतं शास्त्रमेतद् चेदानास्यं मुभगमुनिना न्यायतः सत्तिषद्वम् । तत्सारोशं यतिचरितरा ल्यामादाय सुर्वे प्रत्यक्तिमामिश्वमितमुदा श्रीपितग्रीतिकामः ॥ ६ ॥ यडीस्यासी मनिमृतिभयागारसंसारभारं त्यक्ता मसाह्यमुखनिधी स्त्रीडतीशानभक्त्या । प्रत्यक्तस्यं श्रुतिभिरुदितं यहिष्यारान्तुमुखुर् जानात्येषं ख्यमत इमं ग्रन्थमोक्षेत भक्त्या ॥ ९ ॥

The first prakaraņa or pratyaktatīvavicāramayūkha ends fol. 47b, the second or śravaṇavidhamayūkha fol. 56b, the third or pratyaksvaprakāśatvasādhakamayūkha fol. 65b, the fourth or pratīcisaṃsritinirākaraṇamayūkha fol. 85b, the fifth or pratīkarmavyavasthāmayūkha fol. 108b, the sixth or tatīvapadārthavicāramayūkha fol. 127b, the seventh or kartritvādidharmanirākaraṇapūrvasvarūpabodhamayūkha fol. 189b, the eighth or adhikāramayūkha fol. 149b, the ninth or tatīpadārthasyābhinnanimittopādānutvanirūpaṇamayūkha fol. 174b, the tenth or advaitatītvamayūkha fol. 187b, the eleventh or vēdasyāpaurusheyatvādinirūpaṇapuraḥsaram akhaṇdārthaparatvamayūkha fol. 213b.

Colophon: इति भीमन्युकुन्दयादारिवन्दमकरन्दाभिला-विसदानन्दविष्ठन्द्रतायां प्रत्यक्तस्यविन्तामिण्यास्थायां सप्रभा-भिधायामस्वद्धायायरपयायम्बानिस्थनयूसाभिषं द्वादशं प्रकरणं समाविष्णयम्

476a. Foll. 220; size 12½ in. by 4½ in.; hetween eight and fifteen lines in a page; fair modern writing.

Pratyaktattvacintāmaņi and Svaprabhā, a second copy of text and commentary.

[H. T. COLEBROOKE.]

2357.

1395c. Foll. 35; size 131 in. by 43 in.; eight lines in a page; on yellow paper, written in the Bengalī character, in the 18th century.

Advaitamakurunda, 28 ślokas on Brahma which is advaita, by Lakshmūlhara Kavi, with a tīkā by the same. See Hall's Index, p. 102, no. lxiii.; for the mūla compare Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 105, no. 689.

It begins:

यन्यारभे मङ्गलाय गुरुदेवतानमस्तारं करोति ।
कटाश्वकिरकाचाननमन्नोहाअये नमः ।
कनमानन्दकृष्णाय जगन्मङ्गलन्त्रेये (first śloka
[of the mūla) ॥

It ends: उक्तमर्थं सप्रयोजनं निगमयति
उपज्ञानजगन्त्रीयशिष्याचार्येद्यरक्षमं ।
स्ता: सिद्धमनाद्यनं परिपृश्नित्रं मह (27th śloka
[of tho mūla) ॥

इति ॥ सन्यं परिसमाप्य तस्य सञ्चनसाम्रामाशास्ते ॥
लक्ष्मीधरकवेः सूक्तिशरदभोजसंभृतः ।
सद्वेतमकरन्दो व्यं विद्वज्ञृत्तैनिपीयतानिति (28th

इति श्रीलक्षीधरविरश्विता सङ्घेतनकरन्दशैका परिपूर्वेति॥ स्रोभेरवचन्द्रदेवश्रमीको लिपिरियं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2358.

1268b. Foll. 51; size 7 in. by 3\frac{3}{4} in.; 9-11 lines in a page; large good writing.

Advaitamakaranda, the 28 ślokas of Lakshmidhara Kavindra, with a ţīkā called Rasābhivyañjikā, by Svayamprakāśa Yati, who was a pupil of Śuddhānanda, and who says in the final couplets that he wrote his ţīkā at the bidding of Purushottama. See Hall's Index, p. 102, no. lxiv.; Rāj. Mitra's Notices, ii. p. 105, no. 689.

It begins:

चय चहितमकरंदः ॥ सिंचदानंदगुरुचरखकालेभ्यो नमः ॥
नितं निरंतरानंदिच्छनं तक निभेषं ।
भुत्रा तकीनुभूतिभ्यामहमस्यष्ठयं सदा ॥ १ ॥
धंवागृहीतवामाद्धे वंदे चंद्रकलाधरं ।
लावस्यमधुराकारं कारुस्यरसवारिधि ॥ २ ॥
कैयल्यानंदयोगींद्रपादकंत्ररत्तोरितः ।
राजते ने द्वदाकाशे मोहध्यातिनयर्त्तकः ॥ ३ ॥
भुद्धानंदपदाभीनाष्ठंदं सेवे यदुद्धवं ।
निवायरसमासाद्ध दृष्टाः शिष्पालिपंत्तयः ॥ ३ ॥
बिद्यानंदयोगींद्रा अयंते भुवि केचन ।
याकृपाल्यतस्तीर्थी मया संसारचारिधः ॥ ५ ॥

नुडानणुडस्राहतया संज्ञातिषवे कवैराम्यश्नमहमादिमुमुखावतः स्वात्विविदिषुतया संग्राह्मकवैराम्यश्नमहमादिमुमुखावतः स्वात्विविदिषुतया संग्राह्मकवेद्यमान् गुरुवरण्यायेषाः पुरःसरं विधिषासम्यक् जुत्वेदांतानेऽधि संभायनया प्रतिबद्धाः नत्याऽपरितृष्यतः काश्चित्युरुवधीरेयानुपल्भ्य संज्ञातकारुणस्त्रेयां करतलिष्वस्रक्षवत्स्युदं वेदांतप्रतिपाशं नश्च सिवदानंदलक्ष्यां सर्वेदं सर्वोदादानं नित्यं सर्वेगम्हयं देवेदि्यप्राणमनोवृद्धक्षाः रसाधिप्रस्थाभिकतया नकः संभाविष्यं विविद्यकरणम्बेतमः कर्दद्यस्यमारभमाणिखनीवितस्य तस्याविद्यपरिसमाप्तये स्वेष्टदेव्यताण्यमह्यान्त्रस्थान्तरस्थान्तर्थं स्वयन्तुष्टाय शिष्पशिक्षये ग्रंथते निवधाति ॥

In the remarks on the last sloka (see no. 2357) the *Brahmagītā* and *Bhāratītīrtha* are quoted.

End of the tikā:

षद्वैतनकरंदस्य रसाभियंतिका कृता । स्वयंत्रकाशयितना पुरुषोत्तनशासनात् ॥ प्रकानंदरस(r. oti) सादुमिष्ठक्रिषि(वृ)धोत्तनीः । रसाभियंत्रिका सेवा परिशील्या महाहरात् ॥ इति ब्रह्मविवेद्यः) सनामं। लिखः(!) चैतन्यप्रकाशानंदसर-खित । खार्चे वा पराचे सं १५०२ फ गु व दि १९(?) रवी परिपृष्ठं गंगाये नमः॥

In the colophon of the copy described by Rāj. Mitra the guru of the author is called Paramuhaṃsaparivrājakācārya Kaivalyānanda Yogīndra. Kaivalyānanda will be the same as Šuddhānanda. [H. T. Colebrooke.]

2359.

1975. Foll. 16; size 8½ in. by 4½ in.; fair, modern Devanagarī writing; 13 or 14 lines in a page.

Probodhasudhākara, a metrical summary of Vedānta doctrines, by Sūrya Paņdita.

It begins:

नित्मानंदिकरुपसिक्तमात्रं परं ज्योतिः । पुरुषोत्तममजनीशं वंदे श्रीयादयाधीशं ॥ १ ॥ यं वर्णियतुं साक्षाच्छुतिरिप मूक्षेव मीननावहति । सो उस्माकं ननुजानां किंवान्ता गोचरो(१-किंवा वाग्गोचरो) भविता ॥ १ ॥

यस्येवं विदितं तथापि परिभाविको भवेदेव ।
अध्यालकास्त्रहानं हरिचितनं(८.०न)स्त्रीतैनायास:॥३॥०

Iti dehanindāprakaraņam fol. 2b; vishayanindāpr. fol. 3b; manonindāpr. fol. 4a; brahmendriyanigrahapr. fol. 4b; manonigrahapr. fol. 5a; vairāgyapr. fol. 6a; ātmasiddhipr. fol. 6b; māyāsiddhipr. fol. 7b; lingadehādipr. ib.; advaitapr. fol. 8b; kartritvabhoktritvādinirāpaņam ib.; svaprakāśanirāpaņam fol. 9a; nādapr. fol. 9b; manolayapr. ib.; bodhapr. fol. 10a; prabodhe dvedhābhaktipr. fol. 11b; dhyānavidhipr. fol. 12a; saguņanirguņayor aikyanirāpaņam fol. 13b; anugrahapr. fol. 14a.

It ends:

इंद्राज्ञापरिषूरके सुरसरिक्ज्येडायगोदस्तडे(१.०गोरस्तटे?)
जाताक्षेन सुदिष्टवेदिदिनकृषाम्ना सनाम्नायतः ।
अस्तिकानविरागपितत्तपरानंदानुभूतिः कृतः
जीनान्योधस्थाकरः स जगती निःश्रेयसे कस्यती॥३०॥

परोपकारार्थमुहाद्वतेन यद्वाग्निसर्गेख रसोझ्बलेन । शब्दाभिधं बद्ध यतः प्रवृत्तं स प्रीयतां वाद्वराजसिंहः [॥ ३९ ॥ इति जीमत्सूर्यपंडितविर्याचते प्रवोधसुधाकरे विंशं प्रकरणं॥

In Hall's Index, p. 103, no. lxvi., and in a MS. in Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 286, the treatise is ascribed to Śańkarācārya; whilst in Bühler, Cat. of MSS. in Gujarāt, etc., iv., 70, the author is called Dinakara (i.e. Sūrya). The final śloka of Rāj. Mitra's MS. occurs at the end of the 19th, or last but one, chapter of the present MS. [Dr. J. Taylor.]

2360.

1689. Foll. 286; size 93 in. by 33 in.; indifferent, modern Devanagari writing; 9 or 10 lines in a page.

Svārājya-siddhi, a versified summary of the Vedānta doetrine, by Gangādhara Sarasvatī, pupil of Rāmacandra Sarasvatī, with a commentary, called Kaivalyakalpadruma, by the same author, composed in 1692 A.D.

The treatise begins:

गंगापूरप्रचलितजटासस्तभोगों द्रभोतान् चालिंगेतीनचलतन्यां सस्मतं वीद्यमासः । लीलापांगैः प्रस्ततन्ततां नंदयंखंद्रमीलिर् नोहस्तांतं हरतु परमानंदमूर्तिः शिवो नः ॥ १ ॥ स्मारं स्मारं जित्नमृतिभयं जातिनवेंद्वृत्तिर् ध्यायं ध्यायं पमुपतिमुमाकातनंतिनेपसं । पायं पायं सपदि परमानंदपीयूवधारां भूयो भूयो निजगुरुषद्यभोजयुग्नं ननाति ॥ १ ॥ १

The commentary begins:

तस्यातपनवर्षे क्येलीलावधूतधनरनिवहगुंनाक्यौनीहूतहर्षे ।

जनरवरिकरीटोड्डण्यदाण्यनेतः:

स्पुरतु दक्षितविद्यं दितवश्चं महो नः ॥ १ ॥

कृपालिलतवीख्यं स्मितननोडवक्कांपुत्रं

शशीककलयोज्यलं शनितयोरतापवयं ।

करोतु किनपि स्पुरत्यरमसीस्यसचिक्रपुर्

धराधरसुताभुनोक्कथितं नहो नंगलं ॥ १ ॥

नयित स्वजनाशनमस्वारखहारखः(ए. १ वारखः) ।
वेदोत्तदुर्गमारस्वकेसरी नरकेसरी ॥ ३ ॥ १ ५ ॥
भक्तानां गुरुदैवतिकाधिषणादाद्धांय देवस्तनी
व्यक्तिं याति सदा समाधिममये(ए. १ समये) येवां तृबंव्यक्तिं याति सदा समाधिममये(ए. १ समये) येवां तृबंव्यक्तिं याति सदा समाधिममये(ए. १ समये) येवां तृबंव्यक्तिं याति सदा समाधिममये(ए. १ समये ।
सहजकरुणयाद्भैः(ए. १ द्वैः) सादरं या कटाक्यैः
प्रणतजनसमूदं ध्वस्तनोहं विधन्ने ।
विभुवनयिनुतन्त्रीरामभद्राभिधां तां
प्रकटितगुरुनृत्रिं मसविद्यां प्रपत्ने ॥ ६ ॥
व्याहारिमधुरिमेनोशसहजानंदामृतस्यदिभिः
शिष्येथः करिक्यवत्रययतस्तक्तं परं जीगुरुन् ।
रामानंदमुनोक्सनीयिनुकुटालंकारिकतामणीन्
सानंदं प्रसमानि याकरुणया तीर्थो अस्य मोहार्थवं ॥
[६ ॥ १ १२ ॥

प्रारिष्णितस्य ग्रंथस्य निर्विप्तपरिसमाप्तिप्रचयगमनादिस्तिद्वये १ भिक्तश्रद्धाप्रस्थियातपुरःसरं तमेषेश्वरं प्रार्थयमानो विशिष्टिषय-प्रयोजनसंबंधाधिकारिल्ज्ञश्रामनुबंधचतुष्ट्यमचीहर्श्चयितः गेगोत्या-दिना ॥

According to Hall, Index, p. 103, no. lxix., the treatise consists of 183 verses. In the present MS. Chap. I. (adhyāropaprakaraņam, ending fol. 129a) consists of 54 verses; II. (apavādaprakaraņam, fol. 240a) 58 verses; III. (kaivalyaprakaraņam) 45 verses. The last verses with their comment run thus:

स्रात्मदिदिन्यनशिभूषश्यनंदितानां वेदांतवारिभिनुभारत्मलालसानां । वेदान्यकल्यत्मकृत्वनुपाचितानां स्वाराज्यसिद्विदियमस्तु मुद्दे मुभानां ॥

Comm.: १ जत रव जीवस्यकस्यतरोगीश्वकस्यवृद्धस्य जीगुरोः पादमूलमुपाजितानां जवस्याचितया विधिवदुपगतानां वृधानां १ – यंषपचे जैवस्यकस्यतस्यतस्यास्यानयंषस्य मूलं स्यास्येयनित्यस्यां वीध्यः । अस्य यंषस्य जगदीचरप्रसाद-जन्यत्वाचिद्रीवत्वनिति सूषयन्सकृतज्ञनस्य सार्यक्याय यंथं सवुद्धिमेरकस्य जगन्यातापितृकपस्य सोडदैवतस्य परकारविद्योः समर्पयित वाकोति ॥

वाक्यपुर्व्याविष्ठः सेर्यं भक्त्या मस्ता पदाक्तयोः । थियः प्रेरक्योरस्तु शिवयोः प्रीतिविद्यये ॥ सेयं साराज्यसिद्धः ॥

स्वयरिश्चीकृते तस्ते वान्याद्वाप्ये(?) गतो(र.०ते) विष वा।

जीवम्मुकस्य भव्यस्य कैवल्यमिह कीर्तितं ॥

नित्रं दिशम्मुकृतिनामभिषांतिताथान्

निर्वाणसिंधुसिललेनिरितालवालः(र.०भेरिता०) ।

स्वानंदनंदनवने नितरां निरुदः

कैवल्यकस्यतरुरस्तु मुद्दे वुधानां ॥

वस्तिभनुव्यविनानशको वृषास्य
ववस्य नायसितवाक्यतियुक्तपद्यां ।

गंगाभरेंद्रवितना शिवयोः पदाको

भक्त्यापिता(र.०पिता) सुकृतिरस्नु सतां शिवाय ॥

इति स्रोनत्यरमहंसपरिवानकाचार्यस्रोरामचंद्रसरस्रतीयू-ज्यपादशिष्येण स्रोसनैहसरस्ततीयूज्यपादप्रशिष्येण गंगाधरसर-स्तवास्यभिष्ठुणा विरिचतायां स्वाराज्यसिद्धिष्यास्यायां केनल्य-कल्पदूमास्यायां केनल्यप्रकरणं संपूर्णम् ॥

The above Saka date is correct for Vikrama 1748 (expired), the date, according to Prof. Kielhorn, corresponding to Thursday, 14th January, 1692 A.D. [II. T. COLEBROOKE.]

2361.

1099. Foll. 77; size 13 in. by 4% in.; legibly written, in Devanagari, in 1782 A.D., by two or three different hands; 7-13 lines in a page; foll. 50-77 are numbered separately.

The same treatise, here called Atmasamrajyasiddhi, or simply Samrajyasiddhi (in margin), with the commentary.

Section I. (54 verses).

Colophon: इति श्रोनत्यरमहंसपरिवाजकाणायैश्रीनद्-रामचंद्रसरसतीपूज्यपादशिष्येण गंगाधरसरस्वास्थाभञ्जुणाः विरिचतायानात्मसाचाज्यसिद्धित्यास्यायां स्नेवस्यकसाद्धुनास्था-यामध्यारोपप्रकरणास्थं पूर्वीर्धं संपूर्णे ॥ संवत् १६३१ । ०

[H. T. COLEBROOKE.]

2362.

924. Foll. 302; size 12½ in. by 6 in.: fair modern Devanagari writing; 13-15 lines in a page.

Atmapurāņa or Upanishadratna, a versified summary of the contents of the Upanishads, in eighteen chapters, by Śańkarānanda, disciple of Ānandātman. Sec Hall's Index, p. 116, no. exxii.; Rāj. Mitra's Not., i., p. 98, no. 182. It bogins:

इंशानीशादिभेदेन चाकुलं सकलं जगत्।
निरोक्त छोषियः वाधिष्कुतापावगितस्मः॥ १॥
एकदा करुणात्रीत्राचित रतद्वाचितयत्।
छहो संमारणूलेन क्वेशिताः सर्वदेहिनः।
कामादिकाकवासेन नारीवृक्तविनोदिना(?)॥ २॥
कथमस्माक्रवेसैन भीतिः सर्वनृणामिह।
इति संचित्र मितमान् खगुरुं परिपृच्छति॥ ३॥
वस्मतानलोहोगं तीक्ष्णं संसारणूलकं।
गुणनयविशाखास्मतिक्रम्य व्रशेतुनान्॥ ४॥
एवमुक्तो गुरुः प्राहं खशिष्यं करुणानिधिः।
हानमहाननाशाय नियतं साधनं निवति॥ ॥॥

1. Aitarcyusārārthaprakāša, fol. 21b; II. Kaushītakisārārthaprakāśe indratardanākhyānam, fol. 34a; III. Kaushītakisārārthaprakāše gārguājūtašatrusamvādu, fol. 42a; IV. Brihadāranyakamadhukāṇḍasārārthaprakāśaka rishyaśvisanvāda, fol. 66a; V. Brihadāranyakeyājāavalkyakāndasārārthaprakāśa rishiyājāavalkyasamvāda, fol. 83b; VI. Brihadāraņyake yājāavalkyakāņdasārārthaprakāša - yājāavalkyajanakasamvāda, fol. 132b; VII. Brihadāraņyaka-yājāavalkyamaitreyīsamvāda, fol. 147b; VIII. Švetāšvataropanishatsararthaprakāśe śvetāśvaturasamāsasamvāda, fol. 173a; IX. Kāļhakopanishatsārārthaprakāse yamanaciketasanvāda, fol. 194b; X. Taittirīyasārārthaprakāśa, fol. 216b; XI. Carbhādyupanishatsārārthaprakāśa, fol. 247a; XII. Chāndogyasārārthaprakāśa, fol. 256b; XIII. Chāndogyasārārthaprakāśe sanatkumāranāradasamvāda, fol. 162a; XIV. Chāndogyas. projāpatīndravirocana, fol. 271b; XV. Talavakāropanishatsārārthaprakāša, fol. 276b; XVI. Mundakasārārthaprakāše 'ngirahšaunakusamvāda, fol. 282b;

XVII. Praśnasārārthaprakāše pippalādisukeśasamvāda, fol. 286b; XVIII. (? atharvaśirasi proktum brahmāvabodhauam) ends:

> सर्वेत्र नापरं जिल्हित रत्नायदन् पुनान् । जुरुवन् बदन् विज्ञानन्त्रे मुख्यते अवसंखदात् ॥

इति श्रीनत्परमहंसपरियाजकाषायानंदातमपूज्यपादशिष्येण शंकरानंदभगवता विरिषत उपनिषद्गा खालपुराणे खडादशी कथायः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2363.

3069. Foll. 14; sizo 10½ in. by 6 in.; 11 or 12 lines in a page; large good handwriting.

Avadhūtā uubhūti, a metrical exposition of the Vedānta doetrine, in twenty-one prakaraņas (containing 301 ślokas, cp. p. 755, l. 1). In the Adhyātmapradēpikā (see no. 2365) this treatise is ascribed to Muni Ashtāvakra, and hence called Ashtāvakra-prakaraņa or -sūktu.

See Hall's Index, p. 125, no. clx.; Oxford Catalogue, p. 227, no. 558; Burnell's Tanj. MSS., p. 96. For editions (Calcutta, 1855; Bombay, 1864; Firenze, 1868) sec Hans' Cat., pp. 8 and 9.

This copy begins:

नुक्रिनिकासि चेत्रात विषयान्त्रियवस्यत्र । स्मानेवद्यातोषसत्यं पोयूषव्यत्र ॥

The last chapter is a metrical index of contents:

दश षट् चोपदेशे स्युः स्रोकास प्रचित्रतिः ।
सत्यात्मानुभवोद्यास उपदेशे चतुदेश ॥ १ ॥
पद्माने स्वयं चैवनुपदेशे चतुष्यतुः ।
पश्चमं स्वादनुभवे बन्धनोद्ये चतुष्यतुः ।
पश्चमं स्वादनुभवे बन्धनोद्ये चतुष्यतुः ।
त्यासुने साम प्रवासी स्वास चतुष्यकम् (१.०४वन्)
तस्त्रोपदेशे विशव दश सानीपदेशके ।
तस्त्रस्वये विशव स्था सामापदेशके ।
सस्त्रस्वये विशव स्था सामापदेशके ।
सहस्त्रस्वयोद्यानी जीवमुद्धी चतुदेश ।
पट्संस्थाक्रनविद्याने सन्त्रीकात्यनतः परन् ॥ ॥ ॥

विंश्रत्येकिनितः सक्षेः स्रोकैरात्मारिनमध्येतः । जवधृतानुभृतंत्र स्रोकाः तस्याक्रमा समी ॥ ६ ॥

The different copies vary very much, especially in the beginning.

Date of the copy: संबत् १६९६॥ वर्षे आद्रपदि-मुश्रितिष पष्टी वार मंगलयार पोची लीबोर्त केशवदान वैरागी॥ [J. R. BALLANTYNE.]

2364.

1617b. Foll. 24; size 7³ in. by 5³ in.; 8-13 lines in a page.

Aradhūtānubhūti, a second copy.

It begins:

कुतो ब्हमबाद्य कुतः प्रयातः

किमिन्म कुवैनुत को ब्हमिस ।

जानन जानानि यदीयनायया(१.० माया)
क्षिमः स बुद्धिं दिशतो निजानाम्॥

मुकिमिक्सि 0

The copy is dated: शके १६२२ विक्रमनाम संवासरे फाल्युनविद दशमी मह एकादश्यां तिथी शुक्रवासरे तिहने विनायकेन ईश्वरप्राप्यर्थं लिखितं।

[II. T. COLEBROOKE.]

2365.

2202. Foll. 88; size 11 in. by 5 in.; 6-10 lines in a page; beautifully written.

Adhyātmaprodīpikā, a commentary on the Aradhātānubhāti (in this copy called Ashtāvakra or Ashtāvakraprakaraņu), by Višvešvara. See Hall's Index, p. 125, no. elxi.; Rāj. Mitra's Notices, vii., p. 246, no. 2493.

The mula, which occupies the middle of every page, begins #fmfaust o

The commentary begins:

यद्शानाज्यमञ्चातं यडिशानाडिलीयते । तं नत्वा सचिदानन्दं कुर्ये अधानप्रदीपिकाम् ॥

इह तावदात्मानन्दानुभवपरिपूर्ण(:)परिपूर्णीकृतानेकशिष्य-बातः परमकारुणिको भगवानष्टावक्रमुनिः सकलमुमुख्यतनमु-हिधीप्(:)शिष्यं प्रति मोखोपायनुपदिशति ॥ मुक्तिनिति ॥ Date of the copy: संवत् १९०० वर्षे नागैशिरकृश्चत्-शानीलि(!)श्रीधर उपाध्यायः॥ [GAIKAWAH.]

2366.

1250a. Foll. 85; size 8³ in. by 3³ in.: nine lines in a page; fair writing.

Adhyātmupradīpikā, text of the Ashṭāvakraprakaraṇa and Viśveśvara's commentary, a second copy.

The beginning is different from that of the first copy:

जनक उवाच।

यद्ञानाष्ट्रगच्छातं यद्विज्ञानाद्विलीयते ।
तं नत्वा सिद्धदानन्दं कुर्वे अधात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥
तनक उथाय ।

कर्य शाननपाप्तीत कर्य मुक्तिर्भिषयात । विराग्यं च कर्य प्राप्तमेतस्यं ब्रूहि ने प्रभी ॥ २ ॥ इह ताबद • [H. T. Colebbooke.]

2367.

2629. Foll. 52; size 10 in. by 5½ in.; twelve lines in a page; well written.

Ashtāvakrasūktadīpikā, text of the Ashtāvakrapakaraņa and a tīkā, which is apparently different from Viśveśvara's Pradīpikā. From the second copy it would appear that the author's name was Gopūlacaitanya.

It begins:

सचिदानन्दमञ्जैतं सर्वाधिष्ठानमुचनम् । नत्वाद्यावक्रमुकस्य दीपिका तन्यते परा ॥ १ ॥

मुक्तिमिक्कसि (first śloka) इह सस्तु ज्ञानियज्ञानसंपत्रः परमकारुणिको ज्ञानकमुनिनुक्तिकामनया समुपेतं कंचिकिच्यं ज्ञानदमान्निपिकारस्वीकारोपदेज्ञपूर्वकमात्मतस्त्रमुपदिज्ञति ॥ मुक्तिमिक्कसीति ॥

Date of the copy: शक १६०९ क्रोधननाम संघत्मर ज्येष्टवदि अष्टम्या रविवासरे तिहने समापितः॥

For this copy see Wilson's Cat. of the Mackenzic Collection, i., p. 11, no. ii.

[MACK. COLI

100b. Foll. 50 (13-62); size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; 6-11 lines in a page; well written.

Ashtāvakrasūktadīpikā, text and commentary, another copy.

The text begins:

कथं ज्ञानमवाप्रोति कथं मुक्तिभैविष्यति । वैराग्यं च कथं प्राप्तमेतस्यं मृहि मे प्रभो ॥ च्रष्टावक ववाच । मुक्तिमिक्किस ०

The commentary begins:
सिवदानन्दमङ्केतं सथैाधिष्ठानमुत्तमम्।
नत्वाष्टावकमूकस्य दीपिका तन्यते परा ॥ १ ॥

श्रीमतोपालचैतन्य(ना?)मरचितेन मया दीधिका ठीका विस्तार्थे क्रियते। सकलविष्ठज्ञनकृपाकटाश्चमंतुष्टचेतसा मया विस्तार्थे टीका क्रियते है। इत्यध्याहार इह सलु ०

[II. T. COLEBROOKE.]

2369.

884a. Foll. 110; size 10% in. by 4 in.; eight lines in a page; fair writing.

Jivanmukti-prakaraņa(or viveka), a treatise on liberation in life, in five prakaraņas, by Vidyāraņya Seāmin (Sāyaņa). The name of the author is not mentioned in this copy.

See Hall's Index, p. 133, no. exevii., and p. 205; Weber's Catalogue (1853), p. 195, no. 645; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 82, no. 1486, also i., p. 32, no. 573.

It begins:

यस्य नि(:) श्वसितं वेदा मायया यो अलिलं जगत्।
निर्मेने तमहं वन्दे विद्याती येमहेश्वरम्॥ १॥
वस्त्ये विविद्धिमान्यासं विद्वस्थासं च भेदतः।
हेतृ विदेहमुक्तेश्व जीयन्मुकेश्व ती क्रनात्॥ २॥
संन्यासहेतुर्वेरान्यं यदहर्विरजेत्तदा।
प्राप्तवेदिति येदोक्तेस्त ब्रेस्स् पुराणतः॥ ३॥

पिरिक्रिविधा प्रोक्ता तीवा तीवतरेति च। सत्पानेव तुतीबायां त्यसेद्योगी कुटी वर्के ॥ ४ ॥ अको बहदके तीवतरायां हंसमंजिते। हुमुद्धः परमे हंसे साद्याद्विज्ञानसाधने ॥ ५ ॥ पुत्रदारधनादीनां नाश्चे तात्कालिकी मति:। थिक संसारमितीद्रक् स्याडिएक्रेमेन्द्रता हि सा ॥ ६॥ चित्रिज्ञमिनि मा भ्वन्युवदारादयो मन । इति या सुस्यिरा बुद्धिः सा बैराग्यस्य तीव्रता ॥ १ ॥ पुनरावृक्तिसहितो लोको में मास्तु कश्चन। इति तीव्रतरावं स्थान्मन्दे न्यासो न को उपि हि॥ ६॥ यात्राह्मश्राक्तिभां तीवे त्यासद्वयं भवेत्। कुटीचको बह्दकन्नेतुभावेती निद्धिनी ॥ ९ ॥ इयं तीवतरे ब्रह्मलोकमोश्चिमेरतः । तज्ञोक तत्त्वविश्वंसो लोके ऽस्मिन्परहंसकः ॥ १० ॥ रतेपां तु समाचाराः प्रोक्ताः पाराज्ञरस्मृती । व्यास्थातो (व्यास्थाने the second copy) इस्माभिर-त्रायं परहंसी विविधाते ॥ ११ ॥

जिज्ञामुक्कीनयां ख्रीत परहंसी द्विधा मतः।
प्राहुक्कीनाय जिज्ञासीन्यीसं वाजसनेयिनः॥ १२॥
प्रवाजिनी लोकसेतिमञ्जलः प्रवज्ञिति हि।
स्तस्याचि तु गर्शेन पस्ये मन्द्विबुद्धये॥ १३॥
लोको हि द्विविधः ०

The first or jivanmuktipramāņaprakaraņa ends fol. 22b, the second or vāsanākshuganirāpuņa fol. 53a, the third or jīvanmuktisādhanamanonāšaprakaraņa fol. 81b; the fourth chapter bogins: क्रेयं नीबन्नुक्ति: किं या तत्र प्रमार्थ कर्ष या तत्मिद्धिरियेतस्य प्रश्नवयस्योत्तरं निर्मार्थ सिद्धं वा किं प्रयोजनिमयस्य चतुर्थप्रसस्योत्तरिमदानीनिभधीयते, it ends fol. 94a: इति नीबन्नुक्तिप्रकार्थ सहयप्रमाणसा-धनिनीवन्नुकिनिह्मिता प्रकर्णं(!); the last chapter begins: खय तत्मकारियं विद्वासंन्यासं निर्मायाः।

This treatise leans strongly to the Yoga. Amongst the numerous quotations from the upanishads, smritis and the philosophical sūtras (especially from the Pātaājala), there are also some from the Bhagaradgitā (f.i. fol. 87a).

^{*} The whole remark is meant as an explanation of the preceding śloka.

The Jicanaukti Viceka has been printed in the Anandiścamusamskritagranthirali, Śaka1811 (Poona, 1890). [H. T. Colebrooke.]

2370.

1905. Foll. 115; size II in. by 5 in.; nine lines in a page; large fair writing.

Jivaamuktivireka, a second copy.

It begins: यस्य नि(:)श्वसितं वेदे(!) यो वेदेश्यो असिलं जगत्।

2371.

1103e. Foll. 10 (foll. 74.83 of the volume); size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; eleven lines in a page; large writing, end of the 18th century.

Nyāyadīpāvali, a logical treatise, by Ānandabodha. See Hall, Index, p. 206. In the final complet this treatise is called Sarasvatīvandrikā, which shows that the expression nyāya in Nyāya-dīpāvali has a more general sense and does not point to the philosophical system of that name.

It begins:

जगरंकुरबंदाय विज्ञदानंदमूर्जये । गलितासिलभेदाय नमः ज्ञांताय विष्णवे ॥ १ ॥ स्वया दुस्तकंतिमरश्रेणीविदारणविज्ञारदो । रुचिरा त्यायदीषानामायल्थं रचयाम्यहम् ॥ १ ॥

विवादपदं निष्यादृश्यत्वात्। यदित्यं तन्नणा। यथोभयवाद्य-विवादपदं रचतं। तपीतत् ततस्त्रणा। विवादपदस्यानेकरूपत्वे श्री साध्यविज्ञेषोषादानेन तिष्ठश्लोषसिष्ठः।

It ends:

सेवंता मितनेतः सरम्बतीचिद्रिको विश्वदान् । ज्ञानंदवोधकृतिनः प्रसरंतों पृश्वेदिज्ञकाम् (१.० क्रम्)॥ इति ज्ञीमदानंदवोधविरिचिता न्यायदीपाविलः संपूर्णा॥ [П. Т. Солевкоокк.]

2372.

1931. Foll. 120; size 10% in. by 3% in.; good, modern Devanagari writing; seven lines in a page.

Nyāyamakaranda(saṃgraha), or Nyāyāpa-deśamakaranda, by Ānundabodha Yati. See Hall's Index, p. 155, no. celxxx. Hall and Burnell (Tanj. MSS., p. 94, Nyāyāpadeśama-karaudaḥ) call this work a refutation of the Nyāya, but the chief object seems to be जीव-अवयोदिकस्पतिपादनं (Rāj. Mitra, Not. iv., p. 259. no. 1682).

The first leaf has been supplied by a different hand. It begins:

यद्वासा निस्तिलं विभाति विषयो यो न स्वयंत्र्योतिषां यस्याहुभुवन(ोद्वव)स्यितिल्यां झीलानयान्तृत्यः । यं चागोचरनामनंति मनमा याचा च विश्वात्मने तस्मे मुद्धमु(भा)द्वितीयवपुषे शश्वनमो विष्णवे ॥ १ ॥ निसंधपुष्पजालानि समालांच्य प्रयानतः । स न्यायमकरंदानां संग्रहः क्रियते मया ॥ २ ॥

्रहह सङ्घु केषित्रतिश्चेत्रं श्चेत्रभेदनाषथाणास्तत व्यवस्था-न्यथानुषपक्तिं प्रमाणमाष्ट्रते । ०

It ends:

नानानिषंधकुनुमप्रस्वापदातन्यायापदेशमकरंदकरंव रुपः ।

जानंदबोधयितना निधिना गुणानाम्

जानंदहेतुरकलंकधियां च्यथायि ॥ १ ॥ ०

नानातापार्श्वभीतप्रतिहतमहस्रो यः सतामार्भिहारो
स्थातीयस्थंमदीखागुरुरुपगतवान् शोकरीयः प्रतिष्ठा ।
संपूर्णो निष्कलंकः कुमुद्दहितकरः मह्यानंद्षंद्रो
धीस्यस्तायो गुणाद्यः समजनि जनतानंद्रसंदोहहेतुः॥३॥

इति जीपरमभद्वारकानंदयोधेन कृतो न्यायोपदेशमकरंतः
समानः ॥

[Dk. John Taylok.]

2373.

1241. Foll. 102 (9-908, foll. 44 and 45 are lost); size 111 in. by 37 in.; 9-11 lines in a page; good old writing.

Nyāyamakarandatākā, a commentary on Ānandabodha Bhaṭṭāraka's Nyāyamakaranda. See Hall's Index, p. 155, no. cclxxxi.; Rājendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iv., p. 259, no. 1682.

The tika begins:

प्रारिष्मतस्य ग्रंथस्याविद्येन परिसमानिप्रचयगमनकामः शिष्ठाचारपरिप्राप्ततया कृतनिष्ठदेवतानमस्तारमाचारशिङ्गार्थं प्रतिपादयन् प्रकरणस्यानिधेयसंचंधप्रयोजनानि दश्चियति । यद्वामेत्यादिना स्रोकेन ।

The two leaves lost between foll. 54 and 55 cover fol. 75b, l. 5 to fol. 78a, l. 7 in the second copy (no. 1938). The verso of fol. 42 is partly left free, but nothing of the text is wanting; compare fol. 59a, l. 1 of the second copy.

1t ends: इतात खाहानंदहेतुरिति खकलंकधियां संदे-हिषपथामास्यादिकलंकरितनुद्वीनां भृंगायमाखानामानंदहे-तुरित्यवगंत्रयं लोकं मकरंदस्य धनरानंदहेतुत्वादकलंकधिया-मानंदहेतुत्वप्रदश्चेनेन च ग्रंथस्य निर्दृष्टता प्रतिपादितेति मंतर्थ दुष्टस्य तदानंदहेतुत्वाभाषात् ॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिवानकाचायैकानोत्त-मपूज्यपादिशिष्येण श्रीमिक्तसुलमुनिना विरिचता न्यायमकर्रद-टीका समाप्ता॥ ॥ शुभं भवतु॥

> शके तमीशारिनरसाष्ट्रभियुते ख्रये नभःपूर्णिविधी कदंबके । शनावुदीख्योव(r.वे)रनामवासकृद् गदाधरिखन्मुखपुस्तमालिखत् ॥

This MS, is not older than the 16th century, the date Saka 1368 etc. probably belonging to the original MS, from which it was copied.

[II. T. COLEBROOKE.]

2374.

1938. Foll. 147; size 10½ in. by 4 in.; 7 or 8 lines in a page; large, clear writing, of the 18th century.

Nyāyamakaraudaļīkā, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2375.

1710. Foll. 131, the first of which is partly torn away; size 9½ in. by 3½ in.; good, small Devanagari writing of about 1650 A.n.; 11 or 12 lines in a page.

Tattvapradīpikā, properly Pratyaktattvapradīpikā, an exposition of the Vedānta, being a refutation of the Nyāya doctrine, in four chapters, by Citsukha Muni, pupil of Gaudeśvarācārya, also called Jāānottama. See Hall's Index, p. 154, no. celxxix.; Rāj. Mitra's Notices. iii., p. 86, no. 1134.

It begins:

संभाभ्यंतरगर्भभावनिगद्यास्याततहैभवो

यः पोचाननपांचन्नत्यवपुषा (व्यादिष्ट विद्यात्मनः)।
(प्रह्मादाभि)हितार्थतत्त्व्यभिल्डहृष्टप्रमाणं हरिः
सो ब्याहः शरदिंदुनुंदरतनुः सिंहाद्रिचूडामणिः॥
ज्योतिर्यत्तिव्यणामृत्तं व्यास(शंकरशिस्तम्।
शानोन्नमास्यं तहन्दे सत्यानन्दपदोदितम्)॥ २॥
विप्रतिपत्तिव्यातस्थातस्थंतप्रगत्भवाषाला।
क्रियते वित्युलमुनिना प्रत्यक्तव्याषाला।
क्रियते वित्युलमुनिना प्रत्यक्तव्याप्ति।
नमस्कुभों नृसिंहाय स्वप्रकाशिषदात्मने॥ ॥ ॥
व्य को व्यं स्वप्रकाशान्दार्थः। ०

It ends: खण मत्यों अमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समझुत इति श्रुतेष्य । तदेवं श्रुतिस्मृतिपुराखादिष्यायुष्पमाखा जीवन्तुकि: प्रदेषमात्रेख नापरुपितुं शकात इति सिद्धं ॥

न्यत् इति श्री<u>गौडेश्वराचायै</u>परमहंसपरिव्रानकाचायेकानोत्तम-पून्यपादशिष्यश्रीमत्परमहंसपरिव्रानक<u>चित्</u>युसमुनिविरचितायां तस्त्रपदिविकायां चतुर्थे: परिस्केदः॥

सांभीधिहीननृपविक्रमहायनीयान्
मूलं विपक्षनयनं भवतीह योगः ।
तक्षीं न रच भवतींदुभनेतदूनं
वाग्रीसिपिसदरभागे(r.०ग)समाने(r.०न)वारः ॥ १॥
वारयोगसंयुतियावतीह तावती ।
इंड्रहभैसंयुतिवृत सांस्थमानिनः ॥ १॥
रतस्मिन्समये शंभुपुर्वी यज्ञाकविस्तुतः ।
तस्वप्रदीविकानेतामलिसानृष्णदैववित् ॥ ३॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2376.

1506. Foll. 302 (numbered 2-133, 9-178); size 11% in. by 2% in.; good Devanagari writing of 1489 A.B.; eight lines in a page.

Nayanamodini, or Tattvapradīpikā-tīkā, a commentary on the preceding work, by Pratyaksvarūpa, disciple of Pratyakprakāša. See Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 86, no. 1134, and Aufrecht's Oxford Cat., p. 245, no. 615, where this commentary is called Mānasanayanaprasādinī-tīkā.

The first leaf being lost, a line added at the commencement of fol. 2 supplies the following beginning: (प्रारिष्यतस्य ग्रंथस्य तस्त्रप्रदीपिकान्यप्रकरणस्य निरंतरायपरिसमाप्तिपरिपंषिदुरितपरंपरानिवार-णाय शिष्योपशिष्यद्वाराप्त-)चयप्रचाराय व निवभाति । स्तंभान्यंतरीत व

At the foot of fol. 133b a different hand has supplied the colophon इति व प्रयम: परिचेदः ॥

Ch. ii. is incomplete at the beginning; it ends fol. 139b of the second section; ch. iii. ends fol. 150b. Between this and fol. 151 ten leaves (marked 13-19, 22, 32, 33), apparently belonging to some other work, have been inserted.

It ends:

धिनुधगणि अरोभिः संतरोत्तं सितोष (!)स्मपदकमल लक्ष्माल स्माणका (r. १ जा १) नुभाषं ।
महिनपरमहंसैः सादरं सेव्यविद्याविमलसलिल पूर (r. १ रं) मानसं नी मि तोषे॥

इति श्रीमापरमहंसपरिव्राजकाचार्यप्रायक्प्रकाशपूज्यपाद-शिष्यस्य प्रायक्खरूपभगवतः कृती तस्त्रप्रदीपिकाठीकायां नयनमोदिन्यां चतुर्थः परिस्हेदः ॥

संयत् १५३६ समये माघवित ३ दवी । चक्रनारायणे १ विविधविक्त्वायिक विभ्राजमानमानोत्तनमहाराजाधिराज श्रीमुरा-रिसिंह भुज्यमानराज्ये गोरखपुरे १ लिखावितं ॥ चेलवारिज्ञुभ-स्थाने पंडितगरो श्रोनालेखि ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2377.

106. Foll. 204 (55, 21, 51, 77); size 10 in. by 14 in.; 13 16 lines in a page; clear writing, of the 18th century.

Advaitadīpikā, a work on the non-dualistic Vedānta doctrine, by Nrisimhāśrama, pupil of Jagannāthāśrama, also of Gīrvāņendra Sarasvatī, in four pariechedas, a complete copy. The volume ends with the third pariecheda, the fourth pariecheda being wrongly placed after the first pariecheda. See Hall's Index, p. 157, no. cexci.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. v., p. 292, nos. 1970–1972, where he gives extracts from the second, third and fourth pariechedas. The first pariecheda begins:

यसादभूदभवनानुभवास्त्रसाथेर् विश्वं मरीचिम्हवारियमं मुरारेः । तस्यालयो निष्ठिललोकमुमंगलाना पुर्खं घपुः प्रकटमस्तु मनाद्वेसिंहं ॥ १ ॥ यस्याज्ञावन(r.ज्ञ)विज्ञिनोऽनुदिवमं ब्रह्मादिलोकाधिपा यस्यानंदशतांशभागिन इमे शकादयो निर्नृत्राः । तं सत्यानवधिप्रवोधवपूर्वं भूमानमाञ्चास्महे खाते चीनरसिंहमग्रहवतां द्रं सतामंतिकं॥ २॥ यत्पादरेशुकलिलं सलिलं निपीय नकोडपि नकयति पंडितमंडलानि । सद्रागधेयममितस्वपटप्रवीर्थ निर्देतमोहविभवं गुरुमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥ 824 526 क स्याणगुरुसंपूर्णे निवासिवभवालयं । गीवार्णेट्रसरस्त्रत्याखरणं शरणं भने ॥ ८ ॥ श्रीमहरूपद्वंडध्याननिहैतकःसम्बद्धः । क्षे तदाङ्याद्वेतरीपिका भेरभेरिनीं ॥ ५ ॥

तच

श्रेयाम्बधनी विगुणोऽपि यस्माद् इत्यत्रचीत्प() चैमुद्दल्युरेशः । तस्मादहं साधिविचेनमादी गुरुप्रसादात्राकटीकरोमि ॥ ६ ॥

श्रयाधीतसागसाध्यायस्य साधनवतुष्टयसंपतस्यापातप्रतिपत्रः व्रश्वात्मेकानित्रासोस्तात्रतिपादकानि वहूनि वाक्यानि दृश्यंते त्रस्तमस्यहं ब्रह्मास्यीत्येवनादीनि तत्र त्वंपदार्थं देहेंद्रियननोवृद्धि-प्राणव्यतिरिक्तं कर्तृभोकृष्टभावं मन्यमानास्तिष्टलञ्चणब्रश्वात्मेक विनात्मनी श्रंभावयंतस्ताक्तिकाद्यो वाक्यमिवविद्यतार्थमन्यपरं या मन्यंते तत्र त्वंपदार्थमात्मानं श्रुतिन्यायाभ्यामहमनुभवगोच-रात्युचक् तत्साधितया प्रदर्शयामः etc.

The first pariecheda ends fol. 55b: तस्मादह-।
मनुभवगोचरदु:साद्याश्रमातिरिक्तः सत्यद्यानानंदात्मको अक्ट्रियकाश्रक्षयेण साद्यी सवीतरः प्रत्यगातमा श्रीवस्य यास्तवं रूपं
त्वेपदलुष्ट्यमिति सिद्धं॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिवानकाचाव्येश्रीनगन्नायाश्रमभगविद्याश्रीनृसिंहाश्रमकृताद्वेतदीपिकायां
साधिविवेको नाम परिश्वेदः॥

The second pariecheda विभागप्रक्रियास्य, foll. 77-127 (१-५१), begins: नरहरिवपुषा यो दारयन् दानवोर: प्रकटयित पुनर्थो अनेददृष्टावितीश:। See Rājendralāla Mitra's extracts, l.e. Fol. २९ is misplaced.

The third parierheda **wlufauccifusieu**, foll. 128 204 (9-9t, the number 99 has been omitted), begins:

उपनिषदवनोधं बोधनानंदसंदं

निनगुणगणकातं कान्तर्मभोन्नयोनेः ।

परिद्वतपरसञ्चं सञ्चनेतस्य मृष्टं

नरहरिवपुरेशं धान कार्म प्रपद्ये ॥

गुरुषरणकृपा में कंषुक्षीकुपैती नां

नरहरिषरणेशं चारयत्मात्मदुर्गे ।

श्वहमिति विमताधिः संघरा(स्या)त्मयोग्यं

कपटमितिविल्हासभेंदिभिभिन्ननार्गे ॥

निरपधिनिभैल्ववित्तर्मिभल्दनशीलप्रभो गुरोः चेहात् * ।

श्रीपनिपदात्मदीपः कुद्तात्मस्याणकारियों विद्यो ॥

स्रथ महावाक्यमततत्वदार्थो ब्रद्ध निरूप्यते तदवाप्नेरेव मुमु-ह्वाक्यास्मितपुरुपार्थ(तया)तदवममं विना जिज्ञासाऽनियृत्रेः प्र-कृतवाक्यार्थेज्ञानायोगाच etc.

It ends: तस्मात्मत्यज्ञानानंदानंतात्मकं निर्मुणमुदासीनं जब वेदांताणे इति सिद्धं ॥

सायज्ञानमुखस्वरूपममृतं शुद्धाहितीयं परं वेदांतेकविनिष्ठयं हरिहरश्रुत्यादिसंशस्टितं । ग्रक्षासायवचोविचारविदितं यद्रूपमन्यादृशं तहेच्या विभवं परं मरूपपस्तुत्यो दुरुहो हरेः(r.ºिरः)॥

The fourth pariecheda जानंददीपिकास्य, foll. 56-76 (१-२१), begins:

यस्मिन्नस्तसमस्तमोहमहिमस्तानंदमंदीकृतब्रह्मानंदमहार्थेवे महित न प्राचीनयाचामित ।
शक्तिः सत्यचिदात्मके तरहही (r. नरहरी) मोहामरारे
तम्मे तापनिवृक्षये शुक्तिगतं भूयादसंडं महः॥ [र(य)]

मगनापात्रमगुरोः कृपाराका(r. कृपावाका)सुधाकरः । स्पष्टीकरोत् ने स्पष्टं मार्ग जनस्यावहं ॥

[श्रय वा] सथ वात्मार्थों ब्रह्म निरूप्यते तत्र वादिनी विप्रतिपन्नेः तद्वें च वात्मार्थे ब्रह्मिख पदानां शक्तिरस्ति न चेति $(r, \hat{\mathbf{u}}$ ित) चिंत्यते खच नवीनः $(r, \hat{\mathbf{v}}$ नाः) न ब्रह्म सर्वेशस्दाचार्यं स्रवास्थपदेनैवाभिधानात्॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिवानकाचार्यभगव-ज्ञगनाचाश्रमश्रीचरणशिष्यश्रीमवृतिंहाश्रमकृतायद्वेतदोपिका -यामानंददोपिकास्यश्चतृषः परिछेदः ॥ समाप्तोऽद्वेतदोपः ॥

> चिरत्रकृतवर्णभेषणं पुस्तकेश्सान् (उ)चितमनवसाने लेखिनी(म.लेखनी)दूषणं च । चनुचितमण्या यद्वकतो(?) वर्णपाशैः करकृतमपराभं द्यंतमहैक्ति समाः॥

> > [H. T. COLEBROOKE.]

2378.

2940. Foll. 326; size 13 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; twelve lines in a page.

Advaitadīpikā-vicaraņa, a commentary on Narasiņhāšrama's work, by his pupil Nārāyaņāšrama. See Hall's Index, p. 158, no. cexcii.

> यिज्ञहासा यहदानादिभिः स्याच् चुत्या मत्या चितया यस्य बोधः । यस्मिन्युद्धे बाध्यते नयमृष्ठं तं भूमानं भावयं(४.०ये) खात्महृष्यं ॥ १॥ चेत्रचाप्तस्रमिद्रियायविषयं १॥ १॥ यायादसेवावि तनीति पापं

It begins:

पुरुषं रिपुर्तित्रननेकनेकः । ज्ञयुं महोतं तमचित्रयृत्तं ज्ञीनारसिंहं गुरुमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥ ० ६ ॥

सडैतदीपमनवद्यपरात्मबोध-भासा भवप्रमुखमूलतमःप्रदोपं । . संप्राप्य दुर्लभदृशो विष हि मानकीनी स्रेयो भन्नत्विति समुख्यस्ति प्रयत्नः ॥

प्रारिष्तितस्य प्रकरणस्याचिमपरिसमानिप्रचयगननाध्या । विदिशति यस्मादिति । व

^{*} Raj. M. has अम्बदनशीलप्रभी: बेहात.

the work is incomplete, the colophon of the third chapter occurring on fol. 312b:

इति स्त्रीमायरमहंसपरिद्यानकाचार्यययस्त्रीभगवत्नृसिंहास्तरपृत्त्यपादशिष्यनारायगास्त्रमचिरचितं स्त्रहैतदीपिकाविवरग्रे
सीपनिपददीपिकास्पस्तृतीयः परिस्हेदः॥

[Dr. John Taylor.]

2379, 2380.

447 a & b. Foll. 120; size 10 in. by 4% in.; 12-18 lines in a page; small writing, of the 18th century; both parts of this volume were written by the same scribe Krishnadeva, at Kāśi.

a) Foll. 28.

Talteavireke, a disquisition on the advayātman, in two pariechedas, by Nrisimhāśrama, pupil of Paramahamsa Parierājakācārya Jagannāthāśramo. See Hall's Index, p. 155, no. celxxxiii.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. viii., no. 2862. The author wrote this work in Samvat 1604, at Purushottamapura.

It begins:

विश्वस्य योनिं विश्वेशं विज्ञानानंदविग्रहं । नरकेसिरणं चंदे प्रत्यंचं पुरुषोत्तमं ॥ १ ॥ साखात्कृतवसभासा प्रहसक्तुलपंकशं । महीगोसमहं चंदे गरीगोसं जगत्पति ॥ १ ॥ गुरुणा करुणापूर्वेमुपदिष्ठाद्वयात्मनः । कुर्वे तथ्वविषकं तं वीक्षतां नरकेसरो ॥ ३ ॥

इह सलु कथिकुतिश्रिद्धायोदयातिथेलीकं नित्यादिभिरा-राधिताराध्यपादभगवदनुग्रहयशादितिविमलमानसः स्वयमेथेल्यं नगतस्त्रमालोचयित ननु कमैशां स्वतंत्रफलसाधनानां कर्षं मनोविमल्यहेतुन्तं तथा च संस्कारकर्मतापितिरिति चेत् न तावद्यैयिरोधः । eto.

The first puricheda ends fol. 19a. The second begins: अप तत्पदार्थी बद्ध निरूपते प्राचीवगमस्य वाकार्यप्रतिपतिहेतुत्वात् तत्वालीकिकिमिति लक्ष्यप्रमासाध्या निरूपते - तल्लस्यं च भगवान् मूचकार आह
जन्मासस्य यत इति : etc.

It ends:

जिश्वासितव्यमनवश्चपुमपैविक्तः

प्रश्नामुकं समहिमानवश्चेषयोनि ।

शास्त्रिकदृत्तमश्चेषविधेयश्चेषि

श्रेयो उस्तु नो नरमृगाकृतिमंगलाभिः ॥

तुष्यंत्रव्यक्तवषमा मृग्धस्य पितरो न तु ।

मम न्वाप्नीतये भूयाडाखीर्य नरकंसरिन् ॥

क्राहं महीयसा शास्यं वात्सत्यं क्र गुरोरिदं ।

सपि चौडालकलश्चे काशते सलु भास्तरः ॥

षंप्रिष्ठं इसमाध्यः कृतिनगन्ना याष्ट्रमणीगुरोने सा तस्त्र विये कमात्मन इति श्रीमन्नु मिहाश्रमः ॥ जन्दे वेद वियद् में दुगुणिते (१. गणिते) पीपासित श्रीदिने रह्यो नामिन पुरुषो तमपुरे गण्यमुदाची करत् ॥ ॥ इति श्रीमापरमहं सपरियान काचारिश्रीमन्तर्भ गनायाश्रमपून्यपादिशस्त्रश्रीमन्नृ मिहाश्रमिवरिने हितीयः परि श्रेदः । समाप्तिम (गम)द्यं ग्रंपः ॥ ॥ श्रीगन्ना नाय नितरम्नु श्रीगुरवे नमः ॥ लिसिनोष्ट्रं ग्रंपः कृष्णदेवे न ॥

b) Foll. 55 and 36.

Tattvavivekadīpana, a commentary on the Tattvaviveka, written by the same author in Samvat 1605, one year after the māla, at Īśvarapura. See Hall's Index, p. 156, no celxxxiv.; Weber's Catalogue (1853), p. 182.

सन्त्रमा निर्मित hegins :

यदालिग्य(ग. यदलिंग्य) प्रमाखानि घोषयंत्रात्मनः म्पुटं । प्रमेये प्रचुरानंदं तं येदे नृहदिं गुरुं ॥ १ ॥

प्रेक्षावत्मवृत्त्यंगमभिधेयादि प्रदर्शयत्नेव निर्विप्रसमाप्तिकामनया कृतं मंगलं शिष्पशिषाये निवभाति ॥ विष्यस्येति ॥

The second pariceleda begins: स्व तस्त्रमिन महावाक्यस्यत्वंपदार्थो अधिकारिस्तरुपतया प्रथमं निज्ञामितो निरुपित:। इदानीं तत्पदार्थवाक्यार्थनिरुपकाय परिसेदांतर-मारभ्यत इत्याह स्रथेति:

The final couplets of the mula are explained in this way: जिज्ञासितव्यमिति सनेन मुमुशोविचारसत्तेयता विधायकप्रथमसूत्राणें दर्शितः । प्रज्ञाप्रकृष्टं नित्यमिद्धं
चैतन्यं सनेन सक्ष्यल्यां समिहिन्ना सक्ष्याप्रयामा सनवशेषस्य नितिल्ल्स योनिरिति विचर्त्ताधिष्ठानानं च दर्शयन्
द्वितीयमूत्राणं संगृह्याति सनवशेषेयनेन वेदस्यापि ब्रह्मवियत्तेनं दर्शयन् गृतीयस्त्रप्रयमवर्णकार्थमाहः शास्त्रस्य स्कम्येव

तात्पर्यगोचरः न त्वनुमानादिगोचर इति तृतीयमूचितियवर्णे कस्य समन्वयमूचप्रचमवर्णे कस्याप्यपेसंग्रहः । स्वज्ञेषाग्रा
यज्ञादिविधेयानां निज्ञासादिज्ञारेणाभिष्यंग्यतया त्रज्ञ ज्ञेषि । न
तु त्रव कस्यचित्वेपमिति तदिज्ञतीयपर्णेकार्षसंग्रहः । ज्रेयः ।
परमानंदः । नरो जोवः । मृग्यते अन्तिष्यते नुमुद्युदिति मृगः
परमान्ताः तदाकृति ॥ प्रत्यगमिनव्रद्यालम् चीनृसिहाकारमित्यर्षः । मंगलाभिः । स्वयं श्रेयोक्पमि च्रेयःसाधनानामि
परा काङ्ग्यर्षः । स्वकृति परमेच्यराय निवदयितः तुर्धातीतः
सस्यदं सामध्यं गुवायसमिति दर्ज्ञयन् गुरं महोकरोतिः क्राहमितिः ।

यदीख्योन संबुर्त्त (r. ससु०) मायाविक्रीडितं जगत्। श्रीनृतिंहस्य तस्यैषा कृतिः कल्पाग्यदासु थः॥ श्रहिषिद्द न काया साध्यः साध्यसाधु प्रकटनपदुषेतो मत्सरं यो यदि स्यात्। न हि कुञ्चलपरीद्या दद्यविक्षाः कर्पष्यम् इतमसमिशमालो काषशुद्धोत्मृजीतः॥ Cf. no. 2383.

Colophon: इति श्रीमहेदांतिस्द्रातसाराभिक्षश्रीनृसिंहा-श्रममृनिप्रणीते तस्त्रियेकदीपने द्वितीयः परिछेदः । खंदिवंद्व-समाश्रयः कृतिजगन्नाशाश्रमश्रीगुरोनीसा तस्त्रिययेकदीपनिर्नित श्रीमसृसिंहाश्रमः । खन्दे वाणवियद्रसेंदुगणिते पीपे द्वास्यां तिथी श्रीतांशी नलनामनीश्रदपुरे ग्रंथमुदाशीकरत्॥

Date of the MS : संवत् १६०९ विक्रमनाझि संवत्सरे भाद्रपद कृष्ण । भृगी काश्यामिदं पुसाकं चलेखि कृष्णदेवेन॥ [II. T. Colebrooke.]

2381, 2382.

32 a & b. Foll. 206; size 9½ in. by 4½ in.; generally ten lines in a page; fino old writing, of the 17th century; the whole volume written by the same hand.

. a) Foll. 53.

Tattvavircka, a second copy. It is older than the first copy, but has many blunders.

Colophon: इति श्रीतस्त्रविवेके द्वितीयः परिस्रेट्: ॥

b) Foll. 153 (9-949, st and et being put twice).

Tattvavivckadīpana, a second copy.

Colophon: इति श्रीमहेत्तिसहोतसारा(१) भहश्रीमञ्च-सिंहाश्रमनुनिप्रकाति तस्त्रविचेकदीयने हितीयपरिछेदः समाजः॥

The date of the work etc. is not given here.

[H. T. Colebrooke.]

2383.

1311a. Foll. 15; size 12½ in. by 4½ in.; fair Devanagari writing of 1818 A.D.; cleven lines in a page.

Bhedadhikkāra, a defence of the non-dualistic Vedānta doetrine against the dualistic view of the Nyāya, by Nrisimhāśrama, pupil of Jagannāthāśrama. See Hall's Index, p. 158, no. eexciii.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 94, no. 1138. 1t begins:

वेदातवनसंचारि नीलाचलगुहाश्चर्य ।
ज्योतिविंरामते ध्यसमायाय(1)रखवारखं ॥ १ ॥ १ १ ॥
दिद्यालयमालंष्य करुणारसमुंदर्र ।
गुढ्यां षरणांभोनं कुर्वे भेदस्य धिक्कृति ॥ ३ ॥
जंत(:)करणातिरिक्तो ऽहमिति प्रतीयमानो जीव: परसमाब

It ouds:

गुरुषरणसकाशाद्ध कं तं(r.०शाद्धिकृतं?) निर्गतं तद् विगुणमनुगुणं चा वीचता तत्वमातमा । व्यपि विधिनति(r.विमृ०) किचाकाषमालावनत्वा शतमसमणिमाला शारदाकाशकल्या॥ Cf. no. 2380.

इति स्रोनत्परमहंसपरिवाजकाषायंत्रोमकागवाषासमपूत्र्य-पादिशिष्यस्रोमहेदांतसिद्धांतसाराभिक्षस्रोनृसिंहास्रमिदरिक्तो भे-दिशिक्कारः संपूर्णः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2384.

1311b. Foll. 65; size and writing as last MS. Bhedadhikkārasatkriyā, a commentary on Nrisimhāśrama's work, by his pupil Nārā-yaṇāśrama.

It begins:

नृपानायाञ्चा वृतमहिननि ब्रश्चिष परे जगज्जालं जातं स्मुरति पियतीयोरुनगरं। विरिच्छोञ्जेशिवदशनरितयैग्गतभिदा मुतो इतो भूनाहं निरविधसदानंद्धनिषत्॥ १॥ काशते कितं यस्य परं वैदिक्तमस्तकैः।
भक्तमुक्ती समीहंतं तं नृतिंहं गुरुं भने॥ २॥
गभीरभाषभारेख दुवेहा गीरवी कृतिः।
तथापि भेदिधिकारसिकामां सम्रायरभे॥ ३॥

t ends:

वेदातवृद्धियने विततं विणुद्धन् ज्ञतेनार्गेभववर्गेषदाधिरोहं । ज्ञीनदुरुक्तनयनुवसमस्तशंबन् जास्याय यातु पदमुक्तमस्तदोवाः ॥

इति श्रीमत्परनदंसपरिवाजकाचार्यभ्रीनवृतिंहाश्रमभ्रीचरख-परिचरखनिरतनारायखाश्रमविरिचता भेदिभिक्कारसिक्तया स-माप्ता ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2385.

1521e. Foll. 24; size 101 in. by 41 in.; fairly good, modern Devanagarī writing; 16-19 lines in a page.

Bhedadhikkārusatkriyā, incomplete. It extends to fol. 40a of no. 2384.

[H. T. COLEBROOKE.]

2386.

1548c. Foll. 27 (without original numbering); size 10½ in. by 5 in.; fairly good, modern Dovanāgarī writing; twelve lines in a page.

Bhedadhikkārasatkriyā, incomplete at the boginning. It commences at fol. 48a of no. 2384.

[H. T. COLEBROOKE.]

2387.

595. Foll. 116; size 9½ in. by 4½ in.; clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vādanakshatramālikā, also called Nakshatravādāvalī (fol. 1a), a vindication of the Vedānta against Mīmāṃsā theories, by Appayya Dīkshita, son of Rangarāja. See Hall's Index, p. 159, no. cexeviii. The first two leaves have been supplied by a different hand, and do not commence at the beginning. According to Burnell, Tanjore MSS., p. 91, the work begins:

.त्रक्रसस्टेब्स्ड्स्स्स्ट्रिक्स्स्टेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस्स्ट्रेस् तस्य प्रसादननिह क्रियत नयोक्सा बालप्रियेख मृदुवादकथापयेन ॥

The present MS. begins: खत स्व त्वदनुमानमप्र-योजकं। प्रवृत्तिनिमत्ताष्ट्रयस्य तद्वाच्यत्वाभाषोपपत्तेरिति पंचनी। 0

It ends: सर्वे वैषयिकानंदलेशाः परत्रवानंदस्येति विश्वं॥ इति त्रवानंदवैषयिकानंदभेदसमधेनपादः॥

इति श्रीभरडाजकुलजलधिकी सुभश्रीमदडेतियद्याचार्यश्री-विश्वनिद्यानिश्रीरंगरानाध्वरिवरसूनुरिवदी वित्तकृतिवादनव्य-मालिका संपूर्णी ॥ संवत् १६३९ शुभकृत्यंवत्यरे श्राश्चिनशुदी १९ शुक्रे लिखिता ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2388.

519b. Foll. 37; size 9½ in. by 4 in.; 9-12 lines in a page; indifferent writing.

Tattvānusandhāna, a disquisition on existence and liberation from it, introduced by an elucidation of the ādivākya "tat tvam asi," by Mahādeva (or Mahādevānanda) Sarasvatī, pupil of Svayamprakāšānanda (or Svayamprakāša) Sarasvatī.

See Hall's Index, p. 139, no. cexxii. It begins:

मबाहं यत्रसादेन निय विश्वं प्रकल्पितन् । श्रीमास्त्यंप्रकाशास्यं प्रचीनि जगतां गुरुन् ॥ १ ॥ देहो नाहं श्रोषवागादिकानि नाहं बुद्धिनीहमध्यासमूल्यन् । नाहं सत्यानन्दरुपश्चिदात्मा नायासाश्ची कृष्ण स्वाहमस्मि ॥ १ ॥

स्य मोस्स्य पाक्यायेशानाथीनत्वात् तस्य च पदायेशाना-धीनत्वात् तद्यें तत्वदायें निरूपयामः। तत्वदायेस्य लक्ष्यं द्विविधम्। तटस्यलस्यं सरूपलस्यं चेति। मृष्टिस्थितिलय-सारकानं तटस्यलस्यं यतो वा इमानि भूतानि सायन्ते येन जातानि जीवनित यहायन्यभिसंविज्ञानि इति जुते: तदुक्तं भगवता सूचकारेश । जन्माक्षस्य यत इति सत्यं ज्ञानानन्दाः सरूपलक्ष्यं सत्यं ज्ञानमननं ज्ञव जानन्दी ज्ञवेति व्यजानादि-त्यादि जुते: ॥

The first pariccheda ends fol. 990, the second fol. 98b, the third fol. 8b.

Colophon: इति जीनत्यरमहंसपरिवाजकाचार्येत्रीम-त्स्ययमकाशानत्यसरस्वतीपूज्यपादशिच्यभगवन्महादेवसरस्वत्या विराचितं त्रस्वानुसन्धानसन्धान(!)ग्रन्थः संपूर्णः समाप्तः ।

Mahādeva wrote his ţīkā on the Vishņusahasranāma in the Samvut year 1750; see A. Venis, Vedānta Siddhāntamuktāvalī, p. vi.

[H. T. COLEBROOKE.]

2389.

796a. Foll. 45; size 105 in. by 48 in.; eight lines in a page; large writing.

Tattvānusandhāna, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2390.

1448a. Foll. 89; size 12 in. by 6 in.; eighteen lines in a page; indifferent writing.

Advaitacintākaustubha, a commentary on the Tattvānusaudhāna, by the same Mahādevānanda Sarasvatī, pupil of Svayamprakāšānanda Sarasvatī.

It begins:

यः परात्मा जगत्मृष्ट्या प्रविषेश पुनः स्वयम् ।
तं कृष्णं प्रत्यगात्मानं वन्दे गोपीननोहरम् ॥ ९ ॥
यस्य प्रसादादहनद्वयात्मा
विश्वं समस्तं निय कित्यतं च ।
तं सवैलोकैकगुरुं सदा जीस्वयंप्रकाशं गुरुनानतो अस्ति ॥ २ ॥
गुक्रवा चरवास्भोतं प्रव्यवसं(त. प्रव्याप्यत्य)निरन्तरम् ।
तक्त्वालेश्वतो अहैतचिकाकीस्तुभनारभे ॥ ३ ॥

The second parischeda begins (fol. 28h): cheda.

प्रमातारं व तस्त्रमस्वादिवान्यज्ञन्यासस्त्रापरोद्यवृत्त्याज्ञाननिवृत्ति-, It be रानन्दावातिस्त्र भवतीति वर्त्व तत्र केये वृत्तिः किं वा तत्र नियन्तारं व

प्रमाणं कर्यं या तदुायिकः वृष्ट्या या कि प्रयोजनित्याकाङ्कार्या प्रमाण्यमाभेदेन द्विविधां वृष्टिं निरूपयितं प्रथमं(r.º मां) वृष्टिं स्वयति ।

The third pariccheda begins (fol. 57a):
चराचर १ वृत्तिश्चिषा प्रमाध्यमाभेदादिस्य प्रमा निक्षिता
तवाप्रतिचद्धाय(१ वन्धाया: the second copy) प्रमाया
चहाननिवद्धकानेन प्रतिचन्धतिबवृत्युपायी निक्ष्यकीयी तवासंभावनादिः प्रतिचन्धः।

The fourth pariceleda begins (fol. 76a):
यिकत्यामाः व व्यक्षसाखात्माराग्निदेशनुक्तिरेकीय भवति न जीबन्नुकिः तत्र प्रमाखाभाषात् न च विमुक्तश्च विमुद्धते स जीवन्तुक उच्यते व

Colophon: इति जीमधरमहंसपरिवाजकाषावैश्रीम-स्ववंप्रकाशानम्हसरसतीयून्यपादशिष्यभगवन्महादेवानन्दसरस-तीमुनिषयेषूडामिखविरिषते तत्त्वानुसन्धानव्यास्याने चड्डेतिष-माकीस्तुभे चतुर्यः परिचेदः ॥ [H. T. Colkerooke.]

2391.

523. Foll. 171; size 9½ in. by 4½ in.; twelve lines in a page; fair writing.

Advaitacintākaustubha, a second copy. For the missing second chapter, see the next number.

Foll. 1-74 the first pariceheda; foll. 76-124 (9-82) the third pariceheda; foll. 125-171 the fourth pariceheda.

Date: संवत् १९९६ मार्गिझनै।से(!) कृष्णपञ्चे स्कादिश सोनवारे । गुरु जीला(!)धरिणधरानन्दसरस्वतीपूज्यपादिश्च-चैतन्यप्रकाशानन्दसरस्वतीयेन लिखित्वा साचे वा घराचे जीनगाविश्वेष्यरप्रसादात्परिप्णैनस्तु ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2392.

796b. Foll. 56; size 10¹/₂ in. by 4²/₂ in.; ten lines in a page; indifferent writing.

Advaitucintākaustubha, the second pariecheda.

It begins: प्रमातार मानफलमधि च मेर्य चिमगती नियमार १ Date: जीमन् धरिवाधरानंदवरस्तात्रिसादान् लि: चैत-न्यमकाज्ञानंदसरस्ता सार्थे वा परार्थे वा संव १९ (sic! see the preceding manuscript).

[H. T. COLEBROOKE.] ! हनीयं।

2393.

1189. Foll. 214; size 13 in. by 4½ in.; twelve lines in a page; large writing, from the end of the 18th century. The original fol. to is misplaced, see after fol. eq.

Advaitasiddhi, a very ample Vedānta treatise, by Madhusūdana Sarasvatī, pupil of Viśveśvara Sarasvatī (see no. 2365), wherein the author refutes the Draita doctrine and establishes the truth of the Advaita doctrine, in four parierhedus of unequal length. See Hall's Index, p. 157, no. celxxxix. The copy described by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 98, no. 1503, contains only the first pariecheda. According to the last śloka of the final couplets the author wrote this work as the fourth Sūddhi after the study of the Ishta-, Naishkarmyand Brahma-Sūddhi (the last two works were composed by Sureśvara).

The Advaitasiddhi begins:

नायाकस्थितमातृतानुसनृषाद्वैतप्रयंत्राख्यः
सायज्ञानमुस्तान्यः स्रुतिशिस्तोत्यासंडधीगोत्यः ।
निष्पावंधिवधूननेन परमार्नदेकतानास्त्रक्षं
भोधं प्राप्त इव स्वयं विजयते विद्युर्विकस्योक्षितः ॥१॥
स्रीयं प्राप्त इव स्वयं विजयते विद्युर्विकस्योक्षितः ॥१॥
स्रीयं निर्धृततमोरजोभ्यः पादोत्यितेभ्योश्सु ननो रजोभ्यः ।
स्रित्रं निर्धृततमोरजोभ्यः पादोत्यितेभ्योश्सु ननो रजोभ्यः ।
विजयते नित्तविद्धृता निर्वधाः ।
सम तु स्रम स्य नूनमात्तंभरिता भावियतु भविष्यतीह ॥ ३॥
स्रिद्धाभावित्ययं रिकातियालात् ।
वोधाय वादिविजयाय स्र स्वराखामङ्गतिसिद्धिरियमस्न नुदे सुधाना ॥ ४॥

तथावितिविवेद्वेतिनिष्यात्वितिविव्यक्तित्व वेतिनिष्यात्वभेष प्र-यमगुपपादनीयं उपपादनं च खपख्साधनपरपद्यनिराक्तरकाश्यां भवतीति तदुश्यं वादञ्जस्वितंद्वानामन्यतमां कथानाश्चित्व संपा-दनीयं।

The first section of the first paricchedu ends fol. 6a: इसहैतिसही निष्णालिनहिक्क:, the second section ends fol. 6b: इति निष्णालिनप्यालोगपित:, the third section ends fol. 8u: दृश्यलहेतृपपित:, etc. The last but one section ends fol. 117a: अनस्य वृतिहयोगपित: ॥ ५३ ॥ The first paricchedu ends fol. 118b, the last number of sections in this MS. is 54: सक्तिविध्योगपित: । The end of the first pariccheda is:

चिवद्या तत्वायात्मकिनिवडकंथच्यपगने
यम्ब्रेतं सत्यं प्रततपरमानंदममृतं ।
भन्नते भूमानं भवभयभिदं भध्यमतयो
नमस्तस्मे नित्यं निविल्लिनिगमेज्ञाय हरये॥ १॥

भनादिमुखकपता निखिलदृश्यनिमुक्तता निरंतरमनेतता स्पुरणकपता च खतः । विकालपरमापैता चिविधभेदमून्यास्मता नव मुतिशतापिता तदहमस्म पूर्णो हरिः ॥ २ ॥

इति जीमत्यरमहंसपरियानकाचार्यभ्रीविश्वेश्वरसरस्वतीश्री-चरणशिष्यभ्रीमधुसूदमसरस्वतीविरिचतायामध्वेतिसङ्घी सपरि-करप्रयंचनिष्यात्वनिकृष्णं माम प्रयमः परिश्वेदः समाप्तः॥

The second pariccheda begins:

हेर्य निरूप पंथास्य तिवृत्तेनिर्वधनं ।

यन्द्रानं तदसंडार्यमाहेयमधुनोष्यते ॥ १ ॥

तचालंडाचें डिविधं रकं पदाचैनिडमपरं वाक्याचैनिडं रकें कं च पुनर्वेदिकली किक्अरेन डिविधं पदाचैनिडं वैदिकमिय डिविधं तत्पदाचैनिडं लंपदाचैनिडं च तत्र सत्यं ज्ञानननंतिन-त्यादि तत्पदाचैनिडं योज्यं विज्ञानमयः प्राखेषु हुशंतन्योंतिः पुरूष इतियदि लंपदाचैनिष्ठं etc.

The first section of the second participal ends fol. 120b: इत्यहितस्द्वावसंडल्ड्यगोपपति:॥ The last section ends fol. 199a: इति चात्मनोऽणुत्व-भंगः॥ ३३॥

स्यितानि संयेषु प्रकटमुपदिशानि गुरुभिर् गुळो वा दोषो वा न नम परवाक्यानि वदतः। परं त्वस्मिन्नस्ति जनफल्जिन्दै यक्तिज्ञथिया जुतीना युक्तीनामकल्णि गुरुवाचा च विषयः ॥ इति जडीतसिज्ञावामनिरूपणे नाम द्वितीयः परिछेदः संपृणेः॥

The third pariceheda begins: तदेवनेकात्ये व्य-वस्थिते तत्वाव्याकाराय व्यवणमंगि मनननिद्ध्यासेन तदंगतया नुमुख्निरनुष्ठेये तदुक्कं विवरणे व्यवणमंगि प्रमाणस्य प्रमेयावगमं प्रत्यव्यवधानात् etc. The last section ends fol. 208a: इति शब्दाटपरोक्षोपपत्ति: ॥ ६॥

विश्वेषरास्थसगुरोः प्रसादादहैतसिहिनेधुनृदनस्य ।

प्रभूदभूमिः * सल्ट्रूपयाना गुग्नेरमेयेरवगुंपितज्ञीः ॥

ससंभ्रमपेष्ठ्या परगुग्नोबितिदुःसहा

निर्तातमनपेष्ठ्या निजपुनयेहानिः परा ।

जतः सुनतयो यणानयमुपेष्ट्य दुनिसरं

प्रयोजनयज्ञानुगाः बरुत(म.बु)† मत्कृती सन्कृति ॥

इति स्री बहैतसिही स्रवशादिनिरूपयं नाम नृतीयः

परिहेदः ॥

The fourth pariccheda begins: ननु मुक्तिस्तावद-विद्यानिवृत्तिने संभवति । तथा हि सा किनात्मरूपा तक्षित्रा वा। नाश: असाध्यवापतेः । द्वितीयेश्य कि सती निष्या था। etc. It ends fol. 214a, with the sixth section: इति मुक्ती तारतम्यभंग: ॥

The final couplets of the whole work:

यो लक्ष्म्या निसित्तानुपेष्ट्य विद्युधानेको वृतः खेख्या

यः सर्वान्स्मृतनात्र स्व सततं सर्वात्मना रख्ति ।

यश्चक्रेण निकृत्य नक्ष्मकरोन्मुक्तं महाकुंतरं

डेमेणापि दहाति यो निजयदं तस्मै नमो विद्याये॥१॥

श्रीमाध्यसरस्त्रयो जयंति यमिनां चराः ।

वयं येपां प्रसादेन झास्त्राचे परिनिष्टिताः ॥ २ ॥

सहजसरलां प्रेम्णा दीधा समस्त्रविद्योधिनीं

सकृत्पि कृपादृष्टिं संतो दिझंतु भवद्विधाः ।

कपमि सती पूजा सद्धस्त्रया विषयीकृता

मन कृतिरियं हित्ता दोपान् भवत्वितसतुणा ॥ ३ ॥

गुरुणां माहान्याक्षिजविविधविद्यापरिचयात्

श्रुतेयेको सम्यञ्चनवपरिनिष्यस्त्रभवत् ।

परव्रद्यानंदस्कुरणमसिल्यान्येक्षमनं

तदेतस्मन्त्रये निस्तिल्यान्येक्षमनं

इह कुमतिरतच्चे तच्चवादी वराकः प्रलपित यदकांडे खंडनाभासम्बै:। प्रतिवचनममुक्ती तस्य को वक्तु विद्वान् न हि रुतननुरीति यामसिंहस्य सिंहः ॥ ५ ॥ कृतकैगरलाकुलं निपनितं मनोद्धिया मयायमुद्दितो मुदा विषविधातिनंत्री महान्। **अनेन सक्**लापदा विघटनेन यम्मेश्भवत् परं सुकृतमर्पितं तद्विलेखरे घीपती ॥ ६ ॥ ग्रंथस्पेतस्य यः बत्तां स्त्यतां वा स निंद्यता । मयि नास्त्येष कर्तृत्वमनत्यानुभषात्मनि ॥ ९ ॥ **जीव्यासज्ञीकरमुरेश्वरपग्नपादान्** वदीतशास्त्रभुनिनंथकृतस्त्रणान्यान् । विद्याप्रदानिह यितप्रवरान् दयास्नृन् सदीन् गुरून्सततमेव नमामि भक्त्या ॥ ६ ॥ सिद्धीनामिष्टनेष्यस्यैत्रद्यसामियं विचारात् । ब्बह्रेतसिद्धिरधुना चतुर्थी समजायत ॥ ९ ॥

इति जीनत्परमहंसपरिवानकाचायेश्रीविश्वेषरसरस्रतीयून्य-पादशिष्यजीमधुमूद्दनसरस्रतीविरिषतायामडेतिसङ्की मुर्किन-रूपणे नान चातुर्थः(sic!) परिजेदः समाप्तः समाप्ता चेय-महैतविद्धिरिति ॥ [H. T. Colebrooke.]

2394.

560. Foll. 465 (9-244 and 9-290); size 123 in. by 43 in.; nine lines in a page; the main bulk a MS. of the 17th century, the first 11 leaves were written about the end of the 18th century.

Advaitasiddhi, a second copy of Madhusūdana Sarasvati's work. The first pariccheda ends fol. 255a, the second fol. 432a, the third fol. 451a. This copy has more blunders than the first.

[H. T. Colebrooke.]

2395.

883. Foll. 314 (9-323); size 11_{12}^{1} in. by $4\frac{1}{4}$ in.; twelve lines in a page; a MS. written about the end of the 18th century, by different hands (see 1-75, 76-116, etc.).

Laghurandrikā, a tīkā on Madhusūdana Sarasvatī's Advaitasiddhi, by Brahmānanda

^{*} The second copy has अभूतभृति:.

⁺ This To is also in the second copy.

Sarasvatī, pupil of Śrī Paramīnanda Sarasvatī and Śrī Nārāņaņatīrtha. See Hall's Index, p. 157, no. cexe.; Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 94, no. 1500. This MS. contains only the first parietheda. It begins:

> ननो नयघनश्यामकान(र. नु?)कामितदेहिने । कामलाकामकीदाम(?)कणकामुकगेहिने ॥ श्रीनारायणतीयानां गुरुणां चरलस्पृतिः । भूयाको साधिबेहानामनिष्ठानां च वाधिका ॥ सङ्कीतिदिक्यास्थानं मुकानदेन भिश्वुणा । संस्मिचेदिकार्थेन क्रियते लघुचेदिका ॥

विष्णुर्वापनं जीवसरूपं नीसं प्राप्त इव स्तयं विजयते कीटृज्ञो विष्णुर्नोक्षं प्राप्त इवेत्यवाह चलंडधीयोचर इति ebc.

The last but one section of the first pariechedu ends fol. 312b: अनस्य वृत्तिह्नयानोपपत्तिः ॥

The first paciecheda ends:

यः पूर्वानंदमन्तोभ्यनुगतमनसा बझवीना विधेयो यखेद्रादेनियंता विजयहयतनूमाजेने सावधानः। यख श्रीज्ञसुदान्सः(? r. श्रीज्ञस्तदनः *) पृथुकवरणगणा-्रिताहरास्तादपुकस

तस्य श्रीपादुकाया भवतु कृतिरियं मालिका मिनः [कायाः ॥

इति श्रीपरमानंदसरस्ततीश्रीनारायस्तारियून्यपादशिष्यः त्रज्ञानंदसरस्ततीवरिवतलयुपंद्रिकास्याडेतिसिद्विदीकायी प्रथम (changed into चतुर्थ!)परिचेदः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2396.

797. Foll. 136; size 103 in. by 41 in.; from fol. 4a down to the end written by the same hand, twelve lines in a page; the first six pages by a different hand, ten lines in a page; fair writing, from the earlier part of the 18th century.

Advaitacandrikā, by Advaitānanda, pupil of Šrī-Nārāyaņatīrtha. Advaitānanda is the same as Brahmānanda, and Advaitacandrikā is another name for Laghucandrikā. This MS.

contains the commentary on the second pariacheda of Madhusādana Sarasvatī's Advaitasiddhi. The volume has the same green cover as no. 883, but the writing is different.

It begins:

मा भेडेत्यमृतस्यदिमुखचंद्रमनोहरं । गोवधेनधरं धाराधरधौरेयमाश्रये ॥ श्रीनारायकतीयानां पद्यकेरुहस्मृतिः । समृतिमञ्जाहतां कुळालादा पद्यदाययोः ॥

पदापैनिष्ठं पदापैयोभेंदनुद्धावरोधिने सत्यसंडिषपयकं । पदापी च महावाक्योयी बाबी तेन सत्यं ज्ञानित्यादेरिष स्वघटकपदापैयोभेंदधीविरोधिनेशिय न दोयः महायाक्यापैकोधी-पयोग्यसंडिवाक्यापैकोधजनकं पदापैनिष्ठं etc.

The last quotations from the māla are समयायस्थेवित fol. 136a, l. l, प्रागुकेयित l. 3, खुळमेशित fol. 136b, l. 2; see the text of the Advaitasiddhi in the MS. no. 2393, fol. 198b, l. 7, l. 8, and fol. 199a, l. 1.

End of the volume:

तकीं: सारस्तत रालेखंद्रिकाचंद्रभूषयीः ।
हुँरतं (शंत! r. दुरंत) स्वांतभंगाय ज्ञात्माणुत्वस्य भंगनं ॥
द्रीपदीशाक्तमास्ताझ चिलोकी येन तिवता ।
तज्जीवन्नस्योरिक्मे निक्षेत्र साह्य नो हरिः ॥
स्रोनारायणुतीयानां गुरुखां चरणस्मृतिः ।
सहो ययैव च्याक्षे सारस्ततमरस्ततोः ॥

इति स्रोमत्परमहंसपरिवानका(चा)येत्रीनारायणतीर्थपाद-पूज्यशिष्य सहैतानंद्विरिचता सहैतचंद्रिकानामको ग्रंथः पमान समाप्तस्रायं ग्रंथः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2397.

1103b. Foll. 27 (foll. 18-44 of the volume); size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; 20-23 lines in a page; written, in a small hand, about the end of the 18th century.

Advaitaratuarakshana, by Madhusūdana Sarasvatī, pupil of Višvešvara Sarasvatī. It begins: †çızæfafat विकुठितमाभीरवारनारीभि:, etc., see Aufrecht's Cat. Bodl., p. 226, no. 555.

[Н. Т. Солевнооки.]

2398.

1364a. Foll. 38; size 10½ in. by 4½ in.; twenty lines in a page; small Bengalī character, from the second half of the 18th century.

Advaitaratnarakshana, a second copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

2399.

539a. Foll. 40 (numbered 9-t, 99-83); size 9½ in. by 3¾ in.; nine lines in a page; fair writing, of the 17th century.

Vedāntakalpalatikā, a treatise on moksha, by Madhusūdana Sarasvatī, wherein the author refutes the views of Jaimini, Kapila, Kaṇāda, Akshapāda, and others, and follows those of Vyāsa, Śaṅkara and Sureśvara. See Hall's Index, p. 132, no. excii. This MS. contains only the first stabaka, just as the MSS. described by Weber, Berl. Cat. (1853), p. 182, no. 627, and by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 34, no. 1414.

It begins:

11211 मीमांसचा कपटतो भुजगांवयेव साधीनतानुपनिषश्चिनतेव नीता । येनो इतामृतफलेन गरुत्वतेष तसी नमो भगवते ज्ञात इंकराय ॥ १ ॥ दराप: शास्त्राणीं नियतयतमानैरिप चुधेर् न संप्राप्तं शक्यो मिलनमितना यश्चपि मया। तथापि श्रीविश्वेश्वरचरव्यकेहहसुधा-मुधाभि: सिक्को(इहं?) न कथनपि रिक्कोङस्मि भविता सञ्ज्ञभूव्यनिकरैः परमात्मवीध-મિરા! निडाफलेन द्धती घरमा विभूति । शारीरकार्षेषुरशासिगता सुधीभिर् वेदोतकत्यलतिकेयनुपासनीया ॥ ३ ॥ निध्य जैनिनिपतंजिलगौतनोक्तीः काग्रादकापिल्शिवादिमतानि चाई। चीचातज्ञंकरमुरेचरम्**चितार्यभृ**द्धि व्यनित्र विज्ञदं नित्रभाषितेन ॥ ४ ॥

मुमुख्यानमुश्रेयविश्लेषविनिवृत्तये । मोश्लं ससाधनं वष्मि परपञ्जनिरासतः॥ ॥॥॥

चय मोखे तासाधने च विप्रतिपद्यंते विपश्चितः । तत्र लोकायतिकास्तावभाकृतलोकानुसारिको मनुष्यत्वादिविज्ञिष्ट-भूतचतुष्टयसंघात एव चैतन्यं मन्यमामा नामागमपुराकानुमाना-दिमानातरप्रसिद्धनिप देहादिच्यतिरिक्तं चेतनं वंधमोखभागिन-मनुद्धचुद्धयो अपल्लपंति न प्रत्यक्षं प्रमाक्यभिति घदंतः तत्र कस्य मोखप्रताज्ञा ।

It ends: तिसद्धनात्मैवाविद्यानिवृत्सुपलाधितो मोखः तत्साधनं च वेदातवात्मकरणको उन्यानुपरक्षत्रवात्मैक्पसाद्धा- कार एव अवणाद्यपनीतप्रतिष्धः सिवृति सर्वं सर्वज्ञते ॥

म्यायैनिब्रैय तुष्टानिह कपिलक्षणादाश्वपादादियादान् जादायानुष्टमेकं जुनिमन्तन्तृतहारमहैतवादे । येदितिकप्रमेयं परमसुखमयं ज्ञानमज्ञानणून्यं मोश्चं व्याच्छते यं कनिय सुकृतिनःसोऽहमेवास्मि पूर्णः॥

इति भीवेदोतकत्यस्तिकायां परमहंसपरिवाजकमधुसूद्व-सरस्ति कृतायां ससाधनापवर्गेनिकपणं नाम प्रयमस्तवकः ॥ After this the line, which seems to contain the date, has been blackened; I can only read:

Somebody has added in Bengali characters: श्रोकृषाभद्वाचार्यपुत्रगोपालभद्वाचार्येवदं पुस्तकं . या . मुद्रपा गृहीतम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

2400.

1435b. Foll. 26; size 12 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Bengali handwriting; 10-12 lines in a page.

Ātmaprakāśaka, on the nature of the supreme spirit, by Nandarāma Tarkavāgīśa; with a commentary, by Kāśīrāma, son of Nyāyālań-kāra.

It begins:

प्रणम्य नगदाकारं गगनाकारमोद्यरं । नन्दरामः सङ्घाणीं तनोवालप्रकाशकं॥ षदिका पुत्र कात्मिति दृढग्राकृततुद्धयः ।
देह कात्मिति वावाका इन्द्रियास्यपरे च ते ॥
ते इन्ये प्राक्तितो इन्ये ते मन कात्मिति वादिनः ।
वृद्धिरात्मिति वोद्धारी(r. ° रः) ज्ञून्यमात्मिति ते इपरे ॥
lt ends:

पिता माता गुरुखाय परमात्मा समातनः ।
हरामेतत् प्रकायतं ज्ञात्मा मुख्यते संकटात् ॥
इति ज्ञीनन्दरामतकेवागीज्ञभट्टाचायैविरिचतमात्मप्रकाशकं
समातं॥

The commentary begins:
नीलोग्यलहलइयानं राधिकाकेलिलालसं।
ननानि शिरसा स्त्रीनकन्दनन्दननद्वयं॥
भद्वाचायैश्विरोधायैन्यायालंकारमूनुना।
सालग्रकाशकन्यास्या काशीरानेस तत्यते॥

सत्यज्ञानानन्दात्मकमित्रतीयं त्रक्षेत्र मुद्धसत्त्वप्रधानमायोपाधिकं ईश्वरभावं मिलनसत्त्वप्रधानविद्योपाधिकं जीवभावं च जगान।

It ends:

श्रीश्रीजाने दयाधाने* षरवास्त्रनने(r. १ तले) तव । श्रीकाशोरामकृतिना कृतिरेवा समर्पिता ॥ इति चालमकाशकवास्या समाप्ता ॥

In the Sūcīpustaka of the Calc. Collection,
p. 54, this treatise is called Ātmatattvaprakāśakam.

[H. T. COLEBROOKE.]

2401.

2401a. Foll. 49 (numbered 9-99; foll. 33, 38, 34-44 are wanting); size 7\frac{3}{4} in. by 4 in.; 8-10 lines in a page; fair writing. Some leaves are very much damaged.

Brahmāvabodha (?), a vedantic treatise, by
Sri Mukunda Muni, who was a disciple of Sri
Rāmanātha, di-ciple of Hari(nātha), disciple
of Ādinātha. The title of this work occurs
ouly in the corrupt form Brahmābodha in one
of the final couplets, where the metre shows
that one short syllable has been left out.
This title does not occur in Aufrecht's Cat.

Cat., p. 458, where he gives a list of the works ascribed to Mukunda Muni.

The subject of this treatise is indicated in the second verse. It begins:

चगुकाय गुकाद्याय खेखयानंदरूपिके । मुद्धाय खप्रकाशाय श्रीराममुनये नमः ॥ १ ॥ निगृक्तस्याप्रमेयस्य मुद्धस्याप्यमलास्यनः । चर्च खगादिकतृनं बद्धको अधुपगन्यते ॥ २ ॥

सस्य जलागे गुण रही तस्य (!) सर्वे प्रमाणा ती तस्य विद्यारही तस्य (!) केवलं ज्ञायाः सृष्टिक कृतं कर्ण घटते ॥ ३ ॥ (!) हता दूर्ण ज्ञा जगतः कारण निति न वदिति । भु(१.सृ) इन-तस्त्रहा नी रालंब सीद्धाः (!) ज्ञावादिनः ॥ ३ ॥ (!) तहि किं पुनः कारणं नायाञ्चलं ज्ञा etc.

It ends:

वेदातप्रतिपाश्चतस्वनहर्म (०रहर्स ?) ज्ञात्वादिनायाहरिः
सिक्ष्यानिधकारिको बहुतरान् संबोध्य तस्तं परं ।
तन्मध्ये गुणवन्नमं वितनसं श्रीरामनायं मुनिं
काखान्त्रेश्भिषिषेत्र योगधिननां पट्टान्वितं योगिनां ॥
ज्ञाने कस्याधिकारो भवति बहुतरेष्वेषु शिक्षेषु मध्ये
ध्यात्वेवं खेन विन्ने (sic!) सकलगुक्तनिधि श्रीमृक्तंः
[मुनीज्ञाः(१.०ज्ञां) ।

निच्चित्रायान्त्रगृह्णाविस्तिल्मिय तदा ज्ञानसर्वेस्त्रमसी
निच्चित्रयायोपिद्धं प्रसरित बहुज्ञः विच संचीयते च ॥
तिच्चित्रत्रवाष्म्य सम्यगित्रलाझायोक्तत्रचार्येवित्
भूत्वेनं कृतवाननंदमहिमा ज्ञीमान्तुकुंदो नुनिः ।
नंदं नंदिवयोधनाय सदयो ज्ञज्ञा(व?)योधानिधं
ग्रंथं धीरमनोहरं परिमित्रवैत्त्रचा विल्लासेः परेः ॥
ज्ञिच्चित्र्येषु सत्स्वच्हमधिककृषायाधनार्यस्य[स्म]*ज्ञातो
ग्रंथं मङ्गोधित्रज्ञी कुरु ज्ञिन्तुसुगर्भं ज्ञानसर्वेस्तमारं ।
एवं विज्ञापितः सन्नवनतिश्वरसा ज्ञातदेवेन धीरान्
सद्यः कृत्वादिनासी(?)सकर्णहृदयः ज्ञीनृकुंदो नु-

[नींदुः ।

संवत् १६५४ वर्षे चैत्र मुदि ४ गुरी लिखित मुभं भवतु ॥ ॥ भीनीलकंठाय नमः॥

> यदब्दयदभ्रष्टं खरचंजनयितितं। [॥ त्रीरानु॥ तासर्वे बनता देवि प्रसीद परमेश्वरी(r. रि)॥

> > [GAIKAWAR.]

^{*} Perhaps श्रीश्रीज्ञानद्याधाने?

^{*} A superfluous akshara.

2402.

559c. Foll. 26 (foll. 108-133 of the volume); size $12\frac{7}{12}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fourteen lines in a page; writing the same as in no. 559a, which is dated Samvat 1852, see no. 226 of this Catalogue.

Vedānta doctrines, by Nīlakantha. See Hall's Index, p. 154, no. celxxvii. Some of the dates given there do not appear in this copy, which is apparently incomplete (extent of the work in Hall's Index "ślokas 3200," in this MS. dwitten 9400). The introductory complet says that the Nīlakanthakataka produces clearness in the amrita taught by Vyāsa, Śankara, Sureśwara, Padmapāda, Vūcaspati, and others, which has been defiled by the pouring in of dirty water. The beginning is:

क्रीव्यासञ्चरसुरेश्वरपश्चयादः याचस्पतिप्रभृतिपूतनतामृतेषु । नीचेहपेत्य कुनलैः कलुपीकृतेषु क्रीनीलकंडकाकः भुचिता व्यनक्ति ॥ १॥

इह सलु सर्वेषु पुरुषार्थेषु मोख स्व घरमः पुरुषार्थः । त च तस्त्रमसीति वाकार्यक्षानात् । On the first pages a review of the notions which the various schools entertain on the nature of soul: चार्षा-कपछा:, सीगता:, नाध्यमिका:, चाईता:, वैशेषिकाः, ता-विकाः, प्राभावराः, भाट्टाः, संख्याः, भास्तरः, चार्वाकिद्गं-वरी, मीनांसकाः, कापिलाः, पातंत्रलाः, etc.

As there are no divisions in this MS., it is difficult to give a more detailed description of its contents.

The last words are: तमेतनचें न्यायतः प्रतिपाद्यितुं चतुरुं खणी नीनांसा प्रवकृते यस्या इदनादिनं सूत्रं । खणातो जबनिजासेति॥

The colophon is incomplete and, as it seems, corrupt: इति चेदोतकतके नील बंददशपुत्रवशा(र. ॰ वंश्य)-नाराय(sic!), somebody has added: कतक: समाप्त:॥ [H. T. Colebrooke.]

2403.

1670b. Foll. 52 (59-110); size 9½ in. by 4½ in.; 10 or 11 lines in a page, thick letters; written in the 17th century.

Nyāyapramāņamaājarīţīkā Nārāyaņī(?); this title appears on the outside of the first and of the last leaf, but does not occur in the MS. itself. It is a commentary on a Vedānta treatise which has three pariechedas, cf. the note on the first leaf नोह बंदब्योदिनिंद्र (sir!) पुस्तकं परिवेद्ययस्य. The MS. contains only the first two pariechedas; in the first of them the leaves have the marginal note प्रभा दो, in the second is ना दो. The author was a pupil of one Rāghavendra, porhaps the Nārāyaṇa, pupil of Rāmendra Sarasvatī, in Aufrecht's Cat. Cat., p. 280a.

It begins:

सक्देवोदितं पुंसामशेषाघहरं विदः। यबाम रामदेवं तं मुक्ती चंदे महोदयं ॥ शासातरंगः ज्ञतिमुचरानो वेदोदकः साकवित(१)प्रवालः । जवात्मवोधापरभाग ईशो व्यासोदधिः पातु सुतर्कनकः॥ मदर्घभासकं गोभिरसदर्घतमोऽपहं। वेटामापसमार्चेड $(r.\circ$ डं) ज्ञांकरं नीमि अंकरं ॥ चनुभूतसदानंदान् सदानंदप्रदानुहन्। यतीननुभवानंदास्रीमि विद्यापिशारहान् ॥ राजतां सप्रकाशास्मा व्याख्यामुक्तिसुधानिधिः । गोभिरानंदयन् शिष्यान् भेदघ्वातिषभेदकृत्॥ संमृद्ध यन्यादिमुखार विदं संबोधयन् शिष्यमुखेरमुचैः । यो नेत(r. इनेक?)मृत्तिभुवि राजते महा सो प्रवृद्धभानु . . . ॥ यद्रपनासास गिरां समीहित-चास्यानसीस्यं लभते सरखती। तं रायवें दूं यतिनामधी ऋरं कारुख्यमूर्ति विवुधं भने गुरु ॥

प्रारिष्मितस्याविज्ञपरिसनामिप्रचयगननाभ्यां शिष्टाचारध-रिपालनाय चानुबंधवयं निरूपयनेष भगवन्नाम स्तीति । चंह इति । हरेनीन जयतीति संबंधः । The first section, called næulter, ends fol. 87b (se of the original numbering).

[H. T. COLEBROOKE.]

2404.

2637. Foll. 307 (two of which, 20 and 289 were wanting when the vol. was bound); fairly written, in Devanāgarī, about 1750 a.D., by two different hands; 11 and 12 lines in a page; the first five leaves are slightly injured in the middle.

The second section of a commentary on some Vedānta work, marked Ātmabodhani (? i.e. Ātmabodhinī) on the outer page of the first leaf.

It begins:

षास्ति प्रत्ममुपाधिवर्गविधुरं मुद्धं परं भास्तरं पूर्वीनंदमपास्तभेदविभवं अद्येति निर्द्धायते । त्रस्मित्रस्मि भदा निषयधिषयो भीशस्त्रयोनीं पदे वेदतिरिधिगम्यमानमहिमन्यास्त्रावयोधे मिय ॥

पृष्ठीध्याये सिवदानंदप्रत्यम्बद्धः निर्धायाध्यायान्तरमारभगाको वृत्तननुद्भद्धः।)नंदनिति पंचनान्तरुद्धः चुन्नातदिश्चद्धः । पंचनाचसानविषयो वा सस्यन्यायेन चतुरंगं निर्वते वर्षपराज — न्यायेनीत याचत् । उत्तराध्यायतात्पर्यमाह । सोप्रतनिति । वागान्वधिष्ठात्रीध्यग्नादिदेवतासु जनदृष्टिद्वारे — — — पाच-निकस्य जनवः सान्वादिस्त्वस्यस्येत्वयैः । ०

It ends: कर्ष विरोधस्तयोरित्याइंक्याह कर्नेति । यथोक्राविरोधस्रोतनार्थं कर्मत्यागं कृतकृत्यस्थोकं निगनयता इति ।
कांडह्रयतात्ययेनुपसंहरत्येवनिति । तक्ताभे कार्यात्मराभावं दशैयत्येतावानिति । स्थोपदेशात्मनिप सुगतादिभिरूस्थते ते तचाह
वेद इति । चैत्यवंदनादिरूपदेशो क्रेस्क्यायायां पुरुषायसदाना
भवतीति । न पुरुषपौ(r.धी?)रेयायां नुनुसूखानित्याह स्रेयोपिनामिति वेदानुशासनशानफलनाहाकृतकृत्य इति । तच हेत्वंतरनेरपेस्थं सूच्यति विद्यमिति ॥ इति — here a leaf,
apparently containing the colophon, has been
lost.

Most of the leaves written by the first hand (except foll. 1-36), viz. 37-205, 233-279, are marked wto in the margin.

[? Genl. no. 103.]

2405.

516. Foll. 183 (24 is omitted, 904 is put twice); size 9½ in. by 3½ in.; foll. 1-12 nine lines, foll. 13-183 eight lines in a page; fol. 13 a second hand sets in, the writing of both parts indicates the 17th century.

Advaitāmņita, a Vedānta treatise by Śri Brahmendra Sarasvatī or Vāņigir, pupil of Śri Devendra. This MS. contains only the first parischeda called brahmalakshaņanirūpaņa.

It begins:

यित्रहास्यं मुमुश्रोनिसिल्नगदुपादानकर्षेष्ठितीयशानानंदादिक्यं मुतिकृद्सिल्धिक्मायि वेदोतवेशन् ।
विवं नीवस्य मुद्धे परविविदिवयानुष्ठितेः कर्मवृदिर्
टकाये दृशुपास्या स्पुरित गुणवतो अश्रणसासदाहम्
अज्ञादीन्त्रविद्यायाः संप्रदायप्रवर्शकान् ।
वंदे वंश्रश्रयोध्यासं शंकराणायेमादरात् ॥ २ ॥
नृतिहद्शिणानू शिं वाश्रं गणपतिं गुक्त् ।
नृताद्वीतानृतं शास्त्रांभोषेक्दि यते नया ॥ ३ ॥

इह बलु महत्यपारे संसारसागरे निमानमुद्धिगनमस्मानमानि अन्यांतरेषु वा कृतकर्मकृदैः केनापि क्रमेण संमानसाधनमानुष्टय-संपत्तनृहिथोषुः परमकृपालुभेगवान्वादरायणः श्रीमसारीरकना-मध्ये चेदांतमीमांसाज्ञास्त्रं प्रशिवनाय । तचाधिकारि प्रवृत्यर्थे प्रवन तावद्धिकारि विषयप्रयोजनसंवंधरूपमनुष्धमानुष्य प्रति-पादयक्षेत्र ज्ञास्त्रारंशं प्रतिनक्षे । स्र्यातो अञ्चनिक्षासेति ॥ स्रस्यार्थः ॥ etc.

It ends:

श्रद्धितानृतनानथोय (१.० घेय) मुनिना अक्षेन्द्रयाणीगरा-स्थातेनाहिमदं ममेदिमिति वाध्यस्तप्रपंत्र (१.० वं) प्रति । स्ताज्ञानप्रतिविविते मथि दूशी विवस्य सवित्सुता-क्वेतस्त्रीनृहरेमया सनस्ताक्वेतामृते वर्णिता ॥ १ ॥

इति चोदेवेन्द्रभगवापून्यपादशिष्यपरनहंसपरिवानकाचार्य-चीत्रबेंद्रसरस्रतीकृतापद्वैतामृते नक्षस्रखणनिरूपणं नान प्रचनः परिदेदः सनाप्तः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2406.

1521c. Foll. 4 (numbered 2-5); size 10 in. by 41 in.; modern Bengali handwriting; nine lines in a page.

A fragment of some elementary Vedanta treatise in ślokas. The MS. contains the following sections:

1. Ātmānubhavopadeśa (19 ślokas), in the loth śloka of which the MS. begins; 2. śi-shyoktam ātmānubhavollāsa (25); 3. ākshepadvāropadeśa (14); 4. śishyānubhavollāsa (6); 5. gurūktalaya (4); 6. śishyaproktam utlaram (4); 7. anubhavapañcakavivarana (5); 8. gurūktabandhamoksha (4).

The MS. breaks off in the fourth sloka of the next section. [H. T. COLEBBOOKE.]

2407-2414.

302-309. Size 16 in. by 6 in.; 6-16 lines in a page; fair modern writing.

Yogavāsishiha and Vārishihatātparyaprakāša, the latter by Ānundabodhendra Surasvatī Bhikshu, disciple of Gangādharendra Sarasvatī Bhikshu, who was the disciple of Rāmacandra Sarasvatī, who was the disciple of Sarvajāa Sarasvatī.

The Yogavāsishiha has the form of a dialogue between Vasishiha and Rāma; it is ascribed to Valmīki.

See Hall's Index, p. 121, nos. cxlii. and exliii.; Aufrecht's Oxford Cat., pp. 353-355 (no. 840); Weber's Berlin Cat., p. 187, no. 642. The beginning is printed in Raj. Mitra's Notices, vi., p. 112, no. 2049. A complete edition of the whole, with the commentary, appeared at Bombay.

The whole work is divided into six prakaraņas. There is also a division into āhnikas, each of them concluding with the couplet:

इतुक्षवत्ययं मुनी दिवसी मगान सायनानाय विश्वये असनितो मगान । सातुं सभा कृतनमस्त्रास्त्रा मगान अयानास्त्रये दविकरेस सहामगान ॥ See the end of the following sargas: Mumukshuprak. 5 (no. 302, fol. 125b); Utpattiprak. 14, 22, 41, 70, 102 (no. 303, foll. 54b, 80a, 142b, 227a, 292b); Sthitiprak. 13, 45 (no. 304, foll. 23b, 118a); Upasamaprak. 16, 46, 71 (no. 305, foll. 46a, 129b, 198b); Nirmāņaprak. 79 (no. 306, fol. 206, divasa 18).

In the last three volumes (nos. 307, 308, 309), which contain the uttarārdha of the Nirvāņaprakaraņa, this division into āhuikas does not appear.

The text of the Yogavāsishtha agrees in some passages with the Bombay edition of the Rāmāyana, though not literally. Compare f.i. Vairāgyaprak. sargg. 6-9 with Rām. I. 19-22.

The Yogavāsishtha is variously styled in the colophons: इति स्नीमहास्त्रीकिविरिणिते महारामायको देवदूतीके हार्विश्वत्वाहम्मा संहितायां मोद्योपाये वैराम्यप्रकरके no. 302, fol. 107; इत्यापे स्नीमहाराण देवण्डाण संण्यानिक वास्त्रीण भीण मुमुख्यवहारप्रकरकेण no. 302, fol. 173; इत्यापे राण देवण हाण संण्यानिक वास्त्रीण no. 304; इति स्नीमहाराण हाण संण्यास्त्रीण संण्यानिक वास्त्रीण no. 304; इति स्नीमहाराण हाण संण्यानिक राण देवण हाण संण्यानिक स्वाद्योपिरिणित स्वाद्योपेण no. 305; इत्यापेपरिचते राण देवण हाण संण्यास्त्रीक मोण निवायप्रकरको सास्त्रकण भोण देवण हातसाहस्त्रा संण्यासिण महाराण निवायप्रकरको सास्त्रकण भोण देवण हातसाहस्त्रा संण्यासिण महाराण निवायप्रकरको सास्त्रकण भोण देवण हातसाहस्त्रा संण्यासिण महाराण विश्वायप्रकरको राखेण no. 309. At the end of the single saryas often simply मोद्योपाये or मोद्योपायेषु.

302a. Foll. 107.

Vairāgyaprakaraņa, in 33 sargas with about 1130 couplets.

This first chapter of the Yogavāsishtha has been printed with the commentary, and with a Bengali translation, by Venimādhava De Dāsaḥ, Calcutta, 1869.

List of the sargas: 1. sūtrapātanikaķ ends fol. 10h; 2. sūtrapātanikaķ, fol. 15a; 3. tīrtha-yātrākaraņam, fol. 19a; 4. divasavyavahāra nirūpaņam, fol. 20a; 5. kāršyanivedanam, fol.

21b; 6. Śrī-Viśwīmitrābhyāgatam, fol. 25b; 7. Viśrāmitravākyam, fol. 28a; 8. Dašarathavākyana, fol. 31-1: 9. Vasishthasamāsvāsanam, fol. 33a; 10. Rāyhavaviskādah, fol. 37a; 11. Rāghavasanāścāsanam; 12. prathamaparitūpah, fol. 44a; 13. Lakshmēnirākaraņam, fol. 45b; 14. jīvitagachā, fol. 47a; 15. ahamkārajugupsā, fol. 89a; 16. cittadaurātmyam, fol. 51b; 17. trisknābhangah, fol. 55b; 18. kāyajugupsā, fol. 60a; 19. bālyajugupsā, fol. 62b; 20. yauvanagarkā, fol. 66a; 21. strījugupsā, fol. 69b; 22. jarājunupsā, fol. 72b; 23. kālāpavādah, fol. 77b; 24. kūlavilūsah. fol. 79a; 25. kritantavilusitum, fol. 82a; 26. dairadurvilāsavarņanam, fol. 86a; 27. anityatāpratipādanam, fol. 92a; 28. avirataviparyūsapratipādanam, fol. 95a; 29. sakalapadārthānāsthā ratipādanam, fol. 97a; 30. prayojanasargah, fol. 99b; 31. Rāghavapraśnuh, fol. 101b; 32. nahhaścarasādhuvādah, fol. 103b; 33. nabhascaramahīcarasammelanam, fol. 107a.

302ь. Foli. 66 (108-178).

Mumukshuryuvahāraprakaraņam, in 20 sargas with about 800 cauplets.

List of the sargas: 1. Sukaniryanam ends fol. 66; 2. Viśvāmitravākyam, fol. 10n; 3. bhagobhugah sargunuvarnanam, fol. 13b; 4. pmacushaprakaranam, fol. 16a; 5. paurushasthāpanam, fol. 18h; 6. daivanirākaraņam, fol. 22b; 7. (paurushapratipādanam), fol. 25a; 8. daicani(rā)karaņam, fol. 27a; 9. karmavicāraļ, fol. 30b; 10. jūānāvataraņam; 11. vaktriprichukulukshanam, fol. 37a; 12. tattvajāamāhātmunicarnanam, fol. 40b; 13. sumanirāpaņam, fol. 45b; 14. mumukshuvicāranirūpaņam, fol. 50n; 15. santoshanirāpanam, fol. 51b; 16. sadācāranirāpaņam, fol. 53a; 17. (nircacanam), fol. 56b; 18. drishtantanirāpaņam, fol. 61a; 19. pramāganirūpanam, fol. 64b; 20. sadācāranirūpaņam, fol. 66a.

303. Foll. 336.

Utpattiprakaranam, in 122 sargas with nearly 6000 couplets.

List of the surgas: 1. bandhahetuvarnanum ends fol. 9b; 2. ādyasrishtikartrivarņanam, fol. 13b; 3. bandhahetuvarnanam, fol. 16u; 4. prakaraņārthakalpanam, fol. 21b; 5. mūlakāranadevasvarūpavarganam, fol. 24a; 6. mumukshuprayatnopadeśah, fol. 25b; 7. jagadādidrisyāsaltāpratijāā, fol. 29b; 8. sacchāstrauirūpanam, fol. 30h; 9. paramakāraņavarņanam, fol. 35a; 10. makākalpāntāvašishļaparamabkāvararganam, fol. 39b; 11. paramārthavarganam, fol. 42a; 12. jagadutpattivarņanam, fol. 45a; 13. svayambhūtpattivacaanam, fol. 49a; 14. brahmapratipādanam, fol. 54b; 15. Maņdapupakhyane rajavarnanam, fol. 57b; 16. Mandupāklyāne rājūīpurivedanam, fol. 60b; 17. Lilm. pākhyāne samdcharāshtravarņanam, fol. 64b; 18. Līlopākhyāne sakalajagadbhrāntipratipādanam, fol. 67b; 19. Jalopakhgane brahmanana. raņam, fol. 69b; 20. Līlopākhyāne paramārthupratipadanam, fol. 72a; 21. visrantyupadesah, fol. 77b; 22. vijāānābleyāsavarņanam, fol. 80a; 23. Lilopākhyāne Lilāprajāāderyor jūānudelaikūśagamanam, fol. 81a; 24. Līlopākhyāur guganavarņanam, fol. 85b; 25. Līlopāklegāur bhūtalokavarņanam, fol. 87b; 26. Lilopākhgāue siddhadarsanahetukathanam, fol. 91b; 27. junmāntaravarņanam, fol. 95b; 28. girigrāmavarnanam, fol. 100a; 29. paramākāšavarnauum, fol. 104b; 30., fol. 108a; 31. gaganavaraynddhaprekshikāstitāvaravarņanam, fol. 1106; 82. āhavārambhaņam, fol. 111b; 33. senayoh prathamapatavarnanam, fol. 115a; 34. ranaprekshakajanoktivarganam, fol. 118b; 35. ranavacnanam, fol. 120b; 36. janapadurarnanum, fol. 123h; 37. Lilopākhyāne janapadavarņanam, fol. 127a; 38. Līlopākhyāne āhavavarņanam, fol. 130; 39. niśācarakularātriraņānguņavurnanam, fol. 132b; 40. Lilopākhyāne samarasamunum (no. 2442a has samarasamanantasmrityunubhavah), fol. 137b; 41. Līlopākhyāne bhrāntivicāravarņanam, fol. 141b; 42. Līlopākhyāne svapnupurushasatyatvanirūpaņam, fol. 144b; 48. Līlopākhyāno agnidāhavarņanam, fol. 149a; 44. Līlopākhyāne agnidāharātriguddhe iagadbrahmavarņanam, fol. 158a; 45. Līlopākhyāne satyakāmasatyasamkalpāstitā, fol. 154b; 46. Līlopākhyāne Vidūrathaniryāna(m), fol. 156a; 47. Lilopäkhyäne Vidürathasindhusamägamal, fol. 158b; 48. Līlopākhyāne āyudhavarņanam, fol. 163a; 49. Līlopākhyāne tritīnāstrumuldham, fol. 165a; 50. Lilopākhyūne Vidūrathamaraņavarnanam, fol. 168a; 51. Sindhurāshiravarnanam, fol. 169b; 52. maranasamanantaradehapratibhāvarnanum, fol, 173a; 53. samsritaviditavedyā, fol. 175h; 54. Lilopākhyāne maraņavicāraļ, fol. 181a; 55. samsāramaraņāvasthāvarņanam, fol. 187a; 56. maraņašayanānantaram, fol. 190a; 57. Lilopākhyāne svapnārthasya vicārah, fol. 193b; 58. (Padmajīvanam), fol. 196a; 59. Padmanirvanam, Lilopakhyanum sumāptam, fol. 197a; 60. prayojanavarņanam, fol. 201b; 61, jayatsvarūpavarnanam, fol. 204b; 62. daivasabdārthavicārah, fol. 207a; 63. ciltāvikārah, fol. 207b; 64. bijānkuranirnayah, fol. 210a; 65. jīravicārah, fol. 210b; 66. samsritiparamayogah, fol. 212a; 67. satyopadeśah, fol. 218a: 68. rākshasīvarnanam, fol. 219a; 69. Sūcyupākhyāne vishūcikāmantrakathanam, fol. 2206; 70. Sūcīvyavahāravarņunam, fol. 226a; 71. Sūcikāparidevanam, fol. 228a; 72. Sūcītapahprabhāva(varņanam), fol. 229h; 73. Sūcītapovarnanam, fol. 282b; 74. Sūcītapahparipākavarnanam, fol. 234a; 75. Sücyupākhyane Sūciśarīralābhah, fol. 235a; 76. vādhikānyāyaḥ (?), fol. 236a; 77. rūkshasīvicārah, fol. 237b; 78. rākshusīvarņanam, fol. 239b; 79. rākshusipraśnah, fol. 241b; 80. praśnabhedanam, fol. 245b;

81. paramarthapindikaranam, fol. 251b; 82. rākshasīsanhārdam, fol. 254a; 83. Sūcrupā-Kandarāpūjanam, khyûne Sūcyupākhyānam sampūrņam, fol. 254b; 84. mano'ikurotpattikathanam, fol. 257a; 85. brahmādityasamāgamah, fol. 259a; 86. aindavasamādhānam, fol. 261a; 87. jayaddaśavarnanam, fol. 261b; 88. aindavanirūpaņam, fol. 262b; 89. Kritrimendravākyam, fol. 264b; 90. Kritrimendrahalyanuragah, fol. 265a; 91. jīvāvataraņakramupadešah, fol. 268a; 92. manomāhātmyavarņunam, fol. 270a; 93. (utpatlidarsanah, MS. no. 2442a, fol. 171b), fol. 271a; 94, brahmanah sarvam samutpaduata ili kathanam, fol. 273a; 95. karmapurushayor aikātmyapratipādanam, fol. 276a; 96. manahsamjāāvicārah, fol. 280b; 97. vidāšamāhālmyam, fol. 282a; 98. cittopākhyānam, fol. 283b; 99. cittopākhyānam sampūrņam, fol. 285b; 100. cittacikitsapūrvakam cittotpattivarņanam, fol. 288a; 101. Bālakākhyāyikā, fol. 289b; 102. upadekakaranam, fol. 291b; 103. cittamähūtmyam, fol. 293a; 104. aindrajālopākhyāne nripavyāmohah, fol. 295a; 105. indrajūlopākhyāne rājāvabodhah, fol. 296a; 106. indrajālopākhyāne căndălimivahah, fol. 299a; 107. indr. apadvarņanam, fol. 301a; 108. indr. akāņdavarņanam, fol. 302b; 109. caņdālopākhyāne caņdālatvavyapagamah, fol. 303b; 110. cittavaryanam, fol. 306b; 111. cittucikitsā, fol. 309a; 112. mukharavenopadeśamśakathanam, fol. 310a; avidyāvarņanam, fol. 813a; 114. yathākathitadoshapariharopadesah, fol. 316b; 115. sukhaduhkhabhoktritvopadešuh, fol. 318a; 116. sādhakajanmāvatāraķ, fol. 320b; 117. ajāānabhūmikāvarņanam, fol. 322a; 118. jūānabhūmikopadešah, fol. 324a; 119, hemormyupadeśah, fol. 326a: 120. candālīšocanam, fol. 328b; 121. cittābhāvapratipādanam, fol. 331b; 122. srarūpanirūpanam, fol. 335a.

Compare Weber's Cat., p. 187, no. 642.

304. Foll. 160.

Sthitiprakaranam, in 62 sargas with about 2400 couplets.

List of the sargas: 1. janyanirākaraņam ends fol. 4a; 2. bijopanyāsah, fol. 6b; 3. jagadanantavarnanam, fol. 8a; 4. sthityankurakalanam, fol. 8b; 5. Bhārgavopākhyāne Bhārgavasa(m)valanam, fol. 9b; 6. Bhārgavamanorāiyam, fol. 10b; 7., fol. 11b; 8. Bhārgavopākhyāne (vi)vidhajanmānubhavah, fol. 12b; 9. Bhārgavakalevaravarnanam, fol. 13b; 10. Bhārgavopākhyāne Kālavacanam, fol. 17b; Bhārg. samsārapravrittidaršanam, fol. 21b; 12. Bhārg, samsārotpattivistāravarņanam, fol. 22b; 13. Bhrigusamāśvāsanam, fol. 23b; 14. Bhārgavajanmāntarasmaraņam, fol. 25b; 15. Bhārgavaparidevanaprasangopadesaprakaranam, fol. 28b; 16. Šuktasya punarjīvanam, fol. 30a; 17. manorājyasammelanam, fol. 32b; 18. jīvanakhandāvatārah, fol. 37b; 19. jāgratsvapnasuptaturyasvarūpavicārah, fol. 40a; 20. manorūpavarnanam, fol. 40b; 21. vijnānavādah, fol. 44b; 22. anuttamapadaviśrāntivarņanam, fol. 46b; 23. sariranagaravibhūtiyogah, fol. 50a; 24. manasyasattāpratipādanam, fol. 51a; 25. Dāmavyālakatotpattih, fol. 54a; 26. Dāmavyālakata, fol. 57a; 27. pitāmahavākyam, fol. 58b; 28. Dāmavyālakatapunaryuddhavarņanam, fol. 61b; 29. Dāmavyālukaļopākhyāne asuraparibhramsah, fol. 63b; 30. Dāmavyālakaṭāntaracitravarņanam, fol. 64b; 31. sadasannirākaranam, fol. 68a; 32. Dāmavyālakatopākhyāne sadācāranirūpaņam, fol. 72a; 33. Dāmavyālakatopākhyāne 'hamkāravicārah, fol. 79a; 34. Dāmavyālakatopākhyānam samāptam, fol. 81b; 35. upaśamavarnanam, fol. 87b; 36. cidādityasvarūpavarņanam, fol. 90a; 37. upašamasvarūpavarnanam, fol. 92a; 38. upaśamavarnanam, fol. 96a; 39. sarvaikatvapratipādanam, fol. 101a; 40. brahmaivedam sarvam jagad iti pratipādanam, fol. 104a; 41. avidyākathanam, fol. 106b; 42. jīvāvataraņam, fol. 109b; 43. jīvanicayasthānopadešah, fol. 111b; 44. samsārāvataraņa pratipāda no padešah, fol. 114b; 45. yathābhūtārthayogopadeśah, fol. 118a; 46., fol. 119b; 47. jagadvāsananirņayayogopadeśah, fol. 124b; 48. Dāśūropākhyāne Dāśūravarapradānavarnanam, fol. 127a; 49. Dāśūrakadamhavarņanam, fol. 129b; 50. Dāśūradigavalokanum, fol. 130a; 51. Dāśūrasutānubodhanam, fol. 131b; 52. vibhavavarnanam, fol. 133a; 53. samsāranagaravikalpayoyavicārah, fol. 136a; 54. Dāsūropākhyāne samkalpacikitsā, fol. 138a; 55. Dāśūramelanam, fol. 141a; 56. (kartritva)vicārayogopadeśakaranam, fol. 144b; 57. pūrņāśayasvarūpavarņanam, fol. 149a; 58. kacagāthā, fol. 150a; 59. Śrīkamalajavyavahāravarnanam, fol. 154a; 60. vicārapurushanirnayaprasangopadeśajīvāvatārah, fol. 156a; 61. jananamurunasamsthitih, fol. 158a; 62., fol. 159.

The scribe has added:

पदि दृदयनियोगाञ्चेत्रनी भ्रोतिभाषान् नयनच्छनसंगाङ्गोत्रशस्यवलंबात् । ज्ञाने लिखितमकृतपुद्धा यम्मया पुस्तकेश्लन् करकृतमयराथं चनुमहेन्तु सन्तः॥ १॥ यादृशं० हस्ताखरज्येरामभौनामरामसहा

305. Foll. 261.

Upasamaprakaranam, in 93 sargas with about 4270 couplets.

List of the sargas: 1. prathamam āhnikavarņanam ends fol. 3b; 2. upadešānuvarņanam, fol. 6a; 3. sabhāsaṃsthānam, fol. 8a; 4. Rāghavapraśnaḥ, fol. 10a; 5. praśamopadeśaḥ, fol. 13b; 6. prathama upadeśaḥ, fol. 15a; 7. ākāšaphalaprāptivajjñānasaṃprāptikramasūca nam,* fol. 15b; 8. siddhagītā, fol. 19a; 9.

^{*} No. 2205 has ākāśaphalaprāptāvanujñāna°.

janakavitarkah, fol. 24a; 10. niścayah, fol. 25b; 11. cittanuśasanam, fol. 26b; 12. prajūāmāhātayam, fol. 29a; 13. manoairāraņam, fal. 37b; 14. svacittanirūpaņam, fol. 42b; 15. trishnāvacnaaam, fol. 44b; 16. trishnācikitsā, fol. 46a; 17. trisknāvicchedopadešah, fol. 48b; 18. jīvaamuktararnanam, fol. 53a; 19. pācanabodkagam, fol. 55a; 20. pāvanavijūānaprāptih, fol. 57b; 21. trishnācikitsāyogotputtih, fol. 60a; 22. Virocanasmaranam, fol. 63b; 23. Virocanavacanam, fol. 65a; 24. cittavicikitsāyogopadeśah, fol. 70a; 25. Balicintāsiddhāntayogah, ful. 71b; 26. Balyupadeśayogah, fol. 72h; 27. Baliviścāntih, fol. 75a; 28. Balisamādhānarurganam, fol. 76b; 29. Baler vijāānapcāptih, fol. 80a; 30. Peahrādaporivisrāntau Hiraņyakasipuvadhah, fol. 82a; 31. Prahcādanirvāņe Nārāyaņakaranam, fol. 85b; 32. Vibudhavākyam, fol. 87a; 33. Nārāyanagamanam, fol. 89a; 34. Prahrādātmayogah, fol. 96a; 35. hra(h)matātmalākhacintā, fol. 102a; 36. prātma(r. ātma)stavanam, fol. 107b: 37. asuramandalavyākulalhavah, fol. 108b; 38. parameśvaravitarkah, fol. 110b; 39. Nārāyanavacanopanyāsah, fol. 113b; 40. Prahlādahodhuaam, ful. 116a; 41. Prahladabhishekuh, fol. 118a: 42. Prakrādusya vyavasthā, fol. 120a; 43. Prahrādaviśrāulih, fol. 122b; 44. Gādkivināśanau, fol. 124b; 45. Gadhivrittante śvapacarājyalābkah, fol. 127a; 46. Gādhivrittante rājyabkrayišah, fol. 1296; 47. Gādhivrittā atc pratyakskāvalokanam, fol. 133a; 48. Gādhivrittante māgamakatkathanam, fol. 136b; 49. Gādhirrittāutah, fol. 139b; 50. Rāghavāšayaviniyogah, fol. 146b; 51. Uddālakamunorathah, fol. 148b; 52. Uddālakavicāraķ, fol. 153b; 53. Uddālakarilāsah, fol. 159b; 54. Uddālakaviśrantih, fol. 165b; 55. Uddalakanirvaņam, fol. 168a; 56. dhyānārārah, fol. 172a; 57. bhedanirāsah, fol. 1731; 58. Su(raghu)vrittāate Māndavyopadeśah, fol. 176b; 59. Suragkuviśrontih,

fol. 178a; 60. Suraghuvrittante Suraghunirvanam, fol. 178b; 61. Suragkuparigkasamägamah, fol. 180a; 62. samādhiaiścayah, fol. 181a; 63. Suraghuparighaniścayah, fol. 182a; 64. upadeśah, fol. 184a: 65. Bhāsavilāsavrittānte Sahyagirivarnanam, fol. 185a; 66. anityapratipādanam, fol. 186b; 67. antahsamsargavicārah, fol. 188b; 68. sangavicārayogopadešah, fol. 191a; śūntasamāyūtayogopadeśah, fol. 192a; 70. asamsangarikalpopadeśah, fol. 194a; 71. samsāropadeśak(?), fol. 198b; 72. mokshasvarūpopadeśah, fol. 200b; 78. svātmavicārah, fol. 202b; 74. vairāgyopadciah, fol. 207a; 75. muktāmuktuvicārah, fol. 200h; 76. samsārasāgarasānayapratipādanam, fol. 210b; 77. jīvaumuktasvacūpavuruanam, fol. 218a; 78. yogavarmanam, fol. 216b; 79. samyakjāānalakshaņunirūpanam, fol: 217b; 80. drisyadarsanasambandhah, fol. 220a; 81. cittäeattäpratipädanam, fol. 221a; 82. iadriyanuśasanayogopadcśah, fol. 225b; 83. cittasattāvicārayogopadešah, fol. 228a; 84. Vitakaryamanojagadrarnanam, fol. 230b; 85. Vitahavyosamādkiyogopadcšah, fol. 232a; 8**%**. indriyavargunirākaraņopadešah, fol. 234b; 87. Vitahavyanirvāņopadeśah, fol. 236a; 88. Vitahavyaviśrāntih, fol. 237b; 89. sadvilāsavicāvayogopadcách, fol. 240b; 90. citlopadcáavicārayogah, fol. 242a; 91. samsritibijavicārayogovadesah, fol. 250a; 92. samsritinirākaraņakramuyogopadeśuh, fol. 254a; 93. samadarśanam, fol. 261a.

Date of this volume: संबत् १६५१.

306. Foll. 298.

Nirvanaprakaranasya pūrvārdham, in 129 sargus with about 5400 couplets. As the 111th sargu has no number, the MS. seems to have only 128 sargas.

List of the sargus: 1. divasavyavahāravarnauam ends fol. 4a; 2. višrāntisudridhikaraņam,

fol. 7a; 3. brahmuikyapratipādanam, fol. 8b; 4. cittāhhāvapratipādunum, fol. 9a; 5. Rāghavaviśrantivarnanam, fol. 10a; 6. mohumahatmyam, fol. 14a; 7. ajāānamāhātmyaprašamsanam, fol. 18h; 8. avidyālatācilāsopadešak, fol. 20a; 9. avidyānirākaraņam, fol. 22b; 10. avidvāciķitsā. fal. 25a; 11. jēvannuktaniścayayagapa(deśah). fol. 30b; 12. jīvanmuktasamsayanirūpanam. fol. 32a; 13. jüänayogopadesah, fol. 33a; 14. Bhusundopakhyine Merusikharavarnanum, fol. 34b; 15. Bhusundadaréanam, fol. 36b; 16. Bhusundasamāyoguh, fol. 37b; 17. Bhusundasvarūpavarnanam, fel. 38a; 18. mātrivnavahāravarnanam, fol. 40b; 19. ālayalābhah, fol. 42b; 20. Bhusundasvarūpaņam (!), fol. 44b; 21. cirajiritavrittantakathunum, fol. 47b; 22. cirajīvitavaryanam, fol. 50a; 23. Blusundopükhyane samādkānasamkalpanirākaraņam, fal. 52a; 24. prānavicāranam, fol. 54b; 25. samādhivarnanam. fol. 58a; 26. Blusundopākhyāne cirajīvitahetukathanam, fol. 59b; 27. Bhusundopakhyanam, fol. 60h; 28. paramärthayogopadeśah, fol. 64b; 29. jagatah paramatmumayatvuvarnanam, fol. 71b: 30. mokshopākliyāne ce(r.cai)tyonmaklinciltavicārah, fol. 77a; 31. manahprāgaikyapratipādanam, fol. 80b; 32. dehapātavicārah, ful. 83b; 33. draitaikya, ratipādanam, fol. 87a; 34. źrīparamekvaropadekah, fol. 83b; 35. deratāmayah, fol. 91b; 36. parameśvaravarnanam, fol. 92b; 37. niyutingityam, fol. 95a; 38. bahyapujanam, fol. 97a; 39. devāreanavidhih, fol. 100b; 40. devatātattvavicārah, fol. 101a; 41. jaganmithyātrapratipādanam, fol. 105a; 42. paramātmābhidhānam, fol. 107a; 43. vibhrāntivarnanam, fol. 109a; 41. cittasattāsūcanam, fol. 111a; -15. mahācitivikal popākhyānam, fol. 113a; 46. Silākośopadeśah, fol. 115a; 47. cidghanopadeśah, fol. 117b; 48. brahmaikātmapratipādanam, fol. 118b; 49. sameritivicārayogah, fol. 120b; 50.

51. indriyarthopalambharicarah, fol. 130b; 52. Nārāyanāvatārah, fol. 132b; 53. Ariunevākhuāne Arjunopadesoh, fol. 137b; 54. Arjunopākhyāne ātmajāānopadeśah, fol. 140a; 55. Arjunopākhyāne jīvatattvanirņayah, fol. 142a; 50., fol. 145b; 57. Arjunaviśrāntivarganam, fol. 146h; 58. Arjunopākhyānam samāptam, fol. 147b; 59. pratyagātmāvabodhah, fol. 150b; 60. ribhūtigogopadeśah, fol. 151h; 61. jagatevapnukathanam, fol. 153b; 62. svapnašatarudriye bhikshusamsārodāharaņam, fol. 155b; 63. svapnašatarudrigopākhyānam, fol. 159b; 64. gaņatnaprāptih, svapnarudriyanı samaptanı, fol. 161b; vidyottaravismayavarnanam, fol. 162b: 66. bhilishusamsritikathanam, fol. 164a; 67., fol. 166a; 68. mahāmannayatnopadešah, fol. 167b; 69. pranamanahsamyagariraranam, fol. 171a; 70. Vetālaprašnuh, fol. 172a; 71. maņdapovarnanam, fol. 172b; 72. Vetālaprušnahhedah, fol. 173h; 73. Vetālopākhyāne, ful. 174a: 74. Bhagirathopadesah, fol. 176a; 75. Bhagirathanirvanam, fol. 176b; 76. Gargavataranam, fol. 177b; 77. Sikhidhvajuvilāsakathanam, fol. 179b; 78. Cūdālāprubodhā, fol. 181b; 79. Cūdālātmalābhah, fol. 182b; 80. paūcakavilāsah, fol. 187b; 81. agnīshomavidhāraņam, fol. 194a; 82. auimādilābhayogopadešah, fol. 195b; 83., fol. 196b; 84. Śikhidhvajapravrajyā, ful. 1985; 85. sukhuvicārayogopadešah, fol. 204b; 86. Kumbhajanmakathanum, fol. 206a; 87. Sikhidhvajāvaludhanam, fol. 108b; 88. Śikhidhvajopākhyane cintāmanyupākhyānam, fol. 209b; 89. gajendropākhyānam, fol. 211a; 90. cintāmanisādhakavrittantuvivaranam, fol. 218a; 91. võrunuvrittantanirāpaņam, fol. 214a; 92. sarvatyāgak, fol. 216b; 98. Śikhidhvajāvabodhanam, fol. 220a; 94. Sikhidhvajāvabodhanam, fol. 225a; 95. Šikhidhvojavišrāntih, fol. 227a; 96. Šikhidhrajāvalodhanam, fol. 230b; 97. Šikhidhvajapraaksharasanıvedevicaruyogopadesah, fol. 124b; | bolhanam, fol. 282b; 98. Sikhidhvajavabodhanam.

421

fol. 234b; 99., fol. 236a; 100. Sikhidhvajaparamaribodhanam, fol. 237b; 101. Śikhidhvajabodhanam, fol. 241a; 102. Šikhidhvajasamādhāna(m), fol. 242a; 103. Kumbhapunarāgama- ! yogopadcsah, fol. 244h; 104. jīvaumuktiryavahārapratipādunam, fol. 247a; 105. Šikhidhvajopākhyāne strītvalābhah, fol. 249b; 106.Līlā- ! rivākah, fol. 252a; 107. Šakragamanam, fol. 253b; 108., fol. 255b; 109. Cūdālāprakaţīkaranam, fol. 258b; 110., fol. 259b; 111., fol. 260b; 112. Kacaprabodhah, fol. 262b; 113. mithyapurushopakhyane akasarakshanam, fol. 263b; 114. mithyāpurushopākhyānam, fol. 265a; 115. yogopadeśah, fol. 266h; 116. rratatrayanirūpaņam, fol. 268a; 117., fol. 269a; . 118., fol. 269b; 119., fol. 270b; 120., fol. 271b; 121., fol. 273a; 122., fol. 274a; 123. Ikshvakuprabodhanam, fol. 275a; 124., fol. 275b; 125. mrigavyādhīyam, fol. 277b; 126., fol. 278a; 127. paramārthasvarūjavarņanam, fol. 285a; 128. Rharadvājānušāsanam, fol. 290a; 129. Rāmaryutthānam, fol. 298a.

307. Foll. 230.

Nirvāņaprakaraņasya uttarārdāham, sargas 1-76, śl. 9, with about 2870 couplets.

List of tho sargas: 1. icchācikitsāyogopadeśaḥ, fol. 4a; 2. karmabījadāhayogopadeśaḥ, fol. 10b; 6. 8a; 3. driśyopaśamayogopadeśaḥ, fol. 10b; 4. ahantānirāsaḥ, fol. 14b; 5. vidyādharapraśnaḥ, fol. 15b; 6. vairāgyavarṇanam, fol. 20a; 7. jagadvāksha(r. jagajjāla?)bījavarṇanam, fol. 20a; 7. jagadvāksha(r. jagajjāla?)bījavarṇanam, fol. 24a; 9. citkacana(?)yogopadeśaḥ, fol. 25b; 10. sargāpavarṇanam, fol. 16la; 55. jayataḥ paramārthavargapratipattiyogopadeśaḥ, fol. 27b; 11. yathābūtārthavedanam, fol. 29a; 12. saṃkalpasargayor aikyapratipādanam, fol. 33a; 13. Indropākhyāne trasareņvantarasaṅghavarṇanam, fol. 38b; 60. 183a; 62. cidaikyavākyam, fol. 186b; 63.

16. vidyādharopākhyāne vidyādharanirvānam, fol. 39b; 17. ahamtvāsattāyogopadešah, fol. 41a; 18. jagajjālakośasādharmyayogopadeśah, fol. 45b; 19. virādātmavarņanam, fol. 49b; 20. jīvanirnayayogapadeśah, fol. 51a; 21. jűänavijäänavicarah, fol. 53a; 22. sukhayogopadeśah, fol. 58b; 23. Mankinirvāņam, fol. 62a; 24. Mankivairāgyavarnanan, fol. 64a; 25. Mankibodhanam, fol. 66b; 26. Mankinirvāgasamāptih, fol. 69b; 27., fol. 71a; 28. tattvasiddhantapratipadanan, fol. 78b; 29. bhāvanāpratipādanam, fol. 80a; 30. purumārthopanyāsayoguh, fol. 82b; nirvāņayuktyupadeśavarņanam, fol. 85; satyāvabodhanopadešah, fol. 88a; 33. satyārthopanyāsayogah, fol. 91a; 34., fol. 94a; parabrahmasvarūpavarņanam, fol. 97a; samısarubijakatlınınm, fol. 100a; 37. drisyadrikyopayogah, fol. 106b; 38. nirvānavarnanam, fol. 110a; 39. Vasishthagītāsu svabhāvavišrāutiyogopadeśah, fol. 113; 40. Vasishthagītāsu ütmavisräntikathanam, fol. 114b; 41. svarūpaviśrantyartham upadeśakaranum, fol. 115a; 42. nirvanopadeśah, fol. 120a; 43. brahmaikatānutopadeśuh (!), fol. 124b; 44. manovipadvarnanam, fol. 128b; 45. Harinakopākhyāne, fol. 138b; 46. sāmyāvabodhana(m), fol. 135a; 47. mumnkehuprathamopukramah, fol. 139a; 48. vivekamāhātmyam, fol. 142a; 49. sarrāpašāntih, fol. 146b; 50. jīvasatyakaprakāravarganam, fol. 148b; 51. viśrāntiyogopadeśah, fol. 152a; 52. brahmasvarūpavarņanam, fol. 156b; 53. nirvānavarņanam, fol. 158a; 54. advaitaikvapratipādanam, fol. 161a; 55. jagatah paramārthamayavarņanam, fol. 162b; 56. ākāśamandiravasishthasamādhānavarņanam, fol. 165a; 57. viditavedyāhamkāravicārah, fol. 167a; 58. sargabrahmatvapratipādanam, fol. 169a: 59. jagnjjālavarņanam, fol. 173b; 60. jagujjālavarnanam, fol. 179a; 61. jugadūkāśaikabodhah,

mishāņapākhyāne vidyādharīvyasanavarņanam, 101. 194b; 65. vidyādharīvyasanavarņanam, 101. 194b; 65. vidyādharījanmavyavahāravarņanam, fol. 197a; 63. šilāntaravarņanam, fol. 199a; 67. abhyāsaprašamsānāmav, fol. 202a; 68. prumāņapratisiddhyādrišyānupapattiv, fol. 205b; 69. sargaprāptiķ, fol. 207b; 70. šilāntarjagatņitāmnhavākyāni, 210a; 71. kulpakshobhaķ, fol. 214b; 72. nirvāņam, fol. 217a; 73. virāditmavarņanam, fol. 221u; 74. virādātmav, fol. 224b; 75. mahākalpāntāgniv, fol. 230a; 76. šl. 1-9, fol. 230b.

308. Foll. 231 (231-461).

Nirvāņaprakaranasya uttarārddham, sarga 76, sl. 10 to sarga 138, sl. 9, with about 2760 couplets.

List of the sargas: 76. pushkarāvarttadambarok enda fol. 2:32b; 77. pushkarāvarttavrishtirisamshtulajagadvarganam, fol. 235b; kārņavavarņanam, fol. 237a; 79. vāsanāhhāvapratipadanam, fol. 242b; 80. bhrantimatratvapratipādanum, fol. 248a; 81. pāshāņopākhyāne kālurātrivarņanam, fol. 256b; 82. pashāņopākkyāne Šiva(sva)rūpavarņanam, fol. 259b; 83. Viśvarūpadarśanam, fol. 261b; 84. Šivaśaktivarņanam, fol. 266b; 85. pāskāņopākhyāne peakritipurushakramavarnanam, fol. 268a; 86. jagadanyavarnanam, fol. 272a; 87. pärthirajagadánantyagratijaidanam, fol. 277a; 88. ldi aniandalūšaya carnanim, fol. 279a: 89. drišyajrakāšajratipādanam, fol. 280h; 90. jalajagadvarnanam, fol. 283a; 91. (taijasa)jugattre(sic)varnanam, fol. 2886; 92. paramarthasargayor aikya)ratipādanam, fol. 293b; 183. akāšanaaņļupnsidilhusamāgamugāthāvorņaaum, fol. 300a; 94. piśacavarnanaprasangena jayadbrahmanor aikyapratipādanam, fol. 306b: 95. pāskāņopākhyāne Vasiskļhašarīravarņanam,

fol. 308b; 96. amaratvapratipādanam, fol. 311b: 97. vivekiviralatvapratipādanan, fol. 316a: 98. sajjanasamāgamaprašaņisāvarņanam, fol. 317b; 99. paramārthanirūpaņam, fol. 321b; nīstikyanirākaraņam, fol. 327a; 101. paramopadeśah, fol. 329b; 102. maranādyabhāvonadeśah, fol. 333b; 103. sakalabhāvābhāvopudcšena paramārthaikatāpratipādunam, fol. 342b; jagadusa(t)tāpratipādanam, fol. 343b; jāgratsvapnai(kyam), fol. 347b; 105. 106. kāryakāraņanirāsavarņanam, fol. 352a; 107. avidyābhāvapratipādanam, fol. 353a: 108. avidyopākhyūne avidyūkshepaņepārthivasamrambhavarnanam, fol. \$56b; 109. agnipraveśād dehulāldaļ, fol. 358b; 110. samgrāmavnrņanam, fol. 361b; 111. caturdiggatubaludravanam, fol. 364b; 112. balaparibhramáah, fol. 367a; 113. samudravarnunam, fol. 369b; 114. dindarsanam. fol. 372b; 115. vipaścidanucara(kritapadārtha)vo, fol. 379a; 116. śvakākokokilavarganum, fol. 391a; 117. padmabhrumaruhamsavarganam, fol. 397a; 118. harinamayürnbakamıgdhadivernanam, fol. 400b; 119. juthikuvirahuvarnanam. fol. 405a; 120. digantarākhyānam, fol. 407b; 121. vipaścinnirgayah, fol. 409a; 122. arnanuparikramavurnanam, fol. 411a; 123. vipaścidupākleyāne diquiharaņam, fol. 412b; 124. duipāntarnvarņanam, fol. 414b; 125. jūvanmuktakalanım, fol. 420b; 126. vipaścijianmāntarācaraņam, fol. 425a; 127. bhūgolakanirņage 'vidymakhyāne bhūgolaḥ, fol. 427b; 128. brobmogītāsu brahmākāšavipašcijjagaccandra(da)rśanam, fol. 431a; 129. (vipaścinmrigalāldah), fol. 435a; 130. mrigavahnipravešah, fol. 4374; 131. Bhāsasnmsārnvo, fol. 443b; 132. (Bhāśavarnitusnajanmaparamparā), fol. 445a; 133. mahāśavavarņo, fol. 448a; 134. śnvojākligām devaparidevanavo, fol. 452b; 135. śavopaśamala, fol. 453b; 136. makakavyādhabodhnuam, fol. 456/.; 137. jāgratsvapnasushuptaturīyavo, fol. 4610.

309. Foll. 236 (462-697).

Nirvanaprakaranasya uttararddham, sarga 138, śl. 10 to surga 216, with about 3250 couplets.

List of the sargas: 138. (citta) sarvātmakatāpratipādanum ends fol. 463b; 139. jagannāšavo, fol. 469a; 140. hridayakalpanāvo, fol. 473a; 141. (kalpantaravo), fol. 473b; 142. karmanirnayah, fol. 476a; 143. vipaścidupākhyāne nirvānabodhopadesah, fol. 481b; 144. padarthavicarah, fol. 485b; 145. jägratsuskuptavarnunam, fol. 490a; 146. śacopākhyāne sushuptavicācaķ, fol. 492a; 147. svapnopalabhanum, fol. 494a; 148. scupnauicuayah, fol. 497b; 149. kāraņavicārah, fol. 501a; 150. paramopadeśah, fol. 504b; 151. abhāvadaršanam, fol. 505b; 152. munirātvisanıkathavarnanam, fol. 507a; 153. sarvaikātmyapratipādunam, fol. 508b; 154. yathābhūtārtleuvarņanam, fol. 510a; 155. bhānisampattirarnanam, fol. 514a; 156. Sindhusambodhanam, fol. 515b; 157. Sindhu(nirvāņum), fol. 518b; 158. śavanirnayah, fol. 519h; 159. vipaścitsamsarabhramavarnanam, fol. 524a; 160. svarganarakopalambhavarnanam, fol. 527b; 161. nirvāņavarņanam, fol. 531a; 162. avidyānirasanah, fol. 533h; 163. indriyaśāstravarņanam, fol. 538a; 164. jagatparamatmanor aikyayogopadesah, fol. 539h; 165. jägratsvapnaikyopadešah, fol. 541a: 166. silopākliyānam, fol. 544a; 167. jāgratsrupnusushuptyabhāvapratipādanam, fol. 547u; 168. śālabhanjikopadeśah, fol. 552b; 160. viśrāntacittavarņanam, fol. 555b; 170. tatīvajā avgavahāruvarņanam, fol. 558a; 171. dvaitaikye nirāmayayoyopadesah, fol. 561b; 172. jagato brahmatvapratipādanam, fol. 566a; 173. bruhmugītāsu paramārthopadešuh, fol. 569a; 174. brahmagitāsu nirvāņopadešah, fol. 571b; 175. paramārthagītāsv advaitayuktili, fol. 577a; 176. brahmagitāsu brahmāndopākhyānam, fol. 579a;

177. brahmagītāsu satyavarņanam, fol. 583a: 178. brahmagītāsv aindavopāklyānam, fol. 587b; 179. brahmamayatvapratipadanam, fol. 589a; 180. brahmagītāsu tāpasopākhyānam, fol. 591b; 181. brahmagitāsu Gauryāsramavarņanam, fol. 594a; 182. brahmagītāsu saptadvīpešvaropākhyānam, fol. 596b; 183. dvīpasaptakāshtakavarnanam, fol. 601a; 184. Kundadautopadesah, fol. 604a; 185. Kundadantaprabodhah, fol. 605b; 186. brahmagītāsu sarvam khalv idam brahmeti pratipādanam, fol. 612a; 187. jīvateusamsritipratipādanum, fol. 617a; 188. jēvarūpararņanam, fol. 619a; 189. brahmaikatöpratipādunam. fol. 620b; 190. Rāmaviśrantih, fol. 628b; 191. mahāvādabodhanam, fol. 680a; 192. višrāntyupagamavarnanam, fol. 631b; 193. viśrantikathanam, fol. 633a; 194. Ramaviérantyupagamul. fol. 636b; 195. bodka prakášíkaranayogopadešuh. fol. 641b; 196. vaivadhikopākhyāne cintāmaņilābhah, fol. 643a; 197. śastramahātmyam, fol. 6456: 198. samadrishtiprasamsā, fol. 648b; 199. muktapurushusthanavaraanam, fol. 651b; 200. sadhuvada(sa)paryadivarnanam, fol. 655b : 201. viśrantiprakaj ikara gayogopadeśak, Iol. 657h; 202. atmaviśramangikaranam, fol. 658h; 203. nirvāņavarņanam, fol. 661a; 204. cidākāśaikatāpratipādanam, fol. 663a; 205. sarvakāraaanirāsah, fol. 665b; 206. mahāprasuah, fol. 668b; 207. (makā) praśn (ottoram), fol. 671a; 208. makāpraśnamokshanam, fol. 673b; 209. sarvāstitvānubhūtidaršanam, fol. 676h; 210. draitaikyopalambhanirasah, fol. 679b; 211. paramarthopadesah, fol. 681b; 212. paramarthanirapanam; 213. prāktanarāmašiskyatvopākhyānum, fol. 687b; 214. mahotsavavarnam, fol. 692a; 215. Vasishihabrahmadaréanam, fol. 694; 216., fol. 696b.

Date: संवत् १६४१। लिखितं ब्राह्मण नन्दराम का-स्थान् . . .

[II. T. COLEBROOKE.]

2415.

2941. Foll. 873; size 13² in. by 5½ in.; good, modern Devanagari writing; 8-14 lines in a page.

Yogavāsishiha, with Ānaudabodhendra's Tātpargaprakāša, incomplete.

- I. Musankshuryavahāraprakarana, foll. 92.
- II. Upaśawaprakaraya, foll. 302.
- III. Nievāņaprakaraņa, pūrvārdha, foll. 401.
- IV. Nireacoprakavaņa, utturārdha, foll. 78; incomplete, the MS. extending to sarga 29, šl. 75. [Dr. John Taylor.]

2416-2420.

2352, 2156, 2442a, 2174, 2205. Size 11 in. by 63 in.; 10-12 lines in a page; good ald writing.

Yogaväsishtha, a third copy, without the commentary. The Nirväuuprakaraņa is wanting. The colophons are nearly the same as in the first copy, but they all have śatasā-hasryām samhatāyām.

Many leaves are very much injured on the left side.

2352. Foll. 49.

Vairāgyaprokaraņa.

2156. Foil. 35.

2442a. Foll. 221.

Utputtiprakarana, with 122 sargus.

2174. Foll. 114.

Sthitiprakaraņa.

2205. Foll. 182.

Upasamaprakarana. The last leaf is wanting (with the last couplet of the 93rd sarga). Foll. 176 and 177 are misplaced.

[GAIKAWAR.]

2421.

3168. Foll. 82; size 18 in. by 8½ in.; 11-17 lines in a page; fair writing.

Nirvānaprakaraņasya Pūrvardham, the same part of the Yogavāsishtha as no. 2411 (306), but incomplete and without the commentary.

The last leaf but one ends with the 31st verse of the 108th sarga; the last leaf contains the first twenty-one verses of the Mok shopāyasāra, see no. 2424.

[GATEAWAR.

2422.

2766. Foll. 144; size 123 in. by 83 in.; 26-40 lines in a page; fairly written in the Bengali character.

Nirvanaprakaranasya uttararddhum, a fragment, which contains the same part of this chapter of the Yogavāsishtharāmāyana as no. 2413 (308): both copies begin and end with the same words and have the same blunders.

COLL. OF FORT WILLIAM.

2423.

2442b. Foll. 30; size 11 in. by 64 in.: 10 or 11 lines in a page; good old writing.

Nānāprašnātmakāh Khilā Mokskopāyāh, a supplement to the Nirvāņaprakaraņa, in 14 sargas of abaut 550 couplets.

List of the sargus: 1. mahāpralayavicārah ends fol. 4b; 2. atināhikātibhantikaikyarahadhanapūrvakam bandhābhānapratipādanam, fol. 7a; 3. brahmatāpratipādanam, fol. 9a; 4. pri-

kṛitamaraṇavicāraḥ, foļ. 12a; 5. maraṇajīvituikyabodhanam, fol. 13a; 6. jīvasvabhāveshu paramārthavacanam, fol. 16a; 7. jīvasvabhāveshu paramapadārahodhunam, fol. 18a; 8. jīvanmuktasvabhāvavarṇanam, fol. 20b; 9. sadehādehamuktavarṇanam, fol. 22b; 10. lokudvayānubhavayaktyapadeśaḥ, fol. 24a; 11. saryādāv upādānakāraṇanirākaraṇam, fol. 25a; 12. prākṛitajanmapitṛikāryavarṇanam, fol. 26a; 13., fol. 28b; 14., fol. 29b.

The MS. begins:

श्रोरयुनाषाय नमः ॥ श्रतः परं सिला मोद्योपाया भवि-षानि । येवामयं प्रतिसंधिः ॥ श्रीवस्तीकरुवाच ॥

> निर्वाणाचातुदाराचादस्मात्रकरणात्यरं । जीवस्वभावाः जूयनां मोक्षोपायाः सिल्ला इमे ॥ १ ॥ निर्वाणास्यं प्रकरणं वर्णयात्वा सुविस्तरं । ज्येयसे महतां जेडी विसष्टः प्रोक्तवानिदम् ॥ २ ॥

Colophon (fol. 29h): इति स्रीयस्मीकिविराचिते देवदूतोक्के महारामायके शतस(ा)हस्था संहिताया नोबोपाये चारुकाक्के नियाकप्रकरके समाप्तम् ।

The last two pages contain a list of the upākhyānus of the whole work. At the end this part is called नानाप्रशासकाः किला नोकोपायाः

[GAIKAWAR.]

2424.

2120. Foll. 237; size 9\frac{1}{2} in. by 5\frac{1}{2} in.; generally 9 or 10 lines in a pago; large writing.

Makshopāyasāra, or Laghuyogavāsishtha, an abridgment of the voluminous Yogavāsishtha, by Pandit Abhinanda, a nativo of Bengal.

See Hall's Index, p. 121, no. exliv. (Yoga-vāsishṭhasāra); Berlin Catalogue, p. 191, no. 643. It has forty-eight sargas, the first twenty-eight of which were printed at Calcutta in 1851 (the Yoga-Vāsishṭha-Rāmāyaṇa with a Bengalī translation executed by Śrīpati Bhaṭṭā-cārya, under the patronage of Baboo Satya Churn Ghoshal Bahadoor). A complete

edition of the Laghuyogavāsish!ha was printed in the Nirnuyasāgara Press, Bombay, Samvat 1944, the first three prakaraņas with Ātmasukha's Vāsish!hacandrikā, the last three with Mummadideva's Samsārataraņi. It begins:

दिवि भूमी तथाकाशे वहिरत्तश्च ने विभुः । यो विभाग्यवभासामा तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ ९ ॥ ष्यहं बह्वो विनुष्तः स्यामिति यस्यास्ति निष्यः । नात्मन्तमश्चो नो तशः (१- तक्कः) स्रो वस्मिन्हास्ते वध-

The same verses occur at the beginning of the second chapter in the Vairāgyaprakaraņa of the Yogavāsishļha, see also the beginning of the Yogavāsishļhasāra, verse 2.

Colophon of the last chapter: इति श्रीतकै-पागी अदलाहिता चार्यसंविद्वितेका चार्यवाचस्पतिगी उनसङ्कालं-कारपश्चितश्री चानित्वसमुद्धते वास्तीकीये रामायणे वाल-कार्यक्रमोश्री पायसारे निर्वाण प्रकरणं समाप्तन् ॥

The leaves of this copy belong to three different ages, the last leaf with the date belongs to the second age: संयत् ॥ १९३१ ॥ वर्षे आके ॥ १५८६ ॥ प्रवर्शनाने पीमणुदि ॥ ७ ॥ गुरी स्थितं १ वर्णे गोविन्दमृत क्रीभयानीसमञ्जे केश्वविता स्वाम(१.०ता)-पटनाप स्थिता ॥ [GAIKAWAR.]

2425.

1342. Foll. 198; size 12 in. by 5 in.; generally 9 or 10 lines in a page; fair writing.

Mokshopāyasāra, a second copy.

Colophon of the Nirvanaprakarana: इति श्री-वास्तीकीये रामायखे मोद्योपायसारे व(१)सिडोड्ड्रेने निर्वेखप्र-करणं समाप्तन् ॥

Date of the copy: संवत् १६६६ समये ज्येष्ठमुदिदशमी मुक्रवासरे पुत्तकानदं लिगितं श्रीकाम्युक्तेन खेप(!)ग्रामधासिना॥ [H. T. Colebrooke.]

2426.

2532f. Foll. 19; size 10 in. by 6 in.; eight lines in a page; large good writing.

Yogavāsish!hasāra, a short compendium of the Yogavāsish!harāmāyaņa, in ten prukuraņas with about 220 couplets.

See Hall's Index, p. 122, no. cxlvi.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 232, no. 563; Weber's Berlin Cat., p. 186, no. 640; Rāj. Mitra's Notices, i., p. 193; ix., p. 283 (Nirvāṇasthiti).

It begins: दिकालासनविस्ताननविन्नाधनतेये।
[Gaikawar.]

2427.

1521f. Foll. 22; size 10% in. by 4% in.; 9-14 lines in a page; fair writing.

Yogavāsishthasāravivņiti, the samo work, with a commentary composed by Mahādhara, at Benarcs, in Samvat 1654.

See Hall's Index, p. 122; Aufrecht's Oxford Cat., p. 233, no. 564; Weber's Berlin Cat., p. 186, no. 640; Aufrecht's Florentine MSS., p. 81, no. 254. Printed at Calcutta.

The MS. ends:

वेदेषुषोडश मिते समये तु मुक्रे

मासे (३) मिते गर्ण(य) वासर इन्दुवासरे (४.०वारे) ।*

पाराणसीसुनगरे महिभागलेखी
हासिष्ठसारिषवृति प्रविचाये चुका ॥ १ ॥

काश्यां पासिष्ठसारस्य विवृतिया नया कृता ।

तया अवस्तरूपो भ्रती प्रीयता नरकेशरी ॥ २ ॥

श्रीमहुन्यसंस्या शतनवाधिकाधिश्रतिस्रोकसंयुता ।

सक्रिः सार्व विचाये नया विनिर्मिता नान्यवा सुन(१)-

निना॥ १॥

545

इति श्रीयोगवासिष्ठटीकेयं संप्राप्तित भाद्रमुक्तसप्तम्यां श्री-प्रमादीसंवासरे संवत् १६९६। [Н. Т. Солевнооке.]

2428.

1364c. Foll. 45 (2-34); size 10% in. by 5% in.; generally seven lines in a page; large good writing.

Yogavāsish{hasāravivaraņa, text and commentary, a second copy. Note of the scribe : छिनितं स्थानवारिदेवीसिंहराज्यक्षेत्रकाहुनायाराम भुभमञ्जू ॥

The first loaf is wanting.

[H. T. COLEBROOKE.]

2429.

2636. Foll. 30; size 10½ in. by 4¼ in.; generally nino linos in a page; fair writing.

Yogavāsishṭhasāravivaraṇa, a third copy, dated आधादमुद्दि सोनवार ग्वालिसम्भे लिपितं वैरागी-बाहमदा । The verses containing the date of this commentary are wanting here.

Sco Mackenzie Cat., vol. i., p. 11, no. iii.
[MACK. COLL.]

2430.

2609b. Foll. 33; size 10t in. by 6 in.; 8-13 lines in a page; fair writing.

Yogavāsishthasāravivaraņa, a fourth copy, but differing in the introductory verses:

यतः सर्वेशि भूतानि प्रतिभानि स्थितानि च ।
तत्रेवोपहानं यनि तस्मै सत्यात्मने ननः ॥
विस्तेष्टेन यतीन्द्रेशोपदिष्टाद्राववं प्रति ।
सारमुङ्गतवान् कश्चिड्डवविद्यामहार्श्ववात् ॥
तवादी वासिङसाराख्यं ०

The verses containing the date of the commentary are wanting.

Colophon: लखत जानी पीतांपरगोपिंद्भी ॥ [GAIKAWAR.]

2431.

433b. Foll. 24; size 12‡ in. by 4½ in.; generally eleven lines in a page; middling writing.

Yogavāsishthasāravivaraņa, a fifth copy. The first of the final verses is wanting. In the introduction it agrees with no. 2430 (2609b).

[II. T. COLEBROOKE.]

According to Prof. Kielhorn this date corresponds to Monday, 25th April (Old Style), A.D. 1597.

2432.

2609a. Foll. 80; size 101 in. by 51 in.; eight lines in a page; good writing.

Vāsishthayogakānda, a dialogue between Vasishtha and his son Šakti, see Rāj. Mitra's Notices, i., p. 256, no. 453. It is identical with the Vasishthasamhitā of the Oxford Cat., p. 233, no. 565. But this copy has eight adhyāyas, whilst the Oxford copy has only four; the introduction being also more complete in this copy.

It begins:

विसर्ध वाग्विदां चेर्ड चिकालक्षममुक्तमम् ।
सर्वभास्तार्थतस्त्रक्षं योगेषु परिनिष्ठितम् ॥ १ ॥
नितेन्द्रियं नितकोषं अवक्षं आवग्रिपम् ।
तपोवनगतं सीम्यं सदाध्ययनतत्परम् ॥ १ ॥
अवविद्रिनेहाभागेनेवार्यच्य सुसेनितम् ।
सर्वभूतसमं भ्रामं सत्यसन्धं गतक्रमम् ॥ ३ ॥
गुण्यसं सर्वभूतेषु परार्थेकप्रयोजनम् ।
नित्यकमरतं नित्यं कृतपीर्वाहिकविष्यम् ॥ ४ ॥
प्रग्रस्य द्यस्यद्वनी महाकारुण्यिकं मुनिन् ।
पप्रच्य पितरं भ्रातिः प्राञ्चित्रः अञ्चयान्तिः ॥ ५ ॥
भगवन् सर्वभास्त्रद्ध सर्वभूतिहते रतः ।
केनोपायेन संसाराब्रहुदुःससमाभ्रयात् ॥ ६ ॥
नानाविष्यभयोपेताज्ञन्ममृत्युक्तरान्नितात् ।
सर्वक्षानमयादस्मान्त्रको ऽहं स्यां सदा सुस्ती ॥ ९ ॥

The contents of this work, as given in the Oxford Catalogue, refer only to the first four adhyayas.

The fifth chapter is introduced by new questions of $\dot{S}akti$ (fol. 17a):

इत्युक्ती योगिना योगी विसिष्ठेन महालना । शक्तिः पुत्रो महाभागं पप्रस्त पितरं पुनः ॥ यश्चाल्या निगुँगः मुद्दः सदानन्दो उन्नरो उन्नरः । संमृतिस्तात कस्य स्थात् खेननाञ्चे कर्षं स्थितिः ॥ नाञ्चकालं कर्षं तस्य शायते भगवन्यितः । वर्षायस्थिनेतस्यं वसुमहैसि सांप्रतम् ॥ The answer and the expositions of Vasishtha take the fifth, sixth and seventh adhyāyas (end fol. 26b). Then again at the beginning of the eighth chapter Šakti asks:

केनोपायेन भगवन् कालियकालि जहवेत्।
तद्हं श्रोतुमिज्जामि यथावहुहि मे प्रभो ॥
एवं पृष्टः स भगवान् शक्तिना वेदवादिना।
सात्मकं कृपयालोका विजयोपायमववीत्॥

Date of the copy: संवत् १९०१ श्रावसमुद्ध १३ भीने लिखितनिदं पुस्तकं ॥

[GAIKAWAR.]

2433.

1464b. Foll. 68; size 83 in. by 31 in.; fair Devanagari writing of about 1650 A.D.; 8-13 lines in a page.

Mokshulakshmīnilāsa, an exposition of Vedānia doctrines in the form of a commentary on the Jābālopanishad; by Vallabhendra Sarasvatī, pupil of Vāsudevendra Sarasvatī.

It begins: श्रीविप्रियमायकाय नमः। वृहस्यितिरुवाध [see above, no. 491, 4; Atharcana Upanishads (Bibl. Ind.), p. 437] याज्ञवस्यं यदनु कुरुक्षेत्रं देवाना देवयजनं सर्वेषा भूतानां ज्ञबसदनं। श्रीवमुक्तं वे कुरुक्षेत्रं देवाना देवयजनं सर्वेषा भूतानां ज्ञबसदनं तस्माद्यत्र क्षयन गच्छति तदेव मन्यतेति। स्त्रत हि जंतोः प्रायोपृत्कममायोपु रुद्रस्तारकं ब्रद्ध व्यायके येनासायमृतीभूत्वा मोखीभवित तस्मादिव-मुक्तमेय निषेवेतायिमुक्तं न मुंचदेविमुक्तं न विमुंचदेवमेवैत्रक्षाइ-वस्त्रं ॥ 0 ॥

श्रीगर्येशाय नमः॥ श्रीसंबिशवाय नमः॥ श्रीगुरूष्यो नमः॥

> विद्यानशेषानिश्(r. ०शं) निम्नन्यायादनेकथा । विद्यात्राः सदा पायान् त्रिपुरम्याभिषूतितः ॥ १ ॥ उमानहायमोमयेमेकमंगास्ययान्तितं । कक्षरं नहतो हेतुं थीनुदं शिवनास्त्रये ॥ २ ॥ यत्यादपसस्यर्थान्त्रानस्रोयश्चा निधिः । नरो भवति तान्तंदे वासुदेवेंद्रदेशिकान् ॥ ३ ॥ गुरोरनुग्रहास्ताक्षात्परमन्त्रेयसे नृणां । सम्यक्सुत्रयेमसिल्हं पुराणैरिशिगम्य ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीवसभेन क्रियते काशीं नत्नीपबृंहग्रीः । मोद्यलक्षीविलासास्या चास्या श्राचालसुश्रुतेः ॥

वृहस्पतिदेवाचाये उवाच प्रष्टवान्याज्ञयस्यः। स्पष्टं। यदनुष-सिद्धं कुरुधेत्रं कुत्सितं रीतीति कुरुः पापं कर्ने तस्य धेपणा-जननकारणत्वास्त्रेतं ⁰

It ends: जयवा सर्गभूनाविष देविधननुष्यस्यापितिलंगानां सत्त्वात्कस्यविद्धिंगस्य संनिधी पंषत्वं प्राप्त इति वा संनिध्नुक्तिरिति। जतो न सनत्तुमारोषपुराखवचनविरोधः॥

इति श्रीपरमहंसपरिवाजकाशायैश्रीवामुदेवेंद्रसरस्तीयति-वर्षेशिष्यश्रीवसभेद्रसरस्ततीवरिश्तनमोद्यलस्तीविलासे अतुर्थैः परिखेदः ॥ मोद्यलस्त्रीविलासः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2434.

790b. Foll. 27; size 9\frac{1}{4} in. by 4 in.; legibly written in Devanagari, in the latter part of last century; ten lines in a page.

Yājāavalkyagītā, a (Paurāņik) trentise on Yoga, in the form of a dialogue between Yājāavalkya and Gārgī Maitreyī. In twelve adhyāgas.

It begins:

याज्ञवस्कामृषिद्येष्ठं सर्वेज्ञं ज्ञाननिर्मेलं । सन्यम् ॥ नगत सर्वेशास्त्रार्थतस्त्रई सदा ध्यानपरायश्च ॥ ९ ॥ वेदवेदागतस्वतं योगेषु परिनिष्ठितं । निर्तेद्रियं नितन्नोथं निताहारं नितामयं ॥ २ ॥ तपस्तिनं जितामित्रं ज्ञास्यं ज्ञासणप्रियं । तपोषनगतं सीम्यं संध्योपासनतस्परं ॥ ३ ॥ ० ५ ॥ तमेर्नेग्रासंपद्धं नारीग्रामुक्तमा वधः। मेनेयी च महाभागा गार्गी च ब्रह्मविद्वरा ॥ 🗞 ॥ सभामध्यगता त्वेषमृपीणामुग्रतेत्रसा । प्रसम्य दंडवड्डमी गार्ग्यतहास्यमञ्जयीत्॥ ९॥ भगवन् सर्वे शास्त्रक्ष सर्वभूतहिते रत । योगतत्त्वं मम ब्रुहि सोगोपांगं विधानतः ॥ ७ ॥ रवं पृष्टः स भगवान्त्रभाषध्ये स्त्रिया तदा । भूपीनालोका नेत्राभ्या वाक्यमेतदभाषत ॥ ९ ॥ उत्तिष्ठोतिष्ठ भदं ते गार्गि बद्धविदां वरे। वस्यामि योग्यसर्वेखं ब्रह्मणा कीर्तितं पुरा ॥ १० ॥ ०

The first adhyāya ends fol. 5: इति याह्य स्वय-गीतासूपनिषत्तु ब्रह्मविद्याया योगझास्त्रे याह्य स्वयागीसंघाटे प्रयमो अधाय: ।

The MS. cnds: इति श्रीयाज्ञवस्कागीतानूपनिपास हाद्शो अथाय: ॥ [Н. Т. Сольвкоокк.]

2435.

818. Foll. 48; size 16 in. by 5 in.; written in a clear, modern Bengali hand; seven lines in a page.

Yogi-Yājānvalkīya, a treatise in twelve adhyāyas, after the manner of the Purāņas or Māhātmyas, on various subjects connected with devotion.

It begins:

मिपिलास्यं महात्मानं सर्वयोगीन्यरेन्नरं । भगवनां याज्ञवल्कां मुनिर्सिहै: समावृतं ॥ १ ॥ जनकाश्चेनृपवरैः शिष्येद्यान्त्रेनुसुक्षानः । योगसिद्धेस्तयान्येश्व संयुक्तं ब्रह्मनादिभिः॥ २॥ सुलासीनं मुनिवरं ध्यानयोगपरायशं। सर्वसंशयक्तेश्वारं मद्यकल्पं महामति ॥ ३॥ तं पुच्छनित महात्मानमृषयः संशितवताः । संसारतारकायाय गुन्ने ब्रब सनातनं ॥ ४ ॥ भगवन् सर्वयोगीश द्वदि नः संश्यो महान् । यः सारः सर्ववेदानां येदाक्वानां त्रचैव च ॥ ५ ॥ सिद्धानानां च सर्वेषां स्मृतीनां च महामृते । चतुर्देशानी विद्यानी यस्तु सारः प्रकोतितः ॥ 🕹 ॥ चात्महानं परं यच यत् श्रुत्वामृतमञ्जते । तदाचल महाभाग सर्वयोगविदां वर ॥ ७ ॥ भो नारो(r. °रं) चाहती खैद गायत्री(r. °नीं) च जि-रस्तथा। प्राणायामं तथा ध्यानं सत्योपासनमेव च ॥ ६ ॥ मार्जनाचमने सानं तथेवानाजीलं विभी । गायन्याचेव नाहात्मं जपयहित्रयास्तया ॥ ९ ॥ ० २० ॥ रतत् श्रुत्वा तु वचनं मुनीनां भावितासना । तथा राजभूषीयां च सिश्चायां तथेय च ॥ २०॥ ब्राबणानी हिताथाय मर्थयोगविदा वर: ।

जाविष्कितुमनाः प्रश्नं विस्तरेण महामतिः ॥ २२ ॥

भगवान् याह्रवस्त्रयस्तु प्रमुवाच मुर्नोस्तया । चूयता संप्रवस्त्यानि यत्सारं ज्ञानमुत्तनं ॥ २३ ॥

इति योगी(r. 9ति)याज्ञवस्त्रये प्रथमो अधायः (45½ ślokas) fol. 4.

इति योगियाहण्यस्ये स्रोँकारिनर्श्यमे नाम द्वितीयो अधायः (161 क्षी.) fol. 12b.

इति योगियाज्ञचल्के चाहितिनशैयसृतीयो कथायः (31 धी.) fol. 14.

इति योगियाज्ञवस्त्रये गायवीनिश्चयो नाम चतुर्थे अधायः (१३ क्षी.) fol. 19.

इति योगियाज्ञवस्कीये सन्ध्योपाज्ञननिर्णयः पश्चनी अधायः (30 sl.) fol. 21.

इति योगोयाञ्चवस्थे घडो अधायः (on जान 181 दी.) fol. 27b.

इति योगीयाञ्चयस्ये सभ्योपासन्तिर्थयः (!) सप्तमो अधायः (६९ क्षे.) fol. 30b.

इति योगियाञ्चयन्त्रे प्राखायानप्रत्याहारिनरोधी नानाहनो इध्याय: (33 ई/.) fol. 33b.

इति योगीयाञ्चवस्कये चाल्यनिर्ययो नाम नवनो अधायः (1801 क्ष.) fol. 48.

इति योगीयाज्ञवस्त्रे उपस्थानविधिनिर्ययो नाम दशनो इध्याय: (17 ईl.) fol. 43b.

इति यांगीयाज्ञयस्कीये रकादशो अधायः (on योग 91 श्री.)

दित संचित्य मनुना योगाचार्येश थीमता ।

याज्ञव्खाये विप्राशा चयीमार्ग(:) प्रदर्जितः ॥ १ ॥

येन गळिन विष्ठांसः सत्यथा ब्रह्मशो विन्न ।

जमत्ययेन विप्रस्य गमनं हि न विद्यते ॥ २ ॥

वेदानानां तु सर्वेषां या निष्ठा समुदाहता ।

तपस्या यादृशी चैव मुनिना संप्रदर्शिता ॥ ३ ॥

जोकारस्य तु गायध्या चाहते: शिरमक्तथा ।

जानस्य चैव सम्भयोः प्राणायामस्य चैव हि ॥ ४ ॥

प्रताहारस्य ध्वानस्य चालाशानस्य यो विधिः ॥ ५ ॥

प्रताहारस्य ध्वानस्य चालाशानस्य यो विधिः ॥ ५ ॥

विद्याविद्याविचारं च चैविद्याव विश्वंसनं ।

तत्सर्थे मुनिना प्रोक्ता(r. ०क्तं) विप्राणी हितकाम्यया॥ ६ ॥

य इदं धारयेडिप्रः छथीते (!) शृक्षुयाच यः ।

उपास्ते यश्वर्यं(यस्तर्यः?) प्रोक्तं सो व्यूतत्वाय कट्यते ॥ ७ ॥

इति योगी(r. ०गि)याज्ञथट्काये द्वादशो व्य्वायः सनामः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2436.

1725d. Foll. 14; size 8 in. by 3½ in.; fairly written in Devanagari, about 1750 A.D.; eleven lines in a page.

Svayambodha, on the knowledge of one's own self as a means of emancipation; by an unknown author.

It begins:

FILE

प्रयान्य शिरता देवं वानदेवः कृतोजिलः ।

जीवन्युक्तिपदोपार्थं कपयस्ति पृस्ति ॥ १ ॥

ईष्यर उवाच ॥ परं ज्ञानमहं विष्म येन तस्तं प्रकाशते ।

येन विक्तिश्चते सर्वेनाशापाशादिवंधनं ॥ २ ॥

स्वाधारिषु चक्रेषु मुषुसादिषु नाडिषु ।

प्रात्मादिषु समीरेषु परं तस्तं न तिष्ठति ॥ ३ ॥ ० ६५ ॥

इति स्रीचननस्के कल्पसंडे राजयोगो नाम प्रथमो ऽध्यायः॥

fol. 6b.

धानदेव उथाय ॥ भगवन्देव देवेश परमानंदर्गुदर । त्वत्रप्रसादान्मया लम्मः पूर्वयोगः सविस्तरः ॥ १ ॥ ० ११४ ॥ स्तत्यरावरिवदो वदीत तपस्थिनो ज्ञानसमाधियुक्ताः । यनादिविद्यानमनं पुरायं सो उद्दं परं जब मगसमस्तं [॥ १९६ ॥

इति जोईचरप्रोकः स्वयंबोधः संपृष्ठः॥ लिसितं विच्यनाधेन स्वयंबोधस्य पुस्तकं। जीरानप्रीतये कर्ने रामो रखतु ना सदा॥ [II. T. Colebrooke.]

2437.

1245a. Foll. 86 (the first of which is wanting); size 10² in. by 4½ in.; well written, in 1)evanāgarī, about 1650 A.D.; eight lines in a page.

Vishņu-naivedyēmņita, a Vedānta treatise in paurāņik form, in two chapters (prakaraņa), by Santoshānanda, disciple of Haripādānanda(?).

The MS. begins in the sixth sloka: हेतृतानिति स्ता नायानयलंख सः ॥ ६ ॥

Ch. I. consists of 372, II. of 403 verses.

Ch. II. (paged separately) begins:
समानमूर्वेजनकं परेज़ं यध्ये चिमून्येक्यमनादिरूपं।
सष्टा मुरागामितलाविहाविहेता ताते प्रशम्यादिसुलानिदं च
भगिन्यवाच ॥

सचिदानंदरूपाय निर्मुणाय परात्मने ।
ज्ञानगम्यस्वगम्याय ब्रह्मपुद्धस्वरूपियो ॥ २ ॥
तस्मे नियदयेचाचित्तमुकं मगुरो अप च ।
साकारे चैकमूर्जिनं न ज्ञानामि कदाचन ॥ ३ ॥
उक्तं साकारदेवस्य मृजिनं चिषिधं जुमं ।
एकैकलस्यंगनिय साकारो अयं यिराज्ञते ॥ ४ ॥
सर्वश्र्यं तु साकारे यद मे नि विवेकतः ।
वंधृस्याच ॥

सदेवासीत्परं ब्रह्म निराभासं परं पदं ॥ ५ ॥

Colophon: इति श्रीवेदातगभैविष्णुनैयेद्यामृतिवधाने वेपुभगिनीसंवादे श्रीमत्यरमहंसपरिव्यानकाचायेहरिपादानंद्- शिष्पमंतीपानंदांतयामिणा विरिचतं मोक्ष(r. सन्नातः?)मृत्तिसह- इत्रात्रेपमाहात्यकपनरूपं द्वितीयप्रकरणं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2438.

2667b. Foll. 26; size 11 in. by $5\frac{1}{8}$ in.; 12 or 13 lines in a page; large writing, from the end of the 17th century.

Advaitampit i, a metrical treatise on asceticism and the knowledge of ātman according to the Vedanta, in two sections called kanala, by Inganucitha Sa assenti, pupil of Haribara Saravati. This tract represents the views of the Kacamandia, a certain sect of bhikshus (Pāgini, v., 3, iii.). It has a legendary introduction, he teaching is put into the mouth of a bhikshus who has the significant name Vivekāšrama. See Hall's Index, p. 141, no. cexxxi.

It begins:

हरिहरसरम्बती यहुरुरोद्धाः परमहंमाना । स नगवापपदोत्तरसरस्वतीशस्त्रमेयेद्यः *॥१॥ कर्मेदिकंठालकारं सारं वेदांतवारिधेः । रचयत्वमलं ग्रंचमद्वेतामृतं क्षवं॥१॥

षासीद्यतियरः कश्चित्रिवेकाश्चमसंतकः । यससादेन बहवो मुक्तिमार्गमुपायताः ॥ ३ ॥ स स्तोचितं नढं लोके क्वचित्रापि यिचारयन् । नावाप तं ननो यत्र यतेस्तस्य प्रसीदति ॥ ४ ॥ नवांकांकांकनंदियाजमंख्या † विलोकिताः । मठास्तेन जगत्यस्मिस्तेषु लेभे स्थिति न सः ॥ ५ ॥ एवं गिरिवरारस्थसरित्सागरयापिकाः। पश्यता किल तेनैक्षि पांचनत्याभिधे मटः ॥ ६ ॥ डिस्प्यः कामगो रम्यो नवहारविभूषितः। स्रोचिताचारनिवृत्तियोग्यस्तीर्यपदात्रयः ‡॥ १॥ सर्वेलोकोपभोगाप्तिपरमोपायमंयुतः 🖇 । बह्जम्मसमभ्यस्तैरवाष्यः सुकृतोश्वयैः ॥ ७ ॥ जगमंगलमृतिष्यीरामषंद्राभेनोषितः । यस्मिन्धिष्ठिते चिन्नं पंडितस्य प्रसीदिति ॥ ९ ॥ बहुना किनिहोक्तेन पाताले भुवि वा दिवि। निवासयोग्यो नान्योऽस्ति मठः संन्यासिनां सतां ॥ १० ॥ स विवेकाश्रमो भिद्यदिश चंक्रमणादितः। खोचितं तं मठं वीस्य तत्र निष्ठामुपागतः ॥ १९ ॥ धाने विवेकाश्रमनासि तत्र यतीश्वरे लम्पदे कर्यांचत । उपाजगामाय प्रानेहराती काष्मगनानगिवलासभृमिः॥१२॥

िक्षविक्रित्रहं भद्र ज्येष्ठास्मि भगिनी तव।

त्वं पुनर्मी न जानासि यदुत्पत्रोध्सि सांप्रतं ॥ ३३ ॥

ये ये मठास्त्रया त्यज्ञा यथ्वेदानीनुषाध्यतः ।

तास्त्रवीन्पाल्यंतीं मां विद्धि तस्याधिदेवता ॥ ३५ ॥

यांद्यामि विषयास्त्रवान् अच्छादीन् हृद्यंगमान ।

तदुपस्थापत्रं तत्तत् कभाषीन्यामि शोभनं ॥ ३६ ॥

न कमैत्यागमिद्यामि तत्मलत्यागमेय था ।

यद्येष्ठ्य भिष्यान् मृदः कमेंदित्वनुषाध्रित(:) ॥ ३५ ॥

त्यज्ञा विश्वेषणां पुत्रेषणां लोकेषणामिष ।

भिष्या काया प्रतिगृहमितीदं साहसं महन् ॥ ३६ ॥

After long deliberation the bhikshu ask.

^{*} This MS, has • श्रन्द्र ५ दसंदेश: which spoils the metre.

[†] The number meant by this curious compound at tacece, as is indicated in a marginal note.

[‡] The reading of the second copy; this MS. has स्वीचिताधारमंत्रृति .

[§] The second copy has संभूत:.

^{||} The second copy has न फल .

[्]र The second copy has यथेछति.

The bhikshu repudiates her recommendation of a life given to sensual pleasure, and instructs her in the doctrine of ālmun. The end is the conversion of Cittarritti:

इति प्रवोधिता चित्रवृत्तिस्तेनात्र योगिना । विरक्ता विषयेभ्यः सा ब्रह्मास्त्रेक्यमुपाददे * ॥ १६६ ॥ प्राप्तस्येवानंदवार्थेस्तदाप्तिस्यक्तस्येव क्लेशवाडेस्तदाभूत् । त्यागो यस्मिस्तस्त्रमस्पादिवाक्यैत्रीता काले तादृशी चित्र-[वृत्तिः ॥ १६७ ॥

स हरिहरसरस्तायतीं द्रश्चमिकराभिहताइताथकारः । स्वात परमहंसयोगिवयों नरहरिसंइचिदात्मसक्रितः जिताहारो जितकोथो जगवाणसरस्तती । । १६०॥ येनायं † रिचतो ग्रंणो सङ्केतामृतसंइकः ‡॥ १६०॥ स्तस्य कवलान्यंचास्ताधा सादरता गताः । स्वमृतसं प्रयोगाम् विवृधा यतिसङ्गसाः॥ १९०॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचायहरिहरसरस्वतीव्रियशिष-जगनापसरस्वतीविरचिते ब्हतामृते पंचमः कथ्छः ॥ ६५० (viz. ślokas).

In this copy the first karala has 100 ślokar, the second 157, the third 48, the fourth 105, the fifth 170.

[H. T. Colebrooke.]

2439.

2401b. Foll. 46 (9-80, fol. 29 of the original numbering is lost); size 8 in. by 8 in.; 8 or 9 lines in a page; good old writing.

Adraitămrita, a second copy.

Colophon: इति श्रीपरमहंस॰ पंचम: कवल: समाप्त: ॥ इति अद्वितामृतप्रकारणं संप्रों ॥

> काले वर्षेतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यज्ञालिनी । राजा भवतु धर्मिष्ठो ब्राह्मणा(:)संतु निर्भयाः ॥

संवत् १९३० वर्षे अधिकतासे स्काद्श्यां भीने लिपितं स्वामेश्वरेख । सर्वे च सुस्तिन(sic!) सुस्तिनः संतु सर्वे संतु निरामयाः। सर्वे प (sic!) भद्राणि पश्यंतु ना कश्चितुःसनाप्नुयात् ॥ [Gaikawar.]

2440.

2610b. Foll. 32; size 10\frac{1}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; eleven lines in a page; fair writing.

Vrittidīpikā, a philosophical dissertation on the meaning and use of words, by Śrīkrishna Bhatta, son of Raghanātha Bhatta, who was the son of Govardhana, from the Maunin kula. In Aufrecht's Cat. Cat., p. 198, the author is called Jayakrishna Maunin. For a fuller account of the contents of this work, see Rāj. Mitra's Not., vi., p. 53, no. 2027.

It begins:

ध्यात्वा च्यासं गुरुं नावा माधवेन्द्रं सरस्ततीम् । मीनी(r. ०नि)श्रीकृष्णभट्टेन प्रत्यते वृत्तिदीपिका ॥ १ ॥

इह सक्लजनाभिलिषितमोधमुख्योपायात्मतस्वज्ञानस्य तस्व-मस्यादिमहावान्यापेषोधजन्यत्वान्द्वाय्देषोधे च वृत्तिग्रहजन्योप-स्थितहेतुत्वाद्वृत्तिर्निरूपते सा च विविधा शक्तिलेखणा व्यञ्जना च

नि Colophon: इति श्रोमन्मीनिकुलतिलकायमानगोवर्ज्जन-भट्टात्मनरधुनायभट्टसुतश्रीकृष्णभट्टपिरिचता वृत्तिदीपिका स-मात्रा॥ [Gaikawar.]

2441.

578. Foll. 86; size 10² in. by 4 in.; fair Devanagari writing of 1793 A.D., by three different hands; ten lines in a page.

Sarvadarśanasamgrahu, by Mādhavācārya. See Hall's Index, p. 161, no. cceiv. It was published in the Bibl. Indica, 1859, and translated into English by Cowell and Gough in the Pandit.

It begins:

नित्यज्ञानात्रयं चंदे निःश्रेयसनिधि शिषं । येनैय जातं ब्रखादि तेनैयेदं सवातृकं(r. सक्तृकं) ॥ [H. T. Colebrooke.]

^{*} The second copy has ocal.

[†] The second copy has तेनाव.

[‡] The reading of the second copy; the present copy has ° गंपो सहेत °.

2442.

2678a. Foll. 14; 8vo. size, 8 in. by 6 in.; good small, modern Telugu writing; 26-32 lines in a page.

Survasiddhāntasangraha, an elementary review of the philosophical systems (wrongly) ascribed to Śańkurācārya.

It begins:

वादिभिर्दर्शनैः सर्वेदृश्यते यस्वनेकयत् । यदानायंद्यं तं रुद्रमेकरूपमुपास्महे॥ १॥ बङ्गोपाङ्गोपवेदाः स्युर्वेदस्यैवोपकारकाः। भमार्थकाममोद्यासामात्रपस्य चतुरेश ॥ २ ॥ बेटाङ्गानि पडेतानि शिक्षा चाकरणं तथा। निरुक्तं ज्योतिपं कस्पर्श्वन्दोविचितिरित्यिष ॥ ३ ॥ मीमामा न्यायशास्त्रं च प्रार्थं स्नृतिरित्यिप । यत्वार्येतान्यपङ्गानि वहिरङ्गानि तानि वै॥ १॥ जाप्वेदी व्यवदेख धनुवेदस्तरीय च। गान्धवेयेद इत्येवमुपवेदाचात्विधाः ॥ ५ ॥ शिद्या शिक्षयित चर्त्र येदोचारणलक्ष्यं। व्यक्ति(r. विक्र) व्याकरणं तस्य मंहितापदल्डाणं॥ ६॥ यिक तस्य निरुक्तं तु पदनिर्वेषनं स्कृटं। ज्योति:शास्त्रं वटत्यच कालं वेटिककर्मणा ॥ ७ ॥ क्रमं कर्मप्रयोगाणां कल्पस्तत्र प्रच्छते (!) । मन्ताधाराणां संख्योक्ता छन्दोविचितिभिस्तथा ॥ ६ ॥ ०

25 slokas of introduction. Then follows the account of the several systems, viz.—

- J.okāyatikupakslu :
 लोकायितकपथे तु तस्तं भूतचतुष्टयं ।
 पृथिष्यापस्तपा तेजो वायुरित्येव नापरः ॥
 प्रत्यक्षमन्यमेवास्ति नास्यदृष्टमदृष्टतः ।
 चदृष्टयादिःभद्यापि नादृष्टं दृष्टमुच्यते ॥ 0 15 ślokas.
- . Îrhata; aksha:
 लोकायितकपक्षो व्यवाद्येष्यः सर्वेवादिनो ।
 स्वयक्षेणाद्यिपत्येष तत्पर्यं द्यपणो व्यवाद्या ॥
 स्वर्गरीष्णमपा शित्यं कांकिले मधुरस्वरः ।
 इत्याद्येकप्रकारः स्यात् स्वभाषो नापरः ऋषित् ॥ ०

16 s'okas.

3. Mādhyamikapaksha, 17 ślokas; 4. Yoya-cāryapaksha, 9 ślokas; Sautrāntikamatam, 7 ślokas; 5. Bauddhapaksha, 37 ślokas; 6. Vaiśeshikapaksha, 40 ślokas; 7. Nayyayika-paksha (r. Naiyāy), 44 ślokas; 8. Prābhākara-paksha, 13 ślokas; 9. Ishāṭṭapaksha, 40 ślokas; 11. Pataājalipaksha, 68 ślokas; 12. Vedaryāsokta-bhāratapaksha, 64 ślokas; 13. Vedāutapaksha. 104 ślokus. It ends:

वको व्यथूतमार्गञ्ज कृष्णेनेवोडवं प्रति । श्रीभागवतमंत्रे तु पुराखे दृश्यते हि सः ॥ सर्वेदशैनमिडालान् वेदालोकानिमान्क्रमात् । श्रुत्वाथेवित्सु संक्षिप्रसिक्तस्यिग्यस्टितो भवेत् ॥

इति श्रीशंकराचार्यविरिचते सर्वेसिझानसंग्रहे येदानापक्ष ष्टवार्य यस्मिन्पद्धाः प्रतिष्ठिताः । सर्वेसिझानासंग्रहः समाप्तः ॥ [MACK. COLL.]

2443.

1341. Foll. 114; size 12 in. by 4½ in.; foll. 1-84 eleven lines, foll. 85-114 twelve lines in a page; fair modern writing.

Khandunakhandakhādya, a critical trentise on the different philosophical systems, in four parischedas, by Śriharsha.

See Hall's Index, p. 160, no. ecciii.: Aufrecht's Oxford Cat., p. 246, no. 620. ।। begins: अधिकस्थविषय स्कः

The first chapter, or pramāņatadābhāsa-khaņļanam, ends fol. 73b; the second, or nigrahanirukti, fol. 80a; the third, or sarvanā-mārthānirukti, fol. 81b.

Colophon at the end: इति श्रीहर्षेकृतानिर्धयनी-यर्सर्यसे लखनलाह्य(sic!) संकीशैपरिच्छेद: समाप्त: ॥

The Khandanakhandakhādya has been printed at Calentia in Samvat 1905, with Śańkara Miśra's vyākhyā, and an uparritti by Mohana Lāla at Kāśi in Samvat 1944, — 1888 A.D. (from the Pandit, N.S., vol. vi.—xiii.).

[II. T. Colebrooke.]

2444, 2445.

- 60. Foll. 301; size 101 in. by 41 in.; eight lines in a page. Large fair writing.
- 61. Foll. 299 (paged 302-494); size 103 in. by 41 in. Foll. 1-250 eight lines (in the same writing as vol. i.), foll. 251-299 ten lines in a page. This last portion is in a modern handwriting.

on the Khandanakhandakhādya, incomplete and without any title. All leaves bear the marginal mark 4° 37°, in the last modern portion 4° 37°. It is neither Śańkara Miśra's nor Vardhamāna's commentary.

It begins:

यो विश्वो कारवाचाः (r. विश्वाकारः) सक्लविपयभुक् [क्षानिताकारणाभी

यदः संस्कारमात्रप्रविरिचततनुस्तित्रसन्नेतुयाचाः

[(r. ° श्रीयवाच्यः?) ।

प्राज्ञो ज्ञानैकवडः मुरनरसक्लानन्दभुङ्काखरेखे(?)
वान्यार्थो यस्तुरीयो विगलितसक्लः स्रो व्हनेवास्मि

भूमा ॥ १ ॥

After seven more couplets in this style the commentary begins:

ग्रन्थारमे शिष्टाचारपरं पराप्राप्तकर्त्तव्यभीवं (१.०भावं ?) परदेवतास्तुतिनमस्तारलक्ष्यं मङ्गलं विधातुमधिकारिप्रयोजन-संबन्धाभिधेयप्रतिपादनाय चाह स्वविकस्थिति ॥

There are several leaves wanting after fol. 62 in vol. ii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2446.

957c. Foll. 28; size 104 in. by 4 in.; good clear Devanagari writing of 1750 A.D., nine lines in a page.

Vidvanmodatarangini, a metrical review of philosophical and religious systems, in eight tarangas, by Rāmadova Ciranjīva, son of Rāghavendra, and grandson of Kūšīnātha.

Beg. तमोगुणविनाशिनी सकलकालमुद्योतिनी °

Printed at Calcutta in 1872.

Cf. Weber's Berl. Cat., no. 543; Aufrecht's Cat. Bodl., no. 629. [H. T. Соцевноски.]

2447.

56c. Foll. 31; size 101 in. by 51 in.; legibly written, in Devanagari, about 1700 A.D., ten lines in a page.

The same work, taraigas i.-vii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2448.

2374. Foll, 97; size 10% in. by 4% in. good clear Devanagari writing; ten lines in a page.

Šāstrasiddhāntalešasamgraha, a dissertation, in four chapters, on the tenets of the different schools of the Vedānta, by Appagya Dīkshita, son of Rangarāja Dīkshita.

See Hall's Index, p. 153, no. celxxiii.; Webor's Borlin Cat., p. 184, no. 632; Raj. Mitra's Notices, vol. iv., p. 91, no. 1496, and p. 147, no. 1573.

It begins:

सिरिद्य महीभेदान्संप्राप्य शीरिपदोत्तता ।

जयित भगवायादश्रीमणुखायुजनिगैता

जननहरिखी मूक्तिश्रेबाइयेकपरायसा ॥ १ ॥

प्राचीनैव्यवहारसिद्धविषयेष्यात्मेक्यसिद्धी परं

सबद्धाद्वरनादरात्मरस्यो नानाविधा दश्चिताः ।

तम्मूलानिह संग्रहेस कतिचित्सिद्धातभेदान्धियः

पुद्धी संकलयानि तातचरस्यास्याचचःस्यापितान्॥१॥

तेपूरपादनापेक्षान्यसान्प्रायो यणानित ।

युक्तोपपादयवेष लिखान्यनिविस्तरं ॥ ३ ॥

तत्र तायदात्मा वा(का)रे दृष्टस्य इत्यधीतसागसाध्यायस्य ०

It ends:

विद्वतुरोधिहितविद्यजिद्ध्वरस्य स्त्रीसर्वेतोनुसमहाग्रतयाजिसृनोः। श्रीरंगराजमस्तिनः श्रितचंद्रमीलिर् अस्यय्(r. स्रम्ययः *)दोक्षितः इति प्रयितस्तनूतः ॥

तंत्रास्पर्धीय सक्लानि सतातपादः
व्यास्पानकौशलकलाविश्रदीकृतानि ।
सास्पाय मृलमनुरूध्य च संप्रदायं
सिद्धांतलेश(R. M. सिद्धांतभेदलव)संग्रहमित्यकार्धीत्॥

इति शास्त्रसिद्धांतलेशसंग्रहे चतुर्थः परिच्छेदः संपूर्णो ध्यं ग्रंथः॥ संवत् १६३२ फावदि सोमवासरान्वितायामयास्यानिधायां तिथी मयाश्रितस्यस्थभाषसिद्धानंद्घनशिवचरणेन पंडितचि-तामणिना समान्नोकृतो ध्यं ग्रंथः॥

The title of the work also appears in the MS, as Śāstrasie'dhāntalavasamgraha.

[H. T. COLEBROOKE.]

2449.

1438. Foll. 134; size 12 in. by 6 in.; fairly good modern Devanägari writing; 19-26 lines in a page.

The same work, with a commentary called Krishvälamkära by Acyntakrishvänanda Tirtha, disciple of Scayamprakäsänanda Sarasvoti, disciple of Advaitānanda Sarasvatī (or Vaņī).

See Hall's Index, p. 153, no. cclvxiv.; Rōj. Mitra's Notices, vol. i., p. 35; v., p. 145.

The commentary begins:

येदयेद्यमुमाकांतं कुमाराभ्यामलंकृतं ।
नंदीग्राप्रमुखेः सेष्यं प्रणमामीष्टिसिद्धये ॥ १ ॥
ग्रांकरं शंकराचार्यं व्यामं नारायणात्मकं ।
सरस्ततीं च ब्रह्माणं प्रणमानि पुनः पुनः ॥ २ ॥
गोविदेति समाक्रंद्ध रह्यां प्राप भयातुरः ।
यं गजः करूणामृश्चिं तं गोविदं भन्ने उन्वहं ॥ ३ ॥
यो मे विश्वेष्यरद्यंत्रं विश्वेष्यरसमो गुरः ।
समध्यास्ते स्वयंत्र्योतिवाणीनंद्रो भज्ञानि तं ॥ ४ ॥
प्रकाशितव्रद्धतस्ते प्रकृष्टगुणज्ञालिनं ।
प्रणयस्योपदेष्टारं प्रणमान्यनिद्धं गुरुं ॥ ५ ॥ ०

यस्य शिष्पप्रशिषाद्यैषोत्तेयं सांप्रतं मही ।
सर्वेद्धस्य गुरोस्तस्य चरणी संभ्रयं सदा ॥ ७ ॥
गुरोरिष गरीयान्ने यः कलाभिरलंकृतः ।
कद्वितानंदवास्यास्यसं वंदे श्रृतेवारिधि ॥ ६ ॥ ०
श्रीकृष्णचरणद्वंद्वं प्रशिप्तय निवंधनं ।
व्याकुर्वे शास्त्रसिद्धांतलेशसंग्रहसंद्वितं ॥ १० ॥
खाषायेचरणद्वंद्वस्मृतिलेंसकक्षिणं ।
मा कृता कुरुते व्यास्यां नाइसव प्रभुषेतः ॥ ११ ॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिवान्नकाचावैश्रीमत्स-यंप्रकाशानंदसरस्वतीदिष्यश्रीचरणारिषंदसंलग्नरजोभूतस्याच्यु -तकृष्णानंदतीर्थस्य कृती शास्त्रसिद्धांतलेश्वसंग्रह्यास्थायां श्री-कृष्णालंकारास्थायां श्रीवालमुकुंदानंदतीर्थपादपृज्यशिष्यविश्व-नापतीर्थेन ग्रंथोद्धरणं (the other MSS. omit from श्रीयालमुकुंदानंद ?) चतुर्थः परिखेदः समाप्तः॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2450.

1181. Foll. 111; size 12% in. by 6% in.; fairly good, modern Devanagari writing; 10-16 lines in a page.

Chapter i. of the same works; incomplete at the end. [H. T. Colebrooke.!

2451.

1165b. Foll. 7 (numbered 66-72); size 124 in. by 64 in.; fairly good, modern Devanagarī writing; 19-21 lines in a page.

A fragment of the same works, comprising the concluding portion of the first chapter. It begins slightly before the point where the preceding MS, leaves off, and thus practically completes that part of the works.

H. T. COLEBROOKE.

2452.

403. Foll. 122; size 12½ in. by 6 in.; fairly good, modern Devanagari writing (the same hand as the two preceding MSS.); 8 20 lines in a page.

Chapters ii. -iv. of the some works.

[П. Т. Солевкооке.]

^{*} सहयुष्य also in the Berlin copy, but स्वयुष्य Rāj. Mitra, no. 1573; sec also nos. 2211 and 2179 of this Catalogue.

2453.

1103d. Foll. 13 (foll. 61-73 of the vol.); size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, but small writing; 19-23 lines in a page.

Vedāntasiddkāntasūktimaājarī, a versification of the contents of the Siddkāntaleśa, by Gaāgādkarendra Sarascatī Bhikska, pupil of Rāmacandea Sarascatī, with the same author's commentary called Vedāntasiddhāntasūktimaājarīprakāša; the text in the middle of every page, the commentary above and hencath it.

See Hall's Index, p. 153, nos. celxxv. and celxxvi.; Raj. Mitra's Notices, ii., p. 3, no. 524.

तरिक्षत्रतसर्वशं कर्णेपूर्णहिरेकायिल-यितकपोलोहामदानाभिरामं । गिरिजगिरिमुताभ्यां लालितं नित्यमंके स्थननभरणज्ञीलं ज्ञीलये यिव्रदाजं ॥ श्रीमहुरूपदांभोन्नबंडमानस्य भक्तितः । सिडांतलेजसिडांतान् कारिकाभिनिद्र्यये ॥

The commentary begins:

The text begins:

तारानाचकलाधरित्वज्ञगतां नाचस्त्रयीविद्यहः
कारुग्यंजनिधिर्विधींद्रमुमुखेदैविधिमिञ्जेनः ।
वामाकिष्यतश्रेलनोकमहितं विद्याधिषं लालयन्
सानन्दः णुभदः मदानु भगयान्यारिष्यिते अभिन् शिषः ॥१॥

पिततर(वितततर the second copy)दुरवगाहयेत्तंत-ग्रास्त्रार्थवप्रयोग बहुविधिमद्धांतरात्मसंकलनासम्याना गुरुतरो-पायप्रयानालमानामायासेन सर्विभिद्धांतपरिज्ञानलालसाना मुमुद्रारिक्षेपाणानुपकाराय वेदांतसिद्धांतमृक्षिमंत्ररों प्रारिष्मानः प्रमृह्णूतप्रशामनाय प्रथमं सांविश्यम्मृहणीयगुणकदेव(१ कर्दणं the second copy)हरेवमनुसंभन्ने तरिणज्ञातसर्यणमिति etc.

The first paricheda ends fol. 6a, the second fol. 9b, the third fol. 12a.

The text ends:

श्रुतिकस्पलतार्कुनमंत्राता मृक्तिमंत्ररी । रम्या राष्ट्रांतरालाद्धाः रेनयत्वस्थिलान्युधान् ॥ २५ ॥ इति श्रोमत्परमहंसपरिवानकाचार्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीयृज्य-पादशिष्येका गंगाधरेष्ट्रमरस्वत्यास्यभिश्वृक्षाः विरचिता येदांत-सिद्धांतमुक्तिमंत्ररी समाप्ता ॥ The commentary ends:

की तिप्रचयननादिसिद्धये यंषस्य विशिष्टमूलगुणनामधेयानि दर्शयताशोर्वचनलद्यणं मंगलातरमाचरित स्रुतिकस्यलतेति स्पष्टापं पद्यं ॥ २५ ॥ इति स्रोमत्यरमहंसपरिवानकाचार्यस्री-रामचंद्रसरस्वतीपृत्यशिष्येण गंगाधरेन्द्रसरस्वतास्ययतिना विर-विते येदांतिसज्ञानम्तिनांत्रारामाः ॥

Date of the MS.: निर्धादुनिडिचंद्रे * पीप मुझे शनी निश्चि तृतीयायां त्रिसंध्ये पहे वाराणसीपुरि निज्ञानुजन-नंतुष्ये पुद्धिमान्समलीलिखा (П. Т. Солевкооке.)

2454.

1597a. Foll. 35; size 9½ in. by 3¾ in.; 8-11 lines in a page; small, clear writing, of the middle of the 18th century.

Vedāntasiddkāntasūktimanjani, with its explanation, both by Gangādharendra Sarasvatā Blakshu; a second copy, incomplete. The first paricheda ends fol. 24, which is fol. 22 of the original numbering. The next leaf contains ślokas 8-11 of the second paricheda, the beginning and the end of this chapter are wanting. The leaves which contain the third and the fourth parichedas were numbered 9-94, but foll. 4, 5, 6, 9, 99 are lost.

The explanation of the last śloka and the colophon of the Prakáša are wanting.

[H. T. Colebrooke.]

2155.

2098b. Foll. 13; size 10 in. by 3\frac{3}{2} in.; good Devanagari writing of 1652 A.D.; 7-9 lines in a page.

Prasthanablada, a classificatory sketch of orthodox Brahmanical writings, from a Vedanta point of view.

* Siddhi does not appear in the list of significant words given by Burnell, South-Indian Palæography, p. 58. It is, however, given by L. Riec, Mysore Inser., p. xxi., as meaning 'eight' (cp. Samkhyakar. v. 51, 'sūldhayo' shlau). This gives the (Samvat) year 1819.

It begins: स्वय सर्वेषा शास्त्राणा भगवत्येय तार्त्ययं साक्षात्परंपरया चेति समासेन तेषां प्रस्थानभेदी अ्वोहिङ्यते। ०

Sec A. Weber, Ind. Stud., i., pp. 1 seqq., where the text has been edited from this and the next MSS. It was also printed, with a Bengali translation, at Calcutta, in 1856.

[GAIKAWAR.]

2456.

1568a. Foll. 13; size 10 in. by 4½ in.; good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2457.

1435a. Foll 32; size 12 in. by 43 in.; 11 or 12 lines in a page; written in the Bengali character.

Sankhyāprakāsakavyākhyā, the text of Nandarāma's Sankhyāprakāšaka, with a commentary by Kāširāma, son of Bhaṭṭācārya Široratna Nyāyālaṃkāra. The Sankhyāprakāšaka is an encyclopædic catalogue of philosophical and mythological objects, arranged according to their number.

It begins:

देहवानिय यो शांति भुडसत्यात्ममायया । तनुते नन्दरामस्तं नत्वा सङ्ख्याप्रकाशकम् ॥

रबं यद्य ॥ द्वावात्मानी जीवेश्वरी ॥ हायनादी प्रकृति-पुरुषी ॥ हे प्रकृती परापरे ॥ डी पुरुषी खराखरी ॥ 0 Fol. 4b: चय उपाया ध्यानकर्मभक्तय: ॥ Fol. 7a: चारो ब्राबगद्यवियविद्शुद्राः ॥ Pol. 9a: पन्न देवता रविगरोज्ञविषाुज्ञिवदुर्गाः ॥ Fel. 9b: यच पुरुपाधाः धर्माचैकानमोद्यप्रेमभक्रयः॥ Fol. 11a: पञ्च विद्या सी-Fol. 11h: पदार्थशास्त्राणि ख्ययोगर्वराम्बतपोभऋयः॥ नीतिशास्त्रमप्रशास्त्रं शिल्पशास्त्रं मृपकारशास्त्रं कलाशास्त्रच॥ Fol. 12a: पर तका: न्यायवैज्ञेषिकमीमांसापातञ्चलमांस्य- ${
m Fo}$). 20a: नव द्रव्याशि पृथिव्यक्तेजो-वेदानास्याः ॥ बारगकाशकालदिगासमनासि॥ नव वर्षाणि इलावृतस्यक-हिर्यमयकुरुहरिवर्षे विषुरूपभारतकेतुमालभद्रामानामानि॥ etc. It ends: प्रकृतिसहितानि चैतानि चिंग्रसस्वानि॥ ब्रह्मसहितान्येतानि एकचिंग्रसस्वानि॥ स्वन्यापि संस्था योज्ञस्या॥

Kāśīrāma's commentary begins:

रिरिह्मपुर्यो निजभमीसेतून् युगे युगे मत्यमयानि भन्ने । वर्षृपि नानागुणकमीभाम्त्रि भूयात् स देवो भवता वि-भट्ठाचार्य्यकारोरलन्यायालं कारमूनुना । संस्थाप्रकाज्ञकव्यास्था काजोरामेण तन्यते ॥

खय सक्लग्रास्त्राभिधः श्रीमान् नन्दरामतकैवागोजभट्टा-वायैः इदानीतनान् मन्द्युद्धीन् पृष्ठपिष्ठतकृतनानाविधतस-हुन्याध्ययनासमयीनवलोक्य परमकारुशिकतया स्थायनभाव-नाभ्यो तत्तहुन्यभ्यःसारमाकृष्य संस्थाकचनमिपेण संस्थाप्रकाजक-नामकग्रन्यं संश्चिप्रसारं तेषां हितायं रिचतवान् । स्थ स्पो अपि तेषां नातिसुगमो वभूव स्तते यथामित तद्धास्याने ममोग्रमः। तत्र तायत् ग्रन्थकृहुन्यसमाप्तिप्रतिवन्धकीभृतविद्यसंभावनया तत्राह्यायं कृतमोश्वरनमस्तारं जिष्यशिद्यायेमादी निवन्धनम्-विद्यरकालीनविव्धपदावस्थितिहेतुयञ्जसे स्वनामयीगिकग्रन्य-नामद्वारा प्रवृत्त्यदुमिभिधेयसाह ॥

[H. T. Colebrooke.]

2458, 2459.

343, 344. Foll. 1-414 and 415-832 resp.; size 4to., 11½ in. by 9 in.; large modern Devanagari writing; 12-18 lines in a page.

Vidyāratnākara, a cyclopædia of Sanskrit Literature and Science, in eighteen chapters; compiled for Colebrooke, by Dhanapati Sūri, son of Rāma Kumāra Datta.

It begins:

ब्रह्मादिदेवतायृंद्वेद्यपादसरोरुहं ।
नंदनंदनमानंदकंदं देवं समाश्रये ॥ १ ॥
नुमः श्रीवालगोपालतीधान् व्यासमुसान् मुनीन ।
विग्रहर्त्तृन् गर्ग्येशादीन् पंडिताश्र विमत्सरान् ॥ २ ॥
स्रालोक्पास्त्रलतंत्राणि मर्थसंदोधिमद्वये ।
विग्रन्यते यपाज्ञानं विद्यारालाकरो मया ॥ ३ ॥
श्रीविद्येषमुखप्रणीतिविल्यसत्तीर्थार्थतद्वाञ्च (? तन्त्रान) वित्
तेनिस्त्वसुभाग्यतादिकगुणाधाराधिकारप्रतः ।
यो विग्रेष्टकृदस्ति कीलवुक्को गीरांगधीराग्रणीम्
तष्टाक्पानकृतिः कृती धनपतिर्ययं विधन्ने मुदा ॥ ३ ॥
स्रात्रो वेदा चत्वार अपयेदाः । पंडगानि चत्वाधुपागानि

चेत्रष्टादश विद्यास्तव। धर्मब्रह्मप्रतिपादकमपीरूपेयं याक्यं येदः । स च मंचवाद्यशान्मकः । च्युम्यजुःसामाचर्वसंद्यैः पादैर्विशिष्टत्वा-चतुष्पादनंती यजुः संद्रस्तं द्वापरे विष्णुर्यासरूपमादाय चतुषा कुरुते ॥ तचास्मिन्वैवस्तते मन्तंतरे च्यासक्रमः । प्रचमः स्वयमेव ब्रद्या । द्वितीयो मनुः ०

Chapter i., which concludes with an account of the divisions and recensions of the Ric, ends fol. 4; ii. treating of the Yajus, fol. 6; iii. of the Saman, fol. 7; iv. of the Atharran, fol. 8; v.-vii. Ayurreda, Kāmušāstram, Dhanvrveda, Gändharenm, Käryom, Alunkära, Nalyam, Prākritanyākaruņam, Svarāh, fol. 154; viii. Arthošistram, fol. 180b; ix. Šikskā, fol. 188b; x. Kalpa, fol. 189; xi. Vyākaraņam, fol. 238; xii. Niruktam, fol. 152b; xiii. Chandah, fol. 300h; xiv. Jyolisham, fal. 318h; xv. Porāņāni, fol. 438b; Bhāratam, 455b; Rāmāyanam, 458; Yoga-Varishtham, fol. 462h; xvi. Nyāya, fol. 505; Vaišeshika, fol. 520h; xvii. Pārva-, 570h; Utturu-Mēmāņsā, Šaākurācāryumatam, fol. 644; Rāmīnujamatam, 655b; Madhvācarya, fol. 662b; Vallabhārārya, 671; Banddhamutum, Digambara, Cūrvāku, fol. 688; xviii. Itharmašāstram, 728b; Tantramatam, fol. 740; Šāktnmatam, Makešvaramotam, Pāšupatamatam, fol. 752; Vaishņava, Saura, Gāgeśa, etc., Denārranaridhi, fol. 758; Vaisraderam, 764; Pātrašuddhi, 768; Bhakshyāblinkskyavidhi, 770b; Šayanavidhi, etc., Almikavidhi, 771b; Tithiniranya, fol. 785b; Kopilamutum, Niriśrurasānkhyam, fol. 801b; Seścarn-Yngaśōstram.

The work is of little use.

It ends (fol. 830b): इति श्रीमत्यस्त् सपरिव्राज्ञकाः चार्यवालगोपालतीर्यश्रीपाद्शिष्यदत्तवंशायतंत्ररामकुमारमूनुध-नपतिसूरिविरचिते विद्यारानाकरास्ये निवंधे ब्हाद्शस्तरंगः १९॥

Then follows an onnkramanikā.

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Rāmānuja's Visish{ādvaita.

2460.

567. Foll. 248; size 123 in. by 41 in.; eleven lines in a page; writing middling.

Śārīrakamīmāmsābhūshya or Śrībhūshyu, a commentary on the Vedūntasūtra, by Rāmānuja, who followed the Brahmasūtrasritti of Bodhūyana.

See Hall's Index, p. 92, no. xxiii. It was printed, together with Sudarśana Ācārya's commentary, at Madras in 1868 (4°. Telinguchar.); and is being published again in the Bibl. Ind. Another edition, by Rūma Miśra Śāstrī, was begun in vol. vii., New Series, of the Pandit; a reprint from the Pandit, containing the first pāda of the first adhyāya, appeared in 1889 (vol. i.). For a legendary Rūmanujacaritra see Rāj. Mitra, Notices, v., p. 9, no. 1731. The chief date of his life is the crection of an image of Nārāyana on the Yūdara Hill in the Śaka year 1012. For an account of his system see Bhandarkar, Report, 1883-84, pp. 68-74; Viennal.O.C., Ar. S., p. 100.

Kāmānnja's Bhāshyn begins:

स्वित्रभुवनजन्मस्ये प्रभङ्गारिलीले विनतविविधभृतवातरस्वेवदीस्ये । स्रुतिशिरसि विदीमे स्रस्थि स्रीनिवासे भवत् नम परस्मिन् शेमुपी भक्तिरूपा ॥

पाराज्ञस्येवचः मुभामुपनिषहुग्धात्मिमध्योङ्गृतां संसाराग्निविद्रोपनस्पपातप्राणात्मसंजीविनीम् । पृष्ठीचार्य्यमुरक्षितां भहुनतिस्यापातदृरस्थिताम् खानीतां तु निजास्त्रेस्तुननसो भीमा(:) पिवनसन्बह्म्॥

भगघडोधायनकृतां विस्तीशी व्रबस्ववृत्तिं पृद्धां चाय्यास्ति-चिक्तपुस्तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणि व्यास्यास्यक्ते। श्री॥ चर्णातो व्रवनिज्ञासा।

The first adhyāya ends fol. 126b, the second fol. 186a, the third fol. 232b.

Fol. 219 is a leaf from another copy. The copy was transcribed in स्वत १६२६.

[H. T. COLEBROOKE.]

2461, 2462,

3262, 3263. Foll. 215 and 183; size 113 in. by 5½ in.; good modern Devanagarī writing; ten lines in a page.

Šārīrakamīmāmsābhāshya, or Šrībhāshya, by Rāmānujācāry...

Vol. i. contains pāda 1; vol. ii. pādas 2-4 (of foll. 82, 70 and 31 resp.).

2463.

7. Foll. \$96; size 13\frac{3}{2} in. by 4\frac{4}{4} in.; seven lines in a page; beautifully written.

Mīmāmsalshīshya, an incomplete copy of Rāmānuja's commentary, the fourth adhyāya being wanting

The first adhyaya ends fol. 225b, the second fel. 317a, the third fol. 396b.

[J. R. BALLANTYNE.]

2464.

3274. Foil. 81; size 10½ in. by 5½ in.; 19 or 20 lines in a page; good modern writing.

Śārīrakumīmāmsābhāshya, an incomplete copy of Ramānuja's commentary, containing the second (ends fol. 35), third (ends fol. 67) and fourth adhyāyas.

[A. C. Burnell.]

2465.

2797. Foll. 46 (the leaves are put in the wrong way; one page of each leaf is left blank, every two leaves, as the original numbering shows, being intended to be pasted together; there is a double numbering in

Sanskrit figures, one running from 2 to 28, the other, probably the original one, from 29 to 26); size 11 in. by 4½ in.; 11-14 lines in a page; good old writing, of the sixteenth century.

Srībhāshyavivriti, a fragment of a short commentary on the Śrībhāshya. The beginning is lost. The second page, being 27a of the original numbering, contains sūtra 24 (स्पेतिकर) of the first pāda of the first adhyāya. This first pāda ends fol. 31a of the original numbering: इति जीभाष्यविवृती प्रथम: पादः ॥ The second pāda begins: सवैत्र=नित्रकृते। वासभदी डपीरुपेये न दोष: (सवैत्र is the beginning of the first sūtra of the second pāda). The last page contains the end of the third pāda of the first adhyāya.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2466.

332a. Foll. 89; size 12½ in. by 4½ in.: eleven lines in a page.

Vedāntudīpa, an exposition of the Vedānte according to the Brahmasūtras, by Rāmānuja. See Hall's Index, p. 95, no. xxxvi., Aufrecht's Oxford Cat., p. 221b, no. 536, Rāj. Mitra's Notices, ix., p. 221, no. 3141.

It begins:

श्रियः कांतोश्नंतो घरगुणगणैकास्पदवपुर् हताञ्चेषाश्यञ्चः परमसपदो वाद्यानसयोः । स्वभूतिर्भृतियों नतजनदृशामादिपुरूपो मनस्तायादाच्ने परिचरणसक्तं भवतु मे ॥ १ ॥

प्रसम्बद्धात्राचीम् तदादिष्टेन वालेना । ब्रह्ममूबपदात(:)स्पवेदाताचैः प्रकाश्यते ॥ २ ॥

भन्नेयं वेदविदां प्रक्रिया चिष्ठस्तुनः सरूपतः सभाय-तम्बार्यत्रविरुध्यस्तदात्मभूतश्चेतनः etc.

The first pāda ends fol. 28a, the second fol 48b, the third fol. 77b.

Colophon: इति श्रीभगवद्रामानुजाशायैविरश्विते वेदोत-दीवे शतुर्थस्याध्यायस्य शतुर्थः यादः समाप्तो अधायः ॥

Date: संवत् १६५० सनैनाम कातिक । वदि १३ चार-मुक्तर etc.

[H. T. COLEBROOKE.]

2467.

1779. Foll. 28; size 12² in. by 4 in.; excellent, modern Devanägarī writing; European paper (water-mark 1859); five lines in a page.

Vedāntatativasāra, by Rāmānuja.

It begins: श्रीमते रामानुत्राय तमः॥ सदेव सीम्येदमय श्रासोदेकमेवाडितीय मह्मत्याडितीयश्रन्ते समातीयादिभेदशून्याङ्गीकारे कर्य तादृशस्य श्रमद्वापारः । मायाङ्गीकारेखेति
चेत् किं तदानीं निर्विशेषशानमाश्रस्कपं मह्म माया तिष्ठतीति
मानाति न वा । भानाति चेत् झानमाश्रस्य कर्य शातृत्वे । त
मानाति चेत् श्रशाना क्यमङ्गीकरोति । श्रीय च पर्तिचित्रक्षियोगो मायाङ्गीकारानंतरमध्यपेयते भवडिः । तत्पूर्वं मायाङ्गीकारानुगुश्रश्रद्धध्युपगमे निर्विशेषावहानिः कि च तदानीं
किं मायाविल्ञ्चणं म्ह्य जत्तविल्ञ्चस्येन मायान्यकं । यदि
विल्ञ्चणं वस्तुतः परिन्येदादनंतन्तं भवनो न स्थात् अथ
मायान्यकं तस्तुङ्गीकारवचनं निर्यक्षं ॥ 0

It ends:

सगुणो निर्मुणो विष्णुई।नगम्यो ससी स्मृतः । न हि तस्य गुणाः सर्वे सर्वेर्मुनिगणैरपि । वक्तं अन्या वियुक्तस्य सहावैरसिलेगुणैः ॥

श्य स्नामा स्रवहतपापामा परास्य शक्तिविविधेव स्नृयते तस्त्रं नारायणः पर इसादिस्तृतिः स्मृतिः नारायणस्यैव परतस्त्रं दिव्यकत्याणगुणयोगेन सगुणलं प्राकृतहेयगुणराहित्रेन निर्गृण-त्विति विषयभेदयगैनेन रकस्यैवावगमात् प्रकृतिस्यं दुवेचनं इति दिक्॥ इति स्नोरामानुजाचार्यविरिचतं वेदांततस्त्रसारं संपूर्णम्॥ सुभवस्तु॥

The first few pages contain interlineary renderings by Ballantyne's hand.

This work is different from the Vedāntasāra described by Rāj. Mitra, Noticos, ix., p. 222, no. 3142. [J. R. BALLANTYNE.]

2468.

3264. Foll. 16; size 113 in. by 55 in.; good modern Devanagari writing; eleven lines in a page.

Vedāntatattvasāra, by Rāmānujācārya; a second copy.

2469.

2011b. Foll. 10; size 8½ in. by 4½ in.; 12-14 lines in a page; indifferent writing.

Tattvamuktāvalī Māyāvādasatadūshuņī, a refutation of the advaita theory, in a hundred and twenty verses, by Gauda Pūrņānanda Kavisakravartin.

See Hall's Index, p. 160, no. ccci. The Tattvamuktāvalī is quoted in the Kāmānujadaršana of the Sarvadaršanasangraha, p. 51 (Bibl. Ind.), cp. Aufrecht's Oxford Cat., p. 247a.

It begins:

अनु(ग)तजनपालः क्रूरभूपालपालस् तह्णतरतमालङ्गामलो नन्द्रभालः । बहुक्तिरणविशालः सर्वेशक्तिप्रमालः त वपति धृतमालः पुग्रुकोद्वासिभालः ॥ १ ॥ पीराणिकोध्यं समतानुसारि प्रातः पुराणं पठित प्रकामम् । मृणोति भक्तः प्रशिधानपूर्वं ग्रन्थार्यतान्पर्यनिविष्टचेताः ॥ २ ॥ जीवात्मनोरेक्मतं विहाय भेदं तयोः स्थापयित स्म गुक्ताः । मृतिं स्मृतिं तत्र बहुप्रमाणं कृत्वानुमानं बहुधा तनोति ॥ ३ ॥ जीवो ध्यं स्रक्षणो भिन्नः परिक्रिको यतः सदा । इत्यादिषहुधा क्षेत्रा अनुमानेषु हेतवः ॥ ३ ॥

The copy is dated: शक्ते 49३२ प्रमोदे ज्येडसिता-इम्यां भानी समाप्तिमगमत्। [J. Taylor.]

7. Madhvācārya's Dvaitavidyā.

2470.

539b. Foll. 18; size 98 in. by 3½ in.; seven lines in a page.

Krishnāmritamahārņava, a poem of 235 slokas in praise of Krishna, by Ānandatīrtha, disciple of Šuldhānanda.

Anandajāna (for other variations of this name see Aufrecht's Cat. Cat., p. 46), and Madhva. His name before initiation was Vāsudevācārya. He died in the Śaka year 1119. Other particulars, a sketch of his system, and the Succession list of the High-priests of the Mādhva Sect, will be found in Bhandarkar's Report, 1882-83, pp. 16-19, and 202-208. Commentaries by Anandagiri, on works of Śańkara, have been already noticed in nos. 2279, 2301.

It begins:

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ श्रीहनुमद्भीनमध्येभ्यो नमः ॥
श्रीवितः संम्मृतो भ्यातः स्वीतितः क्यितः(:) स्तुतः ।
यो ददात्यमृतनं हि स नां रखतु केश्वः ॥ १ ॥
तापत्रये वानंतर्भ यदेतदिस्तृ जगत् ।
वश्यामि शांतये तस्य कृष्णामृतमहाखैर्यं ॥ २ ॥
ते नराः पश्रयो लोके विं तेषां श्रीवनै(१.०ने) मलं ।
येने लभा हरेदिशा नार्वितो वा श्रमादैनः ॥ ३ ॥

The end is (cp. no. 2478):

यस्य चीरुपुदितानि वेदवचने कपाणि दिव्यान्यर्लं चट् तहर्जितनित्यनेव निहितं देवस्य भर्गो महत् । वायो रामवचीनयं प्रयमकं पद्यो डितीयं वपुर् मध्यो यमु तृतीयमेतदमुना ग्रंथः कृतः केशवे॥ २३३॥

श्रीमदानंदतीचार्यसहस्रकारखोदिता।
गोनित(?r.गोमती)सततं सेच्या गीवायो (?० खी)
[सिडिदा भवेत ॥ २३४ ॥

यः सर्वेगुग्रसंपूर्यैः सर्वेदोवविचित्रितः । प्रीयता प्रोत स्वार्ले विष्णुर्ने परममुद्धत् ॥ २३५ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्घभगषाताचायेवर्योदादताः कृष्णामृत-महार्योदः समातः ॥ श्रीहनुमङ्गीममध्योतगैतश्रीरामकृष्णपेदणा-साम्यकश्रीहययीवश्रीलक्ष्मीनृसिंह ॥ श्रीवेंकटकृष्णापेशमस्तु ॥

> यादृशी (!) पुस्तकं दृष्टा । यदव्य(रं) करभव(र. ० धष्टं) मात्र(ा) हीनं तु यह्नवेत् । तस्तवे खम्मतो देव नारायण नमोधस्तु ते ॥

षदरीनारायणार्पणमस्तु खायावतिकदेशे = री द्रि मं ॰ पुष्पकृष्ये त्रयोदश्या इंदुवासरे ॥ श्रीविष्णुपूत्रास्तु ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2471.

1935. Foll. 167; size 10½ in. by 4 in.; 11-14 lines in a page; clear old writing, of the 17th century.

Tattvaprakāšikā, a commentary on Ānawlutīrtha's Brahmasūtrabhāshya, by Jayatīrtha Bhikshu, disciple of Akshobhyatīrtha, the first and the second adhyāyas. Jayatīrtha was the sixth in the list of the high-priests of the Mādhva sect; he died in the Śaka year 1190, see Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 203.

The commentary begins: श्रीवेदस्थासाय नमः ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यभ्यो नमः ॥ निविध्नमस्तु ॥

> नुडानंदो (? दी च) संविद्याति वल वहली दायेवी यो दिहे हं चितासंतापले पोद्ववमृति मुखरा झे बहो वाति हूरं । सद्विवेदाम्यभक्ति खुतिमतिनियत ध्यानज्ञ झानयोगा द् गर्म्य वंदे मुकुंदा भिष्यममलेमलं ब्रब्यवेदी तथे छै। १॥

In the next verses some words are illegible, the writing being partly obliterated on the right side of the page. The 4th verse begins:

> श्रीमध्वसंसेवनलम् मुद्धियद्यासुधीभीतिधयो ... ॥ ४ ॥ श्रीमद्रमारमणसिद्धिरपादसं(गं) व्यास्पानिनाददिलतासिलदुष्टद्पे । दुवादिवारणविदारणदश्वदोश्वम् व्याभ्यतीर्षमृगराजमहं नमामि ॥ ॥ ॥

चय तत्कृपया ब्रह्मसूत्रभाषं यथानति । व्याकुर्वे स्रीनदानंदतीयीयेनुस्तिःसृतं ॥ ६ ॥

सन्ययः । जनस

गंगासंगेन नैकेच्यं रम्याद्विर्लभ्यते यथा । याचो विमुद्धिमुद्धपे संगम्यते ॥ ७ ॥

खणाविद्यायदल्यविहतनयनैरत्येरत्यण व्यास्यातानि ब्रक्षतृत्राणि यणाव(द् व्या)चिस्यासुभैगवानाचायैवयैः प्रारिचितभाषस्य कैवल्याद्यसिल्फ्लंसाधनतासिक्वचैं निरतनाय(र.निरंतराय?)परिसनाप्याद्यपै च नारायग्रनमस्तारं ग्रचयति ॥
ग्रंपारंभं च प्रतिज्ञानीते। नारायग्रनिति॥

The first adhyāya ends fol. 71a.

Colophon: इति श्रीमदानंदतीयभगवत्यादाचायैविरिच-तस्य श्रीमद्रवसूत्रभाष्यस्य दीकायां नयतीयैभिश्चपिरिचतायां तस्त्रप्रकाशिकायां द्वितीयाभगयस्य चतुर्थः पादः ॥

[DR. J. TAYLOR.]

2472.

1662. Foll. 69; size 8½ in. by 3½ in.; 8-10 lines in a page; fair writing, of the first half of the 17th century.

Tattvoddyotavivarana, a commentary on Anamatirtha's (i.e. Madhva's) Tattvoddyota, by Jayatirtha Bhikshu. The Tattvoddyota is a treatise on Brahman, soul and world, against the māyā-vādins and śūnya-vādins.

The vivarana bogins:

विश्वोत्पत्तिरिति ध्वैसकारम् रमग्री श्रियः । स्राभवेदा यथायोधं तस्त्रोद्योतं विवृक्तहे ॥ १ ॥

इहायिद्यानिमिरिनरंतरे संसारकांतारे परिसिन्नानामस्या-स्यिरमुखसद्योतिकामु द्योतमानास्विप मनःप्रसादमनासादयताम-धिकारियामनेतानंदिनिदानस्य परमपुरुषतस्योद्योतस्य सिद्धये समीहमानो भगयानाचायमूर्योतरायविधुरोऽपि निरंतरायप्रारि-ष्यतपरिसमाप्यादेरंगमिष्टदेवताभिपूचनं शिष्यान् ग्राहियतुं प्र-करणादी निष्प्राति ॥

> सर्वेत्रासिलमञ्जाः सत्योग्झेपदर्शनः । नित्यातादृश्यस्यायतेष्टो नो रमापतिः॥ १॥

This śloka is the introductory verse of the mūla. The final śloka of the mūla, written by the author himself, is:

सत्यविश्वेत्यपतये मुकामुक्तोत्रनाय ते । ननो नारायशार्यपृद्वंदितपदश्चर्य(sic!) ॥ चित्रेत्यरंतृतीपवादनं सत्येति । नुक्तानुकोक्तनायेति च । चार्येत्यादि तु नारायणस्यैव नम्यत्वोषपादनार्थेनिहाशेषमित-मंगर्लः ॥

But Anandatirtha allowed some slokas composed by his pupils to be added to his work. See the story, fol. 67b, l. 6: इतः परं भगयदाचार्यशिष्यप्रविद्याः श्लोकाः । स्वनन कयां कथयति । पुंडरीकवनाभिधानेन मायिना सह भगवत श्लाचार्यस्य कथा-प्रवृत्ती सत्यां सभ्यसभापतिप्राश्लिकेषु मीलितेषु श्लाचार्यह्मेन-मात्रेण भीतः प्रतिवादी तूषाों अभूष । तदाचार्येण तस्याकर्णयतः सतः मायामतिनकृतनोष(म्या)सोऽधं निर्मितः । तक्त्वर्णेनातंत्र-संत्रसहदयोऽसायपलायत । तदा त्वाचार्यशिष्याः प्रतिवादि-भयंकरं भगवंतमाचार्ये तदभीष्टदेवतां निर्मितः चोपश्लोकयां वभूवः । ते च श्लोका श्लिविक्तप्रवृत्तये शिषीरिर्णितेन भगवता प्रकरणाते निवेशिताः । सत स्थ ते बाह्रवीजलानुगतयामुनोद-कथनमाकरणात्रीता स्थ । श्लापाः अनेक)कृत्वत्वाच तेषा-मन्योन्यसंगितः ।

जानंदतीयपुंतिहो मायावादिदितः मृतान् *।
विदायं युक्तिनसरेरमतीतोऽभिमासते ॥
पलायध्वं पलायध्वं त्वरया मायिदानवाः ।
सर्वेद्वहरिरायाति तकांगमदरारिषृत् † ॥
द्रवत द्रवताणु मायिनः प्रविश्वध्वमतंद्रिता गुहाः ।
कनलारमणांचराच्यः समुदेगिसिलक्षभास्करः † ॥
नृहरिः सकलनामकः (!) समुपेति हि मायिदानवान् ।
प्रयलायनमन तत्थमं त्वरया वा(sic!) वसतिगुहासु च †॥
भयत्यानंदतीयेष्टदेवता नरकेसरी ।
विपादिताहानतमः कपाटात्युरुहुंकृतः † ॥
भयत्यमितपोरुषः खननतेष्टिंतामणिः ।
जनेशमुखवंदितो गुणगणार्थवः भीपतिः ॥

जनता जनसमूहः । इष्टसिद्धी चिंतामिणिरिष्टे चिंतामिणः ॥ सर्वेतः सन्पुनीद्रोच(:) सम्मनःपंत्रमालयः । चनितो जयित श्रीशो रमानाहुलताच्रयः ॥

रमाचाह्लतयोराश्रयो रमाचाह्लताश्रयः ॥

[•] The commentator says: नायावादिदिते:मुतानिति पश्चा आक्रोश (Pā. vi. 3, 21) इत्रळुक्।

[†] No explanation of this passage is given in the commentary.

स्त्रीमदानंदतीयाय हृदयांभीननंदिरः । कनलान्नेयरसिकः प्रीयता नः पुरः पुनान् ॥

इति श्रीमदानंदतीषेभगवत्पादाचायैविरिषततस्त्रोद्योतिथवर्खं जयतीषेभिद्युका विरिष्तितं समाप्ते ॥

कृष्णे भाद्रपदे मासि पंचम्या भृगुवासरे । गिरिया पुलाकमिदं लिखितं रामतृष्टये ॥ १ ॥ कष्टेन पुलाकमिदं लिखितमेवालु सर्ता । सञ्जनैरवलोकाच यानेन परिपालयेत् ॥ ॥ विरोधकृतसंवलारे ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2473.

1725b. Fell. 19; size 8 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fair Devanāgarī writing of c. 1750 A.D.; nine lines in a page.

Prapaācamithyātvānumānakhandana-vivaraņa, a commentary, by Jayatīrtha Bhikshu, on Inandatīrtha's Prapaācamithyātvānumānakhandana, the text of which is also given. It begins:

नत्वा विश्वोत्यस्थेमलयहेतुं पति श्रियः । कुमैः प्रयंत्रित्यात्वमानसंडनपीत्रकां(? r. पीढिकां)॥

जन्मासस्य यत इति मुत्रेण जगदुदयादिनिमित्रकारणत्वं परस्य ब्रह्मणो लक्ष्मणमिशिहतं। न च जगासत्यतामंतरेण तहास्तवं संभवति । सापि न परोहीरितप्रपंचनिय्यात्वप्रमाख-स्याभासताच्युत्पादनेन विनोपपद्यत इति तद्यैमिदं प्रकरण-भारभते भगवानाचायैः । ननु कर्य सपद्यसाधनेन विना निर्णयः । सत्यं । तथापि ज्ञास्त्रार्थेकदेशसंबंधित्वात्मकरणस्य न दोप:। विद्यायते च कालातीतयुत्पादनेन खपछसाधनप्रकारो ऽपि खविगीतशिष्टाचारपारंपरादिमातं प्रारिष्यतपरिसनाप्या-दिप्रयोजनं किमपि नंगलाचरणं प्रकरणादी कस्मादाचार्यो मानुष्टितवानिति चेत् । कथमेतद्वगतं । अनुपर्लभादिति चेत्। न । सात्कालिकस्य चधुनोपलभुमशकात्। यंथे निवेजनाभावस्तावस्त्रत्यस् इति चेत्। विमतः। न हि यंथे निवेशनमेव तदनुष्ठानं । नापि तद्वाप्तं । कायकवाक्षिता-नामनेकेपां भाषात्। यंयातरिनवेशनादेव शिष्पा खवगिमयंति। जत रव न तरनुष्ठाने संदेहो अपीति । तत्र तायन्मायावादि-नोदितं प्रयंचिमय्यात्वानुमानमनुषदितः। विमतं मिय्यादृश्यःशत्। यदित्यं तत्त्रचा यथा संप्रतिपत्तं । सर्वे निय्यत्युक्ते प्रवाशि प्रमा-शाभाय:। श्किरजतादी सिद्धार्थता च स्यादिति विमतिमतुकं। It ends:

तडचनमुदाहरणं प्रसिद्धनेवेति । यत्रसादाद्यात्रीत्येवेदं प्रकरणं ॥

कृतं तमेवाचार्यो असे स्तृतिप्रणामान्यां प्रीणयति ।

यो दृश्यते सरानंदनित्यचकिविज्ञात्मना ।

निदीधासिलकस्याणगुणं चंदे रमायति ॥

दृश्यतः इत्यनेन दृश्यते त्वयां मुद्धेत्यादिम्नुति सूच्यति । तेन यतुक्तमात्मनो अपि दृश्यत्वादिति तदुषपादितं च भवति । ०--।

उत्पत्तिस्पितिभंगे विश्वं यस्मात्मपद्यते पुरुषात् । स जगति जगदैतयोगी नम रमानाषः ॥ इति श्रीमदानंदतीयेभगयत्पादाषायैविरिषत्तप्रपंषिमय्यात्वा-नुमानसंडनविषरणं जयतीयेभिद्यविरिषतं समाग्रं॥

For the text of the original treatise see Burnell, Tanjore MSS., p. 105a.

[H. T. COLEBROOKE.]

2474.

1932. Foll. 44; size 9½ in. by 4 in.; careless, modern Devanagari writing; 9 or 10 lines in a page.

Dvaitasiddhi, or Dvaitavidyā, a treatise on the dualistic doctrine of the Vedānta, by Nirmalācārya, pupil of Śrīnivāsa.

It begins:

निःसीममुंदरं पूर्णं शक्तिपूर्वगुराकरं । ध्येषं प्रसभवादीमां गोपत्रेषं हरिं भन्ने ॥ १ ॥ हैताहैतमते सम्यम् झात्वा नत्वा गुरोः पदं । प्रकाश्यते हैतिविद्या ज्हैतसिद्यांतकृतनी ॥ २ ॥

नन्तेतद्युक्तं। द्विविधं हि येदोतवाक्तं। एकं पदार्थिनिष्ठं। यथा सत्यं ज्ञानमनंतं प्रश्च योऽयं विज्ञानमयः प्राशेषु हृद्यंतज्यो-तिरित्यादि तक्तं पदार्थेपरमपरं रेक्यक्रयवाक्यार्थिनष्ठं॥ यथा तक्त्वमसीत्यादि। द्वयमप्यसंडायैनिष्ठं। ब्रह्मिस्मीति पर्सान्त्यादी किं तद्वस्र को अ्यमात्मा को ब्रह्मस्मीति प्रस्तुतस्वकप-मात्रजिक्षासायां सत्यादिवाक्यप्रवृत्तेविधिष्ठाष्ट्राये प्रामाख्यानिवी-हात्। ०

It ends:

सर्वेत्र चतुरध्याय्या ज्ञोनखनतमी छ्यता । चित्रतो ज्ञोपतेः पाद्युगलं तन्मुदायता ॥ सम्बद्धानः समाधाय तात्पर्वेग्राचलोकाता । निर्मेलाचार्यरचना वचनाचेनिदा मुदा ॥

इति स्नीमस्कृतिनरासायायैवयैशिस्पनिनेह्नायायैकृता हैत-सिडि: सनामा ॥ [Dr. John Taylor.]

2475.

1669. Foll. 81; size 9 in. by 3\frac{1}{2} in.; indifferent modern Devanagari writing; nine lines in a page.

Paratattva-prakāšikā, an exposition of the Vedānta system according to the views of Anandatīrtha, by Vijayīndra, pupil of Surendra. See Hall's Index, p. 113, no. exiii.

It begins:

क्रोधोदग्रक्कटाग्रैः शिषिलितविगलक्कारकाहारहारी नखनसक्तमुक्कावचलित [~~] विकासकायकायः । रखोवधोविनियालकानियुमृगालेपनातायलेपः सो श्याको व्यानसिंहो मिलितनयरमो घीरभृंगार-शिरी ॥ १॥

कत्याणगुणपूर्णाय वसभाय विषयः सदा ।
श्रीमध्यदेशिकेशय श्रीनृतिंहाय ते नमः ॥ २ ॥ १ ५ ॥
मूको अपि यावदृकेंद्रो जायते यदनुग्रहात् ।
श्रीमुरेंद्रगुरोक्तस्य पादी नावा गिरं भवे ॥ ६ ॥
विजयींद्रयातींद्रेण विज्ञदानंददायिनी ।
तन्यते तक्कविद्रीत्या परतक्कप्रकाशिका ॥ १ ॥

इह नित्यनिद्धितयामकशिष्टैः (!) स्तीकृतप्रमाखभाषेषु सदेव सीम्ये

Tt ends: भयसमाधेयत्वादुपेखित इति सर्वेमनवद्यमिति सिद्यातसंख्येप इति ॥

मुरेंद्रमुनिशिष्येण विजयींद्रास्यभिष्युणा ।
नृसिंहप्रोतये उकारि परतस्त्रप्रकाशिका ॥
ये नीनांसकमुद्रया सुतिशिरस्तात्पर्येभृनिः परं
तस्त्रं स्रोहरिरेव नान्यदिति तक्षिश्चेतुमुश्चंत्रते ।
तस्त्रे दृढभक्तिसंपदिनतः प्राप्तुं च तेरन्वहं
सेव्योऽयं विजयींद्रसंयनिवचोगुरुः (१.० ग्रंथः १) सुधाइति स्रोपरतस्त्रप्रकाशिका समाप्ता ॥
[सादिना ॥ २ ॥

[H. T. COLEBROOKE.

2476.

2022. Foll. 93; size 9½ in. by 3¾ in.; indifferent, modern Dovanāgarī writing; ten lines in a page.

Tarkatāndava, a treatise on the dualistic Vedānta theory, by Vyāsayati, pupil of Brahmanyatīrtha, the Anumānapariccheda. Vyāsayati died in 1339, see Aufrecht, Cat. Cat., p. 619.

It begins: रवं तन्तुख्यं ज्ञानज्ञस्योरिति सनुप्रमाखेषु वेदरूपः ज्ञास्यः प्रमाखिमायुक्तत्वासदनुग्राहकमनुमानमुच्यते ॥ निर्दोपोपपितरनुमा । उपपित्रखीष्यं । निर्दोपत्वेन विज्ञोपखा- वासिद्धादायितच्यातिः । उक्तं हि पद्धती । उपपित्रिकिंगं व्याप्य- मिति परीया इति । १

परोक्तव्यक्तित्वस्थानाः fol. 11a; संडनोक्तव्यक्तित्वस्यानुप्यक्तिनंगः fol. 16a; प्रमेयत्वाभिधेयत्वयोधीक्तियहे संडनोक्तसार्वस्थानंगः fol. 18b; परोक्तपद्यल्ख्यानंगः fol. 21a; उदयनासुक्रीपाधिल्ख्यानंगः fol. 26a; मस्यक्तीपाधिल्ख्यानंगः fol. 26a; मस्यक्तीपाधिल्ख्यानंगः fol. 26a; मस्यक्तीपाधिल्ख्यानंगः fol. 26a; मस्यक्तीपाधिल्ख्यानंगः fol. 37b; मस्यक्तिपानंगः fol. 38b; व्यापक्तत्वपरामग्रंस्यानुमिति-हेतुत्वनंगः fol. 39a; क्रेबल्ब्यातरिकिनंगः fol. 53b; व्यापक्तियानंगः fol. 39a; क्रेबल्ब्यातरिकिनंगः fol. 53b; व्यापक्रियानंगः fol. 56a; पंचापययादिनि-यमनंगः fol. 60b; व्यापक्रियानंगः fol. 76a; गीतनोक्तहेन्वाभासपंवत्वनंगः fol. 79a; मस्युक्तहेन्वाभाससंकरनंगः fol. 8b; मिल्वंगिक्तहेन्वाभाससंकरनंगः fol. 90b; लिल्वायनुक्तिहेन्वाभासपंवत्वनंगः fol. 92a; भासवैद्योक्तहेन्वाभाससंकरनंगः fol. 92b; लिल्वायनुक्ति।

It ends: शतदेवाभिग्नेत्योक्तं प्रमाण्यस्यो । असिहिर-व्यामिरिति हेतुविरोध इति ॥ सामान्येन परोक्तहेत्वाभासनि-यमभगः॥ - - ॥ इति जीमत्परमहंसपरित्राजकावायायां जी-मत्मध्यस्वतीयेयुन्यपादानी शिष्येण व्यासयितना विर्धायते तर्कतांडवे अनुमानपरिक्हेदः॥ [Dr. J. Taylor.]

2477.

539c. Foll. 30; size $9\frac{5}{8}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 10-14 lines in a page; clumsy writing of the beginning of the 19th century.

Tattvasāra, a paurāņik poem on spishti and mukti of beings, in 12 adhyāyas, by a follower of Madhva. Foll. 4b, 25b, and in the last colophon, it has the epithet, "Sūta-Šaunaka-saṃvāda."

It begins:

श्रसद्वरुगदेहस्यभारतीगतवायुगं। सीताथवमहं यदे रामं मेडभीइदायकं ॥ १ ॥ नैमिपे निमिषक्षेत्रे सूचयः शीनकाटयः । दीक्षीता(!) वैष्णवे यज्ञे सूतं पप्रज्ञुरादरात् ॥ २ ॥ स्थय ज्ञन् । मृत मृतमहाभाग वद नो वदती वर। व्यासप्रसादा(त्) सर्वे हि त्वं नु जानासि तस्त्रतः ॥ नारायको योगनिद्रां कृत्वोड्डडः परः पुनान्। रतदारभ्य पादास्थनवा सृष्टि सभापयत् ॥ ३ ॥ इत्येतदेतं वाक्येषु पुरावानां ऋचित् ऋचित्। नानाविधतया प्रोक्षं तत्तात्पर्यं वटख नः ॥ ४ ॥ सर्वे विचार्य निर्णीय व्यासानुग्रहतः सदा । निद्राप्रकारं वयय विष्यवादीनां तु सर्वेशः ॥ ५ ॥ रतदन्य(भा) वक्तव्यं यदवश्यं प्रतीयते । तसर्वे चेय वद नः मूत जुज्रूपनो वयं ॥ ६ ॥ इत्युक्तः कथयानास व्यासशिष्यो हि सर्वेशित् । मृतः समस्तजीवनिद्रेव विष्णुनिद्रेति कीर्तीता (!) ॥ ७ ॥ रमानिद्रा तु मा झेया जगद्वापारवर्जनात । हरेरतंतसामीपात् या च सेवा प्रकाक्तिता ॥ ६ ॥ प्राप्तव्यानंदविरमात् क्षप्तानंदस्य भोजनं । खिंबक्षप्रधानं तु हरियुजादिवर्जनं ॥ ९ ॥ हरिगर्भप्रवेशेन मुक्तनिद्रा प्रकासिता। तृखजीवान् समारभ्य द्या गंधवीस्तु मानुषान् ॥ १० ॥ मुक्तियोग्या निरंशास्तु प्रतीकालंबनाः स्पृताः । तेषां स्विषं ध्याने तु स्यूलदेहद्भदक्तमा ॥ १९ ॥

It ends:

भ्यानप्रकारः कथितः मनोनिमेलताप्रदः । इत्येतत् कथितं सर्वे यद्यासृष्टं भवद्भिर्वे ॥ ५० ॥ न यक्तव्यं तु मर्वेषां पुरतो मानिनां क्षित्रत् । न नास्तिकाय क्रू(रा)य नाभक्ताय श्रद्धाय च ॥ ५० ॥ खविज्ञातस्त्रकथाय न च पंडितमानिने । वक्तव्यं भक्तियुक्ताय चिरंज्ञातस्त्रकथियो ॥ ५२ ॥ स्तास्तिकायानहंकारकारियो प्रीतये हरि ।

रतस्तुत्वा तु मुनयो हर्षनिभरमानसाः ॥ ५३ ॥

श्रशंसुस्ताधुवादेखु सूतं यौराधिकोत्तमं ॥ ५४ ॥

इति स्रोतस्त्रसारो व्यं प्रीत्ये माधवमध्वयोः ।

भूयात् सतां सुनुस्तदः मनोवाक्संस्थितः सदा ॥ ५५ ॥

स्रस्ताहुरगदेवस्थभारतोगतवायुगः ।

सीताधवस्तनेनाद्वा(?)रामो ने प्रीयतां सदा ॥ ५६ ॥

इति स्रीतस्त्रसारे सूत्रशीनकसंवादे द्वादशोव्ध्यायः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2478.

603b. Foll. 30; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; careless Devanāgarī handwriting of about the beginning of the 17th century; 11 or 12 lines in a page.

Väyustutistotra, a hymn in praise of Anandatīrtha treated as an incarnation of Väyu (Vishuu), by Trivikramācārya; with a commentary by Vedāugatīrthabhikshu.

The commentary begins:

नियीनोनोस्तविद्यीर्थ(?) भक्तं भक्तीयको हरि: ।

नियो निरस्तदोपाणां भग्नभृतेशकार्मुकः ॥ १ ॥

पिदानंदतनुं पंदे सदा पसाल्यान्नितं ।

वंदावदं(?) च सूचाणां पदा नितजगन्तयं ॥ २ ॥ ० ४ ॥

व्यास्थानकस्ता नुस्थप्राणसहुण्यितनां ।

करोम्यालोचा पूर्वेषां च्यास्थानं वृद्धिणुद्धये ॥ ४ ॥

शस्य वायुस्ततेर्गृदभावार्थाया यथानति ।

वेदाप्त(r. वेदाङ्क)यतिना व्यास्था क्रियते उन्वययात्मना

[(? वायवात्मना) ॥ ६ ॥

इह हि पूर्वेषपदािक्षणोत्तराज्ञाध्यनिनिगेलकोतिसस्त्रप्रदी-पिकाकते सकलकविकुलिशिरोनिणः सकलाचार्यवर्यो भगवान विविक्रमाचार्यः प्रधान(१.० नं)वायोरवतारच्यं तत्रयोजनज्ञान-नानेन(!) अस्त्रीवाननुजीवियतं वायुस्तुतिं चिक्रोपृष्टिकविति-ग्रंचपरित्रमाप्त्यादिप्रयोजनसाधकं साझीनैनिस्क्रया वस्तुनिरेशो वापि तन्तुस्तिनत्याझीराद्यन्यत(म)प्रवंधस्य ० मंगलमादायंगीक-रोति । श्रीमिद्विण्यवंग्रीति ॥ The text begins:

स्रोमित्र प्यां विश्व विश्व स्वां स्वां विश्व विष्ठ विश्व विष्य विश्व विष्य व

There are forty-one stanzas, the commentary on which ends fol. 27a: इति स्नीनास्विकुलतिलक-स्नीनिचिक्रमाचार्यविरिचतस्य वायुस्तुतिस्तोषस्य दीकायां श्री-महेदांगतिर्थिभद्यविरिचतायां सनाप्तं॥

Then follow thirteen more complets on Vishņu, with a commentary; the first couplet being (cp. p. 797a):

यस्य त्रीस्पुदितानि वेदवचने रूपाणि दिच्यान्यलं यट्पइद्शितपीच्यनेव(?) निहितं देवस्य भर्गो महत्। यायो रामवचीनयं प्रथमकं पश्ची द्वितीयं वपुर् मध्बी यसु तृतीयमेतदमुना संघः कृतः केशवे॥ १॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2479.

1103a. Foll. 17; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; sixteen lines in a page; writing indifferent, about the end of the 18th century.

Madhvavidhvamsana, a commentary on the Madhvamukhahhanga, by Appayya Dikshita, son of Ranguraja Adhvarivara, who also wrote the text. See Hall's Index, p. 114, no. exv. Appayya Dikshita's work is a refutation of Madhva's wrong interpretation of the Vedānta. It seems to be divided into five sections, the first of which is wanting here. The MS. begins with a discussion of the second sūtra of the Vedānta system (जन्माइस्य यह इति); the first words being: जन्मादिसूचे परकीयनिद्मिषकरकं यदुक्तं बिडिनिशासस्य महक्षीत विचारविधियाक्ये अक्षपदेन जीवविख्यास्य महक्षा विचारविधियाक्ये अक्षपदेन जीवविख्यास्य

The words of the text are marked with red colour: the first piece of this kind, on the first page, begins an sunce text, but it bears

some number between 30 and 40. Fol. 4b ends the second adhikaraņa (see the marginal note in Colebrooke's handwriting), and begins the discussion of the third sūtra of the Vedānta system (anadificaticia). Fol. 8b ends the third adhikaraṇa. Here Appayya Dīkshita calls his work unitality anadaga the annihilation of Madhva is complete, in the sixtieth śloka of the text. The last piece of the text has the number 62, fol. 17a.

The end is: चय सनाम ग्रंपनाम च कीर्न्रयन् प्रकारणसमाप्ति दशैयति

विष्ठद्वरोविहितविश्वनिद्ध्यरस्य
श्रीसवेतोनुस्तनहान्नतयाजिमूनोः ।
श्रीरंगराजनस्तिनः श्रितचंद्रगोभिर्
स्रस्यम्प्दोधित इति प्रचनस्तनूजः ॥
योश्यं नितपद्मकरोत् महितायं नध्यशास्त्रमुसभंगं ।
ग्रीते पुरामरातेः श्रीकामाश्चीममेतस्य ॥

इति जोमद्भरत्नानमुलमलधिकीसुभे जीमद्द्वीतविद्याचार्य-विद्यनित्नानिद्यीरंगरामाध्वरियरसृनोर्राप्यदीखितस्य कृति मध्य-मुस्तभैगव्यास्यानं मध्वविद्यंसनं समाप्तं ॥

[Н. Т. Солевнооки.]

8. Nimbāditya.

2480.

164. Foll. 106 (and one trutipatra, 12*); size 12½ in. by 4½ in; twelve lines in a page; fair writing.

Sārīrakamīmāṇsābhāshya, a commentary on the Vedānlasūtra, by Bhāskura Ācārya. This was the original name of Nimbāditya, see Wilson, Relig. Sects, vol. i., p. 1; Hall, Index, p. 115. In the colophons of chapters the author is called bhagavad-Bhāskara, with the exception of Adhy. iv., p. 3 (fol. 102b), where he is called Nimbabhāskara.

Nimbāditya (Nimbārka, Niyamānanda) was a disciple of Nāruda; and his followers are called Sanakādi-sampradāyius, or (popularly) Nīmā-vuts; see also Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 184.

It begins:

सनकादिकशिषाय नारदाय महात्मने ।
नावाई भारकराषायाः सूत्रभाषां स निमेमे ॥ १ ॥
जन्मवन्धिमिनवृत्तिकारणं ब्रह्ममूत्रमिदमुद्धभी यतः ।
जोतृषित्तकमळेकभारकरं वादरायणमृषि नमामि तम्॥२॥
सूत्राभिप्रायमेवृत्त्या साभिप्रायमकाश्चनात् ।
व्यास्थातं यैरिदं शास्तं व्यास्थयं त्रतिवृत्तये ॥ ३ ॥
व्यातो ब्रह्मित्रासा ।

The first adhyāya ends fol. 38a, the second fol. 66b, the tlird fol. 93b.

Date of the copy: संवत् १६२९ पीष्यणुक्रपंचन्या चन्द्रे वासरे। [H. T. COLEBROOKE.]

2481.

3273. Foll. 112; size 13 in. by 6½ in.: fourteen lines in a page; good modern writing.

Śūrīrakamīmāmsābhāshya, a second copy of Bhāskara's commentary.

It begins जन्मक्त, omitting the preceding complet.

The colophon is: जीनड्डियक्रप्डानिशः जी जी १०० जो जीनह मृंगराचार्याणां पठनाणं दरं पुस्तकं जीवृंदावने दिव्यदेशनध्ये लिपिकृते दासानुदासस्य च दासदासः पुरुषोत्तन-रामानुनदास दरं पुस्तकं॥ समत् १९११ चैत्रमुक्रपत्ते तियी एम्या ६ गुरुवासरे पुष्पनक्षत्रे जीरस् मुशं भूयात्।

[A. C. BURNELL.]

2482.

1638a. Foll. 27; size 101 in. by 41 in.; fairly good, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

Nimbādityabhāshyasya vyākhyānam, glosses on Nimbāditya's commentary on the Vedānta-sutra.

It begins: इह सलु तस्रज्ञानात्परमः पुरुषाणे भवतीत स्रुतिस्मृतिपुराणादिसित्तं। तत्र तस्त्रं स्रोभागवते वदीत तत्रस्व-विदस्तस्त्रं यन्त्रानमञ्जयं। त्रवेति परमास्नेति भगवानिति अच्छात इति वास्यात् ⁰

Fol. 4b: खयातो अविजिह्यासा ॥ चत्र अवहास्टेन समुखं निर्मुखं च । चत्र स्थाग्रे चस्ति ?

The second caraya ends fol. 12b, the last sūtra commented upon corresponding to i. 2, 29, अभिवासेरियाइमरच्यः 1; whilst the first sūtra of the third caraya corresponds to i. 3, 19, उत्तराचेदाविभेतसक्यम् ।

Adhy. iii. ends fol. 26b.

The MS. ends : इति दृष्टव्यनिति भाषां स्रनेनोभय-रूपत्वम् सं॥

इति श्रीनिवादित्यभाष्येष (!) ज्ञारीरकभाष्यस्याविरोधेन श्राह्यानं ॥ वेदोतन्त्रीनद्धंकराषायभाष्यसंगमनम् ॥ पत्र २५ ग्रंथसं: १५० इति संपूर्णम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

2483.

3043. Foll. 57; size 112 in. by 51 in.: thirteen lines in a page; written in the middle of the 18th century.

Fedantaratnamañjūshā, a commentary on Niyamānanda's Daśaślokī, by Purushottama See Hall's Index, p. 114, nos. cxvi. Acārya. Some of the dates given by Hall, and by Bhandarkar, Report, 1882-83. p. 20, appear in the introduction of the commentary. Niyamānanda (or Nimbārka, Nimbāditya) was a Tailinga Brahman. He wrote also a work called Vedāntapārijātasaurabha. He was the gurn of Srinivasa, who again was Niyamānanda is the guru of Purushottama. represented as an avatāra of Vishņu's Dest., and Srinivasa as an avatara of Vishnu's Shell.

The work begins:

यो ब्रज्जेशसुरविवंदितपदो घेदातचेछो हरिस् तं वंदे मनसा गिरा च शिरसा श्रीश्रीनिवामं गुर्छ। बंदे यस्य चकास्ति कीस्तुभमणिवेदाततस्त्रात्मको भक्तेः श्रीहेदये शरस्यमगतेः कारुस्पसिधुं मुदा ॥ १ ॥

इह सक्लब्रह्मस्द्रादिकिरीटकोटिवंदितपादपीठेनानंताचि-त्यसाभाविकसङ्घ्याक्रिवेभवेन ज्ञानवलेश्वर्यवीर्वकार्यवास-ल्यद्यातितिष्ठासनंतमस्याकगुणार्थवेन जगक्तमादिहेतुना सर्व-श्रुतिशिरोरलवेदांतवेशचरखेन रमानिवासेन भगवता श्रीवासु-देवेन विष्णुनात्मस्थापितवेदनागैसंरख्याय नियुक्तो निरतिशया-म्मप्रिय चात्मज्ञक्कपुर्वृहितानंतज्ञक्किः खहस्ताधारको निनायुधः कोटिम्यंसमप्रकाशो भगवान् मुदशैनो अवनितलावतीर्यस्तिलं-गडिजवरात्मना तस्मिश्चेष देशे नियमानंदाभिधी भगवदीया सनातनीं कली नष्टां वेदांतसंतति प्रवर्शीयपन् शारीरकमी-मांसायान्यार्थक्रपवेदांतपारिज्ञातसीरभाख्यादिग्रंचरचनव्याजेन मवैयेदांतापैसंग्रहेश संदर्भयामास । तस्य च विधिप्राप्तीपनयना-दिसंस्कृताधीतपडंगश्रुतिजिङ्गासितधमैमोमांसानिरस्तकमैफलादि -विषयमंदेहकतम्बलनिर्वेखभगविद्युखालंपरगुरुभित्रसंपन्नमु -व्यधिकारिकत्वेनानंताचित्यापरिमितस्वरूपगुणशक्तियेभयपरप्रदा-भूतश्रीवामुद्देवविषयकावेन श्रीभगवज्ञावापित्रलश्चकावेजप्यो-जनकत्वेनाचिंत्पापारातिगंभीरातिश्**यत्वमाक**ळ्य मर्वशास्त्राचेतिज्ञासनां शिचिलप्रयानानां शास्त्राचेविचारास-मधाना मुमुध्यणामुपकाराथेयेदातरालभूता शास्त्रार्थकामधेनुं दश-धोकीमपि निर्ममे । तथा च तचैवोक् स्वयमेव अधाधीतपर्दग-. पटेन कर्मफलविपयकस्याख्याख्यास्योभयप्रकारवाक्यजन्यसंज्ञयाविष्टेन तत स्व जिल्लासित्धमेमीमासानिष्यितकमैत्रमळविषयकहानवता कमेयश्वानफलयोः सातनानंतत्वमातिशयत्वनिरतिशयन्विप-यकव्यवसायजातनिवेदन भगवत्यसाहेम्मुणा(!) तह्रश्रेने बाल्यदे-नाचार्यकदेवेन गुरुभक्रीकहादैन मुनुष्युणानंताचित्रसाभाविक-सक्पगुणशक्त्यादिनिर्वृहत्रमो यो रमाकातः पुरुपोत्तमो अब-शब्दाभिधेयसाहिषयका जिल्लाका सततं संपादनीयेति याच्येन तथा च शास्त्रं स्वाध्यायो अधेतयाः (।) स गुरुमेयाधिगक्रोसिमत्याणिः थोवियं मद्यनिष्ठं (।) यथेह कर्भिकतो लोकः ध्वीयते स्वमेवानुच पुरुषजितो लोक: ह्यीयते (।) परीक्ष्य लोकान कर्मचितान मदागी निर्वेदमायात् नास्त्रकृतः कृतेन (।) तुष्टं यदा पश्यत्य-न्यमीशं (।) यदा पश्यः पश्यते रुकावर्शे कर्जारमीशं पुरुष ब्रबयोनों (।) यस्य देवे परा भक्तियेषा देवे तथा गुरी तस्यैव कथिता सथा(:) प्रकाशंते महात्मन: (।) तमक्रत्(:) पश्यति वीतशोकः चातु(:)प्रसादान्महिमानमात्मनः(।) यमेवीय युगुते तेन लभ्यः (।) सर्वे यदा यायदमानमंति (।) तं त्वीपनिपदं पुरुषं पद्यामः (।) नामानि सर्वाणि यमाविज्ञाति शास्त्रयोनित्वात् वदेश्व सर्वेरहमेव घेडा: (1) निरंजन(:) परमं साम्यमुपैति तन्महिमा-निर्मित चीतशोबः बह्यो ज्ञानतप्ता पृता महायमागताः मम माथम्येनागता तिवशस्य मोख्यपदेशात् तत् समन्तयात् नमामि

सर्ववयसां प्रतिष्ठा यत्र शास्त्रतीत्यादि भाषितं चेदै वाकं श्रीशंखावतादैः श्रीनिवासाचार्यवरशैः उक्कं च विद्याचार्यवरशैः

> शंखावतारः पुरुषोत्तनस्य यस्य ध्वनिशास्त्रमिनंत्रशक्तिः। यत्स्पर्शनाभात् तुव चामकामस् तं श्रीनिवासं शर्खं प्रपष्टे॥

इति तस्याद्य निताखरैः कोडचतुष्टयात्मका वेदांतरात्मनंतृषास्या भितव्याख्या यथानित विधीयते तत्र प्रथमे पदार्थे राजसंग्रहः द्वितीये संप्रदायनिक्षयपूर्वकत्रत्याप्रवाक्यायरात्मसंग्रहः तृतीये साधनकत्वराजसंग्रहः चतुर्थे पूर्वोक्तशास्त्रायस्यपूर्वेषस्रराज-संग्रहः इति विवेकः ॥

The first section ends fol. 29a: इति श्रीभग-वत्युरुधोत्तमाचार्यविरिचताया वेदोत्तरात्ममंत्रूषायां सिद्धांतरात्न-विवृती पदार्थसंग्रहाधारो नाम प्रथमा कोष्टिका॥

The second section ends fol. 36a: ° याक्यार्थ-संग्रहाधारो नाम द्वितीया कोष्टिका समाप्ता ॥

The third section ends fol. 50b: श्राधनसंग्रहा-धारी नाम तृतीया कोष्टिका॥

The end is:

मंदानामुपकाराय तृष्टये तस्त्रदिश्चिना ।
श्रीकृष्णप्रतियेश्यं में कृतो येदांतसंग्रहः ॥ १ ॥
प्रसीदतु रमाकांतो गोपीजनमनोहरः ।
करोतु जगता श्रेयो मंगलायतनो हरिः ॥ २ ॥
यः श्रीनिषासो श्रीकलवेदगयो
न यत्त्रकपं प्रविशं(ित तकाः ।
यो ध्यानयोगेन विणुद्धसस्त्रेर्
दृष्टो मुकुंदो सुप्रपानि सं(r.तं) गुरुं ॥ ३ ॥

हरिः जो तत्महिति चीपुरुषोत्तमाचार्यविरिचताया वेदात-राममंजृपाया सिद्धांतरामधिवृती फलादिरामसंग्रहः कोष्टसुरीयः समाप्तोष्ट्यं यंषः ॥

[Dr. J. R. BALLANTYNE.]

2484.

3100. Foll. 31; size 9½ in. by 5 in.; modern Devanägarī writing; thirteen lines in a page.

Laghu-Vedāntaratnamañjūshā, an abridgment of the preceding commentary.

It begins:

वरेखं बद्धावीरिविधविषुधैवैद्यमितः मुवेद्यं वेटातैभैविविदिपियोजं यदुपतेः ।

आरखं सर्वेदां चरणकालं नौति सततं

सदा वृंदारस्ये पणुपपणुवृंदानुगननं ॥ १ ॥

नत्वाद्याचायेपादाणं स्मृत्वा कृष्णपदांयुतं ।
लघुमंनूपिकां दौकां दशस्त्रोक्याः करोम्यहं ॥ २ ॥

मंनुवैवात मंस्रेपाद्मिता यत्र कृष्णित् ।

पिलक्ष्यं च वालानां सुस्रवोधो यतो भवेत् ॥ ३ ॥

इह सल् ०

Colophon: इति श्रीलयुमंत्रूषाया पल्टरानसंग्रहाधारो नाम शतुर्थकोष्टिका समाप्ता ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2485.

3056. Foll. 22; size 114 in. hy 4 in.; 9 to 11 lines in a page; fair writing.

Daśaślokibhūshya, called Siddhāntapushpāñjuli, a commentary on Nimbūrka's Daśaśloki, by Harivyūsa Deva. Nimbūrka's parents were Jugannūtha and Sarasvatī. He composed the Daśaśloki for his pupil Śrīnivūsa. See Hall's Index, p. 114, no. cxvi. and p. 115, no. cxix.

Also the text of the ten ślokas is given.

The commentary begins:

विद्युद्धासा नेघवणीं गुणान्धिः ।
दीवेदीनश्चिद्धनी अनन्तशक्कः ।
वेदेवेद्यः सर्वगो विश्वहेतुः
श्रीमान् कृष्णः पातु सर्वेद्यदो असाम् ॥ १ ॥
निद्याकी दशभिः श्रोकीः
प्रोवो (अप्रोवे) तस्त्रानि तस्त्रवित् ।

मापारः मापा गलाप गलापा चापरे तान् हरियासः संज्ञिम्युतियुक्तिभिः ॥ २ ॥

जगन्नायाज्ञागवताडिप्रात्स सरस्त्रयां तृत्यां (r.प्रत्यां) भगवा-विद्याको वैशासणुक्षतृतीयायामाविभेषुवः (r. वभूव?) स कदा-विष्कृतिवासेन शिथेण तस्त्रानि परिपृष्टः सत्यवादी दश्रभिः श्रोकस्तान्युवाच द्रिधिंगमः सञ्ज बहुशास्त्राभ्यासः ० The first śloka of the Daśaśloki treats on jiva (fol. 2b):

ज्ञानखरूपं च हरेरथीनं ज्ञारीरसंयोगवियोगयोग्यम् । चर्यु हि जीवं प्रतिदेहिभिनं ज्ञातृत्ववनं यदननानाहुः॥१॥

The commentary ends:

त्रस सत्यं जगत्सत्यं सत्यं भेदमिष त्रुपन् ।

निमानों भगपान्तिद्वाः सत्यपादिनि गच्छते (१०० वातो

सिद्धान्तपृष्पाञ्चित्रनाम भाषां

जातं हरिष्पासनुनेमेनास्यात् ।

रतन्मदीयैः परिणिन्य धीरैर्
उपासनीयो व्रजराजसुनः ॥

[J. R. BALLANTYNE. |

2486.

556a. Foll. 78; size 12½ in. hy 5½ in.; fair Devanagari writing of a.D. 1776; twelve lines in a page.

Svalharmādhvabodha, an exposition of the tenets and religious practices of the Vaishņava sect of Nīmāvats. Incomplete. The work seems to consist of two parts (pañcaka), the first of which was composed by the founder of the sect, Nimbāditya or Nimbārka; and the second by Rāmacandra.

The MS. contains only the fourth chapter of the first, and the fourth, fifth and sixth chapters of the second, paūcaka.

It begins:

श्रीकृष्णपादाश्चवशेषवाहानितिद्यभूताम्यगुरुन्यग्रम्य ।
संवर्णियप्ये तिल्जं विविक्तं नियाकेवाक्येन समाश्चयेण॥१॥
स्वयं श्रीमिक्वं विविक्तं नियाकेवाक्येन समाश्चयेण॥१॥
स्वयं श्रीमिक्वं कृषापादं निर्श्नं तिव्दं वचो क्ववीत् ॥ २ ॥
श्रीनिवासं कृषापादं निर्श्नं तिव्दं वचो क्ववीत् ॥ २ ॥
श्रीनिवासं तिल्जक्य प्रवत्तेकं स्वसंभवं ।
तृणु वस्त्ये सप्रमागं सर्वेषा विश्वमाय ते ॥ ३ ॥
विद्यानुष्वंदननामेदं कृष्णस्य परमधाद्वि (!) ।
कृष्णांगेषु परिल्लितं तक्तयपरितृष्टिदं ॥ ४ ॥ ०

इति श्री सधनाध्ययोधे हंसवंद्रो पुंडूनिर्देशो नाम चनुर्या इभ्यास: ॥ fol. 7b.

The next chapter (? II. 4) begins:
यज्ञानवद्या भवसिंधुपारा
नावो यथा वडवितानवज्ञाः (? विताः) ।

भक्तानुकृतं गुरुकर्यधारास् तं वासदेवं शरखं प्रपत्ने॥ ०

इति श्रीखधमाध्यक्षेधे सभूवंशरामकंद्रेश विरिचते नाम-निर्देशो नाम चतुर्घो अमासः ॥

Chapter II. 5 begins fol. 15a:

स्त्रीराधिकाकोत्तपदारविंदिक्षित्रस्त्रपीयूवयरागरेणून् । संभावयंतः सगुरुपदिष्टाविंवाकैमाचायैननुग्रजामः॥ ०

This chapter, which might be expected to have concluded the work, ends with three slokas: कौदुंबचुंकि:* ॥ स्वं हि निवाके उपादिशय ।

भाषयामे विश्वमानी न दूर्यते बहिनुँसैः। निवादित्यो १॥

नमस्तसी भगवते निवादित्याय श्रीमते । श्रीस्त्रसारोद्वारेख यो मंत्रं विश्वदीचकार(!) ॥

इति श्रीस्वर्धनीध्वकोषे डितीयपंचके मंत्रनिर्देशी नाम पंचनी

Ch. II. 6 begins fol. 36a:
श्रीराधिकाकृष्णपदारिवंदगुग्नह्नयं नित्रमहं प्रपद्धे ।
श्रीविग्रही सेव्यतमी ययोर्थ संसेव्य संयोति परानुरागं॥

It ends:

वंदे श्रीमनियादित्यपदश्चं सदानतः । येन श्रीवीपकाराय संस्क्रिया विश्रदीकृता ॥

इति श्रीस्वधनीध्ववधि हंसवंशे सभूवंश्यरानवंदेश विरिश्वते डितीयपंचके श्रीनिवासात्रायिनिवार्कसंवादे यागिनदेशो नाम पत्ती अन्यासः सनाप्ताश्चायं (!) डितीयपत्तकं संवत् १६३३ जाग्यिन्यासे शिते पत्ते पंचम्यायो गुरुयासरे रामकृष्णदासेन लिखितं काश्या मध्ये जुगलकेशोरपदनार्थं संपूर्णम् ॥

For a complete MS. of the first pañcaka, see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 183.

[H. T. COLEBROOKE.]

2487.

556b. Foll. 89; same size; fair Devanagari writing of the earlier part of last century; ten lines in a page.

Audembarī Samhitā (Vratapaūcakanirņaya), another Vaishņava treatise, of the same sect, by Audembara Rishi, disciple of Nimbārka.

It begins: को क्योदंबरी संहिता लिस्पते ॥ व्यमिती राधिकाक्क्षी कांखिती प्रश्रमान्यहं। यायाज्ञिय गटिप्यामि व्रतपंत्रकनिर्शयं॥ चतुनीरदर्तिवाकीन्पारंपयीत् गुरुविजान् । सावा तन्मतमादृत्य जतपंचकमुख्यते ॥ श्रीनिवासाचार्यवर्यो निवादित्रमुखांपुत्रात् । नित्रकृतं निशम्याद्वा नेमित्रिकं सुपृष्टवान् ॥ नित्यकृत्यमवर्शयो इहनिद्धिभागपंचले । पह्मादिवर्षपर्यतं निमित्तिसं वद प्रभो ॥ रवमामंत्रितो हार्दे निवादित्य उवाच तं । जीनिवासानुग सम्यक्पृष्टं ते सक्लोचितं ॥ संपाद्यित्मिष्टं ते प्रबद्धे प्रतपंचनं । पद्मादिवर्षपर्यते काले निर्धेष्यते यतः । निमित्ति करणीयं पंचवतपरायशैः॥ 546 रकार्शीकृषामहोत्सपत्रतं स्त्रितसंस्कारविधिवतं तथा।

रकादशीकृष्णमहोत्तपत्रते खेतिस्तरेस्तारविधिवतं तथा। खंद्र्यप्रसादव्रतमेकभाषतः श्रीराधिकाकृष्णयुगाचेनव्रतं ॥ सत्यागद्वद्वागविहिंसनव्रतं मंतो यदंति व्रतपंचकं निदं। रकादशीकृष्णमहोत्सयव्रतं तचैकमाहुश्च समन्वयव्रतं ॥ ०

This treatise, like the preceding one, has chiefly been compiled from Purāṇas.

इति श्रीपरमहंसवैष्णवाचायैश्रीनिवार्कभगवायून्यपादशिष्य-गौदुंबरविंगा कृत स्कादशीकृष्णजन्मोसवव्रतनिर्धयः॥ fol.79.

It ends:

नमो नारायणायादी कुमाराय ततो ननः । नारदाय नमस्तस्मातुरवे परमानने ॥ तुरितनकृतदंसाकारमाधिनुंकुंदो हरिरिह निजभिक्तं तानियण्यकुनारान् । दुद्यविषयसंत्यागे विधाय्यादिशद्यः प्रयमगुरुमहं तं हंसक्षं प्रपद्ये ॥

^{*} Neither the three ślokas that follow, nor the preceding one, are found in the MS. of the Audumbarī Samhitā.

यदनुगमनशीला वैष्णवाः संप्रदायाद् इह च परमहंसाः संज्ञया मृच्यमानाः । विश्वदहृदयतो राधामुकुंदी भन्नते निजभनननिदानं इंसक्ष्यं भन्ने तं ॥

शिविधिकमलास्त्रीगुरवरीत्यादिशद्यः
प्रलयनननरद्योभ्य(१.० खाभ्यः) समग्राचैकारी ।
सकलगुरुतमं तं कृष्णदेवं सदाद्यं
परमपुरुषमीशं हंसरूपं प्रयद्ये॥

चगुणविधित उच्चेभीक्रयोगं सहार्दें सनकदरमुनीनां दिष्टवान्यो मुकुंदः । भवभयहरणं तं वामुदेषं गरिष्ठं सततमरणमङ्का इंसहर्वं प्रपश्चे ॥

इमा इंसचतुःश्लोकीं पठता पापनाश्चिनीं । विसंध्यं यः पठेता स्थात्यरमहंसवेष्णवः ॥

रवं व्रतपंचनं सं श्रीनियासानुगाय यः। चादिष्टयासमस्तमी निवादित्याय धीमते॥

इति श्रीपरमहंसवैष्णवाश्वायेश्रीनियाकेशगवापुज्यपादिशये-गोदुंबरिवेशा कृतः सत्यागद्वहागविहिंसनव्यतिर्गयः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

9. Doctrine of Faith (Bhakti).

2488.

8. Foll. 67; size 134 in. by 4 in.; Enropean paper; good Devanagari writing; five lines in a page.

Sāṇḍilya-sūtra, a century of aphorisms inculcating the doctrine of faith as the solo means of attaining final emancipation; with Svapnośvara's commentary, entitled Śatasūtrāya Bhāshya.

The authorship of the sūtras is wrongly ascribed to Śāṇdilya, probably on the ground that his tenet as to the efficacy of devotional meditation on the Brahman is (apparently approvingly) referred to by the author.

Text and commentary have been edited by J. R. Ballantyne (1861), and translated by Prof. E. B. Cowell (1878), for the Bibliotheca Indica.

This seems to have been Ballantyne's handcopy from which the edition was prepared; there being numerous interlineary notes and readings, apparently added by himself.

[J. R. BALLANTYNE.]

2489.

2937. Fol. 1; size 10% in. by 5% in.; fair, modern Devanagari writing; seventeen lines in a page.

Śāṇḍilya-sūtra, without the commentary.

[J. R. BALLANTYNE.]

2490.

2116b. Fol. 1; size 91 in. by 4 in.; indifferent Devanagari writing of about A.D. 1650; 21 lines in all.

Pushtipravāhamaryādāgrantha (or -bheda), u trentise, in twenty-five couplets, on the three-fold path to faith (bhakti), indicated in the title; by Vallabha Dīkshita, the founder of the Vaishņava sect of the Gokulastha-Gosvamins (Gosāins) or Rudra-sampradāgins.

It begins:

पुष्टिप्रचाहम्यादाविश्वेषेण पृष्यक् पृष्यक् । जीवदेहिक्रयाभेदैः प्रवाहेण फलेन च ॥ १ ॥ वक्ष्यामि सर्वसंदेहा न भविष्यंति यष्टुतेः । भिक्रमार्गस्य कथनात्पुष्टिरस्तीति निष्ययः ॥ १ ॥ जी भूतसर्गावित्युक्तेः प्रवाहो ऽपि व्यवस्थितः । वेदस्य विश्वमानावान्मयादा ऽपि व्यवस्थिता ॥ ३ ॥

It ends:

दुशिस्ते भगवत्योका सञ्जस्ता ननु ये पुनः ।
प्रवाहे अप समागत्य पुष्टिस्यस्तेन युज्यते ॥ २५ ॥
सो अपि तैस्तानुले जातः कर्मका जायते यतः ॥
इति जीवस्तभदीक्षितविरिचतः पुष्टिप्रवाहमयीदायंत्रः समाप्तः ॥

GAIKAWAR.

2491.

2126b. Foll. 27; size 9½ in. by 4½ in.; indifferent Dovanagarī handwriting; 8-11 lines in a page.

Pushlipranāhamaryādāvivaraņa, a commentary on the preceding treatise, by Pītāmbara, son of Śrī Yadupati, and pupil of Vallabha's son.

It begins:

नमः श्रीवृक्षभाषायेषरकाष्त्रनसेंद्रवे ।
पुष्टिप्रयाहमयादास्तारका येन शोभिताः ॥ १ ॥
न भेदस्ते कृताष्पतिरूषिर किंतु प्रियतया
विभेदो इतः स्वामिन् कृष्य मिय दासे इतिविधुरे ।
विभेदः केन स्थान्सकृतिननपुष्टेरितरपा
प्रयाहादेः स्वीयप्रकृतनिनपुष्टेरितरपा
श्रीषक्षभमृतषरकाभोरुहमकरदमसमभुपस्य ।
नयति निगृद्धविसरिक्षमाल्यां तस्य इंकारः ॥ ३ ॥

इह हि विक्रपत्नेन भगपदंशत्नेन तृत्येषु जीयेषु केषांचित्ररूपोज्ञमप्राप्तिः केषांचिद्दश्वरस्य केषांचित्वर्गादेः केषांचिद्दंशतमसमान्न्रयते इति कृतः फल्लेदः कृतो चा सभावभेदः कथं चा
केषांचित्सभाविष्ठक्के देहिकिये इतरेषां च तदनुरूप इत्यदिप्रकारेण मेधाफल्लियवरणादिग्रंचल्रथणादन्यतस्य संदिहानानी च
संदेहवारणाय तदुषायभृतनागैतत्तांकर्ये निरूपियनुं चहूना भेदज्ञानादेव निवृत्तिं हृदिकृत्य मागैचयभेदनिरूपणं प्रतिज्ञानते ॥
पृष्टीत्यादि । स्तमागैचर्य विश्लेषेणोत्कवीदिरूपच्यावतिक्यभेगेण
जीवादिभेदैः सगैपरंपराया खिच्छेदेन फल्लेन च पृथक् पृथक्
भित्तं भित्तं यथा स्याज्ञया वस्त्यानीत्यर्थः ॥ ०

It ends:

इति जीवसभाषायेषरकाष्मनसेंदुना ।

शोभितास्तारका यासाः खषुद्धा विश्वदीकृताः ॥ १ ॥

निपुर्ण विभाष्य सततं विलसद्
रससिंधुषंद्रमुखयागमृतं ।

विकृतं मयास्य कृतमेतदहो

सरहस्यमस्ति विष्येकसुर्वं ॥ १ ॥

श्रीवस्त्रभनंदन्वरखरेखेकतानश्रीयदुपतितनयपीतांवरविर-वितं पुष्टिप्रवाहनयादाविषरणं समाप्तं ॥ संवत् १९६६ श्रावण-मृदि २ सूर्येषुरे जगदोश्वरेख धीरेश्वरात्मजे[न] गोपीपुर मध्य-स्थितहरिगोविदसादासगृहे लिखितं ॥ Cf. F. Hall, Index, p. 147, where a Pushțipravāhamaryādāhhedavivaraņa is uscribed to Vallabhācārya himself. [Gaikawar.]

2492.

2366c. Foll. 3; size 71 in. by 41 in.; indifferent Devanagari writing of the early part of last century; thirteen lines in a page.

Pattravalambana, a short treatise on the conduct of life, by Vallabha Dikshita.

It begins: श्रीगोपीजनवस्रभाय नमः॥ लीकिको वैदिकश्चेष व्यवहारो हिधा मतः। लोकतिई पुरस्त्य वैदिको बोध्यते यथा॥१॥ लोके शस्त्रार्थसंबंधी रूपं तेषा च यादृशं। न विवादस्तन कार्यों लोकोिककिस्तचा भवेत्॥ २ ॥ जबवादे निरुक्तिस्तु न यक्तव्येव कुष्रचित्। बस्तुतो ब्रब्स सर्वे हि व्यवहारस्तु लोकतः ॥ ३ ॥ ये धातुज्ञन्दा यत्राचे ठपदेशे प्रकातितः । तर्पेवाची वेदराज्ञेः कर्तच्यो नान्यचा ऋषित्॥ ४ ॥ º It ends: [partly in prose. स्यापितो ब्रह्मवादो हि सर्वयेदोतगोषरः । काशीपतिस्तिलोकेशो महादेवस्तु तुष्पतु ॥ कस्यचिक्षय संदेहः स मां पुळतु सर्वेषा । न भयं तेन गंतव्यं ब्राज्यणानामियं गतिः॥ मियाच हि । डिडिस्तु(१ क्रिडि॰ comm.)वादितो द्वारि विश्वेशस्य विद्वद्भिः सर्वेषा श्रायं ते हि सन्मार्गरख्काः ॥ इति श्रीयसभदोधितानां पत्रायलंबनं संपूर्ण ॥ See Hall's Index, p. 160.

Vallabhācārya was born in 1478, and died in 1530; see Aufrecht's Cat. Cat., p. 555.

[GAIKAWAR.]

2493.

2080c. Foll. 13; size 8% in. by 4 in.; eight lines in a page; large Devanāgarī writing.

Brahmavādārtha, a commentary on Krishņavallabha's (i.o. Vallabhācārya's) Pattrāvalambana, by Tāpīša, his pupil. It begins:

> नता शारदपृथेन्दुं श्रीकृष्णवस्तरं गुरुम् । पत्रावलसन्यास्यां नापीशसन्ते स्पुटम् ॥ १ ॥

सभायां सिंहयद्वर्जनमदैमतमानुरम् । सन्नकेमुपजीब्यैव सर्वेच विजयी भव ॥ २ ॥ लीकिको वैदिकन्नैव ०

It ends:

गिरि विभन्त रिचतः पंचाः मुनिदुपां प्रियः । चप्रसन्नैः प्रसन्नीयां भवितच्या न मे ख्रतिः ॥

संयत १९६१ वर्षे चैत्र वदि १९ गुलाबहासवनुरध्येतु लिपितं ।

For some devotional tracts by Vallabha and his son Villhaleśvara, see nos. 2515-19.

[GALKAWAR.]

2494.

2543d. Foll. 7; size 9\frac{1}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Devanagarī, c. 1750 A.D.; nine lines in a page.

Vițihalesasvatantroparilekha, annotations, by thopesvara, on a treatise by Vițihalesa (sou of Vallabha), in which Krishna is identified with the Brahman of the Vedāntists.

It begins:

श्रण श्रीमत्मभुषरणाः फलप्रकरणीयं सहार्द्वमधिवशेषे श्रोपमुक्तदभगवञ्चायवशात् प्रकटियतुकामाः श्रीमदाषार्यवरणा-तिश्रियतवासस्पविलासायितस्य तदीयस्थैव रहस्पतमस्थैतद्शैस्य स्मृटीकरणं कदाषित्रदम्भिमतं चेदनुषित्रमिति भाषस्थभावादेव संभावयंतः प्रकरणाध्यायाधे कियतीभिः कारिकाभिषिशद्यंति॥ प्रमीदैत्विति । 0

It ends : तेन सवात्मभावादिनिक्यणस्य नार्वोत्तरप्रसं-जवानं सर्वे रमणीयं ॥

श्रीयन्नभात्मन (म्म)श्रीचिद्वलेकोहिसेविना । गोपेश्वरेण लिखितमास्तानेतन्युदे सती ॥ १ ॥ इति श्रीगोपेश्वररिवतः श्रीविद्वलेक्कास्तांनोपरिलेसः ॥ Cf. Hall's Index, p. 151 (Svatantralekhana). [GAIKAWAR.]

2495.

2366b. Foll. 12; size 9 in. by 41 in.; fairly written, in Dovanagari; fol. 1 by a different hand from the rest (apparently the same as that of the last MS.); nine lines in a page.

Vādakathā, a treatise advocating Vallabhu's doctrines, by Gopeśvara, son of Kalyāņarāya.

It begins:

जयंति स्रीमहाचायैवाचो व्यामृतयमेथीः । पुनर्यादिगतभातितापो याभिनिवारितः ॥

निन्हानादी संसारे केचन लोकायितकास्यामभोजने प्रश्नंति । सन्ये तु सार्थनैश्वयीदिकनेव बहु मन्यंते वदंति च ।

नमो उस्तु राजवृद्याय पाहुस्यगुरुशासिने । सामादिचारुपृष्पाय चिवर्गफलदायिन इति ॥

खपरे पुनः कीर्त्यपेनेव यतंते वहंति च।
यावत्कीर्तिमेनुष्यस्य पुरुषालोकेषु गीयते।
तायद्वपेसहसाणि पुरुषलोके महीयत इति॥

केचन पुनः कामानेव साधवंति वर्दति च । अरीरस्थिति-हेतुत्वादाहारसधेनायो हि कामाः फलभूताच्य धेनेपियोदिति । तचेतरे स्माताध्वाचारमाचरंति वर्दति च। धर्मादयेष्य कामच स किन्यं न सेव्यत इति । साचारप्रभवो धर्म इति । ०

The Padmapurana is quoted fol. 4a.

It ends:

तातस्य मत्ना चरणांषुनं
श्रीकल्याणरायस्य कृषांषुराशः ।
श्रवस्यणं सनतानुरूपा
गोपेश्वरो यादकपानकापीत् ॥ १ ॥
श्रतां समेतां सत्तकः स्विसहोतानुसारियों ।
कृष्णांतःकरणाः संतो नीमांसंतां मुहुमुँहः ॥ २ ॥

इति श्रीमत्मचंडयाधंडतमस्तंडविसंडनिननमत्युंडरीकप्रकाशनमातैंडायमान- श्रीवस्त्रभाषायेषरणमहोत्पलमधुव्रतायमानमानसेन स्वसिद्धातमुधातमुधांषुधिकलानिधिश्रीकस्याणरायांगननुधा
गोपेश्वरेण विरिषता वादक्या समाप्तिमगमत्॥ ० संवत् १९६०
नाववें भाद्रपदमासे शुक्रपस्ते यही रवी॥ ०॥

See Hall, Index, p. 128. [GAIKAWAR.]

2496.

2366a. Fol. 1; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of about A.D. 1700; twolve lines in a page.

Nijācārya-cintanaprakāra, a tract, in twentytwo ślokus, inculcating reverential meditations on Krishņu and on Vullabhācāryu, by Dāsānudāsa. It begins:

जय जीवज्ञभाषायैध्यानमत्र निरुष्यते।

निवार्य सर्वसंदेहीसान्स्वरूपे कृषावलात्॥ १॥

नमस्त्रीहृद्यं कृषावियोगभरभावितं।

नमस्त्रीहृद्यं कृषावियोगभरभावितं।

नमस्त्रीहृद्यं कृषावियोगभरभावितं।

नमगृहगता लक्ष्मीस्तदंशा जाप नैव हि।

जाधशानं विचित्रेषे कृषां तत्र विभावयेत्॥ ३॥

भाषात्मानं तत्र तापभावमास्यं विचित्रयेत्।

साकारं को हि बंदपेलावस्यं कृष्णामूर्तिमत्॥ ३॥

सर्वतः पाणिपाहोतिनिति गीतावजोबलात्।

नंत्र्याययवानां हि सर्वेषां कृष्णरूपता॥ ५॥ ० १३॥

यथा भगवतो वाक्षं विपरीतरसे पुतः।

तथा तन्नावसेवायामाज्ययेग्रां वचो अनृतं॥ १४॥

तम्माक्द्रीवज्ञभाषायेग्रभुरेयं हि चित्रताः।

सर्वलीलाकृतिः सर्वलीलाभोगात्रयः सद्दा॥ १५॥

It ends:

सस्मज्ञाम्यनिधिनृनं निजयश्चैकपोषकः । सपारकरुणासिधुदेवोद्धृतिपरायगः ॥ २९ ॥ भक्तिमागैप्रकटनः स्रुतिसदेहदाहकः । स्वेविधः सदा स्रोमदानावैश्वित्यतां दृदि ॥ २२ ॥

इति श्रीमहासानुदासिपरिचतिनजाचायैचितनप्रकारः समाप्तः॥

[GAIKAWAR.]

2497.

1368a. Foll. 26; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.; fair Devanagari writing of the latter part of last century; ten lines in a page.

Avatāravādāvalī, a series of polemical essays in defence of incarnation, and the doctrine of non-duality, by Purushottama Dāsa, son of Pītāmbara, and disciple of Viţţhalcśa (son of Vallabhācārya). Chapters viii., x. and xi.

VIII. Pratibimbavāda, begins:

ज्योतिस्तमालमोलं करुणाङ्गीलं मुदा स्तीमि । हरित तमो निकुरंवं यम्प्रतिविवं खकीयामा ॥ नम्बेतदयुक्तं । प्रतिविवयदार्थस्यैवाभाषात् । ० It ends:

श्रीविद्वलेशक्षपया तस्त्रतीपप्रकाशतः । प्रतिविद्यं निश्चितवास्त्रहासः पुरुषोत्तनः ॥

X. Brāhmaņatvajātikhaņdanavāda, begins fol. 8a:

यक्कासनानुसारेण जास्त्यात्वादिदेवताः ।
देहे तिष्ठंति लोकस्य तं हरिं सर्वदाश्रये ॥
निवदमयुक्तं । याधकाभावेन तेषां जातित्वोषगमात् । ०
lt ends:

परुषोत्तनदासेन श्रीपोत्तावरसूनुना । सुवोधिन्युक्तरीयेथं बाद्यकार्यं विचारितं ॥

XI. Jīvaryāpukatvakhaņļanavāda, begins fol. 13a:

रवं मुवोधिनीरोतिमनुमृत्यात्मनामिह ।
संसारिणां व्यापकतं युक्तिभः शकलीकृतं ॥
देति जीमहत्त्रभनंदन्वरणनिलनरजोरंजितोत्रमामश्रीयोतावरतनुजपुरुषोत्तमकृताववतारवादावस्यामेकादशो जीवव्यापकवर्यदनवादः संपूर्णः ॥

For a MS. of chapter i. (Prahastavāda, beg. सभवद्गिरसाई fol. 325) see Raj. Mitra, Notices, ix. p. 120, no. 3019; for ch. xiii. (Śrībhāgavatasvarūpavishayakaśaikānirāsavāda), Aufrecht, Cat. Bodl., no. 94. [H. T. Colebrooke.]

2498.

1459c. Foll. 11; size 81 in. by 41 in.; Devanagari writing of 1722 A.D.; 11-16 lines in a page.

Chapter xi. of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2499.

1395a. Foll. 25; size 131 in. by 41 in.; 8 lines in a page; on yellow paper, written in the Bengali character, in the 18th century.

Tattvasamuraha, an exposition of the Vedanta theory, by Radhamohana Gosvamin Bhattācārya, of the family of Advaitācārya (Advaitananda), the coadjutor of Caitanya. Apparently only the first part of the work, without subdivisions.

For a complete copy, see Raj. Mitra's Notices, ii. p. 104, no. 688. It begins:

श्रीमदद्वीतवंद्योन राधामोहनक्रामीया। प्रकृष्य राधिकाकानां क्रियते तश्वसंग्रहः ॥ चय तत्र्वनिर्धयः तत्परायरभेदेन द्विविधं तत्राखनाह द्वितीये। वदनित तत्त्वविदस्तक्षं यञ्जानमञ्जयं । ब्रबेति परमात्मेति भगवानिति श्रन्धते ॥

चन्वयं(र. चह्नयं) सनातीयनिष्ठभेदाप्रतियोगि । ज्ञानं सप्र-काशरूपं तत्त्रं परमार्थमञ्जल् । तत्त्र्योतिषां ज्योतिस्तस्य भासा सब्वीमदं विभातीति श्रुते: 0

It ends:

न वाधाराधेयभावनियमकं तत् केवलं भडस्य प्रकृतिवाचाने वियाद: पर्ध्यक्षित इति हैतपक्ष स्व समीचीन: मुहाहैतवादि-मतापेक्षया * अस्य विलक्षणानं प्रागेव प्रामो दर्जितमिति संदोपः॥ इति क्रलियुगपावनावतारत्रीमदद्वीताचार्यायरणसरीजध्यायित-इंश श्रीराधामोहनगोसामिभद्वाचार्य्यविरचितस्तस्वर्मयहः समाप्तः

[H. T. COLEBROOKE.]

2500.

Foll. 35; size 10% in. by 5 in.; indifferent Devanagari writing; 13-17 lines in a page.

Srutisārasamuccaya, another exposition of the Vedanta doctrine, from a Vaishnava point of view; in eighteen chapters (parikarana!); Rather incorrect. by Jūānasāgara.

It begins (somewhat corrected): गुरुरेक(:) परं अब सचिदानंदमदाशिय: †। परमात्मा परं धाम तस्मादहं नमान्यहं(!) ॥ १ ॥

बात्मानात्मविरोधं तु कथनेक(!) लभते प्रभो । जीवेष्यरसमं तभ्रां स रव परमं परं ॥ २ ॥ चित्रभ्रांति च सो इंड(!) निच्चित्र सो(?) निरामयः। मुनुख्यानुपदेशः खुतेः सारं च(r. सारस्य) संग्रहः॥३॥ प्रज्ञानमान्दं प्रश्न खहं प्रश्नास्मीयव्ययं। तस्वनसि नेति नेति खेनायमाला (r. खेनो व्यनामा) जिल्लीत म से म

चक्रमे क्रियते क्रमे चलक्ष्यमपि लक्ष्यते। चभक्षं भवते योगी घृतिशाखस्य संग्रहः ॥ ५ ॥ पंचभतादितमाचा(r. तन्माचं?) दश्चेंद्रियममन्त्रितं । मनो पुढिरहंकारियसभीवादिपंचकं ॥ ६ ॥ पंचिक्तं (r.० ची०) तस्त्रमेतस्त्रीरं खुलनुचाते । भार्षेत्रको महाविष्णुः प्रोक्तस्वविदी तु तत् ॥ ७ ॥ प्राकादिवायमः पंच मनोमुद्धीद्वियाखि च । श्रारीर सुक्षमेतस्यादपंचि(r. ची)कृतमेय हि ॥ t ॥ बदेव प्रकृतिः प्रोक्ता तस्त्रविक्तः शुतेवेलिः । तयोरेकां परं जस विश्वरूपेतिशान्दिकं ॥ ९ ॥

1. Tattrabodhani, fol. 2; 2. ātmānātmavircku, fol. 2h; 3. sākshātkāra višvarūpadaršana, fol. 3. 4. brahmaiva-karmavyavahārasādhanam, fol. 4 : 5. mahavakyopadeśa, fol. 4b; 6. prabodhavakya, fol. 5h; 7. paramärthanirnaya (?); 8. jivanmuktalakshana, fol. 7b; 9. nihpadvi (?)-aikyanirūpaņa, fol. 9; 10. yajāāgnihotram, fol. 10; 11. prāņahamsašabda, fol. 11; 12. brahmasūtra. fol. 12b; 13. kaivalya, fol. 13b; 14. yogāshļūngusiddhi, fol. 15b; 15. brahmavarnaviveka, fol. 21; 16. āśramatrayaviveka, fol. 25; 17. āśramasamnyāsa, fol. 28b.

It ends:

मय्येव सकले जातं मयि सर्वे प्रतिष्ठितं । मयि सर्वे लयं याति तत्त्वसाद्ययमस्यहं ॥ ४ ॥ श्रुतिशास्त्रसम्बयं ज्ञानसागरेण ग्रंथितं । संहिता परमहंसानां योगिनां मुक्तिलक्ष्यां ॥ ५ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिवाजकाचार्यज्ञानसागरेशोक खालानि-वास खुतिसारमनुष्य समाप्ते॥ सेवत् १९२६ वर्षे मासमागैशिर।

A Šrutisārasamuccaya, by Pūrņānandu, is given in Aufrecht's Cat. Cat. GAIKAWAR.

^{*} On Suddhadraita, see Bhandarkar, Report 1883-1884, p. 75.

[†] The author seems to have a certain predilection for the hypercatalectic anushtubh śloka.

2501.

820. Foll. 117; size 15% in. by 5 in.; fair, modern Bengalī writing, by two different hands; eight lines in a page.

Bhaktirasāmritasindhu, or Bhagavadbhaktirasāmritasindhu, an olaborate treatise on the nature of Krishņa-Caitanya, and devotional belief in his all-pervading power; composed in 1541 A.D.

Having thus been composed only some fifteen years after Caitanya's death, it must have been the work of one of the immediate followers of the Vaishnava reformer. The introductory verses seem, indeed, to ascribe its composition to Sanātana; though some scholars (perhaps finding an allusion to the author's name in the second introductory, and the final verses) rather make it the work of Rūpa Gosvāmin.*

The work consists of four sections (vihhāga) denominated after the four points of the compass, each section consisting again of a number of subdivisions (lahari). It begins:

सिल्टरसामृतमृत्तिः प्रमृतरहिषहञ्चतारकापालिः ।
किल्तर्यामालिलतो राधाप्रेयान् विधुर्जयति ॥ १ ॥
दृदि यस्य प्रेरलया प्रवृत्तितो व्हं वराकस्यो वृष् ।
तस्य हरेः यदकमलं यन्द्रे चैतन्यदेवस्य ॥ २ ॥
विकाममन्दिरतया तस्य सनातमतनोर्नदोशस्य ।
भित्तरसामृतिसम्ध्रभवतु सदायं प्रभोदाय ॥ ३ ॥
भित्तरसम् वृत्तिम् वृत्तिमानिष क्रम्हयससी जिल्हां ।
स्मुत्तु सनातम् सुचिरं तय भित्तरसामृताम्भोषिः ॥ ५ ॥
भित्तरस्य । प्रसृतिरिसल्जगम्मङ्गलस्य ।
क्रिनापि मयास्य क्रियते सुदृद्दां प्रभोदाय ॥ ६ ॥

रतस्य भगवज्ञक्करसामृतययोनिधः ।

चत्वारः धस्तु वस्यने भागाः पूर्वादयः क्रमात्॥ ७॥

तत्र पूर्वे विभागे अस्मन् भक्तिभेदिनिक्यके ।

चनुक्रमेण वस्तवं लहरीणां चनुष्टयं॥ ६॥

खाद्या सामान्यभन्नदाद्या जित्तीया साधनाद्भिता ।
भाषाचिता तृतीयात्र तृषा प्रेमनिक्षिका॥ ६॥

तत्रादी सुत्रु वैशिष्टमनस्याः कथितं स्पुद्धं ।

लख्यां क्रियते भन्नेक्समायाः सत्तां मतं॥ १०॥

खन्याभिलाधिताञ्चयं ज्ञानकनाद्यमानृतं ।

खानुकूत्येन कृष्णानुज्ञीलमं भक्तिक्समा॥ १९॥

यथा नारदपचराचे। one śloka; श्रीभागवतस्य तृतीये स्कन्धे च। o three ślokas.

> क्रेशमी जुभदा मोबलपुताकृत्तुदुर्लभा । सान्द्रानन्दविशेषामा चीकृष्णाकर्षिणी च सा ॥

त्रवास्याः क्रेशमत्वं । क्रेशास्तु पापं तडीजनविका चेति ते विधा ॥ जब पापं । अमारश्रं भवेत्यापं प्रारश्रं चेति तिबुधा ॥

Rasopayogisthäyibhävopapädano nämu pürvavibhägah:—1. bhaktisämänyalahari, fol. 3a;
 sädhanabhaktilahari, fol. 15b;
 ratibhaktilahari, fol. 15b;

III. Bhaktirasasāmānyanirūpaņo nūma dakskiņo vibhāgah, begins:

प्रवलमनन्यास्त्रयिका निषेतितः सहस्रक्षेत्र । स्रथमयनो मधुरायां सहा सनातमतनुत्रयति ॥

1. vibhāvalaharī, fol. 35b; 2. anubhāvalaharī, fol. 37a; 3. sāttvikalaharī, fol. 41b; 4. vyabhicāralaharī, fol. 55b; 5. sthāyibhāvalaharī, fol. 61b.

III. Mukhyabhaktirasapañcakanirūpaņo nāma paścimavibhāgaļ, begins:

धृतनुम्धरूपभावो भागवतार्पितपृष्ठमेना । स मयि सनातनमृतिस्तनोतु पुरुषोत्तनसुष्टि ॥

1. śāntabhaktirasalaharī, fol. 64a; 2. prītabhaktirasalaharī, fol. 74b; 3. preyobhaktirasalaharī, fol. 82a; 4. vatsalabhaktirasalaharī, fol. 87a; 5. madhurākhyabhaktirasalaharī, fol. 89a.

^{*} Raj. Mitra, Notices, ii., no. 579, on the other hand, assigns the work to Jīva Gosvāmin.

[†] On the technical meaning of bhaktirasa, see Wilson, Select Works, i., p. 163.

IV. Gaunal-haktirasādinirūpaņo nāmottaravibhāgah, begins:

भक्तिभरेण मीति कलयबुररीकृतवनाङ्गसङ्गः । तनुतां सनातनात्मा भगवाक्ययि सर्वेदा तृष्टिं॥

1. hāsyabhaktirasaluharī, fol. 90b; 2. adbhutabhaktirasalaharī, fol. 91b; 3. vīrabhaktirasalaharī, fol. 94b; 4. karuṇabhaktirasalaharī, fol. 95b; 5. raudra(bhakti)rasalaharī, fol. 97a; 6. bhayānakabhaktirasalaharī, fol. 92a; 7. bībhatsabhaktirasalaharī, fol. 98b; 8. rasānām maitrīvairasthitilaharī, fol. 103a; 9. rasābhāsalaharī, ends fol. 105a:

भारतासाधातसम् रसायस्थानमू चिकाः ।
वृत्तयो नाट्यमानृत्वादृक्ता नाटकलक्षयो ॥
इति भक्तिरसानृतिकिन्धानुत्तरिवभागे रसाभासलहरी ॥
ग्रन्थस्य गीरवभयादस्या भिक्तरसिप्रः ।
समादृतिः समासेन नया सेवै विनिर्मिता ॥
गोपालक्ष्यशोभी दशदीय रघुनाचभावविक्तारी ।
तृष्यतु सनातनो असिश्वुत्तरभागे रसामृतासुनिभेः ॥
इति भिक्तरसामृतिक्षि गीग्रभिक्तरसादिनिक्पयो नाम्

रामाङ्ग्रक्र १८६ शास्त्र शास्त्र गोसुल मधिकिनाय । भक्तिरसामृतसिन्धुविटङ्कितः खुद्रक्षेण ॥

Regarding the date (? rāmāngašakra), see Bhandarkar, Report 1883-4, p. 76.

Foll. 106-116 contain a copious list of contents in five parallel columns; while fol. 117a gives an (incomplete) list of the titles of works quoted by the author. Of the authorities actually met with in twice going over the work, the following may be mentioned (omitting a number of *Purāṇas*, etc.):

Agastyasamhitā, foll. 9b, 11a; Aparādha-bhaājana, fol. 55b (ज्ञामादीनां ज्ञाह न ज्ञाहा पालिहाः दुनिदेशा जाता तेषां न निय करुणानचपानोपशानिः । उत्तमृत्यीतान्य यदुपते सामतं लभवुद्धिस्तामायातः श्ररणनभयं ना नियुक्तात्मदास्ये॥ not in Huberlin's text, and different metre); Uddhavasandesa, fol. 96a

(कृष्णं मुख्यब कर्यावलाहोडतो निष्टुरस्यं ना नवादां यदुकुल-भूषां भिन्दिरे गान्दिनेय । पश्याभ्यवे निवय रचमधिष्ठाय यात्रा विधित्ती स्त्रीयां प्रायीरिप नियुत्रको हमा यात्रा व्यथायि॥ Rūpa-gosvāmin's Uddhavasandeša, MS. 570, v. 76. but quite different in second half); Karnampita. fol. 17a (चानचानसितभुवोरूपचितानचीखपऱ्याङ्गरेष्यालो-लाननुरागिकोर्नयनयोराद्री मुदी जस्मिते । स्नातासामधरामृत मदकलामद्वानवंशीसनेष्वाशास्त्रे मम लोचनं ब्रजपतेमीति जगमोहिनों ॥), 17b, 34b, 70a, 71b; Kātyāyanasamhitā, fol. 7b (वरं हुतवहज्ञालापज्ञरानाचैवस्थितिः । न गौरिचिनाविनुसन्तनसमासवैद्यसं ॥); Gitagovinda, foll. 27b, 87b, 88b; Govindavilāsa, fol. 57a (चिरमुक्तविद्वतमनसो राधामुरवैरिकोः कोजि । निभृतनिरोख-ग्राजन्मा प्रत्याञ्चावञ्चको जयित ॥); Dānakelikaumudi, fol. 55b (गभीरोडपञ्चामां दुरभिगमपारो जीव नितरामहावी न्यादां दधद्वि हरेरास्यदम्य । सन्ना स्तोमः प्रेमस्युद्यति समग्र स्यगयितं विकारं न स्कारं जलनिधिरिवेन्दी प्रभवति॥), 876 (क्वल्यव्यतिनां •); Nāruda-Pañcarātra, foll. 1b, 2b; Pañcarātra, foll. 3b, 11b, 18a; Padyāvalī, foll. 36b, 44a, 65b (ध्यानातीत o given in Padyic... MS. 823, fol. 9a, as by Yādavendrapuri), fol. 87b (बार्न बपु: पुलकितं o ib., fol. 18a), 88b (जन-सादेबस्मिप o ib., fol. 16b, by Kavicandra); Praklādasamkitāyām śrī-Uddhavavākyam, fol. 886 (भगवानिप गोविन्दः कन्द्रपेशरपीडितः। न भुद्धे न सिपिति च चिक्तयन् वो ग्रहनिशं ॥); Bilvamangala, fol. 35b (खिप पहुजनेक्मी लिमाले तुलसीमञ्जरि किचि-दर्चवानि । अवनोधम पार्च सारचेश्त्यं चरणाचाश्चरणाभिलाविणं मां ॥), 44व (इस्तमुन्धिय यातो इसि वल्लाकृष्ण विनद्वतं। हृदयाहादि नियासि पौरुषं गणयामि ते॥), 46व (राथा पुनात् जगदच्युतदश्चित्रा मन्यानमं निद्धती द्धिरिऋपात्र । ०): Bilvamangulastava, fol. 64a (सद्वेतवीयीपियंहर-पास्याः खानन्दिसंहासन्त्रअदीखाः। शहेन सेनापि वयं हहेन हासीकृता गोपवभूषिरेन ॥); Brahmayamala (? roference not found); Brahmasamhitayam Adipurusharahasya, foll. 27u, 30a (see no. 2511): Bhaktiviveka, fol. 11a (चिनां कुपान रखाये विक्रीतस्य यचा पश्चो:। त्रचापैयन् हरी देहं विरमेदस्य रखणात॥): Bharata, fol. 60b (यहक्कं भीभरतेन ॥ शक्किरिक्त विभावादे: ्कापि साधारकी कृती। प्रमाता तदभेदेन सं यया प्रतिपवते॥):

Bhāvārthadīpikā, fol. 3a (त्वत्वचानृतयाचोधी विहर्तती महामुदः । सुर्वेक्ति कृतिनः केचिश्रतुर्वेगे तृखोपमं ॥); Brahmayāmala(?); Māghakāvya, foll. 23b, 24b; Multundamālā, fol. 57a (दिवि चा भुषि वा नमान्तु वासी • चरवी ते नरवो अप चिनायामि ॥ Haberlin, p. 516); Mukundāshṭaka, fol. 33b (बनबनिवहशी-भानिन्दिप्रीतं नितसे तद्परि नवरक्तं वस्त्रितयं द्धानः। प्रियमित्र किल वर्षे रागयुक्तं प्रियायाः प्रणयतु नम नेत्राभीष्ट-प्ति मुकुन्दः ॥); Yāmunācāryastotra, fol. 11a (वपु-रादिषु यो अपि को अपि वा गुखतो असानि यथा तथाविधः। त्रद्यं तथ पाद्षययोरहमधैय मया समर्पितः ॥), 23b (रचुवर यदभर्त्व तादुशो वायसस्य प्रणत इति द्यालुपैय वैद्यस्य कृष्ण। प्रतिभवमपराहुभुग्धसायुन्यदोऽभ्वेद किमपदमागस्तस्य ते ऽस्ति ज्ञनाया: 11), 27a (यहरहमस्डान्तरगोचरं च º); Rasasullhakara, fol. 43a (श्रीतप्रयानेन रतानताना कृष्णेन तालादवरोपिता सा । चालुका तस्यैव कर करेण ज्योत्सा कृता नन्दमिन-दमाप ॥); Lalitamādhava, foll. 25a (श्रोटब्रहोपीस्तनपरिसरप्रेख्यभवात् बरोतु बन्पादीपचलति किल गोयधेनगिरी। °), 25b, 26b, 28b, 84b, 86b, 87a; Vidagdhamadhava, foll. 28a (रूपसपुभृतश्वनकृतिपर क्वेन्द्रसुबुरं धानादनारयन् सनन्दनमुखान् विसोरयन् वेधर्स 1 0), 48h, 67b, 84b, 86h, 95h, 96h, 102a; Vishpuyamala (?); Vishpurahasya, foll. 7b () लिक्ननं घरं मन्ये व्यालव्याप्रजलीकशा । न सङ्गः शल्ययुक्तानी नानादेवेकसेविना ॥), 8b (ज्ञीविक्कोरचैन वे तु प्रकृविना नरा भृषि । ते यानि शास्त्रतं विष्णोरानन्दं परमं पर्द ॥); Vaishnavatantra, fol. 29b (सप्टादशमहादोपे रहिता अगवज्ञनु: । सर्वेश्वर्येशयो सत्यविज्ञानानन्दरूपिको ॥); Hamsadūta, fol. 46h (बदाचिश्वेदारिन Hæberlin, p. 37.1, \$1. 3), 72a (पुरस्तादाभीरी °। स जानुन्या ° ib., p. 383, \$1. 50b, 51b), 95a (विराजने ib., \$1. 54); Haribhaktivilāsa, fol. 11b (ज्ञवास्नीति वदन् वाचा तथैव मनसा यिदन् । तास्यानमस्यितस्तन्ना मोदते शरशायतः ॥); Haribhuktisudhodaya, fol. 2b (त्रसाद्याकर्णाद्वाद-विमुद्धा अस्यितस्य ने । मुखानि गोप्पदायने बाबास्यपि जग-द्वरो ॥), 8b (प्रविश्वातालयं विकादिश्चनार्यं मुभक्तिमान् । °), 12b, 17a, 65b, 70b; Harisudhodaya, fol. 93b (स्वानाभिकामस्तपति स्थितो उहं ⁰ 1).

[H. T. COLEBROOKE.].

2502.

1547E. Foll. 49; size 10 in. by 41 in.; modern Devanagarī writing; 10 or 11 lines in a page.

A fragment of the Bhaktirasāmritasindhu, extending as far as fol. 33b of the preceding MS.

An additional leaf, marked अं र पं, morely gives the following colophon, written in a different hand: इति क्रीचरखदासविर्धायते भक्तिरसानूतसिंधुनानको ग्रंथ: सनाम: ॥ ०

[H. T. COLERROOKE.]

2503.

806b. Foll. 110; size 151 in. by 5 in.; clear, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Durgamasamgamani, a commentary on the Bhaktirasāmritasindhu, annotating the text and enlarging upon the doctrines propounded therein. Apparently by Rūpa (? or Jīva) Gosvāmin; though in the colophon ascribed to Sanātana.

It begins:

सनातनसमी यस्य ज्यायान् श्रीमान् सनातनः । श्रीयसभी व्नुजः सो व्यी श्रीरूपो नीयसर्गतः (सङ्ग्रीतः [B, orig. A.) ॥

श्रव श्रीमान् ग्रन्थकारः सकलभागवतलोकहिताभिलावपर-वज्ञतया प्रकाशितेः सहदयिक्ष्यकमलकोपिवलासिभिः श्री-मज्ञागवतरसरेव भक्तिरसामृतसिन्धुनामानं ग्रन्थमपृवैवचनमा-चिन्नानस्तर्थियितव्यस्येव च सर्थोतमता निश्चिन्नानसञ्चाज्ञनयैव मज्ञलमासञ्चयति । स्वं सर्वे स्व ग्रन्थो भ्यं मञ्जलक्ष इति च विज्ञापयित ॥ ससिल्हेति ॥ विधुः श्रोकृष्णो जयित सर्वोत्वर्षेण वर्तते । ०॥ २॥

स्वय निजभिक्तप्रवर्तनेन कल्यियुगपावनावतारं विशेषतः स्वास्त्रयस्यक्रमलं श्रीश्रीकृष्णस्तित्यदेवं भगवनं ननस्त्रदेति हृदीति॥ दृद्धिषयप्रेरस्या प्रवर्तितो अस्य न सन्दर्भे इति शेषः। स्टाकेति स्वयं देत्येनोक्तं। सरस्तती तु तदसहमाना वरं श्रेष्टं चा सम्यक् कायति शब्दायते इति तमेव तं सावयति सत्वि-तायामिष तते रखयेवाच प्रवृक्तिः स्यात् नान्यपा इसपेरपैः॥२॥

खप निजेष्टदेवतावतारत्वेन निजगुर् सुवन् प्रापैयते विद्यान इति ॥ भिक्तरसद्ध्यानृतस्य सिन्धुरिवेति तद्यानार्य प्रन्यः तस्य खीकृष्णास्यस्य मदीअस्य सदा खेन द्येगे स्थितस्यैव विकाशितनानात्मद्धपतनीया सनातननामा तनुस्तन्या विद्यानमन्दिरतया तनुस्यत्याङ्गीकारेग्रेत्ययः । खन्यस्या खिप नारायणास्थायाः सदा समानार्थ सनातन तत्रनीः सिन्धुविद्यानमन्दिरं भवतीति ॥ ३ ॥ ० ४ ॥

च्चय निजयन्यस्य विरोधिकृतयराभवाभावकरीं चौगुरू-चरणान् प्रार्थेयते नीमांसकेति। ०॥ ५॥

It ends: इति धर्ममसंगमनीनास्त्रां भिक्तरसामृतसिम्युटी-कार्या उत्तरविभागे रसाभासलहरी नवनी ॥ इति दुर्गेमसंगम-नीनाम्या भिक्तरसामृतसिन्युटीकार्या चतुर्थो विभागः सनाप्तः॥

रामाक्निति शालियाहनस्य संवासरगणनया यिक्रमादित्यस्यापि क्नेया। सक्कस्य यामगितप्रसिक्षा विषद्यधिकायुदेशशतीगणित इत्वर्षः ॥ विक्रमादित्यस्य त्व[ष्ट]नयत्यधिकपश्चदशशतीगणित इति क्षेयं ॥ विटक्कित उद्धक्कितः मुष्ठस्यत्येय पठितव्यं । तेषा दीनस्मन्यतामयपाठे यि तदसहिष्णुः सरस्तती खुट्टं सूक्ष्मत्वक्षेयं कृषं सक्कपं यस्यति गत्यनारास्यदं स्कोटयन्ती संमाहितवती॥

> स्रोकृष्णः सर्वपृष्णः स स्राति विपुले गोकुले व्यक्तत्त्त्त्त् माभुर्येश्वपैवर्यः स स पशुपशृतानन्तलस्त्रोभिरिष्टः । स्रोताभावर्गमध्ये स स मधुरगुग्रस्त्रो(म)भुराभामभारी-व्यक्तिन् ग्रन्थे रसाम्याविभागतिस्त्रा[-]रसारप्रसारः ॥ यदिष स नातिविशुद्धा तदिष स सिन्नः सदाप्रुरीकाया । दुर्गमसंगमनीयं लोके वास्यामृताम्भोधोः ॥

इति सनातनगोस्तानिकृता दुर्गेनसंगमनी भक्तिरमापृत-सिन्धुदीका समाप्ता ॥

Two additional leaves contain an index of chapters, and a list of 26 works quoted in the commentary. Of the latter may be mentioned: Kurukshetrayūtrā, Gopālastava, Dhrunacarita, Sāhityadarpaņa. [H. T. Colebrooke.]

2504.

1489b. Foll. 85 (numbered 67-151); size 15½ in. by 4½ in.; Bengali handwriting of 1806 A.D.; seven lines in a page.

Durgamasamgamani. This (rather carcless) copy omits the last colophon and the last but one of the final ślokas of the preceding MS.; and it also differs considerably as to the rest; viz.:

इति दुर्गेम[स] क्रमनी नाज्यां हरिभक्तिरसामृतिसन्पुटी कायां चतुर्थो विभागः ॥ रामोन्दिति (!) झाल्ठियाहनसञ्चलस्याणनयाः विक्रमादित्रस्य साथि सा भ्रेया। चडेस्य (!) वामापितप्रसिद्धा ०--दोनं सन्धतामयपाठे अपि चुद्रां सूक्षं दुर्हेयं (?) क्यं सक्यं यस्यित सरस्ततीसंवादः ॥ यद्यि च नातिविज्ञुद्धा ० वास्या-मृतान्भोधेः ॥ समान्नेयं टीका तेषानेव प्रतिये तु [भ] चतु

The MS. is preceded by six leaves, marked क्रोड (पत्र), and numbered 1-6 in the left, and 61-66 in the right margin. This passage, which apparently belongs to the present work, begins: अब जीवगोसानिवतानुसारिय:। निवासिद्वासु गोपा: सकोवा स्व ताच राधादय:। •

[H. T. COLEBROOKE.]

2505.

1489a. Foll. 60; size 15½ in. by 4½ in.; indifferent Bengali handwriting, apparently by the same hand as the preceding MS.; seven lines in a page.

Krishnabhaktirasodaya, another treatise on the same subject, apparently consisting chiefly of passages from the Bhaktirasāmritasindhu, with comments thereon; by Rādhāmohana Šarman. It begins:

गोपोनयनचकोरीसादितमुरसामृहातिताङ्गरुचिः ।
कोपो प्रजेन्द्रतनयो नौरद्नीलो विधुर्जेयति ॥
श्रीमदक्षेतयंशोद्गराधामोहनश्रमेणा ।
क्रियते परमामोदः कृष्णभक्तिरसोदयः ॥
श्रीमद्रसामृताम्भोधिगोसानिभिरुदाहृतः ।
तस्मादुङ्गय पत्निविद्यतस्य निवेद्यते ॥
श्रान्यं मन भाषस्य तह्योदितचेतसः ।
वैष्यवेः कृष्णसंबन्धे गुग्रमानपरिग्रहेः ॥
तत्र भक्तिलक्ष्यं ॥

चनाभिलापिताणून्यं श्वानकमेश्वनापृतं । चानुकूट्यनकृष्णानुशीलनंभिक्तरत्रमा॥(see p.812b) जन प्रकरकात् भक्तिपदेन कृष्णभक्तिरेवीप्यते । तथा चानु-कृष्णेन कृष्णानुक्रीस्तर्न कृष्णभक्तिरित वानान्यतः सद्भपस्च्यां व a lengthy discussion; ननु भक्तेः वि प्रयोजनित्याह । क्रेन्नजी नुभदा o p. 8126 ॥ इति क्रेन्नः स मूख्यपं o in the comment on this the author remarks: जन प्रमाखं मूख्यन्ये (भक्तिरसानृतसिन्धी) माकृतकृष्णभक्तिसुधार्ये व च विस्तृतसम्बद्ध चानुसन्धेयं o

The Durgamasamgamani is quoted at fol. 8b. The work consists of ten chapters (ullāsa), viz.: 1. fol. 10b; 2. sādhyabhaktinirūpaņum, fol. 15b; 3. bhaktirasanirūpaņam, fol. 25a; 4. vibleāvādinir., fol. 39a; 5. sāntableaktirasanir., fol. 44a; 6. prītabhaktirasavivaraņam, fol. 48b; 7. sakhyabhaktirasanir., fol. 50b; 8. vatsalabhaktirasanir., fol. 51a; 9. ujjvalabhaktirasanir., fol. 54b; 10. (maitrivairavivecanam) ends fol. 60b: भरतनुनिनायुक्त। रसाभासा चनी चित्रप्रवितता इति। श्वमन्यद्धं इति कल्यिगपावनायतारः॥ श्रीमद्देशयी-राधामोहनगोस्नामिवरिचते कृष्णभक्तिरसोदये दशम वज्ञासः। समाप्तो ऽयं ग्रन्थः ॥ Cp. Rāj. Mitra, Notices, iii., no. 1192. [H. T. COLEBROOKE.]

2506.

2486. Foll. 249 (five of which, 124-128, are wanting), and two suddhapattras (after 62 and 82 resp.); size 11½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1550 A.D. (fol. 61 supplied by a later hand); 8-11 lines in a page.

Vishņubhakticandrodaya, another work on the same subject, in sixteen chapters (kalā), by Nṛisiṇhāraṇya Muni.

It begins:

वन्दे [ज्हें] जीनृतिहेशं पुरुषारस्य गुरुत्तमं । जीताममन्त्ररात्रं (!) च वैकावान्हाहिं (व्वाह्वाद)तिश्चये॥ जाविषेश्व लोके अस्मिन् सङ्गल्लाह्वाददायकः । जीविक्कुशक्तिबंद्रो ध्यं विक्कुप्रेमान्त्रिवयेनः ॥ यस्य (तस्य R. M.) जुतेरेककलामकस्य हन्याक्क(हक्काद R. M.)नेकाक्कामः प्रवंथः । शैषिक्तनेतींद्रियवातपात्मा(शाक्या B. M.)
नानांतरायाधनती इताया ॥
चाले निरंतराञ्चेबट्टकैन्माधकारिवध्यंतनं ।
स्मृत्वा प्रयम्य चादी गुई श्रीविध्युभक्तिचंद्रोदयं ॥
संसारानलिविद्यो ननीभी कावैशिक्षयं ।
संसारासारता हात्वा गुई श्रर्थनावक्षेत् ॥
गुरुक्तेवारतः शिक्यः क्विनवेदकः ।
गुरुक्तेषरभावश्च दंडवाप्रयानेहुई ॥
स्मानतोद्याः शक्यहुक्तिः शिरसा नुदा ।
गृह्यन्यरिकरेक्षक्र्यानवहस्तोषयन्गुई ॥

तथा चोक्तानि श्रीमङ्गागयते श्रीभगयता उद्धर्व प्रति जिञ्चलक्षणानि । १

No authorities, except Purāņas, Bhagavadgītā, Vishņurahasya, Vaishņavatantra (fol. 93b), und such-like works have been met with.

For the contents of the work, cp. Raj. Mitra, Notices, viii., p. 279.

The MS. is not quite complete, the 16th kalā beginning on fol. 146b; and the last lenf breaking off at ॥ जय मास्तुने नासि मोदिष्णोः

[GAIKAWAR.]

2507.

735. Foll. 158; size 18 in. by 41 in.; clear, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Vishnubhaktidarpana, or Vishnudarpana, another compendium of devotional worship, in fifteen chapters, by Upendrācārya.

वासुदेवादिका नूर्तार्देशनं घरमं पदं ।
 नाराययं शास्त्रयोति नमामि हरिनीचरं ॥
 गुरुं प्रयान्य चीविच्युं पूजनं घरनात्मनः ।
 चहाकुभिक्तयोगाद्यं मन्त्रेरहाच्यरादिकैः ॥
 हृष्टा तन्त्रपुरावानि मतं भागवतस्य च ।
 मन्त्राचेकचनोपेतं लिखिच्यानि यणामित ॥
 यमाच्य नियमाचेव चासनं प्रायसंयनः ।
 प्रायाहारो धारणा च ध्यानं समाधिरेव च ॥
 चहाबङ्गानि योगस्य भक्तेनिक्तविदो विदुः ।
 चहिद्याद्या यमाः प्रोक्ताः श्रीचाद्या नियमा नताः ॥

चहिता सत्तनस्तेयनसङ्गो होरसंचयः । चास्तिकं नस्वये च नीनं स्येये खनानेवं ॥ श्रीचं नपस्तपो होनः खडातिक्यं नद्पेयं(? नृद्० = गो-तीर्पेंडनं परार्थेहा तुष्टिराचायसेवनं ॥ [पीनृतिका)। हते यमाः सनियमा उभयोद्वीदश्च स्नृताः। चासनं सक्तिकास्यं स्याद्वीरासनम्यापि या॥०

- II. अय दीक्षां लिखियानि सर्वेशक्यां कलावतीं। दीक्षां विना यशुक्षं हि विप्रस्य न निवतिते॥ fol. 10b.
- III. अक्कोगान्यच चस्तामि अक्कानां चैव छच्छा । निष्कर्मेषं पापशुद्धिं च विकाअक्केष मिलती ॥ 20b.
- चथ साधनयोगस्य माहात्र्यं लिख्यते अपुना ।
 यथा गृष्टं पुराखेषु श्रुत्वा शनननुष्तमं ॥ 30b.
- V. चय प्रक्रम्य विश्वेशं विधानं सार्यनन्तिनं । प्रातःप्रभृति सायानं लिखियानि ययानितः॥ 48a.
- VI. पीठन्यासं विधायैषं तत्र विष्णुं स्मरेन्प्रभुं । साधिशनसमुहृतनादेन प्रस्वात्मना ॥ 56b.
- VII. जाय विज्ञाननानन्दं अज नत्वा महेन्त्ररं ।
 पूत्रायां तस्य नन्त्रायां प्रकाशाज्य कथ्यते ॥
 रको नारायको देवः सर्वः सर्वेच्चरो विभुः।
 भक्तानां कार्यसिक्कर्षं चतुर्वृतिनेहीयते ॥ 68%
- VIII. सतं ज्ञानमननं यक्तम्मासस्य यतो भवेत् ।
 तं विष्णुनन्ययं पूर्णे प्रस्तन्य जगदीन्यरं ॥
 हादशास्यरमनस्य वस्तानि विधिनुत्रनं ।
 भक्तानुग्रहसाधाय वासुदेवेति यं विदुः ॥
 वेदादिईदयं तेऽनो भगवान्वालहंसकी ।
 नारायस्याविष्णुयुक्ती सत्यनुष्टेन संयुतः(!) ॥ 78%.
 - IX. चय प्रवास्य विचेशं भववन्यप्रमच्युतं । विधानं तस्य पूजाया यथोत्तं स्टिस्यते ब्धुना॥ 89b.
 - X. चय सत्तानन्दमयं ब्रब नत्वा महेच्यरं । लिख्यते तस्य पूजाया विधानं कलितारणं ॥ 97a.
- XI. केती * च कृष्णगोविन्दी नत्नाझी मदनादशः । चडादशाखरो मन्त्रो भक्तानां मुरपादपः ॥ 106b.

- XII. चय तंत्रिप्तपुद्धीनां विधानं सार्वेतन्तिकः । यदानित लिक्तिचानि मालाशृद्धिं पुरस्कियां ॥ 114a.
- XIII. चय पीराशिकेनैकीरुपचारिविधि त्रुवे । महापूजाविधानेन गृहदानिविधि तथा ॥ 123a.
- XIV. जतः परं लिखिजानि शयनीत्वादिनं विधि । जीहरेतीगरं पुरुषं वैद्यावानि व्रतानि ज ॥ 141a.
- XV. सथ श्रीभागवतोक्तपयोव्यतपद्धतिर्हिस्यते । तत्र काल्गु-नामावास्याया ब्राम्चे नुहूर्ते उत्थितः कृतनेत्रादिः श्रोतन्रहे सानसंस्रह्मं कृता^o fol. 157a.

It ends: तती यनमान सामायादिन्यो ययास्रिक विस्तास्त्रं वर्त्रभिता दक्षियां मुच्यां तद्धं पादं वा दस्ता तानन्यानिप ब्राह्मणान् सहुयोन भोजनेन भोजयेत्। यथास्रिक च चाव्हालादिन्यो विष भोजनं द्यात्। ततो विख्युनवधार्य चन्धुनिः सह भुज्ञीत। व्रतेनानेन भगवन्तमाराध्य सकल-यहावतत्त्रपतां सिद्धिनाष्य भगवज्ञोकमामुयात्॥ इति ज्ञीभा-गवतोकपयोवतिविधः सनाप्तः॥ इति ज्ञीनानुषेन्द्राचार्यविदरिकतं ख्रीविद्युद्येशं सनाप्ते॥

The other colophons run: इति विकासित्येके (प्रयतः) परिकेदः (corrected everywhere for original परसः). [H. T. Colebrooke.]

2508.

823e. Foll. 38; size 12% in. by 4½ in.; fair, modern Bengali handwriting; six lines in a page.

Haribhaktikalpalatikā, a treatise, by Krishau Sarasvatī, on the nature of 'bhakti' and the various grades of it through which the votaries of Krishaa have to pass before attaining perfection of faith.

It begins:

सवात्मानमञ्जेवलोकपितरं सर्वेष्यरं शाषातं यं तो वेति जगतिवासममृतं यक्नाययाच्यं जगत्। यं ज्ञात्मा कृतिनो विश्वाति परमानन्दाववोधं च यं तं भक्तप्रियवाच्यवं शरणदं वन्ते मुरहेपिणं॥ १॥ व्रमस्त्रीणां प्रेमप्रणयहत्यो या किमचया कृपायुक्तो भक्तेष्यमुरनिधनश्चयनिपुनः। खपि स्नात्मारानो य इह विजिहीधुवैजनगात् तमानन्दं वन्ते नवजलदनालोदरनिभं॥ १॥

^{*} The guttural nasal here may possibly be intended for the nasal sound which occurs in many of the formulas in this and several other chapters, e.g. प्रमासुसाय । से सानरहाय ननः । सिं सिये ननः । वै सोन-सरहलाय ननः ॥

श्वसत्यमिष संसारं यहाँकिः सत्यतां नवेत् । गोषीनां सदयानन्दं तमानन्दमुपास्महे ॥ ३ ॥ पुरुषाम्भोषिभवा तमोविषठिनौ सत्सञ्जमूलोक्षमा श्रह्मापञ्चविनो विविक्तिकिलकाग्रेमप्रसूनोक्ष्यला । सान्द्रानन्द्रसायहं च परमज्ञानं फलं विधती सेवं श्रीहरिभक्तिकत्यलतिका भूयास्ततां ग्रीतये॥ ३ ॥

The work is divided into fourteen stavakas. viz.: I. (verses 46) on the nature of the god; II. (vv. 78) on the kinds of worshippers; III. (vv. 17) on the nine grades of bhakti, to each of which is devoted one of the succeeding chapters; IV. (vv. 21) on śravaņa, the recital of Hari's actions and sayings; V. (vv. 60) on kirtana, invocation of his names and eulogizing of his qualities; VI. (vv. 34) on smaraya, or conception of Krishna as the aggregate of all that delights the human heart; VII. (vv. 27) on padasevana, or paying tribute of admiration by meditating on his acts and offering magnificent presents; VIII. (vv. 48) on arcana, or worshipping him by sixteen different kinds of offerings, such as tulasi, etc.; IX. (vv. 12) on nandana, or prostration before the deity; X. (vv. 19) on dasya, or complete absorption of soul and mind in the divine being; XI. (vv. 5) on sakhya, or love for the deity; XII. (vv. 10) on atmanivedana, or annihilation of one's individuality and becoming one with Krishna; XIII. (vv. 13) on knowledge of the divine; XIV. (vv. 19) on the atonement for transgressions and relapses of the soul.

Occasionally explanatory remarks are inserted between the verses, in which the author speaks of himself in the third person, as to what the succeeding verses are intended to show.

It ends:

ये ज्युक्तिन चढिन चानिज्ञमिदं भक्तिप्रवेशामृतं ये चा साधु निद्धपर्याता भगवद्वक्षेषु निमेत्तराः । ते निध्य भवान्यकारमिक्लं भक्तिप्रवोधानृतं सान्द्रानन्दमनावृतं तदमृतं विन्दिन्तं विद्याः पदं ॥ १९ ॥ इति श्रीहरिभक्तिकत्यलिकामां चतुर्देशस्वकः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्णसरस्ततीवरिचतो सन्यः संपूर्वः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2509.

827b. Foll. 18; size 12% in. by 5 in.; good, modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Bhaktilahuri, apparently a work of a similar nature, by Mauirāma. This MS. contains only the fourth chapter (viśvasamuddeśa-taranga), explaining the evolution of the universe, with the heaven of Vishņu as the crowning of the edifice. It begins:

गुरु विद्येषारं कृषां प्रशिपत्य प्रशीयते।
निश्चरतिय विद्यस्य समुद्देशो यद्यानित ॥ १ ॥
निश्चरत्यल्यल्यल्यादोनां तेनसा पश्चमस्य च।
सुतानम्बनिना सार्थं ज्योतिरुपद्यते महत् ॥ १ ॥
वभाष्यां जित्रतीभूय च्याप विद्यो दिशो दशः ।
विदेने मूक्तरूपेश विदाद तेन निगद्यते ॥ ३ ॥
आव्दास्त्रप्या प्रकृतिन्यांतीरुपस्तु पूरुषः ।
प्रकृतेः समयायाद्वे तेनसन्त्रोयपद्यते ॥ ३ ॥
तेनोयोगाद्विभिन्नः सन् प्रावः साध्यो निरञ्चनः ।
चन्याहताव्यकृतिराद्या मृष्टिविधायिनो ॥ ५ ॥
निद्धारमश्योगास्य गुणाः(?॰.गुणान्) सस्यं रमस्तनः ।
पच्चभूतानीन्द्रियाश्य संभूतात्यमृजन्मुदुः ॥ ६ ॥
गुणास्तन्त्रावसहितैः पद्मभूतेः समस्ततः ।
इस्ताहानिक्रपाभिन्ने बन्नागं प्रकृता चनः (!) ॥ ९ ॥

It ends:

विक्रसं वैक्रसः शिवलोकस्ताः परः । शक्तिलोकस्तु गोलोको नहामायाभिषः परः ॥ २३३ ॥ गुरुलोकः सप्तविषः सत्यलोकः प्रकारितः । गोलोकातुरुलोकानं पत्ताशकोटियोजनं ॥ २३४ ॥ इति विक्रसमुद्देशः संख्रेपाल्यिको भया । विस्तरेण सहस्रास्यो यक्तुं नैव खनो भवेत् ॥ २३५ ॥ इति भिक्तिलह्यी विक्रसमुद्देशो नाम चतुर्यसरङ्गः ॥ [H. T. Colebbooke.]

2510.

939b. Foll. 10; size 124 in. by 44 in.; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Gauraganoddeśadīpikā, or Gaurāngaganoddeśadīpikā, an account of the chief disciples of Caitanya (Gaura, Gaurānga), and the reformer's own mythic succession; composed, in 1544 a.b., by Paramānan ladāsa, usually called Kavikarnapūra, son of Šivānanda Sena; and pupil of Šrīnātha.

It begins: श्रीचैतन्यचन्दाय तमः॥ यः श्रीवृन्दायनभुवि पुरा सचिदानन्दसान्द्रो गीराङ्गीभिः सद्दशरुचिभिः इयामधाना ननते । तासी अन्यत् दृढतरपरीरम्भसंभेदतः वि गौराहः सभ् जयित स नवडीपमालसमानः ॥ १ ॥ नमस्यामो इस्पेष प्रियपरिजनान् पासलहरः प्रभोरहैतादीनपि जगद्यीयश्चयकृत: । समानप्रेमाणः समग्णगणास्तृत्यकरुणाः सहपाद्या ये ज्ञा सरसमधुरास्तानपि नृमः ॥ २ ॥ गुरुं तं श्रीनाथानिधमयनिदेवाह्यविधुं नुमो भपारानं भूव इव विभोरस्य दवितं । यदा स्थादुन्मीलविरवकरवृन्दावनरहः क्यासादं लमा जगित न जनः क्वापि रमते ॥ ३ ॥ पितरं श्रीशियानन्दं सेनचंशप्रदीपका । वन्दे इहं परया भक्त्वा पार्वदाग्यं महाप्रभी: ॥ ४ ॥ ये विख्याताः परीयाराः श्रीचैतन्यमहाप्रभीः । नियानन्दाडैतयोध तेषामपि महीयसी॥ गोपालाना च प्रवाशि यानि नामानि कानिचित्। ससयन्ये सरुपार्वेदेशितान्यादिस्रितिः॥ विलोक्यान्यानि साधुनां मधुरीडुनियासिनां । गौडीयानामपि मुलाबिशम्य खननीपया ॥ विविचामेडितः कैचित् कचित्रानि लिसाम्यहं। नाम्ना श्रीपरमानन्ददासः सेवितशासनः ॥ यहतपुरा कृष्णचन्द्रः पत्रतस्त्रात्मको अपि सन् । मातः प्रकटतां तहतीरः प्रकटतानियात् ॥ साभिन्नेन युतं तस्तं पचतस्त्रितहोस्यते । खन्यया तद्शेषन्थात्र**त्रसं** स्थाचतुष्टयं ॥

तबिसं यसदेवाच तदभिनं विभाष्यते (ont Tüb.)। यतः सशक्त्रोक्तयमा(सर्वेक्तया शक्ता 17.) कृष्णसादः शितां गतः ॥ सहपदरशैरुक्तं पचतव्यनिरूपणे। उपाधिभेदात्पचलं तस्त्रस्येह प्रदश्येते॥ पवतस्वासकं कृष्णं भन्नरूपस्ट्रपनं । भक्तावतारं भक्तार्खं नमानि भक्तशक्तिकं ॥ षस्य विवृतस्तैसीयः स संविष्य विलिख्यते । भक्तरूपो गीरचन्द्रो यतो इसी नन्दनन्दनः ॥ भक्रसक्तपनित्यानन्दः (!) विषक्षपञ्च मुख्यकः । भक्तावतार जाचायाहितो यः श्रीसदाशिवः॥ भक्तास्याः चीनिवासाद्या यतस्ते भक्तकप्रियाः । भक्तशकिद्वित्रायस्यः श्रीगदाधरमुख्यकः॥ श्रीमहिष्यंभराहितनियानन्दावधृतकाः । चन त्रयः सनुत्रेया विग्रहाः प्रभवच्च हे ॥ रको नहाप्रभृद्धेयः श्रीचैतन्यो ह्याम्बृधिः। प्रभू ही श्रीयुती नित्यानन्दाहिती महाश्रयी ॥ गोखामिनछ विश्वेयास्ते द्विष्ठक गदाधरः। पचतस्थात्मका रहे श्रीनिवासस्य परितः॥ यदुक्तस्तव गोसामी श्रीसरूपपदाम्ब्री: । चयो इन विग्रहाः होगाः प्रभवज्ञान हे नयः ॥ रको महाप्रभुद्धियो हो प्रभू संमती सर्ता । गोलामिनच चाबारो वाच्याः प्रथमपुत्रवत् ॥ रपा पावेदवरी। ये महानाः परिकातिताः । नित्यासन्दगराः सर्वे गोपालाचोपगोपकाः॥ रया संबन्धसंपकादपगोपालसत्तमाः। तत्र स्त्रीमसबद्धीये विश्वंभरसमीपतः ॥ विलम्पित सा ते होया वैष्णवा हि महत्रमाः । नीलाचले च ये स्थातास्ते हि होया महन्नराः ॥ दिख्णादिदिशा याने येथैः सक्नो महाप्रभोः । ते ते महान्तो मन्त्रचाः घरे ज्ञेयाः खयोग्यतः॥ जतः सहपनरगैरुकं गौरनिरुपणे। पचतन्त्रस्य संपन्ना ये ये स्थाता महत्त्रमाः । ते ते महालो गोपालाः स्पानाम्बेड्यादिवाचकाः ॥ रसताः श्रीवृन्दावनिर्तति यमाहुवैह् विदो यमेतं गोलोवं कतिपयननाः प्राहरपरे। श्वेतद्वीपं प्राहुः परमधि परे स्वीम अगद्र नवडीपः सो व्यं जयति परमाश्चर्यमहिमा ॥

त्रसिन्दासमुरीचकार नृहरिविश्वंभरास्यं दधत् तचेहावज्ञतः समस्तमहता वासी व्या तथाभवत् । तै: सार्व महती हरेरनु गुग्राकारापि लीलाभवत् तचासीक्तगतां मनो विष परमानन्दाय मन्दं यतः ॥ यः सत्ये (३)सितवर्णभादधदसी चीहंसनामाभवत चेतायां मसभुग्नसाख्य उचितो अनुद्रक्षत्रश्ची द्रथत्। यः इयामी द्रथदासंवर्शकान्तुं इयाम युगे द्वापरे सो अर्थ गौरविध्विभाति कल्पनानावतार कली ॥ प्रार्भेताः बल्युगे चलारः साप्रदायिकाः। श्रीमध्योरुट्रसनका भवाः पासे यथा स्मृताः ॥ स्रतः कली भविष्यति चत्वारः संप्रदायिनः । श्रीमध्योरुद्रमनका वैद्यावाः श्रितिपावनाः ॥ तत्र माध्वीसंप्रदायः प्रस्तायात्परिलिख्यते । परयोनेचारस्थाभृज्ञिष्यो बद्या जगत्पतिः ॥ तस्य शिषो नारदो अद् चामस्तस्याप शिचता। मुको व्यासस्य शिष्यतं प्राप्तो शानावत्रोधनात् ॥ तस्य शिष्याः प्रशिषाच बहवी भूतले स्थिताः । यासालमकृष्णदीक्षो मध्वाचार्यो महायशाः॥ चक्रे वेदान् विभज्यामी संहिता शतदुपर्णी । निर्मुणाद् जवाणी यत्र समुखस्य परिष्क्रिया ॥ तस्य शिष्यो अभवत् पद्मनाभाषार्यो महाशयः । तस्य शिष्यो नरहरिस्तिकियो नाथवो डिजः ॥ पयनाभस्तस्य शिष्यो अभृत् (!) तिस्तव्यो जयतीर्थेकः । त्रात्य शिष्यो ज्ञानिसम्युस्तस्य शिष्यो महानिधिः ॥ विद्यानिधिस्तस्य शिष्यो राजेन्द्रस्तस्य सेवकः। जयधर्मी मुनिस्तस्य शिष्यो अभूद् गणमध्यतः ॥ श्रीमद्विष्णुपुरी यस्य भक्तिरानायली कृतिः। अयधर्मस्य शिच्यो अभृत् अवस्यः पुरुषोत्तमः ॥ व्यामतीर्थस्तस्य शिष्यो यश्चक्रे विष्णुमंहिता । श्रीमोज्ञक्रीपतिस्तस्य शिष्यो भक्तिरसात्रयः ॥ तम्य शिष्यो माधवेन्द्रो यहर्मो व्य प्रवर्तितः । कट्यवृद्धस्यावतारो व्रजधाननि तिष्ठतः॥ प्रोत्तवेषोवत्सलतोष्ठञ्चलास्यफलधारियः । त्रस्य शिष्यो अवच्छीमानीच्यराख्यपुरी यतिः॥ कलयामास भृङ्गारं यः भृङ्गारफलात्मकः । सहैतः कलयानात दाससस्य फले उभे ॥

श्रीमान् रङ्गपुरीति सञ्जासन्ये यासमाश्रितः । ईग्ररास्यपुरीं गीर उररीकृत गीरवे॥ भगदास्यययामास प्राकृताप्राकृतात्मक । स्तीकृत्य राधिका भावकाम्ती पूर्वसुदुश्करे॥ चनवाद्यरसाम्भोधी चीनन्दनन्दनो अप सन्। श्राद्यो चूहो ऽपि चैतन्यमविश्रद् यत्ररे पुरा ॥ विष्क्षोभ मनस्तस्य दृष्टा गन्धवेनतेनं । हास्कास्यो अपि भगवानविश्वष्ट्रीमळचीसुतं (!) ॥ नानावतारः सुतरामेसकालप्रभावतः । यथा इयामो व्यक्ताकृष्णं भगवनं पुरा खयं ॥ योगमायायलादेते तिष्ठको अन्यत्र यद्यपि । तथापि प्राविशन गीरे अधिनयलक्ष्यलखतः ॥ यथोक्तं व्यासचरणैः प्रभासनस्त्रमध्यतः । चिनवाः तलु ये भाषा न तांस्तकेंख योजयेदिति ॥ रचुनार्थं प्रविज्यापि यथा तिष्ठति भागेषः । एवं श्रीनारदमुखास्तिष्ठनो अनेषु धामसु ॥° It ends:

श्रीगीराक्रुगणोहेशदीपिका रिचता मया।
दीप्पता परमानन्दसंदोहभक्रधेश्मिन ॥
शाके रसारसिति मनुनेव युक्ते
ग्रन्यो मयाविरभवत् कत्तमस्य वच्चात्।
चैतन्यचन्द्रचरिताशृतमग्निषक्षेः
शोधाः समाकिलतगीरगणास्य स्थः॥

इति स्रोकविकर्णपूरिवरिचता स्रोगीरगणोडेशहीियका समाप्ता॥ स्रोभेरवचन्द्रदेषशर्मणो लिखिरियं॥

Por another MS. see Roth, Tübingen MSS., p. 9. [H. T. COLEBROOKE.]

2511.

199. Foll. 29; size 11 in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 10-14 lines in a page.

Brahmasamhità (or Bhagavatsiddhāntasamgraha), Adhyāya V., consisting of a (Paurānik) account of the origin and divinity of Krishna, followed by a hymn to the same deity; with a commentary, entitled Digdarśani, by Rūpa, younger brother of Sanātana, and elder brother of Vallabha. The entire work is stated to consist of a hundred adhyāyas.

A. The text contained in the present MS. runs as follows:

ईश्वरः परमः कृष्णः सश्चिदानन्दविग्रहः। चनादिरादिगोंविन्दः सर्वेकारणकारणं ॥ १ ॥ सहस्रपत्रं कमलं गोकुलास्यं महत्पदं । तत्कियिकारं तद्वाम तटननां असंभवं ॥ २ ॥ किंगिकारं महद्यन्तं महोगं यसकी छवं। मडक्कं पर्वदीस्थानं प्रकृत्या पुरुषेण च ॥ ३ ॥ प्रेमानन्दमहानन्दरसेनावस्थितं हि यत्। ज्योतीरूपेण मनुना कामगीजेन संगत ॥ ४ ॥ तिकञ्चलं तरंशानां तत्पत्राणि श्रियामपि। चत्रसं तत्परितः भ्रेतद्वीपास्यमद्भतं ॥ ५ ॥ चतुरसं चतुमेतेश्वतुधाम चतुरकृतं । चतुर्भिः पुरुपार्थिश्व चतुर्भिहेतुभिनृतं ॥ ६ ॥ मृहैदेशभिरानद्वमृध्वीधी दिग्विदऋषि । क्रष्टाभिनिधिभिष्क्रमष्टाभिः सिद्धिभिस्तया । अनुरूपेश्व दशभिर्दिक्यालीः परितो पृतं ॥ ७ ॥ इयामेगीरिय रक्तेश्व भुक्तेश्व पार्पद्र्यभेः। शोभितं शक्तिभिस्ताभिरह्नताभिः समन्ततः ॥ ७ ॥ ष्टवं ज्योतिर्भयो देवः सदानन्दपरात्यरः । भारतारामस्य तस्यास्ति प्रकृत्या न समागमः ॥ ९ ॥ व्याह्म नुयून भायया रममाणस्य न वियोगस्तया सह। चात्मना रमया रेमे त्यक्तकालं * सिमृद्यया ॥ १० ॥ नियतिः सा रमा देवी तक्षिया तहशंवदा। तिल्लातं भगवार्शभुज्योतीरूपः सनातनः ॥ १९ ॥ या योनिः सा परा शक्तिः कामी बीजं महद्वरेः। लिङ्गयोन्यात्मिका जाता इमा माहेश्वरीप्रनाः । १२ ॥ शक्तिमान्युरूपः सो व्यं लिङ्गरूपी महेग्ररः । तस्मित्राविरभृक्षिक्ते महाविष्णुजेगत्पतिः॥ १३॥ सहस्रज्ञीया पुरुषः सहस्राद्यः सहस्रपात् । सहस्रवाह्विद्यात्मा सहस्रोशः सहस्रमः ‡ ॥ १४ ॥

नारायणः स भगवानापस्तस्मात्सनातनात् §। षाविरासन् कार्यायोगिधिसंकर्षयात्मकः॥ १५ ॥ योगनिद्री गतस्तस्मिन् सहबांशः खयं महान् । तहोमंजिलजालेषु योजं संकर्षणस्य च ॥ १६ ॥ हिमान्यस्थानि जातानि महाभूतावृतानि तु । प्रत्यस्त्रमेवनेकांशादेकांशाहिशति-स्यं॥ १०॥ सहस्रम्थे विद्यात्मा महाविष्णुः सनातनः । वानाङ्गादमुनडिष्णुं दक्षिणाङ्गात् प्रनापति ॥ १६ ॥ ज्योतिलिङ्गमयं शर्भं कुर्धदेशादवामुनत् । । सहंकारात्मकं विद्यं तस्मादेतद्वाजायत ॥ १९॥ चय तैस्तिविधैरंशैलींलानुहरतः किल । योगनिद्रा भगवती तस्य श्रीरेव संगता ॥ २० ॥ सिम्ध्या ततो नाभेसस्य पर्स विनिर्वयौ। तमालं हेमनलिनं ब्रद्यको लोकमहतं ॥ २१ ॥ तल्लानि प्रवेरुपाणि कारणानि परम्परे। समयार्यत् प्रयोगाच विभिन्नानि पृथक् पृथक् ॥ २२ ॥ चिक्क्क्या सज्जमानी व्य भगवानादिष्ह्यः। योजयन्मायया देवो योगनिद्रामकत्ययत् ॥ २३ ॥ योनियत्वाच तामेच प्रविज्ञाति खर्य गुहा । गुहां प्रविष्टे तस्मिस्तु जीवात्मा प्रतिषुध्यते ॥ २४ ॥ स नित्यो नित्यसंबन्धः प्रकृतिश्व परेव सा । र्थं सवात्मसंबन्धं नाभ्यां पसं हरेरभूत्॥ २५ ॥ तत्र ब्रह्मभयब्रुयचतुर्वेदी चतुर्वेतः । स नातो भगयन्त्रस्था तत्नालं किल चोदितः ॥ २६ ॥ सिन्धायां नति चन्ने पूर्वे संस्कारसंस्कृता । दद्शे केवलं ध्वानं नान्यक्रिमपि सर्वतः॥ २९॥ उवाच पुरतस्तसी तस्य दिया सरस्तती। कामः कृष्णाय गोविन्द् खों गोपीजन इत्यपि ॥ २६ ॥ चन्नभाय प्रिया बहुर्य ते दास्यति प्रियं । तप त्वं तप रतेन तय सिद्धिभेविष्यति ॥ २९ ॥ श्रय तेपे स सुचिरं प्रीग्रनोविन्दमप्ययं। च्चेतडीवपितं कृषां गोलोकस्यं परात्यरं ॥ ३० ॥ प्रकृत्या गुलास्टिपिएया स्विप्या पर्येषासितं। सहस्रदलसंपन्ने कं।टिकिन्नस्कर्नृहिते ॥ ३१ ॥

^{*} स्रष्टुनिस्क्रमा त्वतः मृष्ट्यर्थे प्रहितः कालो यस्माद्रमणात् बादृशंयथा स्यासया रेने।

[†] माहेश्वरी माहेश्वर्यः।

[‡] सहसं सूते सुन्नति।

९ चापो वे नरसूनवः।

[|] भुवोर्नध्यात्।

सन्धान । जनत

भृतिश्विनातिशस्त कशिकारे महासने ।
समामीनं चिदानन्दं ज्योतीक्षं सनातनं ॥ ३२ ॥
अन्यबद्धमयं वेशुं वादयनं मुखायुने ।
विलासिनीगणवृतं स्तः स्त्रेरंशैरभिष्टुतं ॥ १३ ॥
स्वयं वेशुनिनादस्य त्रयी मूर्तिमयी गतिः ।
स्यरन्ती ग्रश्चिम्यन्ति (८० ज्ञानु marg.) मुखानािन *
[स्यरंभुवः ॥ ३४ ॥

गायत्रीं गायतस्त्रस्मादिधगत्य सरोजनः । संस्कृतचादिगुरुका डिजनानगमतदा ॥ ३५ ॥ त्रय्या प्रबुष्टो ऽथ विधिविद्याततस्त्रसागरः । पुष्टाव वेदमारेक स्त्रोत्रेकानेन केशवं । ३६ ॥

चिनामिणप्रकरसम्मु कट्यवृध-ल्याकृतेषु मुरभीरभिषालयम् । ल स्वीमहस्रातमं अमसे स्वमानं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ १ ॥ वेग् ऋणनामरविन्दहलायता श्रं वहीयतंसमसितासुदमुन्दरातः । बन्द वेबोटिकमनीयविज्ञेषशीशं गोविन्दमादिपुरुषं तमई भजानि ॥ २ ॥ चालोलयन्द्रकल्डान्द्रनमात्यवंशी-रानाङ्गदप्रगयकेलिकलाविलासं। इयामं त्रिभक्कलितं नियतप्रकाशं गोविन्दमादिपुरूषं तमहं भजामि ॥ ३ ॥ चन्नानि यस्य सक्लेन्द्रियवृत्तिमनि पञ्चिम पानि अलयनि चिरं जगिन । चानन्दिन यसमुन्द्र लियहस्य गोविन्दमादिपुरूषं तमहं भजामि ॥ ४ ॥ चर्डे तमच्युतमनादिमनन्त रूपम् चाद्यं पुराखपुरुषं नवयीवनं च। बेदेषु ट्लीभनद्रलभनात्मभक्ती गोविन्दमाद्युरुषं तमहं भजानि ॥ ५ ॥

पन्यास्त कोठिशतयस्य संप्रगम्यो वायोरपापि मनसो मुनिपृङ्गवानां। सो अपस्ति यद्मपदसीसि विचिन्य तक्षं गोविन्द्मादिपृरुषं तमहं भजामि ॥ ६ ॥ रको उपसी ! रचितं जगदखकोटिं यख्डितरित जगद्गुज्या यदंतः । चरडानरस्यं परमाण्ययानरस्यं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भन्नामि ॥ ७ ॥ यद्भावभावितिथयो मनुजास्तयेव संप्राप्य रूपमहिमासनज्ञानुभूषाः (?) । सूत्रीयेमेव निगमप्रचितैः स्तुवित गोविन्दमादिपुरुषं तमई भजामि ॥ ७ ॥ चानन्दिनम्यरसप्रतिभाविताभिस् प्ताभिये एव निषक्षपतया कलाभिः। गोलोक एव निवसत्पिक्तासभूतो गोषिन्दमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ ९ ॥ प्रेमाञ्चन-छ्रितभिक्तविलोचनेन सनाः सदैय हृदये अपि विलोकयन्ति । $\vec{n}(r, \vec{a})$ इयामसुन्दरमचिन्यगुराप्रकाई। गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ १० ॥ रामादिम् तिपु कलानियमेन तिष्ठन् नानावतारमकरोह्नकोषु किंतु। कृष्णः स्तर्यं समभवत् परमः पुनान्यो गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ ११ ॥ यस्य प्रभाषप्रभवतो जगदग्रकोटि-कोतिख(r. प्व)शेपयम्थादिविभृतिभिन्ने । तड्डब निय्कलमननामशेषभृतं गोविन्द्रमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ १२ ॥ भाया हि यस्य जगद्गुज्जानि सुते चैग्र्यति इययेदिषतायमाना । सञ्चावलियरसञ्चवित्रुद्धसञ्च गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १३ ॥ श्चानन्द्विम्पयरसात्सतया मनःस् यः प्राणिनां प्रतिष्ठन् स्परतानुपेत । लीलायितेन भुवनानि जयसज्ज्ञं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १४ ॥

^{*} मुलान्तानि प्रविवेज्ञेत्रष्टभिः कर्यः प्रविवेज्ञेत्रयैः ।

[†] The text makes this last śloka consist of three hemistichs, the number of the verses, 7-35, being removed back to the end of the preceding hemistich. In the commentary this is different, though there too the numbering is irregular, several ślokas being sometimes treated together under the same number, and the two sections being numbered consecutively.

[‡] Thus comm., ound text.

[§] जगद्काच्या इति न चानानै वहियस्येत्यादि ।

गोलोकनामि निजधामि तले च तस्य देवीनहेशहरिभागमु तेषु तेषु । ते ते प्रभावनिषया विहतास्तु येन गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १५ ॥ **मृष्टिस्थिति** प्रलयसाथन शक्तिरेका स्रायेष यस्य भुवनानि विभर्ति दुर्गा। इन्डानुरूपमपि यस्य च चेष्टते सा गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजानि ॥ १६ ॥ स्वीरं यथा दिश्विकारविशेषयोगात् संजायते न तु ततः पृथमस्ति हेतोः । यः संभु(र. शंभु)तामिष * तथा समुपैति कावाद गोतिन्दमादिपुरुषं ब्रमहं भजामि ॥ १९ ॥ दीवाचिरेव हि दशामारमभ्युपेत दीपायते विवृतहेतुसमान्धमा । यस्तादृगेव हि च विष्णुतया विभाति गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भन्नामि ॥ १६ ॥ यः कारकार्यवज्ञले भज्ञति स्व योग-निद्रामननाजगदस्डसरोमकूपः । चाधारशक्रिमवलस्य परी समृति गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भज्ञामि ॥ १९ ॥ यस्यैकनि:श्वसितकालम्यावलस्य जीवनित लोमविलजा जगद्यहनायाः। विष्णुनेहाना इह यस्य कलाविज्ञेषो गोविन्द्नाद्युरुषं तमहं भजानि ॥ २० ॥ भास्तान् यथाइमशक्लेषु निजेषु तेजः स्तीयं कियत्यकटयत्यपि तहद्य । ब्रह्मा य स्व जगद्गदिधानकता गोषिन्द्नादिपुरुषं तमहं भज्ञानि ॥ २९ ॥ यत्पादपञ्चवयुगं विनिधाय कुम्भ-इन्हे प्रणामसमये स गणाभिराजः। विद्यासिहनुम्लमित्त जगत्त्रयस्य गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २२ ॥ जिंग्निमेही गगतमञ्ज महि अञ्च कालस्त्रपात्मनसीति जगत्रयासि । यस्माद्भवन्ति विभवं विश्वन्ति यं च गोविन्दमादिपुरुषं तनहं भनामि ॥ २३ ॥

यसञ्जरेव सरिता(७.सविता) सक्लग्रहाणां राजा समस्तमुरमृतिरशेषतेताः । यस्याज्ञया धनति संभृतकालचक्रे गोविन्दमादियुरुषं तमहं भन्नामि ॥ २४ ॥ धर्माचेकाननिचयः मुतयस्तपंति ब्रह्मदिकीटयतगावधयश्च जीवाः । यहत्तमात्रविभवप्रकटप्रभावा गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भन्नामि ॥ २५ ॥ यश्चिम्द्रगोपनयवेन्द्रमहो(?) खबर्म-बन्धानुरूपषलभाजनमातनोति । बनीयि निर्देहति बिंतु च अक्तिभानां गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजानि ॥ २६ ॥ यं क्रोधकामसहजं प्रखयन्ति भीति-वासत्यमोहगुरुगीरवसेप्यभावैः। संनित्य तस्य सदृशीं तनुमापुरते गोषिन्दमादिपुरुषं तमहं भनामि ॥ २७ ॥ जियः कानाः कामाः परमपुरुषः कत्पतरवो द्भा भूमिचिनामिणगणमयी तोयममृतं। क्या गानं नाट्यं गमनमि वंशी प्रियमसी चिदानन्दज्योतिः परमपि तदाखाद्यमपि च ॥ २६ ॥ स यत कीराको भरति सुरभीभ्यकः मुगहान् निमेषाधास्यो या व्रज्ञति न हि यत्रातिसमयः। भने च्रोतन्त्रीयं तमहमिह गोलोकमिति यं विद्नास्ते सन्तः खितिविरलचाराः कतिपये ॥ २९ ॥ चयोवाच भगवान् भगवनां कमलयोनिं॥ ब्रह्म महस्त्रविज्ञाने प्रजासर्गे च चेन्नतिः। पच्चक्रोकोनिमां विद्यां वस्त तत्ता निर्माध में ॥ ३० ॥ प्रबुद्धे ज्ञानभक्तिभामात्मन्यानन्दिषमयी । वदेत्रनुत्रमा भक्तिभैगवद्येगरुखणा॥ ३१॥ प्रमाग्रीसासदाचारीसदभ्यासैनिरनारं। बोधयवात्मनात्मानं भक्तिमयुत्तमा स्रभेग ॥ ३२ ॥ यस्याः श्रेयस्करं नास्ति यया निवृत्तिमाश्यात् । या साध्यति मानेव भक्तिं तानेष साध्येत्॥ ३३॥ भनानन्यान्यरियज्य मामेष भन्न विश्वसन्। यादृशी यादृशी ऋडा सिडिभैयति तादृशी॥ ३४॥

^{*} ज्ञांभोरपि कायतं गुणसंवलनात्।

[†] व्रजसुन्दरीरूपाः

[🛊] नुरशीभाः सरतीति तदीयवंशीध्वन्याक्षावेशादिति भावः।

षहं हि विश्वस्य चराचरस्य बीजं प्रभानं प्रकृतिः पुनाच्च । नया हितं तेज इदं विभर्षि विधे विधेहि त्वनयो जगन्ति ॥ ३५ ॥

इति श्रीत्रवसंहितायो अगवित्सद्वीतसंग्रहे मूलसूत्राह्यः पंत्रतो अध्यायः ॥

In the Bhaktirasāmṛitasindhu the verses ii. 12 (यस्य प्रभावती) and ii. 20 (यस्येकित: श्रास्त) are quoted as occurring "Brahmasaṃhitāyāṃ Ādipurusharahasye."

B. Rāpa's commentary, which, for the most part, is illustrative rather than explanatory, begins: अमिते निवाकीय भगवते नम: ॥ श्री-

कृष्णस्कपमहिमा मम चिन्ने महीयता ।

यस्य प्रसादाद् व्याकर्तुमिक्कामि व्यवसंहितो ॥

दुर्योजनापि युक्ताचा सुविचारादृष्टिस्मृतिः (? सुचिराःदृषिणाञ्चातिः ति. ति. ति.) ।

विचारे तु मयाच स्यादृषीणां स खुषिगैतिः (श्विदृश्ची
यस्यप्रधायशतयुक् संहिता सा तपायसी ।

ख्राध्यायः सूचकपत्वात्तस्याः सवीगतां गतः ॥

ख्रीमद्वागवतासेषु दृष्टं यम्मृष्टपुद्धिः ।

तदेवाच परामृष्टं ततो दृष्टं मनो मम ॥

यक्वस्तुक्तिक्तास्याः निक्रपितं ।

चव तत्युनरामृष्य (१. मृष्ट्य) व्यास्थातुं स्पृष्ट्यते भया ॥

चय जीमद्वागयते यद्क्रमेते चांशकलाः पुंसकृष्णस्तु भगवान्

सायमिति तटेव तावत्रायममाह । ईचार इति ०

The commentator quotes freely from the Bhāgavatapuvāṇa, esp. the tenth book (śrīdaśama), with its Ṭīkā, and the Bhagavadyītā. Other authorities quoted are: Uddhava (या वै श्रियाचितामयाद स्रोमदृष्ट्यवाच्यात्), fol..19b; Kṛishṇasandarbha, foll. 1b, 24a; Gopālatāpanī, foll. 3b, 8b; Gosāktam (गोन्यो यहा: प्रवर्तते गोन्यो देवा: समुत्यिता: । गोभिर्वेदा समुद्रोदीा: स परंगपद्कमा: ॥), fol. Ga; Gautamīyatantra, foll. 2b, 3a (Vṛihad-Gantamīya, foll. 9b, 23a; Gautamīyatantradvaya, fol. 28a); Nāmakaumudī-kāra, fal. 3a; Nāradapañcarātra, foll. 8b, 17b; Prabhāsha-

purāņa (Nāradakuśadhvajasaṃvāde; prob. the Prabhāsakhanda of the Skandapurāṇa), fol. 2a; Bhaṭṭa, fol. 3b; Mṛityuṃjayatantra, fol. 14a; Brahmastuti, fol. 4b; Bhaktisaudarbha, fol. 29a; Yāmunācārya, fol. 22a; Vāsudevopanishad, fol. 3a; Śuka (१ तयासी दश्चेयानास स्टोक्स्यानास), fol. 19b; Śrīdharasvāmin (comm. on Vishṇup.), fol. 21b; Śrutistava (सकृतपुरेष्यमोध्ययहरमाद्यंष्यं १। इति मृगितं विविध्य क्यो निगमायपनं १॥), fol. 28b; (Trailokya-)Sammokanatantra (ashṭādaśāksharaprasaiga), fol. 24a; Sahasranāmavyākhyā, fol. 13b; Haya-śīrshapañcarātra, foll. 8b, 28a.

It ends: इति ब्रह्मसंहितायामिति । तदुक्तं तर्त्रेवान्यत्र ।
कथ्यायशतसंपद्धा भगवद्भवसंहिता ।
कृष्योपनिषदी सारै: संचिता ब्रह्मखोदितिति ॥
यद्यपि नाना पाठासाना चार्यान् स्मरंति नाना ते ।
तद्पि च सत्त्रय रुक्त्वा स्वास्माभिक्त्वमी प्रमिताः ॥
सनातनसमो यस्य ज्यायान् स्रोमान् सनातनः ।
स्रीवस्तो जन्तः सो ब्री स्रोक्त्यो जीवसन्नतिः ॥

इति व्रबसंहितायां मूलसूत्राख्यस्य पंचमाध्यायस्य दिग्दर्शनी [नावी suppl.] टीका समाप्ता ॥ श्रीमते निवाकीय भगवते नमः ॥

For another MS. of both text and commentary (not metrical, as is there stated erroneously), see Raj. Mitra, Notices, ii., p. 106.

[H. T. COLEBROOKE.]

2512.

2461. Foll. 203, one of which (fol. 93) is wanting; whilst 118-125 are misplaced after 193; size 11 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari, about the beginning of the 17th century; nine lines in a page.

Vishqualharmamīmāmsā, a dissertation on the worship of Vishņu, by Nrisimha Bhatta, son of Soma Bhatta. The MS. has suffered to some extent from damp. It begins:

वाचामगोचरमजातिगुणक्रियाया यं नेति नेति चितितं श्रुतयो वदंति । वैसानसागमपरैरिधगम्यते यस् क्रसी नमी इस् हरये द्विपडस्राय ॥ १ ॥ सर्वसं वेषायानां भृतिनि[सि]ल्शिरःसागरं पंचराचं यत्माहादी मुरारिः सजनहितकरो नारदायेष्टमिञ्जे। तज्ञाचिखासवस्तु प्रकटितवपुषे श्रीनृसिंहाश्रमास्या-विख्यातायाकिलाप्ये सततिमह नमस्कृमहे इसी मधुप्रे [11 2 11 वेदांताद्याविरोधेन प्रवतंत्रानुसारतः। नीनांसा विष्णुधनायां ऋयते सोममृनुना ॥ ३ ॥ वैकावकंठाभरमं कंठे धार्य सर्वविपश्चितिः। द्वापरपार्वडादिध्यांतात्वंतयुदासाय ॥ ४ ॥ ईचामसरपित्रद्वितिधयो नैतत्कृतेः खादुता द्राक्षीखीरमधूपमामिस विदुः कि तायता मल्तिः। रंभामणमरागनामरसिकः क्रीवी न चेद्रोख्यते लावस्यादि किमन दुष्पति यतः संत्येच तहावुकाः॥ ५॥ पंचरात्रविदो नत्वा गृह्णनिष गरीयसः। प्रामार्ख्यं पंचरात्रस्य प्रथमं समुदीयते ॥ ६ ॥

सात्वतापरनामधेयपंचरात्रोक्तपृजास्तुतिनमस्कारादिना भगवतं नारायसं भजन[ना]नामेव केवत्यमभ्युदयो वा नान्येषा । श्रुति-समृतिप्रामास्यात् । ०

There are no divisions, and a rapid porusal has only yielded quotations from Purāṇas, the epies, the Nāradapaācarātra, Brahmayāmala (fol. 104b), Ratnasāgara (fol. 102a मध्यमानामिका मध्यपंडयमिह प्रिये । मेर्स कल्यज्ञपं कुवैह्मदक्षिणमनुक्रमात् ॥ जनामा मूळपवादि कनिष्ठादिक्रमेण तु । तर्जन्यसादितो देवि मध्याम्लावभासका ॥ ९); Parāšara, Śaikarācārya.

It ends:

श्रीविष्णुधर्ममीमासापदार्थानां तु संग्रहः ।
सुस्राययोधनार्थे तु जिल्लासूनामयं कृतः ॥
सीमासिता विष्णुधर्माः श्रोगुक्यामनुग्रहात् ।
यदत्र सुष्ठु तन्त्रेषां यदसुष्ठु ममेव तत् ॥ ० ॥
सभ्यायवेदतदनुस्मृतिवारिज्ञानां
सोमात्मनेन धिषणागुग्रक्षुत्रमास्ता ।
त्यस्ता दरेश्वरखयोरनया नृसिदः
प्रीयातु मे स भगवाश्विष्ठश्वरात्मा ॥

इति श्रीपदवास्प्रमाणक्षसोनभद्वतनूत्रश्रीनृतिहभद्विरिचता विक्तुभनेनोत्ता सनाता ॥ [Gaikawak.]

2513.

2635b. Foll. 20 (the first five of which are wanting); size 10 in. by 4 in.; legibly written in Devanāgarī; 14 or 15 lines in a page.

Sivādvaitaprakāšikā, a treatise, in three chapters (ullāsa), on the unity of the deity as represented by Siva, and on the practices of devotion due to that deity, by Kāšinātha Bhaḍa, son of Jayarāma Bhaṭṭa and Vārāṇasā.

The treatise is composed in *slokas* (chictly compiled from *Purāṇas*) interspersed with explanatory remarks.

Ch. II. beg. (fol. 8a):

अचीत्पत्तिं प्रवास्तानि शैवशास्तानुसारतः ।
निर्गुणः सगुणश्चिति शिवो क्षेपः सनातनः ॥
निर्गुणः प्रकृतेरत्यः सगुणः सक्षरुः स्मृतः ।
सिवदानंदविभवात्सक्रात्यरमेश्वरात् ॥
चेत्र भूतानि तन्मावर्षत्रकं च तथा पुनः ।
शानेद्रियाणि यंचैव यंचकमेद्रियास्यपि ॥
ननोत्याः सुद्धविद्या महेश्वरः सदाशिव इति ।

स्त्यार्थः ॥ सनातनो नित्यः शिवो निर्मुणः समुणस्र हेयः । निर्मुणस्तरूपमार ।

तस्त्रिक्षम्तः सर्वेशो भिन्नो ।
नित्यः सर्वेगतः सूच्यः सदानंदो निरामयः ।
विकाररहितः साम्राध्यियो होयः सनातन इति ॥
प्रकृतेरन्यः । क्रेवलो निर्मुणः । °

Ch. III. beg. (fol. 15a): द्वीवपुराखे। भृगु धर्ने प्रवस्त्यामि भन्नानां लक्ष्यं मन। भस्तोद्वृत्तिसर्वागास्त्रिःगुंद्रोकितमस्तकाः॥ व

It ends (from the citrakhanda) प्रदोषपूत्रनं शंभीः सर्वपापभयापदं । सर्वाभीष्टप्रदं तस्मात्माद्दं तत्समाचरेत् ॥ सोमवारचयोदश्यां नक्तभुक् शंकरिषयः । रुद्राध्यायत्रपी चेत्सात् मुकृतं को अस्य वर्षोयेदिति ॥ इति स्रोमद्वडोपनामक(thus in all three colophons)

जयरामभद्वम्न- वाराणसीगभैसंभव- दक्षिणामूर्तिशिवाराधककाञ्चोनापविरित्तायां शिवाडेतमकाशिकायां तृतीयोक्षासः ॥
संवत् १६५६ शक्ते १९२३ दुनैतिनामसंवत्तरे यैशासकृष्ण स्नायां(!)
भीने भरणीनस्त्रत्रे नेवस्थिते चंद्रे वृवस्थिते रथी कर्कस्थिते
देवगुरी काश्यां दशास्त्रमेधस्थितनगरकरास्थप्रसिद्धः चडन्योपनामक्तेन साकुलनेरवृत्तीस्ररेण पुतदेवप्रपीत्रेण(?) नीलकंठपीत्रेण
विठलात्मनेन वत्सगोत्रोत्यक्षेन पंत्रप्रवरान्वितेन पुरुषयाने १ इत्
पुत्तकं स्थरामशर्मणा स्वहस्तेन लिसितं। तस्येदं दिश्वणामूर्तिविश्वेष्यरः प्रसन्नो इस् ॥

Of non-pucāņic authorities may be mentioned: Purushārthaprabodha, foll. 12b, 16a,b; Puippalādopanishad, fol. 12b; Vidyešvarasaņehitā (? of some purāņa), fol. 17a; Šācadā, fol. 15a. [Mack. Coll.]

2514.

1547C. Foll. 20; size 10 in. by 4½ in.; clear, modern Devanāgarī writing; five lines in a page.

Catushinyasampradāyikā-paddhati(?) and Sitārāmapaddhati, two short manuals of prayors, with directions for their use (? by Rānaānaja or one of his followers). Partly in bhūshā.

I. (in four sections) begins: श्रीमते रानानुषाय नन:॥ खों

पृष्य त्वया भृता लोका देवि त्वं विष्णुना भृता ।
त्वं च भारय मां देवि पवित्रं चाज्ञमं(r. चासनं)कुरु ॥
इति चासनभंजः ॥

समुद्रमेसले देवि पर्वतस्तनमंडले । विष्णुपत्नि नमस्तुम्यं पादस्यशे खमस्त मे ॥ इति पादप्रमंत्रः ॥

चों तस्य तस्य देवाना भृतप्रेतिपञ्जाविका। मलमूचननुष्पाची नम दोषो न दोपते॥ इति मलनंषः॥

Follow pātraśuddhimantra, mṛittikāmantra, dantadhāvanamantra, śikhābandhanamantra, śikhāmuktimantra, ācamanamantra, snānaman-

tra, aghamarshana, karanyāsa, hṛidayāyanyāsa, aṅyanyāsa, hṛidayanyāsa, dhyānam, shadaksharamantra.

It ends:

विलासायायेको सगस्यायाये॥ ॥ इति चतुरसंप्रदाकी-पद्धतः (!) संपूर्णम् ॥

11. beg. (fol. 9a): अगस्य उवाच ॥ चौ प्राप्तकृत्याय शीचचानं कृता नलुनंत्रं विवारं परित्वा ।

पृष्टे तु पत्रनार्थं च निके दामोदरं त्यसेत् । कोंकारमध्ये स गुरूं श्रीरामचंद्रं ध्यात्वा सो व्हं हृदयं वायु-वीजं बोडशवारं जयेत्॥ यापयुरूषं विश्लेषयेत्॥ ०

Follow tilakamantra, prāņapratishļhū, devanyāsa, shadangunyāsa, simhāsanamantra, āsanamantru, pādyamuntra, snānamuntru, ūramanamuntra (different from alwov), candunamantra, vastramantra, pushpamantra, dhūpumantra, dīpumantra, naivedyamantra, tāmhūlamantra, atyārtimantra, pradakshināmantra, aparāddhakshamāmantra, namaskāramantra, dhyūnamantra, caraņasevanamantra, jalagūyatrī, karanyāsa, prayogusankalpa.

It ends: चनुकवर्षे चनुकनासे चनुकपक्षे चनुकित्यी चनुकवानरे चनुकनक्षत्रे योगकर्णेलग्ननुहुते। चनुकतीर्थे॥ चीसीतारामपद्वति॥ पटलं संपूर्णेन्॥

The leaves are marked परल or लंद.

For a Śrīrāmapaddhati, by Rāmānuja, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 733; for a Rāmapaṭala by the same Author, Burnell, Taujore MSS., p. 202b. [H. T. COLEBROOKE.]

2515.

1068. Foll. 149; size, oblong, 6½ in. by 5 in.; large, clear Devanagari writing of about 1750 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

A collection of hymns, and theological or devotional tracts, by Vallabhācārya (A), his son Viṭṭhalcśvara (B) and others; with extracts from Purāṇas, etc.

1. Vallubluishtaka (B), अजराजिवराणिकयोवयरे व ending with eight stanzas, जीनइंदावनेंद्रमकटितर-सिका ends fol. 36; 2. Siddhantarahasya (A), 9 en., जावणस्थानले पक्षे स्काद्श्यां महानिशि। o fol. 4b; 3. Saptasloki (B), स्मुरानुष्यप्रेमामृतरसभरेश o fol. 5b; 4. Süldhantamuktavali (A), 21 vv., नला हरि प्रव-प्रयानि स्त्रसिद्धांतविनिश्चर्य। कृष्णसेवा सदा कार्या मानसी सा परा मता॥ fol. 7b; 8. Antuhkarunaprabodha (A), ll ev., जंत:करण महाकां o fol. 8b; 9. Seväphalam (A), 8 vv., यादुशी सेवना मोला o fol. 9a; 10. Virekadhairyāsraya (A), 17 ve., विवेक्षीर्थे सतमं रख-जीय तथात्रय:। • fol. 10b; 11. Nivodhalnkshanam (A), 20 w., यच दुःसं यशो हाया ° fol. 12h; 12. Extracts from the tenth book of the Bhagavata (and from the Brahmanda) Purana, fol. 33a; 13. Sevanantaram prarthana (B), 12 vv., ननो भक्तिसारसाखाददाचे ofol. 33a; 14. Mudhurashiakam (A), 8 vv., चधरं मधुरं यहनं मधुरं नयनं o fol. 84a; 15. Mangalastotram (A), 3 vv., मंगलं मंगलं o fol. 346; 16. Prātahstavah (A), 10 vv., aciat o fol. 35/1; 17. Krishņastavarāja (by?), 8 nn., अनंत-बंदपे fol. 36b; 18. Shodasastotram (by?), प्रभूने-दक्नारो ofol. 37b; 19. Vrindashlakam (A), कल्डि-दोह्रतायाः o fol. 39a; 20. Gopijunavallabha-caramikatānam (B), रहस्यं श्रीराधेयविल्निमम (dd. 40a; 21. Soaminyāh stotram (B), 12 vv., यदेव श्रीराधे रहिस निल्हीत न्दां o fol. 42a; 22. Yamunashtakam (B), नमामि यनुनामहं o fol. 43b; 23. Yamunāshiapadî (B), rāmakalīrāgeņu giyate, anī देखि यमुने o fol. 44b; 24. Gangāshļukam (by Vālmīki), मात: ब्रेलम्ता o fol. 46a; 25. Antahkaranaprabodhu (A), 11 vv., जन्त:करण महाक्यं सावधानतया शृशु। fol. 47n (=8); 26. Siddhantarahasyam (A), 9 vv., त्रावणस्वामले • fol. 47b; 27. Navaratnam (A), 9 vv., चिता कापि न कापा o fol. 48b; 28. Bhuktivardhinī (A). 11 vc., यथा भक्तिः प्रवृक्षा स्यान् तथोपायो निरूप्यते। o fol. 49h; 29. Vallabhūshtakam (B), 8 vv., श्री-मह्दावनेंद् • (-1); 30. Agnikumāraproktaņ Sarvaltamastotram, fol. 53b; 31. Krishnapromāmṛitam (B), 8 vv., स्कुरत्कृष्णप्रेमा (partly - 3); 32.

Haridāsoditam Śrīvallabhakaraņāshtakam, 9 vr., निःसाधनननोद्वारकरणप्रकडीकृतः । º fol. 55b; 33. Harirayaji's Navanītapriyāshtakam, अञ्चानूत-सदलके ofol. 56a; 34. Raghunathaji's Nāmaratnākhyastotrum, 32 ev., यनामाकेदिया º fol. 58h; 85. Raylennatha's Stavanum, 10 vv., यः कृष्णस-वारीमगाधबोधं जगाद o fol. 59b; 36. Muhādwakritam Šrī - Villhaleśvarazyński otturuśatani mustutram, fol. 62a; 37. Catuhálnki (A), सर्वदा सर्व-भावेन • fol. 62b; 38. Premāmritam (by?), 35 cv., पयोदध्यामी आनवभूत o fol. 67b; 89. Bleujaingupenyātāshtakum (B), सुधाधामनैज्यथरा o fol. 68b; 40. Pancapadī (A), श्रीकृषारस o fol. i9a; 41. Extracts (Rigv., Puranas), fol. 118; 42. Acyadvaye (B), श्रारणागतभीतिवृत्तिपरं of ol. 120a; 43. Acaryajīkrita-śikshā, चिन्तासंतानहंतारो o fol. 120h; 44. Giradharajikrita Vijaaptih, श्रवराधयनीमुकfam (twice), foll. 121b, 125a; 45. Naudakumārāshtakam (A), मुन्दरगोपाल (twice), foll. 124a, 142b; 46. Suānavidhi and Yajurveduktatrikālasundhyopāsunavidhi, fol. 136h; 47. Extracts from Bhag. P.; 48. Huri-lasoktanı Śri-Vallabhapaācākskarastotram, 8 er., श्रोदसभीयझ-भस्य वियोगी • fol. 143a; 49. Extracts from Pu-[H. T. Colebrooke.] rauas.

2516.

2611a. Foll. 45 (foll. 15-19 of which are wanting); size 9½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanagari, about 1750 A.D.; cloven lines in a page.

Sarvottamastotra-vivriti, a commentary on the Sarvottamastotra, in praise of Krishna, by Vallabhācārya.

It begins:

नावा पितृपदांभोजनिहिकामुप्पकार्यदं ।
तात्रोक्काचार्यनामानि विचरिके यथामति ॥ ९ ॥
यद्यप्रयोग्य श्वाहं तन्नामविवृती सतः ।
स्त्रीयावेनैय कृषमा योग्यतां मिय दास्यति ॥ २ ॥

इति विद्यासतो नूनं प्रवृत्तो व्हं न जान्यया । जतस्य स्व ज्ञारणं नन सर्वार्षमिद्यये ॥ ३ ॥

जीनिपतृष्टयः जीमदाषायायामहीकिकनामानि प्रकट-यितृनाषायायां सक्षं तत्माकद्यहेतुं च बक्कुमाषार्येकप्रकटित-भक्तिमागैप्रतिपाद्यं सर्वेज्ञुतिज्ञीभागवतगीताद्यनेकाहीकिकप्र-माणसिद्धं पूषोंकप्रमेपमूलभूतं साखात्पुरुषोत्तमक्ष्यं सर्पमूलाचेन मंगलापं सुवंति । प्राकृतभनानाज्ञयमिति ।

The slotra here consists of 36 stanzas (whilst Hall, Index, p. 151, makes it 25).

The commentary ends:

रममानायेनामानि निवृतानि यथामति ।

पितृपादान्त्रकृषया नान्यसाधनतो मया ॥ १ ॥

यस्य बुद्धिदोषेया निवृतायन्यया कृतं ।

स्रमंत्राचायेन्यया मङ्गलो व्यमिति खतः ॥ २ ॥

स्राचायेनामनि श्रताटकमीक्रिकानि

श्रीविदृलोक्तिरससागरनिर्गतानि ।

स्रोवस्रभोक्तिविवृतेनुंगमुंफितानि

निक्षेतुं(!) कंदभुवि भक्तनना जयापे ॥

इति स्रोनत्रभुत्ररखेकतानश्रीवसभविरत्यिता सर्वोत्तनस्तोतः विवृतिः॥ [GAIKAWAS.]

2517.

2611b. Foll. 22; size 10\frac{1}{2} in. by 4\frac{3}{4} in.; in good Devanagari writing of about 1750 a.u.; eleven lines in a page.

Tracts connected with the sects of Vallabhācārya and Rāmānuja.

I. Vivekadhairyāśrayanirūpaņa, by Vallabhācārya; 17 ślokas, bog.:

विवेक्सेर्ये सततं रख्णीये तथात्रयः। विवेक्सम् इरिसर्वेनिजेन्द्रातः करिष्यति॥

This is followed by a commentary $(t\bar{\imath}k\bar{\imath})$ thereon, beg.:

सगोजुलपरित्रायसंभनेयोड्हापलं । क्रीडहोपाङ्गनापाक्रसङ्घिगोपालमात्रये ॥ १ ॥

II. [Ananya-]Bhaktiviveka (? by Laksmaņācārya). It begins, fol. 4a:

> रामानुनश्रीश्रपदावलंगी रामानुनश्रीशमतानुसारात्। श्रुवादिसंवादयुतं प्रवक्तुमन्यभक्तेसु वियेकमीहे॥ १॥

तवासु ने मूटतमस्य गूटः
श्रीवेषावाचार्यकृषासहाय(:) ।
चन्नुष्मदालंबनतो हि यायाद्
संधो जनो दुर्गममार्गपारं ॥ २ ॥

इह सलु देहालभनेश चंधम्यमाशेन पार्थेन शिष्यकेहं साधि मो त्वो प्रपत्नभिति प्राधितपार्थसारथिः ०

It ends:

स्रीरामानुजकारुख्यात्तदीयानां मुदावहः । विवेको अनन्यभक्तेस्तु व्यक्तमुको मयाधुना ॥

श्रीरामानुजारत(? नत)श्रीलक्ष्मणाचायैभिकाययेकः समाप्तः॥

III. Siddhāntavivņiti, or rather a gloss thereon; by Vallabha. It begins, fol. 7b:

यहां ख्रीय मोखोता(:) पुनवी चचरीकृताः । स को र्जप पितृपादाष्ट्रापे(r.रे)गुनैसं प्रसीदतु ॥ ख्रिये चस्यमाग्रीरिति । ०

It ends:

इति श्रीपितृपादान्त्रपरागारक्रथेतमा । श्रीवक्षभेन मिद्धातिष्यृतेषिंगृतिः कृता ॥

IV. Yamunāshṭapadīvivaraņa, by Raghunātha (? pupil, or son, of Viṭṭhala). It begins, fol. 10a:

यो गिरींद्रमयष्टभ्य स्थितो भक्तरिरख्या ।
सप्ताहमयमसेंद्रं तं चंदे यक्तभात्मज्ञं ॥ १ ॥
या किलंदाचले चारु पति सेगता भृषि ।
स्वभृतृभक्तमोदाय कालिंदों प्रश्नमानि तो ॥ १ ॥
सप्टपदीगीतेन यमुना प्रापेथितुं स्तोतुं वादी नमस्यंति ।
नभी देथि यमुन इति १ ॥

Colophon: इति श्रीमडलभनंदनचरखेकश्ररणरघुनाय-कृती यमुनाष्ट्रपदीविवरणं संपूर्ण ॥

V. A commentary on the Siddhāutamuktāvalī (see p. 827a, no. 4). It begins, fol. 14a:

प्रसम्य विकृपादाण्यपरागमनुरागमः । कृपया विश्वदीकुर्मस्तडाक्युकामलावलीं ॥ १ ॥ स्वसिद्धोतेति स्त्रये वस्यमासैबेहुभिर्मियो विरुद्धैः ०

VI. Yamunāshtakavivriti, by Vitthala. It begins, fol. 19a:

विश्वोद्वारायैमेवाविभृतवृंदाधनप्रिया(:)।
कृपयंतु सदा तातचरया निय विदुले॥०॥
नमानीति०।

Colophon: इति स्रोगोपीननवन्नभवरखैकतानस्रीविद्ध-लविरिकता यमुनाष्टकविवृतिस्संपूर्वी ॥

[GAIKAWAB.]

2518.

2611c. Foll. 20 (and a śuddhapattra to 10); size 81 in. by 31 in.; indifferent, modern Devanagari writing; eight lines in a page.

Vallabhāshṭakavivṛitiprakāśa, a glass on a commentary on Viṭṭhaleśvara's Vallabhāshṭaka, by Purushottama, son of Pītāmbara.

It begins:

नता जीवनभाषायैषरशाज्यरमस्यहं।
तर्ष्टकीयविवृतेभावं विध्य कृषावलात्॥ १॥

तत्र पूर्वमुपोद्वाततयेत्मुच्यते। सर्वत्रुतिश्चिरस्तु परत्रक्षण श्व परमन्त्रं सन्तित्।नंदरूपेण वैयासदर्शने सिद्धे। ०

It ends:

इति श्रीवञ्चभाषायेदासेन कृषया नया ।
तहिर्जितेन नार्गेश विवृतिः संप्रकाशिता ॥
इति श्रीवञ्चभाषायेदासानुदासेन पीतीवरतनुज्ञपुरूपोज्ञवेत विरिचतो स्यं श्रीवञ्चभाषकित्ववृतिप्रकाशः ॥

[GAIRAWAR.]

2519.

2611d. Foll. 5; size 8½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, about 1700 A.u.; 10 or 11 lines in a page.

Bhaktivardhinīvivaraņa, a versified exposition of Vallabhācārya's Bhaktivardhinī; by Haridāsa.

It begins:

कीवसभाषायैपदानुकंपावलेन किंगियरिर्वित विते । निरूपते भक्तिवृद्धुपायनिरूपणग्रंपनिरूपितो व्यः॥१॥ प्रकृतिप्रत्यथार्थाभ्या भक्तिसप्रेमसेवनं । चेतस्तप्रपणं तव ननु वित्तप्रसाधितं ॥ २ ॥ ततः समर्पणाक्तीवहेहसंबंधिन्युद्धता(?) ॥ ३ ॥

It ends:

इति श्रीवसभाषायैकरुगालभञ्जकितः । खसंतोषाय भावस्य घोषयति प्रयानतः ॥ ६६ ॥ स्रोकस्पेण सर्वेषि विवृता भक्तिवर्धिनी ।
यथामित निजानार्थेषरखास्रयखादिष ॥ ६९ ॥
रतेनास्मानुरूपितः प्रभुः श्रीषिटुरुष्टिः ।
प्रसीद्तु सदा दासे हिरदासे खर्वश्रमे ॥ ६६ ॥
दीका भक्तिवर्द्धनिनी(!) श्रीहरिराएजीकृतन्ते ॥
[Gaikawar.]

2520.

2663b. Foll. 8; size 9 in. by 4 in.; fair, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

A fragment, consisting of thirteen verses in praise of Vishnu. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected):

यया जीयते सासभापंडिताभा

यया पृत्यते राजभिनंडनापि(?) ।

यया प्राप्तते जग्नलोको दुरापः

करोत्वेष सा गीः सहायं हुतं ने ॥ १ ॥

स्मरंते पठंते हरे तो मनुष्पा

लभंते पढं ते विभो ज्ञातियुक्तं ।

जाते उहं भन्ने सिंबदानंदरूपं

यज्ञोदाकिज्ञोरं हरिं स्कायोज्ञं(r. स्कायोज्ञं) ॥ २ ॥

भवाज्ञीविषाद्वीतमानंदरूप
सदा रख विश्वेज गोपीप्रिय वं ।
त्वदन्यः स्मृतः कि विभो जाति मां
यथा वारिदासीय बीजां कुरं हि ॥ ३॥

The first leaf is marked शंकरो in one margin, and राज: in the other. [GAIKAWAR.]

2521.

1635e. Foll. 10; size 8\frac{3}{4} in. by 4 in.: legibly written, in Devanagarī, about 1700 \(\delta \text{.i.} :) ten lines in a page.

Bhaktisata, consisting of 101 verses in praise of Krishna, by Anantadeva.

It begins:

भगषद्रजनारंभे संभावय मति मन। चपाराचारसंसारनिस्ताराय हदेव नः॥१॥ It ends:

विनता मुलता सुयोजिता
कुपती खत्यतरी च ताम्यति ।
चय कत्यतरी हरी स्थिता
कविताकत्यलते विभासि भूरि ॥ १०१ ॥
[H. T. Colebrooke.]

2522.

823b. Foll. 24; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; good, modern Bengulī handwriting; eight lines in a page.

Susiddhāntapushpāvalī, a eulogium of bhakti as the highest form of Vishņu worship, by Bhāgavatānanda Gosvāmin.

It begins:

यानन्देकसकपा हरिमुयशकरी सिडण्डामियाँ सा कृष्णप्रेमभिक्तः प्रभवति पतितानां च येषां प्रसादात्। येषां पादाच्यरेशुः शिरसि विनिहिता याति विन्तामियानं नत्वा भक्तानतस्तान्हरिचरणवरा(न्) कोश्य वक्तीशकीर्तिः ईशकीर्तिकथनप्रयोजनमाह।

संसारदुःसजलिषं तरिशिस्तितीयाँः संसीतिनं भवतो गुणकर्मनासा । श्रुत्वेत्यमन्युतकृपालवमाकलस्य नीचो अपि विच्य चरितं मधुसूदनस्य ॥ २ ॥ नतु श्रद्धादिदुःसाध्ये कर्ष नीचस्य वृत्तिरिसाह । ० It ends:

मुसिद्धान्तपुष्पावस्तीयं मुरारेः
प्राच्नाचेने सज्जनमीतये उस् ।
नयोपाद्धता सात्वतीकानतो या
पिना वैकावानी प्रसादान स्था ॥

इति भागवतानन्दगोखानिविरिचता मुसिद्धान्तपुष्पावली समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2523.

2599. Foll. 11; size 12 in. by 5 in.; clear, modern Devanagarī writing; nine lines in a page.

Kāšīmritimokshavinirņaya, or Kāšīmokshanirņaya, a treatise on the efficacy of dying at Kāšī as insuring final emancipation to a devout Hindu; by Sureśvarācārya.

lt begins: श्रीविश्वनायाय नमः (see Aufr., Cat. Cat., काशीनोद्यनिर्णयः) ॥

नमस्त्रय जगवायं मायया चंद्रशेखरे । गंगाधरं गरकायानीलक्षंडमुपास्महे ॥ १ ॥ वाराग्यमी पुरी पुरुष ये अधितिष्ठति जंतवः। व्याचरे तारकं प्रक रुद्रस्तेमी दयानिधिः ॥ २ ॥ प्राराप्रयाग्रसमये प्राप्य ज्ञानं महेश्वरात्। मुर्चते जंतवः सर्वे बहाञ्चानाद्यविद्यया ॥ ३॥ नोख्य तेषां तादास्यं घडे तरस्योरिव (?)। पुनर्देहांतरारंभे कारण नास्ति किंचन ॥ ४ ॥ सालोक्यादेनै विष्टद्धिः साखान्गीखान्यनिष्यते । च्यास्तेः पर(पल marg.)रूपत्वात्तारतम्यपदस्यितेः ॥५॥ ज्ञानारिनना विनष्टलाहिष्टिष्टा पूर्वकर्मेणो । उन्नरेवा न विश्वेषो भवेम्नुऋस्य भीवतः ॥ ६ ॥ प्रारमं कर्मभोगेन खीयते ज्ञानकारसं। ततो विदेहकीयत्यं भवतीति मुनिश्चितं॥ ७॥ काइया विटेसकैवल्यप्राप्तेरुत्तरकर्मणा । जरांभवास विस्तेषो चेहितच्यो विचक्षायाः ॥ ६ ॥

विमन प्रमाणं। त्रूपते हि। तद्याणा ईपिकातुल्मग्नी प्रोतं प्रदूषते स्पिनिहास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूषते इति। ॰ तिहे पाप्मानं विलयः त्रूपते न पुरुषकर्मणानिति चेन्नेत्याह। त्रद्धानां अरोराणि त्रुप्कदशरीरवत्। यतो निहासितचानि तम्मान्तने अपि पाप्मगोरिति वचनात्। पुरुषकर्मारस्थानां अन्नेद्धानित्रस्थानां अनेद्धानित्रस्थानां प्रपक्षतित्रस्थानां अनेद्धानित्रस्थानां प्रपक्षतित्रस्थानां अनेद्धानित्रस्थानां प्रविच्यानां प्रापक्षतित्रस्थानां विक्रां पाप्पक्षतित्रस्थानां विक्रां पाप्पक्षतित्रस्थानि कर्मणः पाप्पत्येन क्षितं पुर्वतं॥ तथा च भगयत्रीतासु त्रूपते। ॰ further on the opening paragraphs of the Jabālopanishad are cited.

It ends: कि बहुक्केन ॥

येन केनापि यः कश्चित्रिमित्तेन परित्यज्ञेत् ।

काइया प्रायान्सर्वजनुमुक्त इत्यवगम्यता ॥

मो वस्य निर्ययः काइयामित्यमेकेन जन्मना ।

सर्वेपानेव जंतूनी प्रमायीः प्रतिपादितः ॥

विश्वेश्वरो जयित विश्वविद्विहितोः
काशीनिवासरिकः करुणासमुद्रः ।
यापादपश्चगसीरभवासितस्य
जंतोभवत्वकृतके शिवसागरस्य ॥
इति श्रीमुदेश्वराष्ट्रायैविरिषतः सकलश्चितस्यृतिपुराणयास्यनिर्धारितः काशीमृतिमोश्चिवित्ययः समागः ॥

On fol. 1a the treatise is called Kāśīmuktiprakāśikā, cf. Wilson, Mack. Coll. (second ed.), p. 125.

This work, as well as the succeeding one, should perhaps rather have been given under Sacred Law than under Blakti.

[MACK. COLL.]

2524.

1991. Foll. 55; size 8½ in. by 4 in.; clear, correct, modern Devanagari writing (European paper); nine lines in a page.

Prapaācasāraviveka, or Bhavasāraviveka, a course of moral and religious instruction for pious Vaishņavas, in eight chapters; by Gangādhara, son of Sadāšiva-sūri Mahāḍakara, and pupil of Advaitānanda.

It begins:

नमस्तृत्व शिवानाचं लक्ष्मीकातं जगन्तं ।
भवानीं दुंदिराजं च दंडपायिं च भैरवं ॥ १ ॥
गंगां सरस्ततीं रामं वायुपृषं जितिद्वियं ।
देवदेत्वगुरू मूर्वं थान्सीकिं व्यासनारदी ॥ १ ॥
चहितानंदपादान्नं पितरं मातरं गुर्छ ।
देवानृपीन् पितृन् भूमं काशों च दृदि भक्षितः ॥ ३ ॥
सदाशिवतनृत्रमा वत्सिंकुलसंभवः ।
गंगाधरो जीतविख्यातो भगयइक्षिकिंकरः ॥ ४ ॥
नानाशास्त्राणि चालोका चालानां हितकान्यया ।
भवतारिववेकं च कृषें मोहविनाशकं ॥ ५ ॥
यस्य प्रशानमात्रेण मातेष हितकारिणी ।
बुद्धिवियभेते पुंसां तस्मादाद्वियतां चुभैः ॥ ६ ॥
सुभापितं विविष्ठं च यो नो जानाति मानवः ।
बल्वीयदेसमो लोके शोभते शृंगवर्जितः ॥ ९ ॥

· रूपयीयनसंपन्ना विशालकुलुम्नवः । विद्याहीना न शोअंते निर्मेशः किंगुका इव ॥ ६॥ विद्यां प्राप्य प्रयत्नेन धर्मेमोश्चं न विंदति । चर्यकामपरो नित्यं स वे मुद्र इति भूतः ॥ ९ ॥ यस्य विद्यापयगाय परोपकृतिजीवितं । स साधुवीर इत्याहुः पंडितः कवयो महान् (!) ॥ १० ॥ शीलविद्याविहीनेन कि कुलेन च देहिना । चकुलीनो अपि विद्वान्तः पुज्यते दैवतैः सह ॥ ११ ॥ विश्वा यज्ञस्तरी पुंसां श्रेय:मंत्रोबदायिनी । सम्यगाराधिता विद्या नोखदा इति मे मितः ॥ १२ ॥ न्रयः कृतविद्यायः यदा जानाति सेवितुं। रूपयीवनसंपन्ना या नारी भनिकः कविः ॥ १३ ॥ दाता दौरधी मुधेनुख मंजुभाषी जितेद्वियः । . रते यत्र च तिष्ठति तत्र लोकाः कृताद्राः ॥ १४ ॥ कि तपः कि मुखं दानं को धर्मः कस्य संपदः। कः भूरः बच्च विद्वांच को लाभः संस्ती महान् ॥ १५ ॥ को देवः कन्न पुत्रमञ्ज भीरः को पंशुरेव च । श्रृतुः कः कि च निर्व च कि मलं जीवितस्य तु ॥ १६ ॥ भपग्रं किं पवित्रं च यासं किं त्याज्यमेव च । तीर्थं कि कच मुक्तच मूर्तः को जूत तस्त्रतः ॥ १९ ॥

I. (śl. 17) upodglaīta; II. (śl. 60) gūdlaīrthapruśnottaranirūpaņa; III. (śl. 146) nītimārņanirūpaņa; IV. (śl. 55) karmavipākanirūpaņa,
on sins and punishments; V. (śl. 73) derasvarūpanirūpaņa, on God (Vishņu); VI. (śl. 115)
vāsudvapājānirūpaņa, on the modes of worshipping Vishņu; VII. (śl. 105) bhāgavatadharmanirūpaņa, on the duties of a Vaishņara,
and the reward accruing therefrom; VIII.
(śl. 267) ahorātrakrityanirūpaņa, on religious
rites generally.

The verses seem to be partly the author's own, and partly culled from various sources.

The bhakti-element, though not too obtrusive, is by no means absent. While a devout adherent of Vishau, the author is not bigoted, and allows to Siva a certain share

of roligious sentiment. We extract a few passages:

रको देवो ब्ह्रयः कृष्णो वासुदेवो निरंजनः। सवीधारः सर्वसाञ्ची बेज्ञा सर्वायभासकः ॥ सर्वेष्णपी नियंता च भृतानां सर्वेदेहिना । मायाची निर्मुण: जुहः कता पातातको गुरुः ॥ यस्यातःस्थानि भृतानि येन सवैनिदं ततं । सर्वहो व्नंतशक्तिश्च विश्वकृषी सुसात्मकः॥ सत्यो भतहितो ब्लंतो देवदेवो महेश्वरः। भोक्का च यहतपत्रा पविश्वो मंगलं पर ॥ क्रूराणां पापिना शास्ता भक्तानामभयंकरः। यस्याधीनाश्च देवाश्च गंधवी: पितरो नरा: u fol. 20b. रहीं भारते वर्षे जन्म तसाम्मनुष्यता । मनुष्पाद्भावणानं च दुर्लभं सुतरा मतं ॥ लन्धा भक्ति न कुवैति वासुदेवे महास्मित । जीवन्गृतालु ते जेया न संभाष्याः बदाचन ॥ तिवतस्तदतः प्रायः प्रेमभावेन तत्परः । भक्त इत्युच्यते बद्रिभीन्तप्रह्वादनारदैः॥ श्रह्मा यो वा मरिष्दंति गमिष्पंति यमालये। हरिं यदि स्मरिष्वंति तरिष्वंति भवार्यवं॥ षानित्यमसुखं लोकं जम्ममृत्युजराकुलं। मत्या तु सततं भौरो नारायखपरो भवेत् ॥ विविक्तदेश आसीनो विरागो विजितेदियः। प्रसन्नितः सततं भ्यायेड्डिंद हरिं परं ॥ º fol. 22b. शाल्यामशिलापिषं कोटिहत्याविनाशनं । संस्कृतं पृजितं प्यातं कोर्तितं च नमस्कृतं ॥ ज्ञालयामजिलारूपी यच तिष्ठति जंबरः । तत्र देवासुरयञ्चभुवनानि चतुर्दश ॥ यनमात्रं त् गतः स्याद्यनाधे लिंगमचाते । शिवनाभ इति प्रोक्तस्त्रिम् लोकेषु दुर्लभः॥ वासुदेयमयं छोत्रं लिंगं शिवमयं स्मृतं । तस्माद्वरिहरखेत्रे पूत्रयेखंकरात्युती ॥ ० शालयामशिला रम्या द्वारकाचक्रसंयुता। तुलसीशंसचंटाथै: प्रतिता नुस्तिदायिनी ॥ तस्मातु ब्रावणो नित्यं त्रिकाले भक्तितः लुन्धिः। शालग्रामशिलायां हि पुत्रवेद्वरिमव्ययं ॥ fol. 26b.

शालयानशिलायाच गंगाया गुणवर्णने ।
तुलस्याच विशेषेण न सनपैः प्रजापतिः ॥
तुलस्यनृतजन्मासि सदा नं केशवप्रिया ।
केशवार्ष विचिन्नानि(? नामि) वरदा शोभने भव ॥
स्वं संप्राध्ये तुलसों गृह्णीयाज्ञां हरिप्रिया ।
पूजियता रमाकातं कृतकृत्यो भवेषरः ॥ fol. 29b.
ध्यानं परं कृतयुगे जेतायां याजनं तथा ।
हापरे विद्यापूना च कली केशवकीतेनं ॥
ध्यायन्कृते यजन्यहिल्लेतायां हापरे अर्थयन् ।
यदाप्रोति तदाशोति कली संकीत्ये केशवं॥ fol. 34a.

It ends:

य इदं स्मृतिसाराधें महयोंगो च संमतं ।
भक्ता पठापाठयेडा स विडाम्मुक्तिमामुयात् ॥ २३५ ॥
शास्त्राम्मिमधनाक्तातो यंथो व्यं पारिमातकः ।
मुधानां कामदो भूयाम्मृदानां भजतामिष ॥ २६६ ॥
बहयो पद्यपि यंथाः पादपाः संति भूतले ।
तथाप्ययं विजयते हरिनामफ्लेः भुभैः ॥ २६९ ॥

इति जीनन्नहाडकरोपनामकसदाशिवसूरिसृनुभगवद्गक्रकिं-करगंगाधरिवरिचते प्रपंचनारिवयके छहोरावकृत्यनिरूपसं नाम जप्तमोज्ञानः समाप्तः॥

For another MS. of this work, see Raj. Mitra, Notices of Sanskrit MSS., x., p. 162. [Dr. John Taylor.]

G. KAŚMIR ŚAIVISM.
(Spanda and Pratyabhijāā.)

2525.

66a. Foll. 48; size 11 in. by 6 in.; good, thick (Kaśmīr) Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; thirteen lines in a page.

Spandavivņiti (or Spandakārikāvivaraņa), a commentary, by Rājānaka Rāma, on Bhaṭṭa Kallaṭa's Spandakārikā (or Spandārthasūtrāvalī), or metrical paraphrase of Vasugupta's Spandasūtra (or Śivasūtra).

The commentary also includes the text of the kārikās as well as that of Kallaţa's own brief explanation (vritti) of his verses, and is thus an exposition of the whole of the Spandasarvasva, as Kallaţa's Kārikās and Vritti are also called.

It begins:

दशादिक्षालाग्रैरकलितविदालोकवपुरः सदा ताद्वक्वात्मानुभवितृतया विस्कृरति यः। निजी भर्मः शंभीरनुपमचमत्वारसरसः परं शार्त तस्तं भयति जगति स्पंद इति तत् ॥ तन्त्रीरद्धितदिशः खयमाविश्रातः केचितिमगैगहनं विषमं भ्रमंतु । तेनेष यत्पुनरमी हतवत्मेनान्या नाकारयात गमनाय महाभ्यमो व्यम् ॥ नानावादानिली घाननवसरकतान्योत्यसंघरुषोरी-हातानापातयद्भिः अवणविद्रस्मोहामशस्यप्रवंधान् । शास्त्राभिः श्वोभितं यैर्विवरग्ररभसादुश्वदावर्तभीय-भ्रातिभृष्टागमार्थभ्रवविधुरमतिस्तारितीर्थी जनसीः॥ कश्चिद्वित्रक्षिविद्विष परं तस्यं विपर्यस्यति हेपव्यातिषरुद्धवृद्धिरितरो जातीव चान्यो नडः। इत्यं दुर्लेभ एव सर्वेहदयग्राही गिरा संग्रहः कि त्वेते ज्या विवेकिनः कतियये संत्यत्र पार्व सतान्॥ केनापि यथिता प्रमारसधिया कथिडि सूत्रे कृतान् रकोकृत यथागमं विरचितां म्यंदार्थमुत्रावलीन् । ईशानुग्रहशक्तिपञ्चशिखया विद्वेष्यविद्वम्मनी-माशिकाषु निवेशयाम्यहनिमां कर्तुं कृतार्थं (र. थीं) डियोम् ॥

कों नमः शिवाय सशिवाय ॥ कों
[Kārikā] यस्योम्मेविनमेपाम्या जगतः प्रख्योदयौ ।
तं शक्तिकक्रविभवप्रभवं शंकरं स्तुमः ॥ १ ॥

[Vṛitti] सनेन खसभावस्यैव शिवालकस्य संकल्पनात्रेण जगदुत्पित्तसंहारयोः कारणात्रं विज्ञानदेहात्मकस्य शिक्षणक्रैययै-स्योत्पितिहेतुनं नमस्कारद्वारेण प्रतिपाद्यते ॥

[Vivriti] तं इंकरं श्रेयसः कतारं सुनः प्रशंसानः । तं वं । यस्योन्मेपनिमेपाभ्यां इक्तिप्रसरप्रलयाभ्यां जगतो विश्वस्य प्रलयोदयौ विनाइप्रादुभाशी । स्वत्र यसासंस्यं न विविध्यतिर्वित प्रस्थानः । तं को दूशं । इक्तिसक्रविभवप्रभवं । इक्तीनां वस्थ- माणसहणाणां चन्नं समूहः। त श्व विभव श्यांयं तस्य प्रभवः। (fol. 4b) जिभिधानमस्य शास्त्रस्य स्थन्द इति यतः स्यंदतस्य-विविक्रय इत्यादाविहेव व्यवहारः। स्यंदशस्त्रधायं स्वस्थभावप-रामश्रमावस्य नित्यस्य भूत्यताव्यतिरेचनकारणभूतस्य तावन्याव-संर्थभातमः शक्त्यपराभिधानस्य पारमेण्यरस्य धमस्य जिल्विचल-नात्स्यंद इत्यथानुगमाडाचकत्वेन व्यपितृष्टः। ताप्रतिपादनहेतु-त्वाव्यास्त्रमधीदं स्यंदशस्त्रेनाभिधीयते। विषयण्यास्य विभुद्धश्रद्धाः भिक्तप्रकर्षेरभृतितः() परमेण्यरपरशक्तिपातप्रोन्नोत्यभानस्था । चालोकतिरस्कृतसकलमंदेहाधकारत्वात्यवृद्धः सम्यगुपनतदीक्षा-विसंस्तारो गुरुवचनचोदनामात्रायशेषस्तात्व्यप्रपिलिश्वसाद्व-शस्यवेहोपदेशत्वेन पुरस्तात्परिगृहीतत्वादित्यभिधानविषयावप्य-वर्गतस्यो॥ व्यास्यातश्वायमादिस्रोकः। समस्तकरकार्पोपश्चेपन्तर्भः॥ १॥

We subjoin the text of the remaining kārikās, slightly emended with the help of the commentaries and a careful collation kindly supplied by Professor Bhandarkar (B):

यत्र स्थितभितं सर्वे कार्ये यस्नाज्ञ निगैतम् । तस्यानावृतकप्रसास निरोधो ऽस्ति कुत्रचित् ॥ २ ॥ ठॅळ. जाग्रहादिविभेदे ऽपि तद्भिन्ने प्रसर्पति । निवर्तते निजान्नेव स्तभाषाह्पस्त्रभृतः ॥ ३ ॥ fol. 6त. श्रहं मुली च दःसी च रऋखेयादिसंविदः । मुखाग्रवस्थानुस्यूते यतेनो ज्याच ताः स्पृष्टम् ॥ ४ ॥ ८०. न दुःसं न मुखं यत्र न ग्रासं ग्राहको न च। न चास्ति मृदभावी अपि तदस्ति परमार्थतः ॥ ५ ॥ ८०. यतः करणवर्गो अर्थ विमृढो अमृडवास्त्रयम् । सहालरेण चक्रेण प्रवृतिस्थितिमंद्वतीः॥ ६॥ १०. लभते तत्त्रयानेन परीष्ट्यं तस्त्रमादरान् । यतः स्वतन्त्रता तस्य सर्वत्रेयमजुनिमा ॥ 9 ॥ fol. 9b. न होच्छा नोदनस्यायं प्रेरकलेन वर्तते। चित्र त्वात्मवलस्पशीत्पुरुषसासमी भवेत्॥ t ॥ fol.10b. निजाणुद्धासमधैस्य कतियेष्यभिलाषियः। यदा छोभ: प्रलीयेत तहा स्थात्परनं पदम् ॥ ९ ॥ 11b. तदा स्याक्तिमो धर्मो अत्वकतृत्वलक्षणः। यतस्तदीप्सतं सर्वे जानाति च बरोति च ॥१०॥ 12व. तमधिष्ठातभावेन सभायमवलोकयन्। स्त्रयमान इयास्ते यस्तस्येयं कुमृतिः कुतः ॥ १९ ॥ 126. नाभावो आपि(त.भाव्य)तामित न च तवास्त्वमृदता । यतो अभियोगसंस्यक्षाच्चदासीदिति निच्चयः॥ १२॥ १३०. चत्रस्ताकृतिमं होयं सीपुप्तपद्यस्तदा । न त्वेषं स्पर्यमायानं तक्त्वं प्रतिपद्यते॥ १३॥ fol.13b. चवस्थायुगलं चात्र कार्यकर्तृत्वक्षान्दितम् । कार्यता खियको तत्र कर्तृत्वं पुनरद्ययम् ॥ १४ ॥ 14b. कार्योन्युक्तः प्रयानो यः केवलं सो उत्र लुप्पते । तस्यंलुप्ते विलुन्नो अस्तित्यपुधः प्रतिपद्यते ॥ १५ ॥ 15a. न मु यो उनमुस्तो भावः सर्वहत्वपुकास्त्रदे । तस्य लोषः कदाचित्वाद्यस्थानुपलस्थनात् ॥ १६ ॥ 15b. इति व्यतिदेकोयपित्तिनिदेशः प्रयाने निष्यन्दः॥ fol. 16a.

तस्योपल्याः सततं त्रिपदाच्याभिचारिया। नित्यं स्थात्सुप्रयुद्धस्य तदाश्चनो परस्य तु ॥ १७ ॥ १६००. ज्ञानक्षेयसक्षिपाया शक्त्या परमया युतः। पदश्चये विभुभाति तदन्यत्र तु विन्नयः॥ १६॥ fol. 17b. गुणादिस्पन्दनिष्यन्दाः सामान्यस्पन्दसंश्रयात् । लमात्मलाभाः सततं स्युईस्थापरिपन्थिनः ॥ १९ ॥ चप्रवृद्धधियस्वेते सस्यितस्यगनीवृताः । यातयिक दुरुवारे घोरे संसारवामीन ॥ २०॥ जाः सततम्युक्तः स्पन्दत्रव्यविश्वसये । जायदेव निजं भावनिषरेखाधिमक्कति ॥ २१ ॥ fol. 18b. सतिकृद्धः प्रदृष्टो वाक्यं (r. वा किं) करोमीति वा मुझन्। थावन्वा यापदं गच्छेत्रच स्यन्दः प्रतिष्ठितः॥ ३२॥ ४०७. यामवस्यां समारुख्य यहचं भन वहवति । तदवर्गं करिये व्हिमिति संबल्य तिष्ठति ॥ २३॥ तमाष्ट्रियोध्वैमार्गेण सोमस्यानुभाषाप । सी पुरुषोध्यन्यस्तिमहो हिला प्रयांडगोचरम्॥ २४॥ २२त. तदा तस्मिमहाचीसि प्रलीनज्ञज्ञिभास्तरे। सीमुप्तपदवन्यूटः प्रवृद्धः स्यादनामृतः॥ २५ ॥ fol. 23a. तहाक्रम्य बलं मन्ताः सर्वेश्वचल्यालिनः । प्रवर्तनो अधिकाराय करकानीय देहिनाम् ॥ २६ ॥ तजेष संप्रलीयमे शानरूपा निरम्ननाः । सहाराधकचित्रेन तेन ते शिवधर्मिण: n २९ n fol. 28b.

यस्मात्सर्वेमयो जीवः सर्वभावसमुद्भवात् । जासंवेदनरूपेण तादात्म्यप्रतिपश्चितः ॥ २६ ॥ fol. 25b.

इति व्यतिरिक्षसभावोपलुमिद्वितीयो निव्यन्दः॥ fol.25a.

तेन श्रन्दापैषिनासु न सावस्था न यः श्रियः । भोक्तेत्र भोग्यभाषेन सदा सर्वत्र संस्थितः ॥ २० ॥ इति वा यस्य संपत्तिः(r.संविष्तिः) क्रीडालेनासिलं जगत्। स पश्यन्यतर्ति युक्तो जीवन्युक्तो न संशयः *॥३०॥ 25b. इति ० विश्वस्य स्वस्थावशक्तिमात्रलोपपन्निः तृतीयो नि-स्पत्तः ॥ fol. 27b.

जयमेवोदयस्तस्य ध्ये [यस्य ध्यायिचेत्रसि B.]। तदाल्यतासमापत्रिरिकातः साधकस्य या ॥ ३१ ॥ 27b. इयमेचामृतप्राप्तिरयमेवात्मनी ग्रहः। इयं निर्वाणदीक्षा च शिवसद्वावदायिनी ॥ ३२ ॥ 28a. यथेच्डा अपितो भाता जायतो व्यान्तृदि स्थितान् । सोममूर्यदियं कृत्वा संपादयति देहिनः ॥ ३३ ॥ तथा खन्ने ज्यभीष्टाधान्यस्यानतिक्रमात्। नित्यं स्युद्धतरं मध्ये स्थितीभ्यश्यं प्रकल्पयेत्॥३४॥ २९०. जन्यया तु सतन्ता स्यास्पिस्तडमेकानतः । सतर्त स्त्रीकिकस्पेव भागास्त्रमपदद्वये ॥ ३५॥ fol. 30b. यथा सर्थो इस्पृटो दष्टः सावधाने इपि चेतसि । भूयः स्पुटतरो भाति खबलोद्योगभावितः ॥ ३६ ॥ स्वं (r.l. तथा B.) यत्यरमार्थेन यत्र (r. येन) यत्र यथा [स्थितम् । हत्त्रचा बलमाक्रम्य मिषरासंप्रवर्तते॥३९॥ fol. 31a. दुवैलो प्रि तदासम्य यतः कार्ये प्रवर्तते । जान्द्राद्येद्वभुद्धां च तथा यो जीतनुभुद्धितः॥३६॥ 32 त. अनेनाधिष्ठिते देहे यथा सर्वज्ञताहयः । तथा खात्मव्यधिष्ठानात्मर्वत्रेवं भविष्यति ॥ ३० ॥ ३३ त. ग्रानिविलंदिता(r.oait) देहे तस्याचातानतः स्ति:। तद्व्येषविलुप्तं चेलुतः सम्याद्(r.सा स्याद्)हेतुका ॥ 80 ॥ |fol. 33b. रक्षिकाप्रसक्तस्य यतः स्यादपरीहयः। वन्नेषः स तु विज्ञेयः स्वयं तनुपलक्ष्येत् ॥ ३९ ॥ ३५०.

^{*} Here, as in other instances where several ślokas are taken together for comment, the vritti for the whole is given after the kūrikūs, but at the end of the commentary the commentator remarks that the vrittikrit has taken them separately, as in the case of these three verses: व्यास्थातनेतहृती पृथक् सवैक्षास्त्र स्थायनाक्षेत्रादिना तेन तथाविधेनेत्रादिना स्वं स्थायक्षेत्रादिना ग्रंथेन ॥

[†] शरीर विलुंडिका थातुवर्णक्षेत्रःशस्त्रादीनां हडेन हत्ती।

प्रवृद्धः सर्वदा तिष्ठेन्द्रानेनालोच्य गोचरम् । स्कवारोपयेत्सवें ततो ज्येन न पीझते ॥ ४४ ॥ ३६ ॥ ३६ ॥ इन्द्रराशिममुत्यस्य शक्तिवर्गस्य भोग्यता । कलाविलुप्रविभवो गतः सन्त पशुः स्थितः (१.स्मृतः) ॥ [४५ ॥ fol. ३६७.

[यरामृतरमापायस्तस्य यः प्रत्ययोद्भवः ।
तेनास्ततन्त्रतामित स च तन्यात्रगोचरः ॥ ४६ ॥ В.*]
स्वरुपात्रगं चास्य श्रक्तयः सततीत्विताः ।
यतः श्रन्दानुवेधेन न विना प्रत्ययोद्भवः ॥ ४९ ॥ ४० त.
सेर्य क्रियात्मिका शक्तिः शिवस्य पश्चितिनी ।
यन्थित्रती स्वमार्गस्या श्राता सिद्धपपादिका॥ ४६ ॥
प्रवृष्टकेन मेरुद्धस्तदुक्तं प्रत्ययोद्भवम् ॥ ४८ ॥
भुद्गे परवशो भोगं तद्भावात्तंत्रसंद्धपा(१.० दतः) ।
संमृतिप्रलयस्यास्य कारणं संप्रचन्त्रहे ॥ ५० ॥ ६० ॥
यदा त्वेकत्र संरुदस्तद् तस्य लयोद्भवी (० द्यी १.८.)।
नियक्तनोक्तृतामिति तत्त्वक्रेष्टरो भवेत् ॥ ५० ॥ ४० ॥

इति ⁹ शस्त्रात्मकविषाव्यतिरेकोपल्जिः प्रकीर्णञ्जनुर्यो निव्यन्दः ॥ fol. 47a.

ष्णगाधंतंत्रयाक्योधितमुद्धरणतारिणीम् । बन्दे विधिवापैपदां चित्रां तां गुरुभारतीम् ॥ ५२ ॥ [Vritti:] ष्रमाधो सप्रतिष्ठो व्लंतः ॥ समाप्तं न्यंदमवेसं प्रवृतं भट्टकन्नटात् । सप्रकाशिकचित्रत्वपरिरंभरसोस्युकात् ॥

[Virriti:]

दृशं महादेषिगरी महेश-सप्तोपदिष्टाच्चिषमूर्वासंधोः । स्पंदामृतं यहुमुगुप्तपादैः श्रीकल्लदस्तामकदीचकार ॥

तामशक्यसक्षपप्रतिपादनां दृदि स्पूर्वतां गुरुभारतां वेदे । गुरोवेमुगुनाभिधानस्य साधानिस्रमुखसंक्रांतस्रमस्य स्थापिन-महृतस्यदतस्यानृतिन्धंदस्य भारतां वाचं स्तीमि ॥ कोदृशां । खगाधेसास्रधेन विश्लेषणम् । onding with four benedictory stanzas, the last of which runs thus:

> शशिज्योतिदीं पप्रभृतिभिरशक्यं शमितं यदासी विष्यंदीकृतसक्छलोकं किल तमः । गते तत्रेदानीं ख्यममलुमूयागमहते कृतायाः संकोचं विजहतु विनिद्धा जनदृशः॥

संपूर्णेयं पृत्त्वनुसारिया म्यंदिववृतिः ॥ कृतिस्तत्रभवतो महा-माहेष्यराचार्यशिरोमियराजानकष्ठीमसुन्यलदेवानुजीविनो राजा-नकष्ठीरामस्येति शिवम् ॥ ०

Quotations are met with in the commentary from Jāānagarbhastotra, fol. 41b; Tattvagarbhastotra, fol. 41b; Tattvagarbhastotra), foll. 37a, 38a (यदा न्वेविधादत्र निजा भोगज्ञता पत्रो । तदा माया खड्येति ज्ञायसे वैभवात्र्यः ॥); the Pārameśvara, fol. 3b (प्रक्तित्र प्रक्रिमोश्च पदार्थ-डयमुख्यते । अक्रयो स्प्य नगत्वृत्तं प्रक्रिमोश्च महेश्वर इति ।); Pratyabhijāā, foll. 38a, 40b (an. ślokas); Bhartrihari, fol. 30b (प्रविभज्यात्मनात्मानं मृष्टा भावान्यूय-रिप्यान् । सर्वेश्वरः सर्वेश्वितः खप्ने भोक्षा प्रवक्षते ॥); Mālovēvjaya, fol. 42b (तथा च चीमालिनीविजयी ॥ या सा शक्तिनेगडातुः कथिता समयायिनी । इच्छा त्यं तस्य सा देवि सिमृद्योः प्रतिपद्यते ॥); whilst other schools of Yoga philosophy are referred to at fol. 13a: यदान्येवीरिगिस्ट्यदिश्यते ।

On the tenets and principal works of the Kuśmir Śaivas, see esp. Hall, Index, pp. 196 seq.; Bühler, Dotailed Report, pp. 77 seq.; Bhandarkar, Report 1883-4, pp. 76 seq.

Bhatta Kallata, the disciple of Vasugupta, lived under king Avantivarman, who reigned about 854 A.v.; whilst Rājānaka Rāma calls himself a dependent (or pupil) of Rājānaka Utpaladeva, who, if identical with the author of the Pratyabhijāā, is assigned by Prof. Bühler to the first half of the tenth century. At the ond of his commentary on the Bhagavadgītā, Rājānaka Rāma (also called Rāmakantha)

^{*} Prof. Bhandarkar's MS. of the Virarana likewise omits the text of this verse, supplied by him from a copy of the Spandakārikā in the Śāradā character (Rep. of 1875-76, no. 508).

speaks of himself as a younger brother of Maktākaņa (? the same as the poet of that name in the time of Avantivarman), and a descendant of Nārāyaṇa of Kānyakubja*; whilst in the colophon of a MS. of his Nareśvaraparīkshāprakāśa (Rāj. Mitra, Notices, iii., no. 1140) the author is called Nārayaṇakaṇthasānu-Rāmakaṇtha.

Rāmakantha is referred to in the Sarvadarśanasangraha (Cowell and Gough, transl., p. 125) in the chapter on the Śaivadarśana, in connection with the interpretation of the term puryashtaka in the 49th kārikā (or rather the corresponding spandasūtra), where the present commentary gives the following interpretation (fol. 44b): पुरी स्थानित खुल्जारीरकारणभूतकहरू पत्रविविधं तस्त्रविद्यं पुर्वेष्टक तत्वाविद्यं तस्त्रविद्यं तत्वाविद्यं त्वाविद्यं त्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं तत्वाविद्यं त्वाविद्यं
Fol. 1a contains the following note, in Colebrooke's hand, 'Syamla: a demonstration' of the Identity of Siva and his active power or Sakti.' [H. T. COLEBROOKE.]

2526.

1573a. Foll. 78; size 10 in. by 4½ in.; fair Devanagari writing of about 1750 A.D.; nine lines in a page.

Trimsikātattvavivaraņa (or Parātrimsikātattvarivaraņa), un exposition, by Rājānaka Ablataaragupta (son of Cukhala, and disciple of Utpula), of the Trimsikā (or Parātrimsikā), un versified treatise of Kasmīr Šaiva philosophy. Very correct.

It begins:

विनलक्लाभयाभिनवमृहिमहाजननी भरिततनुषा पंचनुसगुप्तस्चिर्जनकः। तदुभययामलस्युरितभाषविसर्गमयं द्धरयननुत्तरामृतकुलं मन [सं]स्कूरतात् ॥ १ ॥ यस्यानंतियिश्वनेतत् स्क्रांता षाद्याभार्तभारतानं विस्ही। खोभे खोखे अनुसरायां स्थिती तां यंदे देवीं खात्मसंविश्विमेका ॥ २ ॥ नरशक्तिशियात्मकं त्रिकं हुन्ये या विनिधाय भासयेत्। प्रसमानि परामनुत्तरां निजभासां प्रतिभाजमन्तृति ॥ ३ ॥ जयत्यनचेनहिना विपाशितपशुक्रजः। श्रीमानाद्यपुरुः शंभुः श्रीकंटः परमेश्वरः ॥ ८ ॥ निजञ्जिषाविषोधाय प्रवृह्वसारणाय च । नयाभिनवगुप्रम ऋमो उसंक्रियते मनाकृ॥ ५ ॥ भौ(दे] सृ[वा] च n चनुत्ररं क्यं देव सद्यः कीलिकसिद्धिदं। येन विज्ञातमात्रेण खेचरी समता वजेत्।।

परमेश्वरः पंचविधकृत्यमयः सततमनुग्रहमय्या परक्रपया
शक्ता जाक्रांतो यस्तुतो उनुग्रहात्मेव । न हि शक्तिः शिवाबेदं
मश्चेयत् । सा च शिक्तिःलींकानुग्रहविमश्चेमयी प्रथमतः परामर्शन् मयपश्येत्या सूत्रियण्यमाणानंतशिक्तशताविभिन्ना प्रथमतरं परम-हामेजमय्यामदेशकालकिल्तायां संविदि विक्रदी तायत्पश्यंत्रक्र-विप्युक्तिप्रतुक्तियिभागेनैय यतेते सैव च सकल्प्रमातृसंविद्य-यमयी सनत्रमेष वर्तमानकृषा ततस्तु पश्येती यश्चदीष्यातं तत्त्रदेव समुचितकारणानियमम्बोधितं बोधसूत्रग्रमात्रेण विमृश्चित ॥ ०

The succeeding verses are as follows:

रततुनं महागुनं कपयस्य मन प्रभी † ॥ fel. 14a.

द्वरयस्या तु या शक्तिः कीलिकी कुलनायिका।

ती में कथय देवेश येन तृप्तिं लभाम्यहं ॥ fel. 16a.

Comm.: ° तम्मे कप्येत्यपि पर्वति । श्रीसोमानंदपादा गानक्षते च तत्रस्मादिति यद्वा तत्क्षय येन तृतिं परमानंदमयीं लभे परमाद्वयनिवृतिखातंत्र्यरसा भवामीति समन्तयः॥ ब्रजा-मौत्यपि पाठः॥ °

मृणु देवि महाभागे उत्तरस्याणनुत्तरं।

श्री नारायण इत्यभूच्युतिनिधः श्रीकत्यकुचे डिजस् तर्डशे खगुणप्रकथेसचिते मुक्ताकणास्यो उभयत् ।
 तस्यैया सदृशानुनेन रिचता रामेण विडक्तन-श्राध्यत्वात्यफळचमेण भगवतीतापदार्थप्रया ॥

[†] At fol. 25b this half-śloka and the first śloka are referred to as जन्तरानियादिसाधेद्योकपुगलं.

कौलिको व्यं विधिदेवि मन हज्जोम्यवस्थितः । कथ्यामि मुरेशानि सन्नः कौलिकसिन्निदं॥ fol.17a.

 ${
m Comm.\ fol.\ } 23b$: तदाहुनिजयृत्ती श्रीसोमानंदपादाः। क्ययामीतुश्वारयाम्युत्सिलकात इति । o

जयाद्यास्तिययः सर्वे स्वरा विद्वयमानगाः ।
तदेतःकालयोगेन सोममूर्यो प्रकीतिती ॥
पृषिव्यादीनि तस्त्वानि पुरुषांतानि पंषमु ।
क्रमात्वादिषु यगेषु मकारातेषु मुनते ॥
वास्यग्निमात्त्रलेंद्राणां धारणानां चतुष्ट्यं ।
तद्भ्वं ज्ञादि विस्थातं पुरस्ताद् अवर्षवर्वं ॥
जमृला तत्स्वमा क्षेया स्वतिः मृष्टिस्टाहृता ।
सर्वेषामेष मंत्राणां विद्यानां च यज्ञस्तिनि ॥
इयं योनिः समास्याता सर्वतिषेषु सर्वेदा ॥ fol. 26a.

After a general discussion, the explanation of these 41 slokas begins fol. 44b:

सर्वत्र खस्त्रभावात्मकप्रभावप्रस्थाप्रसरानिरोधी यस्या इत्याभंत्रको यस्येति ज्ञोभने व्रतेन तदयमत्र संखेपार्थः ॥ स्वातं-भीकरसावेशयनकार्रकलक्षणा। परा भगवती नित्रं भासते भैरवी खरं॥ तस्याः खभासा योगी यः सो निरुद्धः सदोदितः। सदाशिवधरा तियेङ्गोलपीतमुखादिभिः ॥ भासमानैः खुख्भावैः ख्यं प्रचन्जालिभः । प्रचते संविदासारः खसंवेदनसारकः ॥ खसमंबेदनं नाम प्रमाणिमित चस्पेते । चालित्येक्सवैधिदी यासाम्येनैव भासते॥ इंद्रियाणि विरूपं च लिंगं परवचःक्रमः। मारूपमन्यया योगः प्रतीत्वनुद्यो यमः ॥ इत्यादिको यस्य सर्व द्वारमाचे निरूप्पते । तत्स्वसंयेदनं प्रोक्तमिषक्केदप्रधानयं ॥ येथां नास्विक्षपादिनावमाचे ज्यानिस्ता । तेपानिप तिरखो हि सा सा संवित्मकाशतं॥ रवंभासा खभावेन सक्त्यामशैनात्मिका। सक्तपामज्ञेनं यत्र तत्व परवाग्वपुः ॥ तडिचित्रसभावादि-विवयपनानयं। प्रथने पारतंत्र्यं हिन जातु भनते ऋचित्॥ जपारतंत्र्यालंकेतप्रत्यृहादेः अपं स्थितिः। जतः संकेतरहितं स्वस्टपविमर्शनं ॥ देशकालकलामायास्यान्यातिकयोत्तरं । परिपूर्णे स्ताः सर्वे सवाकारिवलख्यां ॥ साभाविकमहासं-वित्तासंस्कारेकल्रघगं । जुडविद्यात्मकं रूपमहिमयुभयात्मकं ॥ तदेव मातृकारूपं धरादीना निजं थपुः। तत्पारमार्थिकाकारं द्रुतात्र्यानसहपतः॥ योजयोत्यात्मनं प्रोक्षं शिवशक्तिसहपनं। शियशक्त्योम्त् भंषद्वादन्योन्योक्तित्वत्वतः ॥ परस्परसमापत्रिर्ज-गतानंददायिनी । अंतःस्यविश्वपार्यतपारमाधिकसङ्गपुः ॥ यङ्गीय-भिति नियाति तिक्क्षेपग्रयोजना । विसर्ग इति प्रस्रोक्तं यति ।

भुमधाम (?) ततुच्यते॥ चनुत्तरपदावामी स एव मुघटो विधि:। चलादेव त्वनायीयाडणेपुंजानिकपिता ॥ नायामालंख भिन्नेव श्रीप्वें मुष्टिराद्यसी । पंचाश्रद्भेतिनप्रत्ययप्रसवासिका ॥ वंथह्या स्त्रभावेन सहया वरकात्मिका । स्रवेशांतर्भतास्तासाः सेचर्यो विषयात्मिकाः॥ तन्त्रते संमृति चित्रां कर्ममायागुतामयों। चस्या सान्यं सभावेन जुडमेरवतामयं ॥ प्रोक्तं प्रागेव नीवतं मुक्तवं पारमार्थिकं। भिन्नाया वर्णमृष्टेच तदभिनं वृष्: परं॥ पीयमिलुक्तमत्रेय यहुप्या मंत्रगुप्रता । तदेतदहमित्येय विसर्गानु-त्ररात्मकं ॥ स्तं स्तभावं परं जानजीवस्तुतः सकृत्रुधः। सिद्धा-दिप्रेप्सवस्तेन क्रुप्रसंकोचस्तितं ॥ नाभिकुंडलह्झोस्रोयोगिनो-हमुपासते (?) । तदेतिकल निर्णीतं यपागुर्वेगमं मनाब् ॥ एतां संचिदमालंब्य यह्यान्नापृच्छ्यता खियत् । नैतावतेव तुलितं मागीशस्तु प्रदर्शितः॥ इयतीति व्यविखंखाद्वीरवीं संयितं हि कः । स्तायाधाकिपातो व्यवस्मानु प्रविज्ञंभितः ॥ येनाधिका-रितरेतदस्माभि: प्रकटीकृतं । जस्माकमन्यमातृगामश्च कालांतरे इपि वा ॥ भवत्यभृत्वाभिवता तत्कः मुस्मतमो उप्यतः । यः सर्थ-योगान्यवप्रकाशेषु गर्भास्तमान् ॥ श्रीपूर्वशास्त्रे निर्णीतो यन नुक्रम्य मोचकः। स्तत्रु सर्थया ग्राह्म विमृत्यं च परेष्मुभिः॥ ह्ययं मतीत्वमुलभा हित्वासूयां विषयुगैः। श्वालोषलक्षणादृश्वे यह्रवेदात्मनि स्पिति:॥ चिद्कीश्रलवास्तेन संशाम्यंते स्तती रसात n Then follows a prakrit passage: परसंपे-चण भावसञ्जर्ण पिर चरमुहसी चार्सञर्णसर् भासहस o fol. 56b.

तत्त्र विस्तरतो उनुत्तरस्वरूपनिरूपणाय ग्रंथावतारस्तितरूपयित ॥ चतुर्देशयुतं भद्रे तिथीशांतसमन्ति । तृतीयं अस
नुश्रीणि दृद्यं भेरपात्मनः ॥ रुत्तायोगिनीशातो नारुद्धो लभते
स्पृद्धं । दृद्यं देवदेवस्य सद्यो योगिविभोश्चदं ॥ अस्योश्चारं कृत
सम्यद्भृत्वमृद्धायणे महान् । सद्यस्तन्यस्तामित स्वं देहावेशरुष्यं ॥ मृहृतें स्मरते यस्तु ,यस्नेनाभिमृद्भितः । स प्रभाति तता
सर्वे मंत्रमृद्धायणं नरः ॥ अतीतानागतान्थान्पृष्टो उसी कययत्यपि । प्रहराद्यस्भिप्रेतं देवतारूपमुख्यन् ॥ साञ्चात्पश्यत्मनितरथमाकृष्टं रुद्धान्तिभः । प्रहरद्वयमात्रेण व्योमस्यो जायते स्मरन् ॥
चयेण मातरः सर्था योगेश्वयों महावलाः । वीरा वीरेश्वराः
सिद्धा यलयाध्याकिनीयणः ॥ स्वाग्यसमयं दृक्षा भेरवेण
प्रचोदिताः । यस्त्रंति परमां सिद्धं कलं यद्वा समोहितं ॥ सनेन
सिद्धाः सेस्यंति साध्यंति च मंत्रिणः । यित्वित्वदेवे तंत्रे सर्वेमस्मात्रसिध्यति ॥ स्वदृष्टमंडलो अस्वं यः कश्विद्वेति तस्त्वतः ।
प्रसिद्धभाग्भवेतित्यं स योगी स च दीक्षितः ॥ fol. 59तः

्यदुक्तं कुलात्परतरं त्रिकामिति सर्वोत्तरमनुत्ररावं तत्रिरूप-

चतृष्टनंडलो अधेर्य यः कचित्रहेशि तस्त्रतः । स सिद्धिभाग् भवेशितं स योगी स च दीश्चितः ॥ [fol. 68b.

जनेन ज्ञातमाचेण ज्ञायते सर्वज्ञाक्तिभि: I fol. 69a. शाबिनीकुलसामान्यो भवेद्योगं यिनापि हि। चितिधा विधानको जायते यजनं प्रति॥ जालाग्निमादितः कृत्वा मार्यातं ब्रबदेहगं। शिवो विधासनंतम् परशक्तित्रयं मतं ॥ fol. 69b. तदंतर्थति यक्तिष्वक्षद्वमार्गे व्यवस्थितं । स्रण्विशुद्धमियादेश्वरं ज्ञानमञ्जूते ॥ तचोदकः शियो ज्ञेयः सर्वज्ञः परमेश्चरः । सर्वेगो निर्मेलः खब्धस्तुप्तः खायतनः जुन्धिः ॥ यथा न्यग्रोधवीत्रस्यः शक्तिरूपो महाद्रुमः । तया दृदयवीअस्यं जगदेतश्वराश्वरं ॥ रवं यो वेति तस्त्रेन तस्य निवाणगामिनी । दीक्षा भनममंदिरधा तिलाज्याहुतिवर्जिता॥ fol. 70a. मृधि बक्के च हृदये गुज्ञे मृती तथैव च । न्यासं कृत्वा शिखो यद्वा सप्तविंशतिमंत्रिता ॥ रकीकं तु दिशां पंधं दशानामिप योजयेत्। तालवयं पुरा दस्ता सज्ञन्दं विश्वशांतये ॥ शिसार्सस्याभिनप्तेन तीयी नाभ्युद्ययेत्रतः। युष्पादिकं क्रमासर्वे लिंगे वा स्वंडिले च वा ॥ चतुर्दशाभिजनेन पृष्येगासनकत्पना । ततः मृष्टि यजेह्नीरः पुनरेवासनं ततः ॥ मृष्टिं तु संपुटीकृत्य पद्माश्चननमारभेत्। सर्वतस्त्रमुसंपूर्णी सर्वाभर्णभूविता ॥ यजेहेवीं महेज्ञानीं सप्तियंश्रतिमंत्रिता । ततः मुर्गधिपुष्पेस्तु यथाशस्त्रा समर्चियेत्॥ प्रायेत्वरया अस्त्रा जात्मानं च विवेद्येत्। एवं यजनमास्यातमग्निकार्ये अपायं विधि: n fol. 71b. कृतपुत्राविधिः सम्यक् स्मरन्यीतं प्रसिध्यति ॥ 73b. चाद्यंतरहितं चीजं विकसित्तिधिमध्यगं। हृत्यज्ञातर्गतं ध्यायेत्सोमांशं नित्यमभ्यसेत् ॥ fol. 75a. यान्यान्कामयते कामीस्तीस्ताञ्ज्ञीघ्रमवाप्रुयात्। तसात्रवाद्यामिति सर्वेज्ञानं न संज्ञयः॥ रवं मंत्रफलप्राप्तिरित्येतद्रद्रयामलं । रतद्भ्यासतः सिद्धिः सर्वज्ञत्वमवाप्यते ॥

Whether any other verses occurring in the MS. belong to the original treatise, it is difficult to make out.

Abhinavagupta's exposition concludes with the following genealogical account:

इत्यं प्रपत्नजनतोडरणप्रवृत्तश्रीनन्महेश्वरपदांषुज्ञचंचरीकः ।
शृत्तं व्यभात् जिकरहस्यविनश्चीर्भा
काश्मीरकाचुसलकादिधगम्य * जन्म ॥ १ ॥

श्तावदेतदिति कलुलयेत्रमस्य श्रीज्ञाभवं मतमनगैलिताश्च वाचः । श्तत्रु तावदिकलात्मनि भाति वन्ने भाते ततो ऽत्र मुधियो न पराञ्जुकाः स्युः॥ १॥

सहस्य संज्ञायविषयीयभागिनो वा ज्ञानं प्रबंधरहितं प्रकरोति सम्यक् । रुदस्य निष्ययको हृदयप्रतिष्ठां संवादिनीं प्रकुरुते कृतिरोदृशीयं ॥ ३ ॥

स्तावद्येरससंकलनाधिरुट-धारानिरुटद्वद्यो विमृश्चदतो अप । यखुत्तरं तद्यि नैव सहेत नेदं सोपानमेतदमलं पदमारुरुखोः ॥ ४ ॥

काइनीरेषु यशस्त्रस्य नृपतेरामीदमात्यायगीः

श्रीमान्तस्य इत्युदाहततनुर्यः प्राप्यश्रम्मा हिनः।

तस्य स्वागभवः प्रसिद्धपदयोषात्रं समग्रीर्गृग्रीः

श्रीशीरिः शिणुषंद्रचूडचरणध्यानेकराताकरः॥ ॥॥

शीलस्यायतनं परस्य यशसो चृंभान्यदं नर्नभूर् यात्तस्यस्य समग्रलोककरुणाधनस्य जनस्यितिः । श्रीमञ्जललिकाभिधा च सहना(सहचरी B.) तस्यैव [भक्तावस्त

मोद्रिक्तां तरवृतिशं करन्ती यस्या मनी मृंभते ॥ ६ ॥
तस्यैवात्मभयो यिभायित जगत्मगिस्यितिः शंकरध्यानाचापरिचितने करितकः कर्णाभिधानो द्विष्ठः ।
यो वाल्ये अप्यय योवने अपि विध्यासिक्तं विहाय
[स्यराम्

रनामात्रयते विमशेपदवीं संसारनिर्मृत्तिनीं ॥ ७ ॥

Prof. Bühler's Report has काश्मीरकाडिपुलकाद-धिगम्य.

भाता मनैव जियजासन्रुटचेताः प्रेष्यः परात्मनि ननोरचगुप्रनामः । यः शास्त्रतंत्रमसिलं प्रयिवेक्कामः प्राप्तुं परं शिषपदं भवभेदनाय ॥ ७ ॥ शिवशास्त्रैकरसिकः पदवान्यप्रमाणवित्। रामदेवाभिधानम्ब भृषितोत्तमज्ञम्मकः ॥ ९ ॥ रतिप्रयहितकरणप्रकृददृरयेन यन्त्रया रिचते। मार्गप्रदर्शनं तत्सर्थस्य शिवाप्तये भ्यात् ॥ १० ॥ संतर्वेद्यामित्रगुप्ताभिधानः * प्राप्तीत्पन्निं प्राविज्ञतप्राम्यजन्मा । श्रीकाइमीरांश्रंद्रचडावतारैनि:-संस्थाकैः पाथितोपीतभागान् ॥ ११ ॥ तस्यान्ववाये महति प्रमूताद्वराहगुन्नात्प्रतिल्यज्ञन्मा । संसारवृत्तांतपराङ्मसो यः शिवेकिचत्रचुसलाभिधानः 11 92 11 तस्मा द्विवेषितसमस्तपदार्थशास्त्राळ लब्बापि देहपदघीं परमेशपूता । प्राप्ताभयो अभिनयगुप्तपदाभिधानः प्रावेशयत् जिनसतस्विमदं निगृदं ॥ १३ ॥ ये तावत्प्रवियंक्षयंध्यहृदयास्तेभ्यः प्रखामी वरः के उपासे प्रविधिकते न च गताः पारं थिगेताब्रहान्। यस्वतः प्रविमर्शसारपदयीमभावनामु स्थितो लक्षेको जीप स कन्निदेव सफलीकुवीत याने नम [11 487 11]

स्तात्मानं प्रिविकुमप्पलसतां ये विश्वति प्रापेना[त्] तान्यसात्मकदर्पेनास परतः किंचित्मलं शोध्यते । विष्यन्याम्य विविक्तये स्थिरिधयो ये संरक्षते पुनस् तानभ्यर्थियतुं मयेष विहितो मूक्षा प्रसामाहरः ॥ १५ ॥

भान्यंतो भनवंति नंद्धियणास्ते जंतुत्रक्तं जडं स्वामी कृत्यगुणाभिधानवज्ञतो पद्मा दृढं वंधनैः । दृष्ट्रत्यं गुरुभारवाहिवधये पातानुयातान्यर्नू-स्तत्याज्ञप्रविकतेनाय घटितं ज्ञानिक्लूलं मया ॥ १६ ॥ वहंभिरिष सो डहमेव भ्रिमितस्तस्त्रोपदेशकानीः ।
तस्त्रिमित वर्णेडय(१.युग)मिष रसना येथां न पस्पश्चे॥१९॥
परनेष्यरः प्रपत्रप्रोडरखकृषाप्रयुक्तगुरुहृद्यः ।
स्रोमान्देवः शंभुमानियति नियुक्तवास्तस्त्रे॥ १८ ॥
तस्त्रस्तिनिल्लियतिविभागिहृद्ये स्वयं प्रविष्टमित्र ।
स्रोसोमानंदमतं प्रविमृश्य मया निषडिमिद् ॥ १९ ॥
हंहो हुसक्रमारप्रविरचनल्लसिन्भेरानंदपृशादेव्याः सत्पाशकोटिप्रविषटनपदुशानमूलोध्वेधाराः ।
चेतोयाङ्कायमेतिङ्गातभवभयोत्पत्ति युक्तासु सम्यक्
प्रोतं यन्नेन मसं ग्रमत किल हृदि द्राक्त्रसादं प्रस्य
व्यास्यादिकभैपरिषाटिपदे नियुक्तो
युक्ताभरिस्म गुरुभावमनुष्रविश्य ।
वास्तिस्वापलिनिदं मम तेन देव्यास्
तस्त्रक्रवार्षतृतस्यतयः स्वमध्यं ॥ २१ ॥

समाप्तिमेदं चिक्रिकातस्विषयरणं ॥ कृतिस्तिनयनचरण्यि-तनलभप्रसिद्धेः स्रीमद्राज्ञानकाभिनवगुप्रस्य॥

शतिरेकोनविंशाया विशिक्षये विवेचिता । सर्वेषु चिकशास्त्रेषु संयोक्षिरेलविष्यति ॥

नुभनस्तु सर्वजगता परहितनिरता भवंतु भूतगणाः । होयाः प्रयोतु ज्ञांति सर्वेश्व सुखी भवंतु स्रोकः ॥

From the way in which Somunanda is referred to in the above extracts, it seems clear that he must have been the author of the Trimšikā (see Hall, Index, p. 198, where the author is called Someśwara), and that he also wrote a commentary on his own verses, referred to as nijavritti (once nijavivriti, fol. 55a). His Sinadrishti is likewise quoted at foll. 29%, 33a (where Sominanda is expressly mentioned as the author), 75a; whilst a śloka by him is quoted at fol. 17b [यद्कं सोमानंदपादैरपरस्थिती । मा वृद्धियेत्वनः सक्तं सर्वेदिक्कमवस्थितं । ज्ञानं बोधमयं तस्य ज्ञिवस्य सहजं सहित]. And further, fol. 25a: तथा हि केपुणिइद्वपुस्तकेव्वीदूक् स्रोकांतरं दूश्यते। सूतं देव महाज्ञानं विकार्ख परनेश्वर । उत्तरं भ तथा ज्ञानं व्यवसादावधारित-निति॥ तदसम्ब्हीसीमानंदपादनिरूपितव्यास्यानुसारेखेव यहुरवः समादिशं लदेव सर्वस्य करोति शिवं।

^{*} Prof. Bühler's MS. reads खन्तवेद्या मंत्रिगुप्तानिधान:

[†] The MS. again makes this verse 13; the succeeding verses then being likewise numbered wrongly. See Prof. Bülder's Report, where a similar mistake is made by the two Sālini verses 11 and 12 being numbered as a single stanza.

Alhinavagupta quotes his own Sivadrishtyū-locana at fol. 30b; his commentary Kramakeli on (?his own) Kramastotra, fol. 64b; and four verses from a stotra (or stotras) of his (मपेष सोचे।? the Kramastotra), each in a different metre, foll. 15b, 44b, 53a, 60a. We also read, fol. 7a: तदेतक्त्री-Pūrvapañeikāyām मपेप पिस्तरतो नियातिमहानुपयोगाङ्ग्यगीरवाच न वित्तयोद्धं।; fol. 44a: वित्तय च विचारित मयेतत् Padārthupravešanirṇaya-līkāyām इति किमिह वृषा चाम्मालेन; and further fol. 4b (an ūryā) without any introduction: गोणमुपदेशसार सक्को भैरवपदावहं सततं। क्षान्यगुप्तेन मया व्यास्थातं प्रश्नवेस्तं॥ and fol. 16b: तद्व प्रश्नवेस्तं॥ श्रीभेरव उपाच॥ व्यास्थातं प्रागेवेतत् किं पुनरुक्तता पादनेन भेरवो भरवालको महानंत्रनवालक्ष्य॥

Other authorities referred to are: (\(\frac{\paramad-}{n}\) Ucchushmusastru; Utpaladeva, fol. 7b [इसने क्रिया च भतानां जीवतां जीवनं मतं॥]; fol. 9a [स जनत्वं च लीकिनाः क्रियायाः कालशक्तितः। यदनेन तु शास्त्रताः प्राभव्याः स्यात्मभोरिष ॥]; fol. 52b (İscarapratyuldijāāṭīkāyām); Kallafa, fol. 27b [यदाहु: श्रीकलह-पादाः। तुटिपाते सर्वेज्ञत्वसर्वेकतृत्वलाभ इति ॥]; Kilottaru, fol. 42a; Kiraņa (one śloka), fol. 69b; Kuhjikā(tantra), fol. 49h [तथा श्रीकृष्मिकामते चक्रविचारे मुमेवार्षे प्रधानतयाधिकत्यादिष्टं। मायोपरि महामाया चिक्रोणा-नंदरूपियोत्पादि ॥]; Guhyayoginitantea, fol. 51a (two ślokas); Tantrasamuccaya, fol. 21a (one śloka: नरज्ञक्तिज्ञिवावेजि); Tantrusāra, fol. 5b [चिशिकार्यस्त्रया प्रोक्तः साधैकोटिप्रविस्तरः], $ext{fol. }30b$ (4.),fol. 46b [निज्ञोत्तमीगच्छायातस्त्रम् ।]; Tilakaśāstra (? Saradātilaka), fol. 64a; Trikatantrasāra, fol. 49b [शिवशिक्तसमापत्था शियशिक्तियनात्मकः। $^{f o}$], ${
m fol.}~60b$ [चानंदप्रसर: पूजा तो त्रिकोर्णे प्रकल्पयेत्। o]; Trika-Inridaya, fol. 4a [नित्रं विसर्गेपरमः सञ्ज्ञती भेरवो विभु: 10], fol. 41b; Triratnakula, fol. 51b [श्रष्टाष्टकविभेदेन मात्रकाया निरूपितं । तदेव कुलचक्रं तु तेन व्याप्रमिदं जग-दिति ॥ मातृकाञ्चानभेदे विस्तरतो निक्यपतमेतत् ॥]; Narayana Bha!!a or Bh. N., fol. 18a विलोक्ये ज्याव यो यावानानंदः क्राध्वदीक्ष्यते। स विद्यस्य तं वंदे देवमानंदसागरं॥], fol. 54b [प्रण्योध्वाधेमात्राची ज्याणय इति ।]; Nisacara,

 ${f fol.}$ 24a [बाबनागाभिषिको व्या देशिकः परतस्त्रवित् । सै-स्तार्यों भैरवे सो sप कुले काले विक अप स: ॥]; Pañcasrolah-prabhritīni šāstrāņi, fol. 4b; (bhagavat) Pashpadanta, fol. 47a [रश्रुतिसामान्यान्यासिञ्जनिति ज्ने हि निश्चले रूपे ब्नुप्रविविद्यायां भास्तररूपसंवित्रिसोपानक्रमेण ० इति ।]; Pūrvašūstra, fol. 40a [यचेष्टपालसंसिद्धी मंच-तंत्रान्यतिमा 10], fol. 58a (ep. p. 839b, 1.84), fol. 65b [सार्थेन दित्रयं व्याप्तं दिम्होन चतुर्थेनं । 0]; Bharyasilihā, fol. 64a [वीरव्रतं चाभिनंदेखचायोगं तचाभ्यसेत्।]; Bhartrikari (sl.) fol. 33b, (vākyavicāre) fol. 65b; Muliuitanteu, fol. 21a [vei naigivini o sl.], fol. 31b (mālinī-vijayottara-siddhātantrasvacchandādikāstreshu); Makutasamhitā, fol. 64b [जातीनां च ब्राब्रगादीना नास्ति स्थितिः कट्यितत्वादुपदेशयंगतेति तु दुर्वेद्वीन्यन्द्रसाययेदिति च भगवता मुकुटसंहितायां विस्तरतो निग्रिते॥]; Vadyatantra, fol. 9b सिरुध्य रिवनको खं पोत्वानृतननुत्रमं। कालोभयपरिक्तितं वर्तमाने सुस्री भवेत्॥]; Vanana, fol. 53a (after quoting a verse from his own stotru, he adds इत्येष एव श्रीवामनविरिचते इयसेपतिवातिके उपदेशनयो बोडव्यः); Vayasaniyatuntra (!), fol. 41b [तथा श्रीयानसनीयतंत्रे वशीन्ययोचितं निवेश्योक्तं । इत्येतन्यातृकाचत्रं दिव्यं विष्णुपरास्परं ज्ञातं गुरु-मुखात्सम्यक्पश्रीः पाशािककृतनीति ॥]; Viravalibustra, fol. 64a; Vaishaavanāmašāstrāņi, fol. 42a; Sareāeāra(!), fol. 24a [देशिक: परतस्रवित्•]; Sarvācāra, fol. 64a [सज्ञानान्डंकते मृदस्ततः सृष्टिश्च संद्रृति: 10 4śl.]; Šaivavāmašāstrāņi, fol. 42a; (bhaţţāraka-) Srikantha (-pada), fol. 52b [पश्यत्यन्यन्त्र्योत्यन्याकरो-त्ययच जल्पति । चिंतयत्ययदाभुके तत्रासंकेतिकी स्थितिः॥]; Siddhisantana, fol. 24a प्रकाशमाना भासेव यहति-स्तासदैय हि ।]; Spanduśāstra, fol. 5b [इति वा यस्य संवित्ति: क्रोडा त्वेनासिलं जगत्। 0], fol. 24a [तदस्ति परमार्थतः ।]; Svacchandatantra, fol. 4a [गुरुशिषपदे स्थित्वा खयं देवः सहासियः। पूर्वोत्तरपदेवान्येसंत्रं समवता-रयत्॥].

Prose Prākrit passages occur on foll. 5a, 5h, 17a, 24b, 29a, 58a, 74b, without any indication as to their source.

The etymology of 'trimsika' is discussed at fol. 5a: অপিন্যান বিश्विति। तिमृषा शक्तीनामिन्दा-

शानिक्रयाणां मृष्ट्याञ्चक्रोगादिनामांतरिनवैष्यानामीशिका इत्यरी इंश्रना चेशितच्या व्यक्तिरेक्केव भाविनोत्रेतळ्तिभेदत्रयोश्चीणे तळ्ळ्याविभागमयी भंविक्रयवतीभद्वारिकापराभिभेये। तक्षोगादेव चेदमभिधानं विशिक्तेत्यि गुरवः पढंति। चक्ररवर्णसाम्याच निरुक्तमातुः। तिशः शक्तीः कायतीति विशिका। न तु विश्व-च्योक्योगाचिशिका। स्तावतो अपि विशिकाधित्यात्॥ तथा हि श्रीतंत्रसार १ (р. 8400, 1. 28).

The leaves are marked wit (fel. 1 utifie).

Regarding the author (c. 1000 A.D.), see
Bühler, Detailed Rep. on Kasmir MSS., p. 80.

[H. T. Colebrooks.]

2527.

2235. Foll. 61; size 7 in. by 5½ in.; in European manner; fairly good, modern Devanagari writing; twenty-two lines in a page.

Paramārthasārasaņgraha, a summary of tho Saina doctrine, by Abhinavagupta; with a commentary (rivriti) by Rājānaka Yogarāja, of Vitastāpurī.

The commentary begins:

चित्रनो ऽपि जगम्मूंबी इयानो यः स जयवजः। स्नात्मप्रकादने क्रीडाविदग्धः परमेश्वरः ॥

यो भ्यं व्यथायि गुरुणा युक्त्या प्रमार्थसारसंख्येयः। विवृति करोति लघुनिस्मिन्बिङ्कत्वनार्थितो योगः॥

इह शिवाहयशासने देहादिप्रमानृप्राधान्यसकस्यसमुक्षशंका-तंकालस्यसंशयादिरूपविद्यीयप्रसरप्रव्यसपूर्विका शास्त्रित्यक्तिं मन्यमानः परिमितप्रमानृताधस्यदीकारेण चिदानंदिकचनस्वात्मदे-वतासमावेशशालिनीं समस्तशास्त्रार्थसंखेपगशी प्रथमतस्वाचत्पर-मेश्चरप्रवणतो परामृश्चति ।

> परं परस्यं गहनादनादिमेकं निविष्टं बहुधा गुहासु। सर्पालयं सर्वेचराचरस्यं त्वानेय शंभुं शरणं प्रपद्ये॥१॥

The last slota of the text runs thus:

जावाञ्चलन निर्दं संक्षित्रं ज्ञास्त्रसारनितगृहम् ।
जिल्लानयगुत्रेन नया ज्ञियचरणस्मरणदीवेन ॥ १०३॥

The commentary ends:

श्रीमतः श्<u>वेमराजस्य</u>(योगराजस्य Oxf.) सतुर्वेशश्रयशा-साञ्चाल्तमहेशस्य तस्योतेषासिना मया॥ [स्त्रिनः । श्रीवितस्या(r.वितस्ता)पुरीधासा विरस्तेन तपस्तिना । विवृतियोगनासेयं पूर्वाडयनयी कृता ॥

इति श्रीपरममहेश्वरश्रीराज्ञानकयोगराजस्य कृतिः परमार्थ-मारसंग्रहविवृतिरियं संपूर्णा ॥

The author would seem to have been a pupil of Abhinavagupta, as well as of the latter's pupil Kshemarēja. For the same works, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 575, where a list of the works quoted by the commentator is given.

[R. Johnson.]

2528.

1256c. Foll. 23; size 8\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Dovanagarī, towards the end of last century; nine lines in a page.

Iśrarapratyabhijāāhridaya, a string of twenty aphorisms, embodying the essence of the doctrino of 'recognition'; with a commentary, by (Rājānaka) Kshemarāja (pupil of Abhinavagupta).

It begins:

FUE

नमः शियाय सततं पंचकृत्यविधायिने । चिदानंदपनस्वासपरमायावभासिने ॥ शांकरोपनिपत्सारप्रत्यभिज्ञामहोदधेः । उद्घरामि परं सारं संसारविषशांतिहम् ॥

इह ये सुकुनारमतयो व्कृततीक्षणतकेश्वास्त्रपरिष्ठमाः शक्ति-पातवशीन्मियतपरमेश्वरसमायेशाभिलापिणः कतिषिद्वक्षिभाज-स्तेषामीच्यरप्रत्यभिन्नोपदेशतस्त्रं मनागुम्मील्यते । तत्र स्तात्म-देवताया एव कारणत्वं मुस्तोपायप्राप्यत्वं च महाकल्पमि-चंकुमाह ।

चितिः सतंत्रा विद्यसिद्धिहेतुः ॥ [4] ॥ विद्यस्य सदाणिन्वादेः भूम्यंतस्य सिद्धौ निष्पत्तौ प्रकाशने खेत्यात्मनि परप्रेमात् विद्यात्मात्मनि संहारे । परा शक्तिरुपा चितिरेष । भगपती नुसरिपमपी शिषभद्वारकाभित्ता हेतुः कारणं ॥ स्वस्यौ हि प्रसर्पेतां जगदुन्तिपति स्ववित्तरेते च निवृत्तप्रसरायां च निरिप्ततेति स्वानुभावात्र साखी ॥ स्वत्यस्य तु मायाप्रकृत्यादेशित्मका-श्रमितस्याप्रकाशत्वेनासस्थादपि न स्वविद्धेतुत्वं । प्रकाशमानत्वे तु प्रकाशिकास्यात् प्रकाशरुष्ठाप चिदेष हेतुः । न त्वसौ कथित् । स्वतः स

भेतुमल्जिति व्यापकिनियोदिता परिपृश्वँक्षेयिनियलभ्यभेवैतत् ॥
नतु जगदिप वितो भिन्नं नैव किंचित् । जभेदे व कथं
हेतुहेतुमद्भाव उच्यते । विदेव भगवती खळ्खक्षा तत्तदनंतजगदात्मना विश्वक्षयेश स्पुरतीयोतावत्परमार्थो ऽयं कायैकारसभावः । यज्ञेयमेव प्रमातृप्रमास्प्रमेयमयस्य विश्वस्य तिज्ञी
प्रकाशने हेतुस्ततो अस्याः । खतंत्राविच्छित्वस्वप्रकाशक्ष्यायाः
सिज्ञी प्रकाशने । जभिनवार्षप्रकाशक्ष्यं न प्रमासं वराकमुपयुक्रमुष्यनं वा । व

ननु यदि विश्वस्य श्वितिहेंतुस्तदास्या उपादिनाद्यपेद्यायां भेदवादापरित्यामः स्यादित्याज्ञंक्याह ।

सेक्या सिभन्नी विष्मुम्मीलयित ॥ [२] ॥ सेक्यम न तु ब्रह्मादिवद्येक्या तयैव चारुरूपादानाद्यपेक्षाया रुषं हि प्रामुक्तसातंत्र्यहान्याचित्रमेव न घटेत सिभन्नी न त्वन्यत्र । क्कापि प्राक् निर्णीतं विष्यं द्वैणनगरवद्भिन्नमिप भिन्निन्वोन्मोलयित । उन्मीलनं चायस्यतस्यैव प्रकटीकरणमित्रनेन नगतः प्रकाञ्जेकात्येनायस्थानमुक्तं । चाय विष्यस्य सरुपं विभागेन प्रतिपाद्यितुमाह ।

तवानानुरूपग्राद्यग्राहकभेदात् ॥ [३] ॥ तिक्वयं नानानेक-

The last two aphorisms run thus:

समाधिसंस्कारवित स्युत्याने भूयो भूयश्चिदेक्यामश्चीत्रित्योहि-तसमाधिलाभः॥ १९॥ [इदानीमस्य समाधिलाभस्य फलनाह।] तदा प्रकासानंदसारमहामंत्रविधालस्यपूर्णाईतात्मदा सर्वसगैसं-हारकारिनिजसंविद्देवतास्रकेष्यरताप्राप्तिभैवतीति शिवं॥ [१०]॥

The following authorities are quoted: Utpuladera, fol. 14b; Kakshyastotram, fol. 17b;
Bhatta Kallata, fol. 17b; Jūānayarbha, fol. 18a;
Trikasāra, fol. 2b; Pratyabhijāā, foll. 13b, 17a;
Pratyabhijāātīkā, fol. 8b; Vijāānabhattārakam,
foll. 2b, 18a; Vijāānabhairavam, fol. 18b; Sarvavīrabhattārakam, fol. 11b; Spandašāstram,
fol. 5a. It ends:

देहमाणनुसादिभिः प्रतिकलं संस्थानानो जनः
पूर्णानंद्धनानिमा न चिनुते माहेष्यरों स्वां चिति ।
नध्ये बोधमुधान्धिविष्यमसिलं तस्त्वेन पिंडोपमं
यः पश्यमुपदेशतस्तु किषतात्साखात्स रकः शिषः ॥
येषा वृष्यः श्लोकरः शिक्तपातो
येनाभ्यासात्रीक्षण्युक्तिष्ययोग्याः ।
शक्ता शातुं नेष्यप्रतिभिक्षान्
अक्तानोनेष तस्त्वोपदेशः ॥

समाप्तमिदमीश्वरप्रत्यभिज्ञाहृद्यम् ॥ कृतिः श्रीमत्बेनराज-स्पति ज्ञित्रम् ॥

Cf. Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 43.
[II. T. COLEBROOKE.]

2529.

196. Foll. 367 (numbered 1-366, two leaves marked 27); size 10% in. by 5 in.; legibly written, in Devanagari, about the middle of last century; thirteen lines in a page.

Senechandoddyota, a commentary, by Kshemarāja, on the Senechandanaya, a treatise on Saiva faith and conduct, by the commentator's teacher Abhinavabodhāditya (? i.v. Abhinavayaptācārya).

The treatise, the text of which is likewise given, is divided into fifteen chapters.

It begins (with the numbers supplied):

विश्वेसक्यविश्वास्तित्वस्ति गिरिकारणम् ।

परप्रकाशवपुवं स्तुनः सः खंदभैरवम् ॥ १ ॥

प्रसरच्छित्रकालेल — हिरकेल्ये ।

सर्थसंपित्रधानाय भैरविभोधये ननः ॥ १ ॥

हक्षेव वोधनल्धेः शित्रमुक्तिर्भयस्यो ।

यदन्निस्तिलं भाति मुक्तानयितं शगत् ॥ ३ ॥

स्मृतिमाचिनिवृतिनःशेषाञ्चानिकित्विषः ।

गुरुमूतेषरम्कारा(?) विजयते शगस्यये ॥ ४ ॥

तासेयायिमल्ब्यक्तमहामाहेशद्शैनः ।

स्मेनरानो विवृणुते श्रीस्त्यंदन्यं मनाक् ॥ ५ ॥

प्रभिनववोधादिसद्युतिविकितित्वस्तित्वस्रोत्नामें(?) ।

रमयत सरसाः परिमल्जमसारसंसारवासनाञ्चक्री॥६॥००॥

इहानुनिषृक्षारससरसहृदयपरमसंवित्संमुखीकृतयुक्तमवतार-यितुं कथिहेवीशिषु(!) चाह ।

> केलामशिखरासीनं भैरवं विगतामयम् । चंडनंदिमहाकालगर्णशवृषमृद्धिभिः ॥ ९* ॥ कुमारेद्रयमादित्मब्रह्मविष्णुपुरःसरैः । स्तूयमानं महेशानं गर्णमातृनिषेपितम् ॥ २ ॥

^{*} The MS. only gives the numbers from I. v. 10 to II. v. 53.

मृष्टिसंहारकते। दं विरुयस्थितिकारकम् । चनुग्रहकारं देवं प्रकाततिविनाशनम् ॥ ३ ॥ मुदितं (१ र. मृ०) भेरवं दृष्टा देवी यचनमग्रयीत् ।

इह परमेष्यस्य चिटानं [द] यनस्य ब्रस्यक्षं नोक्षतस्यातिशायनी सच्छं देशेरयन्युरस्नामापरमार्थ इति भगयतः शास्तस्य
तदेवाभिधानं सा च स्नात्मेक स्वपंचकृत्यकारित्वमित्याशयेन
मृष्यादिपंचकृत्यकरं देवं श्रेरयं सुदिदं (!) दृष्ट्रा देवो वचनमञ्जयोदित्युक्तं । तव देयः शिवादिश्चित्यं तश्चिष्मृष्ट्यादिक्री डापरस्तावदशेषोत्कर्षतया विनिगोपुस्तद्भिस्तत्वाडिश्चस्य नगञ्चवहार रूपतयापि स्वोत्तमाः शिवमंत्रमहेष्यरादिशिः स्तृयमानः सर्वेषामगतोनां गितः प्राप्पो भिन्नवोधमारश्च यपोक्तं दिवुक्ती डापितः (!)
भेरवो विश्वभरण रवस्यवसम्बद्धो भी रूगामश्चानित व्युत्पस्या
संसारित्यामभयदः । भयं भीः संसारपासः । तया जनितो
रयः मुक्तंदः भोरयः। ततो जातः १ ॥ तत्वेद्धामशिस्तरं तत्रामीनं
तदुन्नोर्थे प्रकाशिक्षपनं तद्शेषव्याप्या च विश्वरूपं तत्र एव
विगतामयं प्रणतानां साधकानां यथाभित्वपितसंपादनेनार्तिषिन्
नाशनं । एवंभूतं देवं भेरवं सुदितं (ए. मु॰) यथोक्कदेषक्षेव देनी
स्वातंत्र्यप्रक्तिः हुँष्टा साद्याकृत्य यचनमञ्चवीत् । ०

श्रीदेखवाच ॥

यस्त्रया कथितं मसं खर्चदं परमेश्वर ॥ ४ ॥
शतकोटिप्रविस्तीर्थे भेदानंत्रविस्तिष्त्रम् ।
खतुष्पोटं महातंत्रं चतुष्टयफ्लोद्यम् ॥ ५ ॥
न शिक्तपर्तिमनुजाः खल्पवीर्यपराक्रमाः ।
खल्पायुपो ऽल्पवित्ताश्च खल्पसस्त्राश्च शंकर ॥ ६ ॥
तर्द्धं संग्रहं तस्य खल्पशास्त्रार्थविस्तरम् ।
भुक्तिमुक्तिप्रदातारं कथ्यस्व प्रसादतः ॥ ९ ॥

हे शंकर जनुग्रहपरतया श्रेयस्तर जात्मरूपपरमेश्वर यस्त्रया मर्ग स्व स्व इंद इच्छा यस्य तादूगनगैलभैरवरूपाभिधायिः त्वास्त्रचंदं १॥

की दृशं च गुरुं विद्यात्माथमं च महेच्यर ।
भयाभयप्रदातारं शिष्यं भूमिं(!) च की दृशम् ॥ ६ ॥
सत्रांचीय समामेन कालं चैय समासतः ।
यज्ञनं हवनं चैव सथिवासं रज्ञीसि च ॥ ९ ॥
पंचमण्यं च दं(?) चैव दनाकार्धं च मंडल्लम् ।
दोद्यां चाध्याभियेकी च समया मां धनानि च ॥ १० ॥

कल्लिमासाद्य सिभ्यंति तथा बूहि महेश्वर । गुवादिभून्यंतं कीदृशं विद्यात् ० I. (કी. 86) इति श्रीमहामाहेश्वरश्चेमराजविरियते खर्ज-दोश्चोते mantroddhārah प्रथमः पटलः ॥ fol. 18a; II. areanādhikāra, fol. 46b; III. adhivāsapaļala. fol. 65a; IV. dīkshābhishekaprakāšanam, fol. 125b; V. tattvādidīkshāprakāšanam, fol. 147a: VI. praņavādhikāra, fol. 160a; VII. Kālādhikāra, fol. 197a; VIII. fol. 202b; IX. fol. 213b: X. bhuvanādhvadīkshāvidhi, fol. 306b; XI. fol. 829b; XII. fol. 355a; XIII. fol. 357a; XIV. fol. 362b.

XV. The text ends:

एवं संघोपतः प्रोक्तं सकलं तु वरानने ।

यस्य संप्राशनाहेनि घीरेशमदृशो भयेत् ॥

तम्माञ्ज्ञानार्थनो (? १ ने) होमं नपं च घरवर्णिन ।

कुविति भावितात्मानस्तत्सिध्यैति समंत्रिणः ॥

संपूर्णिसिङ्कीविद्यमस्त्रस्तं अयित प्रभुः ॥

सर्वेचेव स्फुरित सततं सर्वेसवीत्मपृतिर्

योऽसी स्वच्चच्छितचिलतो धोधिसङः समंतात् ।

स्वच्चंतिऽयं जयित भगवान्सर्यसंपित्तधान(ः)

स्कोतस्युर्जेबिहरू संयंधास्मारसारसञ्जित (?)॥

इति श्रीस्वच्चेदोशोते (!) धंचदशः पटलः ॥ १४॥

Then follow some more explanatory remarks. after which the commentary ends:

श्रीमतेति(? r. श्रीमतो ऽभि) न्याखास्त्रमागमस्य गुरोति-्दम ।

श्राम्यान्योन्योनराजस्त्रायादधूलियविज्ञित (? 9 पु पतितः) ॥

यस्तो [ऽ] यं सकलो भयो हि गलितः कर्माग्रहमायामलः

प्राप्तानन्दथना स्थितिः किमपरं लम्यः प्रकाशः परः ।

श्रीमज्ञेतनभैस्यरस्तुतिरसीयादेन लम्योदयेर् (?)

श्रामाभिविमलो सुरस्ति सततं चेतनशिवः

परा शक्तिश्चेयं करणसर्थियातमृदिता ।

तदाभोगेकात्मप्रमर पसोपनीति पद्मोपनी-विकृतः श्रेमराजकृतः श्रीमत्स्व इंदोछोतः संपूर्णः । ० संयत् २० फाल्गुनिवृतीयस्यो बुधवासरायां संपूर्णं समाप्तं ॥

II. T. COLEBROOKE.

VIII. Mysticism (Tantra).

2530.

147. Foll. 741 (numbered 753; nos. 389-398, 439, 534 and 733 having been passed over, and 731 being double); size 13½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing of 1740 A.D.; seven lines in a page.

Paramāgamacādāmaņi, of the Nāradapañcarātra; in 95 patalas.

It begins: को ननी नहनीयगुर्णाभीभये विश्ववज्ञीव-ध्वंमनकुपराय गर्णानां पत्थे श्रीवरदाय ॥

> चातुर्विध्वहिरस्यगभैरसनासिहासनाध्वासिनी सेयं चागधिदेवता वितरतु श्रेयोसि भूगोसि नः । यत्यादामलकोमलोगुलिनसन्योत्नाभिरुडेन्नितः अस्त्रअसुधोषुधिषुधमनस्युक्तंसलं सेलति ॥ १ ॥

श्रीप्रह्लादपुरातनादिगणनापुरूपप्रभावोह्नध-स्पृणेनाह्नतहेतुना समजीन खर्णाद्रियसिक्तः । दाषोत्तीर्णेमुवर्णेवर्णेतनुषान् संपृणेसीभाग्यवान् विस्तीर्णो श्रिपमाददातु स विभुर्लस्तोनृसिंहो मन॥२॥

वदा है तरसाष्ट्रयस्य जगतो चीजस्य संसाधने स्वार्धः । सर्वागस्त(? स्व)विधिर्विशिष्टवद्नात् सुस्पष्टवेदाद्यरः । द्योरोदाङ्गतसुप्रसंगसरिष्णश्चामत्तरंगावली-विस्कृतोकृतसत्ववोधमुदिरः श्रोविट्ठलः पातु नः ॥ ३॥

चडैतानृत [या] हिनीपरिलसत्कालेलपूरोमिषु स्कारं स्कारिकासयत्मेकुशलः श्रीरानहंसीपनः । यो असी विद्वलभक्तिरस्य बनला विष्यकावृत्ती नुदा स्तादं स्वादमनंतयुक्तिगुणपद् भुक्ते रसं नारदः ॥ ४ ॥

वंदाग्रस्य विधेविधेयविधिमानंगोद्भयः केवलं विष्णोर्भिकरतः प्रशस्तपुरुषः प्रेम्गः प्रसंगोत्सवे । पृष्टो वेदतरुविभागरचनाकर्वेभतास्तेन स श्रीमत्कृष्णरितप्रसंगजननं प्रोवाच शास्त्रं मुनिः॥ ॥॥

पंचानां प्रचुरप्रमेयगुश्चिनां गीरूप्रसंगेन वा ब्रह्मेकस्पतया निवृत्तियचने रात्रिनिरुक्ता यतः । सानंदानुभवेन वास्तविवधी विध्यानिकान्वेपर्णात् ज्ञानानंदश्ज्ञांकराजसदनात् श्रीपांचरात्रं ततः ॥ ६ ॥ नारं जीयसमूह रूप विविधो नारं च तस्त्रग्रहो नारं नित्यमनातनानुभविनां स्वैद्योदिवृद्धिक्रमः । श्रीनेतान् प्रददाति सत्यकरुणापूरेण शिष्याय यः सो अ्यात् श्रीगुरुमूर्तिरात्मयशसा श्रीनारदो नारदः

ह्साट् ह्सतरं महत्व महतस्तिग्मं च खिग्धं च यत् सर्वेत्रास्ति समं गने च मझके रंकेषु भूपेष्यपि । तादान्येन तदेतदेव तदिदं तेनोमयं तन्मयं सर्वेत्यापि हृदंतरंगनिलयं नित्यं वयं धीमहि ॥ ৮ ॥

सारात्मारतरं विचापे विद्यदं कर्तयमालोक्य च कृत्वा भारतभावनाभिरभितः सिद्धांतसारावलीः । मृष्ट्रा वेदिकपृत्तिभागभजनाविद्याधिकारान् क्रमान् यासे ब्रुष्टममा मनागनुदिनं दथी विधातुं सुसं॥९॥

संप्राप्पाय सरसतीं मुसरितं तत्रावगाद्यापि च ।
तीरे संतमनेकसम्मुनियुतं श्रीनारदं नारदं
नारानंदनये परोपकृतये संपृष्टवान् वस्तुतः ॥ १० ॥
स्तामिन् विश्वविदां वरेख्यगुरचे तुन्यं नमः मीप्रतं
मंतुष्टिनेनसो ममस्ति न किल प्रोह्यमनृतिं विना ।
तस्तं विष्णुगुणानुवादनियहादुत्साहसंपिकंशो

प्राचीनप्रचुरप्रवाहविश्रदामानंद्र बंदोञ्चली

स्रुत्वा सुद्धविरिक्तभिक्तिस्विमत्येमप्रभाभासुरं वाक्य व्यासिनवेदितं मुनिवरः स्त्रीनारहो ध्वितयत् । स्रेहाद्रीकृतचेतनो निरविधेप्रेमानुसंगेन तं प्रोवाचानुमगर्ज्ञनस्रयंखतो मेघातिगंभीरवाक् ॥ १२ ॥

संपक्षीवेंधुरस्य तहद विभी विश्वेकनाथ प्रिय ॥ २० ॥

पाराशर्य तथाभिमानरहितं श्रुत्वा यत्रः संप्रति
प्रेमद्वीरपयः प्रयोदिनयहैः सिक्षं ममीगं मृहः ।
संतुष्टिमेनसो ममापि समभूद् वाक्सीधमास्ताद्य मे
चणुवाक्युलका भवति भगवन् वीद्या समी साद्यिणः
[॥ १३ ॥

नैसर्यं भवतो भवत्यभिन्नां सेवां मुद्दः कुर्वतः
कृष्णे कृष्णकपानुवादरसिकतृतिं विनानृद्युणं ।
लक्ष्मोकातगुणामृतं प्रविवतो क्ष्मानंदकदादिव
तृष्णायान् परिवतेसे विकल्धिविश्वेषानुवादान् विदः ॥
विशे ॥
सर्व रत्यभिमानयिनेततम्विष्योपकारद्यमः
पुंसामुद्वरणाय नीरिव भवान् संमार्तिधोर्वुदः ।
भूभारं द्यपिषणुविष्णुवश्वसामुद्वीरणे सत्वर
साथो साधु जनात् वितिरतये(!) मानेष संपद्धसि॥१५॥

विद्वान् विश्वविदः पुराणपुरुषस्थानंदसंदर्भिणः ष्ट्रीकातस्य कलावतारतनुवान् संप्राप्तनमा यथा । षाश्चीयुद्धरमाय[षास्था उ^०] पापहतये नारायशैकातिनः ! श्रीमान् यसममृतिरस्ति नितरां नानंति सभ्या समी॥१६॥ 🚦 उद्यदिनकररुचिमान् श्रीमान् विश्वाभिरामतां धन्ते। हरिषद्तिग्मगभस्तिश्रुतज्ञस्तुकागको विचरे: ॥ १९ ॥ º from v. 37 in anushtubh śloka.

Some idea of the contents of the work will be obtained from the following list of chapters:

1-10. Phile sophical. —1. (\$1.126) paramabrakmaprasangararnanam; 2. (125 kārdālav.) spishtyadivicite warnunam; 3. (133 ditto) spishtinirmane'nantahkaranacalushlayayantranirupane svāl māvalodha; 4. (119 annshļ. šl.) yantranirūpane cyaktivariane subaddhirarnanam; 5. (\$1. 127) advaitaprasange gatimakinaävarņanum ; 6. (il. 125) buddhiribhavavarnane śrutyarthasaraniruaya; 7. (sl. 147) rasavaryanam; 8. (sl. 147) buddhivibhavarivekararnane pravrittinivriltinirapagam; 9. (śl. 125) seryasevakabledapensamsayām blaktyudbirāsa; 10. (śl. 140) senyasevakubhärurarnane bhagaradbhaktirarnanam;-

11. (sl. 126) nijäynhsärthakäkaraņe brāhmamokūrlaprālaksamayāvadhiraiskņavaprarritti 🚗 nirmaga; 12. (d. 125) blaktivarnane rinutrayapakaranaprasango pancayajnanirāpanādivicitrarargaac bhaktiguktitādātmyanirūpaņam; 13. (śl. 192) pańciyatonanirūpaņe brakmajāānāviptinirnnya; 14.(sl. 131) o makalaynsi ishlikari pitvaprosajan-; 15. (sl. 158) karmakarmavikarmaprastāve onijadhikarasthitirarnanam; 16. (śl. 125) yogāntarayanirakarayanirupane karayapurushavurnano nāmamuhimā; 17. (il. 125) paācāyatanojaakarage helupuruskusakajapuruskasvarūpavarņanam ; 18. (šl.115) svādhikāramayabhaktivaicitrīlkedābkedarībhavasadāšivarupusamgīta; 19. (śl. 136) Obrakmaru rādinā bhagavadamsasāmyavurnanam; 20. (śl. 131) gotradevatāpājanādhikāra-; 21. (st. 138) dvadašaparvanirūpaņum; 22. (st. 137) purracitivrasamen; 23. (él. 124); 24. (él 185) | order between foll. 704 and 705.

tulanāprašamsā; 25. (śl. 152) grihasthaprašumsāyām anvahavrutahrahmacaryanirūpaņam; 26. (śl. 135) grihasthäśramavarnane mantradiksha prašamsā; 27. (śl. 142); 28. (śl. 136) dīkshi mantragrahnņamahotsara; 29. (\$1, 120) dīkshāgrahuņam; 30. (śl. 153) purašcaraņavidhišūdravarņādkikīravarņanum ; 31. (śl. 141) bhagamal bhaktivilāsumahotsara; 32. (sl. 127) damanakamahotsura-kelimahatsavanirnpanam; 33. (st. 189) kayangutsava; 34. (kl. 131) pavilrāropavamahotsava; 35. (kl. 146) kafidānamahotsavavijayılsara ; 36. (\$1. 202) rathamahotsava-ilheajūrojanamahotsava; 37. (śl. 167) dīpālikāmaholsara - kārllikīmaholsara - lvijmrotsava ; (śl. 133) vilikutipradamakatsava; 39. (śl. 158) dudh yodnnädisītāšannmahotsarn; 40. (śl. 147) hutalikamakotsava; 41. (sl. 239) purushottamamahotenva; 42. (śl. 127) ekādašīvidhi; 43. (sl. 135); 44. $(\acute{sl}, 125)$; 45, $(\acute{sl}, 147)$; 46, $(\acute{sl}, 126)$; 47. (śl. 133); 48. (śl. 125) mahāvāsucavarņanam: 49. (śl. 143) rāmavarnuīmahatsararratuvalla ; 50 and 51 (some omission, \$1.1-119, then 90) 131) krishņajanmāshļamīvratamahotsavavidhe; 52. (śl. 11)6) śivarūtrivratanirņaya; 53. (śl. 111) śwalingaśuddhaśuldhapujananirnaya; 51. (d. 153) śaligramagallaki manicakrovarnanam ;-

55-95. Astrological observations, and mystic prayers and performances. 55. sl. 159; 56. \$1. 152; 57. \$1. 147; 58. \$1. 163; 59. \$1. 121; 60. \$1, 123; 61. \$1, 132; 62. \$1, 145; 63. \$1, 214; 64, \$l. 99; 65, \$l. 105; 66, \$l. 101; 67, \$l. 103; 68. \$1. 102; 69. \$1. 65; 70. \$1. 62; 71. \$1. 62; 72. \$1. 51; 73. \$1. 39; 74. \$1. 65; 75. \$1. 50; 76, \$1, 46; 77, \$1, 36; 78, \$1, 62; 79, \$1, 60; 80, \$1, 48; 81, \$1, 54; 82, \$1, 67; 83, \$1, 80; 84. \$1. 63; 85. \$1. 63; 85. \$1. 55; 87. \$1. 54: 88. \$1. 66; 89. \$1. 55; 90. \$1. 72; 91. \$1. 6: : 92. \$1. 62; 93. \$1. 72; 94. \$1. 102; 95. \$1. 52. Foll, 693-703 have been inserted in inverse It ends:

ष्मिष्णपरिहारेण विश्वया चनुरोपणात् (!) । ष्मज्ञानतमसां नाशो प्रस्वविज्ञानभानुना ॥ ५२ ॥ प्रतीतसर्वशस्त्राचेतस्त्रसस्त्रविचेषनात् । ष्मात्मेव परमं व्रस्त स्थासविद्योपकारकृत् ॥ ५२ ॥

इति जीवरमागमजूडामग्री जीनारद्वंचराचे सर्वशास्त्रीक-वाक्यनिरूपग्रं नाम पंचनवित्तमः परलः समाप्तः ॥ नारद्वंच-राषग्रंचं समाप्तं ॥ १ संवत् १९९९ शक्ते १६६२ प्रमोदनामसंवत्तरे फाल्युनवद्यवंचमी रविवासरे हस्तमश्चचे जमृतसिद्धियोगवेलाया॥ १ ग्रंचं १३१२५ ॥

According to Prof. Bhandarkar, Rep. 1883-84, p. 8, the Nāradapaūcarūtra includes the following six works: 1. Lakshmīsaṃhitā; 2. Jūānāmṛitasārasaṃhitā (ed. by K. M. Banerjen, in Bibl. Ind.); 3. Paramāgamacūdāmaṇisaṃhitā; 4. Paushkarasaṃhitā; 5. Pādmasaṃhitā; 6. Vṛiddha-Brahmasaṃhitā; whilst quotations are also met with (ib. p. 72) from 7. Sātvatasaṃhitā, and 8. Paramasaṃhitā (perhaps identical with 3).

[H. T. Colebbooke.]

2531.

1193a. Foll. 200; size 12½ in. by 6 in.; careless, modern Devanagari writing; thirteen lines in a page.

Paushkarasamhitā, of the Nāradapaūcarātra, consisting of 43 adhyāyas in which Panshkara is instructed by Bhagavat in matters chiefly connected with sacrificial rites.

Rather incorrect; with lacunge in places. It begins:

णुक्रांबरधरं विष्णुं शिक्षवर्शं चतुर्भुतं । प्रमन्नवदनं ध्याये सर्वेविद्योपशांतये ॥ १ ॥ स्वयं पीय्करसंहिताप्रारंभः ॥

यदा तीर्यं वृतस्तिष्ठेद् गुरोरये हितेषियः । कदा चाज्ञापये कियां मंत्राप्तं कमलोद्भवः ॥ १ ॥ तनु(? ननु) प्रदापयेत् काले पात्रे गुरागरान्ति । यक्तदाज्ञापयेत्रं वे गक्य पुत्र धनं यतः ॥ १ ॥

यागोपकरणार्थं तु येन शांतिमयास्यति । यपालमे तु तत्पन्नाद् गुरवे विनिवेश च ॥ ३ ॥ त्वत्यसादेन भगविवदं प्राप्तं गृहाया मे । दयां कुरु त्वनाथस्य निमन्तस्य भवागीवे ॥ ८ ॥ श्वमादितया(!) ज्यात् करुखं वाक्यसंचयं। प्रवर्तेत तद्यं तु गुरुमंडलपूजने ॥ ५ ॥ स्वियत्वा विधानेन पूरियत्वा जनैः भूभैः। लिखित्वा च क्रमाधेवा त्वालिख्य घटिकादिकै: ॥ ६ ॥ भूमी हैमश्लाकाधैयिनाभावात प्रयत्नतः । 🕹 (!) । प्तयोगल प्याचीरार खेंनियसंभवे:। पूजितं दर्शयेत्रस्य तं तु विद्धि चतुर्विधं ॥ ९ ॥ चार्च पद्मोदरास्यं तु तस्त्रसंस्योपलिश्चतं । कारनेः ककनगर्भे (!) तु हितीयं परिकार्तितं ॥ ६॥ तदनेकप्रकारं च चक्रानं स्थानृतीयकं। यस्य भेदी व्यवेकन्न स संस्वाद्यान्तर्मभवः ॥ ९ ॥ मिश्रं चक्राभिधानं तु मंडलं बहुभेदयुक् । तज्ञतुर्थं समास्यातं यत्र रुद्धो विमुच्छते ॥ १० ॥ महास्यं नवनाभं तु विविभेदेन परिस्थतं । दुष्टेन पुनितेनाच तथारनी कल्पितेन च ॥ ११ ॥ भोद्यो येन भवताम् भक्तानां केवलेन च। भेदयुक्तेन कालंन दृष्टेनेष्टेन वे क्रमात् ॥ १२ ॥ हादश्यां प्रतिपद्धं तृ वत्सराते तती हिन । समर्थासंभवेद्रकं पुत्रकं चापरेख तु ॥ १३ ॥ दृष्टेन प्रतिनेनापि सनुष्यातेन वै हृदि । तथाविधेन कालेन योग्यता तस्य जायते ॥ 98 ॥०

1. (śl. 53) इति श्रोनारदंष्यरात्रसारे पीट्करसंहितायो sishyaparikshālakshaņam; 2. (śl. 44) इति श्रोनार-दंष्यरात्र (thus always subsequently) पीटकरसंहितायो bhūmiparikshā; 3. (śl. 117) diksiddhilakshaṇam; 4. (śl. 206) maṇḍapalakshaṇam; 5 (?)-6. (śl. 404) padmalakshaṇam; 7. (śl. 171) ryūhalakshaṇam; 8. (śl. 224, ? wanting 183-200) cakralakshaṇam; 9. (śl. 164) miśralakshaṇam; 10. (? wanting); 11. (śl. 104) vrittahimbalakshaṇam; 12. (śl. 28) panrapadmacakralimbalakshaṇam; 13. (śl. 13) saryabimbalakshaṇam; 14. (śl. 15) candrabimbalakshaṇam; 15. (śl. 33) trikoṇabimbalakshaṇam; 16. (śl. 48) kūrmabimbalakshaṇam; 17. (śl. 47)

świkhabimbalukshayam; 18. (śl. 58) navanābhalakskanam; 19. (śl. 140) natālikyarcanam; 20. (śl. 123) vishval scrarca aam; 21, (śl. 22) parivāralakskaņam; 22. (śl. 77) ādhacāsanalakshanam; 23. (śl. 69) āsanadevatāngāsa; 24. (śl. 58) udkārāsanadovetālakshuņam; 25. (śl. 40) vritivicara; 26. (śl. 59); 27. (śl. 728) śrāddhākkyānau; 28. (śl. 51) hutāšanayonicibhāga; 29. (śl. 161); 30. (śl. 224) pavitrārohaņum; 31. (šl. 307) lokalharma; 32. (śl. 158) ūrādhanalopavicūra; 33. (sl. 175) tattvasamadhi; 34. (sl. 89.) dhūpaghantālakshavam; 35. (\$1, 67) dhūpādhāralakshanam ; 36. (\$1. 455) āzdaravicāra(!); 37. (il. 66) atamwirīra; 38. (il. 318) adhikāranirnpanam ; 39, (ś/ 38) āgamanirņaya ; 40. (śl. 108) bhadrapithalakshanam; 41. (sl. 221) nanadhar mapratiskthāpaaam; 42. (śl. 187) pādapratisk $th\bar{a}$; 43. (sl. 194) ends:

पित्रासृत्तां(!) गतामृत्तासन्येषां वा करोति यः ।
वैष्णयं च प्रतिष्ठानं स्वशक्त्या विभवेन वा ॥ १९१ ॥
स्विरादेव ते योति श्रष्यदेवीतकास्पदं ।
वैष्णयं च परं स्थानं ततः कालांतरेण तु ॥ १९२ ॥
स्थितंशं मुभनासाद्य कुल्झोलादिकः सह ।
स्वाचरंति मुभं येन प्राप्तुवंति पुनर्भुवं ॥ १९३ ॥
कृषयानुभये तावत् प्रतिष्ठां यः समाचरेत् ॥ १९४ ॥
इति स्रोनारद्षंचरावे पीय्करसंहितायां विस्वारिंशो
अधायः ॥ ४३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2532.

736. Foll. 327; size 124 in. by 64 in.; fair, modern Devanagari writing; thirteen lines in a page.

Pādmalantra, or Pādmasamhita, of the Nā-radapaŭcarātra, in four sections. Fairly correct.

1. Judicapeda, in 11 adhyayas, begins: सामीनमाध्यमे कर्म तहाश्रमनियासिनः। निःश्रेयसकरं कर्म प्रधुनारेनिरे मुनिं॥ १॥

च्यय अषुः ॥

स्ताधीताः काल भगवन् सांगोपांगाः सविस्तराः । वेदास्त्रक्तः सद्धानि शास्त्राणि च ययात्रषं ॥ २ ॥ स्तेषु यद्धोतेषु कैवत्याय न कताते । कारणं तद्दि त्वतः स्रोतयं नान्यया गतिः ॥ ३ ॥

कर्त उवाच ॥

ब्रद्योवाच ॥

श्रूयता मुनयः सर्वे यणा पूर्वे मया श्रुतं । उपसंगम्य संवतेमृपिमग्निमिवापरं ॥ ४ ॥ प्रदीप्रमेतमेवाणे पृष्टवानभिवाद्य तं । श्रृ्वता स महपीलां संवतः सर्ववित्स्वयं ॥ ५ ॥ मह्यं श्रुष्ट्रपमाणाय प्रतृ्वाच यणात्रयं । संवते क उपाच ॥

चर्थाताः सक्ला वेदाः सांगोपांगाः सियस्तराः॥ ६॥ इतिहासपुराग्यानि वाकोवाक्ययुतानि च। ज्ञुतानि तेषु सर्वेषु दृश्यंते सर्वेदेवताः॥ ९॥ स्वतंत्राः फलमप्पेषु स्वरीदन्यद्य दृश्यते । विपिधानि च शास्त्राणि न तकाय प्रतिष्ठिताः॥ ६॥ चपवर्गफलोपायं न च पश्यानि कुत्रचित् । ज्ञुतिरेव च तस्यापि प्रमाणिनित जुज्जुम ॥ ९॥ निष्ययं नाधिगच्छानि मनसा विमृशन्नपि । ततो इहं भृशानिविद्यः संतप्तहृदयस्तदा ॥ १०॥ सिद्वाज्ञनं समासाद्य द्रुहिणं सम्पृत्रयं । च्युयं तप चातिष्ठं ततः प्रोतः प्रनापितः ॥ १०॥ च्युयं तप चातिष्ठं ततः प्रोतः प्रनापितः ॥ १०॥ च्युयं तप चातिष्ठं ततः प्रोतः प्रनापितः ॥ १०॥ च्युयं तप चातिष्ठं ततः प्रोतः प्रनापितः ॥ १०॥ च्युयं तपं चातिष्ठं ततः प्रोतः प्रनापितः ॥ १०॥

वरं पृणीष्य भद्रं ते यत्ने मनसि वर्तते ॥ १२ ॥ घराधिनं द्वित्रं श्रेष्ठदर्शनं वरदं मन ।

संवर्तक उवाच ॥

इत्युक्ती इहं भगवता प्रत्यवाचं कृतांत्रितः ॥ १३ ॥

इत्युक्ती इहं भगवता प्रत्यवाचं कृतांत्रितः ॥ १३ ॥

इत्युक्ती स्थादिकं दुःसं तरामि ज्ञानवर्त्तना ॥ १४ ॥

इत्युक्ती देयदेवस्तु प्रहस्तिद्मव्यवीत् ।

कृतु विष्र प्रवस्त्यामि सिद्युपायमनामयं ॥ १५ ॥

ऋतिरेव द्वित्रादीनां निःश्रेयसकरी परा ।

यतो वे श्रुतिमंत्रेण नित्यमाराध्यं हरिं ॥ १६ ॥

कैयन्यं परमं प्राप्तो न भृयः संसरेदिह ।

संवर्तक उपाच ॥ भगवन्त्रेन जास्त्रेण देव चाराध्यते परः ॥ १९ ॥ की दृशस्तु परो देवो विधिः को वा तदर्घने । क्रकोवाच ॥

वैषावं शासनं शुधनिक्दद्रं पापनाशनं ॥ १८ ॥ हिताय सर्वेभूतानामादिरेयेन श्रोदितं । श्रुष्पादसमायुक्तं श्राद्येगैपलप्रदं ॥ १९ ॥ तेन शास्त्रविधानेन समाराध्य केशवं । तक्तास्त्रं श्रुतवान्मतः कपिलो मुनिपुंगयः ॥ २० ॥ ०

In this way this 'mahat śāstram' is represented as being successively communicated by Kesava to Brahmā, by Brahmā to Kapila, by Kapila to Padmanāga (or Padma, whence its name), and by Padma to Samvartaka, who finally transmitted it to Kanva.

भंगतिक उवाच ॥

इत्युक्तो ब्रब्बंशा देवः शंसचक्रगदाधरः । पाश्चेस्यं रुद्रमालोक्य व्याजहार खर्य हरिः ॥ ४० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

पट्रप्रकाराणि तंत्राणि त्वहेवत्यानि शंकर। परस्परविरुद्धानि कुरुष्त्र ले थयात्रयं ॥ ४६ ॥ श्रवतारेश्व बहुभिनेत्यादिभिरहं मुने । त्वत्मणीतानि शास्त्राणि स्थापयानि महोतले ॥ ४९ ॥ चन्यायासेन मुलभं भ्यष्टं फलमङ्गतं। पट्रमकारे च शास्त्रे अस्मन् दर्शय स्थेमकारणं॥ ५० ॥ योगशास्त्रस्य कर्तृत्वे विरिषो ऽपि करियाते। मोह्यस्य चापि निभागो कपिलो अधिकरियाति ॥ ५१ ॥ बुद्धमृतिं समास्याय **बुद्ध**शास्त्रं सृजाम्यहं । ज्ञानापह्रवनिष्णातं ज्ञातृज्ञेयफलानि च ॥ ५२ ॥ चाहतीं मृतिमास्याय शास्त्रे शास्त्रि तथाहैते । ज्ञास्त्राणि मत्रणीतानि भवद्विश्रीकृतानि च ॥ ५३ ॥ चाभतः संज्ञयास्रोके स्थास्यंति मन शासनात्। चादिनित्येच ते सर्वे प्रशिपत्याञ्चयन् हरि ॥ ५४ ॥ कृतकृत्यस्तदा ब्रद्धा माधे देवैः समालयं। नगान सिद्धगंधर्यचारसादिभिरचितः॥ ५५ ॥

संघतन उवाच ॥

धंचरात्रेण तुल्पानि तदाप्रभृति ये मुने । श्रीयादीन्यिय शास्त्राणि प्रयंते शासनाहरेः ॥ ५६ ॥ येषाच्या मायया लोके प्रचरंति निरंकुशाः । श्रीयादयो ऽपि ममपास्तव तत्र प्रतिष्ठिताः ॥ ५९ ॥ पंचेतरे पंचराषमदूषितमपि खर्य।
दूपयंत्रेव मृष्टत्वाससूपयितुमीखरैः॥ ५६॥ ०
पंचराचसमास्यासी कपं कृत्वा प्रवतेते।
संवतेक उषाणः।

पंचेतराणि शास्त्राणि राजीयंते महत्विष ॥ १९ ॥
यासंविधी समास्त्रासी तेन लोके प्रवर्तते ।
चंद्रतारागणं यद्वक्कोभते नेव घामरे ॥ १२ ॥
तयेतराणि शोभंते पंचरात्रस्य संनिधी ।
पंचानमध्या यहहीष्यमाने दिवाकरे ॥ १३ ॥ १
तंत्राणी चैव सर्वेषां घक्ता नारायणः स्वयं ॥ १३ ॥ १
सनुग्रहार्थं भक्ताना स्राध्यामास च स्वयं ॥ १३ ॥ १

कात अदास ॥

कात भेदास्तु तंत्राणां नामधेयानि कानिष्यत् ।

धोतुमिन्नामि विभेदं परं कीतूहलं हि मे ॥ ९२ ॥

संवर्धक उवाच ।

शतमेकमणाशी च पुरा हे कराव शृज्य । नामधेयानि चैतेषां श्रयता कय्यते मया ॥ ९३ ॥ पार्य पसोद्भवं मायावैभवं नलक्वरं । चैलोक्पमोहनं विष्णुं तिलकं परमाद्धयं ॥ ९४ ॥ नारदोयं धनदीयं वासिष्ठं पौष्कराद्ध्यं । सनल्यारं सनकं सत्याख्यं करवमंहिता। सनतास्यं महीप्रयः श्रीप्रयः पुरुषोत्तर्मः ।। ९५ ॥ माहेंदुर्महिता पंचप्रशास्यं तस्त्रसागरं। षागीशं साम्बतं तेजो दुविशं श्रीकराद्ध्यं ॥ ९६ ॥ मोयते विष्णुसङ्घावं सिद्धातं विष्णुप्वैकं। विष्णुवेभविकं सीरं सीम्यमीश्वरमंहिता॥ ९९ ॥ पुष्टितंत्रं शीनकीयं मारीचं दश्संहिता। स्त्रीचेंट्रं योगहृत्यं हारीतं पारमेश्वरं ॥ ९६ ॥ चाचेयं मंदरं विष्वक्सेनमीशनसाद्धयं। वैहायसं यिहंगेंद्रं भागेंवं परपूरुपं ॥ ९९ ॥ याज्ञयनकां गीतनीयं पीलस्तां शाकराद्वयं। हानागीवं जामदग्यं याम्यं नारायणात्मकं ॥ १०० ॥ पाराश्रमें च नात्रालं कापिलं वामनाद्वयं। जयोतरं वाहम्पतं जैमिनं सामताद्वयं ॥ १०१ ॥ कात्रायनकं वाल्नीकमीयगायनसंहिता। हेर एयमभेमामस्यं कार्ध्यं योधायनाद्धयं ॥ १०२ ॥ भारद्वानं नारसिंहं भाग्येमुत्तरपृ विके। शातातवर्गागिरसं काश्यपं पेंगलाइयं ॥ १०३ ॥

TANTRA. 849

नैलोक्यिनयं योगं विद्यास्यं चैय वार्णं।
कृष्णचानरमाग्नेयं नार्कंडेयस्य संग्रहः॥ १०४॥
महामनाकुमारास्यं व्यासास्यं विष्णुसंहिता।
संहिता चाहिर्नुभस्य ब्रह्मन् राष्ट्रवसंहिता॥ १०५॥
संवादं जुल्लह्राभ्यामुमामाहेश्वराद्ध्यं।
दत्तात्रेयं शार्वास्यं[च]वाराहमिहराद्ध्यं।॥ १०६॥
संक्षेणास्यं प्रद्युसंहिता कल्लिसंहिता।
प्राचेतमास्यमित्येते श्रतमष्टीसरं स्मृतं॥ १००॥
स्तानि तंत्रनामानि मयोक्तानि महामते।
तंत्रास्यमेके बोधांते मुक्तपुपायाः पृथक् पृथक्॥ १०६॥
इति तंत्रे समास्यातं शास्त्रमये मनापिभिः।
तंत्रास्यां मामधेयानि यो नित्यं प्रक्यते(!) नरः॥ १०९॥
सर्वपापविनिन्नुक्तो याति ब्रह्म सनातनं॥

1. (śl. 110) इति श्रीनारद्वेषराचे महोपनिपदि पामे तंचे (thus generally) हानपादे क्रंडांग्वंग्वांग्यक्ष ; 2. (śl. 49) श्वासतेचे? mürtyutpattikatlıanam; 3. (śl. 27) lanhmüdisiish(ikutlanam; 4. (śl. 44) purushuvinekah; 5. (śl. 40) brahmalakshanaprāptyupäyakathanam, 6. (śl. 52) brahmanah sarvatahpäyipädatvanarganam; 7. (śl. 69) jäänotpattikäranakatlıanam; 8. (śl. 47) muktibliedatativanirnayah; 9. (śl. 65) blügoluvaranam; 10. (śl. 25) blüdokalakshanam; 11. (called 12; śl. 92) bluvarlaködivistävah.

11. Yogapada (concentration of mind) of 5 adhyāyas: 1. (sl. 22) āsanathedavidhiḥ; 2. (śl. 40) nādīsvarāpakathanam; 3. (śl. 36) prāņayāmatakshaņam; 4. (śl. 23) paācabhūtasthānathedanirņayaḥ; 5. (śl. 31) yogalakshaņam.

111. Kriyāpāda (on the ceremonies connected with the construction of houses, villages, temples, idols, altars, etc.), in 32 adhyayas:

1. (śl. 55) bhū, arīkshāpravcšobali; 2. (śl. 66) grāmādivinyāsa; 3. (śl. 48) karshaņādividhi;

4. (śl. 43) hālāmyakalpunam; 5. (śl. 90) prathameshļakāvidhi; 6. (śl. 51) prāsādasya garbhanyāsavidhi; 7. (śl. 72) npapādādhishļhāmolokshaņam; 8. (śl. 93) prāsādabhadalakshaņam;

9. (śl. 77) mūrdlicslijakānidlivimānadevatākat. panam; 10. (śl. 139) parivāradevatākalpunom. 11. (śl. 105) śilānusangraha; 12. (śl. 54) dhenvaverapramāņā igulādilukskaņam; 13. (šl. 146) śulasthipanuvidhi; 14. (il. 108) rarnavidhana a: 15. (śl. 99) sthityāsamīdibbeda; 16. (śl. 77) caturningsaty-ashtamārtilnkslengom; 17. (st. 111) daśāvatāraluksliaņam; 18. (śl. 67) mūrtibheiukathanam; 19. (śl. 64) shadeeroniruaya; 20. (il. 129) prutimāmana-pratimālalskaņa-blūskuvalakshanum; 21. (śl. 82) śriyadilakshanaa: 22: (61: (V)) carron inclouch ilinkale grave; . Il! (61:12) pājopakaraņaridli; 24. (śl. 94) ? ācāryalakshanam; 25. (il. 111) pratishthopakarayam; 26. (śl. 83) jalādleivisanam; 27. (śl. 210) adleicāsanādi ; 28. (śl. 124) pratishthāvidhi ; 29. (ś/. 54) menādiprutishthāvidhānam; 30. (\$1. 190) lakslimgādigrabagum; 81. (śl. 53) ukshamatapratiskthäridhi; 32, (kl. 138) sfa f fauruc Hań-कप्रोक्कायां संहितायां grabarcusthapanavidhih.

IV. Carmipāda (on practical worship, esp. at the celebration of the Vuishnava festivals), 33 adlıyayas : 1. (śl. 55) jātiniraaya ; 2. (śl. 92) dikshāridhi; 3. (śl. 185) nityagāgavidhi; 1. (kl. 70) agnikāryovidhi; 5. (kl. 82) nityotsarasamārādhunakālavidhānam; 6. (kl. 79) neisāktapacāranirājavavidhi; 7. (śl. 120) muņļakivīdhonacāryāldishekavidhi; 8. (sl. 222) snapamebliedaváthi; 9. (śl. 137) salasrokalasábhishekuridhi; 10, (sl. 155) dheajārohuņaridhānam; 11. (st. 290) mahotsavavidhi; 12. (st. 91) pushpahavirnillianam; 13. (śl. 80) paűcakölavidhi; 14. (śł. 195) paviteādyutsuvuvidhi; 15. (śl. 135) vvatānaslithānakathanum; 16. (śl. 91) sammā:janādijdadalenadruryovyāpakāradoskakīrtaua a 17. (il. 59) jirgoddlairosamprakshuguvidhi; 13. (śl. 152) prayaścittavidlei; 19. (śl. 166) utsuraprāgašcitta-uārāyaņabali; 20. (śl. 104) birnīgogarbhādividhi; 21. (śl. 81) adhikāriryavasthai: 22. (śl. 71) mudrāvidhi; 23. (śl. 183) mantrakādyarthavarņanam; 24. (śl. 192) drādašāksharakulpa; 25. (śl. 272) śrīmadushţāksharamantrum; 26. (śl. 84) vishņugūyatryādimantruddhāro; 27. (śl. 365) motsyādimārtimantroddhāra;
28. (śl. 254) annādhipatimantroddhāra; 29. (śl.
190) śriyādiparivāramantrakalpanam; 30. (śl.
203) montroddhāra; 31. (śl. 436) gaņcšotpattikathanamantroddhāra; 32. (śl. 299) mantroddhāra; 33. (śl. 208) ends:

केन वा कथितं शास्त्रं स्थयः कल्पपापहाः ।
इमा महोपनिपदं स्रह्धानः स्रृथोति यः ॥ २०५ ॥
स याति शास्त्रतं त्रस दुस्प्रापमकृतात्माभः ।
येन मा प्रस्पामास यथा पस्तुरोगुरुः ॥ २०६ ॥
तेनदं श्रियते पुस्यमतनोत्पासमंहिता ।
स्थयसं भवंतो ऽपि भन्नंतु पुरुषोत्तर्म ॥ २०९ ॥
प्रदास्यति स युष्पभ्यमपर्वा तदोधनं ।
इत्यथायस्त्रयस्त्रिंश्रश्चर्यापादः प्रकोर्तितः ॥ २०६ ॥

इति श्रीनारत्पंचरात्रे महोपनिषदि पासे तंत्रे वर्षापादे ममाराधनांगमंत्रोद्वारो नाम त्रयस्त्रिंशो बध्यायः ३३॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2533.

1193b. Foll. 120; size 121 in. by 6 in.; fairly good, modern Devanagari writing; 13; lines in a page.

Lakshmitautra, or Nāradapaūcarātrusāra, a work in fifty adhyāyas, devoted to the praise and worship of Lakshmi, as the female śukti of Nārāyaṇa-Vishṇu, and the ultimate cause of the world; and representing itself as having been revealed by the goddess herself, under the name of Śrī, to Śakra-Indra.

It begins:

नमो नित्यानवस्थाय जगतः सर्वहेतवे । ज्ञानाय निस्तरंगाय लक्ष्मीनारायणात्मने ॥ १ ॥ स्मामनारुणाधारमीतृशं सोमभूषणं । स्रकलंबेंदुम्याग्निलस्मीरूपनुषास्महे ॥ २ ॥ धेरवेदांगतस्त्रज्ञं सर्वज्ञास्त्रियज्ञारदं । सर्विसद्वाःतस्त्रज्ञं धर्माणामागमागमं ॥ ३ ॥ जितेदियं मिताधारं रागद्वेषावशीकृतं ।

जनुद्देशांगयोगस्यं प्रसंस्थानपराययं ॥ ४ ॥

विद्वे स्वभीनृना भानी पुरा तपनतां गतं ।

निदानं तपसामाद्यं तेषोराशिमनामयं ॥ ५ ॥

स्विमित्रगुणोन्मेपमित्रवर्गस्यमध्ययं ।

प्रातःसंध्यामुपासीनमृपिं हुतहुताशनं ॥ ६ ॥

पतिव्रतानां परमधनंपानो यशस्तिनी ।

बद्यियणुमहेशानां नननी कारणांतरे ॥ ७ ॥

देवेरभोष्टिता (? विद्यता) श्राचात् शांतिनित्रतत्पस्तिनी ।

विदुपो सवैधमेशा नित्यं पतिमनुवता ॥ ६ ॥

प्रत्युष्ट्रितवती तास्या (? तस्यी) विविधधमैसंहिता ।

प्राणिपातपुरस्तारमनसूया वाचो ध्यवीत् ॥ ९ ॥

चनम्या उवाच । भगवन्सवैधमैज मम नाच जगापते। वित्र स्व खुता धर्मास्ते ते बहुविधात्मकाः ॥ १० ॥ ज्ञानानि च विचित्राणि फलरूपारिभेदतः। रतेभ्यो भगवद्वमाँ यिशिष्टो विभृतो मया ॥ १९ ॥ त्वया कथयता तास्ता भगवडमेसंहिता:। म्चितं तत्र तचेव लक्ष्मीमाहात्यमुत्रमं ॥ १२ ॥ रहस्यत्वादपृष्टताच त्वया प्रकटीकृते। तदहं घोतुनिन्द्यामि लक्ष्मीमाहास्यमुत्रमं ॥ १३ ॥ याखभावा हि सा देवी थाखरूपा यद्ववा । यत्रमारा। यदाधारा यदुपाया च यत्रक्ता॥ १४॥ तदहं श्रोतुमिक्सामि वित्तो श्रश्चविदां परं। भवेयं कृतकृत्याहं यस्य विज्ञानयोगतः॥ १५ ॥ हन्में दर्शय पंचानमुपश्चासम्यभीहि हो। इति तस्या घनः सुत्वा भगयानितरव्यति ॥ % ॥ माध् संयोधितो अन्यद्य धर्मक् धर्मचारिशि । मया पृष्टो न वक्तव्यमिति नो छादितं(?) पुरा ॥ १७ ॥ प्रही त्यमि कल्याणि लक्ष्मीमाहास्यमुत्रमं। श्रीतं श्रुतिशिरश्रेणीहृदयस्यं सनातनं ॥ १६ ॥ नारद्वसमंकाशं भगवद्वभेवदिनं।

श्चपय जनुः ।

भगवन् तस्तुतो असाभिः सास्ततः सश्चसंश्रयः ॥ १९ ॥

गुद्धो भागवतो धर्मो मोद्यैकफललखगः ।

तत्र तस्त्रार्थेकपने लस्तीमाहात्मपुत्रमं ॥ २० ॥

TANTRA.

मृष्यतं तत्र तत्रैयं नापृष्ठत्यात्रकाशितं। इच्छामस्तिद्दं छोतुं भवसागरतारकं॥ २१॥ पश्चिमीयेभवं सर्वे प्रज्ञा भयतु नो भवन्। नताः स्मः श्चिरसा पादी तव संसारतारकी॥ २१॥ श्वधीहि भो मुने दियां प्रपद्मास्त्वा विदं ययं। श्चीनारद उवाच।

साधु संबोधितो इसम्बद्ध मुनयः संक्षितव्रताः ॥ २३ ॥
प्रयत्नं कथराम्यद्ध लक्ष्मीतंत्रं सनातनं ।
यथा सा दृश्यते देवी सक्षपगुणविभयेः ॥ २४ ॥ ०
पंचरात्रस्य कृत्वस्य सेपा निष्ठा सनातनी ।
सेपा नारायणो देवी स्थिता नारायणात्मना ॥ ४१ ॥ ०
The titles of the chapters are as follows:

1. (ál. 57) श्रीनारदर्पचरात्रे महोत्रनिषदि लक्ष्मीतंत्रे lakshmiśakras macadah; 2. (श्री. 58) इति श्रीनारद-पंचरात्रसारे लक्ष्मोतंत्रे (thus always subsequently) तृतीयोध्यायः ; 3. (श्री. 38) lakehmi-indrasamenda ; 4. (sl. 68) šaktivarnanam; 5. (sl. 80) tattvavarunum; 6. (śl. 46) shatkośaprakāśa; 7. (śl. 45) indvalukslimīs uņvāda; 8. (śl. 43) lakslimyavatāraprakása: 9. (sl. 58) devimalimávarganam; 10. (śl. 44) paracyūhūdiprakāśa; 11. (śl. 54) vailikavaprakāša ; 12. (śl. 57) tirolikāvādišaktiprakāśa ; 13. (śl. 40) viechittisvarūpavarņanam ; 14. (śl. 59) svarūpaprakāša; 15. (śl. 30) upāyuprakūraprakūša; 16. (śl. 44) upāyaprakūravivacanam; 17. (śl. 106) rakasyopüyaprasaiga; 18. (śl. 51) mantraprabhāvavarņanam; 19. (śl. 41); 20. (śt. 52) mātrikāprakāša; 21. (št. 41) gerukishyalakshanam; 22. (\$1.40) mantraprathāravarņanam; 23. (st. 37) mātrikāprakāša; 24. (śl. 77) tāraprakāša; 25. (śl. 53) tārānutāruprakāša; 26. (śl. 42) saptavidyāprakāša; 27. (śl. 50) so Licāraprakāša; 28. (śl. 58) do.; 29. (śl. 75) ugarskamaribhāgaprakāša; 30. (śl. 57) kriyūšaktiprakāša; 31. (śl. 90) sudaršanaprakāšu; 32. (śl. 63) sthūlaprakāša; 33. (śl. 122) angopāngādimantraprakāša; 34. (šl. 139) suānavidhiprakāša; 35. (šl. 80) Uhūtašuddhiprakāśa; 36. (śl. 149) antaryūgaprakāśa; 37. (śl. 76) bāhyayāgaprakāśa; 38. (śl. 92) bahiryāgaprakāśa; 39. (śl. 48) būhyayāgaprakāśa; 40. (śl. 120) vidhiprakūśa; 41. (śl. 78) dīkshāvidhiprakāśa; 42. (śl. 81) mantropāsanakrama; 43. (śl. 111) piņḍasiddhiprakāśa; 44. (śl. 64) rahasyaprakāśa; 45. (śl. 125) mūctiprakāśa; 46. (śl. 41) siddhiprakāśa; 47. (śl. 35) kīrtimanteasiddhiprakāśa; 48. (śl. 38) vaūctinirņaya; 49. (śl. 146) mūyūsiddhiprakāśapcatishṭhāvidhi; 50. (śl. 235) ends:

मंत्राणां परमं मंत्रं मुद्रितं मत्तमास्यया ।
नावतस्त्रायिने देयं न कृत्राय वै तथा ॥
न सातंत्रयिदे नित्यं नामूयादृषिताय स ।
न वामुदेवाभक्ताय न साभक्तिमते मिष ॥
देयमेतत्त्रुशीलाय मुस्ताताय तपस्तिने ।
निर्णीतवेदतंत्राय महक्ताय विशेषतः ॥
भूयसी यहते भक्ति वामुदेवे जनादैने ।
स्वात्राय दश्चाय सदानुष्टानशालिने ॥
सतत्ते कथितं सर्वे यत्पृष्टाहमिह त्वथा ।
स्रोताई त्विय देवेश भूयः कि स्रोतुमिन्कसि ॥

्रद्रि श्रीनारदपंचरावसारे श्रीमूके श्रीमूकप्रभावप्रकाओ नाम पंचाशोध्यायः ५०॥ श्रीलक्ष्मीतंत्रं समाप्रे॥

Whether this work is identical with the Lakshmisamhitü referred to at p. 846a above is doubtful, though not improbable.

[H. T. COLEBROOKE.]

2534.

968b. Foll. 18; size 83 in. by 33 in.; small, indifferent Devanagari writing of about 1750 A.u.; fourteen lines in a page.

Tantrādhikārinirņaya, by Bhattojibhatta, being a plea in favour of the Tantrie rites of the Pāñearātras or Pāñearātrasidhāntins, a Vuishņava sect who profess the rarņāśramācāra as their law, derived from the Veda.

It hegins:

विश्वेज्ञं सिंबदानंदं वंदे व्हं यो व्यक्ति मगत् । चरोक्रति वरीभति संजरोहति लोलया ॥ १ ॥ मुद्दवैदिकमार्गेश शिवनाराध्यम्बदा । डिजेंद्रोञ्सी विजयते श्रीमानृ(r.श्रीमान् रु)कार्गादः [सुधी: ॥ २ ॥

तस्य धर्मकानिष्ठस्य कृतंत्रस्थातभास्ततः । प्रोतये पाचराचाहेरधिकारी निरूपते ॥ ३ ॥ पाचराचादीनां प्रामास्ये सत्यधिकारिविद्योपयिता युज्यते । तदेव तु दुर्लुभं । तथा हि कीमें स्कादशाध्याये ।

कापालं पांचरात्रं च यामलं शामनाहैतं । श्वंविधानि चात्यानि मोहनाचानि तानि तु ॥ ये कुशास्त्राभियोगेन मोहयंतीह मानवान् । मया मृष्टानि झास्त्राणि मोहायैषां भवीतरे ॥ इति पांचरात्राहीनां मोहकत्वमुक्तं। तथा वासिष्टलेंगेञ्ध्याये।

चंकिताच भविषंति देवतायुथलाङ्गः ।
नराणां नामकपाभ्यां युगाते समुपस्थिते ॥
पाचरात्रं प्रश्नंति केचिद्वागवतं मुने ।
केचित्कापालनिर्द्धति केचित्रगणुमतं मुने ॥
केचिद्वीदं प्रश्नंति केचित्रगणुमतं मुने ।
केचिद्वीदं प्रश्नंति केचित्रगणुमतं मुने ।
केचिद्वीदां प्रश्नंति केचित्रगणुमतं मुने ।

Especial importance is attached by the followers of this sect to the practice of burning in the mark of Vishņu's disc on the forehead and other parts of the body (cakrānkana); this being represented as the one ceremony through which a man becomes entirely regenerated; and those who object to it, or substitute the Linga for the Cakra, being styled the lowest of mankind.

Of authorities quoted, besides numerous Purāņas, may be mentioned: Nāradīya-pāūca-rātra, fol. 12h; Brahmagītā, fol. 13a; Bhāṭṭa-tantrāṇi, fol. 15b; Mantrarājānushṭubvidhāna, fol. 17a; Mādhava, fol. 4a (on whose connection with this sect see Aufrecht, Cat. Bodl., p. 248a); Pāūcarātraṃ bhāgavataṃ tantraṃ Vaikhānasābhidham, fol. 9b; Hemādri.

It ends:

नालगोपालसदृशिवद्वदाभासनित्यतैः । प्रतारितानां मूदानामज्ञानिदिनिवृत्तये ॥ १ ॥ विणुद्धान्नेतिसद्धातप्रतिष्ठापनतत्त्वरः ॥

भद्दोत्तिभद्दः कृतवानिमं ग्रंचं चुधाग्रयोः ॥ २ ॥

इति श्रोमद्द्वेतसिद्धातप्रतिष्ठापकश्रीतस्मातस्वस्यप्रवर्तेकश्रीमद्रद्वोजीभद्वविर्वास्त्वाधिकारिनियोगः समानः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2535.

3245 i. Foll. 30-39 of vol.; size 151 in. by 91 in., folio; European paper; minute, neat Telugu handwriting; 42-41 lines in a page.

Bharadvājasamhitā (or Bhāradvājasamhitā), in four adhyāyas, and a supplement of other four chapters.

The first leuf (or leaves) of the original MS. from which this MS. was transcribed seems to have been worm-eaten, blanks being left in several places. The same work is described in Raj. Mitra's Notices, viii., p. 262, from which the lacunge are supplied in the following extracts.

It begins: भारहामसंहिता ॥
[जुता] तु सकलान् धनेन् सिद्धिमेषां च आणातीं।
भूय रव मुनिन्नेष्ठिनिदमूचुनैहपैयः ॥
केनोपायेन [भगपितह सर्वे अप जंतवः।
प्राप्तुयुः] परनां सिद्धि न देवा(१. सद्यो)विगतकस्मवाः॥
तेषां तहचनं जुत्वा भरहाजो महामनाः।
ससार परमं गुद्यं पुनर्ष्वे[दमभावत]॥ ०

इति प्रपत्त्वधिकारः fol. 2a; यृत्त्वधिकारः ib.; इत-पायप्रश्ननाधिकारः fol. 2b; दृष्ट्यधिकारः fol. 3a; भक्त्वधिकारः ib.; सत्तेवनाधिकारः fol. 3b; इष्टाधिकारः fol. 4a; दृष्टविरुद्धाधिकारः ib.; भिक्तविरुद्धाधिकारः ib.; लक्ष्मीविरुद्धाधिकारः fol. 4b; सत्त्वेवाविरुद्धाधिकारः ib.; भक्त्वधिकारः fol. 5a; इति न्यासोपदेशे चतुर्थोध्यायः ib.

इति भारडाजमंहिताया परिशिष्टे प्रथमोध्यायः fol. 6b; श्रितीयोध्यायः fol. 7b; श्रितीयोध्यायः fol. 9.

It ends:

इदं किलात्मनो न्यासाच्चातो वृत्त्यास्यपादयः । चसी फलमयः सन्यस्तवः(!) चोत्पद्यते विना ॥ मुनूक्सत्वाहुरायत्वान्महस्त्वाङ्गीरवादिप । मयायं परमा धर्मः प्रोक्तः स्थिती पुनः पुनः ॥ इति <u>भरडाजसंहितायां</u> परिज्ञिष्टे चतुर्थोध्यायः ॥

[MACK. COLL.]

2536.

2931. Foll. 40; size 12 in. by 6 in.; large, thick, modern Devanagari writing; five lines in a page.

Gopülusahasranāma, professing to form part of the Sammohanatantra.

It begins:

बैलामशियरे रम्ये गीरी पृक्ति शंकरं । व्रवांडासिलनायस्वं मृष्टिसंहारकारकः॥ १॥ त्वमेत्र पून्यसे लोकेवैद्यविष्णुमुरादिभिः। नित्यं पठित देवेश कस्य स्तोतं महेश्वर॥ १॥ श्राश्चर्यमिदमास्यातं नायते मिय शंकर। तत्प्राग्वेश महाप्राह संश्चरं विधि शंकर॥ १॥

श्रीमहादेव उपाच ॥

धन्यासि कृतपुरुषासि पाविति प्राणयक्षभे ।

रहस्यातिरहस्यं च यायुक्तसि वरानने ॥ ४ ॥

स्त्रीसभावान्महादेवि पुनस्त्रं परिपृक्तसि ।

गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयानतः ॥ ५ ॥

दत्ते च सिद्धिहानिः स्यान् तस्माह्यन्तेन गोपयेत् ।

इदं रहस्यं परमं पुरुषार्थप्रदायकं ॥ ६ ॥

धनरानीयनाशिकातुरंगमगजादिकं ।

दद्दाति स्मरणादेव महामोश्चप्रदायकं ॥ ९ ॥

तत्ते ऽहं संप्रयह्यानि जृत्युव्वावहिता प्रिये ।

यो असी निरंजनो देविकासक्यो जनादेनः ॥ ६ ॥

संसारसागरोज्ञीशैकरणाय मृत्यां सदा ।

छोगंगाद्रवक्षयेख चैलोकं व्याप्य तिहति ॥ ९ ॥

It ends:

यहृहे पुस्तकं देषि पूजितं यत्र तिष्ठति ।

न मारी न च दुर्भिषं नोपसर्गभयं क्षिचित् ॥ १६६ ॥

सर्पादिभृतपद्याचा नश्यंति नात्र संशयः ।

श्रीगोपालो महादेषि वसेश्वस्य गृहे सदा ।

यस्य गेहे सहसं च नाक्षां तिष्ठति पूजितं ॥ १६९ ॥

इति श्रीसंनोहनतंत्रे पार्वतीहरसंवादे गोपालसहस्रनाम
संग्र्यां ॥ [?]

2537.

1412a. Foll. 31; size 12\frac{3}{4} in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of 1792 A.D.; 12 or 13 lines in a page.

Sānkhyāyanalantra, or Shaqvidyāgama, a series of directions, given by Īśvara to Krauńcabhedana (Kumāra), regarding the means of obtaining supernatural power in warfare; in 34 patalas.

It begins:

मध्ये स्थाभिमशिमंडपरानवेशां सिंहासनोपरि गतां परिपीतवर्णी। पीतांबराभरणमा स्पविभवणांगीं देवीं नमामि भृतमुद्धरवैरिजिङ्कां ॥ १ ॥ कैलासजिलरासीनं गीया वामांगसंस्थितं। आरतीपतियास्मीनिशियासंनुतिमध्दं ॥ २ ॥ जरुदिक्यालसंयुक्तं विश्लेशाष्ट्रकसेवितं । भैरबाष्ट्रपृतं देवं मातृमंडलवेष्टितं ॥ ३ ॥ महायाज्यपताक्रातं प्रथमेरावृतं प्रभुं। नता सुत्वा कुमारच इदं यचनमत्रवीत्॥ ४॥ चापचर्याम् निपुर्श्वेयद्वस्याभयंकरैः । नानामायाविनं चैव जेतुनिकामि राह्यसं॥ ५ ॥ तस्योपार्यं च तिह्यां वट में करुवाकर । पुत्रो इहं तम शिष्यो इहं कृपापात्रो इहमेव च ॥ ६ ॥ इंग्रर उवाच। साधु साधु महाप्राज्ञ क्रींचभेदन कोविद। ब्रह्माखेण प्रयोगेन स संहारो भवेत्नली । तिहरा च प्रवस्थानि विषु लोकेषु दुर्लभं ॥ ७ ॥ पुत्रो देयः शिरो देवं न देवं यस्य कस्यवित्। ब्रह्मास्त्रसंभिता(? ° नो) विद्या स्तअमायामान्(? ° गम)-स्तया ॥ ६ ॥

प्रवृत्तिरोधिनी विद्या चगला (!) च कुमारक ।
मंत्रतीवनविद्या च प्राधिप्रज्ञापहारिकी ॥ ९ ॥
चट्टकमाकरविद्या च रते पर्यायवाचकाः ।
चट्टप्रयोगा च या विद्या पड्डिद्यागनपूजिता ॥ १० ॥
तिरस्कृतासिला विद्या विद्यामनपूजिता ॥ १० ॥
संभनेन विना शांतिवैद्यं चैव तु तिद्वना ॥ ११ ॥
मोहना कर्षणं चापि विद्वेषो घाटनं तथा ।
मारणं श्रोतिक्डेगकारणं च कुमारक ॥ १२ ॥

5 s 2

विद्या च वगला नाम मुनिगुद्या सूपायिनी ।
विद्या वाक्संभिनी विद्या स्वविद्या च न भारते॥ १३॥
तस्मादेतत्परा विद्या कमलासनजीविनी ।
पन्नजा नारदी विद्या सौस्थायनमुनिं प्रति॥ १४॥
उपदेशक्रमेश्चैय चोक्तयान्मेहर्नदिरे ।
तेन देवी कटाश्चेग्र कृतयानागमं भुवि॥ १५॥
मूलमंदोपविद्याच्य संगविद्याच्य विस्तरात् ।
प्रयोगं चोपसंहारं तदाराधनमेव च॥ १६॥
विस्तरेगोक्तवानिस्मन् चन्न्ये तस्पविमादरात् ।
स्वविद्या रिद्याग्री विद्या स्वमंत्रमल्हदायिनी॥ १९॥ ०

P. 1. mantramāhātmya; 2. dīkshā; 3. abhisheka; 4. brahmāstrayantram; 5. ekāksharīmahāmautravaibhavam; 6. ekīksharīmahamautraprayoga; 7. vagulāyāh shattviņšadaksharīvidyā; 8. vagalāmantrarājasya prayogah; 9. yantrasādhanam; 10. yantralepanam; 11. yantrutarpanuvidhi; 12. mantroddhāra (gāyatrī vagalākhyā); 13. vagalā(devī)pūjā; 14. vagalārcāvidhi; 15. paucāstravidyā; 16. vedunukhyālavidyā (paucāstraprayoga); 17. hagalāyāḥ šatākskarīmahāmantrak; 18. hagalāyāh prayoguh; 19. ditto; 20. vagatāyāh paravidyābhedanam; 21. paraviyāhhakshaņam ; 22. vagalāstram ; 23. vagalāstramahāmantraprayoga; 24. vagalāmālikālakshuņam; 25. vagalāyāš caturukskaramāhātmyam; 26. entavaksharī prayoga ; 27. bagalāhoma pra- . yoga; 28. stambhinīvidyāprayoga; 29. bagalākridnya-mantraprayogn; 30. bagalāskļākskarumautravidhi; 31. pañcāstraphalam (trailokyarijaya); 32. vījablada ; 33. sarvakarmanāšanam (kavacaprayoga); 34. rahasyasyātirahasyom.

It ends:

गोपनीयं प्रयत्नतः रहस्यातिरहस्यं च ।
[?गोपनीयं गोपनीयं] रहस्यातिरहस्यवं ॥ ३४ ॥
इति संखेपतः प्रोक्तं तोपयेहस्यिणादिना ।
प्रयोगस्योपसंहारः कर्तेच्यः सिद्धिनिच्छता ॥ ३५ ॥
इति षड्बिगमे सोस्यायनतंत्रे चतुस्त्रिंगः पटलः ॥

The colophous also have the spellings ज्ञा-स्थायम and ज्ञांस्थायम . Cf. Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 15; and Anfrecht, Cat. Cat. under the entries Sāñkhyā-yanatantra, Shaqvidyāgama, and Shaqvidyāgamasāūkhyāyanatantra.

[II. T. COLEBROOKE.]

2538.

2786a. Foll. 99; size 12 in. by 5¼ in.; fairly good Devanāgarī writing, by several hands; 14-16 lines in a page.

Kādimata(tautra), a work treating of the Shodaśanityātantrāņi, or mystic doctrines of the sixteen constant (forms of Śakti). It is divided into 36 chapters (paṭala) of 100 ślokas each.

It begins:

जनार्थतो व्यराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयस्यपिरतो प्याप्तविष्य[ः] कालो विनायकः ॥ १ ॥ पार्वस्यवाच ।

भगवन्सर्वतंत्राणि भवतोक्तानि मे पुरा। नित्यानां पोडशानां च नय तंत्राणि कृत्वशः॥ २॥ नेपानन्योत्यसापेष्ट्याच्यायते मतिविधमः। तस्यानु निरपेश्चं मे तंचं तासां यद प्रभो॥ ३॥

इंग्रद उयाय ।

णृगु कादिमतं तंत्रं पूर्णमन्यानपेद्यया । गोप्यं सर्वप्रयानेन गोपनं तंत्रकोदितं ॥ ४ ॥

पार्वत्युवाच ।

कर्षकादिमतं नासा तम्ने ब्रुहि महेश्वर। ईश्वर उथाय।

कादिकालीति शक्ती स्तः पुरा तसम्मताम्मया ॥ ५ ॥ प्रोक्ते तंत्रे कादिकालीमतास्ये तेन नामतः । भृगु तत्सर्वतंत्राणां राजानं सर्वसिद्धिदं ॥ ६ ॥ कादिसंज्ञा भवदूपा सा शक्तिः सर्वसिद्धये । तंत्रं मदुकं भुवने नवनायरकस्ययत् ॥ ९ ॥

The subjects treated of in the several chapters, according to the commentary, are as follows (cf. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 71, where, however, some of the names are given wrongly):

1. tantrāvatāraprakāšanam; 2. navanātha-

vailikavajaiji ; 3. skojašanityāvidyāsvarūpa ; 4. | (prathamā-) Lalitānityā-nityasaparyākrama; 5. Lulitānityārcanam; 6. shodašanityānaimittikakāmgapājā; 7. Kāmeśvarīnityāyā vidlaānam; 8. Bhagamālirīnityāvidyāvidhānum; 9. Nityakliunā(thus always)aityāvidyā; 10. Bheruņģāaityāvidyā; 11. Vahnirāsinīuityāvidyā; 12. Mah īvajrešvarīnitnāvidyā ; 13. Šivadūtīnilyāvidyā ; 14. Tvaritānitgāvidyā; 15. Kulasundavī uityāvidyā; 16. Nitu inityānidyā; 17. Nīdapatākā aityāridyā ; 18. Vejayāndtyāvidyā ; 19. Sarramaigalānityāvidyā, 20. Jvālāmālininityāvidyā; 21. (slavdaśi-) Citronityānidyā; 22. sarvāņām nityānām bulideçatā-Kucukullāvidhānam ; 23. shojaśawityāngableūteyih Pancamyā Vārālegā vidyā; 24. skodašanityčelkyčnaprupašca; 25. skodašunityāmātrikākāiaryāpti ; 26. skodušanitgāvyāptivaildavaprakāšakamantrusyu vyāptiprakāšanum ; 27. skadašavity ikālātmakaprāņaryāpti ; 28. skoduśanityānām inkakālutūdātmyam; 29. slodaša-กเหมูสินสิน hone irtleura เคมูสิน pakundādinir na an ; 30. västudevatā pājā; 31. shodašanityāldaktinishtha-arimurdanuvidhanam; 32. saumyahomavidkānam; 33. lalitāvidyāyāh srarūpabledavidhānam; 34. siddhasārasvatādividyā; 35. nityānām svālmatvuvāsanātattvavidyā; 36. pavamārthasvarūpaprakāšanam.

It ends:

यस्तंत्रमेतत्सक्लं नित्याविद्यास्तु पोडम् । शक्त्या मंगृत्य विधिवद्वजते स मदंशकः ॥ १०० ॥ शिवतस्वनयी ध्याप्तिरिति सम्यक् समीरिता । सस्या निफाळनाचित्रे तसस्यं स्वास्मसात्कृतं ॥ १०० ॥

इति पोडज़िनित्यातंत्रेषु स्रोकादिमते पर्विज्ञः परलः ॥ ० संगत् १९१९ वर्षे ज्ञाकं १५८४ प्रवर्तमाने लिपितं मचेन कस्यार्शेन स्नात्मार्थे । भित्ती माहमुदि २ गुरी लिखितं ॥

CT. Burnell, Tanjore MSS., p. 206. [Coll. of Fort William.]

2539.

93. Foll. 229 (numbered 1-232; nos. 107, 207, 208 having been omitted); size 10 in. by 5 in.; modern Devanagari writing; eight lines in a page.

The same work. This MS. is apparently of Kashmir origin. [H. T. Colebrooke.]

2540.

1016. Fall. 201 + 134; size 113 in. by 4 in.; carelessly written, in Devanagari, by two different hands; ten lines in a page.

Manaramā, a commentary on the Kādimala-tantra; composed—in the year 1660 (?1693 A.D.)—by Sabhagānandanātha, surnamed Pra-paūcasārasiņharājaprakāša(!). The anthorireal name seems to have been Šrīkaņtheša, having been in the employ of the king of Kashmir, he wrote this commentary in the Decean, whilst staying with a certain Nrisimbu Rāja, during a pilgrimage to Rāmasetu (Ceylon). He, however, carried the work only as far as the twenty-second paļala under the name of Subhagānandanātha, and left the other 14 paṭalas to be completed by his pupil Prakāsānanda Dešika.

Rather incorrect. It begins (somewhat corrected):

 समापेक्ष्यात् तंत्रांतरोक्कार्यपूजाक्रीकारेशांकृत्वात् (!) । विश्वनः व्यानोहः । तामां घोडशानां नित्यानाम् । सन्यानपेश्वया इतरतंत्रोक्कार्यपूजांगीकारमकृत्वोपदेशात् । गोपनं तंत्रचोदितमिति
पंचित्रंशे प[ढ]ले वह्पंचाशत्श्वोकोक्कसकेतविधानेनेत्ययः ।
नवनायः द्वितीयपटलप्रतिपादितस्कष्यः सकस्ययत् प्रसारयित
स्म । तथा कादिशक्क्या तैः नवनायः । सा तैः सार्थं ग्रजेच नाम्
कस्याचमानेषु (!) सा कादिशक्किं (!) नवनायैक्षंत्रेण च सार्थमिष
विलीनो तिहतीत्ययैः । चाप इत्यादिभः संग्रह इत्यंतिदेशिभः
स्रोकैक्तत्यदलास्तर्योच्चोपदिशति । ०

It ends: यसंत्रिमादिना स्रोकेन रकेन यथाविधि-प्राप्ततंत्रायेवतो(? सा)फलमुपदिशति । तत्र विधिनत् नित्यनिम-तिकादियोककमात् । सः । भननपरः । मदंशकः विस्वकृष् (?षि०) ईष्यर इति यावत् ॥ श्रीः ॥ इति घोडशनित्यातंत्रेषु श्रीकादिमतास्यस्य परिपूर्णस्य तंत्रस्य प्रपंचसारसिंहराजप्रका-शाभिधानेन मुभगानंदनाचेन विरिचतायां मनोरमास्यायां स्था-स्थाया देवतादेशिकशिष्पप्रपंचादीनां परमाधेककप्रकाशनपरे पर्विश्रपटलं परिपूर्णं परामृष्टम् ॥

This colophon occurs, mutatis mutandis, at the end of each patala. After some ślokus containing computations of the extent of the commentary, the MS. proceeds:

काश्मीररामस्य गु[रू]: श्रीकंठेशो हिनेश्वरः ।
दिख्यापणपुरुषीयपरिखामाइयोदिधः ॥
कदाश्विदागतो द्रष्टुं रामसेतुं खलीलया ।
तेनेशानुगृहीतो अभूमध्ये मार्गे नृसिंहराद ॥
तंनीशानुगृहीतो अभूमध्ये तेन कादिमतस्य तु ॥
स्थामानंदनायेन द्वाविश्वपदलाविष ।
तदाश्चयाविश्वद्वानां पढलानां विनिमेने ॥
वतुदेशानां तिक्वयः प्रकाशानंददेशिकः ।
तां सुंदरवरस्थाभृद्वास्यां प्राक्संप्रदायतः ॥

सनामा चेर्य तंत्रराजटीका मनोरमास्या श्रीगुरुम्यो नमः॥ श्राकाश्चरसत्त्रवेन्दुमिते अन्ते कार्त्तिके सिते । तंत्रराजस्य टीकेयं पूर्णायां पूर्णतामगात्॥ संयत् १९५२ लेखकशायलसमः १६५६॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2541.

3011. Foll. 84; folio, size 12½ in. by 7½ in.; European paper; good Devanāgarī writing; 22-24 lines in a page.

Anandatantra, in 20 patalas, treating, in form of dialogues between Srī Devī and Kānuśvara, of the mysteries of linga and śakti worship in all its details; but extending its observations, in the last five chapters, also on the negation of caste distinctions, on the various systems of philosophy, and on Tantric philosophy and sectarianism in particular.

Other titles given to it in the first colophon are Nityāshodušikārņavatantra and Bhagamā-linīsamhitā; the latter title being derived from one of the names under which the goddess is invoked in vii. 160.

The MS. was transcribed from a Telugu copy, and is written in verse form, as if intended for pross. In the first few pages the writing has suffered from the sticky condition of the ink.

It begins:

चानंदकंदभताय जगदानंदहेतवे । नमः सप्ततभोगाय महालिंगाय जाभवे ॥ १ ॥ मेरुपृष्टे सुसासीन मृगानकृतशेसरं। कामेश्वरं नहादेवं श्रीदेवी परिपृक्तति ॥ २ ॥ श्रीदेव्ययाच ॥ देवदेव महादेव जगदानंददायक । करुणामृतवाराञ्चे निय्कलंक निरंत्रन ॥ ३ ॥ च स्तरंत्रजगचन्नसतताथारमृतये। स्ततंत्राय नमसुभ्यं यत्तिं चित्पुच्छाते मया ॥ ४ ॥ मव्यनुग्रहवृद्धिचेत् कपयस्य मम प्रभी। त्वमेव संशयच्छेता सर्वशास्त्रेषु कीतितः ॥ ५ ॥ सर्वेत्र दर्शनेनेय सर्वेषा चापि वर्त्तान । त्वनेव पुत्रवसे शंभी नापरः को अपि पुरुषः ॥ 🗞 ॥ सर्वेत्रापि समानेषु तयागेषु महेन्तर । स्वितात्वतां केन तर लिंगस्य कीवेते॥ ॥ न मुधीन न वा पादे नौसयोनी। वि बद्धास । सर्चितस्वं प्रसन्नो इसि नया लिंगमहेन्नर ॥ ६॥

रतने मंश्यं देव खेनुमहस्यशेषतः। कामेचार उवाच॥

भृगुष्य देवि मुस्रोगि तक्केतुं कचयानि ते ॥ ९ ॥ यः परब्रबन्धा सिबच्कलः परनेश्वरः । सर्वदेवश्ररीरातर्थितिजीवपदात्मकः ॥ १० ॥ सर्वेत्र वर्तमानो जीव सर्वा स्पष्टनिजाकृतिः । चानंदरूपी यः प्रोक्तसत्त्वानं लिंगमुच्यते ॥ १९ ॥ य चानंदरमो क्षेयो रसो रेत इति समृतं। रसो वै स रसत्येव (?) ल्यानंदी भवेदिति ॥ १२ ॥०

P. i. 47 ślobus, colophon: इति द्वाविशाकोटिवि-स्तीर्थे निताषीरशिकार्यवे तंत्रे भगमालिनीर्महिताया शतसाह-िक्यामानंदर्भने प्रथम: पटल: ॥ ii. 60 %l.; iii. 60 %l.; iv. 49 śl.; v. 73 śl.; vi. 81 śl.; vii. 180 śl.; viii, 94 śl.; ix. 90 śl.; x. 97 śl.; xi. 66 śl.; xii. 178 śl.; xiii. 34 śl.; xiv. 64 śl.; xv. 93 śl.; xvi. 132 śl.; xvii. 165 śl.; xviii. 112 śl.; xix. 125 śl.; xx. 110 śl. (togother 1913 ślokas).

It ends:

मर्ज्ञिगप्रतिमां कृत्वा सर्वभुकत्यनादिभिः। स्वयंभ्वाग्रहिंगं च तथा स्फटिकलिंगकं ॥ १०४ ॥ रामलिंगं च सिकतालिंगं सीवर्गेलिंगकं। पार्षियं लिगमीशानि तदा राजतलिंगमं ॥ १०५ ॥ रवमेव प्रकारेख मिर्झिगप्रतिमाञातं । समत्तीः पृत्यतं देवि सर्वसीभाग्यकानुकैः ॥ १०६ ॥ रतन्ने सर्वेमास्यातमेतद्यः पठित प्रिये। रतश्य भ्योतंय रतश्यापि नंदति ॥ १०९ ॥ रतद्यः पुत्रयतंतः पुस्तके स्तिसिताद्यरं। शतच वस्तु व्यास्याति विधिनत्त्र्यस्य यः क्रमं ॥ १०६ ॥ सर्वसीभाग्यसंपन्नः सिद्धिकातापितभेवेत् । मर्सिगाचैनहेतुर्येभवया पृष्टः बुलेग्रारि ॥ १०९ ॥ स नया विज्ञारः प्रोक्तः कि भूयः श्रोतुनिक्क्सि ॥ १९० ॥

इति द्वात्रिंशकोटिविस्तीर्थे विश्वासक्षं नाम विश्वतितमः पटलः ॥ चानंदर्तचे संपूर्वे ॥

According to a note, in the hand of Mr. C. P. Brown, this work "is exceedingly popular in the South of India"; though it seems to be unknown in Northern India.

2542.

Foll. 131 (and an additional leaf, 1508a. 83); size 11% in. by 44 in.; indifferent, modern Devanagari writing, by three different hands: ten lines in a page.

Šāradātilaka, in 25 chapters (paļala); by Lakshmaga Desikendra, son of Sri-Krishya, and grandson of Vijayācārya Paņdita.

For an analysis of the work (for which the present MS. was collated) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 160. For the author's genealogical account at the end of the work, which is very corrupt in this and the Oxford MSS., see R.ij. Mitra, Notices, ii., p. 146.

[H. T. COLEBROOKE.]

2543.

Foll. 166; size 114 in. by 54 in.; 2945. modern Nepalesc writing; nine lines in a page.

Saradatilaka, with marginal glosses, and diagrams illustrating the text.

A more correct MS. than the preceding one. The last leaf, however, is wanting.

[B. H. Hobgson.]

2544.

1617c. Foll. 6; size 7 in. by 51 in.; very careless, modern Devanāgarī writing; twelve lines in a page.

Sāradātilaka, chapter 24, hore called Dhāmavatīyantrapatala.

[H. T. COLEBROOKE.]

2545.

Foll. 64; size 9\frac{2}{3} in. by 4 in.; indifferent Devanagari writing; eight lines in a page.

Šāradā(tilaka)ţīkā, or Gūdhārthaprakāśikā, [C. P. Brown.] | annotations on the Saradatilaka, by a writer who signs himself Kāmarūpapati-paņdita, and Jagadguru Bhaļļācārya Siddhāntavāgīša. (alas 15-25.

The MS. consists of three different portions, viz.:--

- a) Foll. 33-63 (written in a sprawling hand with a thick continuous top-line after the! fashion of cursive vernacular writing), containing the commentary on patalas 15-20, but i without beginning and end: p. 15 ending i fol. 33b; 16, fol. 42a; 17, fol. 46a; 18, fol. 1 53a; 19, fol. 59a.
- good hand, and containing potalas 21 (without | fol. 36u; l'ājāpradīpa, fol. 52u (कावेनामहस्तं न beginning) -25: p. 21 ending fol. 7b; 22, दिन कियाया दक्षिणस्त्रामधे निहित्तो ध्येय इति); 55a (prose); 11b; 23, fol. 18b; 24, fol. 26a; 25, fol. 30b.
- c) Fol. 1, supplied by a third hand, does not seem to belong to the work, but to have been inserted merely to supply some sort of beginning to the MS. It begins: चयोशद चाननार्थे चयत्रद्रव्यथः तत्रु रुपां चनुविश्वति तथात्मकं चतुर्वि-शतिषटितत्वात् ⁰

Pat. 25 ends: कलिति* अर्थेन चपुपा शम्भोवेषुपि संबद्धेत्यर्थः । सद्योमिति पूर्वान्विष ॥ इति पंचविंशितिः पटलः ॥

This is followed (on fol. 30b) by a short section (occupying about three pages, viz. foll. 31 and 64a) beginning: सपागनप्रामास्यं नि-रूपते o, containing extracts from Paranas, etc.

It ends:

सर्वज्ञास्त्रकलेवरविद्या(? ° सकलोद्ययारिधि)-पारमो मुहसमी मुहमझे (१ मुहतमे) । ग्रन्थमेनमनिशं शिवाचेकः कामरूपपतिपस्तितो व्करोत्॥

* The last verse of the Saradatilaka runs thus: जनाश्चला शस्मीवैपुपि कलितार्थेन वपुषा जगदूर्य शत्रास्तुजति महनीयामवि गिरं। सदया शब्दायस्तनभरनता शक्करवप्र भवद्भवे भ्याद्भवजनितदुःसीयश्मनी ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायजगतुरुभट्टाचार्यश्रीसिद्धांतवागीश-कृता शारदाटीका गृहापेप्रकाशिका समाप्ता ॥ सम्बत् १८४[१] नाषकृष्णाद्वितीयायां नंगलवारे लिखितनिदं पुनतकं नीकिक-रामेण मुधिया ॥

The author frequently quotes two previous commentators, under the designation of Thakkurāh and Parierājakāh resp.; as also several times perhaps a third under that of Acaryah. Of other authorities may be mentioned: Candeika, fol. 18a (पाञ्चाकुश्चेन पुटिता शक्तिनादी समुद्धरेत्। यकारादिसकारोतान् विन्तुमस्तकलोक्तितान्। तदना उद्दरेग्राहो च्योमसत्येन्दुसंयुतं ॥); fol. 14a; fol. 14b (प्रख्याम्निचb) Foll. 2-32, and 64, written in a fairly | धूर्वीनं शक्तिहस्ता मनीपिनि: 10); Nāradapasīcarātra, Prapancasāraļīkā (onco Prapancatīkā), by Padmapādārārya, foll. 13a, 49a, 55h; Śyāmārahasya, by Pürņānanda, fol. 31b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2546.

528. Full. 61 : 107; size 93 in. by 43 in.; clear Dovanagari writing of 1804 A.D.; eleven lines in a page.

Devicuhasya, or Parādevicahasya, a treatise on tantric rites (kuladharma), purporting to form part of the Rudrayamalatantra.

It begins: श्रीभैरव इवाच ॥ अधुना देवि वस्त्रामि रहस्यं परमाहृतम् । यव(र. यम्) सर्वेषु गंबेषु यामलादिषु भावितं ॥ १॥ परादेवीरहस्याख्यं तंत्रं मंत्राश्च विग्रहम । तच्चं श्रीपोडशाख्याः सर्वसं मन पार्वति ॥ २ ॥ सप्रकाश्यमदातयं परं मोख्यमलप्रदम् । भोग।पवर्गदं लोके साथकानां भुभावहम् ॥ ३॥ देखुवाच ॥

भगवन् सर्वतंत्रक् कीलिकेश्वरसंकर । व्याप्रसादान्सया ज्ञातं तस्त्रं देव्याः सुद्र्लभम् ॥ ८ ॥ तंत्रं मंत्रासकं गुद्धं सुचितं भवता खयम् । परादेवीरहस्यास्यं दीक्षापूर्वं बदस्य मे ॥ ५ ॥

इंग्यर जवाच ॥

देवीरहस्यमीशानि भृगुतं भक्तिपूर्वेकम् । येन श्रवसमात्रेस कोटिपूनाफलं भवेत् ॥ ६ ॥ स्रवाहं निर्स्तयं वस्त्ये परमं गुरुशिष्ययोः । विचायं विधिवद्यीमान् दीक्षाकमे समारभेत् ॥ ७ ॥

The work consists of sixty chapters (paţala) in two parts (pūrvārdha and uttarārdha), the first of which treats of the general practices of śakti worship; whilst the second is concerned with the worship of particular deities:

1. 1. (sl. 88) इति चौरुद्रयामले तेचे श्रीदेवीरहम्ये (thus mostly) dikshāvidhih; 2. (śl. 75) sfa o परादेवीरहस्ये अंबेशकmantroddharavidleile; 3. (श्री. 34) širamantroddhiraridhi; 4. (śl. 13) raishnavanantravidhi; 5. (sl. 45 + 21) mantrotkilanavidhi; 6. (śl. 58) samjivanaridhi; 7. (śl. 61) śapalariaīvidņuddhāravidhi; 8. (śl. 31) japavidhi; 9. (sl. 56) samputaridhi; 10. (sl. 36) purascaryaridhi; 11. (śl. 12) puraścaranahomavidhi; 12. (il. 81) yantrodilharavidhi; 13. (il. 36) yantra-Maranavidhi; 14. (sl. 20) rishicchandonirnayavidhi; 15. (śl. 14) śmaśānārcanavidhi; 16. (śl. 75) ditto; 17. (sl. 13); 18. (sl. 10 and prose) śonapaddhativarnanākhyānam; 19. (śl. 35) suratpattividhi; 29. (sl. 14 and prose) pātravandanaridhi; 21. (śl. 10 and prose) śantistotraviravandanākliginam; 22. (śl. 156) surāšodhanaridhi; 23. (d. 65) kaktisodhanavidhi; 24. (st. 69) mālāšodhanavidhi; 25. (st. 43) ends: इति श्रीदेवीरहस्ये परमायेष्रदोविकाया यंत्रशोधनविधिनाम धंवविंजाः परलः ॥

beg.: श्रीभेरव उवाच (r. श्रीदेयुवाच) ॥
 भगवन् भवभूगीश बुल्लभेष्ठकाशक ।
 बुल्लेश श्रीतृतिकाति तंत्रस्यास्योत्तरार्थकं ॥ १ ॥
 श्रीभेरव उवाच ॥

ष्ठभुना देवि कीलेशि कीलिकानी हिते छ्या। तंत्रीत्तरार्थे वस्त्रामि रहस्यं विजयाभिर्थे॥ २॥ दुर्गा देवी घरा देवी घरा सिन्नः परीयिका। देवदेवीति या स्थाता गायत्रीति श्रुता स्मृता॥ ३॥

26. (śl. 62.) mahāgaņapatimantroddhāravidhi: 27. (rules and mantras) mahayanapativaradaganeśanityapūjāpaddhaticarņanam; 28. (1. 24) mahāganapatikavacākhyānam ; 29. (sl. 137) maluīgaņapatimantranāmasahasrakākhyānum ; 3(). (81. 21) इति महादेवीरहस्ये तंत्रे mahaganapatistotrākhyānam ॥ इति श्रीदेवीरहस्ये तंत्रमधैतस्वनिरूपणे परापररहस्ये महागणपतिवरदगणेशपंचांगं संपूर्णं ॥; (śl. 92) sūryapatalākhyanam; 32. (rules and formulas) sūryapūjāpaddhativarņanam; 33. (sl. 50) vajrapañjarakavacākhyānam; \$4. (śl. 190) sūryanāmasahasrākhyānam; 35. (śl. 23) paramārlkastotrākhyānam śrībkagavatsūryapañcā igam; 36. (śl. 85) lakshminarayanapatalakhyanam; 37. (rules and formulas) lukshminarayananityanūjāpaddhativarņanum; 38. (śl. 42) lakshminārāyaņakavacākhyānam; 39. (śl. 171) lakshninārāyaņasahasranāmakākhyanam ; (śl. 25) luksliminārāyaņastavākliyānam, sumājtam ca lakekmînârayanapañcangam ; 41. (él. 65) 42. (rules and formulas) śrimrityuńjaya; śrimpilyunjayapaddhativarnanam; 43. (śl. 27) śrimrityuŭjayakavaca; 44. (śl. 124) mahāmri. tyunijayasahasrunāmastotrākhyānum; 45. (śl. 28) makāmrityuājayastotrākhyānam śrīmakāmritynā jayapancāngam ; 46. (śl. 53) durgārahasyavidhi : 47. (rules and formulas) nityapūjāvidhi; 48. (śl. 43) durgākavacākhyānam; 49. (śl. 138) durgānāmasahasravarņanam; 50. (4l. 21) durgāstotrākhyānam iti durgāpaācāagam; 51. (śl. 44) manteavidyāpeakāśa; 52. (śl. 7); 53. (śl. 17): 54. (śl. 28); 55. (śl. 29); 56. (śl. 18); 57. (śl. 31); 58. (śl. 27); 59. (śl. 20); 60. (śl. 34), ends: श्रीभैरव उवाच ॥

इमं देवीरहम्यास्यं तंत्रराजं महेत्र्यरि ।
सर्वसिद्धिप्रदं गोप्यं गोपनीयं महेत्र्यरि ॥ ३२ ॥
स्वदातत्र्यमभक्तेश्यो दुरात्मभ्यो महेत्र्यरि ।
स्वपुत्रेश्यो ज्यिज्ञिष्येश्यो न देयं तु मुमुख्निः ॥ ३३ ॥
इदं सारं हि तंत्राणां तस्त्रं सर्वसमुत्रमम् ।
रहस्यं देवि दुर्गाया गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ३४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले तंत्रे देवीरहस्ये महितमः घटलः समाप्तः॥ पूर्णो व्यं देवीरहस्यतंत्रराजञ्जेति ज्ञिवम् ॥

With the endings of chapters cp. the entries under Rudrayāmala, Aufrecht, Cat. Cat.

[H. T. COLEBROOKE.]

2547.

581c. Foll. 53 and 96; size 12½ in. by 4½ in.; fairly good Devanagari writing, of 1800 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEDROOKE.]

2548.

1573b. Foll. 18; size 10¹ in. by 4¹ in.; fairly good, modorn Devanâgarî writing; 13 lines in a page.

Kalpāvalī(?) of the Rudrayāmala; a treatise of tantric medicine or pharmacopy, describing, in separate paragraphs (kalpa), the preparation of a number of nostrums and elixirs, the principal ingredient of which is water drawn from certain mountain-rivers, in different parts of India, connected by legend with the sweat dropping from Vishņu, when, in the form of a boar, he carried the earth on his back.

It begins:

कैलासशिकरे रम्ये देवदेवं जगहुरूं॥ पत्रक परवा भन्ना पार्वती परमेखरं॥

पार्वसुवाच ॥

नानाव्याधिसमुद्धता पीडा संप्राप्य मानवाः । कयं ज्ञीग्रं विनिर्मुक्ता भवेगुम्न कली युगे॥

ईग्नर उवाच॥

रसायनं परं दिवां नानाञ्चिलोदवां तथा।
जुम्मु देवि परं तस्त्रं पवित्रं परमं प्रिये॥
विष्णुना कोल्ड्येण भाराक्रान्ता घरा भुत्रं (!)।
तदा देहासमुद्धतः प्रस्तेदो भूरि पर्वते॥
प्रस्तेदे पतिते भूमी नानाभेदो अभवत्रदा।
शिलोदकमिति स्थातं चंद्रोदक(१ कं) विषोदवां॥

कृष्णोदकं ततो चातं तिलोदकमतः परं ।
पृतोदकं ततो चातं रक्षोदकमतः परं ॥
कोष्णोदकं परं दिव्यं चातं दश्युदकं तथा ।
कतरीजलनुत्पनं चातं दुग्धोदकं तथा ॥
पीतोदकनग्युदकं चातमुष्णोदकं बहु ।
परेषा गुग्धभेदां ख प्रवस्थानि जुभानने ॥
शिलदेशे च विख्यातास्त्रिषु लोकेषु मातरः ।
चानरीखनविशेषं मासिकं तु विख्यातीः ॥ ०

ार्ध ends: ईम्रर उवाच ॥

मृगु देवि प्रवस्तानि यथोत्पर्त सुगंधकम् ।

तदहं संप्रवस्तानि मृगुष्ट्यायतलोचने ॥

क्रीरोदमागरे देवि मध्यमाने सुरे: पुरा ।

ठत्पन्नमृतं देवि दिव्ययोगमहावनम् ॥

तस्य गंधेन सुन्नोणि मोदिताः सर्वदेवताः ।

गंधकं नाम विख्यातं चरादा[रि] द्यानाम्नम् ॥

तस्य वर्णे तथा यासं यम्प्रमाणं नियोध मे ।

योतं चैव तथा मोतं क्योतं च तृतीयकम् ॥

म्रमात्कमतरं देवि भयोस्थवेतराणि च ।

यमनं रेचनं कृत्वा मुद्धदेहः समारभेत् ।

सुनुहुतं मुनक्षचे क्रकीयत्वा सदाभिवः ॥

इति चीस्द्रयानले क्रव्यायवली (!) सनामा ॥

The colophon seems to have been added by a different hand, the treatise itself being apparently incomplete.

Below the colophon another hand has written the title सहयानले कल्यावली; and the leaves are marked कला .

For a Kalpavallistotram assigned to the Rudrayāmala, see Burnell, Tanjoro MSS., p. 200a. [H. T. COLEBROOKE.]

2549.

2257. Foll. 42; size 6½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanagari; 13 or 14 lines in a page; modern.

Šārikābhagavatīpañcānga, and Jvālāmukhīpañcānga (?), of the Rudrayāmala Tuntra. I. begins: चच श्रीशारिकाभगवतीयंचार्ग लिखाते। तथादी पढलं लिखाते। श्रीभेरव स्वाच।

शृणु देवि प्रवस्तामि घटलं देवदुर्लभन् । सर्वेसिडियदं दिव्यं सर्वेष्ययेप्रदायकम् ॥ या देवदेवी वरहा शारिका भुवनेश्वरी। बैलोक्यजननी दुर्गा विद्या सप्राह्मरा परा ॥ समित्रेचरी सैव समलोकानराष्ट्रया। सप्तडीपमयी पृथी जून्यरूपा कुलेधरी॥ वस्तामि पटलं देवि मंत्रोद्वारप्रकाशकं। यंत्रोद्वारं लयांगाद्धां यथावद्वश्रीयामि ते ॥ मंत्रोद्वारं महत्रोपं सर्वेसिद्विप्रदं कली । लोकाना हितमात्राचे तत्रादी मृगु पावैति ॥ तारं परामात्रहमिंधुरायीः सं शर्म तन्मध्यगतं च नाम । श्रंते सारे पार्वति शारिकायाम् वयोदशार्था मनुरस्य गोपः॥ मंत्रस्यास्य महादेषि न विग्नो नापि ट्रपणम्। न विषयेयभोलों बे सिद्धिसाध्यारिसंयमः ॥ साखालिखिप्रदो भंदः सर्वविष्टप्रहारकः। ब्रश्चहत्यामुरापानमहापातकर्म मलम् ॥ प्रचालयति मंत्रो ध्यमभद्धभद्धशं धृतम् । मंत्रमुल्बीलयेटादी मृतं संजीवयेत्पुनः ॥ सिद्धं मंत्रं अपन्मध्ये दध्यादंते च संपुरम् । ततः सिद्धिननुः सिद्धो नासाध्यो भवति भुवम् ॥ चस्य मंत्रस्य देवेशि प्रभावाद्वीरवी अस्यहम् । विष्णुनारायगो देवि ब्रबा लोकपितामहः॥ न देयः परशिष्याय अक्तिहीनायं पावति । ' चन्यचा बिद्धिहानिः स्यानुभयोः शिवशापतः ॥ मंत्रस्यास्य कृषिः प्रोको महादेवो महेक्दि । त्रिष्टुप् इंदः समास्यातं शारिका देवता स्मृता ॥ शर्म वीजंरमा शक्तिः सिंधुरं कीलवं स्मृतम्। धर्मार्थकाममोद्यार्थे विनियोग इतीरितः॥ तारं परा रमा वीजी: महदीयाचारकपिभि:। न्यासं कुर्याः वडंगादि येन देवीमयो भवेत्॥ ध्यानमस्याः प्रवस्त्यामि जगवीतन्यकारयाम् । येन ध्यानेन देवेशि परानंदः प्रजायते ॥

बालाकंकोटिब्रुतिमिंदुषूडां वरासिषकाभयबाहुमायान् । सिंहादिकटां शिववामदेय-लीनां भन्ने चेतसि शारिकंशीन् ॥

यंत्रोद्वारं प्रवस्थानि o

यशहार प्रवस्थान प्रमान प्रमान प्रविद्यान है ते क्रीशारिकापटलः समाप्तः fol. क्षिय क्रीशारिकापग्रावति हिंस्यते क्षीं।
क्षिय क्षीशारिकाभगवती पूजापहित हिंस्यते क्षीं।
क्षीशारिका भवभयोद्धर क्षिकशीला
वंदे यथेष्ट्रफल्दां कुल्देवता स्तान्।
का ब्रह्मकी हतनुगापि गिरी प्रसुद्धे
लोकेनेता भवति या परनायैसंपित्॥

चौं बाबे मुहूतें शयनतलादुन्याय करणरणी प्रखान्य निजासने समुपिषश्य निजिशिरिस श्रेतपर्थाभोमुलसहस्रदलक-मलक्षिकोतगैतचंद्रमंडलसिंहासनोपरिषणं सगुरुं णुक्रपणं णुक्रालंकारभूपितं शानानंदमुदितमानसं सिश्चदानंदिवयहं जिन् नयनं जतुभैनं शानमुद्रापुस्तकवराभयकरं वामोगे वानहस्तभूत-कनल्या रक्तवसनाभरणया स्विपयया दक्षभुन्नेनालिंगितं सर्व-देवाधिदेवं परमिश्चसक्तपं शांतं स्वप्रसन्नं ध्यान्या तक्षरणकम-लयुगलिगलदमृतभारया स्वान्यानं मुतं विभाव्य मानसेरूपचारेः समाराध्य साँ हें हों श्री हसस्त में हमस्रमलवय अं महत्र में हसस्तनल्वरय अं स्वी: स्वी: श्रीमध्वीसमुकानंदनाथश्रीयादुकां पूजवानि तर्पयानि नव इति दश्यभा विमृश्य मनसा दंडवत्मणानं क्यात व

े इति श्रीशारिकापद्यतिः n fol. 24b.

श्रीभैरव उवाच । खों श्रथुना देवि वस्त्यामि <u>शारिकाकवर्षं</u> गुभम् । श्रेलोक्समोहनं नाम मूलमंत्रमयं भृगु ॥ यस्य श्रवसामावेस सर्वेयहफ्लं लुभेम् । सर्वापन्नारसं दिन्धं सर्वेसिड्डियदं कली ॥ ⁰

इति <u>श्रीरुद्रयामले</u> तंत्रे श्रीशारिकाभगवतीकवर्षं संपूर्णम् fol. 27a.

षय श्रीशारिकासहस्रनाम लिख्यते ॥ ० श्रीभैरव उनाथ । कथयामि परा विद्यां सहस्रास्थाभिधा शिवे । शिवायाः शारिकास्थायाः परा सर्वेसकपियोम् ॥ दिना नित्यक्रियां देवि विना न्यासं विनार्थनम् । विना पुरस्क्रियां श्रमहोनार्थनादितपैयम् ॥ ० इति ० श्रीशारिकानामसहस्रं संपूर्णम् ॥ fol. 336.

श्रीभेरव उवाच ।

षस्य श्रीशारिकास्तवराजस्य श्रीमहादेव सुधिः। त्रिष्टुप् इंटः। श्रीशारिका भगवती देवता। श्रां वीतं श्रीं शक्तिः कं कोलकं सर्वेसिडार्थे जये पाठे विनियोगः। श्रों

श्राध श्राधे तव मनुशिरोमीलिमाशिकामृतं ध्याये वित्ते अश्रधरकलाविविवाततते । यो मंत्रेशं जपति मनसा माननीयो महद्भिर् धन्यैः पुर्ययैः स भवति मरुद्धीज्यमाने मरुत्वान् ॥ ० इति ० दश्रविद्यारहस्ये श्रीशारिकास्तवराजः संपूर्णः ॥ ०

II. खय चालाभगवतीकवर्ष लिख्यते ॥ श्रीभैरव उपाच । देवि देवि जगमातश्रीलामुख्यं ववीम्यहम् । क्षयं मंत्रगभें च बैलोक्सविजयाभिधम् ॥ ० इति व चालामुखीकयं संपर्शम् ॥ fol. 37a.

समाप्तमिदं स्रोज्ञारिकाभगवतीयंचागम् ॥ fol. 85a.

चय जपविधिः ॥ चादी जासनजुद्धिं कृत्वा ततो गायबी-त्यासं ततः प्राणायामः । जो जस्य जीचालामुक्तीसंबस्य जी-भगवाभीरव चृषिः । ० जोच्चालामुक्तीदेवताये ननः । दृदि होंबीजाय नमी नाभी जोंशक्तये ननः ० . . द्ति ज्ञालामुक्ती-जपविधिः fol. 37b.

ष्मय जालानुसीस्तोत्रं लिख्यत । खों नानास्तुतिपरास्त्रचें यस्यास्त्रचें दिघीसतः । तमो हत्वा शंकरस्य भूत्ये भूयासदाशिवः ॥ ०

इति चालानुसीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

इति गणपतिनपविधिः fol. 39a; इति सूर्येनपविधिः fol. 39b; इति रुख्योनारायणनपविधिः fol. 40b; इति महादेवनपविधिः fol. 41b; after which some lines of formulas, ending:

पद्माधिकटा सुसिता चिनेचां शृलाद्यमाले कमलं च लद्गं । करेखतुभिः सततं चहतीं सरस्वतीं विज्ञिकरीं नमानि ॥

इति ध्यानम् । खय मंत्रः । खों हों हों खों सरस्तत्वे नमः । गुद्धातिप्रसादात्परमेश्वरि ॥ इति सरस्ततीज्ञपविधानं समाप्ते ॥ [R. Johnson.]

2550.

452a. Foll. 76; size 9½ in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Dhātukalpa, lessons of alchymy, in form of a dialogue between Mahādeva and Pārvatī; professing to form part of the Radrayāmala. Rather incorrect.

It begins: श्रीपार्वमुत्राच ॥
श्रामनंतरं देवेश बृहि धातीश्र संस्कृति ।
येन विज्ञानमाचेण साधये धातुसंगति ॥ १ ॥
श्रीमहादेय स्थाच ॥
धातुस्तुवैविधः प्रोक्तस्तुवृत्वेस्वपञ्चतः ।
सञ्च रतसमश्रीव चतुर्वस्तु निरामयः ॥ १ ॥

सन्तं रजसमधीन चतुर्पेस्तु निरामयः॥ १॥ राजसे राजसी सिद्धिसामसे तामसी तथा। सन्त्रसिद्धिस्तया सन्ते चतीते सर्वसाधनं॥ ३॥

पार्वत्युयाच ॥

कथ्यतो देव देवेश सखराज सतामसं। सतीते गुरुता थातोः कार्यल्ञस्यल्लिक्षता ॥ ४ ॥ उपधानुक्रमेणिव तेषां लक्ष्यसाधनं। विद्कोटमृत्युक्तामां तेषां कर्मप्रसाधनं॥ ५ ॥ ° ७ ॥ महादेव उपाच ॥

तिष्ठति पृथिवीगभें धातचो विविधात्मकाः । कियाकाले न विगता धातचो ये नयोदिताः ॥ ६ ॥ गुणलक्ष्यसंयुक्ताः सोप्रतं न स्मर्रति ह । कर्षे ने कथ्याम्यस्य घद असोडवासिनि ॥ ९ ॥

न्य पार्वस्वाच ॥

4511

ये केषितु स्परंतीश व्यक्तं कथय सांप्रतं । साधृनानपेसिद्धार्थप्रभावः श्रीनतां स्मृतः ॥ १०॥

महादेय उवाच ॥

णृणु देवि प्रवस्तामि धातूनां विविधाः स्थितीन् ।
गुणल्ख्णसंयुक्ताः क्रि. या पुक्ता निवोध ताः ॥ ११ ॥ १
इति तासं स्त्रण सीसं fol. 3b; स्त्रण लोहनाम fol. 4a;
इति कास्यं fol. 4b; स्त्रण प्रासुरनाम fol. 6b; इति लोहविधानं fol. 28a; इति जासन्तं (thus repeatedly;
सानयेत् जनतं लुई विध्याचलसमुद्रवं । १) fol. 34a; इति
नागविधः fol. 36b; इति तालं fol. 41b; इति तासविधानं fol. 72a; इति रनतिक्रया । स्थि हाटकीक्रिया।

There appears little of the mystic element of the *Tantras* in the treatise, but a good deal of experimental knowledge gained by the older pursuits of medicine and cognate arts. The MS. marks every 100 ślokas, counting altogether 1811 couplets; but the numbering in some parts may not be quite accurate.

It ends:

मारणं भस्तकं चैव धातुसंचारणं तथा। कथितं पारदे कर्ले * श्रुतं ते कथितं मया ॥ इत्येका उत्तमा धातोः सर्वसामध्येतायकः (!) । कार्यसिडिकरा सिडा फ्रेडकमैविशारता ॥ संयोगं पारदं दिव्ये स्तेदनं मदैनं तथा । संजीयनं तु तालेषु मारखं मणशलोदितं (!) ॥ भस्मजं नागजे प्रोक्तं ताचे रंजकं सदा(!)। यर्शिं सीमधीकत्ये संयोगे कविते भया ॥ जारणं पारटे प्रोक्तं स्वेदनं द(!) सदैव हि । सीवर्ण सर्वधात्म जायते केन केनियत् ॥ भ्रामीर्गणगुगालंबं कीर्तितं शिलाने तथा । वाणिज्ये वरदानं हि युद्धेश्वेव कलातरे ॥ [9]too ॥ सभगराजनीती हि दानेन जन्म (वि)भूधाति । कमहं तालके कत्थे खपरेतैय हीनतः (!) ॥ निस्पहं सत्यमे प्रोक्षं उचता कलिमध्यमे । कत्ये पंचदशे चैव शोभोमुत्पश्चिवश्चेता (!) ॥ गंभीर कामदे दिव्यं वैश्यं चैव मनोहरं। रता निनद्धते चैव कामे चेन्मस्तोतमः (!) ॥ º (6 &l.) प्रातरुत्यापने पुता कीतेयेडिधिनानकान । प्रोका ये पारहे कत्ये सर्वसिद्धिकराच ये॥ कोति (१०ने) लभते सीस्यं लक्ष्मीप्रायंग्रही (!) सदा। प्रतियाति महालक्ष्मीं जायते नाच संशयः ॥ ५११ ॥

इति स्रोहतृयामले उमामहेश्वरसंवादे धातुकस्ये सुवर्धप्रशंसा समाप्ता ॥ संवत् १८६१ समयनामकार्शिक सु एकादश्यो तीयउ संगलवासरे ॥ [H. T. Colebrooke.]

2551.

2793. Foil. 59; size 9% in. by 4% in.; fairly written in Devanagari; nine lines in a page.

Three Tantric treatises. Rather in

Bhūtadāmara Mahātantrarāja, in chapters.

It hegins (somowhat corrected):
क्रोधाधियं नमस्कृत्य व्योगवक्तं सुरांतवं ।
क्रिनेश्वभेदवं स्तीमि भूतडामरनायवं ॥
क्रेलोक्गाधिपति रीदं सुरसिद्धनमस्कृतं ।
उम्मक्तीरवं नत्ना पृच्छतुन्मक्तभैरवी ॥

उन्नसभैरय्याच ॥ कर्ष यद्याद्यरा(? पारा)नागाः किंनराः प्रमणादः जंबद्वीचे कली सिद्धि यखंग्येषा वरांगनाः ॥ ये स्यः पापरता निष्यावादिनः शीलवर्जिताः । सालस्या ये नरास्तेभ्यः साहाय्यं कुरु न स्वयं ॥ केनोपायेन नश्यति कली दृशक्रराशयः (!)। लभ्यंते सिद्धयः सवी मोखयद्वसयः णुभाः ॥ सिद्धयो ज्याशिमाद्याचा महापातकनाशनाः । अनाइयाशनाः यापमन्यस्त्रीगमनादिकं ॥ कर्य ति[प्रति] देवेश हेलया नारकं तमः। चंद्रस्यैप्रभो भूता स्थितों (? १ प्रभा १ स्थिती) रुप्रभ सुरसिद्धनागा[न्] भूतपश्चगुद्धकनायिकान्। दुरादागत कामान्ना रसादालिंग्य मंत्रियां ॥ बर्देशशकप्रमुखा[:] कर्षं स्पृतारिता प्रभी। पुनः केन प्रकारेण मृता जीवंति निर्नराः ॥ श्रुतिति यद्मभावाकामुम्मत्रभैरवी व्सकृत् । संतुष्टी भैरवों प्राह सर्वनियमप्रवेशं ॥ उन्मन्तभैरव उवाच ॥ क्रोधाधियं चोमवक्कं वस्त्रपाणिं सुरातकं। वस्ये मत्वा ततसंत्रं भूपति भूतडामरं ॥

क्रोधाधियं चोमवर्त्तं वस्तपाणिं सुरांतवं ।
वस्ते नता ततसंत्रं भूषति भूतडानरं ॥
सर्वपापस्यकरं दुःसदारिद्यधातकं ।
सर्वरोगस्यकरं सर्वविद्यविनाशनं ॥
महाप्रभावनननं दननं दुष्टचेतसो ।
महाचमकारकरं स्थित्युद्धृतिल्यात्मकं ॥
झानमावेण देवेशि भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ।
तव चेहाम्महादेवि कस्पते व्वस्थमहुतं ॥
यासुर्देदुंलेभं सर्गे नतीं मतीमुनुस्तुभिः ।
नागलोके तथा नागस्तस्त्रुणु धमप्रिपे(!) ॥

^{*} Whether these references refer to special treatises (see Aufrecht, Cat. Cat., s.c. Pāradakalpa, Ausharlha-kalpa) or to certain portions of the present treatise, does not appear.

यस्य ज्ञानं विना क्कापि नारीयां निग्रहो भवेत्। यद्यस्योपि न यन्त्रंति कथयामि मृशुष्य तत्॥ इति स्रीभृतडामरे महातंत्ररात्रे प्रथमः पटलः॥

For another MS. of this work, consisting of fifteen chapters, see Raj. Mitra, Notices of Skr. MSS., iv., p. 165. In the present copy the fifteenth patala ends fol. 38b:

श्रान्यशा वादिने ज्ञानं यासुरिरिप दुर्लुभं । श्रान्यशा क्रोधवच्चेण विनाजो भविता तव ॥ उन्मत्तभैरवः प्राह भैरवों सिडिपहर्ति । तंत्रमूडामणी दिव्ये तंत्रे अस्मन् भूतडामरे ॥

इति पंचद्कः पटलः ॥
After this the MS. proceeds:
वहिं वस्नोतिनडे स्थोनमुखं दुनिरीश्चमतिदीतं ।
विवुधा हि यश्चिनरभृतोतकनीश्वरमनादिं ॥

मंत्राक्षेपिक्षेपकानं यदगोपितसुरैयेलात् क्रोधीक्षभैरवक्रोक्षं तद्वस्ये भूतभेरयं नाम यक्कानं विना त्रपहोमाद्यं प्रयोगविद्धदानं पद्वमाख्ययनत्वं भोद्यक्षानं सदा ध्यानं octc.;—ending, fivo lines farther on:

समाप्तवार्य ग्रंथः॥ श्रीगुरवे नमः॥ श्रीभवानीज्ञांकराय नमः॥ श्रीकृष्णाय नमः॥

II. Bhūtabhairava:

खय वक्ष्मे मनुकोषं यदकथितं भृतयहाडामरयोः । क्रमशो वीजविधानं तब श्रोचादिविज्ञानं ॥ त्रचादि श्रोतानी संज्ञाः ।

विद्युक्तिहा कालवजी गर्भिगो धूसभैरवी। कालकूटा विदारी [च] महारीष्ट्री भयंकरी॥ व तिहारिगो करालिनी क्रावेकेश्युग्रभैरवी। भौमाक्षी डाकिनी स्ट्रा ताकिनी चंडिकेति च॥

Then follow names of Bhairava, and incantations.

Fol. 48: इति श्रीपरनहंसपरिवाजकपरनरुद्रावतारगुरु-चरगुश्चरगुश्चीमान्नोथीशभैरषपिरिश्वतं भूतभेरपं नाम महातंत्रं प्रकाशितं॥

III. Nāyikāsādhana(?):
वश्चे व्यानिकानी साधनविधिमागमानुसारेख ।
यासी प्रसादलेशाडिलसि भुवि भैरवाकार: ॥

प्रयमा सुंदरी प्रोक्ता डितीया च मनोहरी। कनकवती तृतीया कामेच्चरी ततः स्मृता॥ रतिकरी पश्चिनी च नटी चाप्यनुरागिखी। स्ताः सवाः साथकानां सवैकामफलावहाः॥

The exposition of these eight forms of incantation are followed (fol. 51b) by formulas, and another series of śakti-sūdhanāni; viz:—

1. vicitrāsādhanam; 2. vibhramāsādhanam; 3. viśūlāsādhanam; 4. sulocanāsādhana; 5. madanavilyāsādhanam; 6. māninīsādhanam; 7. hamsinīsādhanam; 8. śutapatrikāsādhanam; 9. mekhalāsādhanam; 10. vikulāsādhanam; 11. lakshmīsādhanam; 12. mahābhayāvidyāsādhanam; 13. mahendrikāsādhanam; 14. śmaśānīvidyāsādhanam; 15. votayakshinīsādhanam; 16. kapālinīsādhanam; 17. candrikāsādhanam; 18. ghatanānāmavidyāsādhanam; 19. bhīshanīvanjikāvilāsinīnām sādhanam.

It ends:

कृयमानां मोदमानेलेकियालादिभिः सदा । हिन्दं पश्चितयेहेवीं नायते नरपुंगवः ॥ व्यविषेषु यथा रानो देवेषु च पुरंदरः । विभुनंगेषु यथा तास्पैः क्रूरकार्ये यथाञ्चानः ॥ विधासस्या १९०० ॥ संवत् १६५० नागञ्जीवेणुकः ९ भीनवासरे॥

The leaves of the volume are throughout marked w. st.

[Coll. of Fort William.]

2552.

791a. Foll. 71 (the first of which has been lost and replaced by two leaves in a more modern hand); size 9½ in. by 3½ in.; well written, in Devanagari, about A.D. 1750; 9-11 lines in a page.

Jūdnārņava, a tantra in 23 patalas [A].

It begins: श्रीदेचुवाच ॥

गणेशनंदिचंद्रेशसुरेंद्र(सुरेश B)परिवारित ।

तगईस कलाधीश कि त्या जयते सहा ॥ १ ॥

सद्यमालेति सि नाम संशयो मे हृदि स्थितः । शब्दातीतं परं बद्ध त्वमेष परमात्मिति ॥ २ ॥ कथ्यानंदिनस्पंद सोद्रमानसिनस्यगत् । ईश्वर उवाच । कथ्यामि वरारोहे यन्त्रया जप्यते सदा ॥ ३ ॥ सकारादि स्कारांता मातृका वर्शेरूपिको । चतुर्देशसरोपेता चिंदुस्यविभूषिता ॥ ४ ॥ ०

P. i. ends fel. 3a; ii. bālānyāsavidhi, fol. 7a; iii. bālādhyā nakathana, fol. 8b; iv. bālā pūjā vidhi, fol. 12b; v. śritripurābālāyajanavidhi, fol. 15a; vi. pūrvasimhāsanavidhi, fol. 16b; vii. dvitāyasimhāsane rudrabhairavīvidhi, fol. 17b; viii. pañcasimhāsanavidhi, fol. 18a; ix. pañcasimhāsanavidhi, fol. "la; x. tripurasundaridvēdašaviraraņa, fol. 27-1; xi. shodašīvivaraņa, fol. 29h; xii. śriridyanyasamudravivarana, fol. 38a; xiii. śrīvidyāyajanavidhi, fol. 45b; xiv. prayogavidhi, fol. 50b; xv. ratnapushpavidhi, fol. 51b; xvi. bijasādhanavidhi, fol. 53h; xvii. tripurājapahomavidhi, fol. 59b; xviii. jūānahomavivaraņu, fol. 61a; xix. dūtiyāgavidhi, fol. 63b; xx. jūānadūtiyajana, fol. 65a; xxi. dīkshāvidhi, fol. 68b; xxii. damanaropana, fol. 70a; xxiii. ends:

> योगिनीयोगिनश्चेय ब्राह्मखान्तिविधान् गणान् । पृत्यानि परनेशानि यदोक्जेत्सिद्धिनात्मनः॥

इति स्रोज्ञानार्णये नित्यातंत्रे साईडिसहस्रतंत्रे पविवारोपर्यः नाम त्रयोविंशतिः पदलः ॥ २३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2553.

425. Foll. 54; size 12 in. by 6 in.; well written, in Devanagari, about A.D. 1700; twelve lines in a page.

The same work. [B.]

The colophon runs: इति श्रीज्ञानाखेषे नित्यातंत्रे यवित्रावेश्वविधिनाम त्रयोविज्ञः पटलः संपृक्षैः ॥

[H. T. COLEBROOKE.] | a śuddhipattra.

2554.

973. Foll. 135 (wrongly numbered 126, in consequence of several blunders); size 14 in. by 2½ in.; well written, in the Bengali character; five lines in a page. Fol. 1 has been supplied by a different, less readable, hand.

Gautamiya-tantra, a systematic, and highly popular, manual of Vishau (Krishau) worship. based on the ritual forms of Śākta mysticism.

It begins: चों नन: श्रीगुरने ॥ चों नन: परमदेवताये ॥

सिद्धाश्रमे वसन् श्रीमान् कदाचित्रीतमो मुनि: ।

तप:स्वाध्यायनिरतो भिक्तमान्पुरुषोत्तमे ॥

ननस्यन् शिरसा विच्छां स्तुवन् रागजनादैनं ।

श्रपन् कराभ्या पद्मेशं(?) हदा ध्यायन् सदा हरिं ॥

गनसञ्जातितस्वतः इतिहासपुराणवित् ।

मन्तीपधिक्रियावश्ययोगसिद्धान्ततस्ववित् ॥

भगविकाममोद्यायाँ नारदं प्रियापत्य च ।

विनयावनतो भूत्वा पर्यपृख्यद् हिजोत्तमः ॥

भगवन् कामदा मन्ताः श्रवूदासीनवान्ध्याः ।

विभिक्षप्रस्तदास्ते तु नैकव प्रस्तदा मताः ॥०

According to this MS., the work consists of 33 adhyāyas, the last three of which were, however, numbered 30 32 in the colophons, the numbers being afterwards corrected (apparently by the same hand) in the margin. See also Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 99, where the work is stated to consist of 31 chapters, the contents of which are given.

The MS, ends (fol. 1346):

यहे विद्यते ग्रन्थं लिखितं तस्य वेश्मिन ।
कमलापि स्थिरा भूता कृष्णेन सह तिष्ठति ॥
इत्येवं कपितं ग्रन्थं मया ते मुनिसज्जन ।
सस्यालोकनमावेण कृष्णात्मा संप्रसीदित ॥

इति श्रीगीतनीये नहातन्त्रे सर्वतन्त्रोज्ञनोज्ञने चयिन्त्रं द्वाचित्रो स्प्यायः ॥० शकान्दाः १६७६

Then follows another full page, apparently a suddhipattra. [H. T. Colebrooke.]

2555.

2405. Foll. 187; size 16 in. by 4 in., the leaves being folded to half their length; good modern Bengali handwriting; 7 or 8 lines in a page.

Yogini-tantra. Two sections, viz.:-

I. Foll. 1-47. Apparently the first part of the Tantra, in 19 patalas:

कैलाज्ञज्ञिसरारुढं ज्ञंकरं परनेष्यरं। पप्रक गिरिजाकानं गीरी तं वृषभव्यजं॥

श्रीदेचुवाच ॥

भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वज्ञानमय प्रभो । सूचितं योगिनीतन्तं तन्मे वद नगहुरो ॥

माहात्यं कीर्तितं तस्य पुरा श्रीशैलमन्दिरे । वाराणस्या कामक्रपे नेपाले मन्दराचले ॥

श्रीईश्वर उवाच ॥

त्रृणु देवि प्रयख्यामि योगिनीतन्त्रमुक्तमं । पावनं परमं अन्यं मोधीकफल्हदायकं ॥०

It ends:

इति ते योगिनीतन्तं सवाङ्गं कथितं मया। गोपनीयं सदा अङ्गे योनिः परनरे यथा॥

इति श्रीयोगिनीतन्ते देवीश्वरसंवादे द्वाविश्वतिसाहसे (बतुविश्वतिसाहसे MS. 955) ऊनविश्वतिः पटलः ॥

The 16th chapter of this part is identical with that noticed in Aufrecht's Cat. Bodl., p. 100b; see also Raj. Mitra, Notices, vi., p. 278.

II. Foll. 48-137, marked 34-123. Kāmarūpādhikāra, or Kāmarūpanirņaya.

It begins:

प्रधानमाधारिक स्प्यसत्ता-स्वभावभावा भुवनत्रयस्य । सा विद्यया स्वक्तमपीह माया ज्योतिः परं पातु जगति नित्यं ॥

.श्रीदेखुवाच ।

प पुनरप उड्डीयानादिकं पीठं श्रुतो हनारपीहकं(?)। इदानों श्रोतृतिक्काति कामरूपस्य निर्ययम् ॥ यदुक्तं तस्त्रया नाथ घोरपापिवनाश्चर्यः । कामास्यासंक्षकं पीठं प्रकाशं तु कली गतं ॥ कल्पिपेप्रदशानां विश्वित्तानां चिकित्सकं । भेपनं परनं देव किंद्यं कथातां विभो ॥

श्रीभगवानुवाच ।

उड्डीयानस्य देवेशि प्रादुभावः कृते युगे । पूर्णशैकस्य संभृतिस्त्रोतायुगनुस्ते अभवत् ॥°

Incomplete. The MS. ends abruptly in the middle of a couplet.

There are 14 complete chapters; fol. 135b: इति श्रीयोगिनीतन्ते सर्वतन्त्रोक्षमे द्वाविद्यतिसाहस्रे प्रयमतमे द्वितीयभागे कामरूपाधिकारे चतुर्दशः पटलः ॥

[F. BUCHANAN.]

2556.

955. Foll. 80; size 10% in. by 4% in.; fairly good Devanagari writing of 1794 A.D.; nine lines in a page.

The first part of the Yoginitantra, in 19 patalas. [H. T. COLEBROOKE.]

2557, 2558.

185, 186. Foll. 221 and 159; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanāgarī; 10 (at first 11) lines in a page.

Dāśarathīya-tantra, so called as professing to have been proclaimed by Rāma, the son of Daśaratha, who, as the personification of Nārā-yaṇa and Brahman, is also the chief object of adoration in the work.

The MS., whilst fairly correct in the early part, is very far from being so later on.

I. The pūrvārdha, consisting of 59 adhyāyas, begins:

वागीशाद्धाः सुननसः सर्वापैतानुपक्रने ।
यं नावा कृतकृताः स्युक्तं नमानि गजाननं ॥ १॥
श्रीजानकीशपादाच्चदृढभक्तं जितेद्रियं ।
दिभोडकसुतं शांताभतारं तपसां निधि ॥ २ ॥

तिद्वाभि समासीनमृष्यंग्गनकस्तरं ।
उद्दालक उदंकष्ट मीद्यस्यो गालवस्तया ॥ ३ ॥
गीतमस्य मृतः साधाक्ततानंदो महातपाः ।
तीर्ययाचाप्रसंगेन सिद्धाभ्रमुपागताः ॥ ४ ॥
तच सिद्धाभ्रमे पुर्वतीर्थे कात्वा तपस्तिनः ।
ष्ट्रप्यणृंगं तपोराशिमपश्यन्वीतकस्मपाः ॥ ५ ॥
योगाहदं महात्मानं खलंतं तपसा मुनिं ।
दृष्टा प्रयोगुः साष्टागं कृतांत्रलिपुटा द्वित्ताः ॥ ६ ॥
तान्दृष्ट्या योगिवयों असी भाताभता महातपाः ।
पृष्टा कुमल्ययमासनेपृपवेभयत् (१०वृन्यवेभयत्)॥ ॥ ॥
भीतस्योहालकोदंकभ्रतानंदादयो द्वित्ताः ।
स्रासीना सासनेप्यते विभोडकमृतं विभुं ॥ ६ ॥
धर्मतिज्ञासया वाक्यमिदं प्रोषुस्तपोधनाः ।

भूषय ऊषुः ।

विभोडकमृत स्वानिक्यधेव तयसा निषे ॥ ९ ॥

खस्माभियंत्रपस्तमं सर्वेममलमद्य मे ।

बद्धालां मं तता चद्य पितरो नः पितामहाः ॥ १० ॥

खद्यास्माभिमंहद्वाग्यं ल्रमं त्वस्पाददर्वनात् ।

खद्य धन्याः कृतायाः स्म(?स्मो) व्रतानि सम्स्लानि नः॥१९॥

त्वस्पादांभोस्हद्वंद्वदर्वानं पुरुषराशिभिः ।

बहुनन्यार्जितैल्लेंभ्यं नान्यथा तपसा निषे ॥ १२ ॥

इसुक्का मृनयम्वृष्णीमासीनाः संशितव्यताः ।

तानाह भगवान्योगी विभांडकसुतो मुनिः ॥ १३ ॥

भूषान्ग उपाच ॥

च्चपय जन्तः॥

किंद्रिः सफला येदाः किंद्रिः सफलं धर्नः ।
किंद्रिः सफला नार्यः किंद्रिः सफलं भुतं ॥ १४ ॥
किंद्रिः सफला नेदा दक्षभुक्षफलं धर्मः ।
रितिपुत्रफला नारी श्रीलगृत्रफलं भुतं ॥ १५ ॥
किंद्रिः गुरुणुश्रूषा सफला मुनिपुंगवाः ।
किंद्रिः सफलं तमं तपद्योद्रायणादिकं ॥ १६ ॥
भविद्रिरिष सवैद्रैः किं प्रश्चो अञ्चहं हिनाः ।
यणानित प्रवस्तानि वहंतु मुनिपुंगवाः ॥ १९ ॥
श्रातानंदादयो विद्रा द्रिष्मुक्षास्तपोधनाः ।
कृतानिलिपुटा कचुनैत्वा साद्यांगनादरात् ॥ १६ ॥

भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । क्यं त्रस्र विविद्यास्यं कोदृशैनियत्रत्रतेः ॥ १९ ॥ कर्ष स्याद् ब्रह्मतादात्त्र्यं कालमृत्योख चंचनं । कर्थं कालस्वहपं स्यानरेण ज्ञातमप्पण ॥ २० ॥ संसारतारकोषायः कषमेकेन जन्मना । चुष्यमृंग महाभाग सत्यमेतडदस्य नः ॥ २९ ॥ ०

In the second chapter the following occur-:

स्रों जारवार्य विश्वस्य कारणं परमेश्वरं।

तस्मानादासकः साखादकारात्मा सनातनः॥ १०॥

स्रमूदं वामुदेवास्थमाहुवैद्यपेयो व्यल्तः।

विदुः समभवत्रस्माज्ञीवात्मानः सनातनः॥ १०॥

स ईश्वर इति प्रोत्तः शुद्धन्ञानमयः पुगान्।

तयोभैध्ये समुद्दभूत् कला चिद्र्पिकी परा॥ १२॥

यामाहुभैगवस्तक्तिं वयोरूपां सनातनीं।

तत स्राविरभृत्वाद्यात्मंचाझहक्षमानृका॥ १३॥

तेव स्रोः परमा झिक्तिश्चाक्ला परमेश्वरो।

साद्यानारायक्षमयी ब्रह्माभिना चिद्रात्मका॥ १४॥

[(tho letters) १ १६॥

लक्षीनारायणी साधाम्मातृका समुदीरिता । मातृका परमा शक्तिरभिवा जबको डिजाः ॥ १९ ॥ नारायणाज्ञया विश्वं सृजत्ययति हंति च । जनपैव समुद्रता बेदाः सांगाः सनातनाः ॥ २० ॥ धनेशास्त्रपुराकानि सर्वोपनिपदो अप च। चतुःपष्टिकला विद्या विद्या चष्टादशापि च ॥ २० ॥ सर्वे मात्कयोत्पन्नं जगदेतत्त्वराचरं। यदा सिम्बा भगवद्भवणः परमात्मनः ॥ २२ ॥ तदा विराधं पुरुषं विश्वकारखविग्रहं। स्रम्बद्धकारे पुरुषः स महान् द्विजाः ॥ २३ ॥ द्विधा कृत्वात्मनी देहमधैन पुरुषी अभवत् । खर्रेन नारी तस्यो तु विराजनसृत्रद्विभुः ॥ २४ ॥ यो महापुरुषः प्रोक्तः परमदात्मको नया । स्रोमदशाख्रात्मासायेक रव परो ब्लातः ॥ २५ ॥ नारायण इति स्थातः सर्वेलोकेककारणं। स रवाशः पुगानितः परमान्मा सनातनः ॥ २६ ॥ ०

Rāma is not introduced till the latter part of the third chapter:

त्रेतायुगे दशरपात्नीशच्यागर्भसंभवः । स्त्रीरात इति लोके वस्मिन् स्यातो दाशरपिर्विभुः॥ ६३॥ हत्वा दुष्टं दुराधवं रावयं रजनीचरं। गुप्तं राख्यकोटीभिभिन्नाननचयोपनं ॥ ५३ ॥ राज्याभिषिकः सहितो भातृभिर्लेक्ष्मगादिभिः। वसिष्ठादिनहर्षीं संनिधाविष वाक्यते: ॥ ५५ ॥ वेदार्थसंग्रहं नामा तंत्रं सकलकामदं। समस्तविश्वारानानां रहस्यप्रतिपादकं ॥ ६६ ॥ चनुत्ररव्यतस्यरहस्यं श्रुतिसंगितं । कथयामास रुद्राय पृक्तते मुनिपुंगयः ॥ ६९ ॥ हिताय सर्वेलोकानां धर्मसंस्थापनाय च। सारभूतमिदं वेदवेदांताचैरहस्यमं ॥ tt ॥ मुक्तिरानं महन्द्रास्त्रनुक्रवाञ्चातकीपतिः । यचेव ब्रह्मणसास्त्ररहस्यं श्रुतिसंग्रहं ॥ ५० ॥ ब्रह्मविद्याष्ट्रवर्कीदिविधानं सागमुत्तनं । रहस्यमपि यत्रोक्तं भोगखगापवर्गदं ॥ ९० ॥ तंत्रं दाशरणीयास्यभिदं तस्माद द्विजोत्तमाः । भगवद्वदनाभोजादाविभैतिमिद्दं भूभं ॥ ६९ ॥ शास्त्रं सकलवेदानां सारभृतार्यसंग्रहं । चार्चार्यवदनांभोजाद्विश्चेयं नात्यचा द्विजाः ॥ ९२ ॥ ९

In the fourth chapter the gods, Lokapalas and Rishis, repair to Ayodhyā, to render homage to Rāma:

विधिरुद्राद्यो देवा श्वासीना श्वासनेषु ते।
इत्मूचुर्वचो ज्यंतं रामं राजीवलोचनं॥ २२॥
सहो भाग्यमहो भाग्यमद्यास्माकं जग्यते।
यत्तद्य्यमच्यकं पश्यामस्त्रां जग्त्यतिं॥ २३॥
तपः फल्लितमस्माकं चहुज्ञनार्जितं विभो।
जद्य नः सफला यहा बहुज्ञो द्वावणान्मिताः॥ २४॥
देवं नाराययं साक्षात्पश्यामस्त्रां नराकृतिं।
वेदा खपि च वेदातास्त्रामेव जद्यस्पिणं॥ २५॥
संसुवंति यथा नित्यं वंदिनः परमेष्यरं।
यतो वाचो निवतंते ज्याप्राप्यमनसा सह॥ २६॥ ०

Solicited by Siva, he then instructs them in the brahmavidyā:

गीरीपते प्रवक्ष्यामि तस्तं भगवतो मन । रहस्यमिष घेदांतसारभूतार्थसंग्रहं ॥ ४४ ॥ सत्यं विज्ञानमानंदं रूपनस्वरमञ्जूतं । गुहायां निहितं ज्योतिरचलं शास्त्रतं भुवं । तरेव ने परं तस्र रूपं नारायणानिभं ॥ ४५ ॥ चेद्(ए. चेदांत)चेछो डिस्म तचैय चेदैः
स्तृतो डिस्म नित्यं चिरपूर्णकामः ।
ध्येयो डिस्म योगीच्यरित्रह्यमंचैः
पूज्यो डिस्म नित्यं भुयनेषु सचैः ॥ ४६ ॥ १ ५३ ॥
मन शक्तिरिभेद्यं जानकी चौचिदानिका ।
भिन्ने भामति लोके डिस्मम्मम माया दुरत्यया ॥ ५४ ॥
सस्या स्वाश्(?स्य)संभूता यया विश्वं विमोहितं ।
मृतिमेहद्नादापिभूता सागा सनातनी ॥ ५५ ॥
सयं ने दिख्यो बाहुः सृष्टिकता पितामहः ।
वानवादुर्भदीयस्यं विष्णुहेद्यमेव मे ॥ ५६ ॥ १

In chapter 5, king Janaka is introduced as a picus reverer of his ācācya Gantama, special reverence being shown by him to the holy man's shoes (pādukā). The king's picty eventually gains for him the pratyakshudaršanam of Nārāyaya, who then divulges to him the mystic science as now proclaimed by Rāma; viz.: ch. 6 8. śrautācāra; 9. duttatreya-māhātmyam; 10, 11. brahmavādyāmāhātmyam. In this way the exposition of the Tantric science is assigned partly to Rāma and partly to Nārāyaya.

The first part ends:

श्चनुत्ररव्यवस्थारस्ये श्रुविसंग्रहे ।

तंत्रे दाशरपीयास्ये पूर्वीभेः समुदीरितः ॥ १९३ ॥

श्वाचार्यमुखाभोशां स्क्री क्लेकं पठवाप ।

शृक्षक्थापि विमुक्तो इसी महापातकराशिभिः ।

प्राप्नोति परमं थान दुर्लुभं देवतेरिष ॥ १९४ ॥

This volume is dated Samvat 1857.

II. The uttarārdha (also called Saubhāgyaridyodaya), consisting of 45 adhyāyas, hegins:

स्वय जनुः।

श्रुष्णगृंग महाभाग सर्वेज्ञानवता वर । श्रीनदृष्टार्यमहात्मं श्रुतं सांगरहस्यसं ॥ १ ॥ श्रीविद्या च तथा लक्ष्मीनैहालस्मीस्त्रिशक्तिका । सामान्यलस्मीः पंचीत सामान्यश्रिय ईरिताः ॥ १ ॥ तमाद्या सामान्यलस्मीः श्रीविद्या कथिता त्वया । तस्या माहात्म्यमस्तिलं वद नः कर्णानिभे ॥ ३ ॥ च्यानंग उवाच ।

इतुक्तवंतं नृपति रामं विजयतीपति । प्राह सीतापति रहो गीया सह जगत्पतिः ॥ ४ ॥

श्रीहरू उदाच।

वसतादास्पर्यसिद्धिहेतुभूतं सनातनं । वसापरोद्यविज्ञानं रहस्यं भुक्तिनुक्षिदं ॥ ५ ॥ श्रुतं तय मुखोभोजात्त्रद्यःपातकभंजनं । श्रोत्तदशस्यरोमात्रमाहात्त्रपनिखलं श्रुतं ॥ ६ ॥ श्रोविद्या जगतां भाची मृष्यता न प्रकाशिता । माहात्र्यमिललं तस्या वद मसं जगत्यते ॥ ९ ॥ श्रीभगधानुयाय ।

यज्ञन्नारायखेनोक्तं जनकाय महात्मने । माहाक्र्यमस्तिले शंभी जीविद्याया बदान्यहं॥ ७॥

श्रीनारायग् उयाच ।

णृगु राजन्महीपाल सीभाग्योदयनामकं ।
तंत्रे नारायगीये उस्मिन्माहास्यं सर्वेतिहिदं ॥ ६ ॥
चाहं दाश्वरियभुन्ता पृष्टो रूद्राय भीनते ।
पुनदेशग्ररथीयांस्यं तंत्रं वस्थानि सादरं ॥ १० ॥ १

This chapter subsequently treats of the three kinds of initiation (pāśupatī, vaishņarī, and traipurī dikshā). Ch. 2-27 deal with the arcana of the science, as revealed by Dakshināmūrti to his consort Devī. At the beginning of ch. 2 the usual 64 Tantras are enumerated by Devī, though not in as correct a form as one might with the in.

The section from ch. 28 to the end is also called Rajarija (or Rājarājckvarī)-vidyāmāhātmya, consisting first (ch. 28-33) of conversations between Sumati Jada and his father, on Vaishnava and Tantric rites, and subsequently of a further course of instruction on the part of Nārāyaņa.

It ends:

तंत्रं ताज्ञरणीयास्यं वेदसारार्थसंग्रहं । सत्तेकनिप वाध्यायमपैद्यानपुरःसरं ॥ ३० ॥ पठेशः णृणुयाद्वापि विमुक्तः पापराज्ञिभिः । प्रयाति परमं धाम सनातनमनुतनं ॥ ३६ ॥ स्वयाशृंगनुस्तिनो स्वस्तितत्परमध्यः । सत्वात्मानं परं ब्रह्म रामं नारायणं विभुं ॥ ३९ ॥ स्वय्याशृंगं सनाभाष्य ज्ञात्वा धर्मरहस्पत्तं । कृतकृत्वास्ततो जग्नुः स्वास्त्रमास्मृदिताननाः ॥ ३० ॥ इतं तंत्रं महद्वुप्तं तारकं ब्रह्मरूपिणा । नानकोपतिना प्रोक्तं नगदानंदहेतुकं ॥ ४२ ॥

इति श्रीमदनुत्तरप्रवास्त्रस्ये दाशरयोये तंत्रं बेदसारार्ष-संग्रहे उत्तरभागे सीभाग्यविद्योदये राजराजविद्यामाहास्ये आस्त्र-रहस्यकथनं नाम वेचचत्वारिंशो अध्यायः॥

The copyist has added (? from the original MS.) five partly corrupt ślokas, the first and last of which run thus:

श्रीविड्डरमंडलोमुकुटरीराजत्पदामोरूहो(?)
यस्यासोडिबुधः वितानह(रि)निधिः श्रीरालमुंद्येपि । माता कूमगिरिश्व श्रम्मधरणी नामापि वंशीधरो भारडाजकुलोयं(?r.कुले) सदारयुपतिः श्रीमुंदरी-

[यज्ञभः ॥ १ ॥

शकेंगाचभूपोन्मिते (1676 = A.D. 1754) खावण मा-सि कृष्णे च पद्ये तिची पष्टिकायां गुरी घेदसारं तंत्रं लिल्लेक्षेह वंशीधरः खीशतुष्टी ॥ ५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2559, 2560.

1204, 1004. Foll. 271 and 174; size 121 in. by 4½ in.; fairly written in Devanagare, by two different hands (one of which wrote vol. 1., foll. 1-154); 8-10 lines in a page; modern.

Dāśarathīya-tantra, complete; each volume containing one part. [H. T. Colebrooke,]

2561.

1442a. Foll. 134 (numbered 133; no. 108 being double); size 12½ in. by 4½ in.; indifferent, careless, modern writing; ten lines in a page.

Prapañcasara, a work on the arcana of Tantric science and worship, in 36 patalas; by a writer who signs himself Acarya.

Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): सकपरनयपाद्धेः स[ा]मभिवर्णवर्गीर् विर्वितम्सवाहा पादमभास्पद्धका(?)। सबलगरधोशा शास्त्रशा विश्वयोनिर वितरतु परिभुति चेतमः ज्ञारदा वः ॥ १ ॥ ष्याभवन्त्रशहरीष्रराह्याः पुरा प्रधानात्प्रलयावसाने । गुराप्रभिवा जगतो वस्य मृष्टि-स्थितिश्यस्पष्टनिविष्टचेशः ॥ २ ॥ सनियाति च कृतं च ते विचित्र यमाविदन । वक्तारमजमयक्रमरूपं मायिनं विभूं ॥ ३ ॥ मुद्री भारति दुग्धाओं कृपशंखरामाक्ले। महत्संघट्टनोत्कीर्थेलहरीक्यशीतले ॥ ४ ॥ उद्यदादित्यिकरणप्रशांतिशिशिरोदये। प्राचिद्रकरामशैप्रतिद्युश्चननाञ्चये ॥ ५ ॥ ० ७ ॥ नीलोयलदलप्रस्था नीलकुंचितम्भैनी। ष्यष्टमीषंद्रविवाभललाटामायतभूवं ॥ ६ ॥ रक्तारविंदनयनानुत्रसामरुखाभरी । मंदिसिताधरमुखीं सम्मवरबंडसा ॥ ९ ॥

It ends:

प्रतिनंभ्य च ता वहतो गुलिकात् स्वसंदरिव द्र्यनिमस्य भवत् । इह तिद्विद्यास्य भवत्यिलला वहवामुलपुटकरपानमुला ॥ ९० ॥ इति सिद्धमुनोंद्रयश्चविद्या-धरमंथवामुदाम्बरोभिः । प्रतिभावितमुक्तमं विधानं गदितं पुरुपोक्तमस्य विद्योः ॥ ९२ ॥ इति भवहुतपूत्राध्यानकैः श्रीधरं यो भजति स तु समस्य संपदेश्वयंल्ल्लों । स्वधरकृतविपञ्चों प्राप्य लोकोकवंद्यो वृजति पदमनंतं लोकवंद्यस्य विद्योः ॥ ९२ ॥

इत्याचाविविरचिते प्रयंचमारे पुरुषोत्तममंत्रकपनं नाम पर्वित्रः पटलः ॥

Only in a few colophons the contents of the respective chapters are indicated.

[H. T. COLEBROOKE.]

2562.

2783a. Foll. 77; size 11 in. by 4½ in.; fairly good Devanagarī writing; twelve lines in a page.

Prapañcasāravivaraņa, a commentary on the foregoing work, by Jūānasvarūpa.

Pajalas 1-16.

The first leaf, written in a different hand, contains a page (not the first) of a commentary on some other work.

Fol. 2 commences in the comment on sloku 8: नीलपद्रहतुन्यां। नीला वका केशा यस्यास्तां। सर्थ-चंद्रतुस्यमालां। दीर्वभुवं॥ ६॥

Colophon: इति ज्ञानस्वरूपनिरिचते प्रथमसार्यवरखे योडझ: पठल: ॥ संवत् १९४५ साम्बनमासे मुक्कपद्ये चतुर्थीबु-भवासरे ली॰ काइयां मध्ये॥

[Coll. of Fort William.]

2563.

1442c. Foll. 11; size 12\frac{1}{4} in. by 4 in.; careless, modern Devanagari writing; eleven lines in a page.

Mahācīnakramācāra, or Cīnācārasāratantru—also called Ācārasāratantra, or simply Acāratantra—a treatise, in 7 paļalas, on a form of (kaula) Šakti worship, represented as being derived from Vishņu-Buddha, and from China; the illusion of the Chinese origin being kept up by the worshipper being invested during his devotions with twigs of the mahācīnadruma.

Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): देखुवाच ।

महाचीनक्रमाचारः सूचितो न प्रकाशितः ।

इदानों कथयेशान यदि खेहो अस्ति मा प्रति ॥ १ ॥

इति पृष्टः पुरा देखा कैलासशिखरे हरः ।
चित्रयामास मनसा किंचिदाकुलितेश्वयः ॥ १ ॥

इयमस्तं(? कुं)ठिता भूयो यम्मा प्रेरयित प्रिया।
चौनाचारक्रमं यक्तं तत्प्रकाश्यं कथं मया ॥ ३ ॥

इति गुप्ततरः सो श्यमाचारः सिद्धिदायकः । स्त्रीया चंचल्रया चुद्धा कर्य गोप्तुं हि शक्यते ॥ ४ ॥ इति संचित्र मनमा पुनराह महेच्यरी । महाचीनक्रमाचारं ब्रूहि मे परमेच्यर ॥ ५ ॥

গ্নিৰ ত্ৰাৰ।

चलं यलेरलं पनैरले (!) म[हे] श्वरि ।
चोनाचारक्रमं श्रोतुं निरक्ता भव पार्वित ॥ ६ ॥
स स्व पर[ता]चारो न प्रकाश्यः कराचन ।
गुयातुद्धातरः साधात्तस्थज्ञानमयः शिवे ॥ ९ ॥
स्त्रीसभावेन भवति अश्वन्यां परिपृक्षसि ।
लघानारं रिचासि (!) तथापि श्रोतु [भि] स्त्रसि ॥ ६ ॥

श्रीपावेशुराष ।

यदि चीनक्रमाचारं न ने कचयसि प्रभो।
प्राणायागं करिष्णामि पुरतस्ते न संशयः ॥ ९ ॥
इस्तुकः स तदा योश्मी रुद्रः कारुणिको महान्।
सहाचीनक्रमाचारं गदितुं संप्रंचधमे ॥ १० ॥
सर्वदा गोप्य श्वायमाचारः सिद्धिदायकः ।
तयानुरोधादेवाहं कथयामि समामतः ॥ ११ ॥
बद्धतो मानमः पुत्रो वशिष्ठो ऽतीव संयमी ।
तारामाराधयामास पुरा नीलाचले मुनिः ॥ १२ ॥
नपस नारिणीं पिद्धा कामास्थायोनिमंडले ।
रामयामास पर्वाणामयुतं ध्यानतत्त्रपरः ॥ १३ ॥
वर्षे ध्यानेन तत्रेव चिरमाराधये(१०ने) सित ।
नानुग्रहं चकारासी तारा संसारतारिणो ॥ १४ ॥
चर्षासी पितरं गत्या बद्धाशं परमेष्ठिनं । ०

Brahman then eulogizes the power of Tārā which alone enabled him and his divine co-adjutors to create, rule and destroy the world. Vasishtha subsequently tries to conciliate her, and not being successful, he becomes enraged:

चचाल यसुधा सदी सञ्चलवनकानमा ।
हाहाकारो महानासीट् देयदेवेषु मचैतः ॥ ३९ ॥
ततो चभूय पुरतस्तारा संसारतारिखी ।
विश्वष्टस्ता समालोका श्रशापातीव दास्थः ॥ ४० ॥
तदा देवी विश्वष्टेन श्रशा न फलदा ख्राचित् । ०
चीनाचारं यिना नैव प्रसीदित कदाचन ॥ ४९ ॥

मदीयाराधनाचारं बीडकपी जनादैनः ।

रक रकं विज्ञानाति नात्यः कश्चन तस्त्रवित् ॥ ४२ ॥

उवाच साधकं श्रेष्ठं विशिष्ठं मुनिनायशा(? कं or यिका)।

रोवेग्र दारुगमनाः कपं मामशपद्भवान् ॥ ४३ ॥ ० ४४ ॥

तद्भुडकपिणो विष्णोः सिनिधं याहि संप्रति ।

तेनोपदिशाचारेग्र समाराध्य सुन्नतः ॥ ४५ ॥

तदैव सुप्रसन्ना स्पां त्रिय वत्स न संश्चयः ॥

इत्याचारतंत्रे (thus also in pat. 4.) प्रथमपटलः ॥

Patala II.

ततः प्रसम्य तो देवीं विशिष्टो वसी महामुनिः । जगामाचारविज्ञानयोज्ञया बुद्धरूपियां ॥ १ ॥ ततो माना महादेशे चीने स मुनिपुगयः। ददशै हिमबत्पार्थी साथकेश्वरसेवितं ॥ २ ॥ सलक्कलनभारेण रूपनीयनशालिना। मदिरामत्रनेषेण विलासोक्षामितेन घ ॥ ३ ॥ नंगाररसवेषेण जनमोहनकारिणा। नायालज्जायिहीनेन देवीध्यानपरेख च ॥ 🎖 ॥ कानिनीनां सहसेग परिवारितमीन्त्ररि । महिरापानसंज्ञातरऋमंपरलोचनं ॥ ५ ॥ हरादेव विलोकीनं विश्वष्टो बुद्धकृषियां। विम्मयेन समाविष्टः स्मरम्बसारतारिखीं ॥ ६ ॥ किमिदं क्रियते कर्म विष्युना बृह्यकृषिया। वेदवादविरुद्धो ऽयमाचारः संमतो मया ॥ ७ ॥ इति चितयतस्तस्य वशिष्ठस्य महात्मनः । षाकाशवार्णी] प्राहानु मैयं चिंतय मुत्रत ॥ ६॥ षाचारपरमो यो व्यं तारिखीसाधने मृते। रतिहरुद्वाचारस्य मतेनासी प्रसीद्ति ॥ ९ ॥ यदि तस्याः प्रसादं त्वमिषरेणाभिषाञ्चसि । रतेन चीनाचारेण तदा मां भज मुब्रत ॥ १० ॥ चाकाशवासीमाकस्य रोमाचितकलेवरः। विशिष्ठो दंडवड्टमी प्रयातातीय हर्षितः ॥ १९ ॥ श्रयोत्याय[ा] विरेखासी कृतानिलपुटी मृति:। जगाम विष्णोः सन्तिधि वृद्धक्षपस्य पावैति ॥ १२ ॥ ष्यपासी तं समालोक्य मदिरामदविद्धलः । प्राह चुद्धः प्रसन्नात्मा विमर्थं त्विनहागतः ॥ १३ ॥ चय पुढं प्रकम्याह भक्तिनची मुनीचर:। नगुः स (?) तारिखोदेच्या निजाराधनहेतवे ॥ १४ ॥

तष्जुत्वा भगवानुद्वस्त्रस्त्रतानमयो हरि:। विशिष्टं प्राह तस्ताने चीनाचाराधिकारवान् ॥ १५ ॥ जप्रकाइयो हिमाचारस्तारिख्याः (!) सर्वहा भवेत् । तव भक्तिवज्ञादिस्मन्त(!) प्रकाइय[:] कदाचन ॥ १६ ॥ त्रयाचारविधि वस्त्ये देवाः सर्वसमृद्धिदं । यस्यानुष्टानमात्रेष भवाश्री न निमक्किस ॥ १९ ॥ ० १६ ॥ जानादि मानसं शीचं मानसः प्रवरो जयः। पुजनं नानसं दिव्यं मानसं चापैशादिवां॥ १९ ॥ सर्व रव शुभः कालो नानुभो विद्यते क्वचित्। न विश्वेषो दिवा रात्री न संध्याया दिवा निश्चि॥ २०॥ यस्त्रासनस्थानगेहे देहम्पश्चीदिवारियाः। भृद्धि न चाचरेदव निर्विकला मनचरेत् ॥ २० ॥ नात्र शुद्धाखपेकास्ति नाभि नित्रादिद्पर्य । सर्वेदा प्रत्येहेवीमकातश्चमोजनः ॥ २२ ॥ महानिशि मुची देशे चलि मंत्रेण दापयेत्। स्तीडेभी नैव कर्तच्यो विशेषात्पृत्रयेतिस्तयः ॥ २३ ॥ तासी प्रहारो निंदा च की डिल्पमप्रियं तथा। सर्वदा नेव कर्तव्यमन्यया सिद्धिरोधकृत् ॥ २४ ॥ स्त्रियो देवाः स्त्रियः प्राणाः स्त्रिय एव विभूषणं। स्तीकुलेपु सदा भाव्यं मनसा खस्त्रियामपि ॥ २५ ॥ तद्यस्तादृष्टितं पृष्टं तद्वस्तादृष्टितं जलं। तहस्ताद्रचितं द्रव्यं महादेखे निषेदयेत् ॥ २६ ॥ सन्त्राम् नियन महाचीनदृमलतावेषितः साथकोत्रमः। रात्री यदि जपेनांचे दुर्लभे तस्य वि भयेत्॥॥ २०॥ महाचीनदूमलतायेष्टनेन च यत्कलं । तस्यापि पोडशाशस्य कलां नाहिति [ते] शवाः ॥ २६ ॥ शवाशनादिकफलं लतागेहप्रवेशनं। इमज्ञानालयमागत्य मुक्तकेशो दिगंबरः ॥ २९ ॥ ^० ४० ॥ म त्रीचैमेची पीठेपु स निवासी च सर्वहा। व्रती स सोमपायी स सयहः सर्वेमन्युषु ॥ ४९ ॥ स वैकायः स श्रीवश्च स सीरः स च गाय[न]ः। महाचीनक्रमाचारे तारिक्षीं यः सदा भवेत् (१. भन्नेत्)॥ 82 11 इत्याचारसारतंत्रे द्वितीयः पढलः ॥

P. III. शिव उवाच ।
इति तस्य घषः श्रुत्वा हरेषुँडसक्दियाः ।
विश्वहर्स्तं युनः प्राह कृतीवस्त्रियुटी मुनिः ॥ १ ॥

वशिष्ठ उवाच । भगवन्देव देवेश तत्त्वज्ञानमय प्रभी। महाचीनक्रमाचारः सूचितो भयता मन ॥ २ ॥ प्रधानद्वयमेवास्मिन् मदिरा यो[वि]देव च । चनयोः विं प्रधानं तद्वहि ने परनेचार ॥ ३॥ बुद्ध उवाच । श्तिक्वन्यरमाचारे तुल्यमेव इयं मुने। प्रधानं योपितः किंतु देवानां च न संशयः ॥ ४ ॥ यतो हि योपिता देहे सदैवाधिष्ठिता जिया। तस्मातं(मु) विधियायुज्या (मा) तासी प्राधान्य[म्] उच्यते ॥ ५ ॥ विश्वष्ठ उवाच । ब्रहि देव विधानं च सर्वदेवनयप्रभो। यया योषित्सु तत्पृत्रा कृता साथकसन्नमै: ॥ ६ ॥ सर्वेपानेव पीठाना प्रधानं योनिपीठकं। तत्र संप्रयता देवी कठिते(? १ नी) च प्रसीदित ॥ ५॥ १ ९॥ निटका पालिनी वेश्या रजकी नापितांगणा। ब्राबर्की शुद्रकत्या च प्रथा गोपालकत्यका ॥ १० ॥ मालाकारस्य कन्या च नव कन्याः प्रकारिताः। स्रथवा सर्वजातीनां विद्रभां लक्ष्यगाविता ॥ १९ ॥ जानीयजनमां (? • यान्यतमां) मध्यामेतासामेव नायिकां। सुंदरीं यीवनोत्मर्त्ता निर्लेख्या चारुहासिनीं ॥ १२ ॥ कृत्वा दिगंपरीं तो च गंधकुंकुमचंदनै:। चतुलिप्ता मुक्तकेशीं ततस्तकोनिमंडले ॥ १३ ॥ गुरुशक्तिं समारभ्य पृत्तवित्वा पडंगकं। पीडपुत्रा विधायाच तन्मध्ये पुत्रयेक्तिवा ॥ १४ ॥ तत्र जाबाहनं नैव जीवन्यासी न वा मुने। उपबारैः पूजियाना कर्यं दस्ता ततः पुनः ॥ १५ ॥ जललिंगे भैरवं च पुत्रपिता महेद्यारं । गंधासवाखतैः पुष्पैः होनं कुर्यात्रतः परं ॥ १६ ॥ ० १० ॥ प्ताकालं विना नैव सुरा पेया च साथकै:। स्रायुष्पाद्वीयते दृष्टा पीत्ना च पनुता बनेत् ॥ २०॥ सीनामस्या कुलाचारे ब्राह्मसः प्रियमेल्याः ।

Then a story is told of Sukra Bhārgava having ouce uttered a curse against Devi Vāruņī, the removal of which could only be effected by the Sautrāmaņī and the kulācāra.

स्त्यत्र कामतः पीत्वा प्रायश्चित्री भवेतरः ॥ २९॥

सीवामस्यां कुलाचारे सुरां पीत्वा स्तलेसुदुः ॥ ३२ ॥ पतितस्य त नस्यांगे लगंति यदि रेखवः। तावत्या रेगुमंख्यया देवीलोके महीयते ॥ ३३ ॥ पीता पीता पुनः पीता यावत्पति भूतले । जत्याय च एनः पीता पुनर्जन्मो (!) न विद्यते ॥ ३४ ॥ पौलालिंग्य क्लाचारे प्रमदा यीवनोन्मता (१०दा)। कोटिजनार्जितं पापं तत्व्यादेव नाश्येत् ॥ ३५ ॥ पोला पोला जिपला च मुक्तः कोटिक्लैः सह। ब्रह्मा वसंद देवि सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ३६ ॥ तत्रैय व्याप्रमाप्तीति न प्नतीयते भुवि । पीता च प्रतिक्शीमीश्रातं लभते भूवं ॥ ३० ॥ ° ३६ ॥ ज्ञायते साथकः श्रेष्ठी महाभीगी महामुखी । पोत्वा भोगाभोत्रियत्वा सोव्हेहंसस्ततः परं ॥ ३०॥ स रव जायते बीरी जीवसुको जगस्रये। चिरंत्रीयो प्ररामुको विमुक्तः सर्वपातकोः ॥ ४०॥ १ ४१॥ इति ते कथितं दिव्यं मुक्तशायविभीयनं । इति ते कथितं दिव्यं यथा पूज्या दिगंबरा ॥ हैर ॥ प्तियाना महादेषि मुख्यते सर्वपातकः। रवं देवीमचैयिता किमसाध्यं जगत्तये ॥ ३३ ॥ ९ ४५ ॥ स्नारभ्य मुझप्रतिपद्मावत्पंचदशी भवेत्। प्रताहं पुत्रवेशस्तु तिथिसंस्या दिगंबरीः ॥ ३६ ॥ मंत्रशिक्षियेत्रस्य सत्यं सत्यं न संशयः। बीरसाधनकमिशि दुःससाध्यानि केवर्लं ॥ ४९ ॥ सत्तमं साथनं स्रोतत्तव श्रोहात्मक।शितं । गोपनीय प्रयानेन पुत्रेश्यो जीव न दर्शयेत्॥ ४६ ॥ इत्यवं कचितस्तुभ्यं पूजाविधिरनुत्तमः। साधनं सर्वेषा चैव गोपयेन्मानृजारतत् ॥ ४० ॥ इत्याचारसारतेचे तृतीयः पढलः ॥

P. IV. Buddha, having given directions to Vasishtha regarding vessels and appliances required for worship, eulogizes the occult science, e.g.

सर्वेभ्यश्चोत्तमा येदा वेदेभ्यो वैध्यात्रं परं । वैष्णवात्परमं शेषं श्लेवाहिद्यामुत्तमं ॥ ३२ ॥ दिद्याग्रत्परमं यानं वामात्तिश्चातमुत्तमं । सिद्धोतात्परमं कीलं कीलात्परतरं न हि ॥ ३३ ॥

- P. V. sets forth the eightfold rule of conduct (samay ish!aka); and relates how Brahman. being puzzled at seeing the Manis, in the Dārumna, practising the enormities of the kulācāra, betakes himself to Vaikun!ha to consult Vishnu, who then commends the sages' doings as conducive to eternal bliss.
- P. VI. teaches the rahasyam, consisting in the pasicatattua, viz.: मर्च मास्य मुद्रा मेणुनमेद च; the last of which is then further enlarged upon.

P. VII. The Asura Vala defeats the gods, and the Munis with Indra appeal for help to Vishau, who refers them to Siva. The latter then teaches Sakra how to prepare the Trailokyavijayā, the clixir of victory. He first enumerates its 21 names, or rather descriptive epithets such as siddhimālikā, jāānasauvid, yogadā, yogamāryapradaršinī, brahmasambhāti, vijayapradā. Then the recipo:

श्चेतरक्रपीतकृष्णपुष्पभेदाश्चनुर्विधाः । चेतप्या ब्राह्मणी च च्हिया रऋपुव्यका ॥ ३३ ॥ योतपुष्पा तु वैश्या स्याकृद्रा तु कृष्णपुष्पिका । चाह्नय पत्राख्येताची विज्ञानीयात्रयन्ततः ॥ ३५ ॥ मानितानि युत्तरेव चुर्खितानि शिलातले। विकट् विफला भूगी कुष्टा धान्याकसंभवा ॥ ३६ ॥ शटी ताली सपत्रं च पर्फलं नागकेसरं। यवानोइयमेषीरकद्वयमेव च(!) ॥ ३० ॥ रतानि सनभागानि पुरुक्तरीद्राखि (!) चूर्णयेत्। गृहीत्वा चूर्णमेत्रभु संधिचूर्णं तु तत्समं ॥ ३६ ॥ उभयोस्त समं दल्ला सिता(?) तन्मिश्रयेहुदं। निश्रयित्वा चतुर्थोशसमं मधु घृतं तथा ॥ ३९ ॥ पुन: शिलाहले पिष्टा जिसमधी (!) प्रवृतियेत् । र्ख्यापाचे [तु] पुरतः स्थापयित्वा ततः क्रमात् ॥ ४० ॥ चतुर्भिनेनुभिस्तस्याः शोधनं समुपाचरेत्। निवेड्य तत्र पाल्यसं यणानंत्रं विज्ञोधयेत् ॥ ४० ॥ संविद्दे ब्रह्मस्थाने ब्रह्मपुष्टि सदान्ये। भैरवाणां च द्वा तं पवित्रा भय सर्पेदा ॥ ४२ ॥

It onds:

रतने कथितं सर्वे विजयाकत्यमुक्ततं ।

प्रमादादिषराद्यं(!) योद्धितं ते भविष्यति ॥ ७७ ॥

इत्यृक्तः स मया क्षक्रो निभयानंदमादैवैः(!वि०० निभैरा०)।

भक्त्या परमया युक्तस्तर्कतृतृपणक्रमे ॥ ७६ ॥

संवासरं प्रतिदिनं प्रयतस्तिकात्तं

कृत्रो निपेष्य समया विधिना विक्रातं ।

जित्वा वलासुरमभू[द] दशदेवराजः

संप्राप्य विश्वश्रममस्य सल्यकामः(!) ॥ ७९ ॥

रतदृहस्त्रगदितं परमं निगूदं

कृत्रापि नेव कमनीयितदं कदाचित् ।

उत्वंद्रया तव मया ननु पृवैवृत्तं

दवे(!) त्वयापि विधिना प्रविधीयतां तत् ॥ ६० ॥

इति चोनासारसारतंत्रे ह[र]गीरीसंविदासंगितनीम सप्तमः

पटलः पृथीमस् ॥

See Rāj. Mitra, Notices, i., p. 268, where an Actrasaratantra in 7 patalas is described, the MS. being, however, defective at the beginning, and concluding with a mandākrāntā verse (बाने बामा रमणकुश्रसा दक्षियो पाइयाई) not contained in the present MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

2564.

323. Foll. 79; size 12 in. by 4 in.; modern Bengali writing, by three different hands; seven lines in a page.

Durgābhaktitarangiņī, or Durgotsavapaddhati, a manual of the worship of Durgā, composed, by Vidyāpati, under the auspices of Bhairarasinha, brother(?) of Vīrasinha, king of Mithilā.

It begins (with the numbers supplied):

श्रीभाषिकतिस्तार्थं वन्दितो यः मुरैरिष ।

सर्वेविप्रभिदे तस्मै गणाधिषतये ननः ॥ ९ ॥

भक्त्या नसमुरेन्द्रमीलिमुकुटप्राग्भारतारस्पुरन्
माणिक्यश्रुतिपुन्नरिज्ञतषदद्वन्द्वारियन्द्वियः ।

देव्यास्तत्त्वग्रेत्वद्वेदलना सन्वित्(?सिज्ञत्-)प्रकृष्टामर
स्ताराज्यप्रतिभूतिषण्वकरणा(?r.विष्णुकरणा)गभ्नो
[रदृक् पातु नः ॥ २ ॥

सित्त श्रीनरसिंहदेयनिषिलाभूमग्रहलासग्रहलो भूभूम्मोलिकरीटराननिकरप्रत्यिताङ्गिष्टयः श्रापृतीपरदक्षिणोत्तरगिरिप्राप्तार्थिवाञ्चःधिक-सर्थेश्रीणिमणिप्रदानविज्ञितश्रीकर्णकस्पद्रमः ॥ ३ ॥

विश्वस्थातनयस्तदीयतनयः प्रीडप्रतापोदयः
संग्रामाक्चनलभं विरि]विजयः कीत्याप्रलोकचयः।
मवादानिलयः [प्र]कामविनयः प्रज्ञाप्र]कवीश्रयः
श्रीमदूषतिपीरसिंहविजयी राजत्यनीयक्रियः॥ ॥ ॥

श्रीयाविज्ञतपद्मगीडथरखीनाचोपनसीकृता[ऽने]कोत्रुक्तरक्रसक्रभ(?त)सितळ्वाभिरामोदयः ।
श्रीमद्भैरपसिंहदेवनृपतिर्यस्थान्य(?r.नु)जन्मा जयत्याचन्द्राकैमखखःकोर्तिसहितः श्रीकटननारायगः॥ ॥॥

[देवीभक्तिपरायणः श्रुतिमुखप्रारभणारायणः संग्रामे रिषुराजकंसदलनप्रत्यक्षनारायणः*।] विश्वेषी हितकाम्यया नृषयरो उनुज्ञाण विद्यापति श्रीदुर्गोत्सवपद्धति स तनुते दृष्टा निवन्धस्थिति ॥ ६ ॥ तत्रादी देवीगृहनिभीणं। राजाकरादिनिवस्थेषु देवीगुराखे।

The work consists of two chapters (taranga), the first of which (ending fol. 32a) treats of the worship of the goddess generally, and the rites prescribed on different days, whilst the second treats of the Durgotsava.

It is largely compiled from Purāṇas (esp. the Devī, Kālikā and Bhavishya). Of other authorities may be mentioned: Gaudanibandha (ज्येष्ठानखन्युकायां पष्टपा विख्याभिमन्तर्या। सप्तस्यां मूल्यूकायां पिकायां प्रवेशनं ॥ °), foll. 12a, 16b; Durgotsavadhikare Bhojarājaḥ (जनाया नयनी प्रोक्ता हरिस्यितिति-पिम्मेष्टमीद्वयोरिक्ये(!) महायुक्या जना माहेक्यरी तिथि:॥) fol. 13a; Laghunyasa (वेदाभ्यासादवाप्रोति पुरूपायेचतु-ष्ट्या १), fol. 14b; Šāradātilaka, fol. 36a; Šilpaśāstra (नयपसात्मके स्थाने पूज्या दुगा सुमृतितः:। °) fol. 18b; Šivarahasya, fol. 38a, b, etc.

This hemistich, omitted by the MS., is supplied from the text given by Mr. G. A. Grierson, Ind. Ant. xiv., p. 192; and from Raj. Mitra, Notices, v., p. 192, where, however, our *ilokas* 4 and 5 are omitted.

It ends:

सरितः सागराः श्रेलास्तीचानि जलदा नदाः ।
रते त्यामभिविष्यम् भवैकामाचैसिद्धये ॥
इति च्यीदुगाभिकतरिक्कस्या द्वितीयप्रयोगतरकः ॥
कारुस्यैकवश्चवदा प्रस्तमतो चाला निरक्षायते
भौतिभ्यो चनपङ्गलिप्तवपुषः प्रसालयत्यस्थिका
संसारे स्वलतः समुद्धरित या मोहान्थकारश्चेत(१०राच

साचाडः श्ररणागताचिश्तमनी देवी जगत्याविनी ॥
भूपश्रीभवनिंहवंश[?तिलकः] श्रीद्येनारायण[:]
सात्वा(?) नन्द[न]नन्दनिंदितपितश्रीवीर(म.धीर)[तिंहः कृती ।

शक्रश्री(ः)सहभूरूपेन्द्रमहिनश्रीभेरवस्माभुत्रो दुर्गाभक्तितरिक्षणी कृतिरियं तस्यास्तु सत्यीतये ॥ नयादासुनिधिः ४ - ४ - ४ - प्रीटप्रतापायधिः सद्यः सङ्गरसङ्गरङ्गवित्रयश्रीलभदोःसविधिः । यस्य श्रीरसमुद्रमुद्रयञ्जसो रामस्य सौनिविधत् श्रीणोमस्डलमस्डमो विजयते श्रीचन्द्रसिंहो ज्नुजः॥ १

According to the genealogical indications given by the author himself, in several of his works, as well as to the records of the Maithila genealogists — cf. J. Beames, Ind. Ant., iv., p. 299 scq.; G. A. Grierson, Maithilī Chrostomathy (extra number to Journ. As. Soc. Beng. 1882); and in Ind. Ant., xiv., p. 182 scq.—Vidyāpati, the popular poet of Mithilā or Northern Behar, flourished in the 15th century. The whole line of Mithilā kings and queens (during the reigns of several of whom the poet composed his works), is given by the native records as follows:

[I. Rājā Paudita Kāmeśvara Thākur,-his son

II. Bhogehrara Thakur,-his brother]

III. Bhava Simha (Bhaveśvara) succeeded in 1348 A.D.; - his son

IV. Deva Simha, succ. 1385; -his son

V. Šiva Simha (Rūpa Nārāyaņa), succ. 1446; -his queen

VI. Lakhimā Devi, succ. 1449;-

VII. Viśvāsa Devī, succ. 1458; -

VIII. Nara Siṃha (Darpa Nārāyaṇa), succ. 1470; – his son

IX. Dhīra Siṃha (Hridaya Nārāyaṇa), succ. 1471; - his brother(?)

X. Bhairava Simha (Hari Nārāyaṇa), succ. 1506; - his son

XI. Rāma Bhadra (Rūpa Nārāyaṇa), succ. 1520; - his son

XII. Kamsa Nārāyaņa (Lakshmīnātha), succ. 1532.

Under Siva Simha (v.) the author wrote his Purushaparikshā, in the final verses of which (Rāj. Mitra, v., p. 245) he states that the king's father, Deva Simha, had a lake made at Sankuri, and that his grandfather, Bhana Sincha, was burnt on the Vagvati along with two wives. Under Viśvasa Devithe author composed his Gangāvākyāvalī (Oxf., no. 708; R. M., iii., p. 235), and his Saivasarvasvasāra (R. M., vi., From the introduction to the latter work it clearly appears that Viśvāsa Devī was the wife of Padma Simha, younger brother of Siva Simha, whilst the Maithila records (if rightly read) would seem to make her the first of the six wives of Siva Simha. We may then assume that Siva Sinha, having died without issue, was succeeded by his queen Lakhimā Devī, and the latter by Viśvāsa Devī, the wife of the king's (doccased) brother. This branch of the line having become extinct with Siva Simha (and Padma Simha), the throne now fell to their cousin (VIII.) Nara Simha (Darpu Nārāyaņa), oldest son of Hari Simha (or Haca Simha), younger brother of (IV.) Deva Simha. Under Nara Simha (or Darpa Nārāyaņa, as he is only called in the introductory verses), Vidyāpati wrote his Vibhāgasāra (R. M., vi.,

p. 67), whilst for his queen, Dhiramati (also called Dhīrā or Hīrā, Oxf. Cat., no. 718), he composed the Danavakyavali (R. M., v., p. 137; Bhandarkar, Rep., p. 352). This king was succeeded by his eldest son (IX.) Dhīra Simha (Hridaya Nārāyana), and he by his brother (x.) Bhairava Simha (Hari Nārāyana), for whom (possibly still in the reign of the elder brother) Vidyāpati composed the work now under notice. In the last of the final verses the author also mentions a younger brother of the two kings, called Candra Sinha, whom, together with a fourth brother, the genealogical chart published by Mr. Grierson (Ind. Ant., xiv., p. 196) makes the son of Nara Simha by a second wife. This Candra Simha would seem to be the Maithila prince under the auspices of whose wife, Lukhimā Devī, Misarūmisra's Vivādacandra (Oxf. Cat., no. 718) was composed. This king's grandfather Harasimha, accordingly was entirely different from the Harusimha (or Hari Simha) Dera who, residing at Simraon (Samaragrama), was conquered, in 1322, by Tughlak Shah, and, in 1324, founded a new dynasty in Nepal (S. Cat., no. 1390).

The jurist Vācasputimišra wrote his Cintāmaņi under the patronage of Harinārāyaņa of Mithilā, and his Dvaitanirņaya under the auspices of Jayā,* queen of Bhairava (cp. Prof. Jolly, Zeitsch. d. D. M. G., xlvi., p. 274), and his Śrāddhakalpa (Cat. no. 1700) under Rāmabhadra Rupanārāyaņa. As Bhairavasiņha Harinārāyaņa did not come to the throne till 1506 A.D., Vācasputimišra's date has to be put

more than a hundred years later than has hitherto been assumed.

Whether the author of the present work and those montioned above is really identical with the popular poet Vidyāpati (or Bidyāpati) Mr. Grierson scems to me far from certain. (I. A., xiv., p. 190) has published the text and translation of a copper-plate grant, dated Samv. 1455, Saka 1321, Lakshm. Samv. 283 (A.D. 1399), said to be in the possession of the poet's descendants, by which "the great Pandit Srī-Vidyāputi Thakkura, glorious as a new Jayadeva," is presented by king Siva Sinha with the village of Bisapī (the modern Bishpi). But, oven supposing that Siva Simha might have been appointed yuvarāja by his father more than 46 years before his fathor's death, it seems strange that there should be no Sanskrit works of the poet prior to the Purushaparikshā; and Mr. Beames's suggestion, that there were probably two different writers of the name, seems to me to deserve serious attention. It is also desirable that the grant referred to should be carefully examined.

Whilst the author of the present and the other works nowhere gives any indication regarding his own ancestry, the poet Vidyāpati is stated to have been the son of Gaṇapati, son of Jayadatta, son of Dhirekvara, son of Devāditya, son of Karmāditya, son of Harāditya, son of Vishņuśurman, who is said to have lived at Bisapī.

[H. T. COLEBROOKE.]

2565.

1259c. Foll. 42; size 8½ in. by 5 in.; fairly good, clear Dovanagarī writing; 12-14 lines in a page.

Yogasārasamuccaya, also called (or forming part of the) Akulāgama-mahātantra, in ten

^{*} She is styled (Oxf. Cat., no. 648) the mother of Purushollama. As the identification of the kings themselves can hardly be doubted, Purushollama would seem to have been another name which Rāmabhadra (or his brother Garuḍa Nūrāyaṇa) had in his younger days.

chapters (palala), consisting of conversations between $\dot{S}iva:$ and $P\bar{a}rvat\bar{\imath}$ on the subject of Yoga and the daties of those who practise it. [A.]

Amongst the principal duties of the Yogins which can be performed by all classes and castes, the study of the Vedānta figures as one; so that under Yoga in this connection we have to understand contemplation of the inner self and meditation on metaphysical problems generally, rather than a particular school of philosophy.

It begins:

चादी यस्तु त्वया नाच नुनिसिबैरनेक्या। चनंतज्ञास्त्रमायादी कचितः परनेचरः॥ १॥

प्रसन्नो भवादेव B) देवेश भवदुः लिवनाशक (०न B) । सनंत (सनेक B) शास्त्र सम्बद्धान को मित्र मनः ॥ २॥

ननेतत् (केन ने B) कारशं कर्न वि योगः प्रोच्यते [जुती (स तु B)।

स योगः (योगस्तु B) पद्भिषः प्रोक्को नानात्वं तस्य ि [दूरुयते ॥ ३ ॥

चनेकभेदभिक्षाचानेकशास्त्रप्रचीदितः (! जर्नतभेदभिषस्य [चनेकशास्त्रचीदिता B) ।

श्रास्त्रस्य संगतिनीस्ति संशयं कथय प्रभी ॥ ४ ॥ नश्यते केन मार्गेख गर्भेवासः मुदारुखः(वाससु॰ B) । देवाना परना नुस्ति (भक्ति B) श्रुत्वा सुवचनं (तु प॰ B) [मुनि: ॥ ॥ ॥

प्रोवाच भगवान् विष्णुः सर्वेषां चैव संगतं (संनतं B)। नारायण उवाच (B has this before next half-st.)।

लया हि प्रोक्तनेतक (किषितं यसद B) रहस्य गुसनुसर्ग। चकुलागननानेदं तसे वहं (चकुलागनकस्यो व्यं भृगुध्यं) [कचयान्यहं॥ ॥ ॥

बेदशास्त्रागनिर्विप्राः (॰शास्त्रस्य मध्ये तु B) स्तान्ययोगः

स्रनेसभेदभिन्नेन येन (येनैवानेसभेदेन तेन B) सर्वे [विनोहिता: n t u

नुनय अषुः ॥

सर्वज्ञास्त्राका नध्ये तु (नुनयः सर्वज्ञास्त्रेषु B) योगसान्यं

[निक्रपतं ।

तक्तास्त्रं शंभुना प्रोक्तं कृष कस्य जनाहैन ॥ ९ ॥

भगवानुवाच (om. B) ॥

हिनाद्रेगेंद्धरे (हिनाद्रिशिखरे B) रम्ये नानाभातुष-[चित्रते।

चनकदूनसंकीर्थं सहकारोपशोभिते (पुच्यप्राकारशो १ [B) ॥ १० ॥

गंगादिसरितसम्ब सर्वतीर्थनियेविते ।
पुस्पदेशे बहासीन्थे संगने (संगले B) निरुषद्रये ॥ १९ ॥
प्रस्ते (स्वार्थ स्वार्थ (सोपो B) विकास स्वार्थ ।

रकाते विजने रम्पे (गोप्पे B) विजस्पाद्वादकारके । तस्मिन्नभ्ये नहादेवी देवाना देवतं परं ॥ १२ ॥

सिद्धासन(ने B)सनी भूता योगेषु परिनिष्ठितः । ध्यानस्यश्चितयामास [स] शिर्व (r. वः) परमेश्चरं (r. रः) [॥ १३ ॥

निरंत्रनं निराकारं निर्विकल्पं निरूपनं (! A. B.) । परिपूर्वे परं बच्च तस्मिन् लीनो नहेन्द्ररः ॥ १४ ॥ तस्मिन् (क्वचित् B) काले महानाया शांभवी तत्र जागता ।

त्रेनाधिस्यं हरं दृष्ट्वा स्तुति चक्रे च(हिB) पार्वती ॥ १५ ॥ चीदेखुवाच ॥

नमस्ते विश्वरूपाय विश्ववीजाय (जादिनाणाय विश्व-[नाणाय B) ते नमः ।

संबाद्धाध्वंतरस्याय नमस्ते विश्वरूपियो (०थारियो B)॥१६॥
सृष्टिस्थितिनिरूपानी (विनाज्ञानी B) त्वनेव (त्वं हेतुः
[B) परमेश्वर ।

। नयने लमेको औप त्रिधा भिक्षो जन्नविष्णुशिवाकृतिः ॥ १७ ॥

ननो रत्तःसद्याय सत्तद्याय ते ननः । तमोद्यय नमस्तुभ्यं(नमस्तेष्म्तु B) निर्मुशाय ननो नमः॥१८॥

स्रध्यात्मविद्याविद्यानां सा विद्या त्वं सुरेश्वर । यया सुविद्यया सिद्धाः प्राप्तुवंति यरं यरं ॥ १० ॥ ० ३० ॥

[चतुर्विश्वतितस्त्राते पुरुषः पंचविश्वतिः । om. A] स जीवस्तु (सर्व B) गुणाधीनी नामया मंजवाहकः [(स्रंच B) ॥ ३२ ॥ ° ५२ ॥

रवं नानाप्रकारेख पावैत्या प्राचितः शिवः । भ्यानादुपादृतः प्रातः (० उपरतिषत्तः B) सुत्या नातो [महेष्यरः ॥ ५३ ॥

तिस्तवसरे देवी साङ्कादा ज्ञांभवी कला। महादेवं मनस्त्रत्य तथा प्रस्तो सर्वं कृतः ॥ ५४ ॥

^{*} In MS. A the numbers are shifted on by one hemistich (see v. 7 above).

स्वधार्यता सुरखेड महान्यं कृपया हर (शिव B) । शास्त्रेष्वनंतपंथानः कर्मभिनाः श्रुता मया ॥ ५५ ॥ ने मतिश्रीमिता तेस्तु कि सत्तं तब वेड्यई(नस्सरान्यई B)। तस्मात्क्रयय सर्वेड कारणं वेदशास्त्रयोः ॥ ५६ ॥ सर्वेषां चैव शास्त्राणां भेदः वि चैक्यवास्मता । षड्दश्रैनविवादेख वितकों मनसि स्थितः ॥ ५९ ॥ कमैणा स्थ्यते मोद्यः कि योगः साधनेन च । योगख (चैकः B) सर्वेशस्त्रेषु प्राप्यते (०६ने प्रोच्यते B)

योगस्य च घडेगानि कानि तानि तपोनिधे(तपोधन B)। कचयस महादेव प्रश्नमन्त्रं यचार्यतः॥ ५०॥ ० १२३॥

II. (श्री. 53) beg.: देखुवाच ॥ '
चडा में सफलं जन्म चडा में सफलं तपः ।
चडा में सफलं ज्ञानं त्वत्रसादाह्ववातको ॥

III. (डी. 68): देखुवाच ॥
नानापपत्रुयां पुंसानेको गम्येति(!) कथ्यते ।
योगगम्यं परं अब इसलीकं वचः प्रभी ॥

IV. (डी. 61): देखुनाच ॥
पुनः पुनर्न पृज्जानि पृज्जानीति पुनः पुनः ।
जन्यद्यानिद्यमे निर्मं कारुकं कुरु ने प्रभो ॥

V. (ál. 16): ईम्बर जवाच ॥ श्रूपतां धमैसवेखं श्रुत्वा चैवावधायेतां । स्नातनः प्रतिकृतानि कमाश्रि चिविधानि वा ॥ सन्तर्भ

VI. (६८. 28): ईग्रर उवाच ॥ अज्ञार्थके जब हिपजैज्ञाननी अञ्चला हुतं । अज्ञेय तेन गंतचं जब कर्मसमाधिना ॥

VII. (ही. 80): देखुवाच ॥
देवदेव जगन्नाय संसाराखेवतारक ।
खपुनोक्षं त्वया शंभी यहचन्न तिकालका ॥

VIII. (श्री. 35): ईम्बर उवाच ॥ इदं सर्वे मया दम्ने झानमध्यात्मकं परे । स्वित्नसोमगते भंगे झिवदीक्षोत्तरा भव ॥

1X. (इी. 229): देखुवाच ॥

चतार खालाम: पूर्वे ययाव[च्] ल्रामिका हरे।

चतुक्रमे क्रमो नास्ति प्रत्ययो दृश्यते मम ॥

It ends:

खर्य योग: सर्वेशास्त्रे विज्ञानीयाद् वरानने ।

गुरुषसादाक्रातव्यं रहस्यं लकुलागमं॥ २२९ ॥

X. (क्षी. 75): च्रोईश्वर ठवाच ॥ इठमंत्रलया राजन्(!) विस्तारं कथ्यता त्या । स विभाव्यात्मकथे तु योगाभ्यासं च पार्वति ॥

It ends:

शानभ्यानिषद्दीनस्य संभवति पुनः पुनः । जम्मजम्भेषु वैराम्यं तदा सतुरु दृश्यते ॥ ९३ ॥ प्रत्यको अपि परोक्षो असी जायते नंदभागिना । तस्य योगं न रातव्यं - - - - ॥ ९४ ॥ तस्मासर्वप्रयानेन योगाभ्यासं महेष्यरि । स्वयंबोधस्यक्षेय - - - - ॥ ९५ ॥

इति श्रीखकुलागने नहातंत्रे योगसारसमुखये दशनः घटलः ॥

श्रीवत् १६२६ वर्षे अपेष्ठवदि १ शनी चतुर्विश्चितिज्ञातीयश्रोषूसाने वास्तव्य नर्मदातटे भट्टश्चीरानजीश्चाताञ्जेन श्रगसायभट्टेन
स्वावलोकनार्थं परीपकारार्थं च सहस्रोन लिखितं चकुलागमपुत्तवं॥

[H. T. Colebrooke.]

2566.

1248b. Foll. 43; size 9½ in. by 3½ in.; good, clear Devanāgarī writing (? of 1678 A.D.); eight lines in a page.

The same work; patalas i.-ix. This MS. begins:

सहानतिमिरांथस्य ज्ञानांत्रनश्रहाकया । चित्रुरुम्मीहितं येन प्रस्ते श्रीगुरवे ननः ॥ १ ॥ यसु सादी स्वया नाय मुनिश्चिरनेकथा । सनेकशास्त्रनायादी कथिता परनेश्वर ॥ १ ॥

It ends:

सर्य योगः सर्वज्ञास्त्रे विद्यातय्यो वरामने । गुरुप्रसादात् ज्ञातयं रहस्यं सकुलागमे ॥ २२९ ॥

इति सीसबुलागने नहातंत्रे योगसारसमुख्ये ईश्वरपार्वती-संवादे चतुराश्रमादिकयनं नान नवनः पठलः ॥ ० नेपालसंवत् ७९६ समये श्रावराणुदिपंचन्यां मुझपस्रे रविदिने लिखितनिति विश्वेत्रारेण समाप्तं॥

This date perhaps belonged to a previous MS.

The MSS. of the Akulāgamatantra mentioned in Bühler's Cat. of Skr. MSS. in Gujarāt etc., iv., p. 252; Poterson, Rop., iii., p. 399

(judging from the extent) probably contain the same work as the present one.

[H. T. COLEBROOKE.]

2567.

1048. Foll. 70; sizo 16½ in. by 3½ in.; neat, modern Bongali handwriting; seven lines in a page.

Kulārņava-mahārahasya, a Tantra in soventeen chapters (ullāsa).

For a full account of the work see Aufrecht, Bodl. Cat., no. 147.

This MS. differs considerably from the next, which, on the whole, agrees with the Oxford MS. It begins:

केलासशिसरासीनं देवदेवं जगहुरूं। पप्रकेशं परानन्दं पार्वती परमेश्वरं॥ १॥

त्रीदेखुवाच ॥

भगवन्देव देवेश पद्मक्रतृविधानक । सर्वेश भिक्रमुलभ श्ररणागतवासल ॥ १॥ बुलेश परनेशान बर्ल्णानयवारिधे । सुषोरे योरसंसारे सर्वेदुःसन्लोनसे ॥ ३॥०

It ends:

इति ते विधितं विधितुरुनामादिवासना । समासेन बुलेशानि यो नानाति स पूत्रकः ॥ रहन्यातिरहन्यानां रहस्योहबुलेश्वरि । अधीक्षायः समास्यातः समासेन न विस्तरात् । बुलाखेविनदं शास्तं मुक्तिदनुपविधेतं ॥

इति चीकुलाखेवं नहारहम्ये सर्वागनोत्तनोत्तने सपादलख-सन्ये पचनसक्तं गुरुनानवासनादिकधनं सप्तदशोज्ञातः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2568.

839. Foll. 62; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanagarī; 10 or 11 lines in a page; modern.

The same work; chapters i.-xvi.

It bogins:

न्नीगुरुं गणपं दुर्गा घटुकं शिवनच्युतं । नवार्ग गिरिनां लच्नीं वार्गी यदे विभूतये ॥

etc., as in the Bodloian MS.

It ends:

इति चीजुलायीचे नहारहस्ये काम्यकमैकचने नाम घोडणो।
१६ ॥ १ संवत् १८६१ नाचनासे जुज्ञपचे चडम्या गुरुवामरे
पोषी सनाप्ता॥ [H. T. Colebbooke.]

2569.

1265. Foll. 72; sizo 7 in. by 4 in.; fairly written in Devanagari; 11 or 12 lines in a page.

Kulapradīpa, a treatise, in verse, in commendation and exposition of Tantric doctrines, in seven chapters (prakāša), by Śiwinandā-cārya.

It begins:

गुरुं प्रक्रम्य प्रथमं ततो वहं न्याधियं जीपरदेवतां च । भूदे महोपासककी लिकानी निवंधमेन रचयामि रम्यं॥१॥ ग्रंथेषु येष्येषु सदाशियेन सविस्तरः श्रीकुलमार्ग एकः । प्राय: कली ते मुलभा न सीत ज्ञानं च तेषां परमं दुरापं ॥ २ ॥ गुरोः कृषा यत्र भवेत्प्रभूता श्रीदेशतायाश्च महात्रासादः । तस्यैव पुंसः क्लशास्त्रवोधम् तस्याच भक्तिन खलापनोद्या ॥ ३ ॥ येवां दढा भक्तिरिहास्ति शास्त्रे विहंति सम्यक्सकलं रहस्यं। प्रारत्नम पुरवाद्विनला ननीपा ते निंदका नास्य भवंति लोका: ॥ ४ ॥ भीताः पनुभ्यो निजगोपनार्थ निर्दति केषित्कुलशास्त्रमेतत् । केषित्र निंदानिरहा जबोधा दीष्ट्येन ये ते निरयेन वस्त्(?) ॥ ५ ॥ ० ६ ॥

तबादी बुलधर्मप्रशंसा । श्रीबुलार्णये । ०

इति कुल्धर्मप्रशंसा। इति प्रचनप्रकाशः n fol. 7a; इति कौलिकप्रशंसा fol. 12a; इति कुलपूनाप्रशंसा fol. 13b; इति कुल्प्जासमयनिरूपयां । इति ० हितीयः प्रकाशः ॥ चथ प्जाद्रव्यनिरुपणं fol. 15a; इति व तृतीयः प्रकाशः ॥ अय कलशस्यापनप्रयोगः fol. 25a; जय भंगास्तोचं fol. 35b; इति विजयस्तोत्रं fol. 36b; इति भंगाविधानं। इति ॰ चतुर्घ-प्रकाशः ॥ चय द्वितीयतृतीयचतुर्यमकारनिरूपणं f fol.~37b ; इति ⁰ पंचमः प्रकाशः ॥ fol. 45; इति दुतीयागविधिः fol. इति बुंडगोलादिद्रव्यग्रहग्राविधि:। इति ० यष्टः प्रकाशः ॥ चय कुलाचारनिरूपर्य fol. 56b. The last chapter treats chiefly of cakras. It concludes with two couplets quoted from the Kulārņava, ending: • कीलो भनै: परनगहनो योगिनानप्पगम्य:॥ इति श्रीजियानंदाचार्यविरियते कुलप्रदीपे सप्तनः प्रकाशः संपूर्णः ॥ संवत् १९६८ ज्येष्ठमुदी १४ भीमे ॥ छोतासंख्या १६००.

The authorities quoted are: Uttaratantra (fol. 51a), Kulacūdāmaņi (fol. 50b), Kulatantra, Kulapaūcāmpita (fol. 40b), Kulāmpita, Kulārņava, Tantracūdāmaņi (fol. 55a), Devīyāmala, Paūcayāmala (fol. 54b), Brahmayāmala, Bhāvacūdāmaņi (fol. 48b), Yāmalatantra, Rudrayāmala, Lalitāvilāsa, Lingāguma, Šivāgama, Samayācāratantra.

[H. T. COLEBROORE.]

2570.

1579. Foll. 345; size 18\(\frac{1}{4}\) in.; good, clear Devanāgarī writing of the latter part of last century; 8, in the latter part 10 or 11, lines in a page. The peculiar nature of the paper, as well as the character of the writing in the latter part of the MS. (from fol. 284), point to Nepalese origin.

Merutantra, so called because it is supposed to overtop all the other Tantras, of which Śiva says he composed 108 in all (foll. 2a, 8b).

In the form of conversations between Siva and Pārvatī it puts forth its teachings and precepts before an assembly of gods and munis who have taken refuge on mount Mern

from the persecutions of Jalandhara, and who hope to obtain safety by a knowledge of "Mahākāla" and "Mahāmāyā." It is of the mixed order of Tantras, professing to give laws to the Vāmamārgins as well as to the Dakshinamārgins.

It begins (with the numbers added): ययासत्सदिवाभाति न च भाति कदापि सत । यस्मिन् ज्ञानेन सा भाति तस्यै तसी ननो ननः ॥ १ ॥ जलंभरेक विजिते सुरास्ट्रनरे असले। सुक्तरूपेया ते सर्वे नहेश्रश्ररयां गताः ॥ २ ॥ दिन्यान्यस्ट्रसहसाणि समाधिस्यं विलोक्य ते। प्रार्थिता चार्चिता तेस्तु वामदश्चिग्रभागिभिः ॥ ३ ॥ चन्ना तदा बोधयुता नत्ना तं संव्यजिङ्गयत्। भ्यायंति विधिह्याद्यास्त्रां लं भ्यायसि सं पुनः ॥ ४ ॥ ना वदंति परा शक्ति त्वा वदंति पर शिवं। जावयोरिप कि ध्येयं तस्यं में कृपया वद् ॥ ५॥ इति जावा वचसास्याः स्मिता विविधारेगारः । उपवेश्य विभीन्द्रादीन् यास्ममेतदुवास ह ॥ ६ ॥ नराका परमं वृद्धेरायुः सीराः शतं सनाः। हद्दं देवयोनीनां दिनमायुष्टा तस्त्रतं ॥ ७ ॥ वृध्यते परमं तस्य मानं कल्युगस्य तत् । भनेषिसाधेसंपूर्ये धनेत्यां तं प्रनायतः ॥ ६ ॥ इदं भृशेलनिहत्रमें द्रायुनानवं परं। कृतप्रमाणमन्दं तु समयः कायप्रकः ॥ ९ ॥ रवभिद्वेरिट्रसंस्पेनंबयो दिनमुचाते । या ध्यायते महामाया नया ते ब्रासनिगैन: (!) ॥ १० ॥ प्रयंची जबदिवसः जुंभको राविरस्य हु । रवं तस्या घटिकया वर्षनेवं विशे: स्नृतं ॥ १९ ॥ घटीशतनितं तस्या त्रका जीवति कीटवत् । पखनेकं सतीरपा मुझं कृष्यं तु पार्वती ॥ १२ ॥ स्तृतायं हरिजीवेद्वर्षमात्रवहं जावः। रवं सा भतवर्षा वे महाकालस्य गेहिया। १३॥ सर्वेकं चुक्रवहेई सक्का त्यका पुनर्वेवा । स सदैव युवा तिहेत्समया विषयीकृतः ॥ १८ ॥ रवं मुत्वा वचलस्य देवी बचा हरिः मुराः। चहंकारस्य विरूपं कृत्वा भीता मता पुन: ॥ १५ ॥

देवा अषुः ॥

चाहि चाहि महादेव अरखागतवासल । साहंकारा चर्च मूढा ईम्बरा इति वादिनः ॥ १६ ॥ निर्मिता चिप निर्लेक्षा मलंधरवधीषयः । मझकास्त्र चर्य देव न च तं मझकायसे ॥ १९ ॥ यस्या चर्य सापि यस्य पदाधीश्चेन नो समा(?) । महाकालः कर्य शेयः कर्य मुक्तिभैवेज्जिव ॥ १६ ॥ मुक्तयः कतिथा देव स्रोश का कि च साधनं । चदास्माकं यदि कृषा देचा विस्ती मुरेषु च ॥ १९ ॥

ईग्रर उवाच॥

ज्ञायते तस्रभावेन सबलं देववान्यतः। पुनर्नीद्यते पृद्धि तस्य माया दुरत्यया ॥ २० ॥ मया कतानि तंत्राणि संस्थयाष्ट्रीसरं शतं। येन येन प्राधितो व्हं देवी संप्राधिता मया॥ २१॥ टेयोभि: प्रमधैर्देवेस्तत्रमोख्यतुर्विधः । येन मार्गेश भवति स स मार्गः प्रकाशितः ॥ १२॥ तवापि तानिका देवा खहकारेश भोहिताः। श्चन्यान्देवान्विनिदेति षद्वर्मेनिरताः सदा ॥ २३ ॥ कालना दतसीभाग्याः स्थाने याने च नैयुने । जार्यते निरतास्तेन निर्धनाः प्रेतकपिणः ॥ २४ ॥ दुव्यंते ते कली तस्माजविज्ञः सम्यगीरितं । वेटसार् धर्मसारं तेत्राणी हृद्यं परं ॥ २५ ॥ महाकालेन यात्रोक्तं पंचनीमुक्तिसाधनं । सर्वेषां मेरुता यातं तसंत्रं मेरुसंझितं ॥ २६ ॥ भारतंत् तट् दुइयमानं मनो दस्ता पृथक् पृथक् । णुक्तया निजसंदेहं दरीकुर्वेत्वशंकिताः ॥ २७ ॥ º

Some idea of the contents of the work may be formed from the colophons of the different chapters (prakeśa): 1. (fol. 5a) vyavasthāprakāśa; 2. (fol. 13b) saṃskāra; 3. (fol. 34a) dīkshā; 4. (fol. 39a) homanidhi; 5. (fol. 72a) āhnika (i.e.āmniyānāṃ rahasyaṃ); 6. (fol. 94a) purascaryā; 7. (fol. 102a) siddhisthirīkaraṇa; 8. (fol. 107b) mudrālakshaṇa; 9. (fol. 114b) pārthivapūjāvidhi; 10. (fol. 148a) purascaryākaulikācāra; 11. (fol. 177a) kalisaṃsthitaṃ savidhimantrakathanaṃ; 12. (fol. 193a) vedamantra; 13. (fol. 202a) navagrahakathana;

14. (fol. 208b) pratyangirāmantrakathana; 15. (fol. 217b) vaidikayantrakathana; 16. (fol. 224a) dakshināmnāyaganapatimantra; 17. (fol. 245a) ūrdhvāmnāyaganapatimantra; 18. (fol. 250b) pūrvāmnāyaganapatimantra; 19. (fol. 268a) paścimāmnāyaganapatimantra; 20. (fol. 272a) uttarāmnāyaganapatimantra; 21. (fol. 275a) sūryamantra; 22. (fol. 279a) navagrahamantra; 23. (fol. 314a) brāhmyādyashtaśaktimantra; 24. (fol. 319b) daśadigiśamantra; 25. (fol. 321a) dīpavidhi. The 26th prakāśa is left unfinished, breaking off after v. 993.

A MS. described in the Cat. of Skr. MSS. in the N.-W. Prov., pt. vi., p. 56, is stated to consist of 35 chapters.

[H. T. COLEBROOKE.]

2571.

721d. Foll. 27 (besides a suddhapattrum to fol. 8); size 16 in. by 5 in.; clear, somewhat small, modern Bengali writing; thirteen lines in a page.

1. Foll. 1-8a. Bijanyākaraņa-mahātantru, a Tantric tract, in six chapters, consisting of speculations on the mystic value of the letters of the alphabet, a mystery the knowledge of which is represented as containing the germ of the whole visible and invisible universe. The revelation is, as usual, made by Mahādera to his inquisitive consort.

It begins:

नत्वा ज्ञानमयों देवों कालों प्रवास्त्रसूतिका । वीत्रं वीत्रार्यकं यत्रु ज्ञिव चाह यणाययं ॥ १ ॥ भीवावेत्रयाच ॥

हे नाथ जगदाधार शक्की संसारतारक ।
यापृच्छाम्यश्च देवेश तन्ने व ुं त्वमहृष्टि ॥ २ ॥
आतं च्याकरणं देव तक्षें यद्यमूचकं(?तक्षेयदः) ।
पातञ्चलं विशेषं च सांस्यं वेदानकं विभी ॥ ३ ॥
सरहस्यं सोपदेशं सर्वेनेतद् यपोचितं ।
च्यागमं निगः वापि नैगमं वेदनेव वा ॥ ॥ ॥

वेदार्यमय तत्तं च यद्मरं ततुपासकं ।
तत्त्वार्यमय तत्तं च काशासं विहितं चिते: ॥ ५ ॥
चितेमैहाशासमय चात्मकानं खनुष्ठितं ।
तोयियसमं देहं गेहं वाच निर्द्यकं ॥ ६ ॥ ० ११ ॥
तत्त्वत्त्वच मे देव सर्वे कचित्रवान् पुरा ।
चाधुना संप्रवस्त्वामि दासीत्वाच्च भीनतः ॥ १२ ॥
चित्रगुप्ततरं वस्त्ये तुन्यं काज्ञीपते वद ।
नो चेत् प्रास्तान्यरियस्य यास्यामि तद्य शंकरं॥१३॥०३३॥

Mahādeva at first refusos to reveal to her this mystery of mysterics, but is at last obliged to yield.

> नृगु देवि महेशानि कया कामदुषा नृगा । देवानामिय देवेशि सेन्द्रादीनां दिवीकसा ॥ ३८ ॥ खादी वर्गे वदाम्यश्च खरं इल्लिबसूचकं । ततो युग्नं यदामि लां वियुग्नं वा चतुष्ट्यं ॥ ३५ ॥ ९

Siva constantly uses the form dihi (दिहि दुर्ग, प्रिये दिहि etc.) which the commentary (श. 40) explains by जानोहि.

The last page, containing a few slokas and the colophon, was written by a different hand. It ends:

मुत्वा शिवस्य वचनं शिवा दुष्टाचनाशिनी । नत्वा शभु गतोन्नादा सकीयं गृहमागता ॥ ३३ ॥ इत्युनामहेश्वरसंवादे महागुप्ते सर्वशास्त्रोद्वारे ज्ञानकायङ्गेष-रहस्ये सर्वकामदे महागमे विश्वतयष्टितनो गयः समाप्तः॥

On the back of the last leaf Colchrooke's Pandit calls the work Śaivavyākaraņa, for which see no. 2572.

II. Foll. 8b-27. [Mahātantra-]Bhāvārtha-dīpikā, a commentary on the foregoing tract, by Rāmānanda Devakarman Vācaspati Bhattā-cārya, a resident of the country of Khiri, then ruled over by Caitanyasinha (Mallamahīndra).

It begins: चौं गंघाय चंदाय नम: ॥
नावाच कालों मुद्धालों * फ्रीरामाध्रयवन्दिता ।
वीजव्याकरकादीनां टीकां विक्त यथामित ॥

क्रीलरानानन्दरेवस्ति रामपदाक्रयी । क्रायपोग्यो ग्रन्थकृती नन शतत् प्रवर्तितः । यावन्ति ग्रन्थसाराणि सम्तीह जगतीपतेः । तेषां सारं समुद्धाय शिवेनैतत् कृतं पुरा ॥ ०

It ends: इतुनामहेच्यरसम्बादे इत्यादयो चक्रविश्लेवस्तकाः ॥ ० ॥ स्रागमानी समाक्ष्य सारं सारं यथानति । कृता दीका नया यानात् पद्धवं भावुकाः सदा ॥ भीनम्मज्ञनहीन्द्रसन्ततियरश्चेतन्यसिंहो नृपो भीरः सत्यपरायको हरिरतो निर्लोभको निःस्पृहः । तहेशे सिरिसंहके‡ निवसित श्रीरामनामा कविः चीनदृद्रनिदेशती विरचिता टीका सता गृह्यता ॥ प्रकाश्या यहायासेन टीकेयं देवदुर्छभा। रुद्र तं पाहि सततं निक्क्यं तनुसंतकं ॥ तडिया वर्षतां नित्यं सदास्तु तम्मतिमेथि । इत्येवं प्रार्थयामि स्वां न चान्यक्रिययं निर्म ॥ नाई हिजाचाररत्रो नातिविद्यापिनोदधीः। न तपस्यायुको नित्यं न नित्यं गुरुपुजनः ॥ नुबानुक्षी हिजी तुल्यी तव चेदानुशासनं । इति लं परिसंभान्य जायते ते कृषा यदि ॥ जीनद्रामपदे भक्ति देहि रुद्र नमी अलु है। तया मे भनेकामार्थमोद्याः संयानित सिद्धता ॥ तया भाषापुत्रपीत्रप्रपीत्रभ्यः प्रदीयता । न थनं प्रापैये रुद्र न मुखं दनिवादिनं । मुर्भ पूजा राम भक्तिमैरण जाह्रवीजले॥

इति श्रीरामानन्द्याचस्यतिभद्वाचायैविरचिता महातस्यभा-वार्यदीपिका समाप्ता॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

^{*} मुखानां चालिः पङ्किविद्यते यस्पास्तां । comm.

^{† ?} ज्ञत्ययोग्योपि सन् रतिवयये जयात् टीकाकरखिषये ननः प्रवर्तितिमत्ययैः । इति योजना । ननु ज्ञत्ययोग्यपदस्य को व्य इति चेत् । योग्यो व्हैः । न योग्यो व्योग्य इति ocomm.

[‡] तवानधेयग्राने स निवसतीति ननु स ग्रामः कस्य देशो विषय इति चेदाह श्रीमन्मल । चत एव नज्ञो नाम वंश-विषयः। चत एव मज्जेनु नज्ञवंशोषु ये नहीन्द्रा राजानको मज्ञमहीन्द्रा इति विग्रहः। । तेषां सन्ततीनां मध्ये वरः छोडो व्यं चैतन्यसंत्र(!) इति चैतन्य इति कृत्वा संज्ञा गस्येति। ते चानित्या इति कम्रत्ययनिषेधः। । comm.

2572.

721e. Foll. 28; size 16 in. by 5 in.; clear, modern Bengali writing; foll. 13-21 by the same hand as the preceding MS.; the rest by a different hand; 13-15 lines in a page.

A commentary (tippanī), entitled Bhedikā, on Rāmānanda's Bhāvārthadīpikā, by his pupil Rāmatanu Śerman.

It begins:

स्वय विम्नश्वंसाय श्री गंयाय चंदाय नम इति दीकाकृता सादी लिखितं। तस्यायों यया गं गखेशे इति कोवे वस्तिति संप्रदाने य इति च कारकपादे विधास्यति स्वं चं चतुर्वेगेसाधने इति च। स्नत स्व उभयत्र चतुर्व्यक्षयचनेन साधनीयं चतुर्वेगै-प्रदाय गखेशाय नम इति निष्कृष्टार्थः॥ ०

The title is given in full on fol. 21b: इति श्रीरामतनुश्रमेणा श्रीगृहचरणप्रमाणकोन विरचिता श्रीवयाक-रणीयसंग्रहभाषाधिटीकाटिय्यनी भेटिकेति ॥

It onds: संप्रदानसंज्ञासपें हिला अक्रेराधिकाता दश्चेयज्ञाह
पुनर्भिक्तिरित जाह्रपीजले अरणमिति च प्रापेनाविरामः॥ इति
स्रीरामतनुश्रमेणा गुरुपादसारेण विरिचता घष्टाध्यायिष्यनी
भेदिका समाप्ता॥ [H. T. Colebrooke.]

2573.

364. Fol. 271; size 9½ in. by 4 in.; careless, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Tantraratna, or Tantraratnadīpikā, a conpilation of extracts from the principal Tantras, on religious rites and ceremonies, by Krishņa Vidyāvāgīša Bhaṭṭācārya of Navadvīpa.

It begins:

नितानंदा परा वंदे अवक्षा गुगाश्रया ।
सर्वभूतनयों देवों श्रीमिश्वपुरमुंदरों ॥ १ ॥
पुराणकरियां वंदे गणेशं पार्वेतीसुतं ।
यस्य स्मरणमात्रेण विद्या दूरीभवंति हि ॥ १ ॥
गुरुद्देचे नमस्कृष - - - सर्वश्चारहं ।
यस्य पादरजोभिश्च तीर्यक्षानफलं लभेत् ॥ ३ ॥
स्मागमानुनिधिमंश्वनोद्धतं संस्कृतं निजगुरूपदेशतः ।
तंत्ररातिमदमुत्तमं नुधा भावयध्वनपहाय मासरं ॥ ४ ॥
सर्वस्या विपुरा देवी स्मरूपता च कालिका ।
सार्तामदमुत्तमं विमला चंडनायिका ।
निपुरेकत्रदी दुर्गा या चान्या कुलमुंदरी ॥ ६ ॥
विद्याचं गाळपायं च महासीरमतं तथा ।
श्रीवं श्वारतातं च यानिष्वह्नतसंभवं ॥ ७ ॥

With the verses which follow, compare Prot. Bhandarkar's extracts from the Vāmakešearatantra, Rep. 1883-84, pp. 87, 375; and Aufrecht, Cat. Bodl., no. 169.

चतुःपष्टिश्च तंत्राणि मातृणामुसमानि च।
महामायार्श्वरं च योगिनीजाल्ड्यंवरं ॥ ६ ॥
[तस्त्रद्यंवर]कं नान भैरयाष्टकमेय च।
बहुक्पाष्टकं ज्ञानं नामलाष्टकमेय(ग.याम०) च॥ ९ ॥
तस्त्रज्ञानं(चन्द्रज्ञानं Bh., A.) पामुकिं च महासंगोहनं
[तथा।

महाञ्चलं (महोन्धुप्ते Bh.) महादेवं वातुलं च लयोत्तरं [(नयोत्तरं Bh.) ॥ १० ॥

चुग्भेदं (हब्रेद $\mathrm{Bh.,\,A.}$) मातृभेदं च गृद्धतंत्रं (गु ^{o} $\mathrm{Bh.,\,}$

कलापर्द (कलावार्द A., कालपार्द Bh.) कलासार [(कालसार्द Bh.) तथान्याकुण्जिकामते ॥ १९ ॥ लयोत्तर्र (न ° Bh., ? मतोत्तर्र A.) च विशास्यं (वीणसं

त्यासर(न॰ Bh., तमतासर A.) च विकास्य(वाकृद्य [Bh., वीगातन्तं A.) तोतलं तोतलोत्ररं [(तोस॰ Bh., चोट॰ A.)।

पंचामृतं रूपभेदं भृतोड्डानरमेष च ॥ १२ ॥

कुलसारं कुलोड्डोशं [कुलचूडानशि तथा] । तंत्रं विद्यात्मकं (सर्वेद्वानोत्तरं चैव Bh., A.) देवि [महाधिषुमतं (महाधिश्रमतं Bh.) तथा ॥ १३ ॥

महालक्ष्मीमतं देवि सिद्धयोगेश्वरीमतं ।
कुरुपिकाहकं देवि रुपिकामतनेय च ॥ १४ ॥
सर्वेवीरमते देवी(१.०वि) विमलामतनेय च ।
पूर्वेपश्चिमदश्चं च उत्तरं च निरुत्तरं ॥ १५ ॥
तंत्रं वैश्लेविकं शानं वीरावलिमयापरं ।
करुखेशं मोहिनीशं(सा० मोदनेशं Bli.) विमुद्धेश्वरनेय
[च ॥ १६ ॥

रतदादीनि तंत्राणि परिलोक्य विवास व । विदिकान्त्रयसंभूतनवज्ञीपनिवासिना ॥ ५९ ॥ स्रोकृष्णविद्यावागोश्वभट्टाचार्येण थीनता । तंत्राणां सारभूतं च तंत्ररानं प्रतन्यते ॥ ५८ ॥ स्यक्षीर्ये ॥

नैमिनिः मुगतचीय नास्तिको लग्न एय च । क्रिपलचाद्यपादचा पडेते हेतुवादिनः॥ १९ ॥ ९

According to Rāj. Mitra, Notices, i., p. 126, the work consists of five patalas, treating resp. of secret congregation, time for initiation, mystic diagrams, rituals, and regulation of the breath and gesticulation during worship.

In the present MS., which is not punctuated, the following divisions have been noticed:

इति चेदिकजीकृष्णियज्ञावागीश्वभद्वाचाँपिरिचिते तंचराले चक्रविचारो नाम प्रथमपटलः ॥ जय मासादि निर्णयः ॥ दि । १८० । १८० ; इति दोज्ञाविधः । जय पुरस्तरणं दि । १८० ; जय श्वमालासंस्कारः दि । १०० । १८० ; इति श्वाविकः । जय श्वमानचाराः । दि । १८० ; इति कालीसप्या । जय नित्रहोनिषिः दि । १८० ; इति भेरवर्तेष भेरवर्तेष्वादे जालीकप्यं (३६ verses) दि । १६७ ; इतुस्तरतंत्रे कालीप्रसाये कालीक्ष्यं (३६ verses) दि । १६० ; इतुस्तरतंत्रे कालीप्रसाये कालीक्ष्यं दिश्वणकिलकाक्षयं (३३ vv.) दि । १७० ; इति महाकालिपरिचतं जीदिश्वणकालिकास्त्रक्षयं सीर्व (२२ vv.) दि । १८० ; इति कालिकानामसहस्र (स्तोषं १८० vv.) दि । १८० ; इति श्वातिनस्त्रेष्ठ । जय तारावासना दि । १६० ; इति श्वातिनस्त्रेष्ठ । जय तारावासना दि । १६० ; इति श्वातिनस्त्रेष्ठ । अप तारावासना दि । १८० ; इति श्वातिनस्त्रेष्ठ । इति श्वात्रक्षयं परनरहस्ये ताराष्टकं दि । १८० । १८० ; इति श्वातिनस्त्रेष्ठ । इति श्वात्रक्षयं तारास्त्रं (१७ vv.) दि । १८० ।

इतेक योराक स्थोक्कतारास्तवः (27 vv.) fol. 239a; इति श्रीकं राचार्यवर्षिता ताराय क्याहिका (31 vv.) fol. 241b; इति योगिनीनते ताराक वर्षं (28 vv.) fol. 243a; इति भैरवर्तते भैरवभैरवर्गितं वाराक स्थे बैलोक्य नोहनं नान कवर्षं (39 vv.) fol. 245b; इति गोरक्य तिहतायां नोलक रस्तानिक वर्षं (60 vv.) fol. 249a; इति श्रीहरगौरी तंवादे श्रीतारायाः कुलक वस्तान क्योवं (189 vv.) fol. 259b; इति महायीन क्रमः fol. 260b; इति कुमारी पूजा। स्था पितासार क्यों fol. 265b.

It ends:

रषं शतकयादूओं देवाने तर्षयेक्कलैः । सानतपैकनूत्यस्य न स्याद्वेवस्य तर्पेक्षं ॥ इत्यनेन विधानेन विद्धिं प्राप्नोति निश्चितं । इह भुक्का करालोगानंते याति हरेः परं ॥

इति यौरसाधनं ॥ Apparently incomplete.

The leaves are marked र॰ हो॰ or त॰ र॰ हो, or त॰ र॰ का; and on fol. la Colebrooke calls the work Tantradīpikā.

[II. T. COLEBBOOKE.]

2574.

1582. Foll. 294; size 183 in. by 51 in.; good Bengali handwriting of 1790 A.D.; 8 or 9 lines in a page.

Tantrasāra, a summary of Tantric cult, compiled by Krishnānanda Vāgīša Bhaļṭācārya.

It begins:

नत्वा कृष्णपद्द्वन्तं त्रवादिसुरवन्दितं ।
गुरुं च सानदातारं कृष्णानन्देन धीनता ॥
तसद्वन्यगताद्वान्यादानाचे प्रतिपद्य च ।
सीकवाचे च संक्षेपात् तन्यसारः प्रतन्यते ॥

For an analysis of the work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 149 (cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 826; Weber, Berl. Cat., no. 1335). It is variously described as consisting of three (Rāj. M.), four (Aufr.) or five (Weber) sections (pariccheda). The colophons of those marked by Aufrecht are found here: I., fol. 31b; II.,

fol. 199b इति ॰ तृतीयः(!) परिच्छेदः (but द्वितीयः MS. B., fol. 157b); III., fol. 252b इति सावककवच-परिच्छेदः।

The MS. is preceded by a leaf of diagrams, and three leaves containing a list of contents.

It ends (ef. Notices, ii., p. 326):

वेदार्यशास्त्रविषरीतिवलोकनेन प्रायोभवक्षजनलोपनपेस्य मातः । तत्तूहकृटविशदीकरसेषु जातान् मातः स्रमस्त तव पादयुगेषु याते ॥ यस्त्रम्या नाथ विनूदयुक्षाः स्पष्टीकृतं गुस्ततमं तु तस्ते । स्वन्यमेतत् कर्स्यानिभान क्रोधो न चाईः सलु पानरेषु ॥

इति श्रीमहानहोपाध्यायश्रीकृष्णानन्द्भद्वाचार्यविरचितसन्त-मारः समाप्तः ॥

शाके पश्चशशाक्षसप्रश्नश्माने भयानीपदाभोजहत्त्वमनुष्यं सुरसुरहेषिवनैवैन्दितं ।
नावा पालानिकहितीयदिवसे व्हम्यां तिथी भागवे
वारे जीवनश्रमेशा विलिखिता यानादियं पुस्तिका ॥
यानेन लिखिता पुस्ती येनेयं हियते मन ।
जननी विहमरी तस्य जनकश्चापि विहमरः ॥

ज्ञकान्दाः १९१२ ॥ श्रीरामजीवनञ्जनेतः साम्रदिनहं ॥ श्रीश्रीचनुपृष्ठीये ननः॥

The statement of the Berlin MS., that the work was revised by (Bhairava) Amritananda, would seem to refer only to that MS. which commences differently from the others.

[?]

542

2575.

1200. Foll. 255; size 124 in. by 44 in.; carefully written, in Devanāgarī, towards the end of last century, by two or three different hands; eleven lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2576.

2055. Foll. 198; size 11½ in. by 5¾ in.; Devanāgarī writing of the early part of last century; twelve lines in a page.

Mantramahodadhi, an exposition of Tantric worship, in 25 chapters (taranga), composed, under the patronage of king Lakshmingisimha, in Samvat 1645, by Mahidhara, son of Ramabhakta, and grandson of Ratnakara; with the author's own commentary entitled Naukā.

See Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 154, 155; and the Benares edition of 1862. [GAIKAWAE.]

2577.

1332. Foll. 137+74; size 114 in. by 34 in.; Bengali handwriting of the early part of last century; ten lines in a page.

Mantramahodadhi, followed by the commentary written separately. Some leaves in the latter having apparently been lost, have been replaced in Devanagari.

[H. T. COLEBROOKE.]

2578.

1508b. Foll. 68 (of which foll. 1, 6 and 7 are missing); size 11% in. by 4½ in.; indifferent Devanagari writing of 1799 A.D.; thirteen lines in a page.

Mantramahodadhi, without the commentary.
[H. T. Colebrooke.]

2579.

1442d. Foll. 58 (fol. 9 of which is missing, while fol. 29 is double); size 12½ in. by 4 in.; indifferent, modern Devanagari writing (foll. 28 and 29a by a different hand); eleven lines in a page.

Mahādhara's Naukā, without the text. Rather incorrect. Some corrupt verses at the end: धातृवक्रिमगमाद्रिभूमिते(!) विक्रमार्केनृपती शक्तेकारे। १॥ विक्रनाथानंदनायकारः काश्यां सदाशियः। स्तिलेसितां जुभां नीकां टोकां
मंत्रमहोदभेः॥ १ wore probably copied from a previous MS.

[H. T. Colebrooke.]

2580.

1426. Foll. 181; size 12\(\frac{7}{4}\) in. by 4\(\frac{1}{2}\) in.; careless, modern Dovanāgarī writing (foll. 119-127\alpha\) by a different, regular hand); nine lines in a page.

Mantraratnāvalī, an exposition of Tantric rites and formulas in twenty-six(?) chapters (nllāsa), compiled, for king Kīrtisimha, by Mišra-śrī-Bhāskara.

It begins : fufz: n

नावा श्रीगुरुकृष्णनायचरकी सर्वार्थसिद्धप्रदी

विप्रध्वातदिवाकर गणपति देवीं च वागीचरीं।

यहंचेषु मुगोपितं गुरुमुखादुद्धा मुदे मंतिकां

मुस्पष्टा क्रियते मयाचेनविधी श्रीमंत्ररानावली॥१॥

समलकमलनेत्रापूर्णभीतां मुक्ताद्

दनुत्रमनुत्तदेवैः पूजिता - सिसंग्रेः।

विद्यत्तरिक्षित्तोनोमंडलारक्रकातिर्

दिशतु सकलिसिद्धं गुंदरी साधकेन्यः॥१॥

श्रीदर्थे कीर्तिसिंहो विभववितरकार्डवरे कीर्तिसिंहः।

सौदर्थे कीर्तिसिंहो रिपुषलमयमप्रोद्धतः कीर्तिसिंहः।

साकीर्तो कीर्तिसिंहः सुजनजनमनोवद्धभः कीर्तिसिंहः

सिद्धाकोर्तिसिंहः विभवनभवने कीर्तिसिंहात्परः कः

मिश्रश्रीभास्त्रराख्येन कीर्तिसिंहस्य चाइया । मंत्रराज्यको नाम क्रियते चाल्रघोधिनी ॥ ४ ॥

[n 3 n

तवादी गुरुशिषास्त्रस्य सामास्मारे ॥

स्वादातान्त्रयः जुद्धः स्वोचिताचारतत्त्रयः ।

साम्रमी वेदवित् क्रोधरहितः सर्वशास्त्रवित् ॥

स्रद्धावानतसूषरस्य (१.० नसूयकः) प्रियत्रकः ।

स्रुचिः सुवेषस्तरुगः (१० वास्तरणः) सर्वभूतसमानधीः ॥

स्रोमाननुद्धतमितः पूर्णातंताविमञ्जेकः (१) ।

सगुग्राचीसुकृतधीः कृतशः श्रिष्यवस्रभः ॥

निग्रहानुग्रहे दक्षी नहानंत्रपरायणः ।
कहापोहप्रकारकः भुद्धास्रायः कृपालयः ॥
इत्यादिलख्यैपुँको गुरुः स्यात्तरिमानिधिः (!) ।
शिष्यः भुद्धान्त्रयः श्रीनान् कुलीनः प्रियद्क्षेतः ॥
स्यष्टवाक् पुरुषचरितो अक्षोत्तभीहंभवित्तेः ।
कामक्रोभपरित्यागी रागी च गुरुषाहयोः ॥
देवताप्रखतः कायमनोत्राग्निहिंवानिशं ।
निरुत्तो (r. नो °) निर्जिताशेषयाज्ञकः (? ° पातकः)
श्रिद्धयान्तितः ॥

डिजदेविपतृणां च नित्यपृज्ञापरायणः ।
युवा विनियताशेषकारणः करूणालयः ॥
इत्यादिलख्यौपुँकः शिष्यो दीखाधिकारभाव् ।
तयोवैत्यरवासेन शातान्योन्यसभावयोः ।
गुरुता शिष्यता वापि नान्यपेति विनिष्ययः ॥

इति नंत्रमुक्तावल्यां ॥ स्रथ मंत्रेषु विश्लेषनिरूपर्य ॥ ०

खय वालादिभेदः fol. 3b; खय नश्चमप्रकारः fol. 4a; अय चुणशोधनं fol. 5b;—ii. चय दीश्वाप्रकार: fol. 6b; iii. जय सुंडानि $fol. \ 11b$; iv. भूमी स्रीयक्रं पंचवर्शन पूरियता । अप पायस्यदेवताया: दीखा । fol. 23a; v. संघ समयाचार: fol. 31a; vi. खण होमनिधि: fol. 33b; vii. जय मंत्राणी दश संस्कारा: । fol. 40b; viii. यस्म-म्मृष्टिस्यितिव्यं [सि] न्यपिथानानुग्रहाला सं (!) । कृतं पंचिषधं शम्बद्धासते (?) तं स्तुमः शिवं॥ o sets of devotional verses with explanations, fol. 45a; ix. अथ मुद्दा fol. 62a; x. सथ क्रीयक्र fol. 64a; xi. विशापूननं fol. 68b; xii. (रालपुत्राविधान) fol. 71a; xiii. स्वय काम्यक्रमाणि fol. 74a; xiv. खण काम्यक्रमहोन: fol. 77b; xv. (न्यासविधि:) fol. 82b; xvi. (दक्षिणापुरूष) fol. 98a; xvii. अय वाराहोभेदाः (! mainly formulas) fol. 105b; xviii. प्रायाग्निहोधविधि: fol. 115b; xix. do., fol. 120b; xx. जप मात्रिकामंत्राः fol. 122b; xxi. चय शिरोनंबा: fol. 127a; xxii. चय भुवनेबारी-मंत्रविवरणं fol. 133b; xxiii. श्रथ त्वरितामंत्रविवरणं fol. 143b; xxiv. खण दुगैानंत्रा: fol. 156b; xxv. खण गणपतिमंत्रा: fol. 165a; xxvi. जय घरमंत्रा: fol. 175b.

This chapter seems to end fol. 1805 सन्ति-नेतनचेद इहायह सर्वेकनीणि सादय खाहा ॥ २६ ॥ when there follow three more lines of formulas, ending इति सदेग॥ followed by a śārdrīluvikrīḍita संसासक, and two ślokas, the second of which runs thus:

श्वनावास्यदिने विद्याभीत्रयेमधुरोत्तनैः । भक्तभोज्येयेषाञ्चक्तिः दश्चात्रेभो व्य दक्षिणाः ॥

This is followed by an incomplete sloka with a colophon written by a different hand, which is wrong both as to the number of the chapters (21) and the subject treated of.

In the colophon the work is attributed to Kirtisinha: इति जीनहाराजाधिराजजीकीर्तिसिंहदिरिय-तायी नेवरत्नावत्यां . . . उज्ञास:॥

The anthor quotes Jäänärnava, Jayudrathayämala, Muntrumuktävali, Tantearäja, Paücarätratuntra, I'rapaäcasära, Šäradätilaka und Särusamuccaya, etc. [H. T. Colebrooke.]

2581.

1197. Foll. 78; size 12½ in. by 4½ in.; careless, modern Dovanagarī writing, by the same hand as the bulk of the preceding MS.; nine lives in a page.

Mantraradhana-dīpikā, an exposition of Tantric formulas, by Yaśodharu, son of Kamsāri Miśra.

Chapters vii.-ix., and part of the xth. Very incorrect.

VII. begins: नहितोनलः दीवैचान्येपरायश्चाद्यरायेहसी युन: सहाश्चिष ⁰

VIII. fol. 15: सम जीवनंता: ॥ तम्बेकप्रासादनंतः । १

1X. fol. 44: सम विकादनंता: ॥ तत्रादी राजाभिमेको हाद्याख्यः । १

It ends (fol. 77।): इति श्रीवंगारिनिश्रात्मनयशोधर-विरिनितायां मंत्राराधनदीपिकायां नवनः प्रकाशः॥

X. begins: जवाष्टादशाखरगोपालनंत्रं ॥ °

Tho MS. breaks off abruptly with चहण्डम, after which a later hand has added the colophon: इति श्रीकंसारिनिश्चविरायां नंत्रदिषकायां दशमप्रकाश: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2582.

968c. Foll. 15; size 7½ in. by 4½ in. careless Devanagari writing of 1753 A.D. in lines in a page.

Mantramuktāvalī, a short compilation of Tantric spells, with directions for the use of them; in very incorrect Sanskrit.

It begins: श्रीभगवान उवाष: श्री श्रस्य श्रीगुरुवंबः
गुरुविद्यार्गुरु देवनहेमारं गुरु टर्च परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः
श्रादित्यवारे मलेक्षवुद्धि च सोमवारे सर्वसिद्धयः नंगलवारे धनः
विद्या च यूधवेइयनेव चः वृहस्पतिवारे श्रांति कृत्वा च जुक्रवण्य
वैद्य भवेत् श्रानिवारे गक्षति वृद्धिपृत्रदाराधनं ?

It ends with mystic sets of the figures t and e in conjunction with the days of the week, thus: रिवराकी tettettettetettet रिविदिने । times t, etc., श्रानिदिने 4 t, 3 e, 6 t, 1 e, ॥ इति श्रोजेबनुकावली संवर्षा ॥

[H. T. COLEBROOK).

2583.

1192b. Foll. 70; size 12½ in. by 4¾ in . careless Devanaguri writing, of 1804 A.o.; cigio lines in a page.

Dakshinamurtisamhita, a work on Tante worship by means of mystic formulas. It seems to consist of 64 chapters (patala), only the first 40 of which are, however, numbered in this MS.

It begins:

श्रीमञ्जीकोशहर्य पंचितिहासनासकी ।
फलं कस्यलतानी च चारुरानस्कृतकलं ॥ १ ॥
चतुरायतनानेदि चतुराद्वायकोशगे ।
नित्यानेदि परं ब्रह्मधान नीमि सुसामये ॥ १ ॥
श्रीदेव्युवाच ॥

कृपां कुरु महादेव कृपयानंदर्भुद्रः । किंतु ब्रह्मतं [भाम] क्षोतुमिक्तामि तस्त्रतः ॥ ३ ॥ कर्ष क्षोत्तहितं देव श्रीकोशहृद्यं कर्षः । पंचासहासनं सेवां कर्षं कत्यस्त्रतात्मकं ॥ ३ ॥ कर्ष राजालकं देव कथनायतनात्मकं । कथनासायसंतेषं कर्ष नितालकं प्रभी ॥ ५ ॥ ईत्तर उवाच ॥ रत्तलवालकं वस्तु विपुरा पर[मे]चरी । चतुरुक्ती सेचनाना तदा कामदुषा वरा ॥ ६ ॥ स्रीविक्ता च तथा रुक्तीमैहास्त्रक्तीस्त्रीय च । विश्वतिः सवैकासात्मस्त्रक्ती यंच प्रक्रीतिताः ॥ ९ ॥ ९

1. ekāksharalakshmīpūjāvidhi; 2. mahālakshmīpūjā; 3. trišaktimahālakshmīyajanavidhi; 4. sāmrājyavidyūyajanavidhi; 5. ātmāshtāksharaparajyotirvidyārādhanam; 6. praņavavidyūparanishkalabhedasamārādhanam; 7. ajapānāmavidhānam; 8. mātrikāpūjāsādhanavidhi; 9. tripurešvarīsumārādhanavidhi; 10. kāmešvarīpūjāvidhi, etc.

It ends:

जलकेलिं ततः कुर्यात्माधं समिपिभः मुसं । जनदानं प्रकुरीत रसेः चिद्धः समिनतं ॥ एवं यः कुरुते विद्वान् दमनारोपग्रक्तनं । तस्य सावसरो पूजा स्वीवसाधिष्ठिता भवेत् ॥

इति दिख्यानूर्तिसेहिताया दननकरोपयाविधानं नाम पटलः सनाप्त: н [Н. Т. Солевкооке.]

2584.

1230a. Foll. 17; size 11 in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nino lines in a page.

Kāmākhyātuntra, a treatiso on the worship of Šukti, in the form of Kāmākhyā, here consisting of 7 palalas.

It bogins: श्रीदेखुवाच ।
भगवन् सर्वेभनैज सर्वेनिकाप्रिय प्रभी ।
सर्वेदानंदहृदय सर्वेगमिवकाज्ञक ॥
श्रुतानि सर्वेतेत्राखि साधनानि च सर्वेज्ञः ।
विद्यास्ताः सकला देव फलानि त्यासाहतः ॥ ०

Cf. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 39, where, as in the next MS., the treatise is divided into 9 patalas.

It ends:

रतसे कथितं खेहाव प्रकाश्यं कदाचन ।
गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं सदा प्रिये ॥
पशोरग्रे विश्वेषेया गोपनीयं प्रयानतः ।
ध्वानां साधकानां च सास्त्रियं न घदेदिय ॥
न द्वात्कायासंत्रेभ्यो विगीतेभ्यस्त्रेष्य (१ऽविनी०) च ।
उदासीनजनस्येव साम्रियं न घदेदिय ॥
दिभिकाय न दातव्यं नाभक्ताय कदाचन ।
मूखाय भाषक्षीनाय द्दिद्राय ननाह्या ॥
द्वाच्वाताय जुद्वाय कौल्डिकाय महेच्चरि ।
कालीभक्ताय श्रीवाय प्रद्वाच्व शिवाह्या ॥
जनेन भवमुक्ताय महाकाल्यप्रपृत्तिने ।
मुरास्त्रीवेदकायाय शिवाविल्यदाय च ॥

इति चीकानास्थातेचे पार्वतीचारसंवाहे (thus always) समनः पटलः ॥ [П. Т. Солевкооке.]

2585.

1442b. Foll. 13; size 12\frac{1}{2} in. by 4 in.; very careless, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

Kāmākhyātantra. The treatise is here divided into 9 patalas, the first two of which correspond to pat. 1, and 3 and 4 to pat. 2, of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

2586.

3187. Foll. 29; size 7% in. by 6 in.; well written, in Devanagari, on European paper (water-mark 1867); ten lines in a page.

Kalpasūtra, a manual of certain Tantric rites, ascribed to Parašurāma.

It begins:

श्रीगुरुगखपतीष्ठदेवताभ्यो नमः ॥ अधातो दीक्षां व्यास्या-स्यामो भगवान्यरनशिवभट्टारकः श्रुत्यष्टादशविद्याः सवैधि दर्शनानि लील्या तत्तद्वस्यापकः प्रखीय स विमत्या भगवता भैरव्या खाला भिवया पृष्टः पंचभिभृतैः पंचाक्षायान्यरमान-सारक्रपान् प्रखित्ये तत्रायं विद्धातः पद्विश्वस्तानि विश्वे श्ररीरं संयुक्तिः शियो जीवो निष्यंयुक्तिः परमशिवः स्वविनशैः पुरुवाचा वर्णेतिसका निताः शब्दा मंत्राणमित्रशिक्षता तंत्रदायिश्वासान्यां सर्वेसिद्धविश्वासमूर्यिष्ठं प्रानास्यं गुरुनंत्र-देवताननः पवनानमैक्येन भावनादं तरात्मविश्वरानंदं अवणो रूपं तच्च देहे व्यवस्थितं सर्वेषु दक्षेनेषु गुप्तेयं विद्या । तत्र सर्वेषा मितनान्दी खेत । दीखासित्यः शासिकी शंभवी मौती चेति । तच शासिकी शिक्षप्रवेशनाक्योभवी चरखविन्यासान्त्राची मंत्रोपदिस्था । सर्वेष्ण सुर्योदे सेका वेसेके । सन्नुरुः क्रमं प्रयत्वे सार्ग हुन्वा तरुणोक्षास्थान् शिष्यमाहूय वाससा मुखं बच्चा गर्थपतिल्लिताश्यामायात्रीलीपरापात्रचितुभिस्तमवोस्य सिद्यातं स्वाप्यात्वा ॥ तिक्षरित रक्षणुक्षचरकी भावियत्वा तद्मृतक्षालितं सर्वेमलंकुर्यात् ०

मासे मुहूर्त उत्थाय सहस्रदलकमलकार्यकामध्यनिषिष्टगुरुचरणयुगलिविगलदमृत्रदस्विसरपरिभुतासिलांगो ॰ fol. 8n;
चण यागविधि: fol. 3b; चण होनविधि ध्यास्यास्यानः fol.
22b; चणातः सर्वेषां मंत्राणां सानान्यपद्वति व्यास्थास्यानः ।
fol. 24b; भूभुँ शः स्वस्तस्वितुर्वरेष्टं ॰ प्रचोदयात् । इति
विज्ञाणां गायत्रो ॥ यत ईद्र भयामहे ॰ (Rigv. viii. 38,
13) । स्वस्तिदा ॰ (ib. x. 152, 2) । इतिद्री गायची ॥ ॰
सेचराय नमः ॥ ॰ नमी भगवते चीसूर्याय ॥ ॰ पुंडरीकाष्ट्राय
नमः ॥ पुष्करेषणाय नमः ॥ चनलेषणाय नमः ॥ कमलेषणाय
नमः ॥ विश्वरुपाय नमः ॥ चीमहाविष्णावे नमः ॥ इति
पोउञ्चर्ततेषणा सनवृष्टिक्षिणी दूरदृष्टिसिद्विप्रदायकच्युष्टाती
विद्या ॰। इति महान्याधिनाञ्चनी विद्या ॥ ॰

It ends:

य इमा दशकांडों महोपनिषदं महावेपुरसिद्धांतमालासवैख-भूतानहरहरधीते स सर्वयन्नेषु यहा भवति यं यं ज्ञतुमधीते तेम तेनास्येष्टं भवतीति श्रुतमित्वुपनिषदिति ज्ञिषं ॥ इति श्रोदुष्ट-श्वित्रयकुलकालांतकरेणुकागभैतेभूतमहादेषप्रधानशिष्यश्रीनारा-यणावतारमहामहोषाच्यायश्रीपरभुरामविरिषतं कल्पसूषं संपूर्वे॥

This seems to be a different treatise from the same author's Vidyākalpasūtra, described by Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 69.

'This copy was made from an undated Devanāgarī MS. belonging to Lakshman Trimbakjī Gadgil of Belgaum, consisting of 39 leaves, about 8" by 3\frac{3}{2}"; and presented to the India Office Library, 23rd Aug. 1878.'

[J. F. FLEET.]

2587.

452b. Foll. 11; size 9½ in. by 5 in.; fair Devanāgarī writing of the latter part of the last century; 12-15 lines in a page.

Mahārasāyanavidhi, also called Kākacaņdeśvarīmata, a Tantric treatise on quack medicines; deriving its namo from Kākacaņdeśvarī
(or Kākacāmnņdā), a particular form of Śakti
or Bhairavī, to whom Īśvara, in a series of
conversations, reveals his occult science.

Very incorrect. It begins:

क्रेलासिश्त्यरासीन[म्] उनासाध जगहुरू ।

योगिन्यः कथयं(॰नोऽकथयन्) यंत्रं गुझागुझतरं परं॥१॥
सर्वेह्नानप्रकाझाय सर्वेहाः सर्वेकृकुयः(!) ।

हतैः क्रयं कथं देव त्वया सर्वे ममोपरि(!) ॥ १॥
ईश्वर उ॰॥

कंकालिकालरात्रि च कालचंडाभवीविका । कालिका कालरात्रि च काकचंडेचरीमते ॥ ३ ॥

The numbering of the ślokas is discontinued from fol. 6 (after śloka 127).

इति (प्रचतः °) चतुर्थः पढछः fol. 4b; इति काकवांड-घरोनते बैलोक्पसुंदरीगुढिका संपूर्णा fol. 5a; इति ° जारणपढछः fol. 6b; इति शास्त्रलीकस्यः ° इति व्रवतं-डीकस्यः fol. 7a; इति काकवांडेग्यरीकस्यः (?) fol. 7b: इति हारीतकोकस्यः fol. 8a; इति पोढलीपादरमेंद्रं fol. 8b; इति ° जलूकापढछः fol. 9a; इति ° तालकेग्यरं fol. 10b.

It ends:

सप्तमे सप्तको चैव लेचरी भवति व्यया। स्राट्यपुत्तेन सीध्यंति (!) इदं चैव रसायशं॥ न कातेन विना सूतं सूतं कातिविवर्जितं। सत्तमं सत्तिवेहेनह (!) विडिनियोशिस ॥

इति महारसायनविधिः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2588.

1248c. Foll. 16; size 9½ in. by 3½ in.: fairly good Devanāgarī writing of 1777 A.D. nine lines in a page.

Mantraratnākara, by Vijayarāmācāryu, pupil of Caturbhujācārya. The 13th chapter (of the section) entitled Kārtavīryamantranirūpaņa, containing charms and spells, in the form of prayers addressed to Kārtavīrya-Arjuna, king of the Haihaya country, with the view of averting ill-luck of every kind.

It begins:

चय सर्वेडदान् वस्ते कार्तवीर्यमनुक्तमान् । यान्ममाराध्य मनुष्ठाः साध्येति निजेष्यतं ॥ ९ ॥ रीद्री सञ्चारिनचंद्राद्धाः(।) लक्ष्मीर्यहाँदुश्चातियुक् । यिधिधेरेंदुशांत्याद्धाः निद्राध्यैग्नींदुसंयुक्ता ॥ २ ॥ याश्चो मायांकुशं विष्णुप्रिया वर्षोस्त्वमीरयेत् । कार्तवीयोश्चेनो रेतो दुदंतः प्रख्यादिकः ॥ ३ ॥

It ends:

श्रीकली: श्रियमाप्तीति पश्चैवैश्यो भवेश्वृपः । किं बहुक्केन सर्वेष्टं प्राप्तीति साधकोत्तमः ॥ ३१% ॥ इति श्रीमञ्जतुर्भुजाचायैचरणसरीजनिवसितः(मनं)चंचरीका -स्वादितचित्रमकरंदश्रीमहिजयरामाचायैविरचिते मंत्ररामाकरे कातिवीयेमंत्रनिरूपणे त्रयोदशस्तरंगः ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

सन्यया उपत

2589.

1717. Foll. 81, 83 and 67; size 9½ in. by 4½ in.; careless Devanagari writing of 1768 a.p.; ten lines in a page.

Saktisamgama-tautrarāja, a spicilegium of abstruse speculations on the transcendent mysteries of Tantric helief, in four khandas, only three of which—viz. I., 111. (or II.), and IV., consisting of 20, 20, and 11 patalas resp.—are, however, contained in the present MS.

lt begins (with the numbers supplied) : श्री-हेब्युवाच ।

> क्रनादिक्य भूतेश शशिशक्तर शंकर । देवाधिदेव विकेश विकाराध्य सुरेक्षर ॥ १ ॥ निरंजन निराकार नितानंद गुणाकर । गुणातीत परसामिक्षवातीत परात्पर ॥ २ ॥

तसं जुतं जगसवें स्यावरजंगमादिकं ।
जुतानि सर्वतंत्राणि एक्ककोट्यावुदानि च ॥ ३ ॥
तंत्राणंवादिकं देवराज राजेक्यर प्रभो ।
तंत्रराजः जुतो देव नानाभेदाक्ष संजुताः ॥ ३ ॥
रसायनं जुतं देव सिद्धयो विविधाः जुताः ।
श्राक्तिसंगमनामानं तंत्रराजोक्षमोक्षमं ॥ ५ ॥
स्थितं देव देवेश अंत्रसिद्धाभिधागमे ।
न मसं कथितं देव संश्रयं छेदय प्रभो ॥ ६ ॥
चतुःसंडेन संयुक्तं सर्वसारोक्षमोक्षमं ।
तंत्रं कथय देवेश संप्रदायक्रमागतं ॥ ७ ॥
समग्रं तंत्रराजेंद्रसायेत्वरहितं (?) प्रभो ।
संप्रदायप्रधानां मार्गसंदर्शकारकं ।
कस्ये (!) सिद्धिप्रदं तत्र कथयस्य मम प्रभो ॥ ६ ॥

शिष उवाच।

तंत्रराजः पूर्वमुक्तः संडाप्टकसमुज्जलः । पूर्वार्थमुत्तरार्थे(!) च सार्धद्वयसमन्त्रितः ॥ ९ ॥ प्याधं कादिसंहं तु द्वितीयं हादिसंहलं। कादी तु बेद (i. e. 4) संडानि हादाविष चतुष्टयं ॥ १० ॥ प्रतिसंडं महेशानि विसहसं च घटशतं। प्रतथ्यायं ज्ञातसोकाः पट्तिंज्ञत् पटलानि च * ॥ ११ ॥ इत्येकसंडमित्युक्तमेय संडाप्टमं विदः। दिव्यीघरिषतो यत्र गुरुद्वारा (?) भविष्यति ॥ १२ ॥ शक्तिसंगमनामास्यं श्रीवृहत्तंत्रराजसं । येदलंडसमायुक्तं पष्टिसाहस्रकं शुभे ॥ १३ ॥ हिच्ची घरचितं तंत्रं सर्वतंत्रोत्रमोत्रमं । सवादि काल्या रचितं तारारूपं द्वितीयमं ॥ १३ ॥ तृतीयं सुंदरीरूपं चतुर्पी चित्रमस्तका । युगे युगे बंद्रसंख्यं कली संडचतुष्टयं ॥ १५ ॥ षर्शती वत्सराते तु डिसमत्मुसरं शिवे। चादिभेयत् देवेशि दिव्यीयाद्वा रतः शिवं ॥ १६ ॥

I. ends:

तस्रवं निहनादेवमुसादुवार्यते (!) च यत् ।
तदेव सत्यं भवति प्रोक्तस्पर्श (? ग प्रोक्तात्परं) किनिक्कसि॥
इति ज्ञीनदक्षोभ्यमहोग्रतारासंवादे शक्तिसंगमतं चरात्रे प्रवम-संडे कामधेन्वादियोगे विद्याः पटलः समाप्तः॥

^{*} For the Kādimata see no 2538.

III.(?) begins: देख्याच ॥
देवदेव महादेवं भक्तानुग्रहकारकं ।
स्वनाद्यंत पराकाशं तमोडे निर्मुखं विभुं ॥ १ ॥
व्यवसादान्यया नाथ ज्ञानमारमशासनं ।
कालांतरे समायाते पुनः पृष्टं नया विभी ॥ १ ॥
पूर्णीभिषेकदीक्षा तु कर्ष भेदत्वमाराता ।
ईश्वर उवाच ॥ 0

It ends:

सवैतंत्रे प्रयुक्तवाद्य संश्चेपतो नता (? नया) । मंत्रातरत्वाकियता किनन्यत् छोतुनिच्छसि ॥

इति जीकालीकालसंवादे पट्शांभवरहस्ये उद्वंडभैरवीये शक्तिसंगमतंवराजे पष्टिसहस्रे धूनावतीकीतुर्वं संघेपविधिनीम विश्वतितमः पटलः॥ समाप्तचार्यं संघः॥

IV. begins: देखुवाच।
देवदेव महादेव सर्वेसिडियवर्गक।
तक्षं श्रुतं मया सर्वे रहस्यातिरहस्यकं।
इदानीं यद देवेश रहस्यं परमं विभो॥
शिथ उवाच।

रहस्यातिरहस्यं च कथं त्विय निवेशतो ।
तथापि तत्र सङ्गत्त्वा रहस्यमपि कथ्यते ॥
कालो तारा विश्वमस्ता सुंदरी चगला रमा ।
मातंगिभुवनासिडिविशा(!) च भैरवी तथा ॥ व

It ends:

गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं पुनः पुनः ।

रहस्यातिरहस्यं च रहस्यातिरहस्यकं ॥ १०५ ॥

इति संद्येपतः प्रोक्तं किनन्यत् छोतुनिच्छसि ॥

इति जीनहछोभ्यमहोग्रतारासंयादे तारासूक्तं अग्रजातिवर्यंने

स्काद्यः पटलः १९ समाप्तः ॥ संवत् १६९५ ॥

Cf. Raj. M tra, Notices, i., p. 229; Bik. Cat., p. 606; where khanda 1. is said to consist of 20; II. of 65; III. of 19; IV. of 11 chapters. The opening and concluding couplets of the former MS. agree with those of the present one.

[H. T. Colebrooke.]

2590.

1412b. Foll. 16; size 12[‡] in. by 4½ in.; fair Benguli handwriting of about 1750 A.D.; twelve lines in a page.

Parātantra, or Karavīrayāga, a series of revelations regarding the occult science of Tantric worship, in the form of a dialogue between *Iśwara* and *Devi*. Very incorrect.

Whether the title Kālīkalakrama refers only to the last section of this treatise, or whether it belongs to the whole, as that of a section of a larger work, is not clear.

It begins:

बहुतिहि(र.सिह)समाकी थें इमज्ञाने करवीरकं(र.० के)।
तत्र वीरगणाः सर्वे महाभक्षानः(कक्षोल C.) हूँ कृते ॥
निवतेते महाज्ञत्रुयोगे (निवतितमहाचक्रे योगे C.) विद[ज्ञडामरे।
महावृन्दे महास्थाने गणडाकिनि(महास्फारडाकिनीगण
[C.) याचिते॥

वासाधा(ब्रह्माद्या C.) मातरखाष्टी स्वेषेण(!) भैरवास्यः । गणेशो (॰शा C.) बहुकाः सिद्धा मातुष्यक्रे तु मालके [(मेलके C.) ॥

श्रीनाचादिगयाः [सर्वे] वीरनाचावतारिते । तिद्विनाचावकाशेन संतोवित बुलेम्परे ॥ सर्वेभूषां परित्यच्य सानन्दोद्धाः समानसा । श्रीचक्रे स्म स्थितं देवं पृक्कते बुलसुन्दरी ॥

सन्तरम् न्यञ्चीदेचुवाच ।

सर्वेश्रोतोत्तरं (श्रोवोद्ववं C.) ज्ञानं त्वरप्रसादाध्कृतं नया ।
यानलाहकपूर्वं तु तन्त्वास्यनेकभानि च ॥
शिरश्केदश्च बहुधा महानन्यानपद्गकं (!) ।
मालातन्तं च चकार सागराभ्यानिहानतं ॥
चतुर्विञ्चातिवेलक्ष्मश्रुताः (!) सर्वा विधारिता ।
इहानीं संञ्चयो जातो तवेव वचनारप्रभो ॥
एषा सा परमा शक्तिने द्वितीया परेश्वरी ।
एषा शक्तिहानाया विश्वं च्याप्य च्यवस्थिता ॥
नाहिनेच्या न चाना तु यथा सर्वे प्रवत्ते ।
तथोक्ता न द्वितीया च तन्त्वे कुलमहार्थवे ॥
एषा संधीयते विश्वनेका चेलोक्यपूजिता ।
एतदेव तथा (?) ब्राक्वीयडाक्षायः कथं प्रभो ॥
घर्रसिंहासनगा देवी नायिकाः घर प्रकारिताः ।
पडाक्षायविभिन्ना चेलेका सा परमा कथं ॥

धिभना वाय भिना च तं चेदेव जगताभी।
क्यमेवापरा जन्निविभिना परनेग्ररी॥ ०
जीतताज्ञिव उवाच।

निय प्रियतने देवि निञ्जामय घटामि ते।
गुत्तं गुत्तानं दिव्यनक्यं कथ्यानि ते॥
तव खेहात्मवस्थानि रहस्यं कौल्किकाय वै।
तो ननस्कृत्व बस्तानि विध्युमायो जगन्नयों॥
नारायणीं महानायो प्रकृति विद्युरुपिणीं।
स्कापरा परा शक्तिः प्रकृतिविद्यमोहिनो॥
विद्यविमोहिनो सा च वैद्यावी च प्रकृतिता।
धारणाहाचीनित्याहुः पालना परनेच्यरों॥
वैलोक्यनोहनान्नायायुता सा प्रकृतिः स्मृता।
विद्यसंसारणात्मा तु वैद्यावी तु प्रकृतिता॥
विद्यसंसारणात्मा तु वैद्यावी तु प्रकृतिता॥
विद्यसंसारणात्मा तु वैद्यावी तु प्रकृतिता॥

्हित क्रीपूर्वेश्वरीपूर्वेश्वायः [॥ १ ॥ С.] fol. 2b; हित परातन्त्रे निष्णेश्वरीदिक्षियाञ्चायः [॥ १ ॥ С.] fol. 3b; हित परातन्त्रे निष्णेश्वरीदिक्षियाञ्चायकुष्त्रिकादेवी ॥ ३ ॥ С.) fol. 4a; हित परातन्त्रे उत्तराञ्चाये काल्किकक्षमः (काल्किक्षमः ॥ ३ ॥ С.) fol. 4b; हित परातन्त्रे श्रीपिद्याञ्चन्तेष्वायः (ञ्चन्नेष्वायिषपुरुद्दे सरवीरमहायाये परातन्त्रे (परातन्त्रक्रमे С.) हाद्द्रश्वसाहिककार्यं चडाञ्चायाभेदसूत्रं ॥ ६ ॥ ib.; हित श्रीमहाश्रोतिष द्वि १ करवीरयाये परातन्त्रे (परातन्त्रक्रमे С.) क्रमहादश्वसाहिकार्यां काल्कीक्रमित्र्येयम् परातन्त्रे (परातन्त्रक्रमे С.) क्रमहादश्वसाहिकार्यां काल्कीक्रमित्र्येयम् र्व fol. 11a; हित श्रीभैरवश्चोतिष द्वि १ करवीरयाये परातन्त्रे (परातन्त्रक्रमे С.) परमार्थेनिर्णेयः 18a.

It ends:

चिद्रिया बहुधा जाता नानाभेद्समाणिता । रका सा बहुद्धा च जानीयाहित्यचशुषा ॥ स रव साधकः जेष्टः सिद्धिशानस्य भाजनं । जनुष्टानरतं सर्वं सिद्धिभागी भवेद्भुवं ॥

इति चीभेरवच्चोतिस (इति च्रीच्रोतिस C.) शिरइचेदे महाकरवीरयागे परातन्ते कालीकुलक्षमः समाप्तः॥

On the back of the last leaf the treatise is called Karavīratantrakulakarma.

The Cambridge Library possesses another MS. of this work (Add. 1477; 39 leaves, the second of which is, however, wanting) from which Profs. Aufrecht and Cowell have kindly supplied the various readings noted above.

[II. T. COLEBROOKE.]

2591.

1192c. Foll. 41; size 12½ in. by 4½ in.; indifferent Devanagari writing of 1804 A.D.; eleven lines in a page.

Rahasyārņava, a manual of Tantric worship, in 15 chapters (paṭala), compiled, under orders of Jayacandra Navendra of Trigarta (Lahore), by Vanamālin, pupil of Hridayānanda. The MSS. (osp. the second) are rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): श्रोपरहेवताये नमो नम: ॥

> सुधासारेण सिचंतीं बंडनीलं सदाशियम् । नवीनमलद्श्यामी विश्लेशनननीं नुमः ॥ १ ॥ नमामि जालपा देवीं कालपाशनिकंतनीं। ब्रबेशविष्णुनिवती द्यिप्रसिद्धिप्रदायिनी ॥ २ ॥ गुरुं च द्वदयानन्दं सर्वेशास्त्रविशारदं । शियरूपं नतो नित्यं मंत्राक्षां विद्धातु न: ॥ ३ ॥ जयचंद्रनरेंद्रस्य विगर्तेशस्य वाह्या । विद्वा साधकाना च प्रोतये वनमालिना ॥ ४ ॥ सिडिप्रदः सदा तेषा पश्ना च विषप्रदः (!) । श्रीरहस्यार्थवो ग्रंथस्तन्यते सरहो मया ॥ ५ ॥ सप्रमार्था सत्तर्के च विद्यो वचनाद्वि । भायचूडामिश्रं हात्वा तंत्रचूडामिश्रं तथा ॥ ६ ॥ कुलचूडामधि चैय ज्ञानार्थवं च भेरवीं। कुलार्गवं योरतंत्रं समयाचारमुत्रमं ॥ ७ ॥ गांधवेनत्यमुक्तं च नीलतंत्रं ततः परं। रकवीरां समालोका तत्वार्थवं च भैरयं ॥ ७ ॥ जन्येपां च मतं हात्वा साथकानां हिताय च। गुरुक्रमविधानं च भावश्च त्रिविधस्तया ॥ ९ ॥ कुमारोपुत्रनं चैव कुलाचारस्ततः परं । योउपुत्राविधिश्चैव निश्रीयसाधनं ततः ॥ १० ॥ पाएउपैः प्तनं चैव द्वीपदीसंस्कृतिस्ततः । पुरस्रयात्रमस्त्रेव बल्दिनविधिस्ततः ॥ १९ ॥ रहस्पातिरहस्यं च साधनं सर्वेसिहिदं। विभृतिधारखं चैव संतयागविधिस्तया ॥ ११ ॥ योगश्चेव ययान्यायं ग्रंचे अस्तिसन्यते मया । रनं विज्ञाय यो मर्ताः कुरुते साधनं सदा ॥ १३ ॥

शंकरस्य मितिशैषा तस्य सिक्षिः करे स्थिता । ततो गुरुक्रमं वस्ये यथायदनुपूर्वशः॥ १४॥ तदुक्तं भावपुडामग्री । ०

1. Unrunirunya, fol. 4h; 2. bhāmanirunya, fol. 8a; 3. kumārikūkalpa, fol. 9h; 4. sumayā-cāra, fol. 10a; 5. pāļhapājā, fol. 10h; 6. ai-sāthapujāpuddhati, fol. 11a; 7. pāņdavamahā-pūjāpaddhati, fol. 22a; 8. draupudāsumskriti, fol. 23h; 9. chinnādiputalu, fol. 28h; 10. pura-scaryākrama, tol. 35a; 11. balidāmavidhi, fol. 30h; 12. vibhūtilhāranaxidhi, fol. 37b; 13. untaryā-garidhi, fol. 80a; 14. yogavaraņam, fol. 39h; 15. rahasyoktudravyukodhanavidhānum; ends:

अनंतरं श्रीपात्रं गृहीला ज्ञातिपठनं । तर्पेशं च तस्तेन ईश्चस्रहपमात्मानं सक्यात् (!) ॥ हरिनीडे ॥ ०

इति जीवनमाल्याचार्यजीरहस्योक्कद्रव्यक्षोधनविधानं पंचदशः परलः ॥ This colophon has caused the alternative title of *Dravyuśwdhana* being wrongly ascribed to the whole work.

The colophons usually run thus: इति जी-वनमाल्याचार्यसंगृहीते रहस्याखेवे •

[H. T. COLEBROOKE.]

2592.

581d. Foll. 50; size 124 in. by 44 in.; fairly written in Devanagari, by several hands, in 1800 A.D.; eleven lines in a page.

The same work. Both MSS, seem to have been transcriled from the same original.

[H. T. COLEBROOKE.]

2593, 2594.

705, 706. Foll. 1-150, 151-298; size 164 in. by 44 in.; clear Bengali handwriting of about 1700 A.S.; nine lines in a page.

Sirurahasya, an extensive work on Sivaworship. The complete work consists of 12 parts (anisa), only one of which, the seventh, is contained in these volumes. It begins: स्वय जयुः।

मूत वेदायैतस्तक शिषध्यानपराययः।

मृत्युपायं वदास्तभ्यं कृपालो मृनिसस्तन॥

कः सेव्यः सर्वदेवेषु को वा जय्यो मनुः सदा।

स्थातव्यं कुत्र वा नित्यं कि वा सर्वायैसाथकं॥

मृत उवाच।

धन्यानन्यामहे नुनमनन्यशरकान्त्रनीन । वनाशिनो वनावासात्रस्तमन्यूनकस्मपान् ॥ भवद्भिः सर्वेषेटार्थतस्त्रज्ञानमकस्पर्यैः । परात्परतरः शर्वः सर्वदा पुत्र्यते थिया ॥ भवडिः सर्वेवेटाणे ज्ञात रचास्ति यद्यपि । तथापि विविश्वष्टयानि यथा ज्ञातं नया तथा ॥ प्रा बैक्षासशिकरे मुकासीनं जगत्रभू । वेदानवेद्यमीशानं शहरं लोकशहरं ॥ विश्वतश्रद्धां देवं विश्वतीमुखनव्ययं । विश्वतोबाह्नाराध्यं विश्वतःपादनीश्वरं ॥ निष्कलं निर्मेशं शामं निरम्श्वमनामयं। निष्यपर्य निराकारं निर्मेलं निरुपाधिकं ॥ अवं प्रसम्बद्धनं सवीभर्णभितं। गीरीभृषितवामाङ्गं बद्मविष्यवादिसेषितं ॥ चप्रभेयजगज्जमस्थितिसंहारकारखं। सोनम्याग्निनयमं सोमाधकृतशेखरं ॥ विखयन्दनिल्मानं नरविखदलाचितं। व्याप्तवर्गपरीभानमनलेलुरियप्रभं॥ नानामिणिगणाकीर्थं किरीटकटकावृतं। दयास्थाद्वैतयनं वरदा(१. हो)भयपाणिनं ॥ निजर्महोषप्याञ्जनुमालिङ्गितवियहं । विलोक्यातीय संतृष्टः परमुखः सासमीधारं ॥ मत्वा कृतार्थमात्मानं प्रशिषत्य सदाशिवं। पप्रका सर्वलोकानी मुक्तपूपायं कृताञ्चलिः ॥ विश्वेष्यर महादेव विष्णुबद्धादिवन्दित । टेवानां मानवानां च कि मोखस्यास्ति साधनं॥ तव नामान्यननानि सन्ति यद्यपि शक्रर । तथापि तानि भव्यानि न ज्ञायन्ते मयाधुना ॥ प्रियाणि शिवनामानि सवाणि शिव यद्यपि। तथापि कानि रम्याणि तेषु प्रियतमानि ते ॥ 5 2 2

तानि सवैषिदान्यस कृपया वक्तुमहैसि । यज्ञानस्मरकादेव सञ्जो मुच्यते पातकैः ॥ रसनारससारहा ल्यामानृतपायिनी । यस्यास्ति स पुनान्धन्यो मान्यो समनुत्रीरवि ॥ जन्मानरसहस्रेषु तमं यदि तपसदा । लवामस्मरणायतं चित्तं जन्तोः प्रजायते ॥ महेशनामानुप्तदिव्यधारापरिख्नताङ्गोदरमध्यगोर्थय । न ज्ञोकनात्रीति नरो यतो हंसरिक्षतो बह्लिगतः शिवेन ॥ यतो विभृतिकयनाः शियनामास्त्रपाद्ययः । चलारो समुरानीकैचकुपुँडं पुरा मुदा ॥ वबहत्यासहस्राणि सम्यङ्गलापि पुद्धपः। शिवेति नाम विनलं भूत्वा मोर्ध गतः पुरा ॥ ये ते अप प्रमुषाः भुद्धाः शिवनामानृताशनाः । इन्द्राद्यभितपादाच्या यसन्ति शिवसित्रधी ॥ शिवनामैव संसारमहारोगीयज्ञामकं। नान्यसंसाररोगस्य ज्ञानवं दृज्यते नया ॥ ज़िव ज़क्कर विष्येश महादेवेति यन्नया । प्वेनुश्वरितं युद्धे जयस्तेनाभवन्तया ॥ शक्रदेश महेश्रेति नाम दिश्वं महायमे । पुरा भूतं पिशाचेन ततस्तस्मात्म मोचितः ॥ समस्तवेदवेदानासारभूतं शिवप्रदं। शिवनामामृतं दिन्यं पेयं सवीचिसाधकं ॥ ये संतर्त श्रष्ट्ररमाद्रेश मनःसरीनासनसंनिषिष्टाः। भायनि शुभ् स्मरणानुषक्रास्त एव धन्याः शिवसंमताश्च॥ शिवनामामृतापुरसनाः शिवपुत्रकाः । शिवध्यानरता नित्यं सनित धन्याः क्रिकित्वज्ञिनत् ॥ इत्युक्ता वेषमानाङ्कः प्रस्थिपाय पुनः शिवं । कुनारः पाचैतस्तस्यी नतम्थी कृताञ्चलिः ॥ सत उवाच । कुनारेगोदितां वाचं सर्वेलोकहितावहां ।

भूत्वा प्रसन्नवदनसनुवाच सदाशियः॥ जिव उवाच।

साधु साधु कुनाराज्ञ सम्यक् पृष्टं त्वयाधुना । यदिदानीं त्या पृष्टं तह्नस्ये जुगु सादरं ॥ रक्षेत्र पुरा गौरी पृष्टः काइयामहं सदा । सनास्थातं नया सम्यक् सर्वेषां मोस्यसाधनं ॥ टिच्यान्यननानानि सनि तम्मध्यगं परं। ष्मष्टोत्तरसहस्रं तुनास्रो प्रियतरं नम् ॥

रक्रकमेव तमध्ये नाम सर्वार्थमाधक । मयापि नासा भवेषा फलं वर्जु न शकाते ॥ तिलाइतैर्विखपनैः कनलैः कोमलेनेवैः । पुनविष्यति मी भक्त्या यस्त्रेतज्ञामसंस्थया ॥ स पापेश्यः संस्तेष्य मुख्यते नात्र संशयः। ततो ननानिकं याति पुनरावृत्तिद्छेभं ॥ °

The saptamāmša, according to a MS. in Rāj. Mitra's Notices, i., p. 123, consists of 29 adkyāyas. The present MS., however, terminates abruptly in the 25th adhyaya; and the colophon of some of the others also is wanting.

I. इति श्रीशियरहस्ये सप्तनांशे स्कन्दसदाशिवर्तवादे मुख्य-जिवसहस्रनामकामनं नाम प्रथमोऽध्याय: ॥ fol. 10/.

II. beg.: स्पय जनुः। लत्प्रसादाइयं मृतं निष्पापाः स्मो न मंज्ञयः । धन्याः कृतास्त्रया नृतं सत्क्रयाच्ययाद्वयं ॥ Col.: इति शिवगीरीसंवादे काशीमाहास्ये काशीप्रशंसा नाम हितीयो ब्ध्याय: ॥ fol. 14a.

III. beg.: पार्वसुवाच । देवोत्तमासिलाराध्य विष्येश शिव विश्वग । श्रुता पुरुषकपा रम्या त्वत्प्रसादान्मनोहरा॥ त्वसुसाभोजविलसत्वयापुष्परसं पुनः। मचेतच्चवरोको ध्यं पात्मिन्तति शहर ॥

Col.: इति • शिवगीरीसंवादे काशीनाहाल्ये तृतीयी **इध्याय:** ॥ fol. 18b.

IV. beg.: भौशिय उवाच । कचानन्यां प्रवस्ते वहं भृगु साहरमधिके। यत्कपाश्रवणादेव मधो मुच्चेत पातकैः॥ शियस्यानान्यनेकानि सन्ति काइया वरानने। तेषां संख्या मया सम्पद्धतृमेव न शकाते॥

Col.: इति व शिवगीरीसंवादे काशीनाहास्ये चतुर्वा **डध्याय: n** fol. 23a.

V. beg.: श्रीपावैस्वाच । महेशासिलदेवेश काशीवासरतैनरै:। प्रत्यहं नियतं काइयां कि कतेच्यं वट प्रभो ॥

Col.: इति काशीमाहास्ये काशीवासनियमविधिकचनं व fol. 29a.

VI. beg.: पार्वसुवाच ।
भिव कल्यागृद श्रीमन्सर्वेद्यामितपिक्रम ।
ज्ञानवायोति संद्येयस्याः कथमभूद्वद ॥

Col.: इति विश्वगीरीसंवादे काञ्चीज्ञानवापीप्रशंसा विश्वासी कार्यासी VII. beg.: पावेतुवाच । विद्येद्धरासिलाराध्य मर्वेड करुणानिथे । क मुक्तिमस्हपस्यानं तत्ममार्थं कियम्मर्तं ॥

Col.: इति काज्ञीमाहास्ये मुक्तिमग्डपास्थानं o fol.37a.

VIII. beg.: पार्वसुवाच । शिवानन्दमयानन ज्ञानवापीतढे मुभे । क्षेन पुरुषप्रभावेन द्वस्पाणिः स्पिरं स्पितः॥

Col.: इति व काशीमाहास्ये द्वडपाणीतिहासकपर्नं व fol. 40a.

IX. beg.: शिव वयात्र ।

क्यामन्यां प्रवश्ये व्हं श्रीतानन्दकरां परां ।

शृशु पानेन विमलामिक पापहारिखों ॥

पुरा कश्चिद् डिजाभीशः पूर्वजन्मतपोवलात् ।

काशों संप्राप्य मामचीनभ्यची विभिपूर्वेकं ॥

दिश्लीकदिनं दीनः श्रुभातों व्लक्तने रवी ।

वीरेश्वरालये रन्ये निद्रा कर्तुं समायगी ॥

Col.: इति ॰ घोरेश्वरेतिहासकचनं ॰ fol. 43b.

X. beg.: शिय उनाच ।

श्वामपूर्वमिनयां क्यां वस्त्ये मुभप्रदां ।

यत्वयाश्ववगालको मुख्यते सर्वेषन्थनात् ॥

काश्यां यनुपत्रशिस्य स्थानमस्युक्तमं मुभे ।

तित्यं सीनहितस्त्वच निवसान्यहमाहरात् ॥

महापानुपत्रेरच वसतिः क्रियते सदा ।

श्रीचशास्त्रप्रयोतारः सन्ति तच्च कोटिशः ॥

Col.: इति व काशीनाहात्ये पनुपतीधरितिहासकपनं व fol. 63b.

XI. beg.: शिव उपाच ।

क्रोंबार नाम विमल्ले क्षेत्रं काश्यां वरानने ।

सर्वपापस्थयकर तिष्ठत्येकं शुभप्रदं ॥
(? ends fol. 60%).

XII. col.: इति काञ्चीनाहाल्ये ज्ञिवगीरीसंवादे डादशो suाय: fol. 99a. (At fol. 81a Vishau is introduced worshipping Śiva). XIII. beg.: स्वय असुः ।

सूत वेदायतस्यक्त काशीतस्यं यथायैतः ।

यथा ज्ञातं तथेदोक्तं त्ययासभ्यं प्रयानतः ॥

वयं प्रयोताः सर्वे अपि त्यत्रसादान्मुनीस्यराः ।

तस्यायदोधाद्यः कृतस्वयास्ताम् कृयानिषे ॥

Colophon of XIII. and XIV. wanting; XV ends fol. 109a.

XVI. beg.: पावैत्युवाच ।
वैद्यावं धान संप्राप्य किनुक्तं नवस्या विभो ।
तदा ननाईनेनापि किनुक्तं तह्नदस्य मे ॥
स्त्रीमहादेय उपाच ।

शिवे विष्णुः समालोक्य ब्रह्मादीनमरास्तदा । पप्रकः स्तागतं तेषां वर्धयन्मुदमादरात् ॥

XVII. (beg.?) ends fol. 131b.

XVIII. beg.: शिय उवाच ।

जृत्यु देवि कथामन्यामितसंतोपदायिनं ।

यत्कथाश्रवखादेव सृष्टिचता भविष्यसि ॥

पुरासर्गे श्रचीनाचं दृष्ट्रा गुरुरितिप्रियं ।

उवाच वचनं वाग्मी सस्मितं प्रीतिपृर्वेकं ॥

भूलोकतीयसेवापं मया गतमनेकथा ।

दृष्टानि शियतीयीनि चेदोकान्येव सादरं ॥

XIX. beg. fol. 154a: श्रीमहाशिव उवात्र । शिवे दक्षिणकेलासो विलासस्यात्रयो मन । स यथोत्ररकेलासन्तयेव मुसदः मदा ॥

Col.: इति ^o शिवगीरीसंवादे दक्षिणकेलासवर्णनं ^c fol. 169a.

XX. beg.: श्रीनहाशिव उथात्र ।
देवि काष्त्री पुरी काश्विश्वत्र वेगवती नही ।
तत्र यासनपेक्षले निसं जबादयः सुराः ॥

XXI. beg. fol. 185a: चीज्ञिय उथाय । ज्ञिये मुखेयमस्योकमरुणायलनामकं । सरुणायलनायस्य समर्थं मङ्गलावहं ॥

XXII. beg. fol. 197b: पार्वत्ववाच । किं चकार स भूपालः करुणाकर शक्तर । तस्त्रें यद सर्वेद्ध विस्तरेण विशेषतः ॥ सदाशिष ।

शिवपूतारतं दृष्टा स भूपालो नदर्वेनः । सभ्यत्वायातियानेन कृषेत्रेव स्थितो व्येनं ॥ XXIII. beg. fol. 216b: श्चित उदाच। शिये वृह्वाचलं नाम खेचमस्ति मदात्मकं। तस्य स्मरणमाचेण मुच्यते पापकोटिभिः॥

Col.: इति ॰ वृज्ञाचलमहिमानुवर्शनं ॰

XXIV. beg. fol. 248b: शिय उपाच । विद्याभिधं होतं शिवक्षेत्रमन्त्रमं। तदप्यकं मम स्थानं मम प्रियकरं शिये ॥

Col.: इति श्रीशियरहस्ये सप्तमाशे शिवगीरीसंवादो नाम चतुर्विद्यो उध्यायः॥

XXV. beg. fol. 189a : श्रीश्व उवाच । पश्य तां नृत्यमानंदं(!) सुराणां शोभने ततः । ख्णनावमभुद्राविररुको अपुदितस्ततः ॥

The MS. ends (in the middle of the page): ब्रयोगाच ।

> इत्युक्तं तद्वाचः खुत्वा कंशवः सत्वरं तदा। शक्ररं प्रयामास भ -

On the different sections of the complete work see Burnell, Tanjore MSS., p. 206.

[H. T. COLEBROOKE.]

2595.

Foll. 26; size 101 in. by 63 in. 2798b. (European fashion); caroless, modern Dovanāgarī writing; 26-28 lines in a page.

Prayogaratnākara, or Bhaktavrātusantoshāku(?), a treatise on Tantric worship, by Premanidhi, son of Umāpati. Apparently incom-Very incorrect. plete.

It begins (somewhat corrected): श्रीकातेषी-याज्ञेनाय नमः॥

> इँदुज्ञभानुपमानसमपि मित्युकं विधातुमीहे यः । वंदे वंदे वंदे चरकावमुख तु कस्यापि ॥ १ ॥ चही तंत्ररालाकरात्संप्रमृते (१.० ता) तरंगिरवसावडितीया [८-८?मदीया]। प्रयोगासराज्ञाकरं नात्र चित्रं हरे: सन्त्रपाया चसाध्य किमस्ति ॥ २ ॥ श्रीकार्तशीर्यसदुपासनया यदा ते ल्भिः म्युहासिलमनोरयसंचयाना । राजाकरं भन्न तरामुमनधी चुडे[:] क्रिहांतरं मन वदिष्यसि सत्यवाक च ॥ ३ ॥

कवचोपयोगि सर्वे नियं नैनिश्चितं काम्यं। सस्मात् प्रयोगरानाकरतो ज्ञानं तु सुस्पष्टं ॥ क्षे॥ 🌣 ॥ तस्रातसा दि राजराजेशभक्तान्

भूयो भूयः प्रानिलिः प्राचयामि । सवास्ते यहाव्यवाची विरुद्ध तत्वंतव्यं युक्तिनुष्टा हि संतः ॥ ७ ॥

यानिन्याध्वरनप्रहरस्योक्षरार्थे नारायग्रं श्रीराजराजेश्वरदी-जदसक (१दशकं) च स्मृत्वा दक्षांगेन शयनाडस्यापवामपादस्य पूर्वे विन्यासं कृत्वा ॰

The MS. contains the following 9 chapters (ratna):—I. Nityaprātahkrityaratna, fol. 4h; II. nityatantrasnānaratna, fol. 5b; 111. nityasandhyāratna, fol. 7a; IV. nityapūrņatarpaņa, fol. 8a; V. samsthāvediratna, fol. 11a; VI. nityapārņabkātašuddhyādiratna, fol. 13a; VII. nityapūrņamātrikānyāsaratna, fol. 19b; VIII. nityapūrņamantravinyāsurutna, fol. 21b; IX. nityāntaryāgaratna.

It ends:

खागत देव देवेश समिधी भव केशव। गृहास मानसीं पूजां यथावत्परिभाषितां ॥

इति छोकमंत्रेण मानसीं पूजां प्रभवेति वेदयेदिति संख्याः॥ चीनहीव्याकार्तवीयेप्रसादात्र्यादुर्भेते प्रेमनिध्यास्यविप्रात् ग्रंथे भक्तवातसंतोपके अस्मिन्नियंत्रयागारानं(!) संपूर्ध ॥

Then follow four more lines, apparently the beginning of a new chapter: तत्र श्रंसादिपात्रस्था-पन्मन्सतेयं o and terminating abruptly: अधीयं त्रिकोणं कृत्वा तष्ठहिः षद्गोणं त ॥

The same colophon, mutatis mutandis, occurs at the end of each chapter.

Without other copies, this MS. is of little use.

See Aufrecht, Cat. Cat., s.v. Premanidhi (son of Umapati), where, however, most of the titles of separate treatises given seem to be merely chapters of the present work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

TANTRA. 897

2596.

1248a. Foll. 121; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly good Devanagari writing of 1790 A.D.; nine lines in a page.

Tārābhaktisudhārņava, a digest of directions for the worship of the goddess Tārā, or Tūriņā, compiled by Narasiņha (or Nrisiņha) Phakkura Mahovādhyāya. Tarangus V.-VIII.; each paged separately.

V. Tārānityārcanamidhi, foll. 74, treating of purificatory rites and formulas in constant uso in devotional practices, begins: चय निव्यविधः॥ क्लम्डामणी॥

साधकः प्रातरुत्याय कुलवृक्षं प्रयम्य च ।
मृलादि ब्रबरंधातं कुलं भ्याता गुरुं सरेत् ॥
कुलवृक्षाः ॥ रुद्रयामले । ०

Foll. 66b-71a contains formulas of invocation to Tārā under 1000 different names or epithets.

The copyist': date is: श्रीवराकृषत १० गुरी संवत्

VI.(?) foll. 11, deals chiefly with the rites of initiation for novices. It is only in this chapter, when describing the selection of a young girl to be enthroned and worshipped as the substitute of the goddess, that the author verges slightly on the objectionable practices of Tastric worship.

It begins: खप बाद्यशातिरिक्षवीरश्चेत् तदा विसर्ज-नानंतरं तादृशदिष्णश्चेत् तदा बदापैसात्माक् प्रथमं गुरवे गुरु-पातं सभक्तविवाता टेर्य । ०

VII. Naimittikavidhi, foll. 21, treating of the festivals recurring with the seasons, begins: अय नैमिकिकं सर्वकारे ।

नित्यं निमित्तिकं काम्यं सापेश्चं पूर्वपूर्वतः । स्रत्यसा चित्रयेदिन्यं सुवादारात्यरंगरा ॥

VIII. Puraścaranavidhi, foll. 15, treating

of preliminary rites to be observed, begins: खप पुरश्वरणं । यायवीयसंहितामा । साधनं मृत्यनंत्रस्य पुरश्वरणनुष्यते ॥ 0

Colophon: इति श्रीमहामहोपाध्यायवक्कुरश्रीनृतिंहविर-विते ताराभक्तिमुधार्यवे ज्वनस्तरंगः ॥

The following authorities are cited: Agastyasumhitā, foll. 9b, 111b, 114b; Uddīśa, foll. 22a, 49a; Uttaratantra, foll. 11b, 12b, 17a, etc.: Umāmahesvarasamvāda, fol.62a; Ekavīrātuutra, foll. 19a, 107b; Kalaśa (some formulas), fol. 37b; Kālikāśāva (? stavu), fol. 7a; Kūlikodbhāva, fol. 110b; Kālīkalpa, foll. 50b, 51a; Kālītantra, foll. 13a, 86b, 119a; Kubjikātantra. fol. 64u; Kumārīkalpa, foll. 6a, 11a, 12a, etc.; Kumūrītantra, foll. 10b, 16b, 30b, etc.; Kulucūdāmaņi, foll. 1b, 3a, 5b, etc.; Kulamūlāvalāra, foll. 60a, 107b; Kulāmrita, foll. 61a, 77a, 82h; Kulāmritadīpikā, fol. 81b; Kulārņuva, foll. 11a, 14a, 16b; Kulāvatāra, foll. 24b, 25a; Kuloddīša, foll. 50b, 51a, 52a; Kaulālavīya, fol. 36h; Kriyasara, fol. 36b; Gandharvatuntra, foll. 4a, 47a; Gotamiya, foll. 7a,b, 8a, etc. (Gautamiya, fol. 24b, cf. Vaishnavng.); Gorakshasamhiti. fol. 14a; Gauriyāmula, fol. 31a; Candrapilha, foll. 119b, 120b; Candrikā, fol. 54a; Jāānārnava, foll. 14h, 44h, 51h, etc.; Jaanonnayana, fol. 20b; Dāmara, fol. 50b; Tutlvacintāmuņi, Tuttvasārasamhitā, foll. 9a, 10a; fol. 2h; Tantracūdāmaņi, sol. 19a, b; Tantramālā, sol. 63b; Tantrarāja, fol. 7b; Tantrarājottara, fol. 8b; Tantralīlāvatī, fol. 52a; Tantrašekhura, fol. 118b; Tārākaranīya, fol. 26a; Tārāraleasquiritti, fol. 11a; Tararnaru, foll. 38a, b, 51b, 107b; Tāropanishad, fol. 47b; Tūrķāyāga (ślokas), foll. 57b, 58a; Tripurārņava, fol. 4a; Trišaklitantra, fol. 4a; Trišakliralna, foll. 10a, l 25a, 35b, etc.; Dakshiqamūrtisamhitā, foll. 31/, 90a, 91b; Dīpikā, fol. 54n, h; Deviyāmula, foll. 77b, 82b, 110b; Navaratackrara, fol. 44c.

Nāradapaācarātra, foll. Sa, 5a, etc.; Nāradīya, fol. 64b; Nilatantra, foll. 3a, 4a, 8a, etc.; Nyisimhakalpa, fol. 50b; Padyavāhinīya चिन्हा-नामिकाभ्यां तु न्यासः सर्वेच संमतः 1], fol. 24a; Puruścaranacandrika, fall. 51a, 52b, 65b, etc.; Pushpamala, fol. 36a; Pushpādhyāya, fol. 36a; Proposicasora, foll. 50b, 52a; Prathumatantra, fol. 109a; Phetkāriņī, foll. 11a, 14a, 19a, etc. (-tientra, foll. 9a, 23b, etc.); Phetkārīya, fol. 10a; Pheraviya, foll. 11a, 12b, 21a, etc.; Beahmayāmala, foll. 13b, 103b; Brahmasamhitā, foll. 18b, 48b; Bhāvacūdāmani, foll. 14a, 34b, 36b, etc.; Bhāvanirnaya, fol. 45a; Bhairavatantra, foll. 6a, 11a, 12a; Matsyasūkta, foll. 360, 87h; Mantracūdamaņi, foll. 12h, 47a; Mantratantraprakāša, foll. 23b, 24a, 51a, etc.; Mantradevaprakāśikā, fol. 120b; Mantramuktāvali, foll. 50b, 90b; Mahākapilapaicarātra, fol. 113b; Mahākālasurahitā, foll. 14b, 89b, 90a, etc. (often Māhā-); Mahūrņavatantra, fol. 41a; Mānasollāsa, fol. 56a; Mālinītantra, foll. 8b, 7b, 8a, etc.; Mundamālā, foll. 31a, 35a, 36b, etc.; Yimala, fol. 3a, etc.; Yoginitantra, foll. 29b, 32a, 61b, etc.; Ratnasāgara, fol. 11a; Raghavabhatta, fol. 57a; Rudrayanala, fol. 1b, etc. (Tārābhūtaśaddhiprakaraņu of R.), fol. 21a; Laghustava, fol. 14b; Vakralundakalpa, fol. 118b; Vasishthasaqhitā, foll. 4a, 9a, etc.; Vāyavīyasamhitā, foll. 107b, 113b; Vārāhītantea, foll. 13b, 20b; Vijayākalpu, fol. 15b; Vimalātantra, fol. 55b; Viśuddheśvara, foll. 2b, 16b; Verakalpa, fol. 44a; Viracūdāmaņi, foll. 1b, 2a, 3a, etc.; Vīratantra, fol. 21a; Vaišanepāyanasamkitā, fol. 108a,b; Vaishņava-Gotamīya, fol. 24a; Lakshanusumgraha, fol. 49a; Šāradā, foll. 22b, 23a, b, etc.; Šāradātilaka, foll. 56b, 61a; Šaivāgama, foll. 5b, 6a, 7a, etc.; Šrīkrumu, foll. 13a, 85b; Šrīkramasamhitā, fol. 3b; Sanathumārīya, fol. 114b; Samayācāra, foll. 14h, 17a, 34a, etc.; Samayātautra, fol. 6a; Sāra-

sangrahu, foll. 29h, 30h, 32h, etc.; Siddhasārrasvata, foll. 30a, 32b; Siddhināthasamhitā, fol. 84a; Siddheśvaratantra, fol. 118a; Siddheśvarātantca, fol. 32a; Suta(? Sūta)gītaratnākara, fol. 48a; Surendrasamhitā, foll. 2a, 107b; Somnbhajagāvalī, fol. 55a; Sautrāmaņitantra, fol. 31a; Svatantra, foll. 8h, 20b; Svatantratnatra, foll. 6a, 12b; Hamsapāramršvaratautra, foll. 73b; Haragaarīsamvāda, foll. 10b, 19a, 35b (Kulasarvasvasahasranāmastotra of H.), fol. 73a; Homāāganirūpaņa, fol. 115a.

.[H. T. COLEBROOKE.]

2597.

231. Foll. 102, five of which (47-51) are wanting; size 14½ in. by 4½ in.; good, modern Nepalese handwriting; nine lines in a page.

Syamarahasya, a compendium of Tantric worship, in 22 chapters (pariecheda), compiled from various sources, by Pūrnānanda-paramahamsa. [A.]

It begins :

हेवीं दानयदेयदंपैनिवसानुम्लयंतीं शिषां

ब्रह्मानन्दमहेशमीलिमिशिभः संशोभितांप्रिष्ठयां ।

नत्वा थीगुरूपादपमपरमामोदामृताझावितः

पूर्णानन्दमुधीस्तनोति विमलां श्यामारहस्याभिधां ॥

सतंत्रं वीरतंत्रं च तंत्रं फोलारिशों तथा * ।

बालिकाकुलसर्वसं कालीतंत्रं च यामलं ॥

कुलपूडामिशे चैव कुमारीतंत्रमेव च ॥

कुलार्थवं तथा कालीकच्यं भैरवर्तत्रकं ॥

कालिकाकुलसङ्गावं तथा चोत्ररतंत्रकं ॥

गुरुशां च मतं झाला साधकानां तथा मतं ।

गुरुशां च मतं झाला साधकानां तथा मतं ।

गुरुशुरुस्तभायार्थं वस्त्यामि मोखकारिशों ।

तदुकं सतंत्रे । 0

^{*} प्रेकारीतंत्रमेव च B.

[†] कीमारीतंत्र O B.

545

I. Nyasanavivarana, fol. 16a; 11. antaryajanavivaraņa, fol. 18a; III. sūdhakakulavešanirnaya, fol. 86b; IV. rahasyamālā (consisting of Kālīkalpe kālikākavacam, B, fol. 49a; Rudrayāmule uttaratantre kālīprasthāpe kālabhairavasamvāde śrī-dakshinā-kālikākavacam, fol. 53a; Srī-virāpākshaviracitam śrīkālikākaracam, fol. 55b; Bhairavatantre kālīkalpe śrīkālīkavacam, fol. 57a; Kālipurāņe trailokyamohanam nāma kālīkavacum, fol. 57b; Kālīkalasarrasve mahākālī-śrī-dakshiņākālī nāma sahasrastavarājam, fol. 68a; Rudrayāmalatantre śrīsyāmāstotram, fol. 69a; árimahākālakritam árīkālīstotram, fol. 71a; śrikilikicatuhślokistotram, fol. 72a); V. mantrasiddhārthavivaraņa (B., fol. 72a); VI. mantrabhedavis arana A., fol. 53a; VII. Kalitattvakathana, fol. 54a; VIII. purusharthasadhanavivarana, fol. 58a; IX. viryamocana, fol. 62a; X. sāmānyasādhana, fol. 64a; XI. purašfol. 656; caranacyatirekamantrasiddhyupaya, XII. pithajapanirnaya, fol. 67b; XIII. kulācaranirnaya, fol. 70b; XIV. mahanilakramavargana, fol. 73b; XV. purakcaranaprakarantaranirnaya, fol. 81b; XVI. homakundanirmananirnaya, fol. 85a; XVII. vetālādisiddhinirnaya, fol. 84a; XVIII. paripākaphalarivaraņu, fol. 90a; XIX. tāriņībhedavivaraņa, fol. 97a; XX. śariradridhikarana, fol. 100a; XXI. rahasyamālasamskāravarnana, fol. 100b; XXII. ends:

नीलां मुका मिर्रामयों च करें व वीयां मुद्रां च पात्रमय पूर्णसुधां द्धानां । उद्यसनुर्मुखयहत्विवताप्रवाहां नीला भजानि दुदयेन सरस्ततों तो ॥ लक्षमे कं परिद्वां द्यांशमसितोत्पलैः । नियतं च महायिद्यां * वीजाद्यां परिकल्पयेत् । ध्यानप्रजापुरस्वयां सर्वेनीलसमं भवेत् ॥ ०

See Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 43.

[B. H. HODGSON.]

2598.

67. Foll. 133; size 103 in. by 43 in.; well written, in Devanagari; nine lines in a page.

Syamarahasya. In this (not very correct) copy [B] the introductory couplets are preceded by a stotra of eight stanzas, commencing:

ज्योतीरूपां जूरमुरूपा स्मितवस्त्रां देवेझेंयां ध्येयपदाच्चां दनुजेंद्रेः । तीक्ष्णातःसंस्मितरुद्रासनं निविष्टां (!) कालीं कालोत्संगनिलीनां कलयामः ॥ १ ॥ °

With the following additional couplet and colophon:

शतस्यातयाँ व्हन्तमेतन्पदसको सन्नो मत्यों गायित मूर्त्यामलदेहः । काली सन्नः कालयुतानुबहदृष्टिं कस्मे दातुं तिष्ठति लभ्यो तपसाग्रे॥ ९॥

इति जीमामाहेशगर्श्वशभद्वारकानंदनायविरिचतं जीकाली-अक्षमपुराष्टकस्तीत्रं समाप्तं॥

Then follow the introductory slokas as above.
The MS. is dated: संवत् १६६१ नागैशियेनासे कृष्णएक ४ नुष्वासरे स्थितिते शिवप्रसादी ब्राह्मकेन ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2599.

1534. Foll. 56; size 11 in. by 3\frac{3}{5} in.; fairly good, small Devanagari writing of about 1750 A.D.; 10-18 (mostly 17) lines in a page.

Sundarīmahodaya (also called Tripurasundarīmahodaya), a compendium of Tantric worship by Śańkarānanda Nātha, disciple of Rāmananda Nātha, or Rāmānanda Sarasvatī.

It begins: श्रोनहातिपुरसुन्दर्थं नमः ॥
बालावपोस्नासितशोणितिषुनीरोख्यल्लोकनदोसमश्रीः ।
मनोनिकुंने करुणारसाद्दी
बाचिस्नता मे लिलताविरास्ना ॥ १ ॥
यो वै दीखासेकमावेण दिव्यं
द्वानं दक्षा मोहणाइं निकृत्य ।

^{*} तंत्रपंचमहाविद्या B.

दीनं सद्यो नामरखीद्रवाओस् तं श्रीरामानंदनायं नमामि ॥ २ ॥ यदीयवाचानुतमादृताः सक्त्र जडा निपीयानु भन्नति जीवता। तं तंत्रमार्गाध्ययने गुरुं नही विनर्शनाचं भगवंतनीचारं ॥ ३ ॥ क्रानार्थेचं तंचनुपात्रिता ये न्यासादिविस्तारकृतावसम्नाः । तेमानिहावइयककमरीति तदुक्तमात्रां कथ्ये विभाष्य ॥ ४ ॥ शंकरानदनाचास्यः शंभृदीखाविधि तचा । नित्यं नैमित्रिकं काम्यं यक्ष्ये जीविषुरार्थनं ॥ ५ ॥ अ्णु देवि प्रवस्तामि बीनं कानेषारीनतं। सकलभुवनेशानी (r. ºिन) बानेशी (r. ºिश) बीजन्तमं। भनेन सकला विद्याः कथयामि विजेवतः ॥ शक्कांतस्तुर्यवर्णो व्यं कलमध्ये मुलोपने । वाग्भवं पंचवर्णामं कामबीजनघोष्यते ॥ मादन शिवचंदार्श शिवात मीनलोचने । कामनीजिमिदं भद्रे षड्यी सर्वेमोहनं ॥ ज़िक्तिनो नरारोहे चंदार्ध सर्वसिडिट । चतुरखरकर्पं तु व्यक्षरा विषुरा परेति॥

षस्यार्थः ॥ ककारलकारसहिता भुवनेष्वरी कल्हीनिति
मुख्यं चीनिनित यावत् । ककारलकारयोर्मध्ये शक्तिरेकारलस्योते तुर्यवर्णी होषे ईकारः । ए ई इति ष्राध्यरञ्जययोगे कएल्हीनिति पंचवणीत्मकनेकमस्यरं वाग्भवकूटं ॥ तथा नाहनं
कः । शियो हः । चंद्रः सः । शिवो हः । तथा च हकारसकाराद्यः ककारः हकारीतः कार्यः हसकल्हीनिति
पद्योत्मकनेकमस्यरं कामराजकूटं ॥ तथा चंद्रः सः पूर्योक्तं
कानेशीचीनं । चंद्रासं सकल्हीनिति चतुरस्वरक्षं रक्तमस्यरं
शक्तिकूटं ॥ भेरच्ययेस्यया परा द्विता या विपुरा । विपुरायास्तृतीयो भेद इति यावत् । सेयं कामराजोपासिता विधा । सस्या
स्व विद्याया रकारेकारी हित्या ककारास्पूर्वं हकारसकारयोगे
लोपामुद्रा विद्या । तद्कं ।

कामरानास्यविद्यायाः शक्तितुर्वे च सुंदरि । हिला मुखे शिवेंडाचा लोपासुद्रा प्रकाशितेति ॥ º

The work is divided into five chapters (ullāsa): — I. dīkshāvidhi (initiation), fol. 8a; II. upodghāta (introduction), fol. 11b; III.

nyāsādikhaṇḍa (marking the body with mystic signs), fol. 30a; IV. nityapūjāvidhi (ordinary rites), fol. 48b; V. Miscellaneous rites, fol. 56a.

Of casual quotations from other sources the following may be noted: Kramottama, by Nijūtmānanda Nātha (fol. 38a*); Dakshināmūrtisamhitā (fol. 38a, 2 infra); Mantramahodadhi (fol. 39b, 2 infra); Lalitārcanacandrikā (fol. 33b, 1, 38b, 5).

It ends:

यदत्र किंचिक्रिसितं मया तत्र नचनस्तीत्रवहेलनीयै। यतो हि मूलायेनिवडमार्गे विमृश्य सक्रिः परिभा-व्यमेव॥१॥

रामानंदगुरुप्रसादगिलताझानश्वकार स्पुरं पूमापद्वतिसंगतायेविषमतानायेवोक्केरहं। व्यास्थानं तु यथामित प्रभमतो श्रीमुंदरीयादुकां तोषं तज्जनयेदपायकमिष प्रमाद्वभक्तापरं॥ २॥ रहस्यभूतसत्प्रमेयभासकः समासतो निषंध रथ सुंदरीमहोदयः कृतो मया। विरंखिविष्णुपूज्ययोमेदीयनायभूतयोर् महेशमुंदरीयदारविंदयोः समर्पितः॥ ३॥ शंकरानंदनायेन कविमंडनशंभुना। कृतं संयं गुरुषीये भनंतु सद्यासकाः॥ ४॥

इति जीनत्परनहंसपरिवानकाचार्यश्रीरानानंदसरसातीपू-ज्यपादिश्रपश्चित्रानंदनाथकृते श्रीसुंदरीमहोद्ये पंचम उद्यास: ॥ सनामश्चायं सुंदरीमहोदय: ॥ [H. T. Colebrooke.]

2600.

1150. Foll. 56 (four of which are wanting); size 9 in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Mahātripurasundarīpādukārcanakramottama, a description of Tantric rites in connection with the worship of Tripurasundarī; by Nijātmaprakāśānanda.

^{*} The passage quoted occurs in MS. 1150, fol. 52b, 4.

Foll. 1-6 of the original MS, are wanting, and have been replaced (by a different hand) by the same number of leaves containing a description of some other *Tantric* rites, apparently not belonging to the treatise; and beginning:

षप रक्तानृतामिनभ्यस्यरालद्वीपे । नद्नोन्नाद्नं नान पुष्पलताकुलं । कृत्राकोकिलमुकवाषालविद्यविगहनं नातीषं-पकपुत्तागपादलोत्पलाद्वाक्षेषसुमनोभिरलंकृतं हींकारनुसरक्षम-द्वनरकलकलाकुलमलयपदनप्रवित्तलतानालं ॥ नंद्नोद्यानं ध्याना । 0

Fol. 19 has likewise been supplied by the same more recent hand; the first page containing a repetition of fol. 15a, ll. 1-7, whilst the second contains matter unconnected with what follows.

Foll. 41-44 are missing; and between foll. 45 and 46 two leaves, marked 45 and 46, and written by a third hand, have been inserted, though evidently belonging to some other Tantric work 'navacakranyāsa, cakreśvarīnyāsa, etc.).

स्थ परापृत्राक्रनः fol. 8b; इति परापृत्राक्रनः fol. 10b; इति निपुरसुंद्या उपस्थानसहस्रास्त्ररी समाप्ता fol. 14b; इति प्रस्तारमहस्रास्त्ररी fol. 17a; इत्यापरस्थसहस्रास्त्ररी fol. 18b; इति प्रमानं । स्थ गुरुपादुकास्तुतिः fol. 21b; इति गुरुपादुकास्तुतिः fol. 22b; इति ज्ञानार्थयक्रमः fol. 25b; इति सीभाग्यदृदयस्तोतं fol. 36a; इति ज्ञानित्र्कं fol. 30b; इति प्रापेनास्तुतिः fol. 37b; इति ज्ञातिसूकं fol. 39a; स्थातः संप्रवस्त्रामि ज्ञाक्किन्यासं सुरेस्वर । fol. 48; इति योगिनीमते महाज्ञक्किन्यासः fol. 52a; इति पंत्रस्तानि fol. 58b.

It ends:

बालसूर्यप्रभा देवीं जपानुसुमसिक्षा । ंडमालावलीरम्या बालसूर्यसमानुका ॥ सुवर्णकलकाकारपीनोत्ततथनस्तर्नी । पाञ्चाकुर्जा पुस्तकं च तथेव जपमालिका ॥

पश्चिमसिंहासनाय नमः ॥ इति श्रीनिज्ञालप्रकाशानंद्धि-रिचतः श्रीमहाविषुरसुंदरीपादुकार्चनक्रमोत्तमः संपूर्णः ॥

2601.

1893. Foll. 5; size II in. by 4 in.; fai: Devanagari writing, of the latter part of last contury; twelve lines in a page.

Tripurasundaristotra, a troatise on the worship of Śakti under 1000 different forms of her name implying so many epithets.

It begins:

कैलासिंशसरे रम्ये नानारानोपशोभिते ।
कट्यपाद्यमध्यस्य नुस्यनिर्जरसेविते ॥ १ ॥
निवानंडयमध्यस्य रानप्रविक्तंस्यितं ।
तं कदाचित्यस्य रानप्रविक्तंस्यितं ।
तं कदाचित्यस्य रानप्रविक्तंस्यितं ।
जटाजूटधरं देवं वासुकीकंठभूषयां ।
विभूतिभूषयां देवं नीलकंठं चिलोचनं ॥ ३ ॥
क्यालसङ्गामधरं चंद्राधेकृतशेसरं ।
विश्वल्डनरूथरं महावृषभवाहनं ॥ ३ ॥
विश्वपनिर्धानं जुडस्पटिकसिक्षं ।
सहसादित्यसंकाशं गिरिजाधीतभूषयां ॥ ५ ॥
प्रवान्य शिरसा नापं कारयां विश्वरूपियां ।
कृतानिलिपुटो भूत्या प्राह तं शिसिवाहनः ॥ ६ ॥

कार्त्तिकेय उवाच ।

देवदेव महादेव सृष्टिस्पारंतकारक ।
तं गितः सर्वदेवाना तं गितः सर्वदेहिना ॥ ९ ॥
तं गितः सर्वदेवाना तं गितः सर्वदेहिना ॥ ९ ॥
तं गितः सर्वद्रोकानां दीनानां च त्वमेव च ।
त्वमेव जगदाधारस्वं तथा विश्वकारशं ॥ ६ ॥
त्वमेव सर्वपूज्यो अति त्वदन्यो नास्ति मे गितः ।
किं गुद्धं परमं छोके किमेकं सर्वदेवतं ॥ ९ ॥
किमेकं परमं छोडं किं छोकस्वर्गमोखदं ।
विना दानेन तपसा विना तोर्थैविना मसेः ॥ १० ॥
विना छयेन ध्यानेन केन सिद्धिमवामुयात् ।
कस्मादुत्पद्यते मृष्टिः सस्तिध्य प्रद्ययो भवेत् ॥ ११ ॥
कस्मादुत्पद्यते देव संसारार्थवसंकटात् ।
तदहं श्रोतुनिन्द्यानि कथ्य त्वं महेन्यर ॥ ११ ॥

महादेव ववाच ।

साधु साधु त्वया पृष्टं गुद्धं पावैतिनंदन । ऋस्ति गुद्धं परं पुत्र कपयिकास्यसंद्रायं ॥ १३ ॥ ससं रजसमधेय ब्रमिविधाशियादयः ।
ये भान्ये महयो भूताः सर्वे प्रकृतिसंभवाः ॥ १४ ॥
सैव देवी परा शक्तिमेहाविपुरमुंदरी ।
सैव प्रसूचते विश्वं सेव विश्वं प्रपालयेत् ॥ १५ ॥
सैव संहरते विश्वं जगदेतचराषरं ।
साधारः सर्वभूतानां सेव रोगार्तिहारियो ॥ १६ ॥
इष्टाच्या तथा हाना (?) ब्रह्मविखाशियात्तिका ।
विधाशिक्तः खरूपेय सृष्टिस्थितिविनाशिनो ॥ १९ ॥
सृज्यते जगरूपेय जगदेतचराषरं ॥ १६ ॥
यस्यां योनी जगस्यवैमद्यापि वतेते अस्ति ।
यस्यां प्रलीयते चाते यस्यां च आयते पुनः ॥ १९ ॥
यां समाराध्य बिलोक्ने संप्राप्ते पदमुजनं ।
तस्या नामसहसं ते कथ्यापि भृगुष्य तत् ॥ २० ॥

चों चस्य श्रीविषुरमुंदरीस्तोषमंत्रस्य श्रीभगवान्दव्यवहाँ-र्मुविगायत्री संदः । ⁰

> कत्याको कमला काली कराला कामकिपको। कामास्या कामरा काम्या कामिनी कामचारिको॥१॥ कालराचिमैहाराजिः कालिका कच्यवाहिनी। कीमारी करुकाकोतिः काली कत्मवनाशिनी॥१॥ कालायनी कलाधारा कीमुदी कमलिया। कीर्तिस चुडिदा मेथा नीतिविद्यातिवासला॥ ३॥१

The stotra ends fol. 5a:

विदिवा विदिवेशी च विषुरा पुरनाशिनी । विषुरा क्रोविजननी विमूर्तिः पुरमुंहरी ॥ १४४ ॥ इति विपुरमुंद्या मंत्रनामसहस्रकं । गृजासुस्रतरं पुत्र तब भीत्या प्रकोतितं ॥ १४५ ॥ ०

It ends:

सर्वधमेषु यो धर्मः सर्वदानेषु यत्मलं । सर्ववदेषु प्रोक्षेषु यत्मलं परिकोतितं ॥ १६१ ॥ यत्पुर्यं कोडिगुश्चितं स तद् दृष्ट्या भवेतरः । स्रुत्वा महाचलाद्धाः स्पात् पुत्रधानुश्चधान्तुगोः । स्रुत्वचेति तं लोको स्थातं पुत्रधानुश्चधान्तुगोः । इति चिपुरसुंदरीस्तोचं सहस्रनाम संपर्यानगनत् ॥

For different treatises of this title see Aufrecht, Cat. Catalogorum.

[DR. J. TAYLOR.]

2602.

1926. Foll. 19; size 11 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

Būlātripurasundarīpaddhati, a description of the Tantric rites and daily oblations enjoined upon the votaries of Tripurasundarī.

It begins: बाजे मुहूते चोत्याय वडपबासनशिरमा मुज्ञवर्णीधोनुसमहसदलककर्णिकातस्यः चंद्रमंडलातगैतहंसपीठे स्रोतिनगुरु ध्यायेत्।

नुद्धः स्कृटिकसंकाशां नुद्धः खीमविराजितां ।
गंधानुलेपनः शांतां वराभयकरां चुनां ॥ १ ॥
संदक्षितां निजगुरुं कारखेन विलोकनं(!) ।
वामोरुसिक्यसहितां नुक्षांवरिक्यूषितां ॥ २ ॥
स्वश्नस्या दखहस्तेन धृतचारुकलेपरं ।
वामे धृतोपलायाच्च सुरक्षस्ताः सुशोभनं ॥ ३ ॥
परानंदरसोक्षासलोचनह्यपंकनं ।

हर्य छीगुर्ह ध्यात्वा मानसोपचारैः पूनयेत्। हें हीं श्रीं यहस्प्रीं सहस्रनलवरपूं श्रीचमुकेश्वरानंदनाय श्रीगुरुवैलं(?) पुरिन्यात्मकं गंधे समयेगामि॥ १॥

It ends: श्रीगुर्ह संप्राध्ये प्रशम्य मंत्रलेपं नवरंभे कृत्ना खिझरित पुष्पं भृत्वा विसर्पयेत्॥

जंतः शाक्रा बहिः श्रीवाः सभामध्ये च वैद्यावाः । नानाक्ष्यथराः कीला विचरित महीतले ॥ इति क्रीनंबमहोदधी क्रीबालाजिपूरामुंटरीपद्धतिः समाप्ता ॥ भूदेवा यत्र देवाः सुललितविनता दिव्यक्रन्यायमानाः सानदा गीतगाना विद्धतः(?ति) विधिवद्विप्रयत्सर्थै-[वर्षाः ।

द्वारं सायुज्यमुक्केहीरहरविधिभिः सर्वेदा सेव्यनानं श्रीचक्रं संप्रवृत्तं जगित विजयते देवतं देवतानां॥ १॥ याने याने निज्ञायां सकल्पणुजनैयोरिनद्रामवाने सिद्धांते जुड्मूमी मधुरमधुभराखंदनानेकपुष्येः। सामोदे जायमाने सपदि परिखतं शांभवं योगिनोभिः श्रीचक्रं संप्रवृत्तं जगित विजयते साप्रतं शांभवानां॥ २॥ इति श्रीवालाविष्रासुंदरीयद्वतिः संपूर्वा। लिपितं गुरू-जीपदमसीजेयंतमीतेन॥

Judging from the first colophon, the treatise would seem to be intended as a practical

manual constructed on the principles of worship laid down in (the 12th taranga or Sundaripūjanam of) the Mantramahodadhi.

[DR. JOHN TAYLOR.]

2603.

1665B. Foll. 84; size 9 in. by 8½ in.; well written, in the Devanagari character; eight lines in a page.

Tārārahasya-vṛitti, a Tantric compilation, in fifteen paṭalas, of spells and incantations; by Śańkara, son of Kamalākara, and grandson of Lambodara. [A.]

It begins:

अजितानंदगहनां सर्वदेवसक्षियाें। परा वाग्रपिकों वंदे महानीलसरस्तर्ते॥ मुप्रकाशिवमशीस्यवीत्राशंकुरक्रियको । पर्णाहंतामयीं (?) घंदे महानीलसरस्त्रतीं *॥ नीलतंत्रं समाज्ञाय सिडसारखतं परं। नीलतंत्रं मत्यसूत्रं गांधवें फेरवीं तथा ॥ गुक्रको च मतं ज्ञात्वा गुरुभिः सिद्धभूमिका । कृता श्रीशंकरेशीमा तारारहस्यवृक्षिका ॥ नित्यपुत्राप्रमार्ग 🕇 तु पटले प्रथमे तथा । दीखाविधिद्वितीये स्वात्परश्चया नृतीयके ॥ नैमित्रिकं चतुर्थे तु पंचमे काम्यनिर्धयः। रहस्यनिर्थयः षष्टे कुमारी सप्तमे तथा ॥ ज्ञष्टमे च प्राच्चियारहस्याः परिकार्तिताः। नवमे पटले देव्या निर्शयो मंत्रविद्ययो: ‡॥ दशमे परले स्तोतं माहास्पनेकादशे तथा है। द्वादशे पढले सम्यग्भावानां परिनिर्शेयः ॥ नित्यपुनाप्रयोगस्तु पटले च चयोदशे। सम्यग्विथानं होनस्य तारायाश्च चतुर्दशे ॥ पंचदशे तु मंत्राणां वासनातस्वनिर्णयः । इति तारारहस्ये तु सम्यगध्यायनिर्णयः ॥॥

स्य नित्यपूत्राप्रमायां यथा। ननु वैकावादिमतं विहाय कथं शक्केपैनः क्रियते। 0

The following works have been found quoted Ekavīratantra, Ekavīrākalpa, Kālītuntra, Kumārītantra, Kulacūdāmaņi, Kulasaŭgraha, Kulārņava, Gāndharva(tantra), Tantracūdāmaņi. Tārārņava, Tārāshatpadī, Devīyamala, Nilatantra, Phetkāriņī, Pheravīya, Brihajjūānārņara, Brahmayāmalu, Bhāvacūdāmaņi, Matsyasukla. Mantracūdāmaņi, Muntralilāvatī, Mahogratārākalpa, Mātrikārņava, Mānasollūsa, Mūyātantra. Itahasyamālā, Rudrayāmalu, Vārāhītantra, Viratantra, Visuddheśvara(mahā)tantra, Viratantra, Šambhavasūtra, Šāmbhavīya, Šāmbharīsamhitā, Sanketatantra, Sīddhasārasvata, Somabhajagavalī (! B fol. 40b), Svatantratantra. Hamsaparamešvara.

It ends:

चकुशं कुचयोः कृशं विलग्ने विपुलं वश्वसि विस्तृतं नितंते। जरुशाधरमानिरस्य चित्ते करुशा शालिकपालिभागधेयं॥ लंबोदरस्य पीचेश कमलाकरमृनुना। जकारि शंकरेशैमा वासनात्त्वमोधिनी॥

इति वासनानिर्णयः पंचदशः पटलः ॥ इति गौडभूमिनि-वासि-महामहोपाध्याय-श्रीशंकरागमाश्रायैविरश्विता तारारहस्य-वृत्तिः सम्राप्ता ॥ १ सं १९१७ श्वाश्विनशृक्षदशस्यां लिखितमिरं पुस्तकं श्रीरामनास्थेन श्रीरामचंद्रास्थगुक्तरेण लिखावितं तस्येव पुस्तकम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

2604.

2154. Foll. 69 + 2; size 11 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari, about A.D. 1650; 9-13 lines in a page.

The same work. [B.] Incomplete. The MS. breaks off before the completion of the twelfth chapter.

At the beginning two leaves (apparently swithapattras) have been inserted, marked 1 and 2. [Gaikawak.

^{*} This śloka is omitted in B.

^{† ॰} प्रधानं तु B.

[‡] देखा नंत्राणा परिनिर्णयः B.

[§] Thus also B.

^{||} This half-śloka is wanting in A.

2605.

1230b. Foll. 118; size 11 in. by 4½ in.; good, clear Devanagari writing of 1804 A.D.; eight lines in a page.

Bhuvaneśvarīrahasya (or Bhuvaneśvarisarnasva?), a treatiso, in 26 paṭalas, claiming in the colophon to form part of the Rudrayāmalatantra.

It begins:

बिद्रृपं यद्रृपभृत्यं सक्षं
कृषं व्यापितिः सर्वसंस्यं ।

गीयाकांभोस्तिपुरास्यं महस्तबासनो सासन सिक्षिवित्तं (१) ॥ १ ॥

श्रीशिल्राजशिसरे नानादुमलताकुले ।

वसंतलक्षीनिलये समासीनमृगापितं ॥ २ ॥

शक्ता देवमीभानं भिश्चित्तं भा ३ ॥

ध्यानसक्तावित्तं नटीकृटलताह्यां ।

भस्मांगरागधवलं नारायणनमस्कृतं ॥ ३ ॥

जबादिदेवप्रयातं गधवजननंदितं ।

यद्यराध्यसनागेंद्रदेत्वेद्रकुलपूजितं ॥ ५ ॥

भेरवं भेरधाकारं गिरीभ्रं परमेश्वरं ।

उत्याय विनता भूवा पर्यपृष्ठत पार्वती ॥ ६ ॥

पार्थसुवाच ।

भगयम्पर्यत्नोको सर्वत्नोकनमस्कृतः ।
गुणातीतः गुणाध्यक्षः भूतेष्यरं महेष्यरः ॥ ९ ॥
मृत्रस्यविसं नित्यं त्वं संहरस्यमितं प्रगत् ।
षराचारं महेशान ष्रुतं सर्वं भवन्युसात् ॥ ६ ॥
महेश श्रीतिमक्तामि भुवनेशीरहस्यकं ।
वह शीग्रं हयांभोधे यहाहं प्रेयसी तव ॥ ९ ॥

शिय उदाच ।

नृगु देवि प्रवस्थानि <u>रहस्य</u>निदमहुतं । भुवनेश्याच्य सर्वस्यं साहभूतं मन प्रिये ॥ १० ॥

The book consists largely of mystic charms and formulas of invocation.

It ends: श्रीभैरव दवास । इतीदं भुवनेश्ववा रहस्यं परमेश्वरि । सर्वेतिद्वप्रदं गोष्यं गोपनीयं सुरेश्वरि ॥ षदातव्यतभक्ताय कुषिलाय दुरालने ।
भूतीय बुडिहीनाय दीखाहीनाय पावैति ॥
निद्कायाकुलीनाय हीनाय गुरुष्णद्वया ।
सपुत्रायान्यशिष्णाय दक्षा कुडी भवेत्कली ॥
भक्ताय मुडियुक्ताय कुलीनाय नहेचारि ।
सिश्चाय च दातव्यं दीखायुक्ताय पावैति ॥
इदं रहस्यं परनं भक्त्या तव नयोदितं ।
सर्वस्तं भुवनेष्यया गोपनीयं स्वयोनियन् ॥
इत्येष पटलो देवि दशम्यचैनदर्शकः ।
गुग्नातुष्णतरो गुन्नो गोपनीयं (८०० यो) नुनुष्णुभिः ॥
इति स्रीभुवनेष्यरोरहस्ये रुद्रयामलतंत्रे दशम्यचैनविधिनाम
पर्विशः पटलः ॥ ० संवत् १६६१ ॥०

[H. T. COLEBROOKE.]

2606.

3013. Foll. 385; small folio, size 111 in. by 7 in.; coarse, thin Indian paper; fairly written (on one page of each leaf), in Devanagari; sixteen lines in a page; modern.

[Paushkarāgama], a system of Tantric worship, in connection with the Siva cult (? from the Saivāgama). Incomplete. The MS., which has evidently been copied from one in some S. Indian alphabet, is rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): खुवय अधुः॥
भगवं देव देवेश त्रवाधिधानंद्रनायक ।
साधिगलजटाचूडारोधितार्थेन्द्रशेखर ॥
साधवर्भपरीधान तद्रव्येच्यालवंधन ।
नित्रं श्रुनृगानीकसेच्यनान दयानिथे ॥
ललाटनेव सप्ताधिदेग्धिवपुर नम्नय ।
संभोधिनयनोद्भृतविधनोलितकंधर ॥
कियाचर्ये प्रसादेन तथास्माभिः खुते पुरा ।
स्रधुना ज्ञानपादं तु स्रोतुनिच्दा गरीयसी ॥
वतिते तानुपाकतुनहैस्यस्माकमीस्तर ।
साधकारी वयं देव नियुक्ता भवता यतः ।
ज्ञानसाध्यो अधिकारो हि मुक्तिस्र व्यक्तिरीक्षर ॥

इंचरः ॥

ज्ञार्वते येन पत्वाचाः पदार्थाच द्विजोज्ञनाः। तद् ज्ञानपादनित्वुक्तं साधनं देशिकात्मना ॥०

A. The Jūānapāda consists of 8 chapters (paṭala):

- 1. pratipadārthanirņaya, fol. 21; 2. bindupatala, fol. 25; 8. māyāpatala, fol. 29; 4. paśupadārtha, fol. 51; 5. kālādipaūcaka, fol. 63; 6. pumstattva, fol. 109; 7. pramāṇādhikāra, fol. 120; 8. tantrotpatti, fol. 125: इति पीक्करज्ञानपाई संपूर्वे ॥
 - B. Sarvajūānottara.
 - I. Yogapāda, fol. 129; heg.:

 नमझिवाय शक्त्ये च भिंदचे (? विन्दवे) झालताय च ।

 गुरवे च गरोझाय कार्त्तिकेयाय भीमते ॥

 चतः परं प्रवस्थामि योगमेकाकिनस्तु तं ।

 शांतस्य ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेहस्य कमैसु ॥

 उक्तस्वप्रावनोधस्य तत्वतः चृत्यु धस्मुख । ०
 - II. Kriyāpādu, beg.:

 पनुपाशिवधानं हि श्रोतुनिकानि तत्वतः ।

 संयोगं च तथा तेषां कथयस महेश्वर ॥

svātmasākshātkāraprakaraņa, fol. 132; vimalikaraņa, fol. 141; sthūluvarņamantrodghātaprakaraņa, fol. 156; prāsādamantroddhāraprakaraņa, fol. 159; puramīkaraņaprakaraņa, fol. 167; paācagavyūdidīkshāngaprakaraņa, fol. 230; antyeshṭiprakaraṇa, fol. 239; jīrņoddhāraprakaraṇa, fol. 275; pratimādiprakaraṇa, fol. 278; vāruņasnānaprakaraṇa, fol. 290; bhasmasnānaprakaraṇa, fol. 233; ends fol. 294:

इति सर्वज्ञानोत्तरपादः समाप्तः ॥

- Cf. Burnell, Index of Taujore MSS., p. 111, Sarvajāānotlaravritti.
- C. Matang sparamesvare mahatantre vidyapada, 11 patalas, and part of a 12th. This is perhaps a separate work from the above.
 - It hegins: चथि(r.चय) नतंगपारनेचारं लिख्यते ॥
 गनाननायमहसे प्रतुहिमितिरिच्चिदे(r.प्रत्यूहितिनिरिच्चिदे)।
 चपारकरुणापुरतर्रागतदृशे नमः॥

हिनवत्यचले रम्ये सिद्धचारणसेविते । नानाच्यगुणोदेतं शिखरं चारु निर्मेलं ॥ सिथीनानुद्ववो यत्र यत्र नाप्पपनृत्यवः। यत्रान्योन्यविरुद्धानां प्रोतिभैवति लघ्यणान् ॥ नुर्ली विमुलती याति भयाद्वीतो विनुष्यते । यत्र नास्त्रपसपीया प्रवेशः शिलरोत्तमे ॥ यत्र संनिहितो नित्यं भगवान् परमेश्वरः । तत्रास मुनिशादैलस्तपसोकृष्टम्तिमान् ॥ ज्ञानाग्निद्ग्थकलुपो वृत्ताभः खालितात्मवान् । जिच्धानेकचित्रात्मा समाधावास्यितस्युधीः (!)॥° ततः स भगवान नायः पार्वता सहितो हरः । सं वपुरेशयामास मतंगाय तपस्तिन ॥ तस्य तहचनं भावा मतंगस्य महात्मनः । ज्ञानालयवपुष्पत्या वाख्वालुप्रवपुर्गुरुः ॥ उवाच तसी मुत्रीता मतंगाय महात्मने । विचारयुक्तं सहस्तु स्पुटमात्मीयदर्शनात् ॥ यथाव्यवस्थितन्यायमार्गेखैवानुलोमतः । मुकरं सुविभक्तांगं महपदार्थेमयं शुभं ॥ चतुष्यादमिदं शास्त्रमायात[म]मृतात्मकं । ०

In the second chapter the four padas are enumerated (fol. 299), viz.: vidyāpāda, kriya-pāda, yogapāda, and caryāpāda.

1. dayodghāta(?), fol. 298; (2-4 wanting, or not marked); 5. śaktipaṭala, fol. 311; 6. puappradhāneśvarasādhanap., fol. 337; 7. vidyāpaṭala, fol. 347; 8. māyātattva, fol. 362; 9. kalātattva, fol. 368; 10. vidyātattva, fol. 374; 11. rāgapaṭala, fol. 379.

Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 205a (no. xiii.). [C. P. Brows.]

2607.

270. Foll. 105 (numbered by mistake 1 76, 79-108); size 11½ in. by 4½ in.; fairly written in Devanāgarī; eight lines in a page.

Rāmārcanacandrikā, a manual for the worship of Rāma, in five chapters (paṭala), by Ānandavana, pupil of Mukundavana.

It begins:

ततु संस्तिवारिधि जिजगतां नीनाम यस्य प्रभोर येनेर्द सकलं विभाति सततं जातं स्थितं संदृतं । यस्मिन्नो निगमा भवति न मनो मानं च राधेमारे* तं वंदे सहजं प्रकाशनमलं श्रीरामवंदं परं॥ १॥ विश्वाचादितनोः जुभा रयुपतेर्मृती च मृतिस्तु यो वान्याचेप्रतिबोधनैकचत्रः शांत्यादिशीलः नुविः। बहानां धनिचारग्रैकतरिणविज्ञानचितामणिर नित्यानंदपदैकभूविजयते श्रीमाम्बुद्धे मुनिः ॥ २ ॥ वेदांतवान्यार्थहरिविराजते यस्मिन् गनाः काममदादयो न हि(?)। बुधाः(संतः B.) सदानंदपदं प्रपेदिरे वंदे मुक्दास्यवनं गुरुं परं ॥ ३ ॥ पूर्व चोन्नरतापनीयमिललं कलां वरं मारुतेर जबागस्तिवसिष्ठवासवयुत्रः कट्यास्तचा संहिताः । शास्त्रं मंत्रमयं महाक्ष्यलयं । त्याताञ्जसीतादिकं श्रीरामार्चनपंद्रिका कल्लिमलप्रश्रंसिका प्रोच्यते ॥ है॥ तसहं यगतेनानावाक्येरेव न कल्पितैः। सीकायार्थं क्रमः सम्यक्सं खेपेण प्रतन्यते ॥ ५ ॥ उचाते प्रथमं तम लक्ष्यां गुरुशिष्ययोः । शांती दांत: बुलीनश्च विनीत: भुज्ञवेषवान् ॥ जुडाचारः सुप्रसिद्धः जुचिद्धः सुबुद्धिमान् । चाचनी भाननिष्ठश्च मंत्रतंत्रविषक्त्यः। नियहानुबहे शक्तो गुरुरियभिधीयते ॥ इति गुरुलख्यां ॥ जांती विनीतः श्रद्धात्मा श्रद्धावान् धारणस्मः। समर्थेश्व कुलीनश्च प्राज्ञः सश्चरितो धनी ॥

श्रांतो विनीतः श्रद्धात्मा श्रद्धावान् धारणस्मः । समर्थेश्व कुलीनश्च प्राज्ञः सश्चरितो धनी ॥ स्वमादिगुर्सेयुक्तः श्रिष्यो भवति नान्यया । गुरुता शिष्यता वापि तयोवेत्सरवासतः ॥ °

Ch. I., on various matters connected with worship, the chief section being the 'rāmamantroddhāra'; II. fol. 24b, on ordinary duties (ācamana, dantadhāvana, etc., ending with various kinds of nyāsa); III. fol. 43b, on rites of worship (dhyāna, homa, pātrāsādana, antar-

yāga, pīṭhapūjā, stotras, etc.); IV., on restrictions and the eight kinds of yantra; V., a calendar of periodical and occasional observances.

Among the authorities quoted may be mentioned: Agustisamhitā, fol. 80b; (mahatī samhitā, fol. 81b); Atharvanarahasya-śrī-Rāmottaratāpanīya, fol. 61a; Gautamīyam, fol. 68b; Devyāgama, fol. 2b; Nāradatantra, fol. 18b; Paūcarātre Brahmasamhitāyām, fol. 75b; Prayogasāra, fol. 83a; Mantrasārasamgraha, fol. 18b; (Rāmavallabhāstotra, fol. 62b whole); Vasishthasamhitā, fol. 46b; Sārasamgraha, fol. 2b; Hanumatā proktam mantrarājātmakam, fol. 62a.

It ends:

संसारदावानलतायशांसे
जीरामचंद्राचेनचंद्रिक्यं।
स्यासंहितामार्गेनुपाचया हि
भवादिभिनिधितनोषधं(!) या॥
पटलैः पंचभिः प्रोक्ता जीरामार्चनचंद्रिका।
जानंदवननाम्ना हि यतिना हरितृष्ट्ये॥

्रहति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीमम्मुकुंदवनश्रीणरण-शिष्मानंदवनविरिषतायां श्रीरामाचैनचंद्रिकायां पंचमः पटलः॥ १ संवत् १९४२ श्रावणकृषा ३ सोमे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

GAIKAWAR.

2608.

2074. Foll. 101 (the first three of which have been replaced by two leaves in a more modern handwriting; and foll. 39-43 and 101 have likewise been supplied by the same hand); size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written in Devanagari, about the middle of the 16th century.

2609

The same work. (B.)

1824. Foll. 109; size 12½ in. by 4¾ in.; well written in Devanägari, on European paper, about A.D. 1800; ten lines in a page.

^{*} यखैतत्पवनः प्रमाणविधुरो वेहातवेशो विभुम् B.

t तंत्रं गाधिनजापिकं वभुवलयं B.

Ganesa-Kalpa, an exposition of Tantric rites in connection with the worship of Ganesa. Six chapters (patala), the last of which is incomplete at the end.

P. I. (foll. 17) begins:

चय वस्ते गयोशस्य मंत्रकत्यं समासतः ।
भुक्तिमुक्तिप्रदः पुंसां भक्तानां व्रवदो यतः ॥ १ ॥
तत्रैकाख्यमंत्रस्तु मंत्रायामुक्तभोत्तमः ।
सर्वसिद्धिप्रदः साखाव्यशो मंत्रक्षपृष्व् ॥ २ ॥
यस्य शक्तिः समास्थाता प्रयतः सर्वधारकः ।
तस्यां स जनयामास पंत्रधान्मानमात्मना ॥ ३ ॥
विदुनादो मकारखोकारो व्यारो विधानतः ।
पंत्रधा सर्वमास्थातं विश्वं श्रन्दात्मकं वृधैः ॥ ४ ॥
ध्वारो वैसरी वायो मध्यनोंकारसंहिता ।
पश्यंती सा मकारास्था परा नादमयी मता ॥ ५ ॥ ०

इति बीजकोशः संखेपतः प्रोतः fol. 5b; इति क्रियावती दीखा fol. 16b; वर्णात्मिका दीखा ib.; कलावती दीखा fol. 17a; इति बोधनयी दीखा समाप्ता ॥ एवं चतुर्विध-दीखायुक्तो नरः साखान्नग्रेशो भवतीति ॥ इति ग्रेशकल्ये चतुर्विधदीखाकपनं नाम प्रथमं पटलं समाप्त ॥

P. II. (foll 33, placed by binder at the end of vol.): अय मखेशमंत्रानाह ॥ दीक्षानंतर मंत्रजय-कार्यप्राधान्यात् ॥ अय शारदातिलकोक्षमखेशः । तर्वेकाळ्य-मंत्रः ॥

पंचातकं शशिषरं(? पंचात्मकं शश्) बीजं गखपतेविंदुः। प्रखवादियुतं प्रोक्तं मंत्र स्काख्यः परः॥ १॥ ०

इत्येकाखरविधिः ॥ चय वरदग्योश्चडखरमंत्रः fol. 3b; चय महागरापितंत्रंतः fol. 4a, etc.

इति ग्रेशकर्यं गणपतेकाखरादिसप्तिश्रन्धविधानकपर्न नाम जितीयपटलं ॥

P. III. (foll. 22):

नित्यपूनाविधि वस्ते विश्वराजस्य तोवदं ।
ज्ञास्त्रे मुहूर्ते चोत्याय मुचिभूनी स्थितः स्मरेत् ॥ १ ॥ १
258 शिokus, with explanations from fol. 13.
इति १ प्रातस्कृत्यारभ्य मातृकान्यासपर्येतकस्तरं नाम तृतीयपदलं सनामं ॥

P. IV. (foll. 18): ततो डितीयपटलोक्सनूलमंत्रन्यासान् कृता खहुद्ये वा खेटदेषप्रतिमाधःपीठपूत्रां कुपात्। त्रद्यया।

P. V. (foll. 12): जय पुरश्चरणविधि: ॥
जादी देवं वज्ञीकर्ते पुरश्चरणनाचरेत् ।
तीयादी निजेने स्थाने भूमिग्रहणपूर्वजं ॥ १ ॥ °

163 ślokas; इति पुरश्चरणविधि:। अस्यायनथै:। ⁶ fol. 7b.

इति ॰ पुरश्चरखिविधिकचनं नाम पंचनं घटलं॥

P. VI. (foll. 7, inserted by binder between P. I. and III.):

कमाणि घडणो वस्त्रे सिजिद्दानि प्रयोगतः । शांतिवैश्यं संभनं च हेच उचाटनारणे ॥ १ ॥ उक्तानीमानि कनाणि शांती रोगादिनाशनं । वश्यं वचनकारितं संभो वृक्तिनिरोधनं ॥ २ ॥ हेचोऽप्रीतिः प्रीतिमत उचाटः स्यानतस्मृतिः । भारणं प्राणहरणिनितं चट्टकमेल्ड्यणं ॥ ३ ॥ ०

88 slokas, followed by explanations, p. 40: सस्यायनचै:। स्वय षद कमाणि पूर्विषिति: प्रोक्तानि। तिह्नथानं कथ्यते। ज्ञांतिवेड्यं •

इति षट्कमैविधिः । तत्र सम्यक् न्यासजालमात्मरक्षां वि-भाष • incomplete.

DR. J. TAYLOR.

2610.

2630. Foll. 86; size 9½-10 in. by 4¾ in.; fairly good Devanāgarī handwriting; thirteen lines in a page.

Nrisimhārādhana-ratnamālā, or Śrautapad-dhati(?), a Vaishņava manual of worship in nine chapters (paṭala), by Menganātha, son of Rāmacandra.

The right margin, and with it a good deal of the writing, especially of the first two leaves, has been eaten away by insects.

The female energy (sakti) of the god comes in for a good deal of attention in the rules and formulas.

It begins:

श्रीनृतिहं चिदानंदिवयहं करुकानिधि ।

प्रकारिक कुविं श्रीकरोक्ष्यनुसारतः ॥ १ ॥

श्रीतापनाय श्रुतिसारसूत्रसार्त्रम्यत्वरायानलगंधशोभी ।

नित्रं [? नृतिहस्य] करोतु सेपा संतोपनाराधनराजनाला

श्रपासनाश्रेपनतानुसारिकी

सन्द्रीतन--- दा विधेया ।

सागा सनुद्रा मुविधानयुक्ता

नृतिहस्येवानिरतिधिं च्छाकी ॥ ३ ॥

नित्यं काम्यं विविधीपासनासंग्रहः । तत्र प्रयमत-स्तायिकत्योपासना विधीयते ॥ जाके [मुहूते उन्याय गुरूपरं-परमाराध्य देशतं भगवंतं ज्ञीमृसिंहं च हृदि संस्मरेत् ॥ तत्र प्रथमं ता परा तथा ॥

श्रावर्णं (१. श्रवार्णं) विधिमादिदेशिकमतः श्रीमंत्रराजेश्वर्णं वंदे श्रीतपनं ततः श्रुति ०--- ततो सीग्यरं । श्रीमळंकरपृत्यपादमपं तत्पादाष्त्रभृंगायितुं यंदे माध्यसोमया ००० - नागाळ्यदीक्षितं ॥ निवादित्यगुरूं नमामि परमं यस्य प्रसादाज्ज्यत् कृत्वं मुक्ति ००० - निजधिया संसारिविळ्त्तये ॥ श्रीनिवादित्यस्वामिनः ॥ स्वगुरूपर्यतं पारंपर्यक्रमः समुसादेव श्रातय्यः । १

I. इति नृतिहाराधनराजमालायां भृतनुद्धिप्राग्यप्रतिष्ठा नाम प्रयमपदलः । fol. 7a.

II. इति कलानातृकान्यासः 10b; इति केशवादिनातृ-कान्यासः 12a; इति कंशदिनातृकान्यासः 13a; इति $^{\circ}$ छंगमंत्राराधननामहित्तीयः पटलः 19a.

111. इति विसरानुषुष्पानिषिः 21a; इति व तृतीयः पटलः 31b.

IV. इति श्रोवभगवाकृतं ध्यानं। चय शतस्त्रोकीध्यानं ३३०; इति ॰ श्रीतस्त्रीनंत्रराज्ञपद्धत्यां ध्यानं नाम चतुर्यः पटलः ३७०.

V. इति ॰ खंतयांगो नाम पंचमः पटलः ॥

VI. श्रय वहियागप्रकार: 47a; इति वहियागो नाम यह: पटलः ॥

VII. **चय पुरञ्चरशं** 656; इति ⁰ पुरस्वरशं नाम सप्तमः पटलः॥

VIII. चय प्रतिभासकृतं 690; इति योधनीक्षीरा-श्रिविध: 790; इति स्त्रोदे विपुरोत्सव: ib.; इति कार्तिके

कृतं 79b; इति यीधायनीये भविष्योत्तरे च श्रीभगवदुको वसंतोत्सवः 80b; ॰ इति द्वादशीसंकत्यः 81a; इति व्यवसं पदलं ॥ 81a.

IX. इति सहस्राभिषेकविषिः 82b; इति चूहपूत्राविषिः 84b; इति नृसिंहविभृतिकानिषिः 86a.

It ends:

545

विं नां समाराधनरत्नमाली

भक्ता च युक्ताधिकमाविधाय ।

समर्पेयन् च्रोनृहरेः पदाच्ने

च्रोरामचंद्रात्मजनेंगनापः ॥

या च्रीतनांगानुगता समस्ता

सिंहाननाराधनरत्नमाला ।

तस्यामञ्जेषागमसारमय्याम्

च्रयं समान्नः परलोष्टमोंगः ॥

कर्म्यंपुंड् मृदा पूषं कुयाजस्योपरि स्पुटं ।

विद्युंड् भस्मना भाले पापम्नं पुख्यवर्धनं ॥

इति विद्या तथोयोनिरयोनिर्विद्युरोडितः ।

याग्यञ्जेनांचितो देवः प्रोयतां मे जनादेनः ॥

इति श्रीनृभिंहाराधनरानमालायां श्रीतपद्धत्यां नवनः पटलः ॥ पूर्णो यं ग्रन्थः ॥ १ ॥ संवत् १६२९ खायाडवद्यवतुर्दशी इंदुवारे ॥ [Mack. Coll.]

2611.

896. Foll. 134; size 15 in. by 5½ in.; modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Hayasīrsha-pancarātra, a Vaishņava work on the erection of temples and images.

It begins: मार्कस्टेय उनाज ॥

कयं हयशिरा विष्णुः प्रात्भूतः पुरा विभुः ।

किंनिनितं च देवेशो दधार रुचिरं वपुः ॥

हयशीर्षे नगत्सामी पुरा नारायणः प्रभुः ।

छतमासीच भवता यदुक्तं परमेष्टिना ॥

चार्च यत्पद्धरावाणी तन्ममाश्रस पृख्यतः ।

भृगुह्याच ॥

जृशु वास प्रयक्षामि पचरात्रं पुरातनं ॥ पुरा किल विरुपाद्यः सार्थं गीया महेन्तरः । चतुर्वृक्षं स पप्रच्य वैराजभवने स्थितं ॥ TANTRA.

महेश्वर उवाच ॥

यखराचं पुरा पृष्टस्वया हयशिरा विभुः । मधुक्रेटभयोहेतो(r.ºहेता) सैकाखेवजले विभुः ॥ º

The matter is treated in a series of short (nunumbered) chapters (patala), of which 74 have been counted. These seem to be divided into two sections (kāṇḍa), the first of which, the Devagratishthāpaācakakāṇḍa, ends with ch. 40, fol. 56b: इति हयशीर्वपचरात्रे हादशसाहरिके प्रथमपादे देशप्रतिष्ठापचर्य नाम कार्य समाप्त ॥ whilst the subsequent chapters make up the Saṃkarsha-kāṇḍa. From the above colophon, as well as from the final śloka which apparently introduces a Lingakāṇḍa, this would seem to be only a portion of a larger work.

For an account of the contents, see Roj. Mitra, Notices, vi., p. 61.

It ends:

पत्ना संयोगतत्त्वातु पूर्वीतं लभतं पत्नं । इति संयोगतः कार्यसंकपः परिकोतितः ॥ तुभ्यं मुरवग्थेष्ठ श्रुतिमन्तैरलंकृतः । श्रुतिदृष्टदेशिकेन क्षेयो यानवता सदा ॥ इमं ज्ञात्वा देशिकानं सर्वज्ञत्वमनाभुगात् । यस्मादतः प्रयानेन ज्ञेयो देशिकसन्नमेः ॥ श्रुत अर्थं नियोध त्वं लिङ्गकार्यः चतुर्मुस । सर्वसाधारणं चेतत् दृष्टादृष्टमल्प्रदं ॥

इति हयज्ञीवैमहापचराचे संकर्षकाराडे गीरीविधाहपटलं ॥ समाप्तचार्य ग्रन्थः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2612.

791b. Foll. 43; size 93 in. by 35 in.; large, plain, modern Devanägan hand; seven lines in a page.

Upodešadīt shāvidhi, or Pārņāblishekapaddhati, a manud of initiation into Tantric rites by Caitanyagici Aradhāta. It begins:

> चयाभिषेकं वस्त्ये व्हं झिप्पे भवति योगिता । मुमुहूते सुन लग्ने गुरु देवं प्रयम्य च ॥

नमस्कृत्य यथान्यायं प्राथयेदात्मनो हितं ।
येन यिक्षानमात्रेण नित्यक्षमेरतो स्रहं ॥
नित्यानुहानयुको अपि दीस्यायोग्यो भयाम्यहं ।
दिव्यं ज्ञानं यतो प्राप्य पापस्यास्य स्वयं (r. स्वयो) भयेत ॥
सा दीसा दीस्रयेनाथ येन पृश्यमनोरथाः ।
नित्यं निमित्रकं काम्यं सिध्यंते यत्मसादतः ॥ ?

Iti bijadānam, fol. 3b; pājāvādhih, fol. 9a. vāstupājāvādhih, fol. 10b; pātrasthāpanavādhih, fol. 20b; kriyāmayī dikshā sampārņā, fol. 46b.

It ends:

योगिना योगसिडिस्तु मुनीना मोससिडये । ज्ञानिना ज्ञानसिडिस्तु सिर्धतु भजनाद्यि॥

इति श्रीमत्परनहंसपरिवाजकाचार्यचैतन्यगिरिश्वयधृतेन गृरु मुखाद् ज्ञाततंत्रानुसारेख उपदेशदीखाविधिः समाप्तः ॥ atter which, by another hand, पृथीभिषेकपद्वतिः ॥

H. T. COLEBROOF P.

. 2613.

1368c. Foll. 6; size 10 in. by 44 in.; very indifferent Bengali handwriting; eleven lines in a page.

Vattvacintāmaņi, a Tantrie work composed by Pūcņānamla Yati, in 1577 A.D.

The 6th chapter, here called yagariraraya, whilst in the three Calcutta editions (1856, 1860, 1869) it is called shatcakranirāpaga.

It begins:

चय तन्त्रानुसारेण पर्चकादिकमो ञ्चतः । उच्यते परमानन्दनिम्पृहप्रथमाद्वरः ॥ ०

Colophou: इति पूर्णानन्द्यरमहंसविरिचते स्रोतत्व-चिन्नामणी योगविवरणं नाम शहप्रकाशः॥ संवत् १९६२ निति नाषणुद्रिप्रतिपदा वृहस्पतिवारे लिखितं माधवरामेण पुस्तकिन्दं॥

For ch. i. (giving the date) see Raj. Mitra. Notices, iii., p. 62. [II. T. Colerroothing

2614.

2743F. Foll. 28; size 7 in. by 2½ in.; the leaves forming a continuous folding sheet of

6 в 2

69½ in. by 7 in.; Nepal handwriting of 1703 A.D.; six lines in a page; ten of the leaflets having one page left blank.

Pushpanahātmya, directions (in barbarous Sanskrit mixed with vernacular forms) regarding oblations of flowers to the goddess at her festivals, and rules for selecting them according to the season and the magic effect desired.

It begins: श्रीगणपतादिदेवेम्यो ननः॥ श्रय पुष्पमा-हान्यं लिख्यते॥ पश्चिमासायक्रमं॥

> जाती च पारली यूची चम्पनैः स्रोतउत्पर्छः (!)। केतकी हेमनाती च मुत्तरैः सतपत्रकीः ॥ वंधूकपसक्रहास्यैः शालपुर्वेश्व पारलैः । कुमुमी: विंशुकी: पुष्पी: पुत्रागनागकेशरी: ॥ वकुलैसगरैचान्यैर्वचकुन्दास्यमंभवै:। काशशदीभवेदेवीत्रियन्थीः कर्षिकारकैः ॥ रक्रोत्पर्लर्भहापुष्पैर्ये चान्ये चारुगन्धवान (!) । भुक्रिमुक्किपदा जातिबालाबलविवर्धनी ॥ खेतपाटिलका(r. भ्रेº) देवी दहन्ति(!)च महत्रभः। शानिपुष्टिकरं पसं शतपत्रं मुपत्रकं ॥ वंधकं वस्यदं(!) प्रोक्तं तथा रक्ताश्च मारकं। सीभाग्यं शालपुष्पेश्व मुद्दरं मुखदायकं ॥ कर्ष च कुलं कुसं वचकुरहायनासनं (!)। क्मुभकिं नुकैर्देवीवश्यमाकृष्टि का रके: ॥ महालक्षीपदी पुष्पी पुनागनागकेशरी (!)। रक्रमुत्यलके वश्ये नीलकृषां च मारखे॥ त्रिसन्ध्यासंभवे: पुष्पै: शत्रुणां च भयापहं। दमनं तुलसीभद्रे सर्वेपापखर्यकर्र ॥ सिन्द्री वश्यकृत्योका सदाकर्पशमारका । विसन्धासंभवैः पुष्पैः क्रमनात्वाचयासदा ॥ तस्य निम्नो न जायेत सत्यमेतत्र संज्ञयः।

श्रद्धः इतरपुष्पकरसजनितपुरमञ्जातगुरावृद्धिकातः शिक्ती-तीपुष्पः कुष्तिकादेवीनहं पूजियिष्ये ॥ जीलखातया ॥ वाला-पुष्पस्य वलवर्धनकातः ॥ वज्ञाचोलवु ॥ श्रोतपादलिकापुष्पस्य ॥ श्रद्धा नहाजसप्राप्तिकातः ॥ पादलस्थानतोयुव ॥०

चय निविद्यानि p. 23; चय युष्परहस्यं रहस्यकच्चोलित्यां p. 40; इति रहस्यकच्चोलित्यां युष्परहस्यं ॥ p. 41.

Ja ends: नीलोत्पलस्य ॥ अश्व सर्वकानप्रलग्नाभिकामः॥

उत्पर्ल नीलोपि योग्यं॥ कुमुद्रस्यापि सर्वेकामफलं ॥ इति रहम्यकजोलिन्यां ॥ इति पुष्पमाहात्वे मुभामुभफलं संपृणे ॥ स्वस्ति सम्बत् ४२३ कालाुग्रमुक्रप्रतिपद्धार्या तिषी शशिमुक्र-वाले लिक्सितं १

The goddess is worshipped under the following names: Kahjikā, Guhyakālī, Jagadambā, Dakshinakālī, Mahātripurasundarī or Šrītripurā, and Sidāhilakshmī.

Quotations have been mot with from the following authorities: Kālītantra, p. 24; Kulacūdāmaņi, p. 27; Kolāvatīya, p. 38; Tantrasārasvata, p. 38; Tārābhaktasudhārņava, p. 39; Nīlatantra, p. 26; Bhāvacūdāmaņi, p. 19; Matsyasūkta, p. 26; Mahākālasaṇhitā, p. 23; Maṇḍamālātantra, p. 24; Vāmakešvaratantra, p. 28; Vārāhītantra, p. 37; Šaktiyāmala, p. 25; Nārāvatantra, pp. 8, 11, 20.

[B. H. Hodgson.]

2615.

2582. Foll. 100; size 11 in. by 5 in.; large, sprawling Devanagari hand; nino lines in a page.

Saturandividhāna (-saṃkshepa), an exposition of 'the previous and concluding ceremonial to be observed, and prayers and mantras to be read, when the Candinahātmya or exploits of Durgā (of the Mārkandeyapurāņa) is read a hundred times over, as an act of piety and adoration' (Wilson, Mack. Coll., p. 173).

It begins:

श्रातचितिधानेन यथायत्कपयामि ते ।

मुपोरायामनानृष्ट्यां भूकंषे च सदारुखे ॥ १ ॥

परचक्रभये तीन्ने ध्रयरोग उपस्थिते ।

राजवश्यादिसर्वेषु चायुष्मसुतन्नम्मनि ॥ १ ॥

मोहोत्पातिधनाशाय पंचितिशितयोजने ।

देशे सर्वेष शांत्रपं शतचंतिमां जपेत् ॥ ३ ॥

यदैव जायते विसं चित्तं श्रद्धासमन्तितं ।

तदैव पुस्पकालेषु गतो नित्तं हि जीवितं ॥ ४ ॥

मंन्यासे सत्यपश्चं (? सत्यक्षे) सित्तची सत्तक्षेत्र मद्योगे शोभने चंद्रे विष्ठीविधृतव्यतियातकुषोग स्नावास्याद्यतियी रहितदैयहोदिते (? ॰ तियिरदित ॰) स्वारंभः कार्यः ॥ तत्र भुवं सनी कृत्वा
प्राचीमाधनानंतरं योडशसंभयुको हारशासातोरयहारध्वत्रयताकादिसंयुको मध्याविभागेन वेद्याद्यपेतो नंडपः कार्यः ॥ मंडयरहितपक्षे चतुरसे देव्यागारे देव्याः पीठं कार्ये ।

दुर्गागृहं प्रकर्त्यं चतुरसं सुझोभनं । रहस्यस्तिकासेच्यं चितं वस्त्रझोभितं ॥ १ ॥ गीरमृहोमयाभ्यां च लित्रं सस्तिकसमन्तितं(!)। तम्मध्ये येतिकाः कायाः चतुरुसाः समाः मुभाः॥ १ ॥ १

Iti candikatarpanam, fol. 4a; sūryārgham, fol. 5a; varunam, fol. 11a; kalašapūjanam, fol. 11b; pranapratishthā, fol. 17a; antarmātrikā, fol. 19b; bahir natrikā, fol. 20b; ekādašanyāsāḥ, fol. 25a; yan apatipūthe sthāpanapūjanam, fol. 29a; kalašastaāpanavidhi, fol. 36b; balidānam, fol. 40a; yrihapūjanam, fol. 49b; yaginipūjanam, fol. 56b; khātapūjanam, fol. 62a; kundapūjanam, fol. 63a; yonipūjanam, fol. 65a; nathipūjanam, ib.; yoginībhyo balih samāptah, fol. 79a. 1t end.:

इति सर्वतंत्रानुमारेख श्रातंत्रिविधानमं खेपः समाप्तः श्रीसंवत् १६६९ भाद्रपदे मामं शुद्धे पश्चे २ भृगुवासरे लिसितं namo obliterated.

For an (apparently different) Satacaudividhina, purporting to belong to the Rudrayamala, see Weber, Berl. Cat., no. 1311.

[MACK. COLL.]

261**6**.

769. Foll 98; size 10‡ in. by 4‡ in.; good large Devanagari handwriting; eight lines in a page.

Kakskapuja, or Siddha-cāmuņdā, a treatise, in verse, on charms, incantations, treasure-lifting, and other Tantric rites, by Siddha-Nagarjana; in twenty pajalas. Rather incorrect.

It begins: खय नागार्तुनी सिद्धमानुंदासंघो लिस्पते॥

यः श्रांषः (श्रम्भुः R. M.) परमान्त्रयः परिश्वयः कंका[लकालांतकः (कः कालाकालानालां R. M.)
ध्यानातीतमनादिनित्यन्त्रियः संकल्यसंकोषकः ।
जाभासातरभासकः समरसः सदीत्राना चोधकः
सोऽयं सदैमयो ददानु नगता विश्वादिसिद्धाष्टकं (मिळ[एकं R. M.) ॥ १ ॥

या नित्या कुलकेलिशोभितवपुर्वोधोदिता नंभते
पृणीभामृतसुंडली परपरा मंत्रासिका सिद्धिरा।
मालापुस्तकधारिणी त्रिमयना कुंदेंदुवर्णात्रिला
[(? विस्ता।

नियानंदकुलप्रकाशनननी वाग्देवतामाश्रये॥२॥०४॥ चनीर्देवगरी: सर्वेम्निनिदेशिकसाधकै:। यनाहरू (?) हि शास्त्रेषु तत्त्ववेनवलोकितं ॥ ५ ॥ ज्ञांभवे यामले ज्ञास्त्रे मीले (?) कीले डच डामरे । सर्हदे लावले (?) शैवे रामतवामृतेषारे ॥ ६ ॥ उडीशे पात्ले तंत्रे छिष्टे (?) सिद्धे च शावरे । विकामिरतेचे च कालचेडेचरीमते॥ १॥ शाबिनीडाबिनीतंत्रे रीट्टे निगहनियहे (?)। कीले केशत्यतंत्रे(? कैवत्य) च क्रयाकालग्राक्षेत्ररं (त क्रिया⁰) ॥ t ॥ हरमेसलके यंथे इंद्रजाले रसार्थवे। जयर्वे महाबेटे चावाकं गासडे जीप च ॥ ९ ॥ इत्येवमागमोक्तं च चन्नावक्तेण यस्तृतं । तज्ञत्सर्वे समुद्धत्य दक्षी युत्रनिवादरात्॥ १०॥ साथकानां हितापाय मंत्रलंडमिहोच्यते । वर्यमाकवेरा चैव स्तंभमोहमुच्याटमारगं (r. संभमुचा र ० ! 11 39 11 विद्वेषं व्याधिकरणं पनुसस्यार्थनाञनं । कीतुवं चंद्रतालं च यश्चियोमंत्रसाधनं ॥ १२ ॥ चेटकं चामनं दिव्यमदुश्यं(?० इय)पादुकागितः । गुटिका खेचरानं च मृतसंजीवनादिकं ॥ १३ ॥ तथा बद्यपुटी सिद्धा सागीपागमनेकथा।

For the exact names of the chapters (minimum, sarvavašyam, etc.), see Weber's Cat. of Berlin MSS., no. 904. Cf. also Ray. Mitra, Notices, i., p. 137, where the treatise is called Siddhanāgārjunīya.

मुसाध्यं नित्ययोपेतं साधकानां हितं प्रिये ॥ १४ ॥

The 20th patala begins:

खत्याहारमनाहारं प्रवदामि समासतः । येन निःशेषलीकस्य जायते कीतुनं महत्॥

It ends:

हृदस्यं सेचरतं स्याद्योजनानां ज्ञताविष । स्ते सर्वमहायोगार्चडीमेचेण सिडिदाः ॥

इति स्रीतिज्ञनागाज्ञैनविरिचते बाधपुरे विश्वतितमः पटलः॥ [H. T. Colebrooke.]

2617.

1875b. Foll. 30; size 114 in. by 5 in.; legible, modern Devanagarī writing; 13-16 lines in a page.

Rasahridaya, a treatise, in Āryā verses, on certain Taulric practices by means of mineral drugs (esp. mercury); composed, for Madana, lord of Kirāta, by Bhikshu Govinda; with a commentary (tīkā) by Caturhhuja Miśra, son of Miśra Makeśa, of the Kurala-vanésa.

The treatise consists of 19 sections (acabodka), dealing with the following subjects:

1. Rasupraśaṃsa; 2. Rusuśodhunu; 3. Nirmukhavūsanānturbhūtasamukhaputrabhrakacarunu; 4. Sattvabhrakajāraņa; 5. Garbhadruti; 6. Bījajara; 7. Bida (vida); 8. Rusarañjaka; 9. Bījavidhāna; 10. Šuddharasa-sattvaputana; 11. Bījanirvāhaņa; 12. Dvandvadkikara (sattcamelana, etc.); 13. Saṃkarabīja; 14. Saṃkarabījajaraņa; 15. Būhyadruti; 16. Sāraṇa; 17. Krāmaņu; 18. Vedka; 19. Bhukshaṇa-rasapraśaṃsa.

The MS, is in some disorder owing to the scribe having (on fol. 3a seq.) omitted sections 3-5, and supplied the omission on foll. 11-20a. The first section (which according to a list at the end ought to consist of 34 ślokas) is wanting.

The MS. begins: खपाशद्श संस्कारा: ॥

खेदनशम्हैनश्नू झोंक्षेत्यायनश्चातनपनिरोधिक्षित्यमास्त । दीपनिध्यानयास्तरप्रमास्य विधानं ११ स्व ॥१॥ गर्भदृतिशश्चाद्यद्विभानं ११ स्व ॥ १॥ गर्भदृतिशश्चाद्विभानं ११ स्व ॥ १॥ सामस्य १६ वेभी १९ भक्षस्य १६ महादश्चिति रसे कर्म ॥ २ ॥ सामुरि[ह] पदुकदुवयस्विकार्द्रक्रमूलकेः कलांश्च । स्तस्य कानिकेन विदिनं मृदुषहिना खेदः ॥ ३ ॥

Comm.: स्तेदनिर्गत ॥ यस्योपजीन्यते कीर्तिः संगने वसुधाभुजां । स श्रीमान् कारयामास वृक्तिं मुग्धावनोधिनीं ॥ १ ॥

चार्याद्वयेन रसाष्टादश्वसंस्कारोहेशः कृतः। चधुना संस्काराणां साधने लद्यणमाह् ॥ चय स्वेदनं। प्रथमोद्विष्टस्य स्वेदनसंस्कारस्य साधनं स्पष्टयबाह । मृतस्य सन्युद्वबस्य पारदस्य विदिनं दिन-चयपरिमाणं यथा स्यात्तथा मृदुवाहिना स्वत्यवाहिना स्वेदः स्वेदनं कार्य । 0

Ib onds: अय ग्रंचकारियतुर्वेशवर्धनमाह ।

शीतांशुर्वश्रसंभवहैहयकुल्जन्मजनितगुर्यमहिमा ।
स जयित श्रीमदम्ब किरातनाची रसावार्थः ॥ ७९ ॥
सव वास्य कारियतुर्गृर्यवर्धनमाह ।

यस्य ख्रयमवतीर्था रसिन्धा सकल्मंगलाधारा ।

परमश्रेयसहेतुः श्रेयिस परमेष्ठिनः पूर्व ॥ ६० ॥

विती खनाममहस्रं मूच्यकाह ।

तस्मात्करातनृपतेषेड्मानमयाच्य रसकमेरतः । रसदृदयास्यं तंत्रं विरिचतवान् भिद्युगोविदः ॥ ६९ ॥

इति श्रीमानुरलवंशपयोधिमुधाकरिमश्रमहेशात्मज्ञपतुर्भुज-विरिचतायां संडेलचालान्ययसहृदयटीकायां रसप्रशंसात्मको एकोनविंशो व्यवीधः॥

Although there is no reason to doubt that this is the Rasahridaya referred to in the Rascávara-section of the Sarvadaráanasangraha (ed. Bibl. Ind., pp. 68, 100, 101), the Ārya verses there quoted have not been found in the present MS., being probably taken from the first section (rasapraśansa). For the first couplet of the second section given above, see Sarvadaráanasangraha, p. 100.

[DR. JOHN TAYLOR.]

2618.

1568b. Foll. 34; size 10 in. by 4½ in.; legibly written in Devanagarī; 8-10 lines in a page.

Ratuaparikshā and Maņiparikshā, two (panrāņik) tracts on precious stones, their origin, value and magical effect, for good or evil, in the possessor's hands (A).

I. Itatnaparikshā begins: श्वाय जनु: (om. B)।
पृष्ठित मुनयः सर्वे कृताञ्चलिपुटाः स्थिताः ।
मुनीनां त्वं मुनिश्रेष्ठ जगस्याय* नमो असु ते ॥ १ ॥
देवदानवर्दे सेन्द्रविद्याधरमहोरगैः ।
किरीटकडिमूत्राशां (॰ सूत्रेषु corr. A) कारहाद्याभरशेषु

मंयोजितानां रालानां कथयोत्पत्तिकारणं। स्रगन्तिरुपाच।

मुनीनां वसनं श्रुत्वा मुनिश्रेष्ठो ब्ज्ञवीदिदं । ३॥ वत्पित्रमाकरान्वर्शान् जातिदोषगुशास्त्रथा । मूर्त्यं मख्डलकं चैय ग्राहकं हस्तसंज्ञया । वदामि सर्वमेवैतकृणुद्धं मायधानतः ‡॥ ॥॥

खनधः सर्वेनानां बली नाम महासुरः ।

श्रिदिपेशोपकाराय निर्शः प्राधितो मुले ॥ ५ ॥

ततस्तेनात्मनो कायो देवानां संमुखे(सन्मुले △) स्थितः ।
देहे समर्थितं शक्तस्त्रज्ञेष हतं शिरः ॥ ६ ॥

स्थितानि राजकृटानि चन्नेण हतमस्तके ।

वश्रमंशा कृता देवैः सर्वराजोश्रमोश्रमे ॥ ९ ॥

श्रीपे चर्णोनमो जातो भुजयोः खन्नियः स्मृतः ।

यश्यो नाभिप्रदेशे तु प्रदां शृदू उदाहृतः ॥ ६ ॥ ९

Iti vajraparīkskā (79 ślokas), fol. 8a; mauktikaparīkska (88 śl.), fol. 15a; padmaragaparīkskā (68 śl.), fol. 20a; indranīlaparīkska

(43 śl.), fol. 23b; marakataparīkshā (40 śl.), fol. 26b.

This is followed by a section of 20 śloka:, beginning:

स्पुर्ति दाडिनौरागमशोकमधुवितिनं । कात्यातिरक्तं गंधाद्यं न च रंगस्त्रिरंगयोः ॥ १ ॥ and ending, fol. 28a:

> कर्णे भरखयृत्ती च रानज्ञास्त्रयिज्ञारदः । पंचभिन्न महारानीः कनकैः सचितानि च§॥ २०॥

Then follows another section, beginning:
सदोपमलमूल्यत्वात् बहुमृल्यगुणान्वितं ।
परीक्षितं च तद्रानं कार्यं श्रीमुखदायकं ॥ १ ॥
भानवे पद्मरागं च मौक्तिकं सोम उच्चते ।
प्रवालागारकञ्चव बुधे मरकतं तथा ॥ १ ॥

In this section the same five classes of precious stones are treated once more in a few verses each, and in addition to them the lasuna, pushparaga, gomeda, and sphatika, with one sloka on each of them; this section ending. after four additional slokas: sfa anathur 11

11. Maniparikshā, consisting of 60 ślokus. begins:

केलासशिखरासीनं देवदेषं जगापति ।

पप्रस्त पार्वती देवी तस्तं परमदुर्लभं ॥ १ ॥

मणीनां लघ्यां देव काषयख प्रसादतः ।

येन सिध्यति लभ्यंते (र-सिद्धिं लभ्यंते इन्न) माधका

[गतकन्यनाः ॥ २

महादेव महायोर कुर्वनित रिपुनर्दनं । कादिनं दीर्यनीदिनं कुरुते वन यया प्रभो ॥ ३ ॥ कष्टी गुणाः फलं यन त्वत्रसादान्महेचार । ज्ञानमार्गे च मोखं च चूलरोगं च दारुणं ॥ ३ ॥ चक्ष्रोगं ज्ञिरोरोगं वियोपिर तथेव च । स्पुरं यद यथा प्रभो प्रसादाने महेचार ॥ ५ ॥

^{*} मुनीनां तु मुनिश्रेष्टायागस्याय B.

[†] B omits this line.

[‡] A omits this line.

[§] MS. B differs considerably at this point.

It ends:

हाडिनीपुष्पसंकाशं कृष्णितिदुविभूषितं ।
सीभाग्यजननं श्रीमान्धमरेखायुतं प्रिये ॥ ५९ ॥
कुंदपुष्पप्रतीकाशस्तुलास्ते वर्तुलाः प्रिये ।
स्वंकपेण संयुक्तः समस्तविष्यत्रदेकः ॥ ५६ ॥
गजनेश्वाकृतियेस्तु विडालाध्यसमप्रभः ।
तार्खेतुल्यमहातेजाः पूजनीयो यथार्थितः ॥ ५९ ॥
तीर्षाकारस्तु (१०रः सु)तेजाश्च द्युत्तमानिह दूर्यते ।
समस्तविषहो होयः समग्रिजीयते(१गीयते) भुवं ॥ ६० ॥
ति श्रीमणिषरीक्षा समाप्रा ॥ ९ लिकितं चंदजीविद्याप

इति श्रीमिणिपरीक्षा समाप्ता ॥ ० लिसितं चंदनीवैद्याप संवत् १९९६ समये फालाुग्रवदि ६ सोमवासरे ॥

For another MS. of these tracts see Aufrecht, Florentino Sanskrit MSS., p. 148.

[H. T. COLEBROOKE.]

2619.

1153b. Foll. 27; size 9\frac{1}{4} in. by 4 in.; careless, modorn Dovanagarī writing; eight lines in a page.

The same treatises (B). This MS. ends:

दार्डिमीपुष्पसंकाशं कृष्णविदुं मुभाग्यदं । भ्रमरेखायुतं चाय कुंदाभं वतुळं विपान् ॥ हंति गनाधिभं विडाळाखन्नभं(!) । तार्ख्यतुल्यं महातेत्रः पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ तीर्षाकारस्तु तेताख(!) ज्ञुतिमानिह दृश्यते । समस्तविषहा होयः स मिण्यीहकोविदेः ॥ इति राजादिपरीखाशास्त्रे ज्ञुमो ज्यायः ॥

H. T. COLEBROOKE.

2620.

1568c. Foll. 19; size 7³ in. by 4¹/₂ in.; clear Devanagari writing of 1585 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Ratnaparikshā, another treatise on precious stones, accompanied by a Gujarātī commentary. It begins:

रालानि धारयेत्नोक्षे जुडानि गुग्रसंचयं। संभवं च तथा जाति गुग्रं तेषां घरीक्ष्येत्॥ १॥

पौंड़ के च मुराष्ट्रे च द्वापरे परिसंतित (!)। वैरागरे (?) च सीपारे कली हीरक उच्चते॥२॥ डीका॥ कृतपुगें कलिंगदेशें कीशलदेशें ०

Iti vajrapariksha (21 ślokas), fol. 4b; mauktikaparīkshā (34 śl.), fol. 9b; padmarāgaparīkshā (19 śl.), fol. 13b; indranīlaparīkshā (15 śl.), fol. 15a; marakataparīkshā (11 śl.), fol. 16b; sphatikaparīkshā (7 śl.), fol. 17a; pushparāgaparīkshā (3 śl.), fol. 17b; gomedaparīkshā (2 śl.), ib.

Then follow 8 more ślokas, ending:

रवं विचाये राजानि कोझे संचिनुते मृषः । चायुळेक्सीं नयं कीर्तिं प्रयच्छेति ननीषियः ॥ ६॥ टीका । रवे प्रकारे १ । राजसृपहो ॥

इति रालपरीद्या समाप्ता ॥ धर्मपुरीयामे रेवाकुकासंगमे विल्वकेश्वरनागेश्वरसंनिधी लिधितं संवत् १६४२ वर्षे श्रावणे कृष्णपञ्चे स्कादशी श्रामी ग्रंथसमाप्तिः ॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

2621.

581b. Foll. 50; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanagari writing of 1799 a.d.; ten lines in a page.

Saundaryalaharī (or Ānaudalaharī), a mystic poem, of (101-103) ślokas, in praise of Śakti, ascribed to Śańkarācārya; with a commentary (tīkā), called Saubhāgyavardhinī, by Kaivalyāśrama Yati.

The text of the poem has been frequently printed.

The commontary begins: भूदत्यमान(r. श्रन्दाय-मान)तिमिरावलिसेचमानं see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 168.

Colophon: इति गोविंदाश्रमपादपूत्रकश्रीशंकराणायै-कृतायां केवस्थाश्रमयतिविरिणता सींद्येलह्याष्टीका सीभा-गवर्थिनी(!)नाम समाप्ता॥

There seems to be a confusion here between Sankura's teacher, Govindācārya, and Kaival-yāśrama's teacher, Govindāśrama. Cf. Bodl. MS.; Rāj. Mitra, Bikaner Cat., p. 245.

[H. T. COLEBROOKE.]

2622.

988. Foll. 52, the first two of which are wanting; size 14½ in. by 10 in.; large, modern Dovanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Anandalaharī, with a commentary, beginning

The comment on v. 2, begins: इदानीं शक्के: विगुणजनितानां देखाः पादपद्मप्रपरागोत्पक्षेषु विश्वमृष्ट्मादिषु क्रमाणि क्षप्यन् भूतभुद्धिमप्याह । तनीयांसनित्यादि । तव पादपद्मपरागं तनीयांसमिष वसरेकुष्टक्पमपि

in the second hemistich of v. 1.

This commentary omits v. 97 (of Hæberlin's text), and ends with the comment on H. 102 (here numbered 100) as follows: प्रदीपेति हे जननि त्वदीयाभिवागिभस्तवेषं स्तुतिः प्रदीपञ्चालाभिः दिवसक-रनीराजनविधिः सुधां मूते यः स चंद्रः तस्य चंद्रोपलजललवे-र्ध्यरचना सकीवैर्रभोभिः सलिलनिधिसौहित्यकर्षं । तं स्वैनयी पूज्येत्वर्षः । तं पूजकः पूजासानगी त्वनसीति॥ १००॥ जानंदलहरीटीका सनामा॥

This is followed by the text of H. 101 निषे, and the colophon: इति स्रोमत्परमहंसपरिवानकाचार- स्रोइंकराचार्यविरचिता स्रानंदरुहरी समाप्ता ॥

That the author is not identical with that of Bodl. Cat., no. 169 (Gaurīkāntasārvabhauma) is evident from his quotations, from which we glean the following: Kaulārņava, fol. 10a, l. 5; Gītā (i. e. Bhagavadg.), fol. 14a, l. 1; Gorakshasaņhitā, fol. 3a, 3 inf.; Jāānārņava, fol. 18a, 3 inf.; Pūjāpaṭala, foll. 3b, 4 inf.; 5b, 5 inf.; Yāmala (seo Rudray.), foll. 3b, l. 6; 7b, 3 inf.; 10b, 4 inf.; 15b, 2 inf.; Yogaśāstra, fol. 30a, l. 2; Yoginīhridaya, fol. 11a, l. 6; Rudrayāmala, fol. 14a, 2 inf.; Vāmeśvaratantra, fol. 24b, ll. 6, 12; Śankaramālikā, fol. 14b, 4; Stavarāja, f. l. 17a, 5. Various readings in the text are mentioned foll. 30b, l. 2; 32a, 3 inf.

[H. T. COLEBROOKE.]

2623.

659. Foll. 58; size 13\frac{1}{4} in. by 6 in.;

fairly good Bengali handwriting of 1806 A.D.; ten lines in a page.

Ānandalaharīvyākhyā, by Jagadīśa Tarkālamkāra; without the text.

It begins : wi-

शक्रुरचरणसरोनं भीनगदीशिक्षणो नत्वा । शक्रुरविवरणसक्ती स रहस्यं [सं]प्रकाशयित ॥

श्रीशङ्कराचायैः शिक्तप्राधान्यं व्यवस्थापयम् श्रीमस्ति पुर-सुन्दरीस्वयमारभते शिवः शस्त्रा इत्यादिना ।

The author is not much in the habit of quoting anthorities, except in general terms such as ity āhuḥ, ity eke, iti kecit (kaścit), iti prāñcaḥ, etc. Those mentioned by name are Amara, fol. 5a, l. 2; Kūlikāpurāṇa, fol. 3a, l. 8; Kāvyaśāstra, fol. 12b, l. 1; Mūrkundeyapurāṇa, fol. 16b, l. 9; Yoginīhridaya, fol. 8a, l. 8; Rudrayāmale, foll. 8a, l. 9; 54a, l. 7; Šūradā, fol. 7a, l. 7.

Sometimes it seems as if he had had a knowledge of the preceding commentary.

It ends: स प्रकाशो यस्य ईम्बरो अप्येतेन प्रकाश्यते इति यास्याचैः ॥ इति स्त्रीनगदीशतकोलंकारविराचितानन्दलहरी-व्यास्या समाप्ता ॥ वंशवादीनिवासिस्त्रीरामहरिरुद्रदासम्य साखरपुस्तकनिदं॥ १९२६ ॥

[H. T. COLEBROOK E.]

2624.

219b. Foll. 61; size 15 in. by 5 in.; clear, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

[Anandalaharī-] Tattvabodhinī, composed, in Śaka 1527 (A.D. 1605), by Mahādeva Vidyāvāgīša Bhattācārya, son of Yādara Cakravartin, grandson of Vidyāsāgara, and great-grandson of Subuddhi-mišra.

It begins:

इन्द्रादिवृन्दारकपृष्ट्वम्यः-मन्दारमालाकलिते भवन्या(१.०कलितो भवान्याः)। पादारिविन्दमकरम्दलुओ निसं मनैवास्तु मनोडिरेफः ॥ १ ॥ वेदाक्रवेदवेदानागमन्यायादिपारगे।

शक्करे शक्कराचार्ये नितर्मतिकारी मम ॥ २ ॥

वदनं प्रसादसदनं निरंपिश्रमूर्ते चिदास्यपीयूवं।

यस्य कृपानकरन्दं चरग्रजन्तं गुरुं वन्दे ॥ ३ ॥

श्कानन्दलहरीभाषाः स्नाहनतननन्दधीः।

तथापि मम तक्ककी नती रामे मतो मति(!)॥ ३ ॥

श्रोनश्चादवचक्रपतितनयः श्रोमन्नाहादेविय
श्वावागीश इह प्रसादसुनुकश्चीमहुरोराननात्।

भूतोङ्कामरहद्रना(१० या)मलकुलोङ्कीशादिनानागम
यस्याचानधिगत्य शक्किश्चिविद्यानां रहस्य व्यथान्॥॥॥

इदानीनागनग्रन्थसंदभैकलदायिनीं।

श्वानन्दलहरोडीको कुरुते तक्क्षणेषिनीं॥ ६॥

The order of the stanzas (103) is the same as in Haberlin's Anthology, p. 246 seq., except that vv. 75 and 76 are here trans-While numerous various readings posed. are given in almost every verse, no previous commentator or commentary is referred to by The following authorities are quoted: Kamaśāstra, fol. 56b (v. 92); [Vātsyāyanaśāstra, fol. 53h (v. 58)]; Kumārasambhava [जगमातुः कुषयोनीविद्यं मृषालसूत्रामरमपलभ्यानसनेन कविकुलगुरुखा श्रीकालिदासेन कुमारसंभवे वर्शितम्] fol. 49b (v. 78); Kulatantra, fol. 13a (v. 12); Kramastotra, fol. 5b (v. 4); $Git\bar{a}$, fol. 30b(v. 36); Jūānārņava, foll. 2b (v. 1), 21a (v. 24); Tantracūdāmaņi, fol. 12a (v. 11); Pañcamīstavarāja, fol. 15b (v. 17); Bhūtoḍḍāmara, fol. 17a (v. 19); Mānasollāsa, fol. 2b (v. 1); Ralnamälä (Abhidhānar. II. 410), 25b Yogaśāstra (Dattātreyah), fol. 3b $(\nabla . 30);$ (v. 2); Yoginitantra, fol. 11a (v. 9), 35a (v. 41); Rudrayāmala, fol. 27b (v. 33; Yāmala, fol. 14a, v. 14); Vāmakešvaratuntra, fol. 2a (v. 1); 23b (v. 27); 27b (v. 33); Vishņupurāņa, fol. 32a (v. 38); Šāradātilaka, fol. 2b (v. 1).

It ends: 11 903 11

म्रोका चकुशमियाद्याः सन्ति केचन कुषवित् । सुगमा इति मत्वास्या तेषां नाथाः प्रकाशिताः ॥ इति संखेपः ॥

नानाशास्त्रविवेचनाजितयशःशीतां मुसंकोचित-प्रेज्ञानत्परिपन्धिबधुक्रमलैविष्ठक्रिरसुद्रदेः । निवेन्दाः कति नाम नैव रिचताः स्तीते विचित्रे जगन् -मातुः किन्तु रहस्यमस्ति यदि तत्तत्र प्रमाणं शिवः ॥ मातः श्रीतिपुरे पुरारिगृहिणि ब्रबस्टिपे परे श्रीमच्चत् [पद]पक्कने परिमितं विश्वहरं प्रार्थये । विमाहास्यमन् प्रकाशकुश्रालस्तोत्रायेषोधस्रमा टीका मत्परिकल्पितेति विवुधैरादूत्व संगृज्जता ॥ सुबुद्धिनिस्रनामासीत् शागाभिवंशविस्रुतः (!)। बह्वस्तासुता जासन् बहुविद्या बहुप्रजाः ॥ तञ्चेहो रामपादाच्जपद्रपदः ज्ञास्त्रवित्तमः। विद्यासागरनामासीत् परिवाह पूर्वमाश्रये॥ तत्तुता बहबञ्चासन् सार्वभीमादयो बुधाः । तन्त्रध्ये यादवानन्दश्चक्रवतीति विश्रुतः ॥ न्यायादिशास्त्रसिद्धान्ते वागीश इव यो अपरः। तत्तुत[:] श्रीमहादेषनामाई यो मृदुर्गती ॥ विद्यायागीशपदयौमाप्तवान् कृपया गुरोः। मन्दारखे (?) विष्णुप्रयामे श्रीरामसन्निधी ॥ जानम्दलहरीतस्वयोधिनी नाम विश्वता । टीका तेन मयाकारि यथामति शियाचैनात् ॥ दोषानपानारभेक्या गुराकृत्य विषक्षाः । कृपया सुधियस्वेनां स्तीकुर्वेम् विमासराः॥ शाने शैलभुनेपुचन्द्रकलिते भाद्रस्य तिष्यंशके वारे दैलगुरोः स्मितस्मरितयी योगे तथा शोभने। नश्च हरिदेवते मुभभनुर्लग्ने गता प्रश्नता टीक्रेयं मिश्रमालिक्रेव विदुषां करते सदा शौभता ॥ इति श्रीभगवत्पादारविन्दस्य नृन्माध्वीकनन्नालिकसः (!)। श्रीमहादेविषद्भावागीशभट्टाचार्यविरिचता परमहंसपरिवाजका-चार्यचोशकराचार्यविरिचतानन्दलहरीतद्वीधनी (!) नाम दीका समाग्र ।।

[H. T. COLEBROOKE.]

2625.

2538a. Foll. 5; size 10\frac{1}{2} in. by 4\frac{1}{4} in.; good, small Devanāgarī writing (of the Jaina type) of the earlier part of the 16th century; fifteen lines in a page.

Candikās taka (or Candīsataka), by Bāna-bhaṭṭa; being a century of prayers addressed to Pārvatī, oulogizing her particularly for having delivered the world from the presence of the demon Mahisha.

It begins:

मा भोक्षोविश्वमं भूरधरिवधुरता क्षेयमस्यास्यरागं प्राचे प्राचेव नापं कल्यसि कल्हं चड्डया कि निज्ञूल। इत्युद्धकोपकेतृन् प्रकृतिमवयवान् प्रापयतेय देखा न्यस्तो नो मूर्शि मुखान्यस्टसुद्धदसून् संहरतंहिरंहः॥१॥

Colophon: इति महाकविश्रीवाराभद्वकृतं चंडिकाशतकं समाप्ते॥

Round the text of stanzas 1-84 marginal glosses have been added, reading, in the Jaina fashion, from the top along the right margin, and thence to the left margin and the bottom.

The work has been printed in the Kāvyamālā, iv. 1. [GALKAWAR.]

2626.

2079a. Foll. 14; size 8\frac{3}{2} in. by 4 in.; good Devanagari writing of 1435 A.D.; nine lines in a page.

Rasavatisata, a hymn of 119 verses, addressed to Rasavati, a form of Sakti, or some female representing her in the consummation of the licentious rites practised at the madanetsava (v. 115); by Dharanidhara.

The language of this composition is for the most part obscure, especially in its allusions to certain rites, and to the apparatus of vessels and stools used in them; but no mistake as to the general tendency of the whole is possible in interpreting such verses as 22, 29, 53-57, 107-114. Amongst the many drugs, strung together in these verses as cliviria amoris and restoratives, the radish plays a conspicuous part (64-79). In v. 35 Susrula is referred to as an authority for the use of ghrita.

It begins:

येषां सुवर्णेरुचिकं चुिकतानि यूनाम्
उचासनानि द्दुरुचकुचास्तरुखः ।
ते नाकवैद्यसमरूपतयै[च] भेजुः
श्रीनंति ज्ञानि युगपद् हृदयाणि वासां ॥ १ ॥
कस्पाणभाजननिष स्वयनादरेण
कस्पाणभाजननिष स्वयनादरेण
कस्पाणभाजननिष महनेन भोज्या
मुग्थामसी रसवतीनप्रच भोजा ॥ १ ॥

It ends:

लभ्यानि पुष्पविभवेन रसोश्चराणि कर्णामृतानि <u>धरणोधरसूनृतानि</u> । दूरावधूनितमधूनि पिक्तमूनि देवः खर्य कमलिनोहृदयेष्टरो अपि ॥

इति रसवतीज्ञातं समाप्तं ॥ संवत् १४९२ वर्षे पीचवदि १२ रवी मेदपाटक्षातीय व्याण हरिहरसुत व्याण वामदेवपठनांचं लिखितमिदं ॥

The MS. noticed in Weber's Berl. Cat., no. 596, contains the same work with, however, some additional verses at the beginning, counting 124 verses in all.

[Gaikawar.]

2627.

1547D. Foll. 12; size 10 in. by 4† in.; clear, modern Devanagarī writing; nine lines in a page.

Bhagavatsuti, a five-fold commentary, by Satyajāānānandatīrtha Yati (pupil of Rāmu-krishnānandatīrtha), on a mystic formula (Bhā-gavatapadya) ascribed to (Bālakavi, inspired by) Bāla Gopāla, and supposed to disclose the knowlodge of the Supreme Being (Bhagavat).

The commentary begins with a \$loka followed by the mystic text:

प्रणम्य श्रीगृहं भक्त्या गुरुणा गुरुणाश्वरं ।
सायज्ञानानंदतीर्थयतिस्तं स्तीति सादरं ॥ १ ॥
यो योगी शियको इकदे मण्यिने संकोत्तमे लालयन्
वाश्री सं नृसते इसते इकमुद्दमम् साकेतगोषो उपतिः ।
जातासाध्यदिशोकदे कश्चरणे स्तर्गे स्वकापोश्वकैः
क्रीडसस्ति न नास्ति कात्यरमल्लं विसे तमकाद्वना ॥१॥

चस्यार्थः । यः प्रसिद्धः ततु समन्त्रयादित्यादिन्यायेन सर्व-घेटोततात्पयाची ब्लंड: परनात्ना नेह नानास्ति कि चन रकमेशाहितीयं हस्त्रमसीत्यादिश्रुतिभ्यो मायातकार्यश्चन्याना-दयोग्ये च सर्वसंबंधरहित इत्यर्थः । खयापाचित्यानंतशक्तिकया खोपाधिभृतया चनिवेचनीयया मायया योगी सर्वज्ञलादिगुरा-युक्तः सन् खिसिन्नेवेदं सर्वे प्रलये उपसंद्वाय संस्वापितं पुनः-सगादी खेळ्या लीलपैनाधिदैवादिभेदेन प्रकटीकृत तदनु-प्रविष्टोहननुभवे(!) प्रकाशनानः सन्नेकथा विथा पंचयेकादशया बहुधा भूता खप्रयोजनाभाषेशीय खसुष्टाना खाना कायसुखाय तद्पलिश्वतचतुर्विभपुरुषार्यप्राप्तये तत्र तत्र तदा तदा उचकैः क्रीडन् उत्कृष्टानि रामकृष्यादिक्यायि गृहीता परमपावनानि सुनंगलानि च क्रीडारूपाणि कर्नाणि कुर्वन्नेवास्ति सर्वेत्र कुचापि नास्तीति न विंतु चस्तीयेवोपलअव्य इत्यभिप्रायः। एवं यथोक्तं सगुर्ण निर्मुणं च तं भीपनिषदं खं वासुदेवं कात् धानंदनयात् परं निर्विश्चेषं सर्वाधारं चलं प्रिपूर्णं ॰ विन्ते विचारयित 👊 यद्वा । मास्तिकान् अज्ञीति नास्तिकात् वेदपुरुषः स एव परमः भजनीयत्वेन छोडो येवा ते नास्तिकात्परमा मन्यादयो वैदिकाः तान् लाति इति नास्तिकात्परमलः तं । here follow yet two different interpretations of the same words, as also several of those that follow, viz.: either as तनजानना = अनेन जानः (जीवनं) स च ना मनुष्य: ; or as तर्म नानना = तं र्घ (घरं ब्रज्ञ) ना (तास्वरूपो नारायग्रस्तत्तामसंक्रीतेनपरं) चाननं यस्याः सा (विराइ, स्तीचिक्तः, श्रुतिः) । शिवको विश्वे कं चित्रं व मिणवनं मिणिमिचितं जलं मिणकिशिकार्स्य तीर्थे विकासि सर्वेदःसानि श्राति संडयति । etc.

Having thus explained the verse first in extense, and then again summarily, the author in three further comments substitutes Rāma, Krishṇa, and Śiva each in his turn for the divine being, for the benefit of sectarian worshippers (राजभकानां मुद्दे etc.).

It ends:

बालेनेदं कृतं पद्यं <u>बालगोपाल</u>संवर्तः। बालगो सत्वविवेति यदि स्पादंदबालगः॥º

शब्दशास्त्रतस्तराननम् सामध्ये वलं तस्यायं तहान् वालः तेन कवीनेनेदं (r. कविनेदं) पद्यं श्रीभगवत्सवीवतारपरत्वेन व्याख्यातं ॥ अन्येश्व वहुभिः सुदृद्धिः कविभिः श्रीभगवागरत्वेनैव संखेषेण विस्तरेण व व्याख्यातं ॥ तस्मात्सवैगुणसंपतं निद्धिं चेदं भागवतं पद्यं जयतु जयतु ॥ इति श्रीनायरनहंसपरिव्राजका-चायैश्रीरानकृष्णानंदतीयैपादशिष्यश्रीसत्यक्षानानंदतीयैयतिविर-चिता श्रीभगवासुतिभेगवतो भागवतानां च नुदे भूयात् ॥ [H. T. Colebrooke.]

2628.

2706. Foll. 108 (paged 1-216); size 4to, 9 in. by 7\frac{3}{4} in.; rough country paper; Telugu character; 14-19 lines in a page.

Vratavalli, a manual of devotional observances, chiefly in connection with Śākta worship.

It begins: श्रीगणाधियतये ननः। श्रीवेदव्यासाय ननः। श्रीशारदाये ननः। सर्थं ग्रंथं व्रतवज्ञी ॥ वरस्त्रस्तीवतं ॥

चतुर्भुजा महालक्ष्मी गजपुष्पगित तथा । दैताखसूचवरहा(!) तथैवाभयपाणिनीं ॥ पद्मासने पद्मकरे सर्वलोक्षेकपूनिते । नारायणिपये देवि सुप्रीता भव सर्वदा ॥ प्रीमहालक्ष्मी नमः । स्थानं ।

पनासनेति मंत्रेण अधिता देवतामरै: । जागळतु महाशेनं (म. सेनं) नित्यं संनिहिता भवा ॥

श्रावाहनं ।

हेमराज्ञासनाञ्चीनां (०सीनां) नवराजोपश्चोभितां । मया दर्श्व गृहायोदं तुभ्यं दास्यं नमान्यहं ॥०

इति चरलक्सीवतकलां p. 8; इति स्तंदपुराखे क्रनंतव-तोबापनकलां p. 62; इति गरुडपंचनीवर्त p. 65; इति स्तंदपुराखे स्वथैगौरीवतकलां p. 71; इति लक्षपिस्त्रप्रोबा-पनविधि: p. 74, etc.

The work is apparently incomplete, breaking off, as it does, abruptly at the end of a leaf; the two last complete sections being the mahālakshmīvratakalpa (p. 207) and amuktābharana-saptavidhāvratakalpa of the Bhavishyottarapurāna (p. 216).

Wilson, Makenzie Collection, second ed., p. 172, calls the tract 'Vratāvali Kalpa, directions for holding religious observances at

particular seasons in honour of Varalakshmī, Gaurī, and other objects of Śākta devotion'; but see Burnell, Tanjore MSS., p. 138, no. lxxiv.

[Mack. Coll.]

2629.

1459a. Foll. 12; size 8½ in. by 4½ in.; clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vedāntaman traviśrāma, a collection of mystic prayers and formulas to be used, and rules to be observed at the daily ceremonics, ascribed to Śańkarācārya. Perhaps, however, both the title and Śańkara's authorship apply only to the concluding portion of the work, consisting of 11 ślokas. Rather incorrect.

It begins: चय तर्पशिविधिः॥ जायनमं को विष्णु-स्मरणं संध्यानंदनं कृता ततः सच्चेन ॥ चों

> यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यसहजं पुरस्तात्। चायुचनगं प्रतिनं(!) च मुक्षं यज्ञोपवीतं चल्लमस्तु तेजः॥

कों तीयदेवताये नमः वरुग्राय नमः ॥ कों ब्रग्रा तृष्यतु ॥ कों विष्णुस्तुष्यतु कों रुद्रास्तुष्येतु कों देवास्तुष्येतु ॥ ०

इति द्भैपिंडासनं fol. 2a; षष्टकाद्धः fol. 3a; वियो-होमः(?ends वियो विपाप्ता भूयाँ खाहा ॥) fol. 4a; इति निवाधयोगपटः fol. 5b; सिंहासनयोगपटः fol. 7a; खयातः परमहंसानां समाधिविधि व्यास्थास्थानः fol. 7b; ॰ इति मानसप्ताधेचीपचारविधिः ॥ fol. 11b.

Then follow the 11 slokas above referred to:

पूर्वेदले श्रेत्रवर्षे यदा विश्वास्थते मनः।
तदा विभिन्दारं च भनेक्वितिमितिभैवेत्॥ १॥
श्रान्तदेले रक्तवर्षे यदा विश्वास्थते मनः।
तदा निद्रा खालस्यं च मंदनुडिनैतिभेवेत्॥ १॥
दिख्यादले रक्तवर्षे यदा विश्वास्थते मनः।
तदा क्रोधं च मासरो भवते[भो]मितिभैवेत्॥ १॥ ०
मध्यदले श्यानवर्षे यदा विश्वास्थते मनः।
तदा सर्वेगुणज्ञानं चैतन्यं च मितिभैवेत्॥ १०॥
सन्तवाचे नराः सर्वे(!) सर्वेषापैः प्रमुच्यते।
ये पर्वति तु कतिर्थं स योज्यं पदवी भवेत् (!)॥ ११॥

इति श्रीशंकराचार्येविरिचतं थेदातनंचविश्रामतोपनिवासं-पूर्वं॥ व संवत् १७३० परवर्तमाने भाद्रपदनासे शुक्रपन्ने डितीया भीनवासरे संपूर्वे॥

The same title, as given in this colophon, is assigned to the treatise in Peterson's Rep., iii., p. 392; and in Bühler's Cat. of Gujarāt etc. MSS., iv., p. 94.

[H. T. COLEBROOKE.]

2630.

581a. Foll. 20; size 12½ in. by 4½ iu.; careless Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

A treatise on the acquisition of supernatural powers by means of mystic formulas and magic practices; extracted from several *Tantric* works. Extremely incorrect.

It begins (somewhat corrected):

उड्डोशेन समाकी यें योगवृन्दसमाकुले।

प्रथम्य शिरसा देवी गीरी पृच्चित शक्काम् ॥ १ ॥

ईश्वर स्रोतुमिच्चामि लोकनाय जगत्यते।

प्रसादं कुरु देवेश वृद्धि कमायसाधनम् ॥ २ ॥

यशीकरणमुचाटन(२० ने सेना) संभनं तथा।

शानित कं पीष्टिकं चाय रणानि विविधानि च ॥ ३ ॥

चतुद्दीनि मनोहानि स्रुतिहानि तथेव च।

शानहानि क्रियाहानि कीलकं च तथा परम् ॥ ४ ॥

कार्यसंभ सुरेशान शोषणीपूरणं तथा।

मंत्रधानं विशेषेण तस्तवें वद ने प्रभो ॥ ५ ॥

खन्यच विधियाका में प्रसादा दृष्टि भैरव।

येन विशानमात्रेण मनुजो भृषि दुलैभः ॥ ६ ॥

दैश्वर उवाच ॥

मृगु तं हि वरारोहे सिद्धार्थे यदि पृच्छित ।
तं वदिष्यानि देवेशि सर्वे तासनुदाहतन् ॥ ७ ॥
सौवर्धनैत्वेश्व नपी रिपुं हत्याच संशयः ।
उड्डोशास्तारमाकृष्य मयोक्तं तथ भक्तितः ॥ ७ ॥

श्रीपार्वे सुवास ॥

उड्डोशं च नमस्कृत्य रुद्रं चेष सुदुर्लंभम् । कपदिनं विरूपास्यं सर्वभूतभयापहम् ॥ ९ वध्ये रुद्रोद्भवान्योगान् सर्वज्ञनुविनाञ्चकान् । तेस्तु वियोजितः सद्यः प्राचान् हन्तु न संज्ञयः॥ १०॥ ०

After sloka 15 (from the beginning of fol. 2) the text becomes quite hopeless, the verses being no longer marked, and no signs of punctuation whatever being used.

The following colophons are met with:

इत्युड्डामरे महातंत्रे प्रयमपटलः १ [॥] पार्वेत्युवाच [।] चतः परं प्रवस्थानि जलसंभममुक्तमम् १ fol. 3b; इति उड्डामहे(r.रे)चारमहातंत्रे चन्नमधिकारे झादश १२, fol. 6a; १ १३ and १४, fol. 6b; इत्युड्डीशे मंत्रपटलः fol. 7a; इत्युड्डीशे चाराडालीपटलः(!) fol. 8b; इति चीभूतभैरवतंत्रे यिखणीसाधने fol. 13a; इति चीवीरभद्रे महातंत्रे कोषो नाम प्रथमः पटलः fol. 15b; १ दितीयः fol. 17a; १ तृतीयः पटलः fol. 18b.

It ends: सनसरसिभुद्राधकरतानमृधितलाळकोष नातः वैदाधेन तेषा तलः(!) इति उड्डीशः स्नाप्तः मुभनस्तु सन्तत १९९६ ०

Fol. 1 is marked 3° v, foll. 2-13 3°. Cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 364.

[H. T. COLEBROOKE.]

सम्बद्धाः नगत

2631.

1525a. Foll. 25; size 10 in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing of 1799 A.D.; eight lines in a page.

Sāradanavarātrividhi, a description of certain rites and offerings culminating in the blessing of arms and standards of warriors preparing for battle. Rather incorrect.

It begins: खप शारदनवराधिविधि:॥ खिल न इंद्रो वृज्जका: (Riks. i. 89, 6; 7)। भद्रं कर्गेभि: भृणुयाम देवा भद्रं पश्ये(!) विश्व न इंद्रोत श्रांति पिक्षवा सुमुखक्षेति गर्गेशं प्रयान्य । ०

It ends:

करिष्यमाणयात्राया ययाकालं मुसं भया । एक निर्विद्यक्षणी तं भव स्रोरामपूजिते ॥ इति तम्बूलस्यां मृदमानीय ग्रहे (१.गृहे) स्यापयिता यथासुसं विहरेत् ॥

इति शारदनवरात्रिविधः समाप्तः ॥

[H. T. Colebrooke.]

2632.

2298. Foll. 26 (paged 1-53); size 18 in. by 9½ in.; well written in Devanāgarī character, in the European fashion, about the beginning of this century; 28 lines in a page.

Grahayāmala, a Tantric work on planet worship, fortune-telling and similar subjects, in 18 chapters (paṭala). Rather incorrect.

It begins:

श्रों परं विश्वयो ध्वांश्वास्ते परं विश्ववो नय । परमाः शंकरा यूर्य स्थां अञ्चल्यस्तु यो नमः ॥ नत्वाकादिग्रहान्देवि लोकानां हितकास्यया । वागीश्वरीं पंदमानस्तनीमि ग्रह्यामलं ॥ श्रूष तंत्रतया श्रीसावित्रीविद्यादिसंध्या ॥

चौ श्रद्ध चापो धन्नन्याः(?r.पखत्याः) श्रननः(!) [संतु नूषः(!) ।

शतः सनुद्रिया स्नापः शमनः संतु कूष्याः ॥ स्रों द्रुपदादिव मु[मु]सानः स्थितः स्नातो मलादिव । पूर्त पविषयेण वासमायः सुर्थतु मैनसः ॥ ०

1. śrīsavitŗividyāditantravaidikasandhyāvidhi, p. 4; 2. abhishekādividhi, p. 7; 3. ib.; 4. p. 8; 5. (mainly tables) p. 14; 6. p. 15; 7. p. 18; 8. p. 20; 9. kshetrādishadvargadrishtiphalam, p. 23; 10. p. 29; 11. rāśiśīlādi, p. 32; 12. ashtādaśavidhāsanādipathyāpathyaviveka, p. 35; 13. prāṇāyāmaviveka, p. 39; 14. mahāmudrādidaśaviveka, p. 43; 15. samādhividhiviveka, p. 45; 16. vāstugrahadvijaprakaraṇaviveka, p. 49; 17. grahacaritādinirṇaya, p. 53; 18. ends:

इति ते कपितं देवि कवचं देवदुर्लभं। नित्यं संपूजयेश्वस्तु सो अभीष्ठं फलमामुपात्॥ वंध्या या काकवंध्या वा मृतवासा च योगना। खर्शस्यं कंडमध्ये वा वामवाही सुधारयेत्(!)॥ ग्रह्यंत्रान्तितं कृत्वाभीष्टमध्यमामुयात् । सर्वेकामार्थसंसिद्धौ विनियोगो मयोदितः ॥

इति ग्रह्मामले चीहरपावितीसंवादे जगबुरूभाख्यकवर्ष समाप्तमशहरूकः पटलः ॥ समाप्तचार्यं ग्रंथः ॥

The MS. was probably copied from the same Bengali MS. as the next one.

[CALCUTTA.]

2633.

981b. Foll. 57; size 14½ in. by 4½ in.; excellent Bengali handwriting, of 1807 A.D.; eight lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2634.

79. Foll. 83; size 94 in. by 4 in.; fairly good (Nepalese) Devanagari writing of 1819 A.D.; nine lines in a page.

Kāmuratna (-tantra), a treatise, in 16 chapters (upadesa), on magic practices and various subjects of prognost cation, by Śrīnātha. [A].

The author's science consists in prescribing certain drugs, and the recitation of certain mantras while swallowing them; whereby people are supposed to acquire supernatural power for the fulfilment of their wishes. By these means he ensures success in battle, keeps off wild beasts, destroys vermin, prevents baldness, detects thieves and stolen property, makes himself invisible, and counteracts the poison of snake and scorpion bites. He also touches on stimulants for increasing desire and reviving flagging power.

The first leaf is somewhat injured.

It begins:

यस्येश्वरस्य विमलं चरकारविदं संसेचाते विषुधसिद्धमधुद्यतेन । निर्वेशसम्बद्धमुखाहनस्यूर्थं (गुकाष्टमनेदपूर्थं B) तं इंकरं सकलदुःसहरं नमानि ॥ १ ॥ कामरातिमदं विश्वं नानातंत्रांतराव्यया(नानारानार्यार्थं [मया B)।

इति तिषिनियैयः ॥ ० ९७ ॥ इति माहेन्द्रादिनियैयः ॥ ० ९९ ॥ इत्रंगुलीनियैयः ॥

Then follows a quotation of 4½ slokas from the Sivagītā (सव्यपाणी गुदे स्थाप दिष्यां च तथापर 1°) omitted by B. Then जय मूल्जियाहणं 1° sl. 24-38: जो ही चव्हे हूं फट् खाहा। जानेन मंत्रेणादित्यवारे पुष्पनक्षत्रे वा पुष्पाक्षयोगे वा सवा जीवधीहत्यादयेत् ॥ जो ही फट् खाहा। जानेन मंत्रेण मूल्जिका छेदयेत् ॥ इति मूल्जिकाग्रहण-विधि: ॥ ° इति चंदाग्रहणविधि: ॥

इतेदं सर्वेषिद्यानां सिक्कये चृतुनिर्णयः । कथिताद्यात्र यानेन मूलकासङ्खादिकाः ॥ ४० ॥ खद्य वजीकरणे ॥ ०

1. vašikaraņa (fol. 12b); 2. ākarshaņa (fol. 14a); 3. gajādivyāghranivāraņa (fol. 18a); 4. stambhana (fol. 28b); 5. mohanakešādiraājana (fol. 80b); 6. bījavardhana (fol. 35b); 7. gādhīkaraņādi-lomašātanāntam (fol. 40a); 8. Kāmaratnatantre kalahādikaraņopadešah (fol. 50b); 9. arishļanāšanam gomuhishyādidugdhavardhanam (fol. 53b); 10. (fol. 60a); 11. nānākautuka (fol. 61b); 12. kāmasiddhyādi-anāvrishļikāraņam (fol. 67a); 13. nidhidaršanānjanādimritasamjīvanā (fol. 71a); 14. vishanivāraņa (fol. 77a); 15. yakshinīsādhana (fol. 79b); 16. rasādišodhanamāraņam.

It ends:

वाल्मोक(वल्मीक B)मृतिकाभागं नरास्थितुपभस्मनोः [(परास्थितुपभस्मनोः B) । भागं भागं समादाय वज्जमूला समुच्यते (वज्जमूपादि [क्रय्यते B) ॥

इति वक्रमूला (० वा B)॥ इति क्रीनायविरिचते आमराने रसादिक्रोधनमारणं नाम बोडक्रोपदेशः॥ इति कामरानाभिधे नाम रसायनक्रास्त्रं समाप्तं।

रसाष्ट्रीभेन्दुयुग्वर्षे(वैक्रमे)मासे चुक्ने सितेतरे । दशस्याममृतानंदी व्हिलकाकोदृशासनः॥

The only authorities that have been met with are: Cakradatta, fol. 38b, l. 7; Purasā-dano (?), fol. 50b, 7; (and Śivagītā, fol. 2b, 8). Cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 366.

[B. H. Hongson.]

2635.

1192a. Foll. 81; size 12\ in. by 4\frac{1}{2} in.; careless, modern Devanagari writing; ninc lines in a page.

The same work [B]. This copy contains a number of illustrative diagrams, and shows numerous various readings.

[II. T. COLEBROOKE.]

2636.

1985. Foll. 63 (one of which, fol. 60, is wanting); size 8½ in. by 3¾ in.; clear, modern Devanăgari writing; nine lines in a page.

Gāyatrīrahasya, a compilation of rules and directions regarding the use and import of ordinary forms of prayer, and of the Gāyatrī in particular, in ten chapters (anubhava); ascribed to Vyāsa Paraśurāma.

It begins:

खों कारममृतं ब्रक्ष शिवमक्यमहर्य ।
यमामनंति वेदेषु तं प्रपद्धे विनायकं ॥ १ ॥
श्रीसूर्यः श्रीनियासश्च श्रीकंतः श्रीगणेशाराद् ।
परमामा गुरुहेंसः सो उहनियाश्रये थिया ॥ १ ॥
खों कार वृषसंयुक्ता चिलोकी वेदवासला ।
गायत्री कानगीः सेच्या थमेकामार्यमोखदा ॥ ३ ॥
यो नो उस्माकं तु शीवानां स्वस्मिन् चुद्धीः प्रचोदयात्।
तस्य देवस्य सवितुभेगों नित्यमुपास्महे ॥ ४ ॥
संख्योपासनया तुष्यायरात्मा परनेश्वरः ।
वृद्धीत सा च गायत्री रहस्यं पारनार्थिकं ॥ ६ ॥

प्रखबच्चाहितगायच्यादिकैनेनैः संध्योपासनं कुर्यात् ॥ तत्र याह्यस्त्रयः(!)॥

> कोंकारो व्याहती सप्त गायची(!) शिरसा तथा । कापो हि शा तृषो श्रिमञ्च सूर्येद्यापः पुनंत्विति ॥ स्वतं चेति चतसृशिद्धैपदा(r. चिपदा)चायमर्थेद्यं । यदु त्यं चित्रं तच्च सुस्तेको श्सीति यथाक्रमं ॥ गायच्याच्य तुरीयं च संध्यामेतैः समाचरेत् । सन्यद्य विविधैर्मनैः सङ्गासोक्षेयेषाक्रमं ॥

कोमिति प्रश्वनस्य परं बद्ध कृषिः। परमान्या देवता। देवी गायकी संदः। क्रमिति कीर्जः। उमिति क्रिक्कः। मं कोलकं। विशुद्धश्वैः उदाक्षस्यरः लातव्यं गोर्वः

1. प्रायायामाभ्यासानंद: fol. 10a; 2. संकल्पसंध्याचे-ध्यानानंदोदयः fol. 13a; 3. इति भ्रोमद्वासपरनुरामविर-षिते गायजीरहस्ये मार्जनाचमनायमवैकाध्यदानमुद्यपं विभार-बानंदोदयो॰ fol. 22b; 4. (āsanam, angamantravyākhyā, digbandha, aksharaśaktayaḥ, brahmakalpa, padanyāsa), fol. 29b; 5. इति श्रीनश्चासप-राज्ञरान (!) ॰ गायन्यूपासनानंदोदयो ॰ fol. 34a; 6. इति श्रीमञ्चासपराञ्चररामविरचिते(!)० गायम्ययानुसंधानानंदीदयो ० fol. 40a; 7. चतुर्विशसत्तमुद्राविचारामंदोदयो । इति संधानिभि: ॥ fol. 45b; 8. (abhivādanavidhi), fol. 47b; 9. (sūryopasthanam); इति श्रीनारायणाचार्य-विराधिते(!) माधवीये चेटापैप्रकाशे चानसंहितायाः प्रथमे भंडले नवनोन्भव: ॥ Rigv. I. 50, with Sayana's comment thoroon; 10. (madhyāhnasandhyāvidhi, sāyam-कृता गुर्वादीसमेत् ॥ इति गायचीरहस्ये संध्योपासमानंदी नाम दशमोनुभवः ॥

Of the anthorities cited may be mentioned: Kshīrasvāmin, fol. 35a; Gāyatrīkridaya, fol. 5a; Gāyatryupanishad, foll. 3a. b, 7b; Prapaācasāra, foll. 5b, 8a; Mantradevaprakāšika, foll. 5b, 33a; Smriticandrikā, foll. 12b, 35a; Smritisamgraha, fol. 47b; Smritisāra, foll. 9b, 13b.

[H. T. COLEBROOKE.]